

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



FORGOTTEN

BRIDES OF THE KINDRED 16

NYT AND USA TODAY BEST SELLING AUTHOR

EVANGELINE
ANDERSON



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.



Kindred'ın Gelinleri Kitap

16: Unutulmuş

Evangeline Anderson

* * * * *

YAYINLAYAN

Evangeline Anderson Kitapları

Kindred'ın Gelinleri Kitap

16: Unutulmuş

Telif Hakkı © 2015 Evangeline Anderson

Smashwords Sürümü Lisans Notları

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, Smashwords.com'a geri dönmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız. Yazarın eserine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Yazarın Notu #1: Yeni çıkan e-kitaplardan ilk siz haberdar olmak için yeni [bültenime](#) katılın. Spam olmayacağına söz veriyorum - sadece yeni bir kitap ön sipariş veya satış için çıktığında benden e-posta alacaksınız.

Yazarın Notu #2: Hepinize büyük bir şekilde Audio'ya girdiğimi bildirmekten mutluluk duyuyorum. [Claimed](#), [Hunted ve Sought](#) kitaplarımın her ikisini de ses formatına geçirdim ve okuyuculardan ve dinleyicilerden o kadar büyük bir tepki aldım ki, TÜM Kindred kitaplarını, ayrıca tüm [Born to Darkness](#) serimi ve bağımsız kitabım Purity'yi seslendirmeye karar verdim. Eğer uzun bir yolculuk yapacaksanız ya da spor salonunda veya evde çalışırken dinleyebileceğiniz yeni bir şeyler arıyorsanız, bu kitaplara bir şans verin.

Yazarın Notu 3# Hangi okuyucularımın aynı zamanda dinleyici . Ücretsiz bir sesli kitap kazanma şansı için yeni [Sesli bültenime](#) kaydolun. E-kitap bültenimle aynı, ama sadece sesli kitap için. olduğunu bulmaya çalışıyorum Ve her zaman olduğu gibi, yeni bir sesli kitabım çıkmadığı ya da ödülllerinden biri sesli kitap olan bir yarışma düzenlemediğim sürece sizi rahatsız etmeyeceğime söz veriyorum.

*Hepinizi kucaklıyor, mutlu okumalar ve dinlemeler diliyorum,
Evangeline Anderson Kasım, 2015*

Evangeline Anderson tarafından da

Kindred'in Gelinleri kitapları (sırayla)

[Claimed](#) (basılı ve sesli kitap olarak da mevcuttur) [Hunted](#) (basılı ve sesli kitap olarak da mevcuttur) [Sought](#) (çok yakında sesli kitap olarak yayınlanacak)

[Bulundu](#) (yakında seslendirilecek)

[Açıklandı](#)

[Takip](#)

[Edilmiş](#)

[Sürgün](#)

[Edilmiş](#)

[Gölgelenm](#)

[iş](#)

[Zincirlenm](#)

[iş](#)

[Bölünmüş](#)

[Devoured](#) (basılı olarak da mevcuttur)

[Geliştirilmiş](#)

[Lanetli](#)

[Esirler](#)

[Hedeflene](#)

[n](#)

[Unutulmu](#)

[§](#)

Switched (2016 başında çıkacak)

Metresin Efendisi (Kindred'ın Gelinleri romanı)

Tek Başına Romanlar

[Purity](#) (Sesli Olarak da Mevcuttur)

Enstitü: Baba Sorunları (2016 Sevgililer Günü'nde çıkacak)

[Akademi](#) (YA romanı)

Karanlığın Doğuşu Paranormal Serisi

[Crimson Debt](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

[Scarlet Heat](#) (Sesli olarak da mevcuttur) [Ruby](#)

[Shadows](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

Kardinal Günahlar (yakında)

******Yukarıdaki kitaplar Evangeline'in çalışmalarının sadece küçük bir örneğidir. Tüm yayınevlerinden kitapların tam listesi için lütfen web [sitesini](#) edin***ziyaret***

İçindekiler

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Epilog #1](#)

[Epilog #2](#)

[Kindred 17 Switched alıntı](#)

[Enstitü: Baba Sorunları Tanıtım ve ön sipariş bağlantısı](#)

[yazısı Ayrıca Evangeline Anderson](#)

[Yazar Hakkında](#)

Önsöz

"Seni aptal! Yanlış kadını aldın!"

Efendisi kafasının içinde böğürürken Y irkildi. Usta İki, Y'nin sol kulağının hemen altına yerleştirilmiş bir çipten başka bir şey olmayabilirdi ama fiziksel bir bedeni olmamasına *rağmen* Y'yi demir bir yumrukla yönetiyordu.

"Çiçekleri koklayanı aldım, Efendim, tam da istediğiniz gibi," diye belirtti.

"Ama şuna bakın -bu Khalla falan değil- o lanet iz sürücünün eşi."

"Bunu görebiliyorum." Y sesini düz tutmaya gayret etti. Sesini Üstat'a yükseltmek yanlış olurdu... ne kadar istese de.

Scourge Baba Gemisi'nin soğuk çelik zemininde, uzun, bakırımsı bukleleri olan çıplak kız inledi ve kıpırdandı. Y'nin almak için terk edilmiş gemiye gittiği bir Scourge icadı olan moleküler transfer ışını tarafından alınmıştı. Işın, tam da Efendi İki'nin emrettiği gibi, Rüya Çiçekleri'nin kokusunu içine çeken kişiyi almak üzere ayarlanmıştı. Y, yanlış dışının alınmasının nasıl kendi hatası olduğunu anlamamıştı.

Ama olan olmuştu. Bu kadın -Kate, Y ona öyle dendiğini sanıyordu- Rageron'daki yeni *Khalla* Emily için kurulan tuzağı farkında olmadan bozmuştu. Gerçekten de bir elinde hâlâ koyu mavi çiçeklerden birini tutuyordu.

Y, çiçeğin kendisiyle birlikte transfer ışınından nasıl geçtiğini merak ediyordu; anladığı kadarıyla sadece canlılar taşınabiliyordu. Ama belki de yeni kesilmiş çiçeğin aktarımı gerçekleştirecek kadar canlılığı vardı... ya da belki de Wulven gezegeninden gelen yağlı cadının çiçeklere yaptığı büyü sayesinde Kate'in küçük yumruğuna sıkışmıştı. Bilinçsizce yatarken çok masum ve savunmasız görünüyordu.

Y, sert metal zeminde kalbinin acımayla burkulduğunu hissetti. Hemen bu duyguyu bastırmaya çalıştı - şüphesiz Efendisi bunu zayıflıktan başka bir şey olarak görmeyecekti.

"O artık burada," dedi sert bir sesle. "Onunla ne yapacağız? Onu öldürmemi mi istiyorsun?" Öldürmemeyi umuyordu, şiddetten hoşlanmazdı, özellikle de kadınlara karşı. Ama Efendi inkar edilemezdi ve zaten ölüm, Y'nin beyinde yaşayan ruhsuz piçin tasarlayabileceği korkunç, çarpık işkencelerden daha nazik bir kader olurdu.

"Eğer bir bedenim olsaydı onu kendim öldürürdüm!" Üstat İki tısladı, zihinsel sesi hayal kırıklığıyla doluydu. *"Ama hayır... bırak düşüneyim."*

Uzun bir sessizlik oldu - o kadar uzun ki Y, Usta'nın uyuyup uyumadığını merak etti. Bunu zaman zaman yapardı - şarj olma döneminde hareketsiz kalırdı. Y bu tür hareketsizlik dönemlerini dört gözle beklemeye başlamıştı - kafatasında yaşayan acımasız diktatörden aldığı tek dinlenme buydu.

Kate soğuk zeminde yeniden kıpırdandı ve inledi.

"Efendim," dedi Y, belki onu duyabilir diye alt sesle. "Uyanıyor." *"Sus, seni aptal! Şimdi anladım. Onu geri göndermeliyiz."*

"Rageron'a geri dönmeyi mi kastediyorsun? Ve onun yerine Khalla'yı ele geçirmeye mi çalışacaksın?" Y şüpheyile sordu. "Bu kolay olmayacak, gerçek hedefin o olduğunu bilecekler. Şüphesiz onu korunaklı bir yere götürmüşlerdir."

"Hayır, seni aptal! Rageron'a değil, evine dön. Onun evine."

"Anlamıyorum. Kendi dünyası olan Dünya'yı mı kastediyorsun?" Y şaşkınlıkla başını salladı. "Ama neden?"

"İki nedenle," diye tısladı İki kafasının içinde. "Birincisi onu bir yere göndermemiz gerektiği için - onu yanımıza alamayız. Eşi bir Wulven Kindred ve kürk formlarında kesinlikle ölümcüller - bunu riske atamayız. İkincisi, Kindred'ların onu en son bekleyecekleri yer evi için. Onlar

Dünya'ya dönüp bakmayı düşünmeden önce tüm evreni araştırıyorlar ki biz de tam olarak bunu istiyoruz."

"Öyle mi? Ama neden? Bir şekilde dikkatlerini dağıtmayı mı umuyorsunuz?" Y sordu.

"Sonunda öğreniyorsun! Evet, dikkat dağıtıcı. Bu kız da tam olarak olacak. Kindredler onu aramakla meşgulken, bizim neyin peşinde olabileceğimizi akıllarına bile getirmeyecekler."

"Ne demek istiyorsun?" Y sordu. "Tüm planınızın *Khalla*'yı eşini unutmaya ve ondan korkmaya zorlamak ve ardından onu artık tanımadığını görmesini sağladıktan sonra infaz için buraya, Baba Gemi'ye götürmek üzerine kurulu olduğunu sanıyordum."

Bu, Efendisinin etmediği karmaşık planlarından bir diğerydi. *Khalla*'nın onu ele geçiren Canavar Türünden suikastçıya dehşet ve nefretle tepki vermesini sağlamak neden çiçekleri büyülemek için zaman ve zahmete girmişti? Neden sadece onu kaçırp infaz etmedi?

Ancak Efendisi suikastçının acı çekmesini istediğini beyan etmişti. İki'nin *Khalla*'nın başına koyduğu sözleşmeyi yerine getirmeyi reddetmişti ve Efendi İki, geliniyle ilgili son anısının acı verici olmasını istiyordu.

Sonunda ondan korktuğunu ve nefret ettiğini bilsin. Bu uygun bir ceza, demişti. Ve böylece tüm bu ayrıntılı plan tam da onun emrettiği gibi gerçekleştirilmişti... sadece son dakikada başarısızlığa uğramıştı. Bu durum Y'yi, şu anda Y'nin kulağının altına yerleştirilmiş olan kişilik çipini kaydederken Efendisinin zihninde bir sorun olup olmadığını merak etmeye itti. Karanlık Türlerin ana gezegeni olan Z4'te ilk uyandığında Ustasının cesedini gördüğünü hayal meyal hatırlıyordu. Ona öyle geliyordu ki, Efendi İki'nin beyinde karanlık noktalar vardı... mantıksal muhakemeye elverişli görünmeyen kokuşmuş, sızan çürük alanlar...

"B'Rugh'un benim için yaptıklarını görmeye o kadar odaklanmışım ki, Kindred ırkının geleceğine o kadar odaklanmışım ki," dedi Üstat İki, hain düşüncelerini bölerek. "Ama bugünlerini yok edebilecekken neden geleceklerini yok etmeye razı olayım ki?"

"Peki bunu nasıl yapmayı planlıyorsunuz, Usta?" Y, sesini şüpheci değil saygılı bir şekilde yükseltmeye dikkat ederek sordu.

"Bela'nın öldüğünde ortalıkta bıraktığı onca güzel oyuncağı fark etmedin mi Y?" Efendisinin sesi açgözlü çıkmıştı. "Bu moleküler transfer ışını onlardan sadece biri. Bıraktıkları diğer her şeyi bir düşün! Et tankları... koklama kulüpleri... burada o kadar çok alet var ki, sadece doğru ellerin onları almasını bekliyorlar."

Ellerim demek istiyorsun, diye düşündü Y kızgınlıkla ama yüksek sesle söylemedi. Efendi kafasının içinde gezindiği ama vücuduna doğrudan erişimi olmadığı için, Efendi İki'nin planlarına dahil olan her türlü fiziksel emeği yapmak zorunda kalıyordu.

"Anlıyorum," dedi. "Demek Baba Gemi'yi daha fazla keşfetmek istiyorsunuz?"

"Baba Gemisi değil, hayır. Sanırım ihtiyacımız olan her şeyi burada bulduk. Peki ya Zlicth?"

"Scourge ana dünyası mı?" Y başını salladı. "Ama ben onun ölü bir dünya olduğunu sanıyordum - onarılamayacak kadar zehirlenmiş."

"Aptal, biz sığır gütmek ya da ekin yetiştirmek istemiyoruz! Ben sadece AllFather'ın etrafta başka ne gibi oyuncaklar bırakmış olabileceğini görmek istiyorum. Onun sırlarını bilmek istiyorum... onun gözünden görmek istiyorum."

Y, "Şimdiden benim gözlerimden görmeye başladın," diye belirtti.

"Evet, ama bunun bana ne faydası var? Kendi gözlerime ihtiyacım var... ellerime... bir bedene." Efendi İki kafasının içinde neşeyle kıkırdadı. "Sanırım dostumuz AllFather bana bu konuda yardımcı olabilir."

"Nasıl?" Y şaşkınlıkla sordu.

"Göreceksin, sevgili Y. Şimdilik, yanlışıyla aldığın kızı Dünya'ya geri gönder."

"Dünya'nın hangi kısmı?"

"Bilmiyorum, umurumda da değil. İsterseniz moleküler transfer ışınına programlanmış bir dizi Dünya koordinatını kullanın. Aralarından seçim yapabileceğiniz birkaç tane olmalı - Bela'nın oradan düzenli olarak dışı çaldığını biliyorum."

"Pekâlâ." Y her zaman yaptığı gibi itaat etti, her ne kadar giderek kızgınlaşsa da. Koordinat kütüğüne girdi ve madde aktarım ışınının iğneye benzeyen burnunu şu anda hareket eden ve düzenli olarak inleyen kıza doğrultmadan önce olası bir tanesini seçti. Sonra aktarım kontrolüne bastı.

Kız kör edici bir ışık parıltısı içinde kaybolurken, Y en azından İki'nin onu öldürmeye ya da işkence etmeye zorlamadığını düşündü. Ama eşini hatırlamadan, nerede olduğuna ya da oraya nasıl geldiğine dair hiçbir fikri olmadan Dünya'ya geri dönmeyi nasıl başaracağını merak ediyordu.

"Transfer tamamlandı," dedi.

"Çok iyi." Üstat İki'nin sesi az da olsa memnun gibiydi. "Şimdi kendi gemimize dönelim ve bir an önce Zlicth'e doğru yola çıkalım. O harika oyuncakları görmek istiyorum..."

Y hemen döndü ve ikinci bir bakış atmadan Baba Gemi'nin kontrol odasını terk etti. Devasa, lanetli hissi veren gemiden uzaklaştığı için memnundu. Tek dileği varacakları yerin de aynısı olmamasıydı. Efendi İki ne planlıyor olabilirdi?

Ne o ne de her zaman tetikte olan Efendisi, Kate'in bulunduğu yerde buruşturulmuş mavi Rüya Çiçeği çiçeğini fark etti.

Birinci Bölüm

Altı Ay Sonra...

"İşler nasıl?" Mimi, International Mall yemek katındaki birçok fast food restoranından *biri olan Sarku Japanese Bistro*'dan aldığı dumanı tüten noodle'yerken sordu.

"Fena değil." Kate *Jamba Juice* Veggie Vitality smoothie'sinden bir yudum aldı. "Çoğunlukla aynı şeyler. Sadece bir hafta önce aldığını söylediği bir bilekliği iade etmek isteyen bir kadın geldi."

"Ve?" Mimi sıska bir kaşını kaldırdı. Mimi'nin kaşlarından dirseklerine ve uzun, zarif boynuna kadar her yeri incecikti. Bir zürafa gibi yapılıydı, bu da Kate'le birlikte komik göründükleri anlamına geliyordu, özellikle de yan yana durduklarında. Kate buna aldırımıyordu - 1.90 boyuyla mahallenin en kısa çocuğu olmaya alışkındı. Yine de bazen arkadaşıyla arasındaki aşırı boy farkı onu rahatsız ediyordu. İnsanların bakıp güldüğünü düşündüğü için değil, anıları canlandırdığı için. Mimi'den daha uzun boylu birinin anıları...

Hayır, bunu düşünme. Kate yarı Gekillenmiş düğünceyi kararlılıkla bir kenara itti.

"Yani bu halhal, bilezik kararmış, tokası kopmuş ve bir taşı eksikti," dedi Mimi'ye alaycı bir ifadeyle sırıtarak. "Yani, *gerçekten mi?* Bunu takarken triatlona katılıp katılmadığını sormak istedim. Yoksa bir hafta içinde nasıl bu kadar kötü bir hale gelebilirdi?"

"Müşteriler..." Mimi başını salladı. Alışveriş merkezinin karşısındaki Godiva mağazasında çalışıyordu, bu yüzden Kate'in yaşadıklarının bir kısmını biliyordu. Gerçi yüksek kaliteli çikolatalar satmak, son derece pahalı mücevherler satmaktan biraz farklıydı.

Kate omuz silkti. "Daha kötüsü de olabilirdi. Dün kafasında hayal ettiği Pandora boncuğu bizde olmadığı için kriz geçiren kadın gibi. Palmiye ağacında oturan ve elinden muz sarkan bir maymun."

"Tuhaf. Bunu neden istesin ki?" Mimi erişteden bir ısırık daha aldı. Kesinlikle her şeyi yiyebilirdi ve bu onun uzun, çetrefilli vücudunda asla görünmezdi. Kate o kadar şanslı değildi. Kısa boylu olduğu için kilosuna dikkat etmek zorundaydı.

"Bilmiyorum," dedi omuz silkerek. "Ama ona hayır, arka tarafta istediği her şeyi yapabilecek biri olmadığını söylediğimde iki kat daha fazla sinirlendi. Aslında arka odaya gidip hayal ettiği boncuğu sihirli bir şekilde *yapabileceğimi* ve bir saatten kısa bir sürede ona geri getirebileceğimi düşündü. Yani, neye benziyorum, bir *cadıya mı?*"

Mimi sanki Kate onu bir iğneyle dürtmüş gibi sıçradı.

Fısıltıyla, "Sende de bir şey var, biliyorsun," dedi.

"Bilmekten mi bahsediyorsun?" Kate iç çekti. Arkadağına ve oda arkadaşına, insanlara dokunduğunda onlarla ilgili özel ayrıntıları öğrenme konusundaki tuhaf yeteneğinden bahsetmek zorunda kalmamayı dilerdi. Bu, ailesinde nesillerdir süregelen bir yetenektir -her ikisi de rahmetli olan annesi ve büyükannesi de bu yeteneğe sahipti.

Bunun bir aile sırrı olması gerekiyordu ama Kate altı ay önce Sarasota'da bir parkın ortasında çırılçıplak ve yalnız uyandığında Mimi'nin başında dikildiğini görünce kör bir panikle diğer kıza uzanmıştı. Mimi kalkmasına yardım etmek için Kate'in elini tutmuş ve Kate ağzından kaçırılmıştı: "*Senin adın Marjorie ama bu isimden nefret ettiğin için Mimi diyorsun. Annen tam bir yıl önce göğüs kanserinden öldü ve apartman kompleksine sadece altı kediniz olduğunu söylemene rağmen on iki kediye sahiptin.*"

Mimi dehşetle geri çekilmişti. Ama Tanrı'ya şükür ki Kate'in özel hayatıyla ilgili anlatılanlar, pek çok insanın yaptığı gibi onu itmek yerine büyülemişti. Birdenbire ortaya çıkan ve bir Gekilde her Geyi biliyor gibi görünen bu garip, çıplak kız hakkında daha fazla Gey öğrenmek istiyordu. Bu yüzden Kate'i Kurtuluş Ordusu'na ya da başka bir yardım kuruluşuna götürmek yerine, Tampa'daki evine götürmüş ve kalmasına izin vermişti.

Kate yeni arkadaşına minnettardı, özellikle de Sarasota'ya nasıl geldiği ya da son üç yıldır başına neler geldiği hakkında hiçbir fikri olmadığı için. Hafızasında onu çok rahatsız eden ciddi bir boşluk vardı. Ancak Mimi'nin iyi bir kalbi ve sabırlı bir ruhu vardı; hayvanların yanı sıra yaralı insanlar için de bir koleksiyoncuydu. Kate'e her şeyin zamanla geri geleceğini söylemişti. Bu arada Kate istediği kadar kalabilirdi.

Duyarlılığı takdir etse de Kate her şeyin geri gelmesini *istediğinden* emin değildi. Ne de olsa, ya başına gerçekten korkunç bir şey geldiyse ve o bunu unuttuysa? Belki de zihninin ondan sakladığı travmatik bir geçmişi vardı. Mimi gibi biri tarafından bulunması sadece kör bir şanstı. Yeni arkadaşı ona kalacak bir yer vermiş ve hatta son oda arkadaşının dolapta bıraktığı kıyafetleri seçmesine bile izin vermişti.

Oda arkadaşı 1.80 boyundaydı ve Kate'den oldukça uzundu. Ama vücut ölçüleri aynıydı; geniş göğüs ve kalçalar ile küçük bir bel. Yani biraz paça kıvrıma ile kıyafetlerin çoğu giyilebilirdi. Kate'in zevki de iyiydi, bu yüzden Tampa Bay bölgesindeki en gösterişli ve en pahalı alışveriş merkezi olan International Mall'da iş bulacak kadar güzel görünüyordu. Havaalanının hemen yanındaydı ve çok sayıda uluslararası müşterisi vardı, bu yüzden Kate'in dil bilgisi de işe yaradı.

Dil olayı çok garipti. Bildiği ya da bilmediği her dili bir şekilde anında anlayabiliyor ve konuşabiliyordu. Bu Bilmek gibi nesilden nesile aktarılan bir yetenek değildi. Bu sadece DNA'sının bir parçasıydı. Dil meselesi hafızasındaki boşluktan önce yoktu - Kate bunu biliyordu çünkü lisede Fransızca'dan kaldığını hatırlayabiliyordu. Öğretmeninin deyimiyle "ölü bir kulağa" sahipti, yani Fransızca konuşurken kulağa iğrençten başka bir şey gelmesini sağlayacak gerekli aksanı duyamıyor ya da ustalaşamıyordu. Oysa şimdi anadili Parisli gibi Fransızca konuşuyordu - daha dün mağazasındaki bir müşteriyle konuşmuştu. Ve daha önce hiç duymamış olsa bile başka herhangi bir dili de konuşabiliyordu.

Kate dil konusundaki yeteneğini nasıl kazandığını bilmiyordu ama işte çok işe yaradığı kesindi. Aslında, ilk etapta işi almasının yolu buydu...

Sarasota'da aniden ortaya çıkışından birkaç hafta sonra alışveriş merkezinde yürüyor, Mimi Godiva'da mesaisine başladıktan sonra iş arıyordu. Arabası olmadığı için, yeni arkadaşının çalıştığı yerde bir iş bulmaya çalışmak mantıklı gelmişti. Ne yazık ki kimse işe alım gibi görünüyordu. Kate daha güzel mağazalardan vazgeçip yemek katını denemek üzereydi ki, alışveriş merkezinin en üst katındaki son moda bir mücevher mağazasının önünden geçti. *Rolex saatlerinin resmi satıcısı* olduğunu ilan eden zarif bir tabela vardı. İçeride bir müşteri Farsça konuşarak derdini anlatmaya çalışıyordu.

Tabii ki Kate bunun Farsça olduğunu bilmiyordu, sadece yabancı bir dilde konuştuğunu biliyordu ama bir şekilde anlayabiliyordu. Bir an durdu, afallamıştı. Hiçbir dil bilmediği müşterinin söylediği her şeyi nasıl anlayabiliyordu?

İngilizce mi? Kuyumcuya bakarken donup kaldı, kendini oradan uzaklaştıramadı.

Müşteri mücevher kutusundaki bir şeyi göstererek, "Hayır, aradığım bu değil," diyordu. "Ben yakutlu bir tane istiyorum, karımın en sevdiği taş onlar."

"Özür dilerim..." Satıcı kadın dedi ki. "Ne dediğinizi anlamıyorum. İngilizce biliyor musunuz?"

"Ne?" Belli ki müşteri giderek daha fazla sinirleniyordu. "Peki ya İspanyolca? İspanyolca biliyor musunuz?" diye sordu satıcı bayan, İspanyolcaya geçiyorum.

Kate'in ağzı açık kaldı. Bunu tanıyordu; İspanyolca'nın nasıl bir şey olduğunu bilecek kadar sık konuşulduğunu duymuştu. Ama daha önce hiç *anlamamıştı*. Şimdi gayet açıktı.

Müşteri Farsça "Ne diyorsunuz?" diye sordu.

Satıcı kadın umutsuzca başını sallayarak, "Özür dilerim," dedi. "Sadece İspanyolca ve İngilizce konuşabiliyorum."

"Unut gitsin!" Müşteri tiksintiyle ellerini havaya kaldırdı.

İşte o anda Kate bir aydınlanma yaşadı. Bu dilleri nasıl anladığını bilmiyordu ama açıkça anlıyordu. Alışveriş merkezinde arkasında, Vietnamca konuşan iki kadının yürüdüğünü duydu. Kate her kelimeyi anlıyordu. Anlaşılan bu onun bir şekilde sahip olduğu yeni bir yetenektir.

Birdenbire çok dilli olmak muhtemelen çoğu insanı korkuturdu ama Kate sıra dışı olmaya alışkındı. Herkesten farklı olduğunu bilerek büyümüşü ve küçük kasabadaki lisesindeki çocuklar bunu bir an bile unutmasına izin vermemişti. Ya farklılıklarınızı saklar ve sizi ucube yapımlarına izin verirsiniz... ya da sizi daha güçlü kılmak için onları kendi yararınıza kullanırsınız. Kate ikincisini tercih etti.

Ama tüm bu dilleri anlıyor olması, onları konuşabildiği anlamına da geliyor muydu?

Öğrenmenin tek bir yolu var!

Kate çenesini kaldırarak kuyumcu dükkânına adım attı.

"Affedersiniz ama sanırım ne dediğini biliyorum," dedi satıcı kıza, gitmeye hazırlanan tiksiniş müşteriye işaret ederek. "Sanırım yardımcı olabilirim."

"Eğer yapabilirseniz, lütfen!" Yaşlı bir kadındı, gri saçları arkaya doğru zarif bir şekilde toplanmıştı ve boynunda sade bir inci dizisi vardı. "Ona yardım etmek isterdim ama tek kelime bile anlayamıyorum."

"Merhaba," dedi Kate mükemmel Farsça'sıyla tiksiniş müşteriye. "Tercüme etmenize yardım edebilir miyim? Dilinizi biliyorum."

"Oh, sonunda! Sonunda yardım edebilecek biri çıktı - teşekkür ederim, evet!" Adam hevesle başını salladı. "Karım için bir şey almadan eve dönemem. Çok beğendiğim bir parça var ama zümrütlü değil yakutlu olması lazım."

"Göster bana," dedi Kate ve o da kasayı işaret etti. Kate onunla satıcı arasında hızlıca çeviri yaptı, kendi ağzından dökülen kelimeleri duyunca hayret etti. Anlayamaması ya da telaffuz edememesi gereken sözcükler, sanki müşterinin dili onun ana diliymiş gibi kolayca akıp gidiyordu.

Satıcı bayan, müşterinin tam olarak istediği şeye başka bir kutuda sahipti. Çok geçmeden satış yapıldı ve herkes mutlu oldu. Kate tam oradan ayrılıp başka hangi dilleri bakacaktı ki mağazanın müdürü arka taraftan çıktı.

"Bunu gördüm, çok etkileyici bir gösteri genç bayan," dedi Kate'e başıyla selam vererek.

"Evet, Bay Myers, harikaydı, değil mi?" Yaşlı satıcı kadın Kate'e gülümsedi. "Çok teşekkür ederim, siz tercüme etmeseydiniz o satışı yapamazdım."

"Peki başka diller de biliyor musunuz?" diye sordu müdür. "Burada çok sayıda uluslararası müşterimiz var ve her zaman çok dil bilen satış personeli arayışındayız."

Kate şansını denemeye karar vermişti. "Hemen hemen her dili konuşabilir anlayabilirim," dedi sessizce, sesini düz ve sakın tutarak, böylece övünüyormuş gibi görünmeyecekti. Bunun doğru olduğundan tam olarak emin değildi ama oldukça güvenli bir bahis gibi görünüyordu.

"Bu doğru mu?" Müdür daha da ilgili görünüyordu. "Diller konusunda bir yeteneğiniz var, değil mi?"

"Öyle de denebilir," dedi Kate.

"Peki iş arıyor musunuz?"

"Aslına bakarsanız, öyleyim." Kate ayağa kalktı ve elini uzattı. "Kate McMillan."

"Arthur Myers," demişti Kate'in uzattığı eli tutarken. Kate onun eline dokunduğu anda bunun kendisi için iyi bir durum olduğunu anlamıştı. Ama her şeyi dikkatle ele alması gerekiyordu.

"Ofisime gel de konuşalım," demişti Bay Myers. Kate kendisini arka tarafa götürmesine izin vermişti, elinin tek bir dokunuşundan kendisine zarar vermeyeceğini ya da saldırmayacağını biliyordu. Ayrıca, denese bile, Glock 42'sini şık takım elbise ceketinin altına gizlemişti.

42 Glock'un şimdiye kadar ürettiği en küçük silahlardan biriydi, bu da onu hem Kate'in küçük elleri hem de gizli taşıma için ideal kılıyordu. Onu geçmişinden birkaç küçük parçayla birlikte bulmuştu ve ondan vazgeçmek istemiyordu.

Mimi'yle birkaç hafta yaşadıktan sonra Kate'in hafızası biraz daha yerine gelmiş ve Mississippi'de annesinin evinde sakladığı bazı kişisel eşyalarını alabilmişti. Mimi onu oraya gütürmüştü -yolculuğa çıkmaktan mutluydu- ve Kate'in anahtarı olmasa da, içeri girmek için arka kapının kolunu nasıl sallayacağını biliyordu.

Tavan arasında saklanan ehliyetini, doğum belgesini, sosyal güvenlik kartını ve tabii ki silahını bulmuştu. Florida'da gizli silah taşıma izni almak ona biraz zaman ve zahmete mal olmuştu ama Kate bunun iyi harcanmış bir para olduğunu düşünüyordu. O üç yıllık zaman aralığında başka bir şeyin daha saklı olduğunu hissediyordu; dil konusundaki ani yeteneği kadar işe yaramayan başka bir anı. Karanlık bir anı; korunmaya ihtiyaç duyabileceği bir anı.

Bu yüzden 42'yi gittiği her yere yanında taşıdı ve hatta geceleri yastığının altında onunla uyudu. Bu ona kendini daha iyi hissettiriyordu - sanki bir şekilde kontrolü elindeymiş gibi. Sanki hayatının üç koca yılını bir şekilde kaybetmemiş ve oraya nasıl geldiğini bilmeden Sarasota'daki bir parkta çıplak ve yalnız kalmamış gibi.

"Oturun lütfen." Müdür kendi koltuğunun karşısındaki pelüş, deri koltuğu işaret etti.

"Teşekkür ederim." Kate koltuğa oturdu ve sakin bir şekilde gülümsedi. "Neden burada çalışmamı istediğinizi söyleyin."

Bay Meyers oldukça telaşlı görünüyordu.

"Bu genellikle benim cümlemdir. *Bana* neden burada çalışmak istediğini söyle."

"Bir işe ihtiyacım var. şu anda yakın arkadaşım Mimi ile birlikte yaşıyorum ve kiranın yarısını ve yiyecekleri ödeyebilmek için yardım edebilmek istiyorum."

"Kulağa sorumluluk sahibi biri gibi geliyor." Bay Meyers sempatik görünüyordu. "Bugünün piyasasında bir iş bulmakta zorlanıyor musunuz? Belki de diploman pek işe yaramıyordur? O satışı yapmasına yardım ettiğin hoş kadın Lourdes'in On Altıncı Yüzyıl İspanyol şiiri üzerine yüksek lisansı var. Korkarım pek pratik değil."

"Aslında İletişim diplomam var. Çok kullanışlı değil ama tamamen zaman kaybı da değil," dedi Kate hoş bir şekilde. "İş bulamamamın nedeni özgeçmişimde üç yıllık bir boşluk olması - çoğu işveren bundan hoşlanmıyor."

"Hmm, bir işveren olarak nedenini anlayabiliyorum." Myers kaşlarını çattı. "*Neden* bu boşluğa sahip olduğunuzu bana söyleyebilir misiniz?"

Bu Kate'in diğer iş görüşmelerinde defalarca zorlandığı bir konuydu. Yalan söylemekten hoşlanmıyordu ama kaçırıldığını, üç yıllık hafızasının silindiğini ve Sarasota'da bir parka çırılçıplak bırakıldığını açıklamak hem çılgınca hem de dramatik geliyordu. Hükümet için bir tür kara operasyon görevinde çalıştığını söyleyebileceğini düşündü ama tam olarak bir casusa benzemiyordu. Ayrıca, orduda herhangi bir kaydı yoktu ve bu sahtekârlığın izini sürmek yeterince kolay olacaktı.

Duruma uyan tek yalanı kullanmak onu çok rahatsız ediyordu ama başka ne yapabilirdi ki? Bu işe gerçekten ihtiyacı vardı ve küçük bir yalandan zarar gelmeyeceğini umuyordu.

"Kindred," dedi, kelimelerin tadı dudaklarında toz gibi kalmıştı. "Ben... Ben gelin olarak çağırıldım. Ana Gemi'ye gittim ve son üç yıldır orada kalıyorum." Kindred'ler talep dosyalarını halka açmadıkları için bunu doğrulamak ya da inkâr etmek çok zor olacaktı. Bu mükemmel bir bahaneydi - sadece kürek kemikleri arasında sanki biri onu izliyormuş gibi kaşıntılı, rahatsız edici bir his vermemesini diledi.

"Bir Kindred gelini, ha?" Myers şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Bağışlayın ama benim anladığım kadarıyla Kindredlar ömür boyu eş alırlar. Neredeyse hiç kimse biriyle çiftleştikten sonra geri dönmez."

"Her zaman yürümüyor," dedi Kate sıkıca. "Sakıncası yoksa bu konuda konuşmamayı tercih ederim." Sandalyesinde doğruldu. "Sanırım beni neden işe almak istediğinizi söylersem daha iyi bir fikir olur."

"Pekâlâ." Myers parmaklarını tombul çenesinin altında birleştirdi ve ona ilgili bir bakış attı. "Anlat bana."

"Çok dilli olmamın yanı sıra, burada sizin için çalışmamı istiyorsunuz çünkü ben harika bir satış elemanı olurum. İnsanlarla tanıştığım ve ellerini sıktığım anda onlar hakkında bir şeyler biliyorum."

"Öyle mi? Devam et." Bay Myers her zamankinden daha meraklı görünüyordu ve Kate zihinsel olarak rahat bir nefes aldı. Adamın elini sıktığında, tıpkı Mimi gibi onun da yeteneğine açık olacağı izlenimini edinmişti. Ama birine Bilen'den bahsetmek her zaman riskliydi.

"Son yirmi iki yıldır Melinda adında hoş bir kadınla evli olduğunuzu, Jessie ve Dawn adında iki kızınız olduğunu ve Güney Tampa'da yaşadığınızı biliyorum," diye söze başladı Kate.

Myers kaşlarını çattı. "Herhangi biri internette benim hakkımda bir arama yaparak bunu öğrenebilir."

"Evet, ama karınızı bir kez bile aldatmadığınızı da bilebilirler mi? Vegas'taki kuyumcular kongresinde bile. Bardaki kız çok güzeldi! Benimki gibi kızıl saçları ve yeşil gözleri vardı. Sana bir içki ısmarladı ve gecenin yarısını konuşarak geçirdiniz. Senden odasına istedi ve sen de yolu yarılamaştın... sonra aklına

Melinda, Jessie ve Dawn. Onları ne kadar çok sevdiğini. Onlara nasıl ihanet etmek istemediğini. Ve günaha karşı direndin."

O konuştuğça Myers'ın yüzü önce kızardı, sonra bembeyaz oldu. Ama ona bağırmaya ya da ofisinden çıkmasını emretmeye başlamadı ki bu iyiye işaretti. Bazı insanlar en özel anlarının ifşa edilmesini pek hoş karşılamazdı.

Kate onun elini sıktığında aklına bu anının için Çanslı olduğunu biliyordu - muhtemelen ona uzun zaman önce kaçan kızı hatırlattığı için. Bu da güzel bir anıydı, gurur duyabileceği bir anı. Kimsenin izlemediğini sandığı bir anda bir sokak köpeğini tekmelerken ya da sabahın üçünde kimse yokken kutudan çıkan Chunky Monkey dondurmasını tıka basa yerken çekilmiş bir fotoğrafını yakalamış olmasından çok daha iyiydi.

Myers derin bir nefes aldı.

"Pekala," dedi sonunda. "Haklısın. Bu kesinlikle başka kimsenin bilmemesi gereken eşsiz bir şey. Bu anıyı mezara götüreceğimi düşünmüştüm. Herkesin zihnini okuyabiliyor musun yoksa sadece benimkini mi?"

"Zihin okuma değil, sadece bazen insanlara dokunduğumda onlar hakkında bir şeyler biliyorum. Bu bir aile hediyesi," dedi Kate, biraz küçümsemeye çalışarak. "Satış katınızda ne kadar faydalı olacağını hayal edebilirsiniz. Her müşteriyi selamlayıp elini sıktığımda, gerçekten satın almaya niyetli olup olmadıklarını ve tam olarak ne aradıklarını anlayabileceğim. Onları doğru yöne yönlendirebileceğim."

"Evet..." Myers saçsız başını düşünceli düşünceli ovuşturdu. "Evet, bunun ne kadar işe yarayacağını görebiliyorum."

"Dürüst olmayan niyetleri olup olmadığını da anlayabilirim."

"Bu yararlı olabilir," dedi düşünceli bir şekilde. "Birkaç yıl önce burada bazı sorunlar yaşadık. Belki duymuşsunuzdur?"

Kate başını salladı.

"Buraya bazı beyefendiler geldi... Ha! Beyefendiler diyorum ama aslında haydutlardı. Her neyse, balyozlarla Rolex kasalarımızı kırdılar ve yarım milyon dolar değerinde malı alıp kaçtılar." Kaşlarını çatdı. "Sigorta zararımızı karşıladı elbette ama yine de kötü bir durumdu. Balyozların çıkardığı ses pompalı tüfek patlamasına çok benziyordu. İnsanlar bir tür terör saldırısı olduğunu düşündüler. Tüm alışveriş merkezi boşaltıldı ve kapatıldı... tam bir karmaşa." Başını iki yana salladı.

"Bu benim gözetimimde olmayacak." Kate çenesini kaldırdı. "Hırsızlık yapmak ya da dükkânı soymak isteyen biri önce beni aşmak zorunda kalacak."

"Oh, şey..." Bay Myers kahkahasını bastırdı. "Elbette şüphelenmek için nedeniniz olan herhangi birine göz kulak olmanızı isterdim ama sizin gibi önemli birinin herhangi bir kavgaya karışmasını asla beklemezdim."

"Benim gibi ufacık tefecik bir şeyin, bırakın dükkânınızı savunmayı, kendini bile savunamayacağını mı sanıyorsunuz?" Kate ona bir kaşını kaldırdı.

"Şey... Yani, sen oldukça... uh, *küçüksün*." Boğazını temizledi. "Bunu kabul etmelisin."

" ediyorum, . Bunu iliklerime kadar biliyorum -herhangi bir durumda her zaman en küçük olan ben olacağım," dedi Kate. "Bu yüzden her zaman hazırlıklı olduğumdan emin oluyorum."

Takım elbisesinin ceketinin sol tarafını açarak, zarif Glock 42'nin kabzasını ortaya çıkardı.

"Aman Tanrım!" Bay Myers hızla geriye doğru atıldı ve neredeyse döner sandalyesinde dengesini kaybediyordu.

"Her şey yolunda." Kate ceketinin kapanmasına izin verdi. "Gizli taşıma iznim var. "İstersen sana gösteririm."

"Evet, şey... sizi işe alsaydım bu gerekli olurdu."

Güzel, hâlâ onu işe almaktan bahsediyordu. Kate hediyesini tekrar kutsadı. Onun bu küçük güç gösterisine açık olacağından oldukça emindi ama denemeden emin olmak imkânsızdı.

"," dedi sessizce.

"Ama... onu nasıl kullanacağını biliyor musun?" Myers yine başıyla gizli silahını işaret etti.

"Size şunu söyleyeyim Bay Myers, ben Mississippi'de babasız ya da herhangi bir erkek koruması olmadan büyüdüm. Annemin bana öğrettiği ilk şeylerden biri nasıl ateş edileceğiydi. İkincisi de evi temizlemenin doğru yoluydu; bu konuda çok seçiciydi." Kate gülümsedi ve karşılığında onu devam etmeye teşvik eden bir gülümseme aldı. "Sana söz veriyorum, başka biri bana ya da diğer çalışanlardan birine silah çekmedikçe asla silahımı çekmezdim."

"Ya senden onu evde bırakmanı isteseydim?" diye sormuştu kaşlarını çatarak. Kate iç çekti. "Bunu yapamam. Korunmak için ona ihtiyacım var."

"Eski kocandan mı?" Kaşları daha da çatıldı. "O gelecek mi burada sizi avlıyor ve burayı vurmak mı istiyorsunuz?"

"Hayır, hayır, öyle bir Gey yok," diye Kate onu temin etti. "Sadece ben yalnız bir kadınam, yalnız *küçük* bir kadın. Ve Tampa suç oranının yüksek olduğu oldukça büyük bir şehir. Akşam vardiyalarında çalışmamı ve bazı geceler senin için kilit altında kalmamı istiyorsan, kendimi güvende hissetmem gerekecek. Ve tecrübelerime göre, bu koruma için kendimden başka kimseye güvenemem."

Bunu söylerken bir sızı hissetti ve küçük bir ses kafasının içinde, bir zamanlar onu koruyacak başka birinin, onu geri alacak birinin olduğunu fısıldadı. Ama Kate bunu elinin tersiyle itti. Bunların hepsi aptallıktı; sahip olduğu tek şey oydu ve silahlarına sadık kalmalıydı. Gerçek anlamda.

"Şey... katta silahlı bir satış elemanının olması *oldukça* sıra dışı bir durum. Aslında, buna izin verecek başka bir yönetici tanıdığımı sanmıyorum. Eğer gerçekten birini vurduysanız, silahlı durumunuzla ilgili her türlü bilgiyi reddetmek zorunda kalırım. Bunu düşünmek için bile deli olmam gerekir. Yine de..."

Kate, Myers'ın tereddüt ettiğini görebiliyordu.

"Beni fazladan bir güvenlik görevlisi olarak düşün," dedi ona rahatlatıcı bir şekilde gülümseyerek. "Kimsenin gizli bir güvenlik görevlisi. Ve bana fazladan ödeme yapmanıza gerek yok, herkes gibi komisyonla çalışacağım."

"Evet... ve eğer yeteneğiniz söylediğiniz gibiyse, bir ay içinde diğer satış elemanlarımdan daha fazla komisyon ve daha fazla satış yapacağınızı söyleyebilirim." Bay Myers ona gülümsedi. "Pekala Bayan McMillan, beni ikna ettiniz. Elbette bir geçmiş araştırması yapmamız gerekecek."

"Elbette." Kate kolayca başını salladı, kalbi hızla çarpıyordu. İş gerçekten alacak mıydı?

"Her şey temiz çıkarsa, başlamak için bir haftalık deneme süresi verelim mi? Ve sonra eğer iyi bir uyum sağlarsak, oradan devam edebiliriz."

"Bu fırsat için minnettarım." Kate elini tekrar uzattı. Myers kısa bir süre tereddüt ettikten sonra elini tuttu ve sıkıca sıktı.

"Sizi aramızda görmek güzel. Şimdi sizi doğru evrak işlerine hazırlayalım..."

"Peki bu gece kaçta çıkıyorsun?" Mimi, Kate'in düşünce zincirini kırarak sordu. Elindeki kocaman erişte yığınının neredeyse bitirmek üzereydi,

Kate biraz kıskançlıkla baktı. *Kendisi* böyle bir yığın karbonhidrat yese, pantolonu bir ay boyunca iliklenmezdi ama Mimi sonsuza kadar ince ve çirkin kalırdı

-Bir yarış atının metabolizmasına sahipti.

"Kapatmak zorundayım." İç çekti ve sonra aydınlandı. "Ama gerçekten işe yarayabileceğini düşündüğüm bir müşterim geri geliyor. Rolex'lerden birini almak istiyor. Sanırım bir Yacht-Master modeli."

"Ooo..." Mimi öne doğru eğildi, nazik yüzü ilgiyle aydınlandı. "Peki bunlar ne kadar tutuyor?"

"70,000 dolar civarında bir fiyata bakıyor." Kate gülümsedi. "Bu da sonunda sana olan kira borcumu ödeyebileceğim anlamına geliyor."

"Oh lütfen..." Mimi kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Bunun umurumda olmadığını biliyorsun!"

"Evet, ama istiyorum," dedi Kate inatla. "Bana çok iyi davrandın, beni eve götürdün ve annemin evini hatırladıktan sonra bile seninle kalmama izin verdin."

"Küçük yolculuğumuzdan sonra bile Tampa'ya dönmeye karar vermene sevindim." Mimi gülümsedi. "Daire sensiz çok yalnız hissederdi."

"Mississippi'de benim için hiçbir şey yok." Kate de gülümsedi. "Ve bir Tampa'da gerçekten iyi bir arkadaşım var. Benim *tek* arkadaşım."

"Hey-yeni insanlarla tanışacaksın. Eğer kabuğundan çıkarsan." Mimi onun elini nazikçe okşadı. "Keşke bu akşam Pat'in partisine gelebilseydin. Çok eğlenceli olacak."

"Eminim." Kate yüzüne pişman bir ifade yerleştirmeye çalıştı ama gerçek şu ki, Mimi'nin bahsettiği partiyi kaçıracağı için çok mutluydu. Mimi'nin iyi yanı herkesi sevmesiydi. Aynı Gekilde, Mimi'nin kötü yanı da *herkesi* sevmesiydi.

Partiyi düzenleyen Pat daha önce bir kez evlerine gelmişti. Uzun boylu, kel, otuzlu yaşlarının ortalarında bir yerdeydi ve sürekli hippie modunda takılıp kalmış gibi görünüyordu. Tüm gardırobu bol, yırtık kotlar ve kıllı göbeğini tam olarak gizleyemeyen büyük kravat boyalı tişörtlerden oluşuyordu. Ayrıca uzun, kirli tırnakları vardı ve kendi hidroponik bahçesinde yetiştirdiği esrarı içiyordu. Kate onun evindeki bir partiye gitmektense boyanın kurumasını izlemeyi tercih ederdi.

Mimi son eriştesini bitirirken, "Pat orada olmadığın için üzülecek," dedi. "Sanırım senden hoşlanıyor. Yani, *gerçekten* hoşlanıyor mu?"

"Oh, gerçekten mi?" Kate sesini nötr tutmaya çalıştı ama içi içini yiyordu. Bu gece geç saate kadar çalışacağı için *Çimdi iki kat daha* mutluydu. Pat'in o büyük, kıllı elleri ve uzun, kirli tırnaklarıyla onu mincıklayacağını düşünmek bile midesini bulandırıyor.

"*Gerçekten mi?*" Belli ki Mimi, Pat'in duygularından bahsederek neden olduğu tepkinin farkında değildi, ki bu da iyi bir şeydi.

"Biliyorsun, Mimi..." Kate söylenmesi gerekeni söylemenin güzel bir yolunu bulmaya çalıştı. "Pat'e gelince, şey... kendimi henüz biriyle çıkmaya hazır hissetmiyorum."

"Ah, tabii ki." Mimi elini ağzına götürdü. "Çok üzgünüm Kate, yemin ederim onu cesaretlendirecek bir şey söylemeyeceğim. Sen..." Sesi düştü. "Hâlâ o kötü rüyaları görüyor musun?"

Kate şaşkınlığını gizlemeye çalışarak meyve suyundan son bir yudum aldı. Mimi'ye rüyalarından -yakıcı mavi gözleri olan kocaman, kaslı bir yabancının onu takip ettiği rüyalar- bahsetmemiği olmayı dilerdi. Ama belli ki bir gece sağa sola çırpınıp ağlamış ve Mimi onu uyandırmıştı. Tüm kötü rüya ortaya dökülmüştü ve şimdi arkadaşı her şeyi biliyordu.

Tam olarak *her şeyi* değil. Sadece Kate'in rüyalarında gördüğü adamı biliyordu. Diğer şeyi, Kate'in ona verdiği isimle *Canavar*'ı bilmiyordu. Bir şekilde adama bağlıydı ama nasıl olduğunu bilmiyordu. Canavar ona doğru hırladı, yanan gümüş gözleri tehditle kısıldı ve bıçak gibi dişleri onun kanına aç kaldı.

Asıl dikkat gereken Canavar, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. İyi yerleştirilmiş birkaç atışla alt edebileceğin adam. Ama Canavar... Hiçbir şey o canavarı alt edemez. Gözünü dikip akşam yemeği olduğuna karar verdiğinde değil. Eğer bu olursa, sen bitersin, Kate.

-Ölmüş kadar iyi.

"Bazen," diye itiraf etti ve bu düşünceyle sırtından aşağı soğuk bir ürperti aktığını hissetti. "Ama iyi olacağım. Sadece... şu anda biriyle çıkmaya hazır değilim."

"Tabii ki hayır. Hazır olana kadar da yapmak zorunda değilsin." Mimi onun kolunu rahatlatıcı bir şekilde okşadı.

"Teşekkürler Mimi. Sana hiç ne kadar tatlı olduğunu söylemiş miydim?" Kate ona gerçek bir şefkatle sıırttı. "Sen benim koruyucu meleğim gibisin, bunu biliyor musun kızım?"

"Aww..." Mimi'nin dar yanakları kızardı. "Kesin şunu."

"," dedi Kate. "Eğer beni zaman bulmasaydın, ben-"

Sesi boğazında düğümlendi ve bir korku hissi buzdan bir yumruk gibi kalbini kavradı.

"Sen ne? Kate? İyi misin?" Mimi endişeyle ona baktı.

"Ben... Ben sadece..." Kate söyleyecek tutarlı bir şey bulamıyordu. Kalabalık yemek salonunun karışığında uzun boylu bir adam durmuş, onu izliyordu. Uzun boylu, kaslı, siyah saçlı ve yakıcı mavi gözlü bir adam.

Rüyalarındaki adam.

Kate kalbi duracakmış gibi hissetti. Vücudunun her yerinde soğuk terler boşaldı ve aniden nefes nefese kalmasına rağmen ciğerlerini dolduracak kadar derin bir nefes alamadı.

Bu ! Beni almaya geliyor!

Elleri titreyen yumruklar halinde kenetlendi ve gözlerinin önünde dans eden noktalar görmeye başladı. Tanrım, bayılacak mıydı?

Hayır, bunu yapamam! Kontrolü ele almalıyım. Nefes almak zorundayım!

"Kate? Ne oldu? Neye bakıyorsun öyle?" Mimi arkadaşının yüzündeki dehşet ifadesini neyin yarattığını görmek için baktı. Ama tam başını çevirdiği anda, yemek salonundaki herkesten fersah fersah üstün olan uzun boylu adam bir şekilde kalabalığın arasına karışıp gözden kayboldu.

O gider gitmez Kate'in kalbi küçük bir sıçrama yaptı ve tekrar normal atmaya başladı. Nefes alıp vermesi yavaşladı ve gergin kasları gevşemeye başladı.

"Yok bir şey," dedi hafifçe titreyen bir sesle. "Bir şey yok. Bir an için gördüğümü sandım-"

"Neyi gördün?" Mimi uzun yüzünde gerçek bir endişeyle ona baktı. "Cidden Kate-ne? Bir çarşaf gibi bembeyaz görünüyordun. Bir an için bayılacağını ya da panik atak geçireceğini sandım!"

"Önemli bir şey değildi." Kate karanlık figürü görmezden gelmeye çalışarak elini salladı. "Hayal gücümün bir ürünü, hepsi bu."

"Şey... eğer eminseniz." Mimi'nin bu işin peşini bırakmak istemediği açıktı.

"Eminim," dedi Kate hızlıca. Ayağa kalkarak boş fincanını ve Mimi'nin tepsisini aldı. "Haydi, mola bitti. İşe dönme zamanı. Satmam gereken pahalı saatler var."

"Ama-"

"Ve eğer o Yacht-Master'ı satarsam, *kendi* partimizi veririz!" Kate pervasızca söz verdi. "Muhteşem olacak."

"Kulağa eğlenceli geliyor." Mimi en azından şimdilik dikkatinin dağılmasına izin vermeye istekli görünüyordu. Kate rahat bir nefes aldı. Çöplerini teneke kutuya attı ve birlikte yemek alanından çıkarken olası parti temaları hakkında hafifçe sohbet ettiler. Uzun boylu, siyah saçlı, mavi gözlü adamdan hiçbir iz yoktu. Kate kendi kendine onun Mimi'nin rüyalarından söz etmesinin yol açtığı bir hayal ürünü olduğunu söylemeye çalıştı. Ama orada durup ona bakarken çok *gerçekçi* görünmüştü.

Çok gerçek ve çok ama çok tehlikeli.

İkinci Bölüm

Uzun, dolambaçlı alışveriş merkezi koridorunda yürürken Rone yakındaki bir dükkânın gölgesinden onu izledi. Dükkân, loş ışıklandırması ve karanlık iç mekânından bangır bangır yükselen yüksek sesli müziğiyle modaya uygun Dünya kıyafetleri satan bir mağazaydı. Sert gürültü kulaklarını acıtıyordu ama Rone bunu fark etmedi bile. dikkati bakır rengi bukleleri olan minyon kadına odaklanmıştı. Bu Kate'ti - hassas Wulven burnu kalbinin zaten bildiği şeyi doğruladı. Nefesi göğsünde sıkıştı-Lalli! *Tanrım, ne zamandır seni arıyordum! Seni sonsuza dek kaybettiğimi sanmıştım!*

Rageron'daki Kutsal Dağlar'da burnunun dibinde ortadan kaybolmuştu; arkasında giydiği beyaz cübbeden başka bir şey bırakmamıştı. Onun güvenliği için korkudan çılgına bir halde her yeri aramış ve ona korkunç şeyler yapıldığını hayal ettikçe geceleri uyuyamaz hale gelmişti.

Rone'un zihni ona sevgili eşinin işkence gördüğü ya da tecavüze uğradığı görüntüleri göstermeye devam ediyordu ve bir an olsun dinlenebilmek için görüntüleri uzaklaştırıyordu. Eşi kayıpken dinlenmeye ne hakkı vardı? Her dakikasını onu aramakla geçirmeliydi ama Ana Gemi'ye geri dönüp Komutan Sylvan'la buluşması ona eşinin nereye götürülmüş olabileceğine dair bir ipucu verene kadar tamamen boşuna aramıştı...

"Yani ortadan kayboldu ve arkasında sadece giydiği kıyafetleri mi bıraktı?" diye sormuştu Kindred lideri. Kindred Konseyi'nin başıydı ve çok meşgul bir erkekti ama görünüşe göre geçmişte buna benzer bir şey yaşamış olduğu için Rone'un durumuna sempati duyuyordu.

"Evet, garip bir uğultu ve bir ışık parıltısı vardı ve sonra... sonra o sadece... gitti." Rone boğazındaki yumruyu yutabildi. Kate kaybolduktan sonra ağlamasına izin vermemişti ve şimdi de ağlamaya başlamayacaktı. Yas tutacak zamanı yoktu. -O dışarıda bir yerdeydi ve onu bulmak zorundaydı. Ancak o zaman duygularına teslim olabilirdi.

Komutan Sylvan kaşlarını çatarak, "Uğultu sesi... yanıp sönen ışık... Sophia'nın bize katılmadan önce geri götürülme şeklinin aynısı," dedi.

"Ah?" Rone'un kalbi göğsünde yerinden fırlamıştı. "Emin misin? Eşinin başına gelenlerin Kate'in de başına gelmiş olabileceğini mi düşünüyorsun?"

"Koşullar benzer ama nasıl olduğunu anlamıyorum," dedi Sylvan. "Sophia, Scourge tarafından mükemmelleştirdikleri bir moleküler transfer ışını kullanılarak kaçırıldı." Gözleri büyüdü ve parmaklarını şıklattı. "Bahse girerim ki bu ışın hâlâ Baba Gemilerinde!"

"Hâlâ var mı?" diye sordu Rone. "Peki ama Kindred sonunda AllFather'ı yendikten sonra neden yok edilmedi?"

"Onu yok etmek bize düşmezdi," demişti Sylvan ciddiyetle. "Bir varis var -Xairn, AllFather'ın oğlu, ancak ırkını iddia etmiyor ve ebeveynliğini reddetti. Baba Gemisi ile hiçbir ilgisi olmasını istemiyordu ama bu konuda nihai bir karar vermeden önce ona yas tutması ve düşünmesi için zaman tanımanın en iyisi olacağı düşünüldü. Bu yüzden Konsey onun derin yörüngeye çekilmesini emretti, biz de bunu yaptık. O zamandan beri terk edilmiş durumda. Elbette silah sistemleri devre dışı bırakıldı, ama ekipman kendi haline bırakıldı. Birilerinin içine sızıp bazı kaynaklarını kullanmaya çalışabileceği hiç aklıma gelmedi. Ama belki de eşinizin başına gelen budur."

"Evet-evet!" Rone umutsuzca bu umuda sarılmıştı. "Belki de biri bahsettiğin Kate'i çalmıştır -belki de

"Şu anda bile orada tutuluyor ve onu kurtarmamı bekliyor!"

Sylvan yine kaşlarını çatmıştı. "Nazik ol dostum, seni fazla umutlandırmak istemem. Kate'in seni beklediğinden emin misin? Bağışlayın ama ortadan kaybolmadan hemen önce sizi bir şekilde unutmuş gibi göründüğünü söylememiş miydiniz?"

Rone oturduğu yerde rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Soluduğu çiçekler geçici bir hafıza kaybına neden olan Rüya Çiçekleri'ydi. Ama şimdiye kadar etkisi geçmiştir."

"Pekâlâ. Bugün sizinle birlikte bir savaşçı filosunu Babalık'a göndereceğiz," diye karar verdi Sylvan.

"Ekip oluşturmak için vaktimiz yok, **hemen** gitmeliyiz!" Rone ısrar etmişti. "Kate yaralanmış olabilir... işkence görmüş ya da..." Devam edemeyerek başını salladı.

Sylvan'ın soluk mavi gözlerinde sempati parladı.

"Kardeşim, şu anda yaşadığın şüphe ve korkuyu çok iyi biliyorum. Ben de o gölgenin içinden geçtim ve kimsenin başına gelmesini istemem. Ama eğer biri Baba Gemisi'ndeysen ve terk edilmiş teçhizatı hain amaçlar için kullanıyorsa, yalnız gitmek güvenli olmayabilir. Gel, şimdi bir ekip çağıracağım ve bizimle yerinde buluşabilirler. Siz farkına bile varmadan orada olacağız."

Böylece ağır silahlı savaşçılardan oluşan tam bir filo toplayıp Babalık'a gitmişler... ancak onu terk edilmiş bulmuşlar.

"Burada hiçbir şey yok," dedi Sylvan, gemiyi iyice arayıp kontrol alanına geri döndüklerinde. "Çok üzgünüm kardeşim."

"Olma." Hassas görünümlü ekipmanlarla dolu navigasyon odasına doğru ilerlediklerinde, Wulven duyuları bir

Tanıdık bir koku. Sıcak, taze ve inanılmaz derecede hafifti ama yine de havada bir hayalet gibi asılı duran kokuyu alabiliyordu. "Kate burada değil," demişti Sylvan'a. "Ama buradaydı. Ve bak!"

Kirli metal zeminde mavi bir şey yatıyordu; öyle ezilmiş ve solmuş minik bir çiçektir ki Rone onu neredeyse atılmış bir çöp parçası sanacaktı

-Artık neredeyse tamamen yok olmuş olan Scourge'un geride bıraktığı bir Çey. Ama ondan gelen tanıdık bir koku daha vardı: Kate'in kaybolmadan hemen önce kokladığı Rüya Çiçekleri'nin hastalıklı, tatlı kokusu.

Eğilip dikkatlice aldı.

"Nedir o? Bir çiçek mi?" Sylvan solmuş çiçeği koklamak için öne doğru eğilmişti ama Rone onu ulaşamayacağı bir yere çekti.

"Dikkat et! Kate'in hafızasını çalan şey bu - kokusunu solumak güvenli değil - bu haldeyken bile."

"O zaman haklısın-eşin buradaydı!" Sylvan haykırdı. "Ama buradan nereye gitti? Ve onu kim götürdü?"

Rone alçak bir sesle, "Emily'nin ölmesini isteyenin Karanlık Tür olan İki olduğuna inanıyoruz," dedi. "Kate'in içine düştüğü tuzak en başta onun için kurulmuştu - tuzağın kurulmasında suç ortağı olan rahibe de bunu itiraf etti, ancak kiminle uğraştığını bilmiyordu, sadece ona intikam teklif ettiğini söyledi."

Sylvan, "Yani Kate onu kazara fırlattı," diye belirtti. "Ve moleküler taşıma ışınıyla anında buraya nakledildi."

"Evet, ama şimdi nerede? Ve ona ne yapılıyor?" Rone hayal kırıklığı içinde dişlerini sıktı. "Tanrım, onu bulamazsam **çıldıracağım!**"

"Onu bulacaksın, dostum." Sylvan düşünceli görünüyordu. "Düşündüğünden daha da yakın olabileceğine inanıyorum. Gel, ışının ayarlandığı koordinatlara bakalım."

Rone'un gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Onu Dünya'ya, kendi gezegenine geri göndermiş olabileceklerini mi düşünüyorsun?"

Sylvan sıkıntılı görünüyordu. "Bu mümkün. Sanırım bu İki'nin senin hakkında ne kadar şey bildiğine bağlı. Eğer senin bir Wulven olduğunu biliyorsa... şöyle diyelim, senin türünden birinin beni takip edip intikam almasını istemem. İki'nin yerinde olsaydım ve yanlış dişiyi -bir Wulven Türünün bağlı eşini- yanlışlıkla almış olsaydım, ondan kurtulurdum. Onu benden olabildiğince uzağa koyardım çünkü izinin bana kadar gelmesini istemezdim."

Rone moleküler transfer ışınının ayarlarına bakmaya gitmişti. "Sarasota, Florida, ABD," diye okudu kaşlarını çatarak. "Sence Kate'in orada bir yerde mi?"

"Denemeye değer," demişti Sylvan ciddiyetle. "Ya bunu yaparsınız ya da İki'nin izini bulmaya çalışırsınız ve sanırım onun izine rastlayamadınız, doğru mu?"

Rone ağır ağır başını salladı. Aynı zamanda Kindred Tanrıçası'nın kızı olan yeni Khalla Emily'yi öldürmeye çalışan Karanlık Kindred, izlerini gizleme konusunda esrarengiz bir şekilde başarılıydı. Rone, onun dışarıda bir yerlerde olması gerektiğini bilmesine rağmen yanına bile yaklaşamamıştı...

"Bu koordinatlara gideceğim ve kapsamlı bir araştırma yapacağım," diye karar vermişti. "Ama Tanrıça orada olmazsa bana yardım eder, Sylvan. Ne yapacağımı bilmiyorum..."

Anlaşıldığı kadarıyla Kate, ışınlamanın ayarlandığı koordinatlarda Sarasota'da *değildi* ama kokusunun olası en zayıf izi .

Kolay olmamıştı ama Rone sonunda onun silik izini takip ederek bir saat kuzeyde, şu anda yaşadığı yer olan Tampa'ya ulaşmayı başarmıştı. Kadın bir oda arkadaşıyla yaşıyor ve Rone'un nedenini bilmediği ama "alışveriş merkezi" olarak adlandırılan bu Dünya kuruluşunda bir işte çalışıyordu.

Başı dik, bakışları dikkatli ama kendinden emin bir şekilde yanından geçip giderken ona baktı. Minyon vücudu iyi korunmuştu; üzerinde uzun kollu, düz siyah bir bluz ve dizlerine kadar mütevazı bir şekilde inen ten rengi bir etek vardı. Eteğiyle uyumlu, ten rengi, profesyonel görünümlü bir ceket görünümünü tamamlıyordu. Kate hiçbir zaman vücudunu sergileyen biri olmamıştı - çeşitli nedenlerden dolayı utangaçtı. Ya da çiftleşmeden önce öyleydi ve Rone onun için ne kadar güzel ve mükemmel olduğunu anlamasını sağlamıştı.

Bir süre birlikte olduktan sonra, biraz daha açık giysiler giymeye başlamıştı ve hatta Rone'un çok *hoşuna* gidecek şekilde onunla alay etmekten zevk alıyordu. Kalçasının parıltısı... göğüslerinin kremsi iç kıvrımları... sadece gözleri için olan tüm bu görüntüler onu uçuruma sürüklüyordu. Bu onlar için bir tür oyun olmuştu; hiç eskimeyen küçük, yaramaz bir eğlence.

Ancak Gımdı Kate'in çiftleşme öncesi mütevazı haline geri döndüğü görülüyordu. Bluzunun düğmeleri iliklenmişti ve göğüs dekoltesinden eser kalmamıştı; eteği de fazla dar olmadan onu tamamen örtüyordu. Yine de Rone, gizleyici giysilerin arasından Kate'in dolgun kıvrımlarını görebiliyordu. Boğazından kısık bir inilti yükseldi ama onu yuttu. Aradan çok uzun zaman geçmişti ve içinde bir *açlık* yükseliyordu; tüm çiftleşmiş Kindred'leri etkileyen ama Wulvens'te özellikle güçlü olan yoğun bir arzu. O onun eşiydi, ona *ihtiyacı vardı*. Ama öylece içeri dalamazdı, henüz değil.

Yorgun bir şekilde elini tıraşsız çenesine götürdü ve avucuna değen kirli sakalın çiziklerini hissetti. Bu işi ağırdan alması gerekiyordu; onunla konuşmadan önce burada neler olup bittiğini anlaması gerekiyordu.

Kate neden buradaydı? Ve nasıl olur da hiçbir şey olmamış gibi Dünya'daki hayatına geri dönebilirdi? Sanki hiç tanışmamışlar, çiftleşmemişler ya da birbirlerini o kadar derinden sevmişlerdi ki ayrı kaldıkları her an sonsuzlukmuş gibi geliyordu? Onu hâlâ hatırlamıyor olamazdı - Rageron'da botanik konusunda uzman rahibelerden biri ona Rüya Çiçekleri'nin etkilerinin yirmi dört ila kırk sekiz saat içinde geçeceğini söylemişti. Peki neler oluyordu?

"*Kate? Lalli?*" tüm Kindred erkeklerinin eşleriyle paylaştığı bağlantı aracılığıyla geçici olarak gönderdi ama Kate onu duymuyor gibiydi.

Rone kaşlarını çattı. Aralarındaki bağlantı son altı aydır ona garip geliyordu. -Parmağını koyamadığı ama inkar edilemez bir şekilde orada olan bir şekilde yanlıştır. Arkadaşını arıyor, arıyor ve karşılığında hiçbir şey alamıyordu ama sadece menzilin dışında olduklarını varsayıyordu. Belki de bu alışveriş merkezinin yapıldığı yapı malzemesi onları bir şekilde engelliyordu - böyle şeyler duymuştu ve bu Kate'in zihinsel çağrısını neden duymadığını kesinlikle açıklıyordu.

Rone'un aklına başka bir şey geldi - belki de hâlâ izleniyordu. Belki de İki onu buraya bir tür yem olarak koymuştu ve izlendiğini biliyordu. Bu mümkün olabilir miydi? Emin değildi ve etrafında tehditkâr bir varlık hissetmemişti ama belki de öyleydi. Her halükarda, buna inanmak onu tamamen unuttuğunu düşünmekten daha kolaydı.

Dikkatli davranmak zorundaydı; özel olarak konuşabilmeleri için onu yalnız yakalamaya çalışmalıydı. Ve tetikte olacaktı. Eğer biri izliyorsa... eğer onu tehdit ediyorsa... Rone ellerinin yumruk haline geldiğini hissetti ve içindeki Canavar uyanıp tehditkâr bir şekilde hırladı. Ne olduğunu tam olarak anlamamıştı; tek bildiği Rone'un üzgün olduğu ve bunun da onu üzdüğü idi.

Rone iç çekti. Keşke diğer yarısının neler olup bittiğini anlamasını sağlayabilseydi, keşke onun yardımını alabilseydi! Ama bu imkânsızdı çünkü Canavar'ı Kate tarafından hiçbir zaman tam anlamıyla evcilleştirilmemişti. Aksini iddia etmesine rağmen, Rone onun bu ateşle imtihana dayanamayacak kadar zayıf ve küçük olduğuna karar vermişti. Kate onu kürklü haliyle hiç görmemişti... ya da Canavar dışarıdayken onunla çiftleşmemişti.

Rone'un istediği de buydu; o onun *Lalli*'siydi, küçüğüydü ve ondan bile, *özellikle* de ondan korunmalıydı. Bunun yerine, Kate'in hediyesini -Bilgi'sini kullanarak onun Canavar'la dolambaçlı bir yoldan tanışmasını sağlamışlardı. Sonuç olarak Kate'i yeterince sevmesine rağmen, Canavar onu hiçbir zaman gerçekten sürüye kabul etmemiş ya da onu Sahibi olarak kabul etmemişti. Rone'un şimdi pişmanlık duyduğu gibi, onun elinde tam anlamıyla evcilleşmemişti.

Eğer biri gerçekten Kate'i tehdit ediyorsa ve iş dövüşmeye gelirse, sahip olduğu en güçlü silahı serbest bırakamazdı. Aralarındaki tamamlanmamış bağ nedeniyle Canavarına Kate'in yanında güvenilemezdi. Kan Şehveti ile dolduğunda, hem onu hem de saldıran düşmanı öldürebilirdi. Kısmi bir değişim yapabilirdi ama bu tam bir değişim kadar etkili değildi.

Rone omuzlarını dikleştirdi. Ne olursa olsun, hazır olması gerekiyordu. Kate'i kurtaracak ve onu buradan alıp gemilerine götürecekti, orada onu muayene edip iyi olduğundan emin olacaktı. Ondan sonra ona sarılmak, küçük bedenini kollarında güvende hissetmek ve onun gerçekten iyi, bütün ve yeniden kendisine ait olduğunu bilmek istiyordu.

Onu öylesine şefkatle sevecekti ki, kendi kendine söz verdi; kalçalarının arasında saatlerini geçirecek, sevdiği şekilde tadına bakacak, sularını içecek ve inleyip ağlayarak adını söyleyene kadar tatlı amını yalayacaktı. İçindeki *açlık* yeniden kıpırdandı. Tanrım, ona nasıl da ihtiyacı vardı!

Karanlık dükkândan çıkıp onu uzaktan izlemeye başlarken Tanrıça'ya yemin etti, onu bir kez geri aldığında asla bırakmayacaktı.

Üçüncü Bölüm

Kate çalıştığı kuyumcu dükkânı Mayors'a varmak üzereydi ki ani bir işeme isteği duydu. Kahretsin, molasında o kahrolası shake'leri içmemesi gerektiğini daha iyi bilmeliydi! Ama oldukça doyurucuydular ve Mimi'nin tercih ettiği gibi bir corn dog ya da büyük bir tabak erişte almaktan çok daha az boş kalori içeriyorlardı.

Ana tuvaletler yemek salonunun arkasındaydı ama neyse ki alışveriş merkezinin sonunda, çalıştığı kuyumcuyu geçtikten hemen sonra küçük, dolambaçlı bir koridor - daha çok bir servis koridoru - vardı. Çoğunlukla depo alanları ve temizlik malzemeleriyle dolu dolaplardan ibaretti ama koridorun en sonunda küçük bir personel tuvaleti de vardı. Kate oraya gitmekten pek hoşlanmazdı, biraz ürkütücüydü, özellikle de bu akşam olduğu gibi alışveriş merkezi çok yoğun değilse. Ama sıkışık durumlarda işe yarıyordu.

Soluna bir bakış attı ve en üst katı çevreleyen bel yüksekliğindeki korkuluklara baktı. Birinci kata doğru uzun bir iniş vardı. Yükseklikten hoşlanmıyordu; keşke mağazam zemin katta olsaydı diye düşündü. Yürüdüğü alışveriş merkezinin en üst katı neredeyse terk edilmişti. Ancak aşağıda daha fazla hareketlilik vardı.

Buradan oyun alanını görebiliyordu; etrafta dağınık halde oturan bazı anneler sohbet ederken, çocukları kapalı alanda elim sende oynayarak çılgınlar gibi koşturuyordu. Kapalı oyun alanı Busch Gardens tarafından desteklenmişti ve devasa bir plastik fil, içine tırmanılabilir kadar büyük bir kesesi olan bir kanguru, kuyruğunu çektiğinizde kükreyen bir aslan ve sürünerek "binilebilecek" bir zebra ile dev bir hayvanat bahçesine benzeyecek şekilde dekore edilmişti.

Kate bir süre oynayan çocukları izledi ve kendi çocuklarının olmasının nasıl bir şey olacağını hayal etti. Tabii ki bu asla olmayacaktı.

Bay Doğru'yu buldum ve . Ha-sanki bir şey olacakmış gibi! Uzun süreli ilişkiler onun için asla uzun sürmedi. Çok tuhaftı - Bilmek onu farklı kılıyordu ve görünmeyen şeylere karşı en ufak bir hassasiyeti olmayan erkekler bile bunu hissediyordu. Ayrıca, tenlerine dokunarak onları okuyabildiğini , *ona* dokunmakla çok daha az ilgilenmeye başladılar. Ve her ten tene temas ettiklerinde sırlarının açığa çıkmasını umursamayan bir erkek bulabilseydi bile, yaraları gibi küçük bir mesele vardı...

Kate sinirli bir şekilde omuzlarını silkti. Söz konusu yara izleri omurgası boyunca, kürek kemiklerinin hemen arasında uzanıyordu. Oradaki doku sıkı ve inatçıydı, bazen kaşınmasına neden oluyordu.

Kaşıntı onu utandırıyor - sanki herkes kıyafetlerinin altındaki çirkin yaraları görebilecekmiş gibi. Ki bu aptalcaydı. Şimdiye kadar bunu aşmış olmalıydı; yara izleri onun bir parçasıydı, tıpkı kızıl saçları ve yeşil gözleri gibi, tıpkı Bilen gibi. Ayrıca, her zaman uygun şekilde giyinmeye ve sırtını örtmeye dikkat ederdi. Şu anda Florida'da yaşıyor *olsa* bile kimse onu plajda bikiniyle yakalayamazdı.

Uzun, dar koridora geldi, aşağı inmeye başladı... ve durdu. Hayal mi görüyordu yoksa burası her zamankinden daha mı karanlıktı? Tepedeki ışıklardan bazıları yanmış mıydı, yoksa yönetim tasarruf etmek için onları azaltmış mıydı? Bu kadar büyük ve pahalı bir alışveriş merkezinde saçma bir jest gibi görünüyordu ama Kate daha önce de birkaç kuruğ tasarruf etmek için aptalca ve önemsiz Çeyler yaptıklarını biliyordu. Nedeni ne olursa olsun, servis koridoru kesinlikle her zamankinden daha sönük ve ürkütücü görünüyordu.

Bir an için ana tuvalete geri dönmeyi düşündü ama molasının bitmesine sadece on dakika kalmıştı ve yemek alanına geri dönmek uzun bir yürüyüş demektir. Ayrıca korkacak ne vardı ki? *Çok şey*, diye fısıldadı kafasının içindeki bir ses ve gözleri parlayan mavi gözlü uzun boylu adama kayd.

Ama bu muhtemelen sadece hayal gücünün çalışmasıydı. Dün gece iyi uyuyamamıştı, bunun en büyük nedeni de sürekli gördüğü o lanet olası rüyalardı. Muhtemelen bilinçaltı rastgele bir adamı kendi kişisel öcüsüne dönüştürmüş ve çok denendiği için ona küçük bir oyun oynamıştı. Ne de olsa silahlıydı. Kolunun altındaki Glock'un rahatlatıcı ağırlığı çenesini kaldırmasına ve loş koridorda kendinden emin adımlarla ilerlemesine neden oldu.

Tuvaleti kullanmış ve ellerini yıkamıştır ve işe dönmek için bolca vakti olmuştur.

"Gördün mü?" diye mırıldandı kendi kendine kapıyı açarken. "Boşuna korkmuşsun. Kimse yok-"

Sözcükler boğazında düğümlenirken, iri yarı, tehditkâr bir adam onu beklediği belli olan gölgelerin arasından çıktı. Dar siyah deri pantolon, eş dövücü tişört ve siyah deri ceket giymişti. Onu yemek alanında gördüğü kısa bir anlık görüntüden tanıdı. Yine rüyalarındaki adamdı. Yani bilinçaltı onu uydurmuyordu.

O gerçektir ve herhangi bir kabustan çok daha korkutucuydu.
ol.

Kate ona baktı, kalbi göğsünde çarpıyordu. Adam çok büyüktü.
-En az 1.80 boyundaydı ve omuzları onunkinin iki katı genişliğindeydi. Kaslı kalçalarından her ikisi de onun beline kadardı. Elini ona uzattığında, bir yakalayıcı eldiveni kadar büyüktü.

"Kate," diye homurdandı, insanlık dışı derinlikte bir sesle. "Senin için buradayım. Sonunda seni buldum."

Kate ondan uzaklaşmaya çalışarak geriye doğru tökezledi ama adam dar koridordan tek çıkış yolunu kapatıyordu, kaslı omuzları dar alanı dolduruyordu.

"Hayır!" diye soluk soluğa kaldı. Tıpkı onu yemek alanında gördüğünde olduğu gibi, nabızı hızlanmaya başladı ve aniden yeterince derin bir nefes alamadı. Tökezleyerek bir adım daha attı, topuklu ayakkabılarına takıldı ve sırt üstü yere düştü.

Kapana kısıldım! Kapana kısıldım! diye bağırdı zihni. *Benim için geldi ve şimdi asla kaçamayacağım!*

Adam ona uzandığında "Hayır!" diye inledi yine. Yuvarlanmaya çalıştı ama adam çok hızlıydı. İri, sıcak bir el bileğinin üzerine kapandı ve onu ayağa kaldırdı.

Dokunuşu onun üzerinde hemen bir etki yarattı ve bu iyi bir etki *değildi*. Kalbi daha önce de çarpıyor muydu? Şimdi üç kat hızlı atıyordu; o kadar sert atıyordu ki, sanki göğsünden dışarı çıkmaya çalışıyormuş gibi hissediyordu. Nefesi gittikçe sıkıştı, ta ki bir pipetin içinden hava yudumluyormuş gibi hissedene kadar. Parlak yıldızlar gözünün önünde dans etmeye başladı.

Panik atak, panik atak geçiriyorum! Daha önce hiç panik atak geçirmemişti ama teyzesi de geçirmişti. Kate her zaman bu tür bir zayıflık için fazla güçlü olmakla övünürdü ama işte buradaydı, olabilecek en kötü şekilde akrabasının ayak izlerini takip ediyordu.

"Kate?" diye sordu, ona doğru yaklaşıp hâlâ elini sıkıca tutarak. Kate onun delici mavi gözlerinin loş koridorda gerçekten de *parladığını* gördü. "*Lalli?*" diye gürledi o derin sesiyle. "Sorun nedir? Beni tanımıyor musun?"

"Ben... Seni tanıyorum..." Kate'in sesi titriyordu ve kalbi yerinden fırlayacakmış gibi hissediyordu. Ama aniden Bilmek onun üzerindeydi ve kelimelerin gelmesini engelleyemedi. "Canavar... sen Canavarsın," diye fısıldadı. "Tanrım, Canavar beni yutmaya geldi!"

"Yedi Cehennem'de ne var?" Elini aniden bıraktı ve bir adım geri çekildi. "Bebeğim, hayır, sen neden bahsediyorsun?"

Artık ona dokunmadığı anda panik biraz azaldı. Çok değil-Kate hâlâ hayatı için endişeleniyordu. Ama en azından yıldızlar görüş alanında patlamayı bıraktı ve artık bayılacakmış gibi hissetmiyordu.

Derin, titrek bir nefes aldı ve ondan ölçülü bir adım daha uzaklaştı. Bir şekilde onun etrafından dolaşmalıydı, bir şekilde kurtulmalıydı.

"Kate?" dedi tekrar ve o parlayan mavi gözlerde acı ve kafa karışıklığı var mıydı? Kate bilmiyordu ve umurunda da değildi.

"Bak," dedi sertçe. "Kim olduğunu ya da adımı nereden bildiğini bilmiyorum ama bağırsaklarında bir delik açılmasını istemiyorsan *şimdi* yolumdan çekilsen iyi edersin!"

Daha önce bunu düşünemeyecek kadar paniklemiş ve bayılmak üzereydi ama şimdi Glock'u kavradı ve tek bir yumuşak hareketle kolunun altından çıkardı. Silahı iri adama doğrulttu ve silahla kışkırtıcı bir hareket yaptı.

"Çekil yolumdan." Adam ona kuşkuyla baktı.

"Ciddi değilsin. *Beni* vurmuyacaksın."

"Karanlık bir koridorda bana saldıran herkesi vururum ve sen de bir istisna değilsin dostum," diye tersledi. "Tek kurşunla alt edilemeyecek kadar büyük olabilirsin ama sorun değil, şarjörüm dolu. Eğer yavaşça geri çekilmez ve beni buradan çıkarmazsan onu o aptal kafana boşaltacağım."

"Pekâlâ... Pekâlâ." Hâlâ *ona* deliymiş gibi bakan iri adam ellerini kaldırdı ve uzun, dar yolda geri geri gitmeye başladı.

Koridorda. Kate ondan iyice uzak durmaya dikkat ederek ona doğru ilerledi. Adam acayip *iriydi* ve kaslı kolları uzun bir uzanma mesafesine sahip olduğunu gösteriyordu. Ona kendisini tekrar ellerine alması için bir şans vermek istemiyordu.

"Kate," dedi tekrar ama Kate başını salladı. "Kes sesini dostum. İlgilenmiyorum."

"Ama bir dakika beni *dinlerseniz*..."

"İlgilenmiyorum'un hangi kısmını anlamadın?" Artık neredeyse koridorun sonuna gelmişlerdi-Kate özgürlüğünü görebiliyordu. Adam yavaşlıyor gibi görüldüğünde silahıyla tekrar işaret etti. "Devam edin. Ve bu lanet koridordan çıktığımızda sağa dönüp yavaşça benden uzaklaşacaksınız. Başka bir şey yaparsan önce ateş eder, sonra da soru sorarım, anladın mı?"

Hâlâ geri çekiliyordu ama şimdi başını sallıyordu. "Sana inanmıyorum, kendi eşini vurmayacaksın."

"Benim *neyim*?" Sonunda koridordan çıkmışlardı ama adam gitmek için dönmek yerine orada öylece durmuş, kıza bakıyordu.

"Eşin," dedi sessizce. "*Lalli*, ben senin eşimim. Siz insanların koca dediği şey. Ben bir Wulven Kindred'ım ve sen de benim gelinimsin, karımsın."

"Sen delisin," dedi Kate kesin bir ifadeyle. Ve kesinlikle öyle görünüyordu. Siyah saçları uzun ve dağınıktı ve yüzünün tıraşa ihtiyacı vardı. Şimdi onu ışıқта gördüğüne göre, delici mavi gözlerinin haftalardır uyumamış gibi kırmızı çerçeveli olduğunu söyleyebilirdi.

"Seni arıyordum," dedi usulca. "Çok uzun zamandır. Çok korktum..."

"Bak ne diyeceğim," dedi Kate sakın bir sesle. "Beni nerede gördüğünü ya da neden bana kafayı taktığını bilmiyorum ama deliliğini kabul edip yoluna devam etmelisin."

Uzaklara git ve beni unut, bunlar hiç olmamış gibi davranalım. Ama bana bir daha bulaşırsan kafanı uçururum!"

Çaresizlik içinde başını salladı.

"Kate," diye fısıldadı kısık sesle. "Bebeğim, beni gerçekten tanımıyor musun?"

"Seni hayatımda daha önce hiç görmedim," dedi Kate, Glock'unun namlusuna bakarak. *Rüyaların dışında, diye* fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses ama onu itti. "Ve eğer nefes almaya devam etmek istiyorsan seni *bir daha* görmesem iyi olur," diye devam etti. "Ciddiyim dostum, geri *çekil*."

"Pekâlâ," dedi sessizce. "Seni yalnız bırakacağım." Ona son bir kez umutsuzca baktı ve arkasını döndü.

Kate onun alışveriş merkezinin ıssız üst katından aşağı inişini içinde garip bir hisle izledi. Elbette koca adamın onun karısı olduğunu iddia etmesi delilikti ama onun için *biraz* üzülmekten de kendini alamıyordu. Muhtemelen kaybettiği birine benziyordu. Belki de TSSB ya da üzücü başka bir rahatsızlığı vardı... ama bu onu daha az tehlikeli yapmıyordu, diye hatırlattı kendine.

Güvenlik ofisini aramayı düşündü ve isteksizce vazgeçti. Bu kadar ufak tefek bir kadının böylesine iri yarı, tehditkâr bir saldırgandan tek bir çizik bile almadan nasıl kurtulduğuna dair her türlü soru sorulacaktı. Ve hiç şüphesiz silahı da gündeme gelecekti - bunu istemiyordu. Bu arada Glock'u alışveriş merkezinin ortasında hâlâ açık bir şekilde tuttuğunu fark etti. Çabucak kılıfına soktu, üst galerinin bu kadar ıssız olmasına bir kez olsun sevindi.

"İşe gitsem iyi olacak," dedi kendi kendine alçak bir sesle ve sesinin titremediğini duyduğuna sevindi. Saatine baktı ve molasının henüz dolmadığını görünce şaşırdı. Oteldeki tüm olay

Koridor iki dakika bile sürmemişti; acele ederse geç bile kalmayacaktı.

Kate çenesini kaldırarak koridorda hızlı adımlarla yürüdü, kalbi topuklu ayakkabılarının ritmiyle çarpıyordu. Her şey yolundaydı, her şey yoluna girecekti. Rüyalarındaki adam peşinden gelmişti ama Kate onunla yüzleşmiş ve onu uzaklaştırmıştı. Ve düşününce, muhtemelen rüyalar başından beri bununla ilgiliydi. Sadece *Bilmek* onu tehlikede olduğu konusunda uyarmaya çalışıyordu.

Ama şimdi iyiyim, diye düşündü Kate dükkânı . Sadece iyiyim.
Tehlike geçti. Kriz önlendi.

Hayatında hiç bu kadar yanılmamıştı.

Dördüncü Bölüm

"Hmm...Bilmiyorum. *Çok hoş* bir parça." Müşteri, pırıl pırıl Yacht-Master Rolex'in siyah kol kollarının arasında yuvalandığı bileğine baktı.

"Kesinlikle öyle," dedi Kate, siyah saç tellerinin saatin pırıl pırıl parlayan altın baklalarının etrafında nasıl kıvrıldığına bakmamaya çalışarak. Müşterisi tamamen keldi ama hayatında gördüğü en kıllı adam olarak bunu telafi ediyordu.

Florida'da olduğumuz için dışarıdaki havaya uygun giyinmişti; şort, tişört ve çok üzücü bir çift sandalet giymişti. Kolları ve bacakları bir şempanzeye aitmiş gibi görünüyordu ve kıvrık siyah tutamlar hem tişörtünün önünden hem de arkasından dışarı çıkmış, kıyafetlerinin altında da en az onun kadar kıllı olduğunu kanıtlıyordu.

Ayak parmakları bile sanki bir hobbitmiş gibi kıllıydı. Kate *sandaletlerden* - annesi onlara koklayarak sandalet derdi- annesinin erkeklerin burnu açık ayakkabı giymesini onaylamadığını anlayabiliyordu. Bu durum Kate'i daha önce hiç rahatsız etmemişti ama bu kez annesinin fikrine katılmak zorundaydı; görüntü oldukça iğrençti. Yine de kişisel tiksintisini kontrol etmek ve müşterinin gönlünü almak zorundaydı.

Mesele Guydu ki, saati satın alacaktı. Kate dükkâna geri onun kıllı elini sıkıldığı anda bunu görmüştü. Yetmiş binin küçük bir savurganlık olduğunu düşünene kadar zengindi -Kate'in o gün özellikle iyi olup spor salonuna gitmişse Haagen-Daz'a uğrayıp bir külah dondurma alması gibi, saati kendine bir ikram olarak alacaktı. Ama ona satılmak istiyordu; ona hayran olmak ve onu giyerken hayranlık duymak istiyordu. Sinirleri hâlâ gergin olsa da

Büyük Kindred'la olan tuhaf karşılaşmasından sonra Kate onu elinden geldiğince iyi ağırladı.

"Her Rolex'in şirket tarafından belirlenen yüksek standartlara uygun olduğundan emin olmak için çok sayıda zorlu teste tabi tutulduğunu biliyor muydunuz?" dedi.

"Bu doğru mu?" Müşteri başını kolundaki saate hayranlıkla baktı.

"Hı-hı." Kate başını salladı. "Saati normalde düşebileceğinden çok daha yüksekten düşürdükleri yirmiden fazla düşürme testinden geçiriyorlar. Bir de koçbaşı var - saatin yüzüne beş bin Gs'ye eşdeğer bir güçle çarpan bir tür metal kol - en kötü araba kazasında bile maruz kalacağının yüzlerce katı."

"Gerçekten mi?" Etkilenmiş görünüyordu.

"Ah, evet." Kate tekrar başını salladı. "Peki bana şunu söyleyin Bay Denrek, hiç yüzdünüz mü?"

"Şey..." Kılılı göğsünü belirgin bir şekilde kabarttı. "Zaman zaman triatlon yaptığım biliniyor. Ironman yarışmasında yarışmaktan gerçekten keyif alıyorum - bunun içinde bir de yüzme bölümü var."

Kate bunların hiçbirinin doğru olmadığını biliyordu -müşteri *bir keresinde* yarı maraton koşmuş ve bitirememişti- ona dokunduğunda bunu fark etmişti. Ama yine de sanki dehşete kapılmış gibi gözlerini açtı.

"Vay canına, bunun gerçekten zor olması gerekmiyor mu?"

"Olabilir." Omuz silkti. "Eğer yeterince antrenman yapmadıysan. Bu yüzden günde en az bir saatimi spor salonunda geçirmeye çalışıyorum."

Eminim öyledir. Kate onun tişörtünü geren hatırı sayılır göbeğine baktı. Bunun bir yalan olduğunu bilmek için *Bilen*'e ihtiyacı yoktu. Ama müşteri

Pohpohlanmak istiyordu ve bu saati satması gerekiyordu, bu yüzden tabii ki onunla birlikte gidecekti.

Bir an için umutsuzluğa kapıldığını hissetti. Burada ne işi vardı? Yeteneğini, pahalı bir saat satmak için kıllı ve zengin bir adamın aklını çelmek yerine önemli bir şey için kullanabilirdi. Aslında geçmişte böyle bir şey yaptığını hissediyordu ama emin olamıyordu. Hafızasında bazı boşluklar vardı - üç yıllık boşluk en büyüğüydü ama tek boşluk da değildi.

"Spor yaptığını görebiliyorum," dedi Kate, iğine geri dönerek. Tek tırnağıyla saatin kadrana hafifçe vurdu. "İşte bu yüzden bu saat tam sana göre - senin *aktif* yaşam tarzına uyacaktır." Boğazını temizledi. "Her Oyster Perpetual Yacht-Master Rolex'in sıkı su geçirmezlik testlerine tabi tutulduğunu biliyor musun? Her biri sevk edilmeden önce, garanti edilenden yüzde 10 daha fazla derinlikte test ediliyor. Bu da demek oluyor ki-"

"Bu da demek oluyor ki ya onu teslim edeceksin ya da bu güzel küçük sürtük senin beynini bluzunun üzerine giyecek."

Kate nefes nefese kaldı ve başını kaldırıp baktı. Müğteri olduğu yerde donmuştu ve hemen arkasında gri kapuçonlu, uzun boylu bir adam duruyordu. Elindeki küçük ama ölümcül görünümlü silahı kıllı müğterinin kafasının yan tarafına dayamıştı ve acımasızca Kate'e bakıyordu.

Onu nasıl kaçırmıştı? Kate bunu anlayamıyordu -Bilme yetisi neden devreye girmemişti? Ya da bunu yapamıyorsa, neden en azından onun dükkâna girdiğini görmemişti?

Bu lanet saati satmaya o kadar odaklanmışım ki, diye düşündü kendi kendine uyuşuk bir şekilde. Yeteneğimi aptalca, önemsiz şeyler için kullanmakla o kadar meşguldüm ki, çok geç olana kadar gerçekten önemli bir şey olduğunu fark edemedim.

Ama çok mu geç kalmıştı? Elbette kendi silahı vardı ama Glock, ceketinin altına taktığı kılıfta kolunun altında duruyordu. Şüphe çekmeden ya da müşterisinin kafasını uçurmadan ona nasıl ulaşabilirdi? İlk iş, saldırganı yaprak gibi titreyen Bay Denrek'ten uzaklaştırmaktı.

Yardım için etrafına bakındı ama orada kimse yoktu. Mağaza politikasına göre kasaların arkasında her zaman iki çalışan olması gerekiyordu ama o gece çalışan diğer tezgâhtar Rosalie, Kate'e tuvalete gitmesinin bir sakıncası olup olmadığını sormuştu. Bu beş dakika önce, Bay Denrek saate bakmak için içeri girmeden hemen önce olmuştu ve Kate hâlâ dönmemişti. Başka müşteri de yoktu; bu tek başına halletmek zorundaydı.

Kate derin bir nefes aldı.

" olalım," dedi alçak bir sesle. "Eğer Mr. Yalnız Denrek, eminim sana istediğini verebiliriz."

Kapüşonlu adam, "Onun taktığı saati ve dükkândaki benzerlerinin hepsini *istiyorum*," diye hırladı. "*Şimdi*."

"Al şunu! Alabilirsin!" Müşteri birden donakaldı ve umutsuzca Rolex'in tokasını kurcalamaya başladı. Kopçayı açmayı başardı ama ne yazık ki kolundaki kolların büyük bir kısmı mikro ince bağlantılara takılmıştı. Koparıırken acı içinde inledi ve bir gümbürtüyle cam mücevher kutusunun üzerine düşürdü.

"Bu da bir başlangıç." Kapüşonlu adam saati kaptı ve hevesle baktı. Sonra yüzündeki ifade bir tiksintiye dönüştü. "Ugh -İçinde kıllar var, iğrenç!" Müşteriye baktı. "Biliyor musun, lazer epilasyon ameliyatı yaptırabiliyorsun. Eğer böyle bir saati alabilecek kadar zenginseniz, bunu yaptırabilirsiniz."

"Ben...uh..." Bay Denrek gücenmiş görünüyordu ama yine de korkudan ödü kopuyordu. Saldırgan, "Kapa çeneni seni şişko kürklü sikik, kimsenin umurunda değil," diye tersledi. O

Bay Denrek'i yere itti ve silahını doğrudan Kate'e doğrulttu.

yüz. "Pekâlâ güzel bayan, kasayı açacaksın ve buradaki tüm saatleri bana vereceksin ve bunu *hızlıca yapacaksın*."

"Pekâlâ." Kate gergindi ama patlamaya hazır duruma rağmen kendini hâlâ kontrol altında hissediyordu. "Lütfen bana silah doğrultmayı bırakırsan sana istediğin her Geyi veririm," diye fısıldadı, sesinin çekici bir Çekilde titremesine izin vererek. "*Lütfen*."

Bir erkek ya da daha iri bir kadın olsaydı yumuşak yalvarışının işe yarayacağından şüpheliydi ama bu sefer küçük cüssesi işine yaradı.

"Pekâlâ, tatlı şey." Kapüşonlu adam sırttı ve silahı biraz indirdi, böylece silah ona değil mücevher kutusuna doğrultulmuş oldu. "İstediyimi verirsen sana zarar vermeyeceğim," dedi ona.

"Her Geyi yaparım," diye fısıldadı Kate, sesi titremeye devam ediyor ve yüzüne dehşet dolu bir ifade yerleştiriyordu. Gerçekte ise kendini sakin ve toparlanmış hissediyordu. *Bu adamı alt edebilirim, tek ihtiyacım olan iyi bir vuruş.*

Daha önce rüyalarındaki adamla karşılaştığında panik atak geçirmesi gerekirken, şimdi silahlı bir soyguncuyla karşı karşıya kaldığında kendini bir salatalık kadar soğukkanlı hissetmesi garipti. Ama hiçbir zaman ağlayacak ya da bayılacak bir tip olmamıştı - yerde bir topun içine büzülmüş inleyen müşterisi Bay Denrek'in aksine.

Yardım yok, diye düşündü Kate acımasızca. Ama yardıma ihtiyacı yoktu. Tek ihtiyacı olan bir saniye ve biraz şanslı.

"İç cebime uzanacağım," dedi saldırgana, sağ elini dikkatlice ceketinin sol tarafına götürerek. "Çantaların anahtarlarını orada saklıyorum. Tamam mı?"

"Evet, ." Belli ki hâlâ hiçbir şeyden şüphelenmiyordu. Ne de olsa küçük bir kız ona nasıl zarar verebilirdi ki?

Oh, canını çok yakacağım, pislik herif, diye düğündü Kate acımasızca, ama yüzündeki korku ifadesini korumaya dikkat ediyordu. *İçinde gazete okuyacak kadar büyük bir delik açacağım. Burayı soyamak için benim gecemi seçtiğine çok pişman olacaksın.*

Kapüşonlu adam huzursuzlanmaya başladığında eli Glock'un üzerindeydi bile.

"Acele edin! Sessiz alarma basmasan iyi edersin!"

"Bizde bunlardan hiç yok," diye yalan söyledi Kate. Aslında her çantanın yanında bir tane vardı ama şüphe çekmeden en yakındakine ulaşamıyordu. Yine de silahı artık sıkıca elindeydi. "Şimdi anahtarları çıkaracağım," dedi ve yumuşak bir çekişle Glock'u çıkarıp adamın yüzüne doğrulttu.

Ya da *olması gereken* buydu. Onun yerine, küçük silah bir şekilde ceketine takıldı. Ceketin astarının küçük bir kısmı çözülmüştü - Kate onu dikmek istiyordu ama bir türlü fırsat bulamamıştı. Şimdi de Glock'un bir parçasına takılmıştı, belki de . Birdenbire kendini silah ceketinin sadece yarısından dışarı çıkmış ama açıkça görülebilecek şekilde sıkışmış buldu.

"Ne oluyor lan?" Soyguncunun gözleri büyüdü. "Ne halt etmeye çalışıyorsun, bayan?" Kendi silahını kaldırdı ve kızın kafasına doğrulttu. "Senin kafanı uçuracağım seni küçük-"

O anda aynı anda birkaç şey oldu. Dükkanın önünde bir bulanıklık vardı ve sonra büyük Kindred, koridorda onunla yüzleşen rüyalarındaki adam, aniden *orada*, arkasında duruyordu.

saldırgan. Kate uyuğuk bir halde adamın doğaüstü bir hızla hareket etmiğ olması gerektiğini düğündü -bağka türlü nasıl öylece *ortaya çıkabilirdi* ki?

Aynı anda Rosalie "Ben geldim!" diye bağırarak dükkâna geri döndü. Tabii ki soyguncunun sırtı ona dönük olduğu için silahı görmedi. Onun yerine, hâlâ yere yığılmış olan Bay Denrek'i fark etti. "Aman Tanrım, iyi misiniz? Düştünüz mü?" diye soludu ve ona yardım etmek için yanına koştu.

"Rosalie, geri çekil!" Kate, hâlâ kendi silahını çekerek tersledi. Kahretsin, *gerçekten* yakalanmıştı! Kalbi çarpmaya bağlamığtı ve nefesi kesiliyordu -yanan mavi gözlü büyük Kindred yine yakınında durduğu için olmalı- ama panikle acımasızca savağtı.

! Bununla başa çıkmak zorundayım!

Rosalie'nin girişiyle bir an için dikkati dağılan soyguncu, arkasında birinin olduğunu hâlâ fark etmemiğti -belki de Kindred ona dokunmadığı ve kapuğon görüğünü engellediği için. Dikkatini tekrar Kate'e çevirdi ve silahı kafasına doğrultmaya başladı.

"Bu ne *cüret!*" diye hırladı büyük Kindred onun kulağına. "Eşimi tehdit etmeye cüret mi ediyorsun?"

"Bu da ne-" Kapüşonlu adam dönmeye başladı ama devasa Kindred onu arkadan kucaklamıştı bile. Silahı tutan eli zorla aşağı indirdi ve diğer adamın vücuduna sabitledi. O kadar uzundu ki başı ve omuzları saldırganın üzerindeydi, bu da kapüşonlu adam bir insan için oldukça uzun olmasına rağmen bir çocuğu tutuyormuş gibi görünmesine neden oldu.

Kate sonunda kendi silahını serbest bırakmayı başardı. Kısık bir sesle ceketinin astarı yırtıldı ve Glock'u çıkarıp önündeki iki adama doğrulttu.

"Geri çekil," dedi büyük Kindred'a. "Ben hallederim. O..."

Ama kelimeler boğazında düğümlendi. Gözlerinin önünde, devasa Kindred'in yüz hatlarında garip bir şeyler oluyordu. *Yanlış bir şeyler.*

Daha önce mavi renkte parlayan gözleri birden vahşi, saf bir gümüşe dönüşmüştü. Daha önce hiç görmediği aç bir şehvetle doluydular. İnsani olmayan bir şehvet.

Aman Tanrım - Canavar... bu Canavar! diye bağırdı kafasının arkasından gelen korkmuş bir ses.

Birden panik geri geldi ve bu kez onu kontrol altında tutmanın hiçbir yolu yoktu. Vücudunun her yerinde soğuk terler boşaldı ve elleri o kadar kötü titremeye başladı ki Glock'u tutmakta zorlandı. Solunum yolu bir iğne deliği kadar daraldı ve açlıktan ölmek üzere olan ciğerlerine yeterince oksijen alamadı.

"Her şey yolunda *Lalli,*" diye homurdandı Canavar. "Onu yakaladım. Sana zarar veremez."

"Beni rahat bırak," diye soludu Kate. Birdenbire kaçmaktan başka hiçbir şeyin önemi kalmamıştı; kendisiyle o büyük Kindred'in bir şekilde dönüştüğü Canavar arasına mesafe koymak. Tezgâhın etrafından dolanarak dükkânın önüne doğru koştu.

Rosalie ve Bay Denrek kendilerine sığınak sağlayan tezgâhlardan birinin arkasına geçmişlerdi ama Kate ateş hattında olsalar bile durup onlara yardım edebileceğini sanmıyordu. Kör bir paniğe kapılmıştı; kontrol edemediği bir savaşı ya da kaç tepkisi.

Dışarı çıkmalıyım, kaçmalıyım! Beni yakalamasına izin veremem! Paniğin sesi kafasının içinde yankılandı. *Git! Git! Git, git, git!* Sonra, dehşet içinde, arkasındaki büyük Kindred'in sesini duydu.

"Kate hayır! Kate, dur, sana zarar vermeyeceğim!"

Omzunun üzerinden bakma riskini göze alan Kate, adamın kapüşonlu adamı bıraktığını ve onun yerine kendisini kovaladığını gördü. Gözleri normale dönmüştü ama bu onu sakinleştirmede. Hâlâ ondan uzaklaşmak, ondan olabildiğince uzaklaşmak için kör edici bir dürtü hissediyordu.

"Geri gel, sana zarar vermeyeceğimi söyledim!" diye bağırdı o derin sesiyle. Şimdi ona doğru uzanıyordu, uzun parmaklı bir eli ten rengi ceketinin arkasını kavradı ve onu içine çekmeye başladı.

Kate içgüdüleriyle hareket etti. Glock'unu adamın yüzüne doğrulttu ve ateş etti.

Koşmak, omzunuzun üzerinden bakmak ve ateş etmek, aksiyon filmleri dışında neredeyse hiç bir araya gelmeyen şeylerdir. Atış ıskaladı. Kurşun, Kate'in amaçladığı gibi parlayan mavi gözlerin arasından geçmek yerine, adamın geniş omzuna saplandı. Büyük Kindred nefesini tuttu ve kanayan sağ kolunu tutmak için ceketini bıraktı.

Kate koşmaya devam etti. Atış onu sadece etkisiz hale getirmişti, öldürmemişti. Bu yüzden henüz güvende değildi, kaçmak zorundaydı. Topukları üst güvertenin kaygan fayanslarında takırdarken, hâlâ omzunun üzerinden onu takip etmediğinden emin olmak için bakıyordu.

"Kate, hayır!" Adamın mavi gözlerinin açıldığını gördü. "Kate, dur-nereye gittiğine dikkat et!"

Ama Kate hiçbir şey için durmuyordu. Bir Çey onu durdurmasaydı sonsuza dek koşmaya devam edecekti -en üst katın etrafını çevreleyen bel yüksekliğindeki parmaklık aniden orta kısmına çarparak ciğerlerindeki havayı dıÇarı attı. Bu darbenin onu yere sermesi gerekirdi ama bunun yerine ileri doğru yaptığı hareket onu yerinden oynattı. Ayaklarının yerden kesildiğini hissetti ve sonra aşağıya doğru takla atarak tırazanın üzerinden geçti ve baş aşağı aşağıdaki zemin kata doğru ilerledi.

Boğazından bir çığlık yükseldi ama her nasılsa boştaki eliyle korkuluğun destek payandaları arasında uzanan ince raylardan birini tutmayı ve bir sarsıntıyla durmayı başardı. Daha ağır bir insan düşüp ölebilirdi ama Kate hafıftı. İnce tırabzanı sıkıca kavradı, tek eliyle asılı kaldı, bacakları boşluğa doğru sallanıyordu.

Mantıklı topuklu ayakkabılarından biri çıktı ve aşağıdaki çocuk oyun alanına düştü. Muhtemelen yankılanan silah sesini duymuş olan insanlar başlarını kaldırıp bakmaya ve soluk soluğa kalmaya başlamışlardı.

Birdenbire büyük Kindred orada, parmaklıkların üzerine eğilmişti.

"Kate, Tanrım!" diye soluğa bağırdı. "Dayan bebeğim, seni kurtaracağım."

Yaralanmamış koluyla ona doğru uzanmaya başladı ama tam o sırada gri kapüşonlu adam arkasından geldi.

"Seni orospu çocuğu!" diye hırladı soyguncu, ellerini Kindred'in boynuna dolayarak. "Benimle uğraştığın için seni öldüreceğim!"

Hazırlıksız yakalanan büyük Kindred boğuldu ve diğer adamı savuşturmak için uzandı. Elini soyguncunun yüzüne bastırarak onu itti ve muhtemelen Kate'e geri dönebilmek için ondan kurtulmaya çabaladı.

Bu arada Kate sol elinin kaydığını hissediyordu. Silahı hâlâ sağ elinde tutuyordu ve onu bırakıp kendini yukarı çekmek için iki elini de kullanması gerektiğini biliyordu. Ama her nasılsa Glock'un etrafında kıvrılmış parmakları tutuşlarını gevşetmeyi reddediyordu. Terli parmaklarının arasından kayan ince metal dikmeyi hissettiğinde dehşet içinde bir nefes verdi.

Büyük Kindred'in soyguncuyla boğuşurken dikkatini başka bir şeye vermesi imkânsız görünüyordu ama Kate'in duyar gibiydi. Diğer adamla boğuşmak için hâlâ sol elini kullanıyordu ama

onu vurduğu sağ koluyla aşağı uzanıp bileğini kavramayı başardı.

Onun dokunuşuyla Kate hemen panik moduna geçti.

"Hayır-hayır!" Uzaklaşmak için mücadele etti, adamın elinin kendi elinin üzerinde olmasının alternatifi aşağıdaki birinci kata elli metrelik bir düşüş olsa da savaştı.

"Kate, kıpırdama! Bu kolum yaralı, debelenirsen seni tutamam!"

Adamın mavi gözleri Kate'in gözlerinin içine bakarken çabayla doluydu. Kate bileğinden ılık ve ıslak bir şeyin damladığını hissetti. Bir anda bunun onun kanı olduğunu fark etti. Onu vurduğu koluyla tutuyordu. Yaralı koluyla onun ağırlığını nasıl taşıyabildiğini ancak Tanrı bilirdi.

Canavar! Bu Canavar! diye bağırdı beynindeki panik içindeki küçük ses. Ama eğer büyük Kindred gerçekten onu öldürmek ya da incitmek istiyorsa, neden onu kurtarmaya çalışıyordu? Özellikle de onu yaraladıktan sonra?

"Seni pislik!" diye hırladı kapüşonlu adam. Hâlâ Kindred'a yaklaşmak için mücadele ediyordu ve şimdi cebine sokmuş olması gereken silahını kaldırıp Kindred'ın kafasına dayadı. Kate'in silahı neden daha önce kullanmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama bunun bir önemi yoktu -şimdi silahı çıkarmıştı ve gözlerinde tetiği çekmekte tereddüt etmeyeceğini söyleyen ölümcül bir bakış vardı.

İçindeki panik, beyninin mantıklı tarafıyla savaşıyordu. Bir yanı ne pahasına olursa olsun büyük Kindred'den uzaklaşması gerektiğini haykırıyordu ama diğer yanı da onun kendisini kurtarmaya çalıştığını, hissettiği bu korkunun mantıklı ya da doğru olmadığını haykırıyordu.

Ne yapacağını bilemeyen Kate, hala sağ elinde sıkıca tuttuğu kendi silahını kaldırdı.

"Kate," dedi büyük Kindred ve derin sesinde umutsuzluk vardı. "Kate, bebeğim... lütfen, *hayır*."

Kate cevap vermedi. Sadece nişan aldı ve tetiği çekti.

Beşinci Bölüm

"Gah!" Kapüşonlu adam boğazını tutarak geriye doğru tökezledi. Parmaklarının arasından kan sızdı ve sonra büyük Kindred'a olan hakimiyetini kaybetti ve yere düştü.

Yakaladım onu, diye düğündü Kate ve sonra devasa siyah çiçekler görüş alanında patlamaya başladı. Parmaklarının tekrar kaydığını hissetti ve sıksa destek ayağına tutunma gücünü kaybettiğini anladı. Diğer ayakkabısı da düştü. Belli belirsiz, çok aşağılardan birinin çığlığını duydu.

Dünya etrafında sallanırken, *"Düşeceğim,"* düşündü sersemlemiş bir halde. *Düşeceğim... öleceğim. En azından bu şekilde Canavar beni yakalayamaz.*

Sonra güçlü eller onu kollarının altından kavrayıp yukarı doğru sürükledi. Kate kendini yukarı ve parmaklıkların üzerine doğru çekilirken hissetti. Gözleri bir an için kapandı ve açıldığında, büyük Kindred'ın geniş göğsüne yaslanmış olduğunu gördü.

"Kate?" diye sordu kısık sesle. *"Lalli? İyi misin?"*

Hayır, diye fısıldadı beynindeki panik içindeki küçük ses. *Hayır, Canavar'ın kollarında tutuluyorum. Bir daha asla iyi olamayacağım.*

Sonra karanlık dünyayı yuttu ve artık hiçbir şey bilmiyordu.

* * * * *

"Tanrılar! *Lalli?* Lütfen iyi ol!" Rone onu kucakladı ve narin, tanıdık yüz hatlarına baktı. Kate tamamen baygındı; kollarında bir oyuncak bebek gibi gevşek duruyordu. Nefes alış veriş hâlâ hızlı ve hafifti ama yaralanmış gibi görünmüyordu, en azından onun görebileceği bir şekilde.

Neler olduğunu anlayamıyordu. Kate neden onu hatırlamıyordu? Peki neden ondan bu kadar korkuyordu? Bu sadece iri bir erkekle karşılaşan küçük bir kadının normal korkusu da değildi - *paniği* gerçekten görebiliyordu

Ona baktığında büyük yeşil gözlerinde. Ve bir Wulven olarak, onun korkusunun kokusunu alabiliyordu - bir perde gibi etrafında asılı duruyor ve ona her yaklaştığında daha da yoğunlaşıyordu. Neden?

Sanki ona baktığında görebildiği tek şey Canavar'dı. Daha önce ne demişti? Onu yemeye gelen Canavar olduğunu mu? Onun gibi bir şey. Bu çılgıncaydı- Rone, Canavar'ının ona zarar vermesine *asla* izin vermezdi. Onun içinde hissedebildiğini biliyordu ama bu onu daha önce hiç bu kadar korkutmamıştı - birbirlerini ilk tanıdıkları zamanlarda bile.

*Ama şimdi beni hiç tanımıyor gibi. Hafızası ne zaman geri gelecek? **Hiç** geri gelecek mi?*

Uzun koridorun diğer ucundan gelen bağırma sesleri onu kasvetli düşüncelerinden uzaklaştırdı. Üniformalı adamların kendisine doğru koştüğünü fark etti; Güphesiz bir tür koruma. Ve eğer kaçamadan onu yakalarlarsa, Kate'i elinden alacaklardı ve onu bir daha asla göremeyebilirdi.

Onu buradan çıkarmalıyım! ikna edebileceğim bir yere götürün. Hatırlamasını sağlamaya çalışın.

"Hey, sen!" diye bağırdı muhafızlardan biri.

Rone daha fazla tereddüt etmedi. Döndü ve koşmaya başladı, Kate kucağındayken koşabildiği kadar hızlı koşuyordu. Wulven hızı ve gücü sayesinde bu oldukça hızlıydı. Arkasındaki güvenlik görevlileri muhtemelen görüş alanlarından çıkmadan önce sadece bir bulanıklık görmüşlerdi. Sadece birkaç saniye içinde alışveriş merkezinden tamamen çıkmış ve Kate'le Dünya'dayken araba yerine geçen küçük Kindred mekiğine geri dönmüştü.

Onu nazikçe yolcu koltuğuna oturttu ve küçük bedenine uyması için özel olarak modifiye ettiği emniyet kemerini kullanarak kemerini bağladı. Sonra arabaya bindi.

sürücü koltuğuna oturdu ve motoru çalıştırdı.

Alışveriş merkezi artık güvenli bir yer değildi, Kate'i buradan çıkarması gerekiyordu ama onu nereye götüreceği tam olarak belli değildi. Onunla konuşabileceği ve kolunu tamir ettirebileceği bir yere. Şu anda gerçekten zonklamaya başlamıştı ve iyileşme yeteneklerine rağmen et ve tendonların tekrar birbirine örülmeye başlamadan önce onu sarması ve temizlemesi gerektiğini biliyordu.

Onu Ana Gemi'ye götürebilirim ama yolda uyanabilir ve tekrar paniklemeye başlayabilir. Onu evleri olarak paylaştıkları ve şu anda Dünya'nın uydusunun yörüngesinde bulunan *Finder*'a götürmesi muhtemelen daha da kötü olurdu. Bilmediği bir ortamda uyanırsa ve onu kaçırdığını düşünürse bu ona güvenmesine yardımcı olmazdı.

Peki zaman nereye gidebilirdi? Rone bilmiyordu, tek bildiği buradan bir an önce çıkmaları gerektiği; uzaklarda çaldığını duyduğu sirenler onları yakalamadan önce.

* * * * *

Kate kulaklarında sessiz bir uğultu ve hareket ettiği hissiyle uyandı. Kendine baktı ve göğsünde ve kucağında bir tür kayış olduğunu gördü; emniyet kemeri mi? Bir arabanın içinde miydi?

Sağına baktığında sokak lambalarını ve derinleşen karanlığın içinde vızıldayarak geçen evleri gördü. Yani bir arabanın içindeydi. Ama arabayı kim kullanıyordu? Bilmesi gerekiyormuş gibi hissediyordu ama nedenini bilmiyordu. Havada burnunu gıcıklayan ve duyularını dolduran bir koku vardı; bir şekilde tanıdık gelen ama daha önce kokladığı hiçbir şeye benzemeyen sıcak, erkeksi bir baharat. Başka bir koku daha vardı; onu rahatsız eden bakırımsı bir koku.

Kan. Bu kan, diye düşündü uykulu uykulu. Ama kimin kanı akıyordu?

Başını çevirdi ve devasa Kindred'in arabayı sürdüğünü gördü. Uyuşukluk hemen kayboldu ve kalbi hızla çarpmaya başladı. "Kimsiniz siz? Beni nereye götürüyorsunuz? beni!" diye bağırdı, koltukta daha dik oturmak için mücadele ediyor.

Ona baktı, parlayan mavi gözlerinde endişeli bir ifade vardı.

"Tanrıya şükür uyandın. İyi hissediyor musun?" diye sordu o derin, hırıltılı sesiyle.

"Buradan çıkar çıkmaz iyi olacağım." Bir eliyle alışık olmadığı emniyet kemerini çözmeye çalışırken diğer eliyle de kapı kolunu yoklamaya başladı.

"Bunun sana bir yararı olmaz," dedi sessizce. "Kapılar sadece benim sesime kilitli."

"Ne var? Neden? Çıkarın beni buradan!"

"Özür dilerim, *Lalli*." Ona özür dileyen bir bakış attı. "Bunu yapamam. Seninle konuşmalıyım... hatırlamanı sağlamaya çalışmalıyım."

Kate, "Evli olduğumuzu birdenbire hatırlayacağımı sanıyorsan çıldırmıŒsın," diye tükürdü. "Şimdi bırak gideyim seni koca göt!"

"Kate, lütfen..." Arabayı yolun kenarına çekti ve yüzünü ona döndü. "Nedenini bilmesem de benden korktuğunu söyleyebilirim-"

"Mağazada gözlerinle yaptığını gördüğüm şeyden sonra mı?" diye sözünü kesti. "O da neydi öyle?"

"Kısmi bir vardiya." İçini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Senin tehlikede olduğunu gördüm ve Canavar biraz ortaya çıktı. Kendimi... çok korumacı hissediyordum... çok üzgündüm. Bazen güçlü duygularım olduğunda böyle olur ama asla tamamen dışarı çıkmasına izin vermem. Senin yanında değil, bebeğim."

Kate koltuğunda geriye doğru büzülerek ondan mümkün olduğunca uzaklaşmaya çalıştı. "Yani içinde bir Canavar olduğunu *kabul ediyorsun*?"

Gözleri parladı. "Kahretsin, evet kabul ediyorum! İnkâr ne yararı var?
Bunu hissedebildiğini biliyorum - seninle tanıştığım ilk andan beri hissediyorsun."

Kate ona inanamayarak baktı. Bunun onun farkında olmadığı bir Gey olduğunu düğünmüçtü -ya da belki de Bilmek'in ona bir Gekilde içinde kötü bir Gey olduğuna dair bir uyarı olduğunu. Bazen metaforik terimlerle konuşurdu ama görünüşe göre bu durumda gerçekçi davranıyordu. Devasa Kindred'ın içinde gerçekten de başka bir yaratık *vardı* ve o bunu kabul ediyordu.

"Sana bir şey göstermeme izin ver," dedi ve ceketinin cebine uzanmaya başladı.

Kate içgüdüsel olarak Glock'una uzandı ama onun yerinde olmadığını fark etti.

"Güvenli bir yerde," dedi ona, el hareketini açıkça görerek. "Beni onunla bir daha vurmayacağından emin olduğumda geri alacaksın."

Kate ona sıkıca, "Beni yakalamaya çalışıyordun," diye hatırlattı. "*Tabii ki seni vurdum.*"

"Seni o lanet parmaklıkların üzerinden atlamaktan alıkoymaya çalışıyordum," diye homurdandı, hâlâ ceketinin iç cebini karıştırıyordu. "Ama yine de yaptın. Ve sonra neredeyse beni tekrar vuruyordun."

Kate neden yapmadığı hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen, "Yapmadım ama," diye belirtti. Büyük Kindred'ı tam gözlerinin ortasından vurmaya niyetlenmişti ama son anda eli titremiş ve onun yerine soyguncuyu hedef almıştı. Neden? Bilmiyordu. Şu anda onu etkisi altına almış olan bu tuhaf erkek söz konusu olduğunda hiçbir cevabı yoktu. Tek bildiği, ona yakın olmanın kalbinin çarpmasına ve nefesinin kısa, panik nefesler halinde gelmesine neden olduğuydu.

Yüzünü buruşturarak paniğini kontrol etmeye çalıştı. *Beni henüz öldürmedi ya da incitmedi*, diye hatırlattı kendine. *Karısı olduğumu düşünüyor. Belki bunu bana güvenmesi için kullanabilirim. Ve o kaçır kaçmaz ben de kaçabilirim. Yapabilirim-*

"Bak." Adamın derin sesi Kate'in çılgınca düşüncelerini böldü. Kate başını kaldırdığında adamın geniş avucunun içinde çeyreklik büyüklüğünde küçük, yassı bir disk tuttuğunu gördü.

"bu? Bir çeşit madeni para mı?" diye sordu boş boş.

"Hayır, biziz. Anılarımız, *Lalli*. Son üç döngüden hatıralar."

Başparmağıyla küçük diskin üzerinde bir şeye bastı ve disk mırıldanarak canlandı. Aniden üzerinde holografik bir görüntü belirdi - kollarını birbirine dolamış, birbirlerinin gözlerinin içine bakan bir çiftin görüntüsü.

Erkek iri yarı, uzun boylu, geniş omuzlu ve kaslıydı. Smokin giymişti ve kollarındaki gelinlik giymiş kızıl saçlı kadına sevgiyle bakıyordu. Kadın ufak tefekti; başı adamın dirseğini ancak geçiyordu ama adam onu öyle nazikçe tutuyordu ki, adamın yanan mavi gözlerindeki ifade tam bir hayranlık ifadesiydi. Kız ona bakıyordu, soluk yeşil gözlerinde parlayan bir mutluluk ifadesi vardı. Belli ki birbirlerine derinden aşıklardı.

Kate ona baktı, gözlerinin ona ne söylediğini anlamaya çalışıyordu. "Aman Tanrım," dedi sonunda. "Bu... benim."

"Bu *biziz*," diye nazikçe düzeltti büyük Kindred. "Bu bizim Birleşme Törenimizde çekildi - siz insanların deyimiyle Düğün ." Umutla ona baktı. "Bir şey hatırlamana yardımcı oluyor mu? Herhangi bir şey?"

"Bunu nasıl yaptın?" Kate ona güvensizlikle baktı. "Ne zamandır dışarıdayım? Beni bir şekilde gelinlik giydirip uyuşturdun mu yoksa-"

"Tabii ki hayır!" Derin sesinde saf bir hayal kırıklığı hırıltısı vardı. "Bak."

Küçük diskin üzerindeki düğmeye tekrar bastı ve başka bir resim belirdi. Bir kez ikisiydiler, ama bu sefer daha fazla kıyafet giymişlerdi.

gündelik kıyafetler. Büyük Kanyon'un önünde duruyorlardı ya da en azından öyle görünüyordu. Büyük Kindred Kate'i sırtında taşıyordu ve Kate mutlu bir şekilde gülerek onun geniş omzunun üzerinden kanyonu işaret ediyordu.

"O da ne?" dedi boş boş. "Büyük Kanyon mu? Çünkü öyle görünüyor."

"Oraya balayımızda gitmiştik," dedi ona. "Benimle yaşamayı ve bir izleme ekibi olarak evreni dolaşmayı kabul ettin. Ama önce daha önce hiç keşfetme fırsatı bulamadığın kendi dünyanı görmek istediğini söyledin."

Kate başını salladı. "Hayatımda hiç Büyük Kanyon'a gitmedim." "Evet, ," diye ısrar etti. "Bak, nasıl işaret ediyorsun ve Gülüyor muydun? Şaka yapıyordun. Onların sürü hayvanları var. insanları kanyonun kenarından aşağı turlara götüren katırlar. Ama hiçbirini beni taşıyamazdı, çok büyüktüm. Sen de bana katırın olup seni kanyondan aşağı tek başıma taşımam gerektiği konusunda takılıyordun. I..." Onun yüzündeki boş ifadeyi görünce başını salladı. "Bunların herhangi biri hatırlamana yardımcı oluyor mu?"

Kate kaşlarını çattı. "Özür dilerim ama açıkçası sizi bugüne kadar hiç görmedim."

"Bu doğru değil. Bak..." Sayılamayacak kadar çok holografik resim arasında gezindi. Kate kendisini onunla o kadar çok pozda, o kadar çok farklı kıyafet ve mekânda görmüştü ki, bunları taklit etmesine imkân yoktu. Özellikle de kolundaki saate gizlice baktığında kuyumcуда çalışmaya başlayalı sadece bir saat olduğunu gördüğünden beri.

Ama resimlerin hiçbirini bir anlam ifade etmiyordu; tıpkı kendisine benzeyen bir kızın hatırlayamadığı şeyler yapmasına bakmak gibiydi. Ve büyük Kindred'ın yakınında olmanın bile onu paniklemesine ve huzursuz hissetmesine yardımcı olmuyordu.

Sonunda onu durdurmak için elini uzattı ama tenine dokunmamaya dikkat etti.

"Lütfen," dedi sessizce. "Ben... Ben gerçekten üzgünüm. Belki söylediklerin doğrudur ama ben hiçbirini hatırlamıyorum. Ve senin etrafında olmak... sana yakın olmak... gerçekten korkutucu. Lütfen, gitmeme izin veremez misin?"

Derin bir nefes aldı ve kendine hakim olmaya çalışıyor gibiydi. Belli ki bu onun için inanılmaz derecede sinir bozucuydu ama bağırmadı. Bunun yerine alçak ve sessiz bir sesle, "Seni gitmek istediğin her yere götüreceğim *Lalli*. Ama oraya vardığımızda benimle konuşacağına söz vermelisin."

"Bana öyle demeyi kes." Kate kaşlarını çatı. "Bu da ne demek oluyor ki?"

Yorgun bir ifadeyle başını salladı. "Fark etmez. Nereye gitmek istiyorsun? Oda arkadaşınızla paylaştığınız ev mi?"

"Ne? Nerede *yaşadığımı* biliyor musun?" Kate kendini tecavüze uğramış hissetti. "Ne zamandır beni takip ediyorsun?"

Ona bıkkın bir bakış attı.

"Seni daha bugün buldum. Ama son altı güneş ayından beri seni arıyordum, ortadan kaybolduğundan beri." Bir elini dağınık siyah saçlarında gezdirdi. "Kate... bebeğim... ne kadar korktuğumu bilemezsin. Başına gelebileceğini hayal ettiğim korkunç şeyler-"

Ona doğru uzanmaya bağıladı ama Kate irkilerek uzaklaştı, kalbi hızla çarpıyor ve nefesi kesiliyordu.

"Yapma... bana dokunma," diye soluk soluğa kalmayı başardı. "*Dokunma*."

"Pekâlâ." Gözlerinde acı dolu bir ifade vardı ama elini geri çekti ve bunu yaparken yüzünü buruşturdu. Sağ omzunu tuttu. "Kahretsin, çok acıyor. Evinizde bir sağlık kiti var mı?"

Kate adamın yaralı olduğunu ve onu yaralayanın *da kendisi* olduğunu tekrar hatırladı. Kendine *bunun nefsi müdafaa olduğunu* hatırlattı. *Benim hatam değildi, hayatım için savaşıyordum!* Ama yine de kendini suçlu hissediyordu. Eğer adamın söyledikleri doğruysa, kendi kocasını vurmuştu. *Aptal olma*, dedi kendi kendine şiddetle. *O deli, ne onunla ne de başkasıyla evliyim! Bana her dokunduğunda panik atak geçirmeme neden olan biriyle neden evleneyim ki?*

Cevabı bilmiyordu ama aklının bir köşesine bir şüphe tohumu ekilmişti. Yalan söylüyorsa nasıl olur da ikisinin birlikte çekilmiş bu kadar çok fotoğrafı olabilirdi? Hatırlayamadığı bambaşka bir hayatı olmuş olabilir miydi? Hafızasındaki üç yıllık boşlukta olan şey bu muydu?

Ama eğer o benim kocamsa, neden beni bu kadar korkutuyor? Şimdi bile arabada ona yakın olmak zordu. Kate onu ele geçirmek isteyen paniğin mantıksız olduğunu biliyordu ama bu, ona çok yaklaştığında soğuk terler dökmesine engel olmuyordu. Ondan neden bu kadar korkuyordu?

O cevap veremedi araba Mimi'yle paylaştığı dairenin garaj yoluna girdi. Büyük Kindred arabayı park etti ve tekrar ona döndü.

"Şimdi kapının kilidini açacağım Kate. Kaçmayacağına söz verir misin?"

"I..." Boğazı düğümlendi. "Yapmamaya çalışacağım. Ama yine de bu hiç mantıklı gelmiyor."

"Benim için de öyle," dedi acımasızca. "Konuştuğum rahibe bana Rüya Çiçekleri'nin etkilerinin bir güneş günü içinde geçeceğini söyledi." Tanıdık olmayan koltuk kemerini açmak için ona doğru eğildi ve Kate onun yakınlığı karşısında kendisini ele geçirmeye çalışan panikle savaşıarak kaskatı kesildi. Kindred'in burnu kırıştı ve aniden geri çekilerek ona alan açtı. "Ve benden bu şekilde korkmanla ilgili hiçbir şey söylemedi," diye bitirdi sert bir sesle.

Kate nefesini tutmaya çalışarak, "Tabii ki senden korkuyorum, *kocaman adamsın*," diye itiraz etti. Neden adam ona her yaklaştığında panik atak geçiriyormuş gibi hissediyordu? Sadece bir yabancı -gerçekten *büyük* bir yabancı- olduğu için mi kişisel alanını işgal ediyordu? Ama hayatı boyunca herhangi bir durumda en küçük kişi olmuştu - büyük adamlardan korkmuyordu. Öyleyse neden-

Kindred, "Sanırım benim boyumdan daha fazlası var," diyerek onun telaşlı düşünce zincirini kırdı. "Neler olduğunu bilmiyorum ama bu işin aslını öğrenmeliyiz. Fırsatını bulur bulmaz benden kaçarsan bunu yapamayız." Başını eğdi ve Kate'in midesini titreten bir yoğunlukla onun gözlerinin içine baktı. "Kaçmayacağına yemin eder misin Kate? En azından benimle biraz daha konuşur musun?"

Kate isteksizce başını salladı. Kendisine bile itiraf etmek istemese de, adamın iddialarında bir gerçeklik payı olduğu açıktı. Aksi takdirde elinde o kadar resim olmazdı.

"Pekâlâ," dedi. "Beni dışarı çıkar ve konuşalım ama benim bölgemde."

"Benim için sorun değil." Adam ciddiyetle başını salladı ve farklı bir dil. "Kapılar açılsın."

Kate bunun İngilizce olmadığını biliyordu ama yine de anlıyordu.

"Neydi o?" diye sordu. "O dil mi? Neden anladım ki?" "Bu Kindredlerin standart dili," dedi sabırla. "Anlıyorsun Çünkü çeviri bakterisi aşısı oldun. Tüm Kindred gelinleri bunu alır."

Böylece Akraba dostlarıyla seyahat edebilecekleri her yerde yerlilerin dilini anlayabilirler."

"Oh..." Kate şüphelerinden bir parçanın daha kopup gittiğini hissetti. "Yani *bu* neden tüm farklı dilleri anlayabiliyor ve konuşabiliyorum!"

Kısa bir süre başını salladı ve kapının mandalına uzandı... sonra yüzünü buruşturdu.

"Bağışlayın ama *soruma* cevap vermediniz - evinizde bir sağlık kiti var mı?"

Kate bir karar vererek, "İlk yardım çantam var," dedi. "İçeri gel, bakalım senin için ne yapabiliriz..." Boğazını temizledi. "Adını bile bilmediğimi yeni fark ettim."

Tekrar yüzünü buruşturdu ve bu sefer acısının fiziksel olmadığından emindi.

Ama o sadece "Rone. Benim adım Rone," o sessiz, derin sesiyle. Kate bir suçluluk hissetti, sanki onun adını bilmesi gerekiyormuş gibi.

Şimdiden. Ama nasıl yapabilirdi ki? Ona ne kadar resim gösterirse gösterecekti ya da paylaştıkları bu sözde eski hayat hakkında ona ne kadar gerçek anlattıysa anlatsın, yine de bir parçasını bile hatırlayamıyordu.

Yapıp yapamayacağını bilmiyordu.

Altıncı Bölüm

Rone onu konuta kadar takip etti ve bir şekilde ona dokunabilmeyi diledi. Bir Wulven ile eşi arasındaki fiziksel bağ özellikle güçlüydü; *açlık* nedeniyle normal Kindred bağından bile daha güçlüydü. Onu kollarının arasına alıp göğsüne bastırmayı, daha önce pek çok kez yaptığı gibi onu bir çocuk gibi kucaklamayı arzuluyordu.

Kate onun kucağına kıvrılmayı, korunduğunu ve sevildiğini hissetmeyi hep sevmiştir. Ona doğru bastırır, yanağını boğazına, dolgun göğüslerini de göğsüne yaslardı. Rone bazen onu saatlerce bu şekilde tutardı, ikisi de birbirlerinin içinde rahatlar, yakın olma hissini severlerdi.

Ve şimdi ona yaklaştığım anda paniklemeye başlıyor.

Neden böyle oldu? Maruz kaldığı Rüya Çiçekleri'nin hafıza kaybı dışında başka etkileri de olabilir miydi? Sevdiği dişiyi bir şekilde ona karşı hale mi getirmişlerdi? Ondan korkmasını mı sağlamıştı? Neden? Ve nasıl?

Her ne sebeple olursa olsun, ondan korkuyordu ve bu yüzden, sahip olduğu tüm içgüdülere aykırı olsa da, ona bolca yer verdi. Kadın plastik bir taşın altına gizlenmiş yedek anahtarı bulup titreyen elleriyle kapıyı açarken geride durdu. Onu takip etmeden önce içeriye iyice girmesini bekledi.

", kedilere aldırmayın," dedi sonunda içeri adımını atarken. "Ev arkadaşım Mimi onları topluyor ve her zaman ayak altında oluyorlar. Onlar-"

Ama sözleri bir tıslama ve tükürme korusuyla kesildi. Rone başını kaldırdığında, birçok Dünyalı'nın evcil hayvan olarak beslediği küçük, tüylü yaratıklardan altı ya da yedisinin kendisine öfkeyle baktığını gördü.

"Aman Tanrım!" Kate elini göğsüne götürdü. "Bu ne böyle?"

"Kediler benden hoşlanmıyor," dedi Rone kesin bir ifadeyle. "Köpekler aldırmaz ama kediler içimdeki Canavar'ı hisseder ve bundan hoşlanmazlar."

"Onlar... onlar değil mi?" Kate hâlâ elini kalbine bastırıyordu.

"Eskiden bunun komik olduğunu düşünürdün," dedi Rone kendini durduramadan. "Bu aramızda bir şakaydı. Annenin kedisi Bay Sissykins benden binlerce güneşin ateşiyle nefret ederdi. O lanet eve her girdiğimde beni pusuya düşürmenin ve bana saldırmanın bir yolunu bulurdu."

"Bay Sissykins... *Bay Sissykins'i* tanıyor *musunuz?*" Sesi zayıftı.

Rone başını salladı. "Kısa bir süre sonra öldü..." Boğazını temizledi. "Aslında annenin ölümünden kısa bir süre sonra. Mississippi'deki evlerinin arka bahçesinde onu gömmene yardım ettim. Seni hiç bu kadar çok ağlarken görmemiştim *Lalli*. Sanırım annenin cenazesi sırasında kendini çok zor tuttuğun için. Sonra kedisi de öldüğünde, sanki ondan kalan son küçük parçayı da kaybetmiş gibiydin."

Ama Kate ondan uzaklaşıyor ve başını sallıyordu. "Hayır, kes şunu! Böyle konuşmayı kes!"

"Özür dilerim! Seni üzmem istememiştim." Rone ona doğru uzandı ve sonra ona dokunamayacağını hatırlayıp geri çekildi. "Özür dilerim," dedi tekrar, kabaca. "Öyle demek istemedim... Bunu söylememeliydim. Hiçbirini."

"Ben sadece... Annemin cenazesini hatırlamıyorum. Öldüğünü biliyorum ama onu gömdüğümü hatırlamıyorum ya da..." Boğazı sarsılarak çalıştı. "Ya da bunun gibi başka bir şey."

"Özür dilerim," dedi Rone tekrar, çaresizce. İki elini de saçlarının arasında gezdirdi. "Yedi Cehennem'e kadar yolu var, her şeyi berbat ediyorum!" "Bırakın da... şu adamları yerleştireyim." Kate çobanları gütmeye başladı. kedileri evin başka bir bölümüne götürdü. Çoğu gitmekten memnun görünüyordu. Dairenin arka tarafındaki kapıyı açtığı anda içeri kaçıştılar.

odaya girdi. "İşte," dedi kapıyı kapatıp geri dönerken. "Mimi onları yatak odalarında istemiyor ama bir istisna yapmamız gerekecek."

"Annenin ölümü hakkında konuştuğum için özür dilerim," dedi Rone alçak bir sesle. "Böyle şeyler söylememeliydim."

"Her şey yolunda." Derin, titrek bir nefes aldı. "Bak, mutfığa gel ve şu kurşun yarasına bakmama izin ver."

Ona bir kaşını kaldırdı. "Yapabilir misin? Yani beni tedavi edebilecek kadar yakınımda durabilir misin?"

"Sanırım öyle." Sarsılarak yutkundu. "Eğer... bana uzanmadığın ya da dokunmaya çalışmadığın sürece. Bu beni neden rahatsız ediyor bilmiyorum ama ediyor. *Gerçekten rahatsız* ediyor."

"Anlayabiliyorum." Rone burnunu kırıştırdı, yine onun korkusunun keskin kokusunu aldı. *Yavaş hareket etmeli ve ağırdan almalıyım*, diye kendini uyardı. Onu tekrar korkutup kaçırtmak istemiyordu - geçen sefer sonuçları felaket olmuştu.

Derin bir nefes alarak onu mutfığa kadar takip etti. Bunu ağırdan almaları gerekecekti. Çok... *çok* yavaş.

* * * * *

"Buraya otur." Kate uyumsuz mutfak sandalyelerinden birini çekti ve en sağlam olduğunu düşündüğü sandalyeyi seçti. Ağırdı ve masif ahşaptan yapılmıştı; Mimi'nin büyükbabası onun için yapmıştı. Kate artık ona sahip oldukları için memnundu. Kindred -hayır, Rone, adının Rone olduğunu söylemişti- o kadar büyüktü ki, daha zayıf bir sandalyenin onun ağırlığını kaldırabileceğini sanmıyordu.

Yüzünü buruÇturarak oturmadan önce ceketini ve siyah eÇ kazağı tiÇörtünü omzunu açıkta bırakacak Çekilde çıkardı. Bir erkekten çok kas yığımına benzeyen adam sandalyeye yerleÇirken Kate gözlerini dört açarak onu izledi. Boynuna uzun, ince halkalı, pembe altın bir zincir takmıştı. Zincirin üzerinde iki yüzük vardı; biri narin bir altın banttı, diğesinde ise soluk bir

Kalbinde altın benekler olan yeşil bir taş. Mükemmel bir şekilde yuvarlak ve zeytin teninde küçük bir ay gibi parlıyor gibiydi.

"Bunlar ne?" Yüzükleri işaret etti. "Şu taşı kastediyorum, bir kuyumcudâ çalışıyorum ama hiç böyle bir şey görmemiştim."

Başını kaldırıp ona baktı, delici mavi gözleri sıkıntılıydı.

"Gerçekten bilmiyor musun?" Kız cevap vermeden önce adam içini çekti. "Tabii ki bilmiyorsun. Bunlar senin alyansın ve gelinim olmanı ilk istediğimde sana verdiğim nişan yüzüğü. Taşı bir Rigellian Zümrütü. Çok nadir ve pahalı ama bana senin gözlerini hatırlatıyordu. Bayılmıştın. Dedin ki..." Kucağında açık duran kocaman ellerine baktı. "Dedin ki, 'Her kızın bir elması olabilir. Ama başka kimin gözlerine tam olarak uyan bir taşı var?'"

"Bak, özür dilerim..." Kate huzursuzca yerinden kıpırdandı. "Bunların hiçbirini hatırlayamadığım için gerçekten üzgünüm. Ama hatırlayamıyorum, tamam mı? Bunu seni incitmek için yapmıyorum, gerçekten *hatırlamıyorum*."

"Sorun değil. Bağışlayın beni, bundan bahsetmemeliydim." İç çekti. "Hiç antiseptik yıkamanız var mı? Vücudumun iyileşebilmesi için bu yaranın temizlenmesi gerekiyor." Başını sallayarak hala kan sızan ve triseps bölgesinin dışından geçen kurşun deliğine baktı.

"Burada biraz hidrojen peroksit var." Kate kahverengi şişeyi havaya kaldırdı. "Biraz acıtabilir ama işe yarayacaktır."

"Pekâlâ." Kıpırdamadan durdu ve kadının sıvıyı kurşun yarasının üzerine dökmesine izin verdi. Kolunun ön tarafında kurşunun girdiği yer küçük ve düzgündü ama çıktığı yer çok daha büyüktü. Yine de herhangi bir kemiğe, tendona ya da kan damarına isabet etmiş gibi görünmüyordu. Kate büyük Kindred'in tetiği çektiğinde paniklediği için gerçekten şanslı olduğunu düşündü. Genelde bundan çok daha iyi bir nişancıydı.

Panik demişken, Rone'a yaklaştığında hâlâ o ezici korkunun boğazında dūęümlendięini hissediyordu. Ama kendine Rone'un ona zarar vermek için burada olmadığını hatırlatarak sert bir konuşma yaptı ve bunu bastırmayı başardı. Rone'un onu tedavi ederken bir heykel gibi hareketsiz durması ve ona hiçbir şekilde dokunmaya çalışmaması da iře yaramıştı - Kate bunun için minnettardı.

"," dedi sonunda, peroksit köpürmeyi bıraktığında. "Sanırım bu kadar. şunu temizleyeyim..." Bir kâğıt havlu aldı ve yırtık yarayı nazikçe kuruladı. Kanamanın durduğunu memnuniyetle gördü. "İyi görünüyor," dedi ona. "şu gazlı bezlerden birkaç tane getireyim..."

"Gerek yok." Koluna baktı ve Kate de aynısını yaptı. Gördükleri karşısında nefesi kesildi. Gözlerinin önünde, yaralı et inanılmaz bir hızla iyileşerek birbirine bağlanıyordu. Kolundaki kurşun deliği gittikçe küçülmüş, ta ki pürüzsüz, zeytin rengi teninde küçük, beyaz bir yara izinden başka bir şey kalmayana dek.

"Vay canına!" Kate hayretle mırıldandı. Hiç düşünmeden uzanıp kurşun yarasının olduğu yere dokundu.

Ama parmak uçları onun çıplak tenine dokunduğu anda paniğe kapıldığını hissetti. Nabızı hızlanmaya başladı ve nefes alamayana kadar boğazı kapandı.

Kesik kesik bir solukla yerinden sıçradı, sanki şok geçirmiş ya da yanmış gibi parmaklarını yumruk yaptı.

"Ne oldu?" Rone bariz bir endişeyle ona baktı. Kate onun gözlerinde ona gitme isteğini görebiliyordu ama bunun her eyi daha da kötüleğtireceğini fark etmiğ olmalıydı ki olduğu yerde kaldı.

"Ben... ben sana dokundum." Kate elini kalbine götürdü ve davulun sesini bastırmaya çalıştı. "Ben... Sana dokunduğumda neden böyle hissettiğimi bilmiyorum. Sanki..."

panik atak geçiriyormuşum gibi."

"Ben de bilmiyorum." Başını kasvetli bir şekilde salladı. "Belki Ana Gemi'den biri bilir."

"Ana Gemi mi?" Kaşlarını çatı. "Ayın yörüngesinde dönen *Kindred* Ana Gemisi gibi mi? Neden oraya gideyim ki?"

Rone sabırla, "Hafıza kaybının neden olması gerekenden çok daha uzun sürdüğünü öğrenmek için," dedi. "Rüya Çiçekleri-"

"Geri çekilin." Kate tek eliyle bir hareket yaptı. "Arabadayken bununla ilgili bir Çeyler söyledin ama anlamadım. Rüya Çiçekleri nedir ve bana olanlarla ne ilgisi var?"

Rone derin bir nefes aldı. "Çok uzun bir hikâye ama özü şu ki, başkası için hazırlanmış bir tuzağa düştün. Bir arkadaşının düğün buketine ekilmiş olan Rüya Çiçekleri'nin kokusunu içine çektin ve beni hemen unutmuş göründün. En azından ben sana uzandığımda geri çekildin. Sonra bir moleküler transfer ışını tarafından bir saniyede alınıp kaçırıldın. Sadece canlı dokuları alır ve diğer her şeyi geride bırakır. Geriye kalan tek şey giydiğin kıyafetler ve bunlardı..." Göğsünde duran iki yüzüğü kaldırdı ve büyük bir yumrukla sıkıca kavradı. "O zamandan beri seni arıyordum, öldüğünden ya da bir yerlerde işkence gördüğünden emindim..."

"Çok özür dilerim." Kate çaresizce omuz silkti. "Ama Florida'ya geleli yaklaşık altı ay oldu. Arkadaşım Mimi beni Sarasota'da bir parkta çıplak buldu, buradan yaklaşık bir saat güneyde. Yanına taşınmama izin verdi ve sonra bir iş buldum ve her şey... şey, *normal* görünmeye başladı sanırım."

"Normal." İçi boş bir kahkaha attı ve büyük bir elini yüzünde gezdirdi. Avuç içi bıyıklarının üzerinde fısıltılı bir ses çıkardı. "Tanrılar, nasıl olur da

Bu normal olabilir mi? Beni tanımaman... Birlikte yaşadığımız hayata dair hiçbir şey hatırlamaman..."

"Elimden bir şey gelmez. Sana söyledim," dedi Kate sertçe. "Ve keşke tüm bu anılarımızdan ve yaptıklarımızdan bahsetmeyi bıraksan -bu beni rahatsız ediyor. İki saat önce alışveriş merkezinin koridorunda üzerime atladığında seninle ilk kez tanışmış gibi hissederken bunları duymak çok tuhaf."

"Sana 'atlamadım'," dedi büyük Kindred asaletle. "Seninle yalnız konuşmak için sessiz bir yer bulmak istedim. İzleniyor olabileceğini düşündüm - seni kaçıranların seni bir tür tuzak için kullandıklarını düşündüm. Seninle zihin bağlantımız aracılığıyla konuşmaya çalıştım ama beni duymadın - belki de alışveriş merkezinin yapıldığı yapı malzemeleri yüzünden. Bu yüzden seninle özel olarak konuşmayı denemekten başka çarem kalmadı."

"Bekle bir dakika..." Kate bunun bir kısmının geçmesine izin veremezdi. "Tamam, tehlikede olabileceğimi ya da bir tür tuzak olduğunu düşündüğünü anlıyorum ama söylediğin diğer Çey neydi? Benimle *ne* tür bir bağlantı aracılığıyla konuşmaya çalıştın?"

"Tüm bağlı Kindred'lerin eşleriyle paylaştığı zihinsel bağ," dedi Rone sabırla. "Dinle..." Ağzını kapattı ve gözlerini kıstı, belli ki ona bakarken iyice konsantre olmuştu. Belli ki onunla iletişim kurmaya çalışıyordu ve aynı şekilde belli ki hiçbir şey olmuyordu.

Uzun bir süre böyle konuştuktan sonra Kate başını salladı.

"Bak, ne yapmaya çalıştığını bilmiyorum ama eğer bu tür telepati şeyiyse, işe yaramıyor. Hiçbir şey duymuyorum."

Onunla tanıştığından ve hikâyesine inanmaya başladığından beri Rone ilk kez tamamen kederli görünüyordu.

"Gerçekten mi?" diye sordu kısıp sesle, ona bakarak. "*Hiçbir şey duymadın mı?*"

Kate başını salladı. " mi yapmam gerekiyordu?"

"Evet! Evet, tabii ki..." Derin bir nefes aldı. "Sen dene. Bana karşı olabildiğince sert bir şeyler düşün, kendini tutma."

Kate ona biraz aptalca gelse de adamın dediğini yaptı. Doğruca ona bakarak, *"Bu çok garip. Ne düşünmem gerektiğini bile bilmiyorum. Ama her neyse, merhaba, sanırım."*

Bir süre sonra büyük Kindred başını salladı ve mavi gözlerine umutsuz bir ifade geldi.

"Tanrılar," diye mırıldandı kısık sesle. "Aramızdaki bağ yok oldu. *Koptu*. Ya da o kadar derine gömülmüş ki kopmuş da olabilir. Bu nasıl olabilir?"

"Hımm... Anlamıyorum," dedi Kate. "Ne bağı?"

"Her Kindred erkeği gelinini kendisine bağladığında onunla zihinsel ve duygusal bir bağ kurar. Bizimki tamamlanmamış olsa bile çok *güçlüydü*. Ölünden başka hiçbir şeyin bunu bozamayacağına yemin edebilirim."

Kate hiçbir şey yapamayacağı bir şey özür dilemekten yorulmuştu. "Ne diyeceğimi bilemiyorum," dedi. "Kahve ister misin? ya da çay?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Hiçbir şey istemiyorum. Senden başka hiçbir şey, *Lalli*."

İşte yine o kelime. Nedense onu çok rahatsız eden o lakap. Sanki adamın ona yoğun bakışları onu yeterince rahatsız etmiyormuş gibi. Delici mavi gözleri onu delip geçecekmiş gibi bakıyordu.

"Şey, ben..." Kate huzursuzca kıpırdandı.

Tam o sırada dairenin kapısı kırılarak açıldı ve Mimi'nin içeri dalıp adını haykırdığını duydu.

"Kate-Kate? Burada mısın?"

Kate oda arkadaşını karşılamak için mutfaktan dışarı koştu. "Ben buradayım. Ben iyiyim," dedi ellerini diğer kadının kollarına koyarak. Mimi'nin henüz Rone'u görmesini istemiyordu.

"Ah, Kate!" Mimi ona sıkıca sarıldı, uzun boylu, iri yarı bedeni Kate'in çok daha küçük bedenine karşı titriyordu. "Polis bir soygun girişimi olduğunu ve senin kaçırıldığını söyledi! Siyah saçlı, mavi gözlü kocaman bir adam tarafından ve seni eve geri götürmesinin mümkün olmadığını söylediler ama içimden bir ses buraya bakmam gerektiğini söyledi ve... Kate, iyi olmana çok sevindim!"

"Ben iyiyim," diye Kate onu rahatlatmaya çalıştı. "Gerçekten iyiyim."

"Ama seni kaçırın adamın gerçekten *tehlikeli* olduğunu söylediler. Sen nasıl kaçtın?"

"Şey..." Kate nasıl açıklayacağını düşünmeye çalışarak başladı.

"Merhaba." Rone aniden köşeyi döndü ve Kate arkadaşının kollarında kaskatı kesildiğini hissetti.

"Aman Tanrım," dedi Mimi belli belirsiz. "Bu o, olmalı! Bütün tariflere uyuyor."

"Her şey yolunda," diye Kate onu rahatlatmaya çalıştı. "Yani, *o* iyi. Ve beni *tam olarak* kaçırmadı. Beni alışveriş merkezinin dışına çıkardı. Ben baygınken." İç çekti. "Tamam, beni kaçırdı sayılır. Ama bunun için iyi bir nedeni var gibi görünüyor."

"Ben Kate'in eşiyim, kocasıyım," dedi büyük Kindred sessizce ve hâlâ Kate'e sıkıca sarılmış olan Mimi'ye dikkatle baktı.

"*Neyi?*" Mimi ona kuşkuyla baktı.

"Kanıtı ihtiyacın olduğunu görebiliyorum, bunun için seni suçlamıyorum." Rone dar deri pantolonunun cebinden bozuk para büyüklüğünde küçük bir projektör çıkardı ve

küçük düğmeye bastı. Bir anda Kate'le düğün kıyafetleri içindeki halleri belirdi.

"Aman Tanrım, bu !" Mimi Kate'e bakarak haykırdı. "Ve şu muhteşem elbiseye bak!"

Rone ciddi bir ifadeyle, "Vera'nın Wang'ıydı," dedi.

"*Ne oldu?*" Mimi kıkırdadı. "Vera Wang mı demek istiyorsun? Vera Wang elbisesi miydi?"

"Evet, beni bağışlayın. Görünüşe göre çok ünlü bir Dünya tasarımcısı. Kate bunun çok pahalı olduğunu düşündü ama ben onun Birleşme Töreni'nin tam da hayal ettiği gibi olmasını istedim."

"Oh..." Mimi bir elini göğsüne bastırdı. "Bu çok *romantik*."

"Çok güzel bir gündü. Hayatımın en mutlu anları," dedi Rone sessizce. "Ve işte balayımızdan bir kare..." Resimlere göz gezdirdi ve onları büyük bir hevesle inceleyen Mimi'ye gösterdi. Görüntüleri gösterirken gözünün yarısı Kate'in üzerindeydi -kate onu izlediğini hissedebiliyordu-. Onları tekrar görmenin bir şeyleri canlandıracağını umup ummadığını merak etti ama bu işe yaramadı, Kate hâlâ hiçbir şey hatırlayamıyordu.

Sonunda Rone küçük projektörü yerine koydu ve Mimi'ye baktı.

"Geçtiğimiz altı güneş ayı boyunca Kate'i aradım, ciddi bir şekilde söyledi. "Anladığım kadarıyla onu sen bulmuşsun ve zaman onu korumuşsun."

-Bunun için minnettarım."

"Oh, şey..." Mimi utangaç bir ifadeyle Rone'a gülümsedi. "Ben sadece her iyi insanın yapacağı şeyi yapıyordum."

"Bu doğru değil, Mimi," dedi Kate. "Bağka biri olsa muhtemelen bu çılgın çıplak kızı komik çiftliğe kapatır ya da en azından bağka birinin sorunu olarak beni Kurtuluğ Ordusu'na bırakırdı."

"Kes ..." Mimi şimdi kızarıyordu.

"Eşimi korudun ve bir başkası onu geri çevirebilecekken ya da ondan faydalanabilecekken ona barınak, giyecek ve yiyecek verdin," dedi Rone ciddiyetle. "Bunun için sana derinden borçluyum. Kate benim her şeyim -O benim kalbim." Geniş, çıplak göğsünü yumrukladı. "Endişe ve korkudan aklımı üzereydim. Onun için yaptığınız her şey için teşekkür ederim." Kararsızca bir adım öne çıkan Mimi'ye kollarını uzattı.

"Oh, uh..."

Rone tekrar, "Teşekkür ederim," dedi ve derin sesi içtenlikle çarptı. Mimi'yi kollarının arasına aldı ve ona sarıldı, sonra da ciddiyetle her iki yanağından öptü.

"Aman..." Mimi kıpkırmızı kesilmişti. Kate, uzun boylu arkadaşının iri yarı Kindred'in kollarında neredeyse minyon görüldüğünü fark etmekten kendini alamadı ve onu kucakladığını görünce kıskançlık gibi bir şey hissetti.

"Bunu yapabiliyor musun?" düşünmeden önce ağzından kaçırdı. "Yani... panik atak geçirecekmiş gibi hissetmeden ona dokunabiliyor musun?"

"Neden panik atak geçireyim ki?" Rone onu serbest bırakırken Mimi kafası karışmış bir halde sordu.

"Bilmiyorum." Kate kaçırdı. "Boş . Karmaşık bir durum."

"Kate beni hatırlamıyor. Ve... benden korkuyor," dedi Rone. Sesinde Kate'in içini sızlatacak kadar derin bir keder vardı. "Bunun ilk başta hafızasını kaybetmesine neden olan ajanla bir ilgisi olduğuna inanıyorum ama onu Ana Gemi'ye götürüp oradaki doktorlar tarafından muayene edilene kadar emin olamam."

"Ana Gemi mi?" Mimi'nin yumuşak kahverengi gözleri büyüdü. "*Ana Gemi'ye mi gidiyorsun?*"

"Henüz... tam olarak karar vermedim," diye mırıldandı Kate.

"Yapmadın mı? Ama Kate, o senin *kocan*. Ona bir *baksana*." Mimi, Rone'un kaslı, çıplak göğsünü işaret etti. "Yani, *hadi* ama, koca piyangosunu kazanmış gibisin. *Muhteşem biri*." Aceleyle Rone'a baktı. "Alınmayın. Ben sadece..."

"Alınmadı." Rone boğazını temizledi. "Sanırım bir süreliğine mutfığa geri döneceğim. Kendime biraz içecek alabilir miyim?"

"Elbette." Mimi hâlâ biraz şaşkın görünüyordu. "Yani, buzdolabında ne istersen var. İsteddiğini al."

"Teşekkür ederim." Büyük Kindred başını salladı ve köşede gözden kayboldu. Belli ki nazik davranıp onlara biraz zaman ve mahremiyet tanımaya çalışıyordu. Aynı şekilde Mimi'nin de bu fırsatı değerlendirip Kate'in kirli çamaşırlarını ortaya döküleceği belliydi - Kate hiçbir şey hatırlamadığı için ortaya dökülecek pek bir şey de yoktu zaten. Yine de oda arkadaşının kahverengi gözlerinde Kate'i yalnız bırakmak için sabırsızlandığını gösteren bir parıltı vardı.

Yedinci Bölüm

"Tamam, Çimdi gel, konuÇalım." Büyük Kindred ortadan kaybolur kaybolmaz, Kate itiraz edemeden Mimi onu ana yatak odasına sürükledi. Kate kapıyı açtığında kedilerin bir kısmı yatakta yatıyor, diğerleri ise odanın içinde huzursuzca volta atıyordu.

"Oh! Herkesin burada ne işi var?" Mimi boş gözlerle onlara baktı. "Kusura bakmayın. Rone'u sevmiyorlar." Kate içini çekti ve yatağın yanına. Hemen St. John, kocaman, siyah bir İran melezi geldi ve kucağına yerleşti. Konuşurken onu dalgınca okşadı. "Kapıdan girdiğimizde hepsi ona tısladı."

"Öyle mi?" Mimi yanına oturdu ve hemen kendi iki kedisini kazandı; kediler yiyecek olup olmadığına bakmaya geldiler ve kalıp sevmeye karar verdiler.

"Uh-huh." Kate başını salladı. "Kedilerin onu hiç sevmediğini söylüyor. Annemin kedisi Bay Sissykins'in ondan nefret ettiğini bile söyledi. Ve sonra... sonra bana kedi öldüğünde onu gömmeme yardım ettiğini ve ağladığımı söyledi çünkü bu benim... annemin ölümünden hemen sonraydı ve..."

"Bekle." Mimi kucağındaki kedilerden birini okşamayı bıraktı ve elini Kate'in omzuna koydu. "Bana annenin nasıl öldüğünü hatırlamadığını söylediğini sanıyordum."

"Hatırlamıyorum. Cenazesini de hatırlamıyorum. Ya da Bay Sissykins'i kaybettiğimi - hepsi sana bahsettiğim üç yıllık hafıza boşluğunun bir parçası. Ama bu adam... her şeyi biliyor gibi görünüyor. Benim hakkımda her şeyi biliyor gibi!" Başını salladı. "Bu sadece... garip."

"Eğer o senin kocansa bu normal." Mimi ona ciddiyetle baktı. "mi? Yani, sizce size doğruyu mu söylüyor?"

"Nasıl yalan söyleyebilir anlamıyorum. Ondaki tüm o resimleri gördün -düğünümüzün, balayımızın ve evrende gezdiğimiz tüm o yerlerin resimleri. Tanrım, Mimi..." Kate bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Sanki... sanki başka bir kızı tanıyormuş gibi. Tıpkı bana benzeyen ve harika, macera dolu bir hayatı olan bir kız. Ama ben onu tanımıyorum ve onun bahsettiği hayatı da bilmiyorum. Bu çok *garip*."

"Ama eğer doğruysa kulağa *harika bir şeymiş gibi geliyor*." Mimi öne doğru eğildi ve gülümsedi. "Belki de ona bir şans vermelisin."

"Ne yani, öylece bırakıp onunla Ana Gemi'ye mi gideyim? Eğer beni gerçekten oraya götürmeyi planlıyorsa?" Kate talep etti.

"Kate, ama..." Mimi onun elini tuttu ve sıktı. "Yeteneğini kullan. Bu sana ne anlatıyor? Bu adam sana zarar vermek mi istiyor?"

"Şey..." Kate kaşlarını çatı. Bir yandan, Bilme onu Rone'un içinde bir Canavar olduğu konusunda uyarmıştı. Öte yandan, onu tamamen kontrol altında tutuyor gibi görünüyordu; hatta onun yanında asla tamamen dışarı çıkmasına izin vermeyeceğini bile söylemişti. Ve eğer gerçekten üç yıl boyunca onunla birlikte yaşadıysa, onun için bir tehlike oluşturmuyor olmalıydı. "Bana zarar vermek istediğini sanmıyorum," dedi yavaşça. "Eğer isteseydi yapabilirdi ama yapmayacak. İçimden bir ses öyle diyor."

Mimi kararlı bir tavırla, "O halde içgüdülerine göre hareket etmelisin," dedi. "Bak, Kate

-Benimle olduğun süre boyunca, sana ne olduğunu merak ediyordun. Nereden geldiğini. Hatırlayamadığın o üç yıl boyunca neler olduğunu. Şimdi bu muhteşem adam ortaya çıkıyor, sana kocan olduğunu söylüyor ve bunu kanıtlamak için sana her türlü sahte olmayan resmi gösteriyor. Size aşık olduğu çok açık ve sizin için endişelenmekten aklını kaçırmış durumda. Peki sorun ne? Neden onunla gitmek için zıplamıyorsun?"

"Çünkü..." Kate rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Ona yakın olduğumda, özellikle de ona dokunduğumda hissettiklerim yüzünden. Demek istediğim, kalbim

Çarpıyor, ellerim terlemeye başlıyor, sanki biri ciğerlerimi sıkıp kapatıyormuş gibi yeterince derin nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum. Bu *korkunç bir şey.*"

Mimi kaşlarını çattı. "Bu çok garip. Bana sarıldığında böyle bir şey hissetmedim." Yine kıpkırmızı kızardı. "Bak, erkeğini almaya çalışıyormuşum gibi görünmek istemem ama *harika* koktuğunu fark ettin mi?"

"Hayır, yapmadım," dedi Kate kısaca. "Ne zaman onun kokusunu alacak kadar yaklağsam panikten tüylerim diken diken oluyor. Aslında onu alışveriş merkezinde *vurduğumu* biliyor musun? İşte beni *bu* kadar korkutuyor."

"Sen *ne?*" Mimi ona bakakaldı. "Kendi kocana ateş mi ettin?"

"O sırada onun kocam olduğunu bilmiyordum!" Kate itiraz etti. "Her neyse, bu yüzden gömleğini çıkardı. Kurşun yarasını tedavi ediyordum - güvenli bir mesafeden yani."

Mimi'nin kahverengi gözleri büyüdü. "Kurşun yarası mı? Yani onu gerçekten *vurdunuz* mu? Belki de siz şey olduğunuz için yarı soyunmuştur diye düşünmüştüm... Belirgin bir utançla boğazını temizledi. "Küçük bir toplantı yapıyorduk."

"Hayır, kesinlikle hayır," dedi Kate kesin bir ifadeyle. "Yarasını tedavi ediyordum - artık öyle bir yara yok. Hidrojen peroksitle temizlediğim anda hemen iyileşti."

"Vay canına, bu inanılmaz!"

"İzlemesi oldukça güzeldi," diye kabul etti Kate. "Gözlerimin önünde iyileşti." İçini ekti. "Sonra gerçekten iyileşip iyileşmediğini görmek için ona dokundum ve ten tene temas beni ıldırttı. O kadar hızlı odanın öbür ucuna sıçradım ki muhtemelen saçlarım yanıyor ve kıım tutuşuyormuş gibi göründü."

Mimi kıkırdadı. "Kate, beni gülmekten kırıyorsun. Ama gerçekten *o kadar* kötü m?"

"Gerçekten *o kadar kötü,*" dedi Kate suratsızca. "Elbette, Rone - anlayamadıysan diye söylüyorum, adı buydu- bu durumun

bana her şeyi unutturan şey. *Bu* yüzden beni Ana Gemi'ye götürmek istiyor."

"Şey," dedi Mimi düşünceli bir ifadeyle. "Onun yanında olmak bile panik atak geçirmene neden oluyorsa, onunla gitmenin neden zor olduğunu kesinlikle anlayabiliyorum. Ama Ana Gemi'de bunu tedavi edebilirlerse ve belki sana hafızanı da geri verebilirlerse, oraya gidene kadar biraz rahatsızlık çekmeye değmez mi?"

"Sanırım öyle," dedi Kate isteksizce. "Peki ya benim işim ne olacak? Yarın çalışmam gerekiyor."

"Kate..." Mimi ona sert bir bakış attı. "Ağzından çıkanı kulağın duyacak mı? Gerçekten de hayatının geri kalanını bir kuyumcуда çalışarak mı geçirmek istiyorsun? Seninki gibi bir yetenekle çok *daha fazlasını yapabilirsin.*"

Kate o gece, son derece kıllı bir müğteriye Rolex'ini satmaya çalışırken kendisinin de aynı şeyi düşündüğünü hatırlamadan edemedi. Bunu düşününce, dükkândaki diğer herkesin iyi olup olmadığını ve yetkililerin ne düşündüğünü merak etti.

"Peki ya polis? Ne olduğunu bilmek isteyeceklerdir. Ve diğer herkesin iyi olup olmadığını bilmek istiyorum. Rosalie ve müşterim..."

"Diğer memur ve müşterinin bir şeyi yok, tek bir çizik bile yok." Mimi kesin bir tavırla konuştu. "O kadarını, senin bir süre önce kaçırdı. Dükkânınızı soyan adam boynundan vuruldu ama polis sizi kaçıran adamın -yani kocanızın- bunu yaptığını düşünüyor."

Kate iç çekti. "Tabii ki. Çünkü benim gibi tatlı görünümlü küçük bir şeyin neden silahı olsun ya da nasıl kullanılacağını bilsin ki?"

"Böyle düşündükleri için *şanslısın*," dedi Mimi. "Her neyse, unut onları. Eğer seni aramaya gelirlerse, onlara senin bir Kindred olduğunu söylerim."

Gelin ve kocanız sizin için geldi. Soyguncunun size saldırdığını düşündü ve karşılık verdi."

Kate isteksizce, "Silahlı olanın ben olduğum gerçeğini bir kenara bırakırsak, aşağı yukarı böyle oldu," dedi.

"Gördün mü? Yani her şey yoluna girecek. Ve biliyorsun Kindred'lerle uğraşmazlar - bu adamların dünyanın her ülkesinde diplomatik dokunulmazlıkları var," diye belirtti Mimi. "Yani gitmemen için hiçbir neden yok."

"Biri hariç..." Kate arkadaşının elini sıktı. "Bunu itiraf etmekten hoşlanmıyorum ama Mimi, *korkuyorum*. Sadece onunla birlikteyken yaşadığım panik duygusu yüzünden değil. Bunu kaybetmekten korkuyorum... seni ve tüm bu hayatı kaybetmekten. Her şey bana çok *normal* gelmeye başladı. Bundan vazgeçmek ve daha önce hiç tanımadığım bir adamla bilinmeze doğru uçmak çok zor - kocam *olsa* bile, anlıyor musun?"

"Elbette korkutucu," dedi Mimi nazikçe. "Ama sen cesursun Kate-şimdiye kadar tanıdığım en cesur insanlardan birisin. Korkunun mutluluğunu bulmana engel olmasına izin vermeyeceğini biliyorum. Sen buraya ait değilsin, gerçekten değilsin. Seni bulduğum andan beri bunu biliyorum."

"Sanırım hayır," diye itiraf etti Kate. Mimi'yi ne kadar sevse ve ona minnet duysa da, son altı aydır bir tür bekleme modunda olduğunu kabul etmek zorundaydı. Sanki bir şeyi ya da birini bekliyormuş gibiydi. Rone'u beklediği gibi mi? Bilmiyordu.

"Dışarı çıkmalı ve kendini bulmalısın-geleceğini planlayabilmek için geçmişini öğrenmelisin. Ve biliyorsun..." Mimi Kate'e güven verici bir gülümseme verdi. "Bulduğun Gey hoçuna gitmezse, istediğin zaman buraya geri gelebilirsin. Benim yanımda her zaman bir yerin olacak, bunu biliyorsun, değil mi?"

"Biliyorum." Kate gözlerinin yaşardığını hissetti. Öne doğru eğildi ve arkadaşına öyle bir sarıldı ki bütün kediler kucaklarından fırladı. Onlar

öfkeyle tıslayarak yere atladı ama iki kız da onlara etmedi. "Sen harika bir arkadaşsın, bunu biliyor muydun?" Kate fısıldadı.

"Biliyorum." Mimi hıçkırığa hıçkırığa güldü. "Bilmem *gerekirdi*, bana her zaman söylüyorsun."

"Çünkü bu doğru." Kate iç çekerek geri çekildi ve gözlerini ovuşturdu. "Pekâlâ," dedi çenesini kaldırarak. "Bunu yapacağım. Ana Gemi'ye gideceğim."

"Oraya varır varmaz beni mutlaka ara," dedi Mimi endişeyle. "İyi olduğunu bilmek istiyorum."

"Söz veriyorum," dedi Kate gülümseyerek. "Tamam, toplanmama yardım et."

Sekizinci Bölüm

"Benimle gelmeye karar vermene sevindim." Rone mekiğini devasa Kindred Ana Gemisi'nin yanaşma bölmesine doğru yönlendirirken ona yan gözle baktı.

"Mmm-hmm," diye mırıldandı Kate kayıtsızca. Dünya'dan Kindred gemisine yaptıkları yolculuk boyunca çoğunlukla sessiz kalmıştı ve Rone onu konuşması için zorlamamaya karar vermişti. Yükselmiş Wulven duyuları sayesinde Kate'in arkadaşıyla yaptığı konuşmaların çoğunu duymuştu ve Mimi'ye birden fazla minnet borcu olduğunu biliyordu. Kate'i bunca zaman barındırmasının yanı sıra, çok isteksiz olan eşini de bir şans verip onunla gelmeye ikna etmişti.

Ona çiçek göndermem gerekecek, diye düşündü. Kate ile işleri yoluna koyduktan sonra.

Eğer işleri yoluna koyabilirse. Eşi eski hayatını hatırlamadan ne kadar uzun süre yaşarsa ve bir milimetre bile fazla yaklaştığında ondan ne kadar uzaklaşırsa, Rone o kadar endişeleniyordu.

*Bu düzeltilebilir, dedi kendine kararlılıkla. Bunu takıntı haline **getirmeyi** bırak ve*

Bu konuda bir şey.

Tamamen niyetliydi. Kindred Yüksek Şansölyesi olmasının yanı sıra aynı zamanda Ana Gemi'deki en iyi doktor olan Komutan Sylvan'a haber vermişti. Sylvan onlarla buluşmayı ve limana yanaşır yanaşmaz Kate'i yerinde muayene etmeyi nezaketle kabul etmişti.

Rone sadece sorunun bir an önce bulunup çözülmesini umuyordu. İçindeki *açlık* artıyordu... ama belki de bu iyi bir şeydi. Aralarındaki bağı tamamen çözülmediğini, sadece gömüldüğünü ya da bulanıklaştığını kanıtlıyordu.

-Değil mi? Rone kesinlikle öyle umuyordu. Eşine en son dokunmasının ya da tadına bakmasının üzerinden altı güneş ayı geçmişti ve onunla temas kurmaya umutsuzca ihtiyaç duyuyordu.

Kate'in de aynı şeyi hissedip hissetmediğini merak etti. *Açlığın* çoğunlukla Wulven erkeklerini etkilediği doğrudu ama bazen eşleri de bunu yaşayabiliyordu, özellikle de aralarındaki bağ güçlüyse.

Kate bunu geçmişte, bir dava yüzünden birkaç gün ayrı kaldıklarında yaşamıştı. Rone, sonunda bir araya geldiklerinde Kate'in kendini nasıl umutsuzca onun kollarına attığını hâlâ hatırlayabiliyordu.

"Oh, Tanrım, Rone," diye inledi Rone ona sarılırken. "Sana içimde ihtiyacım var, sana çok ihtiyacım var."

Kendi gemileri The Finder'ın mahremiyetine geri döner dönmez soyunmuşlar ve *açlıkları* nihayet yatışmadan önce birbirlerine dokunarak, tadına bakarak ve sevişerek saatler geçirmişlerdi.

Şimdi, Rone'un böyle bir çıkışı yoktu. Eşi için yanıp tutuşuyordu ama Kate onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu. Yine de bunun için onu suçlayamazdı. Ona her yaklaştığında neden panik tepkisi verdiğini bilmiyordu ama

Bu sorunun yanı sıra hatalı hafızasının da Kindred tıbbıyla düzeltilebileceğini umuyordu.

"İşte geldik - Ana Gemi," dedi yanaşma bölümüne indiklerinde. "Komutan Sylvan -size bahsettiğim doktor- bizi karşılamak ve sizi muayene etmek için burada olacak. Ondan sonra, normal süitimizi bizim için hazır edeceklerine söz verdiler."

"Normal süitimiz mi? Yani bir odayı ve bir yatağı mı paylaşacağız?" Kate ona biraz korku dolu bir bakış fırlattı.

Rone onun korkusu karşısında yüreğinin burkulduğunu hissetti ama rahat konuşmaya çalıştı.

"Genellikle bu anlama gelir. Ama merak etme Kate, senden istemediğin ya da vermeye hazır olmadığın bir şeyi vermeni asla istemem. Yatağı paylaşmak zorunda değiliz."

Başını salladı, rahatlamış görünüyordu.

"Yani, eğer düzenli bir süitimiz varsa, bu buraya sık sık geldiğimiz anlamına mı geliyor?"

"Yakın zamana kadar değil," dedi Rone iniş işlemini tamamlarken. "Bir dava üzerinde çalışıyorduk - bir Canavar Türdeşi tarafından kaçırılan Dünyalı bir kızın izini sürmeye çalışıyorduk. Onu bulduk ama tehlikede olmadığı ortaya çıktı - aslında onu kaçıran kişiye katıldı. O lanet Rüya Çiçeklerini kokladığında içine düştüğün şey, ona kurulan tuzaktı." Elleri direksiyon kolunun etrafında sıkıca kenetlendi. "Keşke daha hızlı olsaydım - keşke seni durdurabilseydim -"

"Bu konuda kendini üzme." Kate onun kalçasını okşamak istercesine küçük bir elini uzattı, sonra aniden geri çekti. "Yani..." Sinirli bir şekilde yer değiştirdi. "Ben iyiyim ve sen beni buldun ve belki bu Komutan Sylvan denen adam yardım edebilir. Değil mi?"

Rone ciddiyle, "Tanrıça'ya dua ediyorum ki yapabilsin," dedi. "Bakın, işte orada." Dikenli sarı saçları ve buz mavisi gözleriyle uzun boylu bir Kindred savaşçısının küçük mekiklerine doğru geldiğini gösteren ekranı işaret etti. Üzerinde tüm Kindred erkeklerinin giydiği dar siyah deri uçuş pantolonu ve Kan Kindred'i olduğunu gösteren ağır, saten benzeri bir malzemeden yapılmış açık mavi üniforma gömleği vardı. Yanında uzun kahverengi saçları ve yeşil gözleriyle hoş görünümlü bir Dünyalı kadın vardı.

Rone kapağı açıp dışarı çıktığında ikisi de gülümsüyordu. Kate'in inmesine izin vermek için kenara çekildi.

Mekiğin yanından aşağıdaki metal zemine uzun bir atlayıştı ve Kate'in kararsızca baktığını gördü. Geçmişte onu her zaman aşağıya indirir, bunu yaparken de boyunun kısalığıyla ilgili bir şaka yapar ve Kate'in içinde bulunduğu ruh haline göre ya bir öpücük ya da göğsüne şakacı bir tokat yerd. Aslında küçük boyu konusunda oldukça hassastı ve bir başkası ona bir şey yapmak için çok küçük ya da kırılgan olduğunu söylediğinde alınma eğilimindeydi. Ama Rone ile durum farklıydı. Aralarındaki boyut farkını seviyordu, onun kollarına sarılmayı, tatlı tatlı konuşmasını ve ona bebek gibi davranmasını seviyordu...

Ama artık değil, Rone üzüntüyle gördü. Her zaman yaptığı gibi onu kaldırıp yanaşma yerinin metal zeminine doğru sallamak istedi ama bu kez buna cesaret edemedi. Bunun yerine elini uzattı.

"Kate," dedi alçak bir sesle. "Bunun senin için zor olduğunu biliyorum ama aşağı inmek için biraz yardıma ihtiyacın olursa..."

Adamın elinden hafifçe geri çekildi.

"Teşekkürler, ama sanırım idare edebilirim." Sesi gergindi ve gülümsemesi gözlerine ulaşmıyordu. Rone geri çekilerek ona yer açtı ve kendi başına aşağı inmesini izledi. Çok yaklaştığında yüzündeki korkuyu görmek onu neredeyse sindiriyordu. Gözlerini kapatıp derin bir nefes almak zorunda kaldı.

yaklaşan Kindred komutanına dönmeden önce kendine hakim olmak için.

"Komutan Sylvan," dedi resmi bir şekilde, diğer erkeği başıyla selamlayarak. "Eşimi takdim etmeme izin verin. Siz onu zaten tanıyorsunuz ama korkarım o sizi hatırlamıyor. Ya da beni, bu konuda."

"Aradığında bana öyle söylemiştin." Sylvan öne çıktı ve Kate'e elini uzattı. Kate, Dünya'da adet olduğu üzere elini sıkıca sıktı ve gülümsemeye çalıştı.

"Merhaba, ben Kate. Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Seni hatırlayamadığım için üzgünüm."

"Sorun değil," dedi Sylvan ciddiyetle. "Umarım hafıza probleminizi çözebiliriz. Ve size eşim Sophia'yı takdim edebilir miyim?"

Kate belli belirsiz bir gülümsemeyle diğer kadına döndü.

"Tanıştığımıza memnun oldum. Benim de sizi tanımam mı gerekiyor?"

Sylvan'ın arkadaşı güldü, Rone'un yatıştırıcı bulduğu sıcak, rahatlatıcı bir sestti.

"Hayır, bunun için endişelenme! İkizlerim beni çok meşgul ettiği için seninle hiç tanışamadım. Ama şu anda kreşterler ve Sylvan başka bir kadın yüzü görmenin senin için iyi olacağını düşündü. Tüm bu Kindred erkekleri çok büyük ve heybetli olabiliyor."

"Geldiğiniz için teşekkür ederim." Kate minnettar görünüyordu. "Biraz fazla olabiliyorlar."

"Bilmez miyim! Sylvan'la ilk tanıştığımda ondan ölesiye korkmuştum... ama bir süre sonra bana alıştı." Sophia eşine bir gülümseme verdi, o da ona kendi gülümsemesiyle karşılık verdi.

Onların kolay sevgisini görmek Rone'un kalbini sızlattı.

"Ana Gemiye varır varmaz Kate'i muayene edeceğinizi söylemişsiniz," diye aniden hatırlattı Sylvan'a, sesi amaçladığından daha sert çıkmıştı. "Lütfen Komutan, eğer sakıncası yoksa..."

"Tabii ki hayır. Bu taraftan gelin." Sylvan, kendisine tereddütle bakan Kate'e başıyla işaret etti.

"Bana *tam olarak* ne yapmayı planlıyorsunuz? Tıbbi prosedürleri pek sevmem. Gençken bana bir ömür yetecek kadarını yaşadım."

"Acı verici ya da istilacı bir şey yok, söz veriyorum," dedi Sylvan nazikçe. Arkadaşına anlamlı bir bakış attı ve Sophia hızla öne çıktı.

"Hiç MR çektirdin mi?" diye sordu nazikçe, kolunu Kate'in koluna dolayarak.

Kate iç çekti. "Birçok kez. Çocukken tıbbi bir rahatsızlığım vardı. Omurgamda bir sorun vardı, sayamayacağım kadar çok MR makinesine girdim."

Sophia ona, "Tamam, Sylvan'ın MRI tarayıcısına benzeyen bir makinesi var," dedi. "Sadece çok daha rahat ve çok daha fazla bilgi veriyor. Ama hiç acıtmayacak, yemin ederim."

O ve Kate önden yürüyorlardı, konuşurken başları birbirine değiyordu. Rone biraz geride durarak onlara yer açtı, kendisi ve Komutan Sylvan da onları takip etti. Eşinin duyamayacağından emin olunca diğer erkeğe döndü.

"Sylvan, lütfen bize yardım edebileceğini söyle. Kate *hiçbir şey* hatırlamıyor. Ona geçmişimizin holo-ingelerini göstermek bile hafızasını canlandırmak için hiçbir şey yapmadı. Ve o... o..." Boğazı düğümlendi ve kelimeleri çıkarmakta zorlandı. "Benden *korkuyor*. Ona ne zaman çok yaklaştım, panik tepkisine neden oluyor gibi görünüyor."

"Hmm... Sanırım bu Rüya Çiçekleri'nin bir yan etkisi olabilir," diye düşündü Komutan Sylvan. "Gerçi danıştığım uzman bu konuda bir şey söylemedi. Yine de yakında öğreneceğiz."

"Kate üzerinde yaptığınız taramalardan bunu anlayabileceğinizi düşünüyor musunuz?" Rone sordu.

"Muhtemelen ama bence arkadaşınızın kokladığı buketten çiçekleri test ettiğimizde bunu öğrenmemiz çok daha olası."

"Rüya Çiçekleri sende mi?" Rone şaşırmıştı. "Burada mı? Ana Gemide mi?"

Sylvan ciddiyetle başını salladı. "Kısa bir süre önce Rageron'daki tapınakla temasa geçtim ve onların durağan hale getirilip buraya gönderilmelerini istedim. Sizden biraz önce geldiler, şu anda laboratuarda analiz ediliyorlar."

Rone etkilenmişti. "Bunu düşündüğün için sana ne kadar teşekkür etsem azdır."

"Sadece sizin yararınıza hareket etmiyordum," dedi Sylvan. "Karanlık Kindred, İki ve onun çalışma şekli hakkında mümkün olduğunca çok şey bilmemiz gerektiğini hissettim. Söylenenlere göre yeni bir Kindred ırkının annesi olacak olan dişiye bu tuzağı kurarak, bize zarar vermek için her şeyi yapabileceğini kanıtladı. Oluşturduğu tehdidi görmezden gelebileceğimize inanmıyorum."

"Çok doğru," dedi Rone. "Ama yine de çiçekleri aldığınıza sevindim. Belki laboratuvar analizleri Kate'in benden neden bu kadar korktuğuna, ona neden dokunamadığıma dair bazı cevaplar verebilir." Ellerini yumruk şeklinde sıktı. "En ufak bir ten teması bile onu panikletiyor."

"Yani ona hiç dokunamıyor musun?" Sylvan kaşlarını çattı. "Bu bir Wulven Kindred ve eşi için çok ciddi bir durum. *Açlığın* nasıl?" Rone'un yüzündeki şaşkın ifadeyi görünce başını salladı. "Ah evet, açlık hakkında her şeyi biliyorum."

o. Hastalarımı tedavi etmeden önce onlar hakkında mümkün olan her şeyi bilmek benim işim."

Rone rahatsız bir şekilde, "Teknik olarak hasta olan Kate, ben değilim," dedi. *Açlık* çok kişisel bir meseleydi - bir Wulven'in normalde sadece eşiyle tartışacağı bir mesele.

"Hafızasını geri getiremez ve size karşı olan korkusunu azaltamazsak yakında tek hasta o olmayacak," dedi Sylvan sert bir şekilde. "Onun sorunları doğrudan sizi etkiliyor. Eşine son dokunuşundan bu yana altı güneş ayı geçti, bu yüzden sana tekrar soruyorum Kardeşim - *açlığın* nasıl? Bana söylemekten utanmana gerek yok, kalbimde sadece senin iyiliğin var."

Rone derin bir iç çekti. "Yanıyorum," diye itiraf etti kısık bir sesle. "Pek hoş bir durum değil ama bir süre daha idare edebilirim."

Sylvan başını salladı. "Peki ya senin canavarın?"

"Kontrol bende," dedi Rone sıkıca. "Aksi takdirde Ana Gemi'ye gelmezdim ya da sevdiğim dişiye bu kadar yakın olmama izin vermezdim."

"Tabii ki hayır. Beni affedin."

Rone başını salladı. "Affedilecek bir şey yok. Sorduğun için seni suçlamıyorum.

- "Diğer Kindred'ların çoğunun Wulvens'e nasıl baktığını biliyorum. Bu halde gemiye binmeme izin verdiğiniz için bile çok hoşgörölüsünüz."

"Sana güveniyorum," dedi Sylvan sakın bir sesle. "*Açlığın* Canavarını huzursuz ettiğini biliyorum ama onu kontrol edebileceğine güveniyorum."

Rone başını kaldırdı. "Daha önce hiç kontrolsüz bir değişim yaşamadım," dedi. "Ve şimdi de başlamayı düşünmüyorum."

"Güzel, sana inanıyorum," dedi Sylvan. "Kate'i incelemeye başlamadan önce bana söylemek istediğin başka bir şey var mı?"

"Sadece aramızdaki bağ..." Rone nasıl söyleyeceğini düşünürken burnunun kenarını sıktı. "Bağımız," diye tekrar denedi. "Kopmuş gibi görünüyor. Ya da kopmadıysa bile, bir şekilde neredeyse tamamen gömülmüş. Her , tamamen erişilemez durumda. Ben Kate'le konuşamıyorum, o da benimle konuşamıyor. Sanki en başından beri hiç bağlanmamışız gibi."

"Bu çok garip ve rahatsız edici," dedi Sylvan endişeli bir ifadeyle. "Eşinizin tam karşınızda olmasının ve ona ne zihinsel ne de fiziksel olarak dokunamamanın ne kadar acı verici olduğunu tahmin edebiliyorum."

Rone alçak bir hırıltıyla, "*Çok* acı verici," dedi. "İşte bu yüzden bana yakında bazı cevaplar verebileceğini umuyorum."

"Ben de öyle umuyorum," dedi Sylvan sessizce. "Ve sizi temin ederim ki elimizden gelen her şeyi yapacağız. Ama bu arada Kutsal Koru'ya bir yolculuk yapmayı düşünebilirsiniz. Oradaki rahibelerden biri kanınızı soğutabilir."

"Bunu... düşüneceğim." Rone isteksizce başını salladı. Rahibelerden yardım istemeyi sevmezdi; yardım etmeyi kabul etmeden önce genellikle bir erkeğin "içini görmek" isterlerdi. Bu, zihinsel keşif ameliyatına benzemeyen, acı verici ve invaziv bir süreçti. Ama kanını soğutmanın ve artan *açlığını* dindirmenin başka bir yolu yoksa, buna başvurmak zorunda kalabilirdi.

Sylvan onun isteksizliğini anlıyor gibiydi.

"Hoş bir deneyim değil ama bazen gerekli olabiliyor," dedi sessizce. "Şimdi izin verirseniz Kate'in taramasını başlatmam gerekiyor."

* * * * *

"İyi haber şu ki, herhangi bir tümör, kitle ya da anormallik bulamadık," dedi sarışın Kindred doktoru.

"Sanırım bir 'ama' sesi duyuyorum," dedi Kate. Karmaşık bir tarama makinesine bağlı sedyenin üzerinde oturuyordu.

Döner renkli buharlarla dolu geniş, yuvarlak bir cam balon. Sylvan, buharların beyin dalgalarını "okuduğunu" ve aynı zamanda anatominin resimlerini oluşturduğunu açıklamıştı.

Daha da ilginç, ona renkli buharların Kindred'ın yeni genetik ticaret ortakları bulmak için çıktığı pek çok görevden birinde keşfettiği bilinçli yaratıklar olduğunu söylemişti. Elbette kendilerine bu kadar benzemeyen varlıklarla ticaret yapamazlardı ama bilinçli buharlı gazlar zeki ve son derece meraklıydı. Birçoğu sürekli yeni bilgi ve uyarım akışı karşılığında Kindred ile gelmeyi kabul etmişti. Bu her iki taraf için de simbiyotik bir ilişkiydi ve Dünya'da katlandıklarından çok daha rahat bir tarama sağlıyordu.

Kate küçükken maruz kaldığı MRI makinelerinin gıcırtilarını ve tangırtılarını ve içine itildiği dar, kapalı alanı canlı bir şekilde hatırlıyordu. Bir klostrofobik için en kötü kâbustu; dar ve karanlık bir tüpün içine kapatılmışken, kulaklarınız üzerinize gelen bir yük treni kadar yüksek bir gürültünün saldırısına uğruyordu.

Kindred'ın tarayıcısı böyle bir şey değildi; duyarlı buharlar çok rahatlatıcı olan yumuşak, müzikal bir uğultu çıkarıyordu ve tarayıcının içindeki alan hafif ve havadardı. Kate'in tek yapması gereken büyük cam kürenin içinde kıpırdamadan uzanmak, döner renkleri izlemek ve nazik müziklerini dinlemektir. O kadar rahatlatıcıydı ki neredeyse uykuya dalacaktı ve bittiğinde oldukça üzüldü.

Aslında tüm bu deneyimle ilgili hoşuna gitmeyen tek şey, giymek zorunda olduğu hastane önlüğünün arkasının açık olmasıydı. Yara izlerini gösteren bir şey giymek zorunda kaldığında her zaman utanç duyardı, bu yüzden önlüğü kendi etrafına sarmak ve neredeyse her şeyi gizlemek için elinden geleni yapmıştı.

Şimdi sedyenin kenarında tetikte oturmuş, sorununun ne olduğunu öğrenmek için bekliyordu. Ama Doktor Sylvan'a göre cevap... hiçbir şeydi.

"Ee?" diye tekrar sordu, adam hemen cevap vermeyince. "Tümör bulamadınız ama kötü haber nedir?"

"Bu hem iyi haber hem de kötü haber. İster inanın ister inanmayın, beyin tümörü bizim için kötü bir şey değil - en inatçı büyümeyi bile tedavi etmek için çok gelişmiş cerrahi tekniklerimiz var." Sylvan içini çekti. "Beyninde bir kitle bulmak her şeyi açıklayabilirdi ve bizim için kolay bir çözüm olurdu." Omuz silkti. "Bunun uzak bir ihtimal olduğunu biliyorduk ama başka cevaplar aramadan önce fiziksel bir anormallik olasılığını bile elemek gerekiyordu."

"Peki beynimde fiziksel bir sorun yoksa, hafıza kaybıma ne sebep oluyor? Ve yol..." Kate huzursuzca boğazını temizledi, Rone'un diğer odada, tarayıcı ile kontrol alanı arasındaki cam duvarın dışında olmasına sevinmişti. "Peki ya Rone'a çok yaklaştığımda hissettiklerim?" bitirdi alçak sesle. "Kokladığımı söylediği çiçekler mi?"

Sylvan ellerini iki yana açtı. "Bilmiyoruz. Kokladığınızı ve her şeyi başlatan Rüya Çiçeklerini analiz ediyoruz. Umarım orada bazı cevaplar bulacağız. Bu arada, burada takılmak zorunda değilsin. Giyinip süitimize dönmekte ve beklemekte özgürsünüz."

Kate, "Hımm... tamam, ama bunun nerede olduğunu bilmiyorum," diye belirtti.

"Tabii ki bilmiyorsun, özür dilerim." Sylvan başını salladı. "Artık Ana Gemi'de yolunuzu bilmediğinizi unuttuğum için beni affedin."

"Sophia hâlâ buralarda mı?" Kate umutla sordu. "Belki o bana gösterebilir."

"Korkarım ikizlerimizi kreşten almaya gitmesi gerekti," dedi Sylvan nazikçe. "Ama Rone size yolu gösterebilir, eminim."

"Doğru, elbette," dedi Kate sıkıca. Kollarını kendine doladı ve sıkarak sinirlerini yatıştırmaya çalıştı. Büyük Kindred'in kocası olması gerektiğini bilmesine rağmen, yine de onunla gereğinden fazla yalnız zaman geçirmek istemiyordu. Çok yakın olduğunda hissettiği o panik hissi *çok* rahatsız ediciydi.

Sylvan onun ne düşündüğünü biliyor gibiydi çünkü eğildi ve doğrudan ona baktı.

"Rone'un yanındayken neden böyle hissettiğini anlamıyorum Kate, ama seni tüm kalbiyle sevdiğini biliyorum. Seni incitmektense ölmeyi tercih eder."

"Bunu biliyorum." Kate tekrar kıpırdandı. *Bilişsel* olarak onun kendisine zarar vermeyeceğini elbette biliyordu. Ama vücudundaki her sinir alarmdayken ve her içgüdü *tehlikede* olduğunu, *kaçması* gerektiğini haykırırken, aslında iyi olduğunu hatırlamak zordu.

"olacaksın." Sylvan güven verici bir şekilde omzunu sıvazladı. "Bu işin aslını öğreneceğiz, söz veriyorum."

"Tamam. Teşekkürler, sanırım. Rone bunu nasıl karşılıyor?" Camın diğer tarafındaki Kindred savaşçısının uzun boylu figürüne tekrar baktı. Rahatsızlıkla onun da kendisine baktığını gördü. Kate aceleyle gözlerini kaçırdı.

"Endişeli," dedi Sylvan içtenlikle. "Ama bence onunla doğrudan konuşman daha iyi olur. Onu içeri göndereceğim ve giyinmen için pencereyi boşaltacağım."

"Oh, uh..." Kate ona yapmamasını söylemek istedi ama sonra bunun büyük Kindred'dan kaçıyor muş gibi görüneceğini fark etti. "Tamam," diye zayıfça bitirdi.

Sylvan başıyla onayladı ve tarama odasının kapısından çıktı. Kate bir an onun Rone'la konuğtuğunu gördü, sonra cam bağlantı penceresi karardı ve uzun boylu, mavi gözlü Kindred içeri girdi.

"Merhaba. Tarama nasıl geçti?" Elinde daha önce hastane önlüğünü giyerken çıkardığı giysi demeti vardı. Bohçayı ona uzatmaya başladı ama sonra yanındaki sedyenin üzerine koydu.

"İyi. Hiç de fena değil." Kate onun bu yakınlığı karşısında midesinin bulandığını hissedebiliyordu ama yüzünü soğukkanlı tutmaya çalıştı. "Çocukken çektiğim MR'lara hiç benzemiyor."

"Seni rahatsız etmediğine sevindim." Sedyenin kenarına tünemiş halde otururken yerden çok yüksekte sallanan bacaklarına baktı. "Aşağı inmek için yardım ister misiniz?"

Kate, adamın büyük, sıcak eli alışveriş merkezinde onunkini sardığında kalbinin neredeyse nasıl yerinden fırlayacağını düşündü.

"Hayır, teşekkür ederim," dedi hemen. "Kendi başımın çaresine bakabilirim, kısa boylu olmaya alışkınım."

"Ama-"

O daha sözünü bitiremeden, kız masadan kendi başına zıplamıştı. Bu hareket elbisesinin arkadan açılmasına neden oldu ve hızla tekrar kapattı. Başını kaldırdığında, Rone'un elinin bir tarafında uzun gümüş bir sapı olan bir taburenin üzerinde olduğunu gördü.

"Sana bunu teklif edecektim," dedi. "Elimi tutmak istemediğini biliyorum."

"Özür dilerim." Kate dudağını ısırıldı. "Ben sadece... bana zarar vermeyeceğini biliyorum ama ne zaman yakınımda olsan *hissettiğim* bu *duygu*..."

"Anlıyorum." Yüzü taştan bir maskeydi ama kız onun altındaki acıyı görebildiğini düşündü.

Kate iç çekti. "Lanet olsun. *Gerçekten* çok üzgünüm." Giysi yığınınına baktı. "Ve bunu söylemekten nefret ediyorum ama ben üstümü değiştirirken arkamı dönebilir misin? Ben gerçekten özel bir insanım ve sanmıyorum ki... Yani, evli olsaydık bile beni çıplak görmene izin vermeyeceğime eminim. En azından sonuna kadar."

"Neden? Yara izlerin yüzünden mi?" Adam ona bir kaşını kaldırdı. Kate kızardı ve eli içgüdüsel olarak sırtına gitti. "Bu konuda ne biliyorsun? Ben..."

"Onları gördüm Kate. Çok güzeller," dedi sessizce. "Seninle ilgili her şey benim için çok güzel."

"Hayır... onlar değil. Ameliyat..."

Çocukken skolyoz hastasıydı; omurga eğriliği o kadar şiddetliydi ki tedavi edilmediği takdirde hayati tehlike yaratabilirdi. Sorun sonunda düzeltilmişti ama küçük bir kızken geçirdiği çok sayıda omurga ameliyatı onda iz bırakmıştı.

Ensesinden sırtının alt kısmına kadar uzanan kıvrımlı beyaz yara izleri kendisini savunmasız ve çirkin hissetmesine neden oluyordu, bu yüzden Kate her zaman onları örtmeye özen gösterirdi. Büyük Kindred'la evli olmaması umurunda değildi - ona yara izlerini asla gönüllü olarak göstermeyeceğinden emindi - *kimseye* karşı bu kadar savunmasız olmasına asla izin vermezdi.

"Sana inanmıyorum," dedi açıkça, adamın delici mavi gözlerine bakarak. "Üç yıl evli kalsak bile bunları görmene asla izin vermezdim."

"Onları gördüm," diye gürledi usulca. "Onlara dokundum... onları öptüm."

"Sen...sen yapmazdın." Ağzını o kısıma götürdüğü düşüncesi biraz dehşet vericiydi. "Neden istiyorsun-"

"Sana ne kadar güzel olduğunu göstermek için, *Lalli*. Ve seni orandan yalardım.

-Gerginliği yumuşatmak ve ağrıyı hafifletmek için. T k r ğ mdeki bileşikler eşimi iyileştiriyor. Her zaman bunun seni daha iyi hissettirdiğini söylerdin... daha gevşek." Gözlerinde bakması zor bir yalvarış vardı.

"Hayır!" Kate istemsizce ondan uzaklaştı. "Yapamam... bunu yapmana izin verdiğime inanamıyorum!"

    ekti. "Seni istediğime ikna etmem yıllarımı aldı. Sana gerçekten ne kadar güzel olduğunu öğretmek yıllarımı aldı."

"Yapamam... Yapamam..." Kate başını salladı. "Benimle geçmiş hakkında konuşmayı kes... hatırlamadığım bir geçmiş hakkında!"

şaşkın görünüyordu. " z r dilerim. Sadece düşündüm ki-"

"Yanlış düşünmüşsün," diye tersledi Kate. "Bak, lütfen arkanı döner misin, ben de giyineyim? Beni  ıplak g rm ğ olabilirsin ama ben onu da hatırlamıyorum ve tanımadığım bir adamın üstümü değiğtirirken beni izlemesi beni *gerçekten* rahatsız ediyor."

Gözlerindeki acı bu kez açıkça belli oluyordu ama sessizce döndü ve ona geniş, kaslı sırtını verdi. Kate olabildiğince çabuk üstünü değiğtirdi, onunla Ana Gemi'ye gitmeden önce giydiği kot pantolonu ve uzun kollu bluzu tekrar giydi. Üstünü değiğtirmek için bir çanta da hazırlamığtı ama nerede olduğundan emin değildi; belki de hâlâ onu getirdiği küçük arabanın içindeydi.

"Bitirdim," dedi sonunda, saçlarının uzun, kıvrıcık dallarını yüzünden uzaklaştırarak.

Rone arkasını dönmedi. " yi o zaman. O zaman s ite gidelim." Tarama alanından dışarı çıktı, uzun bacakları yeri hızla yalayıp yutuyordu. Kate ona yetişmek için çabalamak zorunda kaldı.

"Uyuyacak mıyız? Yani, saat geç oldu." Kate onun uzun adımlarına ayak uydurmak için koşarken endişeyle ona baktı. Birbirine bağlı metal koridorlardan oluşan bir labirent gibi görünen bir yerde yürüyorlardı. Genelde iyi bir yön duygusu vardı ama bu gerçekten kafa karıştırıcıydı - hafızasını kaybetmeden önce büyük gemide yolunu gerçekten bilip bilmediğini merak ediyordu.

"Merak etme." Rone ona bir bakış attı. "Ben kanepeyi alacağım ve sen de uyku platformunu kendine ayırabilirsin. Aslında tüm süit bir süreliğine size ait olabilir. Bir şey yapmam lazım..." Derin bir iç çekti. "Dinlenmeden önce geminin merkezinde bir *işim* var."

"Ne tür bir ayak işi?" Kate neden umursadığını merak ederek sordu. Belki de adamın söyleyiş tarzından kaynaklanıyordu. Kalın sesindeki tonlama, yapmak zorunda olduğu ama yapmaktan çok korktuğu bir ÇeymiÇ gibi gelmişti.

"Kutsal Koru'daki bir rahibeyle konuşmam gerekiyor," dedi kısaca.

"Ama-" Kate başka bir Çey soramadan yeni bir koridora döndüler ve adam düz, metal bir sürgülü kapının önünde durdu.

"İşte geldik." Avucunu kapının önündeki düz siyah panelin üzerinden geçirdi ve kapı sessizce açıldı. Rone başıyla onu içeri buyur etti. "Git, ihtiyacın olan her şey süitte. Birkaç saat içinde döneceğim."

Kate daha fazla itiraz edemedi ve arkasını döndü ve bir kez bile arkasına bakmadan metal koridorda ilerlemeye başladı.

Dokuzuncu Bölüm

"Bana neden burada olduğunu söyle Savaşçı." Onunla ilgilenen rahibe kendi türünün yeşil çizgili saçlarına ve yeşilin içindeki yeşile benzeyen gözlere sahipti. Coğundan daha gençti ve Rone'un minnettar olduğu şefkatli bir tarzı vardı. Bazı yaşlı rahibeler sert ve anlayışsız olabiliyordu. Coğunun çok fazla erkeğin kalbini ve zihnini çok derinden gördüğünü tahmin ediyordu. Şüphesiz bu bir süre sonra herkesi alaycı yapardı.

"Eşim beni unuttu," dedi, meselenin özüne inmeye karar vererek. "Bağımız koptu ya da kopmadıysa bile tamamen gömüldü. Artık onun için bir hiçbir - benden korktuğu ve kaçtığı için bir hiçten de öte."

Rahibe kaşlarını çatı. "Bu çok tuhaf bir ifade. Açıklayın." Rone ağzını açtı ama rahibe başını salladı.

"Hayır, bekle, sadece içine bakmam daha iyi. Bu şekilde daha iyi anlayacağım."

Rone bundan hoşlanmamıştı ama bunu bekliyordu. Hiç şikâyet etmeden rahibenin önünde diz çöktü ve onun yeşil üstüne yeşil gözlerinin içine baktı.

"Şimdi, Savaşçı, zihnini aç ve beni içeri al."

Parmak uçlarını hafifçe şakaklarına dayadı ve sonra beyninin içindekileri karıştıran başka birinin garip hissiyle dolup taşı.

Rahibenin hafif bir dokunuşu vardı, bunu ona verebilirdi. Ama yine de başka birinin, deniz kenarında deniz kabuğu arar gibi anılarını kum gibi elemesi çok rahatsız ediciydi. Bu süreç sonsuza kadar devam edecekmiş gibi görünüyordu ama sonunda rahibe geri çekildi.

"Ah, acı," diye inledi usulca, bir elini kalbine götürerek. "Önce canından çok sevdiğin birini kaybetmenin ve onun ölü mü diri mi olduğunu bilmemenin acısı. Sonra onu bulup hafızasını ve sana olan sevgisini kaybettiğini öğrenmenin ıstırabı. Bu *ezici bir şey*."

"Özür dilerim!" Rone endişeyle ona baktı. "Korkarım üzüntüm senin için dayanılamayacak kadar fazla oldu."

"Hayır, hayır. Bana biraz zaman ver. İyi olacağım." Rahibe kendini dengeledi ve derin bir nefes aldı. "Bu deneyim sadece... yoğundu."

Rone alçak bir sesle, "Bu neredeyse de katlanabileceğimden fazla," diye itiraf etti. "Onu *çok* seviyorum, kutsal efendimiz. Ve o... o beni tanımıyor bile. Tanımak da istemiyor. Benden *korkuyor*."

"İçindeki Canavar'dan korkuyor," dedi rahibe. "Onun yarattığı tehdidi hissediyor, çünkü onun elinde asla evcilleştirilemedi."

"Bu doğru," diye ağır ağır onayladı Rone. "Onun çok küçük ve kırılgan olduğunu düşündüm ve... kürk formumla ona zarar vermekten korktum." Rahibeye ciddiyetle baktı. "Anlamalısınız, onu incitmek ya da korkutmaktansa sağ elimi kesmeyi tercih ederdim. Canavarımın ona zarar vereceği düşüncesine katlanamazdım."

"O düşündüğünden daha güçlü," dedi rahibe. "Eğer bağınızı yenileme şansı verilirse, bir daha geri çekilmemelisiniz. O senin Canavarını evcilleştirmeli."

"Hayır!" Rone başını salladı. "Asla, bunu riske atamam." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Böyle bir şansım olacak gibi de görünmüyor. Sana söyledim, benimle hiçbir şey yapmak istemiyor."

"Sabırlı olmalısın," dedi rahibe ona. "Tanrıça bu durumda çalışıyor, Savaşçı. Sana yemin ederim ki onun eli hem senin hem de eşinin üzerinde."

Rone, "Bunun neden olduğunu anlamasam da sabırlı olmaya çalışacağım," dedi. "Ama size gelmemin tek nedeni konsey değil. Bir de benim sorunum var... benim..."

"Devam et." Rahibe sakın bir şekilde ona baktı. "Benimle istediğin her şeyi konuşabilirsin Savaşçı. Gücenmeyeceğim."

"*Açlığım*, tamam mı?" Rone patladı. "Altı güneş ayı boyunca eşime dokunmadım ve şimdi onu bulmuş olsam bile, *hala* ona dokunamıyorum. Onu her gördüğümde acı çekiyorum - yumuşak, pembe dudakları... uzun, güzel saçları... kıvrımlı vücudu... Onu tutmaya, ona dokunmaya ve tadına bakmaya o kadar ihtiyacım var ki ama yapamıyorum." Başını eğdi, patlamasından utanmıştı. Ama elinde değildi - her şey bir anda ağzından çıkıvermişti. "Lütfen," diye yalvardı kısık, hırıltılı bir sesle. "Kanımı... kanımı soğutabilir misiniz, kutsal efendimiz?"

"Acını derinden hissediyorum Savaşçı," dedi sessizce. "Yine de bir Wulven'in *açlığı*, diğer herhangi bir Kindred erkeğinin sıradan şehvetinden daha derin ve daha güçlüdür. Yine de seni, bedenini ve ruhunu yakan ateşi söndürmek için elimden geleni yapacağım. Umarım yeterli olur."

"Öyle olmak zorunda," diye mırıldandı Rone, Kate'in yanına her yaklaştığında ondan nasıl kaçtığını düşünerek. "Başka ne yapacağımı bilmiyorum... başka ne deneyeceğimi."

"Sadece onunla konuş. Onunla ilk tanıştığınızda yaptığınız gibi ona kur yapın," diye önerdi rahibe.

Rone düzensiz bir şekilde iç çekti. "Evet, ama onunla ilk tanıştığımda benden korkmuyordu. Canavarımı hissetti ve tehlikeli olduğunu biliyordu, ama benden - aslında, Dünya'da tanıştığım ve *korkmayan* tek insanlardan biriydi. Korkusuzdu ve ne olduğumu öğrenene kadar beni yalnız bırakmadı. Bu süreçte... birbirimize aşık olduk."

"O aşka tekrar sahip olacaksın," diye söz verdi rahibe. "Yine de onu bulmak için çok şey feda etmen gerekebilir."

"Her şeyi," diye söz verdi Rone kısık sesle. "Kate'i tekrar kollarıma almak için her şeyimi verirdim. Onu öpmek için... ona dokunmak, tatmak ve sevmek için. Ona tapınılmayı hak ettiği gibi tapınmak için."

"Çok güçlü bir yemin ve kesinlikle tutman gereken bir yemin," diye mırıldandı rahibe. "Şimdi sakinleş ve ağrını dindirmek için elimden geleni yapmama izin ver." Serin parmak uçlarını bir kez daha adamın şakaklarına bastırdı ve usulca dua etti.

"Ah, Tanrıça, bu savaşçının kendisine verilen acı ve üzüntüye neden katlanmak zorunda olduğunu bilmiyoruz. Ancak tüm çocuklarınızı sevdiğinizi ve ruhu kırık olanlara yakın olduğunuzu biliyoruz. Lütfen bu savaşçıya anlayış yolunda rehberlik et ve onu iyileştir. Kanını soğut ve başına gelebilecek her şeye dayanmasına izin ver."

Rone ruhunu yatıştırıcı bir huzurun kapladığını hissetti; sanki biri ağrıyan beyninin üzerine soğuk su dökmüş ve yanan kalbinin etrafındaki ateşin bir kısmını söndürmüştü.

Rahibe parmak uçlarını geri çekerken, "Teşekkür ederim," diye fısıldadı kısık sesle. "Yardımanız için teşekkür ederim."

Ona baktı, belli ki sıkıntılıydı.

"Korkarım uzun sürmeyecek. Ama umarım eşinle arandaki engellerin en azından bir kısmını yıkmaya yetecek kadar uzun sürer. Huzur içinde git, Savaşçı."

Geri çekildi ve koruyu dolduran kutsal ağaçların mor ve yeşil dalları arasında bir hışırtıyla kayboldu. Rone onun gidişini izledi, müdahalesi için minnettardı.

Tam o sırada arkasında bir hışırtı daha duyduğunu sandı ama başını çevirdiğinde orada kimse yoktu. Muhtemelen bir başkasına yardım eden başka bir rahibeydi. Kate'le paylaştığı süite dönme ve biraz uyumaya çalışma vakti gelmişti. Sanki Kate'in kendisiyle aynı süitte olduğunu ve ona sarılamadığını ya da dokunamadığını bilerek uyuyabilirmiş gibi.

Ah Kate, diye düşündü üzüntüyle, ayağa kalkarken. Oh, Lalli-seni çok özledim. Seni kollarımda tutmaya ve yumuşak küçük bedeninin benimkine kıvrıldığını hissetmeye ihtiyacım var. Seni sevmeye, korumaya ve sen inleyip daha fazlası için ağlayana kadar, eskiden yaptığın gibi dilimi içine almak için yalvarana kadar tatlı balını tatmaya ihtiyacım var...

Ama böyle şeyler düşünmenin bir yararı yoktu. En azından şimdilik Kate'le araları açıktı. Belki yarın Rüya Çiçekleri'nin laboratuvar analizi tamamlandığında bazı cevaplar bulabilirlerdi. Bu arada rahibenin söylediği gibi sabırlı olması ve zamanını beklemesi gerekiyordu.

Bu sorunu çözmeden önce kanındaki yanmanın geri dönmemesini umuyordu. Kate'le barışmadan önce *açlık* geri dönerse ne yapacağını bilmiyordu.

* * * * *

Kate yan döndü ve karanlık odaya baktı. Büyük yatakta tek bağınaydı-Rone, Kate'in kendisinden çok daha iyi sığacağını söylemesine rağmen oturma odasındaki kanepeyi almakta ısrar etmişti. Ama Kate yatak odasının kendisine ait olması gerektiğini söyleyerek bunu kesinlikle reddetmişti.

Belki de benimle paylaştığını hatırladığı bir yatakta tek başına uyumanın çok acı verici olacağını düşündü. Tabii ki böyle bir anısı yoktu. İşte buradaydı, adam diğer odada uyurken o kocaman yatakta kendini küçücük ve yalnız hissediyordu.

Sanki onu yatakta yanımda istermişim gibi! Kate kendi kendine söyledi. Panik tepkisi muhtemelen o kadar kötü olacaktı ki bir dakika bile uyuyamayacaktı. Yine de... bir şekilde öyle olmamasını diledi. En azından ona yakın olamayacak kadar korkmamayı diledi.

Yüzünü yastığa bastırarak huzursuzca döndü. Çantada sıcak bir koku vardı; ona kürkü, deriyi ve bir tür taze kesilmiş odunu hatırlatan koyu, erkeksi bir baharat; belki de sedir. Neydi bu koku? Rone'un kokusu muydu? Ana Gemi'ye en son birlikte geldiklerinde çarşafı değişirmeyi unuttuklarına dair bir şeyler söylemişti. Ama görünüşe göre bu altı aydan daha uzun bir süre önceydi. Kokusu o kadar uzun süre kalabilir miydi? Yoksa kız bir şekilde bu kokuya özel olarak mı uyum sağlamıştı?

Kate'in hiçbir cevabı yoktu. Tekrar arkasını döndü, aklı o akşam Kutsal Koru'da izlediği sahneye gitti. Rone gittikten sonra kendini onu takip etmek zorunda hissetmişti - elbette güvenli bir mesafeden. Yolunu kaybetmekten biraz korkmuştu ama gemiye dair hafızası hâlâ yok olsa da, yön duygusu sonunda devreye girmişti. Geminin ortasına, kutsal yeşil ve mor ağaçların yetiştiği yere varmış, kendini onların arasına saklamış ve Rone'nin rahibelerden birine danışmasını izlemişti.

Kate gördükleri karşısında şok olmuş ve endişelenmişti. Rahibe onun "içine baktığında" bunun çok istilacı ve rahatsız edici bir deneyim olduğu açıktı. Yine de Rone onun için buna katlanmaya razı olmuştu. Ve bu sadece onun yaşadıkları değildi... Rone'un bazı sözleri hâlâ kafasının içinde çınlıyor ve onu rahat bırakmıyordu.

"Kate'i tekrar kollarıma almak için her şeyimi verirdim. Onu öpmek için... dokunmak, tatmak ve sevmek için. Ona tapınılmayı hak ettiği gibi tapınmak için," demişti rahibe ve Kate onun derin sesindeki samimiyeti duymuştu.

Beni seviyor, diye düşündü, tekrar huzursuzca dönerek. Beni gerçekten seviyor. Ve ben ona yakın olmaya bile dayanamıyorum.

Bu onu o kadar suçlu hissettirdi ki neredeyse hiç kıpırdamadan yatamadı ve suçluluk duygusu da kendisini savunmacı ve öfkeli hissetmesine neden oldu. Hafızasını kaybetmeyi ya da sözde sevdiği adamdan çalınmayı o *istememişti*. Tıpkı hatırlayamadığı iri yarı, yakışıklı bir Kindred kocasının aniden ortaya ve onu daha önce gördüğünü hatırlamamasına rağmen ilişkilerine kaldıkları yerden devam etmek istemesini istemediği gibi. Ona yaklaştığında hissettiği panik yüzünden dokunmaya bile tahammül edemediği bir koca. Her şey sanki birinin ona yaptığı acımasız, ayrıntılı bir şaka gibiydi ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Ama onu rahatsız eden tek şey bu değildi. Rone'un söylediği başka bir şeyi de merak ediyordu. Canavar hakkında... ve *açlık* hakkında. Rahibeden kanını soğutmasını isterken neden bahsediyordu? Hem bu *açlık* da neydi? Ne için acıkmıştı?

Sen, diye fısıldadı kafasının içinde Bilen'e benzeyen küçük bir ses. Sana aç Kate. Canavar her zaman açtır.

Kate ürperdi ve yatağın ortasında bir top gibi kıvrıldı. Bütün bunlar ne anlama geliyordu? Ve bunu öğrenmek için büyük Kindred'ın yanında kendini yeterince güvende hissedebilecek miydi?

Bilmiyordu ama yüzünü tekrar yastığa bastırdı ve onun kokusunu içine çekti. Nedense bu işe yaramıştı.

Kürkün, derinin ve taze kesilmiş sedir ağacının sıcak kokularıyla uyuşan Kate sonunda uykuya daldı.

Onuncu Bölüm

Sylvan, "Korkarım ki laboratuvar analizleriyle ilgili olarak size pek iyi haberlerim yok," dedi.

Rone kalbinin sıkıştığını hissetti.

"Ne buldun? Herhangi bir şey?" Sesini sabit tutmaya çalışıyordu ama içinde ölüyormuş gibi hissediyordu. Eşini asla geri alamayacak mıydı?

Sylvan içini çekti. "Daha iyi bir soru, neyi bulamadığımız olabilir. Dürüst olmak gerekirse, daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Rüya Çiçekleri, hafıza engelleyiciler ve korku toksinlerinden oluşan bir cadı karışımıyla kaplanmıştı, o kadar karmaşık ve iç içe geçmişti ki analizi çok zorlaştırıyordu."

"Nasıl iç içe geçmiş? Ne demek istiyorsun?" Kate sordu. Sylvan'ın ofisindeki kanepenin diğer tarafında, Rone'un yanında oturuyordu ama çok yakın değildi.

"Yani kimyasallar birbirlerini tetikliyor ve birbirlerinden besleniyor gibiydi. Hafıza engelleyiciler en çok sevdiğiniz kişinin tüm izlerini silmeye ayarlıydı ve aynı zamanda korku toksinleri de aynı kişiye karşı mantıksız bir dehşeti tetikliyordu."

"Pekâlâ," dedi Rone. "Peki panzehir nedir? Nasıl tedavi edebiliriz?"

"Korkarım yapamayız," diye mutsuzca başını salladı Sylvan. "Bu şekilde değil.

en azından tıbbi yollarla."

"Yani hiç umut yok mu? *Hiç mi?*" Rone hışımla sordu. Tanrım, sanki içi dışına çıkıyormuş gibi hissediyordu! Kate'e bakamıyordu bile. Onun yerine başını ellerinin arasına alıp nefes almaya çalıştı.

"Ben hiç umut yok demedim," dedi Sylvan sessizce. "Kate'in hafıza kaybını ve korkusunu Ana Gemi'de elimizdeki tıbbi yöntemlerle tedavi edemeyeceğimizi söyledim. Kimyasal bileşik çok karmaşık ve

Geleneksel yöntemlerle yok edilemeyecek kadar sistemini işgal etmiş durumda."

"Ama bu... korkunç," diye fısıldadı Kate, kollarını kendine sararak. "Kim böyle bir şey yapar ki? Kim bir insana kendisini unutturmak ve ondan korkmak ister ki..." Rone'a yan gözle bir bakış attı. "Dünyada en çok değer verdikleri kişi mi?"

"İki - aynı zamanda tüm Kindred ırkının düşmanı olan bir Karanlık Kindred," dedi Rone acımasızca. "Bir süre öldüğünü düşündük ama görünüşe göre hâlâ dışarıda bir yerlerde. İçine düştüğünüz bu tuzağı kuran oydu."

"Ama bu tuzak senin için değildi Kate," dedi Sylvan. "Rageron'un Kutsal Dağları'ndaki Oluş Tapınağı'nın yeni *Khalla*'sı Emily için kuruldu."

Rone, kafası karışmış görünen Kate'e, "Onu oraya kadar takip ettik ve birleşme törenine katıldık," dedi. "Onunla arkadaş oldunuz, töreni planlamasına yardım ettiniz. Daha sonra, onun için hazırlanan çiçek buketini kokladın ve işte o zaman..." Sesi titredi ama devam etmek için kendini zorladı. "Beni tanımayı bıraktığında. Ortadan kaybolmadan hemen önce."

"Tamam," dedi Kate yavaşça. "Bütün bunları anlayabiliyorum. Ama bu İki adam neden en başta Emily'nin peşindeydi?"

Sylvan, "İki'nin Emily'nin Tragar'la çiftleşmesini engellemek ve böylece onun önceden bildirilen yeni Kindred ırkının annesi olmasını engellemek istediğini düşünüyoruz," dedi. "Onu unutmasını ve ondan korkmasını sağlamaktan daha iyi bir yol var mı?"

"Ama o zaman neden virüslü çiçekleri koklar koklamaz onu kaçırdılar?" Rone itiraz etti. "Ve bunu neden onların birleşme töreninden *sonra*

zaten bağlanmışken?"

Sylvan omuz silkti. "Belki sadece inat için. Ya da belki de muhakeme yeteneğinin zayıflığından. İki'nin hareketlerini inceledikçe, onun neredeyse kesinlikle klinik olarak deli olduğuna daha fazla ikna oluyorum. İşte bu yüzden onu takip etmek ve bir sonraki hamlesinin tam olarak ne olabileceğini öğrenmekle ilgileniyoruz."

"Onu ben de bulmak ve lime lime etmek isterdim," diye homurdandı Rone. "Ne yazık ki artık sadece bir iz sürücüyüm. İyi bir iz sürücü ama kokusunu bir şekilde yakalayamazsam bu yeterli olmayacak. Nereden başlayacağımı bilmek... bu her zaman Kate'in işiydi."

"Öyle... öyle miydi?" Kate ona bakarak usulca sordu.

Rone başını salladı. "Biz bir takımdık. Yeteneğin -Bilmen- aramaya nereden başlayacağımızı bilmemizi sağladı. Kokuyu bulduğumuzda, görevi ben devralabildim. Birlikte olduğumuz üç yıl içinde düzinelerce kayıp ya da kaçırılmış insanı kurtardık."

"Gerçekten mi?" Kate şaşırmış görünüyordu ama üzülmemişti ki bu iyiydi. Onun geçmişten bahsetmesinden hoşlanmıyor gibiydi ama yine de Rone buna engel olamıyordu. Ona hâlâ bağlı hissedebilmesinin tek yolu buydu - eskiden olanlardan bahsetmek.

"Evet, gerçekten," dedi usulca. "İnanılmazdın bebeğim. Beni hangi yöne yönlendireceğini her zaman biliyordun."

"Ben... Bilmek'i bu şekilde kullanmayı hiç düşünmemiştim," diye mırıldandı.

Rone kaşlarını çattı. "Evet, öyle yaptın. Seninle ilk olarak bu şekilde tanıştım - polise kayıp bir Kindred gelini bulmaları için yardım ediyordun. Ben de danışmanlık için çağırıldım ve orada tanıştık - Jacksonville, Mississippi'de şehir merkezindeki polis merkezinde."

"Öyle miydim?" Bir elini alnına götürdü. "Bunu hiç hatırlamıyorum. Ben... hatırlamadığım pek çok şey var," diye itiraf etti.

Sylvan.

"Soluduğun zehirli karışım düşünülduğünde bu şaşırtıcı değil," dedi nazikçe. "Hafızanda boşluklar olması kaçınılmaz, Rone ile geçirdiğin zamandan daha fazlası silinmişse hiç şaşırmam."

"Sanırım öyle oldu," diye itiraf etti Kate. "Hatırlamadığım koca koca zaman aralıkları var."

"Kate'in hafızasını kaybetmesi korkunç bir darbe," dedi Rone gergin bir sesle. "Ancak yeni anılar yaratılabilir. Ama Kate benden korkarsa olmaz. Benim dokunuşumla paniğe kapılırsa olmaz."

"Bunu bilerek yapmıyorum," diye itiraz etti Kate, kollarını göğüslerinin üzerinde koruyucu bir şekilde kavuşturarak. "Ben sadece... elimde değil."

"Tüm sisteminizi istila etmiş olan korku toksinleri yüzünden," dedi Sylvan. "Kimse bunun için seni suçlamıyor Kate."

"Oh, hayır mı?" Rone'a öyle bir bakış fırlattı ki, Rone kalbine bir bıçak saplanmış gibi hissetti. "Hayır, bebeğim," dedi sessizce. "Bunun senin hatan olmadığını biliyorum."

"Bunların hiçbirini ben istemedim." Kate ayaklarına baktı. "Burada tamamen kayboldum."

"İşte bu yüzden ikinizin birbirinizi tekrar bulmanız gerekiyor," dedi Sylvan. "Çünkü barışana kadar etkili bir izleme ekibi olarak hareket edemeyeceksiniz. İşte bu yüzden Kindred Yüksek Konseyi ikiniz için de çok özel ve çok pahalı bir terapinin masraflarını karşılamayı kabul etti."

"Çift terapisi gibi mi? Bunun ne yararı olacak ki?" Kate itiraz etti. "Bir çiftin parçası olduğumu bile hatırlamıyorum."

"Bu geleneksel bir terapi değil," dedi Sylvan. "Tegova'nın ikinci uydusundaki B'rrin sisteminde bulunan bir tatil köyü. Adı-"

"Alev ve Don." Rone ona bir kaşını kaldırdı. "Flame ve Frost'tan bahsediyorsun, değil mi? Bizi *oraya mı* göndermek istiyorsun?"

"Neden? Orada ne var? Nesi var bunun?" Kate anında uyandı ve gergin görünüyordu.

"Bir kere çok pahalı," dedi Rone. "Galaksinin seçkinleri için bir yer. Ve oradaki bazı yöntemler... tartışmalı kabul ediliyor."

"Nasıl tartışmalı? Ne demek istiyorsun?" Kate hiç de rahatlamış görünmüyordu. Rone'un onu suçladığı söylenemezdi, kendisi de bu fikre pek sıcak bakmıyordu. Tatil köyünün çok tuhaf bir ünü vardı. Kiminle konuştuğunuza bağlı olarak, ya evrendeki en harika yer ya da Cehennem'in yedinci katından daha kötü bir yer olabilirdi.

Sylvan, "Sizi göndermemizin nedeni ille de tedavi amaçlı değil, yine de birkaç seanstan faydalanabileceğinize inanıyorum," dedi. "Ama Flame and Frost'ta detoks özellikleriyle ünlü bir biyo-şelasyon havuzu da var." Kate'e baktı. "İnanıyorum ki ikiniz de oraya gider ve uygun tedaviyi alırsanız, sisteminizi korku toksinlerinden kurtarabilirsiniz."

"Tamam," dedi yavaşça. "Yani beni özel bir havuzda ıslanmaya göndermek ve bunun içimdeki tüm kötü ruhu emmesini ummak istiyorsunuz, bunu anlıyorum. Ama..." Göz ucuyla Rone'ye baktı. "Ama neden Rone'u da gönderelim? Yani, eğer etkilenen tek kişi bensem-"

"Öyle bir yere tek başına gitmene izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Rone ona dönerek sordu. "Asla!"

"Neden olmasın? Bunun nesi kötü?" diye sordu. "Bana oraya *hiç* gitmemem gerektiğini düşünüyorsun."

"Eğer yapmazsan, korkarım hafızanı asla geri kazanamayacaksın," dedi Sylvan yumuşak bir sesle. "Üzgünüm Kate, ama benim profesyonel görüşüme göre, bu senin tek

Umut. Ve kaybettiğiniz yılları geri istiyorsunuz, değil mi?"

Kate yemyeşil alt dudağını ısırды ve Rone gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. Onun yumuşak ağzını ısırdığı ya da öptüğü onca zamanı düşünmemeye çalışıyordu. Alt dudağını yaladığı ve öptüğü onca zamanı da düşünmemeye çalışıyordu...

"Evet," dedi sonunda. "Evet, tabii ki kaybettiğim zamanı geri istiyorum. Ama beni korkutuyorsun. Bu yerin olayı nedir?"

"Flame and Frost'un... çok karışık bir ünü var," dedi Sylvan dikkatle. "Ama güvenli olduğuna inanmasaydım seni göndermezdim. Bununla birlikte, yanınızda Rone'un da olması gerektiğini söyledim. Burası çoğunlukla çiftler ve üçlüler içindir. Tek katılımcılar orada hoş karşılanmaz. Ayrıca, ikiniz hakkında Mistress Light ile zaten konuştum. Tüm geçmişinizi ve neden onu görmeye geldiğinizi biliyor."

"Bayan Light, ha?" Rone kaşlarını çatdı. "Tatil köyünün müdürü o mu?"

"Onlardan ," diye başını salladı Sylvan.

"Yani... oraya gideceğiz, ben havuza gireceğim ve hemen buraya döneceğiz, öyle mi?" Kate umutla Sylvan'a baktı. "Kulağa o kadar da zor gelmiyor."

Sıkıntılı görünüyordu. "Bundan biraz daha fazlası olabilir ama umarım öyle değildir. İki'nin izini sürmek için ikinizin yeniden bir ekip olarak çalışmasına ihtiyacımız var. Scourge Patronluğu'ndan ayrıldıktan sonra nereye gittiğini bilmiyoruz, her yerde olabilir. Ve eğer gerçekten deliyse, hareketleri tamamen öngörülemez olacaktır. Onu bulmak için ikinize birlikte ihtiyacım var. Bize yardım edecek misiniz?" Önce Kate'e baktı.

"Peki." Kararlı bir şekilde başını salladı. "Ama sadece hafızamda büyük boşluklar olmasını sevmediğim için. Ve bana bunu yapan piçi bulup cezalandırıldığını görmek istiyorum."

"Rone?" Sylvan ona baktı.

"Cevabımı zaten biliyorsun," dedi Rone kısık sesle. "Gereken her yere gider ve her şeyi yaparım." Yan gözle Kate'e baktı ama Kate gözlerini yere dikmiş, ona bakmamaya özen gösteriyordu.

"Çok iyi." Sylvan ellerini çırpı. "O halde öğleden sonra geminizi donatmış ve yola çıkmaya hazır hale getirmiş olacağız. Siz gemiye biner binmez, sizin için yer açabiliriz. Bayan Light sizi bekliyor."

"Teşekkür ederim. Bizim için elinizden gelen her şeyi yaptığınız için teşekkür ederiz." Rone ayağa kalktı ve ona elini uzattı. Sylvan onu bir savaşçı gibi kavradı ve ön kolunu sıkıca kavradı.

"Kendine iyi bak kardeşim," dedi yumuşak bir sesle. "Sen ve gelinin, her ikiniz de. Size ihtiyacımız var, ikinize de."

"Bizi yakalayacaksın," diye yemin etti Rone. Ona ve Sylvan'a kararsızca bakan Kate'e baktı. "Tanrıça üzerine yemin ederim. Eğer onun isteği olursa, Kate ve ben bir hafta içinde geri dönüp İki'nin izini süreceğiz."

"Umalım da öyle olmasını dilesin," dedi Kindred komutanı. "Bir araya getirdiği kişiler arasındaki kutsal bağların koptuğunu görmek istemediğini biliyorum. İkiniz için de dua ediyor olacağım."

"Teşekkür ederim." Kate gülümsedi ama Rone bu ifadenin hâlâ endişe ve korkuyla gölgelenmiş iri, yeşil gözlerine tam olarak ulaşmadığını düşündü. "Çok nazıksınız Komutan Sylvan."

"Boş bir duyguyu ifade etmiyorum Kate," diye karşılık verdi Sylvan sessizce. "Tanrıça da senin ya da benim kadar gerçek ve çocuklarını önemsiyor - *seni* önemsiyor. Bu durumun ya da böyle düzeltileceğini göreceğine inanıyorum."

"Umarım haklısındır," dedi Rone. "Ama şimdi gitmeye hazırlanmalıyız."

"Gidip çantama ne olduğunu öğrenmeye çalışsam iyi olacak." Kate de ayağa kalktı ve bluzunu düzeltti.

"Toparlanmadan önce Kate, burada seni görmek isteyen biri var." Sylvan ona gülümsedi. "Sırf senin için çok uzun bir yoldan gelmiş biri."

"Gerçekten mi?" Kate ona şüpheyle baktı. "Kim?"

"Benimle gel." Sylvan başıyla onu onayladı. "Ve öğreneceksin."

* * * * *

"Oh, Kate! Seni tekrar gördüğüme çok sevindim!"

Altın rengi gözleri ve kıvrırcık siyah saçları olan uzun boylu bir kız, Sylvan onu konferans salonuna sokar sokmaz koşup ona sarıldı. Arkasında kaslı kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş uzun boylu bir Kindred erkeği duruyordu. Onun da uzun siyah saçları ve altın rengi gözleri vardı.

Kate ikisini de hayatında hiç gördüğünü hatırlamıyordu.

"Um... merhaba," dedi, geçici olarak sarılmaya karşılık verdi. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

"Benimle tanıştığına memnun oldun mu?" Uzun boylu kız geri çekildi ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Benim Kate, *Emily*. Sen ve Rone, Tragar ve benim bir araya gelmemize yardım ettiniz. Hatta düğünümü planlamama bile yardım ettiniz! Birleşme Töreni'mi yani. Biz arkadaşız, gerçekten iyi arkadaşız. Gerçekten beni hiç hatırlamıyor *musun*?"

"Şey... şey..." Kate onu hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyordu ama yalan da söyleyemezdi. "Pek sayılmaz," diye itiraf etti. "Üzgünüm."

"Ona fazla yüklenme, *Khalla'm*," diye gürledi arkasındaki büyük Kindred. "Komutan Sylvan bize hafızasının Rüya Çiçekleri'ndeki madde tarafından silindiğini söylemişti. Eşini bile hatırlayamıyor ve eşi onu ikimizden de daha uzun süredir ve çok daha yakından tanıyordu."

"Bu doğru mu?" Emily endişeyle ona baktı. "Rone'u gerçekten unuttun mu?"

"Korkarım öyle," dedi Kate rahatsız bir sesle. Söz konusu erkeğin sütlerine dönüp eşyalarını toplamasına sevinmişti. Onunla ilgili hiçbir Gey hatırlamadığını bir kez daha itiraf ettiğini duyduğunda gözlerindeki acıyı görmeye dayanabileceğini sanmıyordu.

"Oh, hayır..." Emily'nin altın rengi gözleri yaşlarla doldu. "Bunun için kendimi çok kötü hissediyorum Kate! O zehirli buket *benim* içindi. Ve ben sana söylemeseydim çiçekleri asla koklamayacaktın."

Tragar, "Çiçeklerin bir tuzak olduğunu bilmiyordun," diye belirtti.

"Bu onun benim yüzümden bu durumda olduğu gerçeğini değiştirmez." Gözyaşları pürüzsüz yanaklarından aşağı taşı. Kate onu hâlâ gerçekten tanımıyor olsa da onun için üzülmüyordu.

"Hey, ağlama," dedi Emily'nin kolunu okşayarak. "Kurbağa tüyü kadar iyiyim."

"Sen *ne*?" Emily gözyaşları arasında boğuldu ve yarı güldü.

Kate gülümsedi. "Bu sadece bir deyim. Ama gerçekten, ben iyiyim. Ve bütün bu karmaşayı . Komutan Sylvan beni ve Rone'u Flame and Frost adında bir tatil köyüne gönderiyor."

"Alev ve Buz mu?" Tragar'ın siyah kaşları belirgin bir şaşkınlıkla havaya kalktı. "Seni *oraya mı* gönderiyor?"

"Neden? Bu konuda ne duydun?" Kate kaşlarını çattı. "Komutan Sylvan bunun hafızamı geri kazanmak için tek şansım olduğunu söylüyor."

Emily güven verici bir şekilde, "Eğer o söylediyse doğru olduğuna eminim," dedi. "Onu uzun zamandır tanımıyoruz ama doktor olarak çok iyi bir ünü var. Sana yardım ettiği için *çok* mutluyum. Peki ne zaman gidiyorsun?"

"Şey... sanırım bu öğleden sonra." Kate gülümsemeye çalıştı. "Görünüşe göre bu, *yeniden bağlantı kurmamıza yardımcı olacak.*"

Emily ona endişeli bir şekilde kaşlarını çatı.

"Bu konuda pek mutlu görünmüyorsun. Bu konuda konuşmak ister misin?"

"Uh..." Garipti-Kate normalde yabancılara açılacak biri değildi. Ama her nasılsa, Emily'yi hatırlamasa da, onu tanıyormuş gibi hissediyordu. *Ona güvenebilirsin,* diye fısıldadı Bilme kafasının içinde. *O iyi biri.*

"Hadi ama..." Emily onu büyük konferans salonunun köşesindeki kanepeye doğru çekmeye başlamıştı bile. "Hadi biraz kız kıza konuşalım."

"Gidip Rone'u bulacağım ve gemisini hazırlamak için yardıma ihtiyacı olup olmadığına bakacağım," diye mırıldandı Tragar nazikçe. "Seninle daha sonra misafir süitimizde görüşürüz, tamam *mı Khalla'm?*"

"Elbette." Emily ona sevgi dolu bir gülümseme verdi ve sonra dikkatini tekrar Kate'e çevirdi. "Tamam, şimdi bana ne olduğunu söyle. Neden Rone'a geri dönmek istemiyorsun?"

"Onunla tekrar birlikte olmak istemediğimden değil, onu *tanımadığımdan.*" Kate içini çekti ve bir elini kıvrıkcık saçlarında gezdirdi. "Sanki tüm bu talep ve beklentilerle hayatıma girmiş gibi hissediyorum ve sürekli yaşadığımız hayattan ve birlikte yaptığımız onca şeyden bahsediyor ama ben *hiçbirini* hatırlayamıyorum. Sanki... eski halim inanılmaz derecede harika bir eşmiş gibi hissediyorum. Buna nasıl ulaşabilirim? Onu tanıımıyorken nasıl onun için olmamı istediği kişi olabilirim?"

"Oh, tatlım..." Emily onun iki elini de tuttu ve sıkıca kavradı. "Sizi çok iyi anlıyorum; herkesin sizden nasıl olacağınızı bilmediğiniz bir şey ya da biri olmanızı beklemesi korkunç bir şey."

"Anlıyor musun? Sen de benzer bir deneyim yaşadın mı?"

Emily güldü. "Hiç böyle oldum mu! Bakın, bu uzun bir hikaye ama ben her zaman böyle görünmüyordum." Kendini işaret etti. "Senden çok uzun değildim, soluk mavi gözlerim ve bulaşık suyu sarısı saçlarım vardı ve sonra *değiştim*."

"Öyle mi yaptın? Bir ayak uzadın ve gözlerinle saçlarının rengi mi değişti?" Kate sesindeki şüpheciliği tam olarak engelleyemiyordu. Bilmek ona doğru olduğunu söylese de bu imkânsız görünüyordu. Ayrıca, Emily'nin sözlerinin doğruluğunu kenetlenmiş ellerinden de hissedebiliyordu. Ama yine de... bu *garipti*.

Emily güldü. "Ablam Anna gibi konuşuyorsun, onu ikna etmek zorunda kaldığım zamanlardaki gibi. Ama evet, o kadar değiştim. Çünkü ben bir *Khalla*'yım, dişi bir Canavar Türüyüm. Biz gerçekten nadiriz ve eğer Tragar beni bulup ne olduğumu fark etmeseydi, değişim beni öldürebilirdi. Her neyse..." Biraz daha dik oturdu. "Etrafımdaki herkes bana bu muhteşem, nadir bulunan şey olduğumu söyleyip duruyordu - bu muhteşem *Khalla* ve benden nasıl yerine getireceğimi bilmediğim tüm bu beklentileri vardı. Bu beni bir süre delirtti. Yani evet, neler yaşadığınızı anlıyorum - en azından kısmen. Zor, kafa karıştırıcı ve gerçekten üzücü."

"Evet, kesinlikle!" Kate başını salladı. "Ve ne zaman Rone'a çok yaklaşısam ya da kazara ona dokunsam panik atak geçiriyorum," diye ekledi.

"Öyle mi? Ona *dokunamıyor* musun bile?" Emily'nin gözleri kederle doldu. "Oh Kate, çok üzgünüm! Kimse bana bunu söylemedi. Ve ikinizin eskiden birlikte olma şeklinden sonra..."

"Eskiden nasıl birlikteydik?" Kate sormadan edemedi. "Yani, Rone'un ne düşündüğünü biliyorum ama gerçekten dışarıdan birinin fikrini almak isterim."

"Tatlım, ikiniz birbirinize *çok* aşıktınız," dedi Emily yumuşak bir sesle. "Yani, ciddi, Tragar ve ben yeni evliyiz ama siz gerçekten bize taş çıkarttınız."

"Yani biz her zaman..." Kate'in boğazı düğümlendi ve cümlesini bitiremedi.

"Her zaman biraz 'yalnız zaman' geçirmek için gizlice kaçıyordunuz," diye Emily onun yerine tamamladı. "Ve bazen odalarınıza bile gitmezsiniz! Bir keresinde ikinizi dolunayın altında tapınak bahçesinin ortasında sevişirken yakaladığımızı hatırlıyorum."

"Um... halka açık bir yerde seks yapmak? Bu hiç bana göre değil." Kate kaşlarını çattı.

"Ertesi gün özür dilerken de böyle bir şey söylemiştin," dedi Emily. "Ama bana bunun ayla ve Rone'un *açlık* dediği bir şeyle ilgili olduğunu söylemiştin. Belli zamanlarda sana daha çok ihtiyacı olduğuyla ilgili bir şeydi."

"*Açlık mı?*" Kate kaşlarını çattı. "Bu da ne demek oluyor? Hakkında biraz bir şeyler duydum ama hiç anlamıyorum."

"Ben de gerçekten anlamıyorum," diye itiraf etti Emily. "Sanırım bunun Wulven Kindred'ların eşleriyle bağ kurarak seks yapmalarıyla bir ilgisi olabilir."

"Bağlanma seksi mi? O da ne?" Kate talep etti.

Emily, "Bu, ikinizi kalıcı olarak birbirine bağlayacak ve aranızdaki zihinsel bağı oluşturacak şekilde sevişmektir," dedi. "Her Kindred türü için farklıdır."

"Peki Wulven Kindred için nasıl bir şey?" Kate, kocası olması gereken büyük Kindred'la sevişme fikrinin içinde uyandırdığı huzursuzluğa engel olamıyordu.

"Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Tek bildiğim Wulvens'in eşi dışında herkes için inanılmaz derecede tehlikeli olduğu. Diğer Kindred'ların çoğu bu yüzden onlarla ilişki kurmuyor bile."

"Gerçekten mi?" Kate giderek daha da huzursuz hissediyordu. "Peki bir Wulven ile eşi arasındaki bağ koptuğunda ne olur?"

Emily kendinden emin bir şekilde, "Oh, kırılmaz," dedi. "Bu imkânsız." Kate sessizce, "Bizim başımıza geldi, Rone ve benim başıma," dedi. "Ya da eğer kırılmış, o kadar derine gömülmüş ki ona ulaşamıyoruz. Rone böyle diyor, Her neyse."

"Oh, hayır..." Emily elini ağzına götürdü. "Oh, Kate, çok *üzgünüm*. Tragar böyle bir Çey olmasından korkuyordu, arasında tamamlanmamış bir bağ olduğunu söyledi."

Kate kaşlarını çatı. Kutsal Koru'daki rahibe de bir gece önce Rone'a buna benzer bir şey söylememiş miydi? Ve Kate'in Rone'un Canavarını da evcilleştirmesi gerektiğini söylemişti; Rone'un şiddetle karşı çıktığı bir fikirdi bu. Ama bütün bunlar ne anlama geliyordu?

"Artık tamir ettirmeye çalışmaktan başka ne yapabiliriz bilmiyorum," dedi sonunda. "Ki bunu yapacağız, yani..."

"Hala... Ben sadece... Hala kendimi berbat hissediyorum." Emily içini çekti ve ellerini birbirine bastırdı. "Hafızan hakkında... kopan bağın hakkında... ve özellikle dokunma olayı hakkında. Ona yakın olmanın bile seni korkuttuğunu mu söylüyorsun?"

" gibi bir şey." Kate rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Komutan Sylvan bunun sistemimdeki korku toksinlerinden kaynaklandığını söylüyor. "Biz..." Boğazını temizledi. "Rone ve ben gerçekten *o kadar* yakın mıydık?"

"Birbirinizin her *yerindeydiniz*. Sadece seks için değil," dedi Emily ona. "Bundan daha fazlası vardı. Sanki ellerinizi birbirinizden uzak tutamıyordunuz. Rone seni sürekli kucağında tutuyor ve gezdiriyordu..."

"Gerçekten mi?" Kate kaşlarını çatı. "Bu hiç bana göre değil. Demek istediğim, cüssemle birçok erkeğin beni bir kızmışım gibi tavlama isteyeceğini biliyorum."

ama ben bunu yapmam. Ben her zaman kendi ayaklarımın üzerinde duran biri oldum."

"Bilmiyorum..." Emily çaresizce omuz silktili. "Sana söyleyebileceğim tek şey sen kaçırılmadan önce gördüklerim. Ve siz kelimenin tam anlamıyla *sürekli* birbirinize dokunuyordunuz."

"Anlıyorum." Kate dudağını ısırıldı. En azından bu, Rone'un ona dokunamadığı için neden bu kadar üzgün olduğunu biraz olsun açıklıyordu. Görünüşe göre çok sevecen bir çift olmuşlardı. Aslında son derece yakışıklıydı... o kalın, siyah saçları ve delici mavi gözleriyle o kadar iri, güçlü ve kaslıydı ki... ona dokunmanın ne kadar hoş olacağını anlayabiliyordu. Tabii bu ona panik atak geçirtmezse.

"O seni seviyor Kate," dedi Emily ciddiyetle. "Ve içten içe senin de onu hâlâ sevdiğine inanıyorum. Belki bu tatil köyü -bu Alev ve Don yeri- bunu hatırlamana yardımcı olabilir."

"Belki," diye mırıldandı Kate. "Ona her yaklaştığımda çıldırmamak güzel olurdu. Çok tatlı ve sevecen birine benziyor ama ben... Onu *tanımıyorum* Emily. Ve buna güvenmek gerçekten zor-"

"Kate?" Tam o sırada Rone ve Tragar konferans odasına geri döndüler. Kate suçlulukla sıçradı ve büyük Kindred'in onu duyup duymadığını merak etti.

"Buradayım," dedi biraz fazla parlak bir sesle. "Neler oluyor?"

"Gitmeye hazırız." Rone başıyla onu onayladı. "Çantanı hazırladım ve mekiğe yükledim."

"Tamam. Öğleden sonraya kadar ayrılmayacağımızı sanıyordum."

". " İç çekti. "Ama düşündüm de, oraya ne kadar çabuk varırsak..."

"Tüm bu karmaşayı ne kadar çabuk temizleyebilirsek. Doğru." Kate midesinde bir çarpıntı hissederek başını salladı. Bunu gerçekten yapacağına inanamıyordu - çiftler için bir tatil köyüne gitmeyi kabul ettiğine inanamıyordu.

Hatırlamadığı ve dokunmaktan ölesiye korktuğu bir kocayla Dünya'dan ışıık yılı uzakta, bambaşka bir güneş sisteminde.

Ama hafızamı başka nasıl geri kazanabilirim? Hayatımı başka nasıl rayına oturtabilirim?

Başka yolu yoktu. O gidiyordu.

"Tamam o zaman. Gitsek iyi olacak." Rone, görünüşe bakılırsa refleks ona yardım etmek için elini uzattı ve sonra hızla geri çekti. Emily onun elini yumruk yaptığını ve yüzünde bir hayal kırıklığı ifadesi belirdiğini gördü. "Hadi," dedi kısaca.

"Geliyorum." Kendi başına ayağa kalktı, aralarındaki mesafeyi koruduğunu çok belli etmemeye çalışıyordu. "Hadi gidelim."

"Bekle!" Emily de ayağa fırladı ve onu sıkıca kucakladı. "İyi olacaksın, biliyorum," diye fısıldadı Kate'in kulağına. "Hafızanı geri kazanır kazanmaz beni Rageron'da ziyarete gel, tamam mı?"

Kate ona sarılırken, "Sarılacağım," diye söz . Kızı hâlâ hatırlamıyordu ama onu önemseyen ve hafızası silinmeden önce de onu tanıyan bir arkadaşı olduğunu bilmek içini ısıtmıştı. "Teşekkürler, kız arkadaşım." Diğer kızın yüksek elmacık kemiklerine hızlı bir öpücük kondurdu.

Ayrıldıklarında Emily'nin gözlerinde yine yaşlar vardı.

"Ah... eskiden bana böyle seslenirdin... tapınakta," diye burnunu çekti, altın rengi gözlerindeki nemi silerek.

"Aww..." Kate ne diyeceğini bilemedi. Diğer kızın elini hızla sıktı ve Rone'u odadan çıkarken takip etmek için döndü. Onun geniş sırtına odaklanırken, Emily'nin kendisi için bıraktığı birkaç bilgi kırıntısını düşündü. Kocasını tam olarak kim ve neydi? Açlık neydi ve neden belirli zamanlarda ona daha fazla 'ihtiyaç' duymasına neden oluyordu? İhtiyaç

Ne için? Biyo-şelasyon havuzunda toksinler sisteminden sonra bile Rone'a karşı dikkatli olması gerekiyor muydu?

Kate bilmiyordu ama çok yakın bir gelecekte öğreneceğinden korkuyordu.

On Birinci Bölüm

"*Khalla'm*, bu suçluluk duygusundan kurtulmalısın - Kate'in başına gelenler senin suçun değil."

"Öyle düşünmüyor musun? Çünkü bu kesinlikle benim hatamış gibi geliyor. O tuzak *benim* için kuruldu." Emily tekrar gözlerini ovuşturdu. Ana Gemi'deki ziyaretleri için kendilerine tahsis edilen misafir süitine döndüklerinden beri ağlıyordu.

"Emily... buraya gel." Tragar kanepede oturmuş, onun adımlarını izliyordu. Şimdi büyük bir eliyle ona işaret ediyordu.

Emily isteksizce onun yanına gitti ve yanına oturdu.

"Hayır." Tragar başını salladı ve kucağını sıvazladı. "Yüzünü bana dön, Emily. Seni yakınımda istiyorum."

Emily adamın dediğini yaptı ve yüz yüze gelmeleri için onun zayıf kalçalarının üzerine oturdu. Erkeğinin ellerinin üzerinde rahat etmesini istiyordu ama bazı açılardan bunu hak etmediğini düşünüyordu. *Zavallı Kate! Başına gelen her şey benim suçumdu. Keşke ona o buketi koklamasını söylemeseydim...*

"*Buketin zehirli olduğundan haberin yoktu,*" diye gönderdi Tragar ve zihinsel bağlantıları aracılığıyla onun suçlu düşüncelerini duyduğunu biliyordu. "*Nasıl yapabildin?*"

"*Şüphelenmeliydim. Yapmalıydım-*"

"*Olan oldu.*" Onun yanağını nazikçe okşadı. "*Ve bunun için kendini cezalandırmayı bırakmanın zamanı geldi.*"

"Kendimi cezalandırıyorum - ne demek istiyorsun?" Emily huzursuzca sordu.

"Yani, bu..." Tragar, giydiği bol bluzun altında zorlanan dolgun göğüslerinin kıvrımlarını avuçladı. "Göğüslerin dolgun

nektar, *Khalla'm*, yeterince ağrıyor olmalılar ve henüz benden acınızı dindirmek için yardım istemediniz."

"I..." Emily dudağını ısırđı. Göğüslerinin şu anda çok dolgun olduğu doğruydu ve bir süredir de öyleydi. Ama Kate'in başına gelenlerden sonra kendini düşünemez olmuştu. Ayrıca, belki de bu acıyı *hak etmişti*. Belki de bir süreliğine canının yanmasına izin vermek doğruydu... arkadaşının başına gelenlerin kefareti olarak.

Tragar bağlantıları aracılığıyla, "*Senin hatan olmayan bir şey yüzünden acı çekmene gerçekten izin veremezsin,*" diye itiraz etti. Belli ki onun kendini suçlamasını duymuştu.

"Belki de yapmalıyım." Emily meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Ne de olsa ben olmasaydım, Kate bu karmaşanın içinde olmazdı."

Tragar sert bir sesle, "Hayır. Bunun yerine Karanlık Akraba'nın gücü altında olacaksın ve büyük ihtimalle öleceksin," dedi. "İstediğin bu mu Emily?"

"Hayır! Hayır, tabii ki hayır!" Emily onun sözleri karşısında şok olmuştu.

Tragar, "İki, Kate'i serbest bıraktı çünkü o yanlış dişiydi ve büyük olasılıkla eşinin Wulven olduğunu ve gelinini tehdit eden herkes için tamamen ölümcül olduğunu biliyordu," dedi. "Onun durumu düzeltilebilir. Öte yandan *sen* kaçırılmış olsaydın, şu anda intikamını almaya çalışıyor olurdum. Ve bunu yaptıktan sonra da kendi canıma kıyardım. Bunu bilmiyor musun?" Altın rengi gözleri kızın gözlerinde parlıyordu. "Sensiz yaşayamayacağımı bilmiyor musun, *Khalla'm?*"

"Oh, Tragar..." Emily, eşi olan büyük Kindred'a karşı bir sevgi patlaması hissetti. Sevgilisi ve koruyucusu. Tanrıça, annesi, ikisini bir araya getirirken çok akıllıca davranmıştı. Tragar hayatında tam da ihtiyacı olan kişiydi ve onun da ihtiyacı olan kişinin kendisi olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu.

"İhtiyacım *sensin, Khalla'm,*" mırıldandı kısık sesle. "Tek kişi. Bu yüzden seni acı içinde görmeye dayanamıyorum." Sert bir meme ucunu nazikçe okşadı ve hafif okşayış tüm vücuduna sıcak bir arzu titremesi gönderirken Emily'nin nefesi kesildi. Onun dokunuşuna tepki olarak nektarının akmaya başladığını hissedebiliyordu. "Gel Emily," dedi usulca. "Seni rahatlatmama izin ver."

"Tamam... tamam," diye fısıldadı nefes nefese. "Sanırım..."

Ama daha sözünü bitiremeden Tragar çoktan bluzunun düğmelerini açmış ve şimdi şişmiş ve ihtiyaçtan ağrıyan göğüslerini ortaya çıkarmak için genişçe açmıştı.

"Tanrım, çok güzelsin," dedi usulca, dolgun göğüslerini tekrar avuçlayarak.

Emily dudağını ısırdı. Göğüslerinin ne kadar dolgunlaştığını fark etmemişti. Tüm *Khallas*'ların ürettiği nektarla dolduğunda, son derece sıkı ve ağırlı hale gelebiliyorlardı.

"Lütfen, Tragar... *çok* acıyorlar," diye fısıldadı.

"Seni rahatlatmak benim için bir zevk ve ayrıcalık, *Khalla'm.*" Yanağını sevgiyle okşadı ve sonra olgun meme uçlarından birini dudaklarının arasına alıp emmeye başladı.

Adam onun göğsünden nektarı çekip hevesle yutarken Emily rahatlama ve zevk karışımı bir duyguyla inledi. Kısa bir süre önce, bu özel eylemin bir günah olduğuna inanmıştı - kendisini doğrudan Yedi Cehennem'e gönderecek kadar kötü bir günah. Yine de bunu onun için yapmıştı - baskıyı ve acıyı hafifletmek için göğüslerini emmişti - her şeyin yolunda olduğunu bilmeden önce bile. Onda sevdiği şeylerden biri de buydu; onu korumak ve ona sevgisini göstermek için her şeyi yapmaya hazırdı.

"*Bu doğru,*" , ilk göğsünü bitirip ikincisine başlayarak. "*Seni tehlikeden uzak tutmak için her şeyi yaparım...*

acıdan, Khalla'm."

"Tanrım, Tragar... seni çok seviyorum!"

Nektarı artık özgürce akıyordu ama göğüslerindeki baskı hafifledikçe yeni bir ağrının başladığını hissetti. Bununla birlikte, bacaklarının arasında inkâr edilemeyecek sıcak bir ıslaklık oluştu. Tragar göğüslerini emdiğinde bu sık sık oluyordu, nektarının çekildiği hissi farklı bir akış türünü tetikledi - uyluklarının arasından bal akışı.

İnleyen Emily, Tragar'ın uçuş derilerinde hissedebildiği sert çıkıntıya doğru kaydı. Sürtünmek ağrıyı biraz hafifletiyordu ama hiçbir şey onun ağzı kadar işe yaramıyordu. Ama evliliğinin üzerinden sadece altı ay geçmiş olmasına rağmen, hâlâ ondan ihtiyacı olan şeyi istemek konusunda biraz utangaçtı.

Tragar onun göğsünü serbest bırakarak olgun meme ucunun dudaklarının arasından kaymasına izin verdi.

"Emily'ye sor," diye hırladı kısık sesle. "Sorduğunu duymayı sevdiğimi biliyorsun." "Tragar, lütfen, ihtiyacım var..." diye başladı ve sonra sözünü kesmek zorunda kaldı, Kızarıyor.

Başını salladı ve tekrar hırladı,

"Sor." Belli ki onun bu sözleri söylediğini duymak istiyordu. "İhtiyacın olan şeyi benden iste, *Khalla'm."*

"Pekala..." Emily utanmamaya çalışarak derin bir nefes aldı. "İhtiyacım var... meme uçlarımı emme şeklin benim... balımın aşağı inmesine neden oldu. Ve sana ihtiyacım var..." Adam onu dikkatle izlerken boğazını temizledi. "Tanrım, gerçekten bana bunu söyletecek misin?"

"Evet," diye gürledi, gözleri arzuyla yarı kapalı. "Çünkü ihtiyacın olan şey için yalvarmanı duymayı seviyorum. Ve sonra onu sana vermeyi seviyorum."

Emily dudağını ısırdı ama şişmiş amcığındaki bir başka sıcak sancı onu adamın duymayı beklediği kelimeleri söylemeye zorladı.

"Lütfen," diye umutsuzca yalvardı. "Lütfen... ağzını üzerimde hissetmeye ihtiyacım var."

"Nereye?" Adam ona bir kaşını kaldırdı, dudaklarının kenarında küçük bir gülümseme oynayıyordu.

"Beni yalamana ihtiyacım var. Benim... benim amımı yalamana." Son kelime neredeyse bir fısıltıydı ve yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu ama Tragar bunu seviyor gibiydi.

"Zevkle, *Khalla*'m," diye homurdandı.

Hızlı bir hareketle pozisyonlarını değiştirdi, böylece Emily şimdi bacaklarını açmış ve eteğini yukarı itmiş bir şekilde kanepede yatıyordu.

"Mmmm..." Tragar homurdandı, önünde halı kaplı zeminde diz çöktü, vücudunun üst kısmı önündeki kanepenin üzerindeydi. Eteğini daha da yukarı iterek, giydiği ince altın rengi külotu ortaya çıkardı. Emily bunların neyden yapıldığını bilmiyordu - tahminine göre bir Kindred kumaşıydı. Ama her ne sebeple olursa olsun hem rahat hem de seksi... ve bir örümcek ağı kadar inceydiler.

Daha da utanarak altın rengi külotunun balıyla ıslandığını gördü. Kırılğan malzemenin altında şişmiş kedi dudaklarının ana hatlarını şimdiden görebiliyordu ve Tragar uyluklarını daha geniş açtığında, klitorisinin küçük yumruğu ortaya çıktı.

"Tanrım, Emily," diye inledi onun kalçalarının arasındaki manzarayı gördüğünde. "Ne kadar *ıslak* olduğuna bak."

"Ben... Elimde değil," diye nefes nefese fısıldadı Emily, onun yarı kapalı bakışları altında kıpırdanarak. "Ben... Sana ihtiyacım var, Tragar. Ve göğüslerimi emdiğinde her zaman amımın ıslandığını biliyorsun."

"Demek ." Gözleri alev alev yanarak ona baktı. "Ve görüyorum ki benim *Khalla*'nın ihtiyacı var. Size hizmet edip acınızı dindirebilir miyim?"

"Lütfen," diye kekeledi Emily, kalbi küt küt atıyordu. "Evet, lütfen."

"Memnuniyetle." Tragar pürüzlü yanağını Emily'nin ince paneline sürttü.

Külotu, kokusuyla yıkanırken onu inletti. "Tanrım, öyle kokuyorsun ki *Güzel,*" diye inledi ve diğer yanağını da ovdu. "Kokunu ağzıma, yüzüme ve boğazıma sürmek istiyorum. Bana yaklaşan herkesin son bir saatimi senin bacaklarının arasında geçirdiğimi bilmesini istiyorum, *Khalla'm.*"

"Son bir *saat mi?* Bir *saat mi* harcayacaksın?" Emily ciyakladı. Tragar'ın onun üzerine inmeyi sevdiğini biliyordu ve geçmişte bunu oyun haline getirmiş, onun orgazmını ne kadar geciktirebileceğini görmüştü. Ama bütün bir *saat mi?*

Verdiği tek tepki kısık bir yırtılma sesiydi. Emily açıkta kalan amcığının üzerinde soğuk bir hava dalgası hissetti ve adamın ince altın külotunu dişleriyle yırttığını fark etti.

"Tragar!" diye haykırdı. "Ben-" Ama Tragar öne doğru bastırıp yüzünü kalçalarının arasına gömdüğünde, kız ağlamaktan ve kalın siyah saçlarını kavrayıp daha fazlası için yalvarmaktan başka bir şey yapamayana kadar yumuşak, açık amını yalayıp emerken, sözleri bir iniltinin içinde kayboldu.

Emily ne kadar sürdüğünü bilmiyordu. Tragar onu uzattı... bir dakika boyunca kalçalarının arasından akan altın rengi balı yaladı, bir dakika sonra da diliyle klitorisinin etrafında dolaştı. Onu sayamayacağı kadar kez sınıra getirdi... ama onu itmeyi reddetti. Sonunda, iki eli de adamın saçlarına dolanmış ve kalçaları adamın başının etrafında sıkıca kenetlenmişti.

"Lütfen," diye inledi, onun oral saldırısını karşılamak için kalçalarını utanmazca yukarı kaldırdı. "Lütfen, Tragar, *lütfen* beni boşalt!"

"Vay, vay..." Adam ona baktı, altın rengi gözleri sıcaktı, ağzı ve çenesi kızın sularıyla parlıyordu. "Görünüşe göre ihtiyacın olduğunda utancının bir kısmını kaybediyorsun, *Khalla'm.*"

"*Elimde* değil," diye inledi Emily. "Beni *delirtiyorsun*. Şimdi *lütfen* boşalmama izin verir misin?"

"Bir şartla..." Ona bir kaşını kaldırdı. "Kendini suçlamayı ve senin hatan olmayan bir şey için suçluluk duymayı bırak."

Emily dudağını ısırdı. "Denerim."

"," Tatmin olmuş görünüyordu. "Bu söz şimdilik yeterli. Ama kendini tekrar cezalandırmaya başlarsan, benim senden çok daha etkili bir cezalandırma işi yapabileceğimi unutma. Gerekirse yaparım da."

"," diye fısıldadı Emily.

"Güzel," diye Tragar. "Şimdi bana tam olarak ne yapmamı istediğini söyle. Yüksek sesle söyle, duyayım."

"I..." Emily'nin yanakları kızarmıştı ama çok derin bir ihtiyaç içindeydi, utanması kalmamıştı. Ve her neyse, bu şekilde konuşturulmanın, Tragar'ın onu kendisiyle edepsizce konuşturmasının zevkli bir yanı vardı. "Ben... Ben boşalana kadar amımı yalamanı istiyorum," diye fısıldadı ona bakarak.

"Ve sonra?" Bakışlarını birleştirdi ve gözlerini kaçırmamasına izin vermedi.

"Ve sonra benimle sevişmene ihtiyacım var - beni sana yeniden bağlamana," diye fısıldadı Emily nefes nefese. "Lütfen Tragar, sana içimde ihtiyacım var."

"Ve senin içinde olmaya ihtiyacım var, *Khalla'm*," diye hırladı. "Ama önce tatlı balının tadına bakmam ve yüzümün her yerine boşalmanı hissetmem gerekiyor." Başını tekrar eğerek, şişmiş klitorisini dudaklarının arasına aldı ve dilinin ucuyla acımasızca kırbaçlamaya başladı.

Doğrudan uyarılma tam da Emily'nin ihtiyacı olan şeydi. Düşük bir feryatla, onunla buluşmak için kalçalarını yukarı kaldırdı ve sonunda kendini kenardan kaydığını hissetti.

Tragar son zevk titremeleri bitene kadar onun orgazmına katlandı. Sonra uçuş derisini yerinde tutan magno tırnağı açtı ve uzun, sert şaftını serbest bıraktı.

Adam kollarını başının üzerine koyup büyük bir eliyle bileklerini tutarken Emily inledi. Erkeğinin altında bu kadar açık ve çaresiz hissetmeyi seviyordu. Onu tutup götürdüğünde tamamen ona ait olma ve onun tarafından açılma hissini seviyordu.

Tragar'ın kafasının içinde homurdandığını duydu: *"Ve seni alıp benim yapmayı seviyorum, Khalla'm," dedi.* Sonra sikinin geniş başını kızın amının girişine yerleştirdi ve uzun, yavaş bir hamleyle içine soktu.

Emily vücudunun onu, hatta çiftleşme yumruğunun geniş çıkıntısını kabul etmek için açıldığını hissettiğinde her ikisinin de nefesi kesildi. Sert çıkıntı bir kez içinde şiştiğinde, onları birbirine kilitleyeceğini ve saatlerce bitmeyecek uzun, yavaş bir sevişme seansı yapacağını biliyordu.

"Güzel, çünkü bitmesini istemiyorum. Bütün gece senin içinde olmak, sana bağlanmak istiyorum, Khalla'm," dediğini duydu Tragar.

"Ben... Ben de bunu istiyorum." Zihnindeki ses bile nefes nefese gibiydi.

Ama erkeğinin onu yeniden kendisine bağlamasının hazzında kendini kaybederken bile Emily Tanrıça'ya sessiz bir dua göndermekten kendini alamadı.

Lütfen, Kate ve Rone'un iyi olmasına izin verin. Kaybettikleri aşkı bulsunlar. Lütfen.

On İkinci Bölüm

"Yani... yaşadığımız yer burası mı? Yani çoğu zaman?" Kate merakla Bulucu'nun etrafına bakındı.

"Var," dedi Rone kısaca. Hava kilidini kapatırken göz ucuyla onun tepkisini izledi. Mekiğe yanaşmışlar ve geminin ortasından içeri girmişlerdi. Şu anda içinde bulundukları kısa metal koridor sağ tarafta pilot ve navigasyon ekipmanlarına, sol tarafta ise yaşam alanlarına açılıyordu.

"Ama ben içinde bulunduğumuz diğer geminin o olduğunu sanıyordum."

"Mekik mi? Hayır, o sadece gezegene gitmemiz gerektiği zamanlar için. Finder bizim evimiz."

"Biliyor musun, çocukken hep bir ev teknesinde yaşamak istemişimdir," diye düşünerek sola döndü ve küçük ama iyi döşenmiş yemek hazırlama alanına doğru ilerledi. "Ama sonunda böyle bir yere gidebileceğimi hiç düşünmemiştim."

"Dekorasyon şeklini beğenmediysen beni suçlama," dedi Rone, onu takip ederek ama aralarında biraz boşluk bırakmaya dikkat ederek. "Seni tanımadan önce bendeydi ama sen 'kadın eli değmesi' gerektiğini söyledin ve biz birleştikten sonra tamamen elden geçirdin."

"Öyle mi? Bak, büyükannemin bıçakları!" Kate katlanabilir kesme tahtasının üzerindeki duvara monte edilmiş manyetik bıçak plakasına gitti.

Rone, "Daha verimli kesim yöntemlerimiz var - lazer dilimleyiciyi ," dedi. "Ama sen her zaman, içindeki 'sevgiyi' tadabilmen için elle hazırlanmadığında yemeğin tadının o kadar güzel olmadığını söylersin." İçini çekti. "Burada birlikte o kadar çok yemek yaptık ki. Sen bana karides ve ırmık yapmayı öğrettin, ben de sana *charnoth* güvecini öğrettim."

"Vay canına, bu... ilginç." Kate ona eğik bir bakış fırlattı ve Kate'in geçmişı dinlemekten sıkılıp sıkılmadığını ya da gerçekten ilgilenip ilgilenmediğini anlayamadı.

Oturma alanından çıkıp eğlence odasına geçti - aslında büyük bir görüntü ekranı ve önünde yıpranmış ama rahat bir koltuk bulunan küçük bir alandı.

"Burası çok rahat," dedi. "Ve bakın, eski aşk koltuğum!"

"Film maratonlarını izlemenin en rahat yolunun bu olduğunu söylemiştin," dedi Rone. "Sırf onu buraya getirmek için özel bir yolculuk yaptım."

"Sanırım uzayda bir yerden bir yere seyahat ediyorsak film izlemek için bolca vaktimiz olur. Bunu nasıl başaracağız?" Kate sordu.

"Biz" demesi Rone'u cesaretlendirmişti. Ona gülümsedi.

"Kindred Ana gemisinin kısa süre sonra bizim için yapacağı gibi uzayı katlayamıyoruz ama Finder'ın yıldızlararası seyahati mümkün kılan ultra hafif bir hidrojen kepçe motoru var. Evrende bir yerden bir yere gitmek için çoğunlukla sabit solucan deliklerini kullanıyoruz - varış noktamızdan birkaç parsek uzakta olanları bulmaya çalışıyoruz - ve sonra oraya ulaşmak için kepçeyi kullanıyoruz."

"Tamam. Sanırım bu mantıklı." Kate başını salladı ve eğlence odasından geçerek uyku alanına doğru ilerledi. "Ah..." Büyük uyku platformunun aniden durdu. "Bu... bizim yatağımız ."

"Öyle," diye sessizce onayladı Rone. "Sen sağ tarafta uyursun, ben de solda yatarım," diye ekledi.

"Peki bu ne?" Kate yataktan uzaklaştı ve odanın bir köşesindeki özel olarak modifiye edilmiş sandalyeye gitti. Rone'un boyunda birinin rahatça oturabileceği büyüklükte, arkası ve oturağı yastıklı bir sandalyeydi ama

kolları yoktu. "Sallanan sandalye mi?" Kate onu harekete geçirerek sordu. "Oh-kayıyor! Bebekleri sakinleştirmek için çocuk odalarında gördüğünüz türden. Ama neden kolları yok?"

Rone rahatsız bir şekilde boğazını temizledi.

"Bu tam olarak sallanan bir sandalye değil," dedi alçak sesle.

"Öyle değil mi? Sizin halkınız buna başka bir şey mi diyor?" Başını kaldırıp ona baktı. "Bu..." İç çekti. Muhtemelen bundan hoşlanmayacaktı. "Bu bir *Üreme* sandalyesi.

"Bir *ne*?" Kate başını salladı. "Ne dedin sen? Sanırım seni yanlış anladım."

"Bir *üreme* koltuğu," diye tekrarladı, biraz daha yüksek sesle. "Biz... biz bir bebek yapmaya çalışıyorduk."

"Öyle miydik?" Kate ona deliymiş gibi baktı. "Tamam, pekâlâ..." Derin bir nefes aldı ve duygularını kontrol altına almış görünüyordu. "Evlendik, bağlandık... her neyse, sanırım bu mantıklı. Ama bunun için neden özel bir *sandalyeye* ihtiyacın var?"

"Bir dişinin bir Wulven'in çocuğuna hamile kalabilmesi için *üremesinin* uzun ve yorucu olması gerekir. Neredeyse siz insanların 'Tantrik' dediği gibi," diye açıkladı Rone. "Üreme sandalyesi bunu kolaylaştırıyor. Konfor ve uzun, yavaş, sakin sevişme seansları için üretili."

"Um...tamam." Yanakları şimdi kesinlikle pembeydi ama konuşmayı kesmesini istemiyordu, bu da cesaret vericiydi. "Yani adam - Wulven - sandalyede oturuyor ve kız - onun eşi, yani..."

"Onun kucağına oturur ve bacaklarını iki yana açarak ona bakar. Sandalyede rahat etmesi için ayarlanabilir ayaklıklar var, görüyor musunuz?" Öne doğru bir adım attı ve sandalyenin arkasındaki söz konusu desteklerden birini katlayarak çıkardı.

"Vay be..." Kate mırıldandı. Yani biz, yani *onlar*, orada öylece oturup, onun içindeyken böyle sallanıyor muyuz?"

"Evet," dedi Rone basitçe. Kate'i tam da o sandalyede kollarına aldığı, minyon, çıplak vücudunu göğsüne bastırıldığı, kalçalarını iyice açarak sikini içine aldığı zamanları hatırlamamaya çalıştı. Tanrım, onu bu Çekilde tutmak, kendi ritimleriyle yavaşça sallanırken, siki onun sıcak, davetkâr amının derinliklerine girerken, birbirlerine bu kadar yakından bağlı hissetmek çok güzeldi. Bu tatlı yakınlığı nasıl da özlemişti! Ona her yönden tamamen bağlı olma hissini.

Kate'in Çimdi ne düğündüğünü merak ederek ona bir göz attı. Ona söyledikleri hakkında ne hissettiğini. Bir zamanlar ortak zihinsel bağlantıları sayesinde onun düğüncelerini okuyabilirdi ama artık okuyamıyordu. çimdi tıpkı ilk çıkmaya bağıladıkları zamanki gibi tahmin etmesi gerekiyordu.

"Yani bu uzun bir süre mi sürecektir?" diye sordu sonunda, sesi biraz boğuk çıkmıştı.

"Bazen saatler," dedi Rone ona.

"Orada değil mi..." Boğazını temizledi. "Bir süre sonra *sürtünme* olmuyor mu?"

Başını iki yana salladı. "Benim, yani bir Wulven'in prekumunda, eşinin vücudunu yağlanmaya devam etmesi için uyaran bir bileşik var. Aslında bu bileşim, kadının ilk onu alacak kadar açılmasına yardımcı olan bileşimle aynı. Biz... oldukça iri olma eğilimindeyiz."

"Eminim," diye mırıldandı Kate, gözleri adamın uçuğ pantolonunun ağ kısmına kaydı. "Kusura bakma, eminim bunların hepsi senin için normaldir ama bana... garip geliyor. Yani... şu *üreme* koltuğu olayı."

Rone ona, "Üreme koltuğunda sevişmek çok nazık, yavaş ve samimi olabilir," diye güvence verdi. "Hatta rahatlatıcı bile."

"Samimi olduğunu görebiliyorum ama *rahatlatıcı mı?*" Kate kısa bir kahkaha attı. "Diğer üreme yöntemleriyle karşılaştırıldığında, evet," dedi Rone kısaca. "Bir Wulven ve eşinin gebe kalması için başka yollar da *var* ama ben reddettim. Onları kullanmak için, *seni* bu şekilde kullanmak için."

"*Bu* da ne demek oluyor?" Kate dudağını ısırdı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Boş ver." Rone başını salladı. Bu konuya şimdi girmemek en iyisiydi - zaten endişeli olduğu belliydi. Onun kendisinden daha fazla korkmasına neden olmak istemiyordu. "Ön tarafa gidip rotayı ayarlamam gerekiyor," dedi. "Ana Gemi kısa süre içinde bizim için yer açacak."

Kate onu şaşırtarak, "Ben de seninle geleceğim," dedi. "Geminin nasıl çalıştığını görmek istiyorum. Ben... yani, onu nasıl uçuracağımı biliyor muyum?"

Rone başını sallayarak geminin ön tarafına, kumandaların ve navigasyon telsizinin olduğu yere doğru ilerledi. "Hayır, ama sana öğretiyordum. Esas olarak, sen benim navigatöründün."

"*Öyle miydin?*" Kate şaşırmış ve memnun olmuş görünüyordu. "Her zaman iyi bir yön duygusuna sahip olmuşumdur."

"Öyle," diye onayladı Rone. Pilot koltuğuna yerleşti ve yanındaki yardımcı pilot koltuğunu işaret etti. "İşte senin koltuğun. Navcom hemen önündeki kontrol panelinde yer alıyor."

Kate oturdu ve hevesle kemerini bağladı. Mekikte olduğu gibi, Rone sandalyeyi ve emniyet kemerini onun küçük bedenine uyacak şekilde modifiye etmişti, bu yüzden hiç sorun yaşamadı. Ama önündeki paneldeki karmaşık kontroller dizisine baktığında yüzü düştü.

"Oh... Bunların hiçbirine dokunmasam iyi olur. Hiçbirini hatırlamıyorum."

"Sorun değil," dedi Rone. "Zamanla sana geri dönecektir." Sadece Kate'in ona yeniden bağlanmak için zaman tanımaya istekli olacağını umuyordu.

ona. En azından Finder'a bindiklerinden beri ondan hiç çekinmemişti. Yine de panik tepkisini tetiklememek için ona *bolca* alan bırakmaya özen gösteriyordu. Yine de onun varlığında daha rahat görünüyordu. Kendi kendine bunun bir başlangıç olduğunu söyledi.

Görüntü ekranı çatırdadı ve ardından bir Blood Kindred'ın yüzü belirdi.

o.

"Bulucu, yarığın açık olduğunu bildiririm. Lütfen kendi kolaylık."

"Teşekkür . Yola çıkıyoruz," dedi Rone.

"Yarık mı?" Kate ona bir kaşını kaldırdı.

"Uzay-zaman sürekliliğindeki kıvrım. Bakın, işte orada." Bir düğmeye bastı ve Blood Kindred kaybolup yerini gemilerinin dışındaki uzayın görüntüsüne bıraktı. Orada, uzayın karanlığında uzun, kanlı bir yarık gibi görünen yarık - genellikle "kıvrım" olarak da bilinir- vardı.

"Oh..." Kate nefes aldı. "*Bu konuya* girecek miyiz?"

Rone kendi kendine, onunla birçok kez katlanmış olmasına rağmen hiçbirini hatırlamadığını hatırlattı.

"Sorun yok, tamamen güvenli," diye onu rahatlattı ve sonra aklına bir şey geldi. "Hamile anneler hariç. Onlar boşluğu katlamamalı." Kate'e baktı. "Senin..." olma ihtimalin var mı?

"Hamile misin?" diye sözünü tamamladı. "Hayır. Bir kocam olduğuna dair hiçbir fikrim olmamasına rağmen, son altı aydır flört sahnesine geri dönmeye hazır hissetmiyordum. Hafızanızın üç yılını kaybettiğinizi ve Sarasota'da bir parkta çıplak uyandığınızı itiraf etmek ilk randevunuza gölge düşürüyor."

"Pekâlâ. Sorun değil." Rone ses tonunu hafif ve kişisel olmayan bir şekilde tuttu ama içinde bir taşın kalbinden kalktığını hissetti. Kate bir erkekle birlikte olsaydı ve kendisi olmasaydı, onun üzerinde başka bir erkeğin kokusunu alacağından emindi ama bunun Kate'in kendisi tarafından onaylanması güzeldi.

"Peki ya sen?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Son altı ayda başka bir kadınla birlikte oldun mu?"

"Kate," dedi sessizce, gözlerinin içine bakarak. "*Asla* yapmam. Seni gördüğüm andan itibaren, benim için başka bir kadın olmadı. Ayrıca..." Boğazını temizledi. "Başka bir şey düşünemeyecek kadar umutsuzca evrende senden bir iz aramakla meşguldüm. Son altı güneş ayı boyunca seni bulmak beni tam anlamıyla bedenen ve ruhen tüketti."

"Elbette." Azarlanmış görünüyordu. "Özür dilerim. Bunu ima etmek istememiştim.

."

"yok," diye mırıldandı Rone, kumandaları çalıştırırken. "Ben başlattım, ilk ben sordum."

"Ama yapmamalıydım-"

"Kendinizi hazırlayın," diye araya girdi. "Uzayı katlamak üzereyiz."

* * * * *

Uzaydaki kırmızı yarığın içine uçmak Kate'in o güne kadar yaşadığı en korkutucu şeylerden biriydi. Ama dişlerini sıktı ve kendine bunu daha önce de yaptığını hatırlattı -birçok kez. Doğru, onları hatırlayamıyordu ama bu önemli değildi. Önemli olan hâlâ tek parça halinde burada olmasıydı, yani güvenli olmalıydı.

Rone'a söylediği sözler yüzünden kendini kötü hissediyordu; onu bulmak için çıldırdığı ortadayken başka bir kadınla birlikte olup olmadığını soruyordu. Ama onun yanındayken kendini savunmaya geçmiş hissediyordu!

Sadece Rone da değildi, onu rahatsız eden başka şeyler de vardı. Görünüşte evim dediği gemide dolaşmak ve kendisine ait olması gerektiğini bildiği tüm küçük dokunuşları görmek ve bunlardan sadece birkaçını hatırlamak garipti. Dolapta muhtemelen bayılacağı kıyafetler vardı ama hiçbirini seçtiğini hatırlamıyordu.

Kate kendi kendine iç çekti. O kadar da kötü değildi. Aynı şekilde, muhtemelen izlemek isteyeceği filmler -okumak isteyeceği kitaplar- Rone'un ona tanıttığı ve yemeyi çok isteyeceği tuhaf yiyecekler vardı...

Oturmak isteyeceğin sandalyeler, diye fısıldadı kafasının arkasındaki küçük bir ses ama Kate onu hemen itti. Bu tuhaf üreme sandalyesinin olayı neydi ki? Orada oturup, adamın hiç kuşkusuz büyük olan Çaftının üzerinde saatlerce sallanıp durmayı hayal bile edemiyordu... bu çok tuhaftı. Yine de büyük Kindred'in kucağına yayılıp onu tuttuğu ve yavaşça içine doğru ittiği zihinsel görüntüsü aklından tam olarak çıkmıyordu. Omurgasında aşağı yukarı hareket eden bir ürperti yarattı ve aynı anda hem sıcak hem de soğuk hissetmesine neden oldu.

"Pekâlâ, kıvrımı geçtik ve Alev ile Buz'dan sadece birkaç parsek uzaktayız."

Rone'un derin sesi onu yasak düşüncelerinden çekip çıkardı ve sıçramasına neden oldu.

"Oh, um... tamam. Oraya varmamız ne kadar sürer?"

"Çok uzun sürmez." Kontrollerle bir şeyler yapıyordu. "Yakında selamlama mesafesinde . Bir sinyal göndereceğim."

"Bana *bizden* bahset," dedi Kate, bize attığı bakışla hem kendisini hem de Rone'u şaşırtarak.

"Um..." Boğazını temizledi. "Tam olarak ne bilmek istiyorsun?"

"Biliyorsun..." Tek eliyle bir hareket yaptı. "Nasıl birlikte olduğumuzu. İlişkimizin dinamiği nedir?"

"Hmm..." Rone bu konuyu derin derin düşünüyor gibiydi. Sonunda ona baktı. "Birlikte çok eğleniyoruz. Eğlenceliyiz... maceraperestiz. Seninle tanışmadan önce çok daha ciddiydim, sen bana olayların daha hafif taraflarını görmeyi öğrettin."

"Öyle mi?" Kate ona bir kaşını kaldırdı. O da başını salladı. "Yaptın."

"Peki, ama..." İfadesi dikkate değer olsa da, tam olarak aradığı bilgi bu değildi.

"Ama ne, *Lalli*?" ĞĞte yine o küçük takma ad -en azından Kate bunun bir takma ad olduğunu varsayıyordu- ağzından kaçmığtı. Kendine bunu bir noktada öğreneceğini hatırlattı ama şimdi değil.

"Şey... eğlenceli olduğumuzu söylemiştin," dedi Kate. "Peki ne oynuyoruz?"

"Senin en sevdiğin bir oyun var," diye başladı. "O..." Sonra başını salladı. "Hayır, boş ver."

"Ne? Söyle bana!" Kate talep etti. "Bilmek istiyorum!"

"Hayır, bildiğini sanmıyorum," diye mırıldandı Rone. "Üreme koltuğuna verdiğin tepkiyi gördükten sonra bunu bilmek istediğini hiç sanmıyorum."

"*Biliyorum*," diye ısrar etti. "Anlıyorum-evliyedik ve... seks yaptık." Bunu söylerken kalbi daha hızlı atıyordu ama yine de konuşmaya devam etti. "Burada ikimiz de yetişkiniz - hadi söyle bana Rone - ne kadar kötü olabilir ki?"

"Hiç de fena değildi." İç çekti. "Pekâlâ, aslında senin bulduğun bir oyundu. Adını 'Saklan ve Em' koymuştun."

"Ne?" Kate kaşlarını çattı. "Bu da ne demek şimdi? Saklambaç mı demek istiyorsun?"

Büyük Kindred başını salladı. "Hayır. Bak, bunu sana söylememi istediğinden emin misin?"

"Elbette öyleyim," dedi Kate, ama yine de merak etmeye bağılamıyordu. Kendisini şimdi içinde bulunduğu gemide vakit geçirmek için birlikte ne tür sapkın oyunlar oynamıyorlardı?

"Pekâlâ." Rone tekrar içini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Her şey bana koku alma duyumun ne kadar hassas olduğunu sorduğunda başladı."

"Öyle mi? Ne kadar hassas?" Kate kendine rağmen ilgilenerek sordu. "Dünya hayvanı dediğinizden yaklaşık bin kat daha hassas."

Tazı," dedi Rone gerçekçi bir . "Ve ben de sana bu işi yapabileceğimi söylüyordum.

herhangi bir kokuyu seçebildiğimi ve özellikle *senin* koku."

"Parfümümün kokusu da kullandığım şampuan gibi bir şey mi demek istiyorsun?" Kate sordu. Ama o başını salladı.

"O koku değil. Senin seksinin kokusu. Amının kokusu." Kalçalarının arasındaki birleşme noktasına başını salladı ve Kate yanaklarının ısındığını hissetti.

"Ben... Ben *kokmuyorum*," diye öfkeyle itiraz etti. "Düzenli duş alıyorum ve banyo yapıyorum ve-"

"Bu *güzel* bir koku - evrendeki en sevdiğim koku. Çok sıcak, tatlı ve taze... yani *sen*, Kate." Rone gözlerini kapadı ve derin derin içine çekti.

Kate onun şimdi kendisini koklayıp koklamadığını merak etti ve hızla bacak bacak üstüne attı. "Her neyse," diye devam etti Rone, onun koruyucu hareketini görmezden gelerek. "Seni kokundan bulabileceğimi söylüyordum, özellikle de kokundan. arzu."

"Sen... yapabilir misin?" Kate kalçalarını birbirine daha da sıkı bastırdı.

Başını salladı, delici mavi gözleri ona bakarken yarı kapalı duruyordu. "Amin özellikle ıslanıp sıcaklaştığında beni çağırıyor - *kokun*

beni çağırıyor, her neyse. Sana bunu söylüyordum, seni her yerde bulabileceğimi söylüyordum, özellikle de tahrik olduğunda ve sen beni bir yarışmaya davet ettiğinde."

"Ne *tür* yarışma?" Kate bilmek istediğinden emin değildi ama çok ileri gitmişti ve şimdi geri adım atamayacak kadar Giddetli bir Gekilde bilgi almak istediğinde ısrar ediyordu.

"Gidip gemide bir yere saklanırsınız - ve inanın bana, hayal edebileceğinizden çok daha fazla saklanma yeri var çünkü The Finder aslında bir kaçakçı gemisiydi - ve sonra..."

"Sonra ne olacak?" Kate neredeyse fısıltıyla sordu.

"Ve sonra kendine dokunmaya başlarsın." Ona yan gözle bir bakış attı. "okşamaya ve sevmeye. Ben de sadece kokunu alarak seni bulmaya çalışırdım."

"Peki ya bulduysan? Ne yaptın sen?" Kate'in nefesi kesiliyordu.

Bir sebepten dolayı kalbi çarpıyordu ama kendine bunun bir anlamı olmadığını söyledi.

Hiçbir şey. Hikayesinin onu etkilemediğini.

Rone ona yakıcı bir bakış daha attı.

"Kendini boşaltmadan önce seni bulamasaydım, bana oral tatmin yaşattırdın."

"Oral seks," dedi Kate açık açık. "Tamam, bu kulağa çok fazla zamanı olan evli bir çiftin yapabileceği bir Gey gibi geliyor, sanırım." Biraz sapıkça bir çift, küçük yaramaz bir oyun oynuyorlardı ama yine de bunu görebileceğini tahmin ediyordu. "Ama ya..." Boğazını temizledi. "Ya ben inmeden önce beni bulursan?"

Rone alçak bir sesle, "O zaman dilimle işini bitirmeme izin verildi," dedi.

Kate bir anda başından aşağı bir kova soğuk su dökülmüş gibi hissetti. Sandalyesinde dik oturdu ve o sıcak duygu

midesinin çukurunda yavaş yavaş birikmekte olan acı aniden dağıldı.

"Buna inanmıyorum," dedi, sesi kendi kulaklarında boğuk çıkıyordu.
"Ben...ben bunu yapmam."

"Eskiden yapmazdın," dedi Rone dikkatle. "Aslında, neredeyse bağlanmamamızın nedenlerinden biri de buydu - buna çok karşıydın. Ve ben-"

"Ne yaptın? Yine de istedin mi?" Kate talep etti.

"Buna *ihtiyacım* vardı," diye mırıldandı, doğrudan ona bakarak. "Eşini dilinle memnun etmek istemek Kindredlere özğü bir şeydir; onun kalçalarının arasını yalamak ve tatlı, ıslak amının kuyusundan balını tatmak. Ama Wulvens ile..." Başını iki yana salladı. "Bizde bu tamamen farklı bir şey, biyolojik bir dürtü. Bir zorunluluk. Sadece eşlerimizin tadına bakmak istemeyiz, *bunu yapmak zorundayız*."

"Ve sen bana *bunu* yapmana izin vermezsem birlikte olamayacağımızı söyledin? Ve ben de *kabul* ettim?" Kate talep etti. "Ne kadar aptal olabilirim ki?"

"Hiç de aptalca değil," dedi yumuşak bir sesle. "Seni neden rahatsız ettiğini biliyorum - ya da en azından o zamanlar neden rahatsız . Okulda kötü bir deneyim yaşadığını ve bir daha asla denemek istemediğine karar verdiğini biliyorum."

"Öyle mi?" Kate kendini yeniden tecavüze uğramış hissetti. "Hiç *kimseye* söylemedim
bu konuda."

"Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, bana detayları hiç anlatmadın. Sadece kötü bir deneyim yüzünden hoçlanmadığını söyledin." Rone'un sesi yorgun ve mutsuz geliyordu.

Kate, "kötü deneyim "in hayatında duyduğu en hafif ifade olduğunu düşünmeden edemiyordu. Gözlerini kapatsa Greg Compton'ın yüzündeki tiksinti ifadesini hâlâ görebilir, -Ama hayır- derkenki sarhoş sesindeki tiksinti notasını hâlâ duyabilirdi. Kate bu korkunç anıyı bir kenara itti.

"Bunu seninle yapabileceğime hâlâ inanmıyorum. Yani bana yapmana izin vereceğime," dedi kısaca.

"Ben de senin yapacağını düşünmemiştim," dedi Rone sessizce. "Ama Wulvenlerin eşlerinin tadına bakma dürtüsünden bahsettiğimde, bunu denememe izin verdin -geçmiş bırakıp bırakamayacağını ve bunu senin için iyi hale getirip getiremeyeceğimi görmek için."

"Ve...ve yapabilir miydin? Yaptın mı?" Kate'in ağzı o kadar kurudu ki kelimeleri güçlükle çıkarabildi.

"Çok yavaş ve nazıktım. Uzun, çok uzun bir süre sadece kalçalarını öptüm ve yaladım... yanağımı tümseğine sürttüm." Büyük Kindred'ın gözlerinde uzaklara dalan bir bakış vardı, sanki başına gelen en güzel şeylerden birini hatırlıyor gibiydi. "İlk başta utangaçtın, külotunu çıkarmama izin vermek istemedin."

"Ne... ne yaptın?" Kate'in kalbi yeniden sertçe atmaya başlamıştı ama nedenini bilmiyordu.

Rone ona tembel bir gülümseme verdi. "Seni onlar üzerimdeyken öptüm. Ateşli küçük amcığın o kadar ıslanana kadar seni okşadım, okşadım ve ovdum ki, am balın onları şeffaflaştırdığı için içlerini görebiliyordum."

"Sen... Ben..." Kate ne diyeceğini bilemedi. "Sen hiç... ben sana izin verdim mi... bilirsin, onları çıkarmana?"

"Uzun, çok uzun bir süreden sonra, sonunda bana yeterince güvendin." Ona bakarken gözleri şehvetten yarı kapalıydı. "Sonra seni gerçekten yalayabildim -O küçük tatlı amcığınızı iyice açmak, kucaklamak, emmek ve balını kaynağından tatmak. Tanrım, etrafımda titreyişini, inleyişini ve adımı çağırmanı seviyorum... balının tadını... amının sıcak, tatlı kokusunu..."

Kate huzursuzca, "Tamam, bu kadar yeter," diye itiraz etti. "Anladığım kadarıyla 'benim için iyi hale getirme' konusunda başarılı olmuşsun."

"Tepkine bakılırsa, evet. Yüzümün her yerine boşaldın," dedi Rone ona, sesi yumuşak bir hırıltıya dönüşerek. "Benim için çok sert boşaldın bebeğim. Ondan sonra birlikte olabileceğimizi biliyordum. Ve bir tür program yaptık."

"Program mı? Bunun için bir *programımız* mı vardı?" Kate buna kesinlikle inanamıyordu. Ama Rone başını sallıyordu.

"Sabahları seni öperek uyandırmama ve geceleri öperek uyutmama izin vardı. Ve bazen gün ortasında bir dava üzerinde çalışmıyorsak, tadım salıncağına giderdik."

"Şimdi *ne olacak?*" Kate bu konuyu olmayı yaptıklarına inanmakta güçlük çekiyordu. "Yatak odasında benim görmediğim bir tür seks salıncağı falan mı var? Belki de *üreme* koltuğunun hemen yanında?"

Rone, "İçinde uzanabileceğiniz, ağırlığınızı her yönden eşit destekleyen özel olarak yapılmış bir salıncak," diye açıkladı. "Yatak odamızın tavanındaki bir kancaya asılı. Şu anda katlanmış durumda. Onu çıkarmaya, sen yokken bana seni hatırlatmasına dayanamadım. Sen kaybolduğunda..."

Sesindeki keder ve kayıp Kate'in nedense içini sızlattı.

"Özür dilerim," dedi beceriksizce. "Bu kadar şüpheli görünmek istememiştim. Sadece... tüm bunlara inanmakta güçlük çekiyorum. Anlattığın bazı şeyler hakkında böyle hissediyorum."

"Nasıl hissettiğini biliyorum," dedi sessizce. "Benimle tanışmadan önce hissettiğin gibi hissediyorsun - güvenini kazanmadan ve beni içeri almadan önce."

"Evet, sanırım bu muhtemelen doğru," dedi Kate, kendini yeniden mahcup hissederek. "Ama bu ihtiyaç... eşinin tadına bakma ihtiyacı. Bunun sürekli duyduğum *açlıkla* bir ilgisi var mı?"

Gözleri parladı. "Bunu nereden duydun?"

"Emily bu konuda bir şeyler söyledi ama ne anlama geldiğini tam olarak bilmiyordu. Ve..." Kate derin bir nefes aldı. "Ve dün gece ziyarete gittiğin rahibeye bunu konuştuğunu duydum."

Kaşları kalktı. "Beni Kutsal Koru'ya kadar takip mi ettin?"

Kate kızardı. "Kulak misafiri olmamam gerektiğini biliyorum ama neler olup bittiğini bilmek istedim. Ama hâlâ bilmiyorum. Peki *açlık nedir?*"

Rone alçak bir sesle, "*Açlık* endişelenmenizi gerektirecek bir şey değil," dedi. "Her şey kontrolüm altında. Seni ilgilendirmez."

"Ama bence öyle. Eğer gerçekten senin karın olmam gerekiyorsa." "Öyle olman gerekmiyor, *öylesin.*" Gözleri parladı. "Ve sen Beni takip ettin çünkü bana güvenmiyorsun."

"Seni *tanımıyorum,*" diye belirtti. "Ve hâlâ panik atak geçirmeden sana *dokunamıyorum* bile. Bu yüzden bilmem gerek-"

"Selamlar, hacılar," dedi tatlı bir ses.

Kate'in gözleri bembeyaz saçları ve melek gibi yüz hatlarıyla bir kadının aniden belirmediği ekrana kaydı. Uzun beyaz kirpikleri ve saçlarına uygun beyaz kağıllarıyla tombul ve gülümseyen bir kadındı. Gözleri Kate'in daha önce gördüğü hiçbir Geve benzemeyen saf, soluk bir mordu.

Aslında ona baktıkça Kate onun tamamen doğüstü -bir Gekilde meleksi-göründüğünü düşünüyordu. Kadının sırtından bir çift kabarık beyaz kanadın çıkmasını ya da elinde bir arpın belirmesini bekliyordu.

"Selamlar," dedi melek-kadın tekrar. "İkinizin Kindred Ana Gemisi'nden gönderilen çift olduğunuzu varsaymakta haklı mıyım? Rone ve Kate, değil mi?"

"Öyle." Rone boğazını temizledi. "Ve sen de..."

"Bayan Işık." Melek hanım yardımsever bir şekilde gülümsedi. "Burada, Alev ve Ayaz'da bizimle kaldığın sürece senin eğitmenlerinden biri olacağım."

Kate söz alarak, "Sizinle tanıştığımıza çok memnun olduk ama buraya geleneksel danışmanlık için gelmedik," dedi. "Sadece kendimi toksinlerden arındırmak için biyo-şelasyon havuzunuza girmeye ihtiyacım var."

"Bunu göreceğiz, Kate canım." Melek hanım tatlı tatlı gülümsedi. "Ama bu arada, lütfen iniş pistimize yanaşmaktan çekinmeyin. İkinizle birlikte çalışmayı dört gözle bekliyoruz."

"Teşekkür ederim, Işık Hanım," dedi Rone ve ardından görüntü ekranı karardı. Bir an sonra, tamamen bir tür renkli büyümeyle kaplı gibi görünen küçük bir ayın eğriliğini gösterdi.

Birbirine bağlı binalardan oluşan büyük bir kompleks yüzeyin çoğunu kaplıyordu. En azından Kate onların bina olduğunu *düşünüyordu*. Aslında her şeyden çok gökkuşağı rengindeki zeminin yüzeyinden çıkan dev baloncuklara benziyorlardı. Tuhaftı.

"Bu mı?" diye sordu. "Flame ve Frost bu mu?"

" bir kısmı," diye mırıldandı Rone. "Nedenini bilmesem de kompleksin yarısının yeraltında olduğunu anlıyorum. Ay'ın yüzeyi yaşanabilir ve solunabilir bir atmosfere sahip."

"Gökkuşağı renklerinde çiçeklerle kaplı olduğundan bahsetmiyorum bile," dedi Kate. "Bir anaokulu öğrencisinin resim yapması gibi gerçekten çok güzel."

Rone kumandalarla başka bir şey yaptı ve Kate'e yan gözle baktı. "İniş sekansımız başlıyor. İşte gidiyoruz."

"Evet, sanırım öyle." Kate başıyla onayladı. Ama nedense, görüntü ekranı canlı bitki örtüsü ve baloncuk kompleksiyle dolu olmasına rağmen,

Zihninin gözü, onlarla konuşan melek-hanımefendi Mistress Light'ta kalmaya devam etti.

Onda görüldüğünden daha fazlası var. Buna emin olabilirsiniz, diye fısıldadı Bilen kafasının içinde. Kate midesinin çukurunda büyüyen kötü hissi silkmeye çalıştı ama kendine engel olamadı. Altıncı hissi ona bir uyarı gönderiyordu ve bunu nasıl yorumlayacağını bilmiyordu.

Orada bize ne olacak? İyi olacak mıyız?

Hiçbir cevabı yoktu ama gitmeyi reddedemeyeceğini biliyordu. Hafızasını geri kazanmak için tek şansı buydu... ve Rone ona her yaklaştığında ve dokunduğunda hissettiği korkudan kurtulmak için. Kate, Rone'un ona birlikte yaşadıkları hayatla ilgili anlattığı onca şey hakkında ne hissettiğini bilmiyordu ama büyük Kindred'ın yanında çıldırmaktan yorulduğunu biliyordu.

Kendine *tek yolun bu* olduğunu söyledi. *Sadece tetikte ol - bir uyarı her zaman başının belada olduğu anlamına gelmez.* Ki bu doğrudu-bazen Bilen'in gönderdiği uyarılar beladan *kaçınmasını* sağlıyordu. Kate bunun o zamanlardan biri olacağına karar verdi. Rone'la birlikte Flame and Frost'ta bulundukları sürece gözlerini ve kulaklarını açık tutacak ve *çok* ama *çok* dikkatli olacaktı. Ve havuzlarında yüzüp içindeki tüm korku toksinlerini emer emmez buradan çıkıp normal bir hayata doğru yol alacaklardı.

Umut etti.

On Üçüncü Bölüm

"Bu . Bayan Light gelmenizi bekliyor."

Gemiden indiklerinde soluk mavi tenli ve uzun mavi saçlı bir varlık onları bekliyordu. Rone o kişiyle -erkek mi kadın mı olduğunu anlayamıyordu- Kate'in arasına girmemeye dikkat etti. Eşinin kendi başının çaresine bakmayı sevdiğini ve aşırı korumacı davrandığını düşünürse kızabileceğini biliyordu ama elinde değildi. Flame ve Frost hakkında duyduğu zıt söylentiler onu tedirgin ediyordu. Kate'i o kadar yakın bir zamanda bulmuştu ki onu tekrar kaybetme ya da herhangi bir şekilde incinmesine izin verme riskini göze almak istemiyordu.

Kate öne doğru bir adım atarak, "Aslında buraya sadece biyo-şelasyon havuzunuzu kullanmak için geldik," dedi. Kompleksin etrafındaki iniş alanı bir tür şeffaf sarımsı malzemeden yapılmış büyük, berrak bir balonun içindeydi. Bu bariyerden süzülen güneş ışığı Kate'i altın sarısı bir ışığa boğuyor ve uzun, kıvrıkcık kıvılcık saçlarını yüzünün etrafında alevli bir korona haline getiriyordu. Rone onu daha önce hiç bu kadar güzel görmediğini düşündü, ama sonra eşi hakkında sık sık böyle düşünmeye başladı. Uzanıp elini omzuna koymak ya da sadece saçlarına dokunmak istedi ama yapamayacağını biliyordu. Dürtüsüne direnerek elini yumruk yaptı.

"Arınma Havuzu kompleksin Don tarafında," dedi mavi saçlı varlık yumuşak, çift cinsiyetli bir sesle. "Bu kişi oraya giremez - bu kişiye Gölge tarafından dokunulmadı."

"Bu ne?" Kate boş boş sordu. "Özür dilerim ama sen neden bahsediyorsun?"

"Sanırım o...şey o kendinden bahsediyor. Ya da kendisinden. Özür dilerim," diye özür diledi Rone. "Halkınızı ya da türünüzü tanımıyorum."

Mavi saçlı varlık başını sallayarak "Her şey yolunda," dedi.
-Alınmamıştı. "Bu bir Göksel. Bunun insanları erkek ya da dişi olduklarını iddia etmezler, çünkü bu tür ihtiyaç anında her ikisi de olabilir."

"Yani istediğin zaman cinsiyet değiştirebiliyorsun?" Rone bir kaşını kaldırdı.
"Bu uygun sanırım."

"Bazı terapiler sırasında çok yardımcı oluyor." Göksel başını zarifçe eğdi.

"Buraya o tür bir terapi için gelmedik," dedi Kate hemen. "Dediğim gibi, sadece havuzu kullanmak için buradayız. Ama sizinle tanıştığımıza çok memnun oldum." Kate elini uzattı ama Göksel geri çekildi, ürkmüş ve biraz da korkmuş görünüyordu.

"Bunu bağışlayın, ama siz henüz arınmadınız ve bedeninizin zehirlerle kirlendiğini ve kirletildiğini bu kişi anladı."

"Bunlar çok ağır sözler," diye homurdandı Rone, içinden koruyucu bir öfke dalgasının fırladığını hissederek. "Kate'in başına gelenlerin hiçbiri onun suçu değil. Ve hiçbir şekilde 'kirlenmiş ya da kirletilmiş' değil. Sadece ihtiyacı var-"

"Sizin gelişinizi bekleyen Işık Hanım'ı ziyaret etmesi gerekiyor," diye araya girdi Göksel yumuşak bir sesle. "Lütfen, bu sizi ona götürebilir mi? Onun yerine Gölgehan Hanımefendisi ile karşılaşmamak için zamanında gelmeniz daha iyi olur."

"O da buradaki yöneticilerden biri mi?" Kate, mavi saçlı varlığı iniş alanından çıkıp başka, daha küçük bir baloncuğun içine kadar takip ederken sordu. Bu baloncuk da aynı şeffaf malzemeden yapılmıştı ama sarı yerine turuncu renkteydi. Daha önce olduğu gibi, güneş ışığı içeri doluyor, yuvarlak alanı bir kâsedeki su gibi dolduruyordu.

"Öyle," diye başını salladı Göksel ve onları turuncu baloncuğun içinden başka bir baloncuga götürürken gülümsedi. Bu baloncuk kristal berraklığındaydı ve tam ortasındaydı.

görüntü ekranında gördükleri varlık duruyordu - bembeyaz saçları, kirpikleri ve kaşları olan bir kadın. Bu Bayan Işık olmalıydı. Saf beyaz bir elbise giyyordu ve onlar ona yaklaşırken ağzı yardımsever bir gülümsemeyle genişledi.

"Ah, Kate ve Rone," dedi onlara tumbul, solgun ellerini uzatırken, menekşe rengi gözleri parlıyordu. "Sizi gördüğüme çok sevindim, canlarım. Yaşadığınız trajedinin çoğunu Komutan Sylvan'dan duydum zaten." Göksel'e baktı. "Ve onları getirdiğin için teşekkür ederim, Azure canım."

Göksel başını salladı. "Bu sadece size hizmet etmek için yaşıyor, Işık Hanım." "Evet, biliyorum. Sen çok . Ama gel, seni selamlamalıyım!" dedi, Kate ve Rone'a gülümseyerek.

Önce Rone öne çıktı ve kendini yine Kate'le algılanan tehdidin arasına koydu. Bayan Light iyi *görünüyordu* ama onda farklı bir şeyler vardı; Wulven duyularını alarına geçiren tuhaf bir şey.

Tuhaf kokuyordu. Burnu ona okyanus rüzgârını hatırlatan keskin, temiz kokular ve Kate'in büyükannesinden aldığı elmalı turta tarifini hatırlatan sıcak, rahatlatıcı kokular algıladı. Ama başka kokular da vardı - bazıları o kadar gizliydi ki özel yetenekleri olmayan hiç kimse onları fark edemezdi.

Hoş, rahatlatıcı, temiz kokuların yanı sıra, bir yanık kokusu ve biber baharatı vardı - o kadar sıcaktı ki, sadece dumanlarının yakınında olmak bile gözlerinizi sulandırır ve yakardı. Bir tanesini tatmaya cesaret ederseniz ağzınızı Yedi Cehennem gibi yakacak türden. Başka bir şey daha vardı, daha da karanlık bir şey ama o kadar silik ve gömülüydü ki Rone bile zar zor fark edebiliyordu. Yine de onu rahatsız ediyordu.

"Sizinle tanışmak çok güzel, Bayan Light," dedi ve bir elini ona uzattı, çünkü o da iki elini kendisine ve Kate'e uzatmıştı.

"Ben de seninle tanıştığımıza memnun oldum canım ama sorunlarınızı değerlendirmek için ikinize de aynı anda dokunmam gerekiyor." Bayan Light Kate'e başıyla selam verdi. "Gel sevgili kalbim, utanma."

Rone önce Bayan Light'a dokunamamaktan ve tehdidi daha iyi değerlendirememekten hoşlanmıyordu ama Kate'in tesis müdürüne dokunmasını engellemeye çalışırsa ne kadar sinirleneceğini de biliyordu. Ayrıca, Kate'in ona dokunmasına izin vermek muhtemelen iyi bir şeydi -Bilmek, bir insanla ten tene temas ettiğinde onun gerçek niyetinin ne olduğunu her zaman daha iyi anlamasını sağlardı.

Birlikte Mistress Light'ın tombul, solgun ellerini tutmak için uzandılar. Temas ettiklerinde Rone Kate'in yeşil gözlerinin açıldığını gördü ama hiçbir şey söylemedi. Keşke hâlâ bağlantıları olsaydı da Kate ona ne gördüğünü anlatabilseydi ama bu durumda nazikçe gülümseyip Alev ve Ayaz'ın yöneticisiyle tokalaşmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu.

"Ah, evet." Mistress Light parlak mor gözlerini kapattı ve yüzüne sıkıntılı bir ifade geldi. "Ah canlarım, ikinizin de çektiği azap!" diye haykırdı gözlerini tekrar açtığında ve nihayet ellerini bıraktığında. "İlişkinizi eski uyumuna kavuşturmak için elimden gelen her şeyi, *her şeyi* yapacağıma burada ve şimdi size söz veriyorum."

"Çok nazıksınız ama aslında sadece havuzunuza girebilmek için buradayız." Kate'in sesi gergin çıkmıştı. "Eğer sakıncası yoksa, ben de bunu yapmak istiyorum."

"Zamanı gelince... her şeyin zamanı var, Kate canım." Bayan Light sakince başını salladı. "Ama önce seni bir odaya yerleştirmeli ve bir yemek hazırlamalıyız."

Sen. Sanırım acıkmış olmalısınız?"

Kate mutsuz görünerek, "Biraz, sanırım," dedi. "Ama... gece kalmak zorunda mıyız? Tatil köyünüz güzel bir yere benzemiyor değil ama-"

Rone kaşlarını çatarak, "Ama bu konuda çok çelişkili haberler duyduk, bu da bizi çok tedirgin ediyor," diye sözlerini tamamladı.

"Anlıyorum." Bayan Light onlara bakarken gözlerini yarı kapalı tuttu. Rone, bu ifadenin onu uykulu bir kediye benzettiğini düşündü. "Sizi temin ederim ki, buraya ilişkinizi yeniden inşa etmeye kararlı bir şekilde geldiyseniz korkacak hiçbir şeyiniz yok, canlarım."

"Ama-" Kate başladı ama yönetmen konuşmaya devam etti.

"Doğru niyet ve amaçlarla gelenler için Alev ve Ayaz tam da ihtiyaç duydukları şey olabilir. Ancak niyetleri saf değilse ve kalpleri tamamen iyileşmeye verilmemişse..." Bayan Light kaşlarını çatı. "O zaman onları burada sadece acı bekliyor."

Kate hemen, "Acı çekmek istemiyoruz," dedi.

"Ve eşimin tehlikeye atılmasına izin vermeyeceğim," diye hırladı Rone.

"Korkacak bir şey yok," dedi Bayan Light sakince. "Çünkü niyetinizin saf olduğunu anlıyorum. Yani... sözleşmeler."

Ellerini çırttı ve onları ilk getiren Göksel olan Azure, elinde yoğun bir yazıyla kaplı iki büyük, dairesel parşömen parçasıyla öne çıktı. Yazılar dış kenarlardan başlayıp spiral çizerek içe doğru ilerliyor, kelimeler ve harfler giderek küçülüyordu, ta ki merkeze geldiklerinde tamamen okunamaz hale gelene kadar.

"Burada ne yazıyor?" Kate, Mistress Light'ın kendisine uzattığı geniş, yuvarlak sözleşmeye kaşlarını çatarak baktı. "Büyük bir pizza kadar büyük," dedi yöneticiden de bir sözleşme almış olan Rone'a.

"Bu standart bir gizlilik anlaşması," diye açıkladı Mistress Light. "Buradaki yöntemlerimiz ve tedavilerimiz konusunda çok özeliiz. Sizden sadece sırlarımızı bu duvarların ötesinde paylaşmamanızı istiyoruz."

"Eğer hepsi buysa..." Kate mırıldandı. Sözleşmeyi evirip çeviriyor, ince yazıları okumaya çalışıyordu. "Yine de tamamını okuyamadığım bir şeye iç çekmekten hoşlanmıyorum."

"Ortadaki son kısım sadece yasal bir jargon," dedi Mistress Light havalı bir şekilde. "Aslında sadece bir formalite ama korkarım ki bunu imzalayana kadar biyo-şelasyon havuzumuza erişiminize izin veremem."

"Eğer durum buysa, sanırım başka seçeneğimiz yok." Kate hâlâ bu durumdan memnun görünmüyordu. "Nereyi imzalayacağım?" diye sordu Bayan Light'a. "Kaleminiz var mı?"

"Hiçbir yazı aracına gerek yok, canım. Sadece sağ başparmağınızı sözleşmenin tam ortasına bastırın. Parmak iziniz imzanız için yeterlidir."

"Tamam." Kate omuz silkerek onun dediğini yaptı. Büyük kontratı bir elinin avucunda düz bir şekilde tutarak sağ başparmağını yoğun bir şekilde yazılmış yazının ortasına indirdi.

Son anda Rone onu durdurmak istedi. Bu konuda içinde kötü bir his vardı. Çok tehlikeli bir karar verdiklerine dair bir his.

"Kate, yapma..." diye söze bağıladı ama o daha sözlerini bitiremeden Kate başparmağını kontratının ortasına bastırdı... ve hemen ardından geri çekti.

"Ah!" diye soludu, sağ elini sanki sokulmuş gibi salladı. "Ne oluyor be?"

"Sen iyi misin? Ne oldu?" Rone bir korku saplanması hissederek sordu. Kate'in elini tutup incelemek istedi ama son anda ona dokunamayacağını hatırladı ve kendini tuttu.

"Ne olduğunu bilmiyorum. Lanet şey beni *ısırdı*." Kate başparmağını parmaklarının içinde sıkıyordu. "Bu gerçekten acıttı!"

"Saçmalama, canım." Bayan Light eğildi ve Kate'in üzüntüsünden düşürdüğü kontratı yerden aldı. "Sadece baskı için gerekli kanı almak için küçük bir iğne. Gördün mü?" Kontratı kaldırdı ve onlara gösterdi. Şimdi, sarmal yazının tam ortasında küçük, kanlı bir parmak izi vardı - Kate'in.

"Eşimi yaralamaya cüret mi ediyorsun?" Rone içinde koruyucu bir öfkenin yükseldiğini hissetti ve içindeki Canavar da onunla birlikte yükselmeye çalıştı.

"Barış, Savaşçı..." Bayan Light ona elini uzattı. "Bu küçük yarayla çok şey başarılabilir. Artık sözleşmeyi imzaladığına göre, sevgili eşinin biyo-şelasyon havuzumuza erişimine izin verebilirim. İstedğin bu değil miydi?"

"Evet, ama acı pahasına değil," diye homurdandı Rone.

"Ah, o zaman korkarım yanlış yerdesiniz." Bayan Light kederli görünüyordu. "Kaybedilen bir şeyi geri getirmek için her zaman ödenmesi gereken bir bedel vardır. Acı genellikle bunun bir parçasıdır."

"Size söyledik, buraya ağrı, terapi ya da buna benzer bir şey için gelmedik," dedi Kate, sesi sinirli ve biraz da korkmuş geliyordu. "Sadece toksinleri sistemimden atmak istiyoruz ki son üç yıldır neler yaptığımı hatırlayabileyim."

"Evet, aynen öyle. Ve sen de öyle yapacaksın -eşin sözleşmeyi imzalar imzalamaz." Bayan Light, kendisine taş gibi bakan Rone'a gülümsedi. "Elbette, eğer imzalamazsan, ona havuza kadar eşlik edemezsin."

"zorunda değilsin," dedi Kate ona, hâlâ yaralı parmağını tutarak. "Bu Birinin başparmağındaki tüm deriyi bir koparması gibi acıtıyor. Bu yüzden

Belki de sen burada kalmalısın ve ben havuzda yüzdükten sonra geri geleceğim."

"Hem de nasıl," diye homurdandı Rone. "Seni böyle bir yerde asla yalnız bırakmam, *Lalli*. Bunu biliyorsun." Ya da hafızasını geri kazandıktan sonra öğrenecekti.

"Tamam, peki..." Kate huzursuzca omuz silkti. "Seni uyarmadığımı söyleme." "Ben iyi olacağım." Gözlerini Kate'in gözlerine kilitleyerek başparmağını

kendi sözleşmesinin merkezine. Bir an için hiçbir şey olmadı. Sonra bir Sanki biri derisini yırtmış ve çıplak kemiğine kadar soyuyormuş gibi yakıcı bir acı içinden geçti. Rone dişlerini sıktı ama yüzünü kesinlikle soğukkanlı tuttu. Bakışları, onun tepkisini dikkatle inceleyen Bayan Light'a kaydı.

Bunu görmek istiyor, nasıl tepki vereceğimi görmek istiyor, aniden anladı. Ne olursa olsun Kate'in yanında olup olmayacağımı bilmek istiyor. Bu bir tür test.

Bu, geçmeye niyetli olduğu bir sınavdı. Bir süre sonra acı hafifleyerek zonklamaya dönüştü ve başparmağını geri çekerek tıpkı Kate'in yaptığı gibi kanlı bir iz bıraktı -ama çok daha büyük bir iz.

"Çok iyi!" Bayan Light'ın sesi titredi. "Sanırım artık hepimiz gitmeye hazırız. Sevgili Azure'umu takip ederseniz, ikinizin de ait olduğu alana yönlendirileceksiniz."

Rone Kate'le bakışarak, hâlâ bağlantılarının olmasını diledi. Ama bağlantı olmasa bile Kate'in ne düşündüğünü yeterince iyi anlayabiliyordu çünkü o da aynı şeyi düşünüyordu. Başka ne seçenekleri vardı ki? Görünüşe göre, en azından yakın gelecek için, burada, Flame and Frost'ta sıkışıp kalmışlardı. Omuz silkerek mavi tenli, mavi saçlı Göksel'i takip etmek için döndü ve Kate de aynısını yaptı.

Yürürlerken Rone eşini izliyor ve Kate'i bir an önce o lanet havuza sokup çıkarabilmeyi umuyordu. *Lalli'sini* geri almak için sabırsızlanıyordu; onu kollarına almak, ona dokunmak ve tadına bakmak için sabırsızlanıyordu. Rahibenin önceki gece kanı üzerinde yaptığı soğutma işlemine rağmen, *açlığın* içinde yeniden yükseldiğini hissedebiliyor, ihtiyacı olanı almasını istiyordu... çok geç olmadan.

* * * * *

Kate bu durumdan hiç hoşlanmamıştı. Bayan Light'ın eline dokunduğunda çok garip bir deneyim yaşıyordu. Melek hanım, Kate'in kafasında ona taktığı isimle, ağzında tereyağı erimeyecek kadar tatlı görünüyordu ama onda bir şeyler vardı. Kate'i tedirgin eden tuhaf bir şey.

Genellikle başka birine ten tene dokunduğunda, onun anılarını, geçmişini ya da bir tür kişisel bilgisini görürdü. Mistress Light'a dokunduğunda ise böyle bir şey hissetmemişti. İlk başta tek gördüğü soluk mavi bir gökyüzünde süzülen beyaz, kabarık bulutlardı. Sonra muhteşem gökyüzünü ve masum bulutları paramparça eden şimşek *gibi* bir *parlama* oldu. Ve bir an için -sadece bir an için- Kate başka bir şey görmüştü. Bir çift koyu mor göz ona bakıyordu. Ve gözlerin derinliklerinde ne görmüştü... ne görmüştü? Kate hâlâ bilmiyordu. Gökence sahneleri... acı... ve düşünilemeyecek kadar korkutucu karanlık bir zevk.

Dikkatli ol! Bilme ona bağırırmıştı. Işığın yokluğu Gölge'dir. Işıktaki kal, Kate-ışıkta kal!

Kate hâlâ bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ama bu şimdiye kadar aldığı en güçlü uyarılardan biriydi ve onu çok korkutmuştu. Onu kapıdan kaçmaktan alıkoyan tek şey, uyarının kesinlikle gerçekleşecek bir şeyle ilgili olmamasıydı

-Ama kaçınılabilecek bir şey hakkında. Bu ve onun *gerçekten* hafızasını geri istiyordu.

Dikkatli olduğumuz sürece, dedi kendi kendine tedirgin bir şekilde, Rone'la birlikte Azure'u Bayan Light'ın ofisi gibi görünen şeffaf kubbenin dışına kadar takip ederken. *Dikkatli olduğumuz sürece bir şey olmaz.*

En azından öyle umuyordu.

Şeffaf baloncuk kubbe, daha küçük mor bir kubbeye açılıyordu ve bu kubbe de birçok başka alana açılıyordu. Kubbenin yarısının etrafında yarım daire şeklinde dizilmiş yedi kapı vardı - Kate hepsinin nereye gittiğini merak ediyordu ama öğrenmek zorunda kalmayacağını umuyordu. Tek istediği havuzlarına bir dalış yapmak ve buradan bir an önce çıkmaktı.

Mor kubbenin yarısını çevreleyen yedi kapının tam ortasındaki kapıya geldiler ve rehberleri kapının önünde durdu.

"Burası Alev ve Ayaz'a gerçek giriş. Buradan itibaren kişisel uzlaşma ve kurtuluş yolculuğunuza başlayacaksınız," dedi Göksel net ve yumuşak bir sesle. "Bu nedenle, giriş şekliniz çok önemlidir."

"Girdiğimiz yol mu?" Rone kaşlarını çatarak tekrarladı. "Lanet bir kapıdan kaç şekilde girebilirsin ki? Sadece açıp içinden geçersin, değil mi?"

Azure sadece başını salladı. Yedi uzun mavi parmağını kapıya dayayan Göksel mırıldandı,

"Yedi Kapı Yedi Oda ve Yedi

Kat için Yedi Mühür

Bazıları mutluluğa ve paha biçilmez

hazineye götürür Bazıları daha karanlık

zevklere

Kalbinizin arzu ettiğini seçin

Ya buzu seç ya da ateşi İkisi de seni
değiştirecek, zaman gösterecek Seni
kötü mü seçti iyi mi seçti
Şimdi seçimini yap, ikilik ya da yarık için
Yaşam mı seçilecek, yoksa ölüm mü?"

Bu şifreli dizeyi bitirdikten sonra Göksel, hâlâ kapalı olan kapıdan geri çekildi ve Kate ile Rone'a öne gelmelerini işaret etti.

"Gel," dedi o yumuşak, nötr sesiyle. "Bu kapıyı sizin için açmak bu kişinin işi değil. Bunu kendiniz yapmalısınız."

"Mecbur muyuz?" Kate kaşlarını çatarak uzun boylu varlığa baktı. "Ama ya yanlış seçim yaparsak? Az önce okuduğun o tuhaf şiir ne anlama geliyordu?"

Azure sadece başını salladı.

"Bunu söyleyemem çünkü yakında öğreneceksiniz. Bu kişinin size söyleyebileceği tek şey, her ikinizin de sağ avuçlarınızı hemen kapıya koymanız gerektiğidir."

"Yine mi bıçaklanacağız?" Rone Göksel'e ters ters bakarak sordu. "Arkadaşımın ikinci kez bu şekilde yaralanmasına izin vermeyeceğim."

Kate de derisinin tekrar soyulduğu hissine kapılmak istemiyordu ama bağıparmağını incelediğinde gayet iyi görünüyordu. Bir iğne batması ya da kanadığına dair herhangi bir belirti bile yoktu.

"Korkmayın. Bu kapı acısızdır," dedi Azure onlara. "Ama ikinizin de seçmesi gerekiyor."

"Bundan hoşlanmıyorum," diye Rone.

Kate iç çekti. "Ben de öyle ama başka ne seçeneğimiz var ki? Sanırım havuza girmeme izin verilmeden önce bunu yapmak zorundayız?"

"Gelen herkes seçim yapmalı," dedi Göksel başını sallayarak. "Hiçbiri çekimser kalamaz. Çünkü başka türlü Bayan Işık ve Bayan Gölge kalbinizin gerçek arzularını ve size en iyi nasıl davranacaklarını nasıl bilebilirler?"

"Buraya geldiğim andan beri yapmaya çalıştığım tek şey olan lanet havuza girmeme izin verebilirlerdi," dedi Kate sınanırcasına.

Rone, "Korkarım biyo-şelasyon havuzunu kullanmamıza izin vermeden önce doğru olduğunu düşündükleri şeyleri yapmamızı isteyecekler," diye gürledi.

"Bu konuda haklısınız. Uygun protokol her zaman takip edilmelidir," diye mırıldandı Azure. "Sadece kapıyı açın ve içeri girin. Kendinizi olmanız gereken yerde bulacaksınız."

"Pekala o zaman, madem öyle diyorsunuz. Hazır mıyız?" Rone iri bir elini kaldırdı ve Kate'e baktı.

"Bekle," dedi kaşlarını çatarak. "Bunu yapmadan önce sana söylemem gereken bir şey var..." "Bana ne söyleyeceksin?" Adam ona bir kaşını kaldırdı.

"Sadece..." Tereddüt etti. Bilmek'le yaşadığı yıllar onu bu konuda konuşmaya isteksiz hale getirmişti, hatta ona çok açık bir uyarı verdiğinde bile. Bildiklerini aktarmaya çalıştığında bazı insanlar gülüyor ya da alay ediyor, bazıları da onun deli olduğunu düşünüyordu. Ama Rone yeteneğini biliyordu, diye hatırlattı kendine. Ona bununla ilgili bir şey anlatmaya çalışsa tuhaf ya da deli olduğunu düşünmezdi, değil mi?

"Evet?" diye sordu. "Bana ne söylemek istiyorsun Kate?"

Kate derin bir nefes aldı. "Sadece dikkatli olmamız gerekiyor. Ve bu kapıya dokunduğumuzda, ikimiz de ışığa konsantre olmalıyız - ışıhta *kalmaya*."

Yeteneğini bildiğini bilse bile, yarı yarıya onun deli olduğunu düşünmesini bekliyordu. Ama o sadece başını salladı.

"Bu senin Bilen'den aldığın bir şey mi?" diye mırıldandı alçak sesle. "Bir uyarı mı?"

Kate başını salladı, ona inandığı için rahatlamıştı.

"Tehlikede miyiz?" Rone sordu. "Bir fırtınaya mı sürükleniyoruz, bebeğim?"

"*Sanmıyorum,*" dedi Kate temkinli bir sesle. "Dikkatli olduğumuz sürece değil

ışıkta kal. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama şu anda anladığım bu. Mistress Light'a dokunduğumuzda."

"Pekâlâ." Ciddiyetle başını salladı. "O zaman konsantre olalım, tıpkı dediğin gibi. Hazır mısınız?" Büyük elini tekrar kapının önünde tuttu. "Üç deyince sayarsın."

"Bir... iki... üç," diye yüksek sesle saydı Kate. Aynı anda kapıya temas ettiler ve kapı sessizce açılarak uzun bir koridoru ortaya çıkardı. Koridorun sağ yarısı saf, parlak güneş ışığıyla yıkanıyordu. Sol yarısı ise gölgelerle kasvetliydi. Ve her nasılsa, iki yarı aynı koridorda olmasına rağmen, ışık ve gölgeler birbirine karışmıyordu. Aralarında çok net bir sınır vardı.

Rone tedirgin bir kahkaha attı.

"Sanırım koridorun hangi tarafından yürüyeceğimizi biliyoruz."

"Sanırım öyle." Kate koridora doğru adım atmaya başladı ama Kate onu durdurmak için elini uzattı.

"Önce ben gideyim."

"başımın çaresine bakabilirim," diye itiraz etti Kate, sinirlenmişti. "Çok daha büyük olman, kendi başımın çaresine bakabileceğim anlamına gelmez."

"Yapabileceğini biliyorum bebeğim," diye mırıldandı. "Ama lütfen, önce benim gitmeme izin ver. Seni daha yeni geri aldım, seni tekrar kaybetme riskini almak istemiyorum."

Derin sesindeki yalvarış ve o parlak mavi gözlerdeki çığ bakış Kate'in dilini ısırmasına neden oldu. Genelde aşırı derecede

Bağımsızdı ve kimsenin onu korumaya çalışmasına izin vermek istemiyordu. Ama büyük Kindred ona sanki dünyadaki en değerli şeymiş gibi bakıyordu; sanki onu tekrar kaybederse ölecekmiş gibi.

İsteksizce başını salladı.

"Pekala, önce sen git. Sadece ışıktaki kal."

"Elbette." Bağı'nı salladı ve koridorun ıGıklı tarafına doğru temkinli bir adım attı. Hiçbir Çey olmayınca koridorda birkaç adım ilerledikten sonra dönüp Kate'e baktı. "İyi görünüyor. Hadi gel."

"Geliyorum." Kate bir adım attı ama sanki kapı aralığında bir şey vardı, göremediği ama aynı zamanda kaçamadığı görünmez bir bariyer. Koridorun aydınlık tarafına adım atmaya çalıştıysa da kendini karanlık tarafta buldu.

Onu endişeyle izleyen Rone kaşlarını çatı.

"Hey, ne yapıyorsun? Işıktaki kalmamız gerektiğini söylediğini sanıyordum?"

"*Deniyorum.*" Kate ışığın döküldüğü sağ tarafa geçmeye çalıştı ama görünmez bariyer onu dışarıda, gölgelerin içinde tuttu. Sanki onunla ışık arasında bir duvar vardı; ne kadar zorlarsa zorlasın onu karanlıkta ve gölgelerde tutan bir engel.

Geri dönüp tekrar denemesi gerektiğine karar veren Kate döndü ve kapıları olan mor kubbeye geri girmeye çalıştı. Ama orada duran Göksel Azure'u görebilmesine rağmen, uzun koridordan çıkamadı. Orada, karanlığın içinde kapana kısılmıştı, geri dönemiyor ya da ışığa çıkamıyordu.

"Kate?" Rone yine kaşlarını çatarak ona baktı. "Sorun nedir?"

"Bilmiyorum. Aydınlık tarafa geçmemi ya da tekrar denemek için diğer odaya dönmemi engelleyen bir tür görünmez bariyer var gibi." Kate yükselen paniği sesinden uzak tutmaya çalıştı ama bu onu gerçekten korkutuyordu. "Bundan hoşlanmıyorum," diye fısıldadı, sesi gergin çıkıyordu. "Hiç hoşuma gitmiyor."

"Ben de bilmiyorum. Hey!" Rone hâlâ kapının dışında duran Azure'a bağırdı. "Yedi Cehennem'de neler oluyor burada? Kate neden bu koridordan çıkamıyor ya da ışığa çıkamıyor?"

"Sana biçilen kaderi kabullenmelisin," dedi Göksel, ince, soluk mavi omuzlarını kaldırarak üstü kapalı bir şekilde. "Belki de eşin, içinde bulunan ve henüz temizlenmesi gereken karanlık yüzünden ışığa giremiyordur. Bir şey söyleyemem, size sadece koridorun ışıklı yarısında kalmanızı tavsiye edebilirim. Onu bekleyen azaptan bu şekilde kurtulabilirsin."

"Azap mı? Sen neden bahsediyorsun be?" Rone şimdi gerçekten üzgün görünüyordu. Hatta ses tonu öfkeye varmak üzereydi.

Kate kendini bunun doğru olduğuna inandırmaya çalışarak, "Ben iyiyim," dedi. "Yani, sadece biraz karanlık, hepsi bu." Yine de gölgelerin görüşünü bulanıklaştırması ve ışıklı tarafı görmesini zorlaştırması garipti. Neler oluyordu?

"İyi değilsin." Rone büyük ellerini kaldırarak Kate'in karşılaştığı görünmez bariyeri aradı. Ama parmakları koridorun gölgeli kısmına doğru kolayca kayarak geçip gitti.

"Yapma!" Azure'un sesi o kadar sinirliydi ki Kate arkasına baktı. Göksel orada durmuş, yedi parmaklı ellerini sıkıyordu. "Eğer sana ışığın güvenliği bahşedildiyse, gölgelere girmemelisin," dedi, sesi son derece endişeli çıkıyordu.

"Neden olmasın?" Rone homurdandı. "Bana eşimle birlikte olmamam için iyi bir neden söyle."

"Güvenli değil! Karanlık... içinizde büyür. Ruhunuzu yiyor ve sonra Madam Shadow'un onu serbest bırakmak için sizi cezalandırmaktan başka çaresi kalmıyor. Işıқта kalmak çok daha kolay... çok daha iyi."

"Siktir et." Rone hızlı bir hareketle koridorun gölgeli tarafına geçti ve Kate'in yanında durdu. Panik tepkisini tetikleyecek ve Kate'i korkutacak kadar yakın değildi ama Kate'in artık karanlıkta yalnız hissetmeyeceği kadar yakındı. Bu güzeldi ve Kate göğsünde büyüyen panik düğümünün gevşemeye başladığını hissetti. Yine de ona bir Çey söylemesi gerektiğini hissetti.

"Bunu yapmak zorunda değildin," diye mırıldandı adam yanına geldiğinde. "Eğer bu taraf bu kadar tehlikeliyse belki de ışıқта kalmalıydın."

"Hayır." Rone'un delici mavi gözleri parladı. "Benim yerim senin yanın. Her zaman."

Koridorun sonunda Azure'un üzgün bir ses çıkardığını duydular. Kate Göksel'in yüzüne baktığında onun neredeyse ağlamak üzere olduğunu gördü.

"Gölgeler için iki tane daha," dedi kederle. "Çok iyi. Bayan Işık'ı ve Bayan Gölge'yi bilgilendirin. Güle güle. iyi."

"Bekle!" Kate seslendi. "Buradan nereye gideceğiz?"

Ama Göksel çoktan soluk mavi ayaklarının üzerinde sessizce süzölmeye başlamıştı. Rone omuz silkti. "Sanırım koridordan devam edeceğiz."

"Evet, ama sonuna geldiğimizde ne bulacağız?" Kate endişesini sesinden uzak tutamıyordu.

"Ne bulursak bulalım, onu birlikte bulacağız," dedi büyük Kindred kararlılıkla. "Haydi."

Uzun boylu bir adamın yüksek sulara ilerlemesi gibi gölgelerin arasından ilerleyerek yolu açtı. Kate bu kez onu takip etmekten mutluydu. Önce onun gitmesine izin verdiği için mutluydu ve bu konuda biraz suçlu hissetse de karanlıkta ona katılmaya geldiği için minnettardı. Şimdi Rone, kendisinin alacağı her ne varsa ondan bir yığın alacaktı; bu hiç de adil görünmüyordu. Ama onun bu kadar sadık ve cesur olması güzeldi.

Kate onu alıŖveriŖ merkezinde gördüğünden beri ilk kez kalbinde ona karŖı bir Ŗeylerin kıpırdadığını hissetmeye baŖlamıŖtı. Aşık değil - onu sevecek kadar iyi tanımıyordu. Ama hayranlık.

Uzun boylu, yakışıklı, sadık ve cesur... Hayran olunmayacak ne var? Beyninin içinde Mimi'nin sesi gibi geliyordu - oda arkadaşı ve arkadaşının söyleyeceği bir şey gibi. Neredeyse, büyük Kindred ona bu kadar yüksek beklentilerle ve hatırlayamadığı bir geçmişin tüm o hikayeleriyle gelmemiş olsaydı, onunla ilgilenebileceğini hissediyordu. Eğer ona dokunmak panik atak geçirmesine neden olmasaydı... bunu da düşünmek gerekirdi. Ve-

Uzun koridorun sonuna vardıklarında düğünceleri kesildi. Koridorun diğer ucunda durduğunda Kate koridorun sonunda tek bir kapı olduğundan emindi, Ėimdi ise iki kapı görüyordu. Biri aydınlık tarafta, diğeri de gölgelerdeydi.

"Işık kapısını dene," dedi hemen. "Bakalım bir şekilde geçebilecek miyiz?"

Rone düğmeye uzandı ama iri eli gölgelerden ışığa geçemedi. Tekrar denedi ama sonuç aynıydı; daha önce Kate'in ışığa geçmesini engelleyen görünmez bariyerin etkilerini hissediyordu.

"Hey," diye homurdandı kaşlarını çatarak. "Yedi Cehennem'de ne var?"

"Korkarım artık burada benimle sıkışıp kaldın." Kate kendini yeniden suçlu hissetti. "Bunun için üzgünüm."

"Sorun yok, bebeğim." Rone içini çekti ve koridorun karanlık tarafındaki kapı koluna uzandı. "Sanırım bunun yerine buradan geçmemiz gerekecek." Ona baktı. "Bir şey hissediyor musun? Herhangi bir tehlike sinyali alıyor musun?"

Kate derin bir nefes aldı ve Bilmesi'nin ona bir şey söyleyip söylemeyeceğini, herhangi bir uyarıda bulunup bulunmayacağını görmek için bekledi. Ama altıncı hissi sessizdi.

"Şimdilik bir şey yok," dedi. " edelim."

"Anlaştık." Rone kapı kolunu çevirdi ve kapıyı iterek açtı.

Bölüm On Dört

Koridorun gölgeli yarısından çıkıp geniş, loş bir odaya girdiler. Rone etrafına dikkatle baktı, herhangi bir tehlike işareti var mı diye kokladı. Ama hassas burnunun algıladığı tek şey hafif bir baharatlı biber kokusuydu. Tuhaf...

"Burası neresi?" Kate arkasından yaklaşarak sordu. Rone, Kate'in ona dokunmamaya dikkat ederken, aynı zamanda daha önce olduğundan biraz daha yakın durduğunu fark etti. İyi, yakınında durmasına sevinmişti -gerektiğinde onu korumak daha kolay olacaktı.

"*Burası* Buz ve Alev'in alt katlarının girişidir," diye mırıldandı yeni bir ses odanın uzak tarafından. "Buraya girmek için Gölge tarafından dokunulmuş olmak gerekir."

"Sen de kimsin?" Rone hemen kendini Kate ile olası tehdidin arasına soktu. "Ve ne istiyorsun?"

"Bu sadece size rehberlik etmek için burada."

Uzun, ince bir şekil odanın uzak tarafındaki gölgelerden kendini ayırdı ve Rone bu varlığın Azure gibi başka bir Göksel olması gerektiğini gördü. Ama bu seferkinin rengi çok daha koyuydu; koyu mavi bir teni ve gölgeli odada görülmesi zor olan uzun mavi saçları vardı.

"Bunun adı Cerulean," dedi yeni rehberleri öne çıkarak. "Gelin -bu kişi sizi Arınma Havuzu'na götürmek için gönderildi."

"Gerçekten mi? Nihayet!" Kate rahatlamış bir ifadeyle Rone'un gölgesinden çıktı. "Bekle." Rone kaşlarını çatı. "Kate'in bu havuza girmesi halinde zarar görmeyeceğine dair bize söz verebilir misiniz?" diye sordu. "Kate'in bu havuza kesinlikle güvende mi? Onu hiçbir şekilde riske atmayacağım."

Göksel, masmavi kaşlarından birini ona doğru kaldırdı.

"Seninle ve birlikte yaşadığınız hayatla ilgili anılarını yeniden kazanmasına izin vermek için bile mi?

Onu eşin olarak geri almak için bile mi?"

Rone derin bir nefes aldı. "Hayır. Bunun için bile değil."

"Hmm." Cerulean başını salladı. "Bunu bilmek güzel. Bu, Gölgelelerin Sahibesine amaçlarınızın saflığı konusunda bilgi verecektir."

"Hâlâ soruyu yanıtlamadın," diye işaret etti Rone. Ama uzun boylu, ince uzaylı çoktan dönmüş ve önlerinden süzülerek odanın uzak ucundaki gölgelerin içinde kaybolmuştu.

." Kate ona sabırsız bir bakış attı. "Onu kaybedeceğiz!

Ya da o, ya da her neyse. Gitmek zorundayız. O havuza girmeliyim!"

"Tehlikeli olsa bile mi?" Cerulean'ı odadan çıkıp başka bir uzun, gölgeli koridora kadar takip ettiklerinde Rone sordu.

"Tehlikeli olsa bile," dedi Kate acımasızca.

Rone ona yakından baktı. Onun biyo-şelasyon havuzuna girme konusundaki yoğun kararlılığının kendisine geri dönmek istemesiyle -normal hayatlarına geri dönmek istemesiyle- ilgili olduğundan emin olmak istiyordu. Ama nedense bundan kuşkuluydu. Kate hayatının ya da koşullarının belirsiz ya da kontrolsüz olmasından hoşlanmayan bir kadındı. Kuşkusuz hafızasında üç yıllık bir boşluk olması onu *son derece* kontrolsüz hissettiriyordu ve bu duygudan hoşlanmıyordu.

Şu anda onu harekete geçirenin, kendisiyle olan hayatına devam etme isteğinden ziyade, düzen ve kesinliği yeniden kazanma ihtiyacı olmasının daha muhtemel olduğunu düşündü. Yine de, ne kadar küçük olursa olsun, onun bir risk almasına izin verdiği için huzursuz hissediyordu.

-Hayatıyla.

"Ya gerçekten güvenli değilse?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Kate, bu konuda emin değilim. Şimdi buradayız ve bu yer hakkında kötü hisler beslemeye devam ediyorum."

"Bakın, Komutan Sylvan bizi buraya özellikle bu havuzu kullanmamız için gönderdi," diye belirtti. "Yani güvenli *olmalı*." Rone'a bir bakış fırlattı. "Sadece hafızamı geri istiyorum," dedi alçak bir sesle. "Sadece son üç yıldır ne halt ettiğimi bilmek istiyorum. Annemin nasıl öldüğünü bile bilmiyorum, Rone. Ve hayır-" Bir elini kaldırdı. "Bana söylemeni istemiyorum. Kendim öğrenmeliyim."

Çaresizce omuz silkti. "Tamam, anlıyorum." O da anladı. Kate çok bağımsız bir kadındı -kendisi için bir şeyler yapmaktan hoşlanan bir kadın. Bu yüzden rahatlamasına ve onun için küçük şeyler yapmasına izin vermesi, örneğin yüksek bir uzay aracı kapısından inmesine yardım etmesi ya da onun için yüksek bir raftaki eşyalara uzanması onun için çok özeldi. Ya da ona yakın hissetmeye ihtiyaç duyduğunda onu küçük bir kız gibi kollarına alması gibi...

Rone'un üzerinden onu neredeyse dizlerinin üzerine çöktürecek kadar güçlü bir özlem dalgası geçti. Tanrılar, onu, güzel eşini nasıl da özlemişti! Tam burada, yanı başındaydı ama yine de ona dokunamıyordu; onu kollarına alıp çaresizce arzuladığı şekilde öpüp okşayamıyordu. Biyo-şelasyon havuzunda yüzmek buna çare olur muydu? Yoksa korku toksinlerinden arınmış, hafızası yerine gelmiş ama ona hâlâ ilgi duymayan bir halde mi çıkacaktı? Belki de yeni bir başlangıç yapmaya, onu hayatından çıkarmaya karar verecekti. Belki de kaderinde ona bir daha sarılmak yoktu...

Bu düşünceyle içindeki *açlık* kıpırdandı ve Canavar alçak, uyarıcı bir hırıltı çıkardı.

"Nihayet buradayız - Arınma Odası. Ve burası da Arınma Havuzu." Göksel'in yumuşak sesi onun sıkıntılı düşüncelerini ve *açlığın* çağrısını böldü.

Rone başını kaldırıp baktığında, dar koridordan yeraltında olduğu anlaşılan başka bir büyük taş odaya girdiklerini gördü. Pencere yoktu ama odanın içinden dağınık, mavimsi bir ışık geliyor gibiydi.

Duvarlar. Gölgeleeri dağıtmak için pek bir şey yapmadı. Bununla birlikte, daha parlak bir aydınlatma kaynağı vardı - bir tür sert beyaz spot ışığı tavandan inerek zemindeki dikdörtgen bir deliğı aydınlatıyordu. Yaklaşık yedi metre derinliğinde, on metre genişliğindeydi ve zeminin, duvarların ve tavanın geri kalanını oluşturan aynı gri kaldırım taşlarıyla kaplıydı. Ama Rone içine baktığında tamamen boş olduğunu gördü.

"İşte," diye mırıldandı Göksel, yedi parmaklı elleriyle işaret ederek. "Arınma Havuzu."

"Bakacak pek bir şey yok, değil mi?" Kate'in sesi şüpheli geliyordu. "Peki su nerede?"

Cerulean yumuşak bir sesle, "Biyo-şelasyon kimyasalları, içinde temizlenmeye ihtiyacı olan biri olduğunu hissedene kadar havuza akmaz," diye açıkladı. "Bu nedenle arındırıcı sularına dalmak için soyunmalı ve içine tırmanmalısınız."

"Soyunmak mı? Soyunmak zorunda mıyım?" Kate yerdeki karanlık deliğe güvensizce baktı ve kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu. "Uh, giyecek bir mayom falan olamaz mı?"

Cerulean üzüntüyle, "Bu korkarım ki öyle olmayabilir," dedi. "Tedavinin etkili olabilmesi için cildinizin her santimetresinin Arınma sularıyla yıkanması gerekiyor."

"Tamam, peki... En azından biraz yalnız kalabilir miyim? Yani, işe yaraması için bunu yaparken beni izlemenize ihtiyacım yok, değil mi?" Kate, Rone'a bir bakış attı ve Rone onun ne düşündüğünü anladı; kendisini çıplak görmesini istemiyordu. Rone'un geçmişte onun tatlı, tatlı vücudunun her santimini görmüş, dokunmuş ve tatmış olmasını bir yana bırakırsak, Kate bunların hiçbirini hatırlamıyordu ve bu yüzden tıpkı ilk tanıştıklarında olduğu gibi yine utangaçtı.

Bunu yapmak kalbini kırırsa da, ona istediği mahremiyeti vermekten mutluluk duyardı ama onu o garip, uğursuz taş deliğe tek başına girmesi için yalnız bırakma fikrinden hoşlanmadı. Bu şey ona beslenmeyi bekleyen boş, dişsiz bir ağzı hatırlatıyordu ve etrafındaki havada hassas burnunu yakan garip, kimyasal bir tını vardı.

Ancak Göksel'in böyle bir endişesi yokmuş gibi görünüyordu.

"Bu kişi size mahremiyetinizi sağlamaktan memnuniyet duyacaktır," dedi saygıyla eğilerek. Soyunduğunuzda, havuza tırmanmanız yeterli. Varlığınızı hissedecek ve dolmaya başlayacaktır. Yine de unutmayın..." Öne doğru eğildi ve vurgulamak için iki uzun parmağını gösterdi. "Ne yaparsan yap, derinin her santimi yıkanmadan ve su çekilmeden, vücudundan sızdırdığı korku toksinlerini de beraberinde götürmeden havuzdan ayrılmamalısın. Anladınız mı?"

"Sanırım öyle." Kate başıyla onayladı. "Giysilerimi çıkar, havuza gir ve akana kadar çıkma. Bunu yapabilirim, güçlü bir yüzücüyümdür."

"Belki suyun içinde olabilirsin." Cerulean ona acıyan bir bakış attı. "Ancak Arındırma kimyasalları tamamen başka bir şey. Ama sakın olun ve korkunun sizi alt etmesine izin vermeyin, her şey yoluna girecektir."

Bu Rone'a uğursuzluk gibi gelmişti ama Kate yine başını sallıyordu, havuza girip işlemlere devam etmek için sabırsızlandığı belliydi.

"," dedi kendinden emin bir şekilde.

"Pekala. O zaman bu seni yalnız bırakacak. Arınmanın nasıl gittiğini görmek için daha sonra tekrar geleceğim." Cerulean uzun mavi parmaklarını birbirine geçirdi ve derin bir selam verdi. Sonra Göksel dönüp Arınma Odası'ndan usulca çıktı ve uzak duvardaki küçük ahşap bir kapıdan geçerek gözden kayboldu.

"Eee?" Kate orada duran Rone'a baktı. Elleri bluzunun üzerindeydi, belli ki onu çıkarmaya hazırdı. "Sen de gitmeyecek misin?"

Rone kaşlarını çatarak, "Hiç sanmıyorum," diye homurdandı. "Utangaç hissediyorsan üzgünüm Kate, ama seni garip bir deliğe girip kim bilir ne tür kimyasallarla kaplanman için yalnız bırakmamın imkânı yok."

"Senin önünde kıyafetlerimi çıkarmak istemiyorum!" diye bağırdı, kollarını göğüslerinin üzerinde koruyucu bir şekilde kavuşturarak. "Ve beni daha önce nasıl çıplak gördüğünü tekrar söyleme - gördüğünü biliyorum ama hatırlayamıyorum, bu yüzden hala beni gerçekten *rahatsız ediyor*."

Rone içindeki *açlığın* yeniden kıpırdadığını hissetti.

"Seni sadece çıplak görmedim bebeğim, vücudunun her santimini yaladım, öptüm ve okşadım," diye homurdandı. "Başının tepesinden ayak parmaklarının ucuna kadar, üzerinde tatmadığım ve okşamadığım hiçbir yer yok. Ama tamam, arkamı döneceğim. Bu seni mutlu edecek mi?"

"Sanırım hiç yoktan iyidir." Kate ona ters ters baktı, yanakları kızarmıştı.

Koridorun gölgeli kısmında ona katıldığında, Rone kısa bir süre için neredeyse yakınlaştıklarını hissetmişti. Şimdi ise Kate'in Aralarındaki mesafe tekrar açıldı ve iç geçirdi.

Bana güvenmiyor, diye düşündü. Bana güvenmiyor çünkü beni tanımıyor, artık tanımıyor.

Ama şu anda bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Onu güvende tutmaya çalışmaktan ve havuz tedavisinin işe yaramasını ve eşinin yakında onu hatırlamasını ummaktan başka bir şey yapamazdı. Sessizce döndü, ona sırtını verdi ve bekledi.

* * * * *

Kate soyunmaya başlamadan önce onun arkasını dönüp geniş sırtını ve omuzlarını göstermesini bekledi. Tanrım, bu çok garipti! Adamın sözleri kulaklarında çınlayıp duruyordu: "*Vücudunun her santimini yaladım, öptüm ve okşadım,*" demişti. Gerçekten öyle miydi? Evli olduklarına göre doğruyu söylüyor olmalıydı. Ama yine de, bunu yüksek sesle söylediğini duymak sinirlerini geriyor ve kalbinin huzursuzca çarpmasına neden oluyordu.

Kıyafetlerini çıkarırken kendi kendine, *gerçekten sapık bir çift olmalıyız*, diye düşündü. *Acaba bana başka neler yapmasına izin verdim...* Sonra bunun düşünmeye değmeyeceğine karar verdi.

Üzerinde doğum günü kıyafetinden başka bir şey kalmayınca havuzun kenarına doğru yürüdü. Orada bir süre titreyerek durdu -burası gerçekten de kıyafetsiz soğuktu- ve içine nasıl ineceğini merak etti. Görebildiği kadarıyla merdiven yoktu; derin taş çukura girip çıkmanın hiçbir yolu yoktu. Atlamak da istemiyordu; aşağıya inmek için uzun bir yol varmış gibi görünüyordu ve bileğinin burkulduğunu görebiliyordu. Havuzun kenarına tutunana kadar etrafta dolanabileceğini ve sonra kendini bırakabileceğini düşündü ama yine de aşağıdaki havuzun taşlı zeminine üç fitlik bir düşüş olacaktı - bunu dört gözle beklemiyordu.

Sanki aklından okuyormuş gibi, arkasında Rone'un derin sesini duydu.

"İçeri girmek için yardıma ihtiyacın var mı?"

"Hayır, elbette hayır," dedi Kate aceleyle. Başını çevirdi ve adamın hâlâ geniş sırtını ona dönmüş olduğunu ama konuşmak için başını yarım çevirdiğini gördü. Keçke sırtını örtecek bir Çeyi olsaydı diye düşündü; yaralarının bu Çekilde ortaya çıkmasından nefret ediyordu!

"Emin misin? Sırf yardım isteyemeyecek kadar gururlu olduğun için kendine zarar verme Kate."

", " dedi savunmacı bir tavrıyla, havuzun kenarına
-Kahretsin, taşlar çıplak poposunda *soğuktu!* "Aşağıya tek başıma inebilirim, gayet iyi. Ayrıca, yardımına ihtiyacım *olsa* bile sana dokunamam - ki *yok*. Korku toksinlerinin dışarı atılmasını istememin tek nedeni bu, hatırladın mı?"

Derin bir iç çekti. "Tenlerimiz birbirine değmesin diye kolumu elime dolayabilirim ve seni bu şekilde aşağı indirebilirim diye düşündüm."

Kate bir an için bunu düğündü ama sonra kendini onun elinden sarkarken, çıplak ve her Geyi ortada, havuza indirilirken hayal etti. Hayır, bunu yapmak istemiyordu. Kendini bir Gekilde aGığıya bırakmak daha iyi olurdu.

"Hayır, teşekkürler," dedi, havuzun kenarına tutunmak için dönüp yavaşça aşağı inmeye çalışırken bile sesini hafif tutmaya çalışarak. "Ben... iyi... olacağım." Uçsuz bucaksız taş deliğe inmeye çalıştığı için sesi biraz gergin çıkıyordu ama bunu başardığını düşünüyordu. Sonunda ayak parmakları dibin birkaç metre yukarısında sallanırken havuzun kenarından sarkıyordu.

İşte gidiyor. Kenarı bırakarak kendini aşağı bıraktı ve ayaklarının üzerine hafifçe inmeye çalıştı.

Yere indi ama pek de hafif sayılmazdı. Kaba taşların üzerinde tökezledi ve dizlerinin üzerine çökerek her ikisini de sıyırdı.

"Ah!" soludu istemsizce.

Rone hemen havuzun kenarına gelmiş, endişeyle aşağıya bakıyordu. "Kate? *Lalli?* İyi misin?"

"Ben iyiyim!" Kate çabucak ayağa kalktı ve elindekiyle kendini örtmek için elinden geleni yaptı.

Ellerini. "Bak, sakıncası var mı? Burada hâlâ çıplak olduğumu biliyorsun."

"İyi değilsin." Burnu kırıştı. "Kan kokusu alıyorum, neren kanıyor?"

"Ben-" Kate dizlerine baktı. Bacaklarından kan damlaları akıyordu; taş zemine düşüdüğünden daha sert çarpmış olmalıydı.

Rone kaşlarını çatarak "Yukarı gel," dedi. "Seni iyileştirmem gerek."

"Beni iyileştirmek mi? Sen neden bahsediyorsun?" Kate talep etti. "Yanında ilk yardım çantası ya da benim bilmediğim bir şey var mı?"

"Hayır, dilimle," dedi sabırsızca. "Sana dokunmamı istemediğini biliyorum ama o yaraları kapatmak için sadece birkaç yalamaya ihtiyacın olacak. En azından bunu yapmama izin ver."

Kate kaşlarını çatı. "Yani sadece *yalayarak* iyileştirebilir misin?"

"Elbette. Her zaman öyleydim, sen benim eşimsin. Bu bir Wulven Kindred'in yeteneklerinden biridir." Gerçekten üzgün ve tedirgin görünüyordu. "Lütfen Kate, seni yaralı görmeye dayanamıyorum."

"Ben *iyiyim*, sadece dizlerimde birkaç sıyrık var." Kate hâlâ kollarıyla göğüslerini ve cinsel organını örtmeye çalışıyordu. "Ayrıca, biyo-şelasyon kimyasalları gelip her yerimi yıkayana kadar burada kalmak zorundayım, unuttun mu?" Ayaklarına baktı. "Eğer hiç gelmezlerse..."

Rone inatla, "Açık yaralarla bu işlemde geçmen fikri hoşuma gitmiyor," dedi. "O kimyasallar kan dolaşımına karışırsa ne olacağını bilemezsin." Havuzun kenarında diz çöktü ve bir elini ona doğru uzattı. "Haydi Kate, önce seni çıkarayım ve iyileştireyim. *Lütfen.*"

Delici mavi gözlerindeki endişe o kadar yoğundu ki, Kate neredeyse onun istediğini yapacaktı. Ama sonra onun elini tutmayı, tenine dokunmayı düşündü.

ve alışveriş merkezinde onu yakaladığında içinden geçen panik dolu korkuyu hatırladı. Kalbi çarpmaya başladı ve o korkunç kapana kısılmışlık ve çaresizlik hissini tekrar yaşamak istemediği için geri çekildi.

"Bilmiyorum-" diye başladı ama tam o sırada bir ses duyuldu ve ayaklarının altındaki taş bloklardan su akmaya başladı.

En azından Kate bunun su olduğunu *düşünüyordu*. Berraktı ve sanki gizli bir jet onu yukarı doğru itiyormuş gibi taşların arasındaki çatlaklardan fokurdayarak yukarı doğru fışkırıyordu. Ayaklarına soğuk geliyordu ve daha ne olduğunu anlamadan ayak bileklerine kadar yükselmişti.

"Kate, çık oradan, bu şey zehirli kokuyor!" Rone öncekinden daha da endişeli görünüyordu.

Kate inatla, "Ben hiçbir koku almıyorum," dedi. "Bak, bunu yapmak zorundayım.

-Hafızamı geri kazanmanın tek yolu bu. Bunu istemiyor musun?"

"Hayatın pahasına olmaz. Bu konuda içimde kötü bir his var!" Rone telaşla bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "*Lalli*, lütfen!"

"İyi olacağım," diye tekrar güvence verdi ona. "Sadece biraz üşüdüm, hepsi bu."

Soğuk kelimesi hafif kalırdı. Artık inciklerine kadar gelen berrak sıvı, sıvı buz gibi geliyordu. Kate kollarını kendine daha da sıkıca sardı ve titremesini engellemeye çalıştı. Şelasyon kimyasal sıvısının bacaklarının önünden akan kan damlalarına dokunduğunda hidrojen peroksit gibi köpürüp kabardığını endişeyle fark etti.

Ya Rone haklıysa? diye düşündü huzursuzca. *Ya bana bir şey yaparsa? Ya-*

Tam o sırada berrak sıvı sıyrılan dizlerine ulaştı; ateş gibi yakıyordu.

Kate keskin bir nefes aldı ve ellerini yumruk yaptı. Çığlık atmamak için çenesini sıkıca kapattı. Dizlerini aside batırmış gibi hissediyordu!

"Acı çekiyorsun." Rone hâlâ gözlerinde endişeyle onu izliyordu. "Bunu söyleyebilirim!"

"Sadece... biraz acıtıyor. Hepsi bu," diye homurdandı Kate, ne kadar acı çektiğini belli etmemeye çalışarak. Tanrım, ispirtonun on katı gibiydi! Kimyasalların yaralı dizlerinin etrafında deli gibi köpürdüğünü, sıvı seviyesi yükseldikçe kanlı köpüğün de yükseldiğini görebiliyordu. Ve sonra, endişe verici bir şekilde, köpüğün kıpkırmızı rengi yayılmaya başladı. İnce, kanlı dereler berrak sıvının içinde spiral çizmeye başladı ve biyo-şelasyon kimyasallarının yüzeyinde garip şekillerde dönmeye başladı.

"Yedi Cehennem'de neler oluyor?" Rone da açıkça fark ederek sordu. "Neden kırmızıya dönüyor?"

"Ben... Bilmiyorum." Kanlı kırmızı sıvı uyluklarının üst kısmına ulaştığında Kate ürperdi.

"Bundan hoşlanmadım!" Rone homurdandı. "Çık dışarı!"

Dürüst olmak gerekirse Kate de bundan hoşlanmamıştı. Havuzdaki sıvı artık tamamen kırmızıydı; buz gibi kanın içinde banyo yapmak gibiydi. Ama Ğimdiye kadar beline kadar gelmiğti ve hâlâ hızla yükseliyordu.

Belki de Rone haklıdır. Belki de buradan gitmeliyim.

Ama bunu yaparsa, hafızasını nasıl geri kazanacaktı? Kanlı görünen sıvıyla kaplı olmak elbette nahoştu ama buna biraz daha dayanabilirse ödüllendirilecekti - kaybettiğı yılları geri kazanacaktı. Sonunda annesine ve Rone'a ne olduğunu anlayacaktı ve-

Kırmızı sıvı göğüslerine simsiyah bir renge dönüştüğünde düşünceleri aniden kesildi.

Kate kendine bakarak, "Aman Tanrım," diye fısıldadı kararsızca. *Katran -Katrana benziyor!* Katran gibi de *hissettiriyordu*; eskiden berrak olan sıvı şimdi yapışkan ve yoğundu. Kate bir elini kaldırdığında, madde yapışkan ipler halinde kolundan aşağı sarkıyordu.

"Aşağıda ne *hالتلار* dönüyor?" Rone kükredi.

"Bilmiyorum!" Kate bacaklarını oynatmaya çalıştı ama çok zordu; siyah, katranımsı sıvı o kadar yoğundu ki sanki tutkalın içinde hareket ediyor gibiydi. Omuzlarını geçip boynuna kadar ulaşmıştı.

Aman Tanrım, beni örtecek! Bir dakika içinde başımın üstünden geçecek!

Hafızası geri gelene kadar havuzda kalma kararlılığı aniden sarsıldı. Başının üzerinden akan sade, berrak sıvıya dayanabilirdi. Ne de olsa yüzmeyi seviyordu ve sudan hiç korkmuyordu. Ama bu... şey... berrak sıvının dönüştüğü bu siyah sızıntı tamamen başka bir şeydi. Kate yapışkan siyah katranın yüzünü ve başını kaplamasını istemiyordu. Bırakın suya basmayı, içinde zar zor hareket edebiliyordu. Boğulacaktı!

"Rone!" diye soluk soluğa bağırdı, havuzun dönüştüğü tuhaf katran çukurunda boğulma korkusu onu ele geçirirken ona dokunma korkusunu unutmuştu. "Ben... Ben bundan hoşlanmıyorum!"

"Buraya gel." Ona ulaşmak için tekrar elini uzattı.

Siyah balçık artık Kate'in çenesine kadar gelmişti. Kulaklarına sızdığını hissedebiliyordu ve yakında önce ağzını, sonra da burnunu kaplayacaktı. Paniğe büyük Kindred'ın eline ulaşmaya çalıştı. Ama katran gibi sıvının içinde ilerlemek, bataklıkta ya da çamurda ilerlemeye çalışmak gibiydi. Kate hissetti

Kötü bir rüyada sıkışıp kalmış gibiydi - sizi takip eden kötü canavardan umutsuzca kaçmaya çalıştığınız ama sadece ağır çekimde hareket edebildiğiniz türden.

"Ben... Ben yapamam-" diye soluk soluğa kaldı ve sonra bir miktar iğrenç, katran gibi sıvı ağzına hücum ederek boğulmasına ve nefesinin kesilmesine neden oldu. O kadar acı ve iğrençti ki öğürmeye başladı. Ama ağzını tekrar açarsa daha da fazla iğrenç, çamurumsu sıvıyla dolacağını biliyordu. Çenesini yukarı kaldırarak parmak uçlarında durdu ve sürekli yükselen siyah balçığı yüzünden mümkün olduğunca uzak tutmaya çalıştı.

Bu en iyi ihtimalle geçici bir önlemdi. Kate ne olacağını biliyordu; katranımsı sıvı üzerini örtecek ve nefesini daha fazla tutamadığında ağzına ve burnuna dolup onu boğacaktı.

Rone haklıydı, diye düşündü, o şey acımasızca kapattığı ağzından taşıp saçlarına sızarken. Bunu yapmamalıydım. Onu dinlemeliydim. Yapmalıy-

"Sikerim böyle işi," dediğini duydu Rone. Sonra yanındaki yapışkan sıvıda düz bir sıçrama oldu ve Rone onun yanındaydı.

Kate onun ne yaptığını sormak istedi ama ağzını açarsa pis sümükte boğulacağını biliyordu. Ayrıca, ona ulaştığı anda ne istediği açıkça ortaya çıkmıgtı.

"İşte." Onu yakaladı ve iki büyük elini beline doladı. Boyu o kadar uzundu ki, siyah balçık geniş göğsünün yarısına bile gelmemişti. Kate'i bir kedi yavrusundan daha ağır değilmiş gibi kaldırarak havuzun kenarına doğru itti.

"Rone?" diye nefes almayı başardı ve Rone onu ayağa kaldırdı. "Ne-"

"Yandan tut," diye emretti acımasızca. "Buradan siktir olup gidiyorsun."

Kate itiraz edecek durumda değildi. TaÇ havuzun kenarına tutundu ve kendini dıÇarı sürükledi. Rone onu yukarı kaldırarak yardım etti, iri elleri Kate'in poposunun altına düzgünce oturarak onu itti. Sonra kenara uzandı ve kendisini de sıvının içinden çıkardı, devasa omuzları ve kolları çalışıyor ve kasları şınav çekiyormuş gibi kıvrılıyordu.

Kate yan yatmış, titriyordu ve üstü başı balçık içindeydi. Saçları sırlıslıklamı. Yağlı siyah sıvıyla sırlıslıklam olmayan tek yeri burnu, gözleri ve alnıydı. Diğer her yeri motor yağı ve mukus karışımına batırılmış gibiydi.

"Kate, bebeğim-iyi misin?" Rone endişeyle onun yanında diz çöktü. Kendisi de oldukça dağınıktı ama onu kurtarmak için atlamadan önce sadece gömleğini çıkaracak zamanı olmuştu, yani en azından pantolonu bacaklarını korumuştı.

"F-f-fine," kekeledi ve sonra gözyaşlarına boğuldu.

"Kate...*Lalli*..." Rone kararsızca onun üzerinde gezindi. Onu kollarının arasına alıp rahatlatmak için can attığı ne kadar açıksa, ona dokunmaya cesaret edemediği de o kadar açıktı.

Kate bu konuda ne hissettiğinden emin değildi. Bir yandan titriyor, üşüyor, ıslanıyor ve perişan haldeydi; biraz rahatlamaya ihtiyacı olabilirdi. Öte yandan, onu hâlâ tanımıyordu -en azından onun kendisini tanıdığı gibi- ve dokunuşunun hâlâ panik tepkisine neden olup olmayacağından emin değildi. Adam onu havuzdan çıkardığında zaten paniklemişti ve buna neyin neden olduğunu söylemek zordu - onun dokunuşunun mu yoksa mürekkep gibi siyah şeyde boğulmak üzere olduğundan emin olmasının mı?

Ayrıca içinde küçük bir ses vardı -çocukluğundan beri orada olan bir ses- ona Rone'un güvenilirmez olduğunu söylüyordu. Hiçbir erkeğe güvenilirmezdi. Babasız büyüdüğü için bunu yeterince çabuk öğrenmişti. Lisede ve üniversitede karşılaştığı erkekler de bu dersi iyice pekiştirmişti. Kendini daha da sıktı ve yüzünü sakladı.

"Kate..."

"Sadece ," diye fısıldadı. "Sadece... sadece beni yalnız bırak."

"Ama-"

"Hayır, *hayır*, *HAYIR!*" Yükselen bağırış odanın öbür ucundan, havuzun diğer tarafından geldi. Kate'i gözyaşlarından Çok ederek ayağa kaldırdı ve üzerini örten siyah balçığın arasından bir Çey görebileceğinden Çüphe etmesine rağmen çılgınca üzerini örtmeye çalıştı.

Onlara doğru yürüyen uzun boylu biriydi - Kate bunun bir kadın olduğunu *düşündü*

-Tamamen siyah giyinmişti. Dar siyah bir etek, yüksek siyah botlar ve soluk göğüs dekoltesini belli eden dekolte siyah bir bluz Kate'in ilk izlenimiydi. Sonra kadın yaklaştı ve Kate onun da gece yarısı siyahı saçları olduğunu ve ensesinde sıkı bir yaparak solgun, köşeli yüzünü gösterdiğini gördü. Kâğıt gibi soluk teninin yanı sıra, siyah olmayan tek şey derin, canlı bir menekşe rengi olan gözleriydi. Dudakları bile siyah rujla boyanmıştı -en azından Kate bunun ruj olduğunu *düşünüyordu*. Doğal renkleri de olabilir diye düşündü.

"Sen de kimsin?" Rone onun önünde koruyucu bir duruş almış, ayaklarını açarak kendini Kate ile yeni gelen arasında tutmaya çalışıyordu.

"Yakında büyük bir pişmanlıkla öğreneceğin gibi ben Gölgeler Madamı'yım." Kadın başını eğerek ona baktı ama o kadar uzundu ki Rone'un boyu ondan sadece bir iki santim uzundu. Elbette bunun bir nedeni de

Muhtemelen üzerinde altı inç topukları olan botları. Kate onları incelemek için eşsiz bir konumdaydı çünkü hâlâ büyük Kindred'in arkasında yerde çıplak bir şekilde çömelmiş duruyordu.

"Madam Shadow," diye öfkeyle homurdandı Rone. "Burada olmanıza sevindim. Kate az önce neredeyse havuzunuzda boğuluyordu."

"Neden ona izin vermedin?" diye sordu uzun boylu kadın soğukkanlılıkla.

"Ne?" Rone talep etti. "Yedi Cehennem'de neden bahsediyorsun sen?"

"Boğulmasına izin vermeliydin dedim." Madam Shadow Kate'e az önce içinde bulunduğu balçıktan daha soğuk bir bakış attı. "Ne de olsa havuzun amacı bu."

"Ne?" Rone'un delici mavi gözleri parladı. "Az önce olanların *kasıtlı* olduğunu mu söylüyorsun? Bile bile arkadaşımı boğmaya çalıştığını mı? Çünkü eğer durum buysa-"

"Sakin ol Savaşçı," diye tersledi. "Havuz bu şekilde çalışır. Ne yazık ki görevini yerine getiremedi ve sen de eşini işlem tamamlanmadan dışarı sürükledin."

Kate titreyerek ayağa kalkarken, "Beni dışarı sürükledi çünkü boğulmak üzereydim," dedi.

"Boğulman gerekiyordu, küçük dişi," dedi Madam Shadow. "Yoksa nasıl olur da senin saf olmayan kısmın ölür ve sağlıklı kısmın yeniden doğar? Kendilerini Arınma Havuzuna bırakanlar, tedavinin işe yaraması için ölümle tanışmalı ve yeniden canlanmalıdır."

"Yani... öleceğimi *bile bile* beni oraya mı koydunuz?" Kate buna inanmakta güçlük çekiyordu. "Ve tüm bunlar -suyun önce kırmızıya sonra siyaha dönüşmesi- bunların hepsi olması gereken şeyler *miydi*?"

"Tabii ki. Kimyasalların kıvamındaki ve bileşimindeki değişim, vücuttan sızdırdıkları toksinlerin miktarına ve türüne doğrudan bir yanıttır." Madam Shadow iğrenmiş bir yüz ifadesi takındı. "Bana tamamen korku toksinleri ve hafıza engelleyicilerle dolu olduğunuz söylendi ama daha önce havuzun bu renge dönüştüğünü *hiç* görmemiştim."

"Yani gerçekten de karımın boğulmasına izin ve sonra da onu hayata döndürmeye çalışmayı mı planladınız?" Rone'un sesi buna inanamıyormuş gibi çıkıyordu. "Ya yapamazsan? Ya geri dönmezse?"

Madam Shadow, "Aslında boğma ve canlandırma işlemini yapan Arınma Havuzu'nun kendisidir," dedi. "Neredeyse her zaman arındırdığı kişiyi geri getirir... tabii eğer düzgün bir şekilde temizleyemeyeceği kadar kirlenmemişlerse. Bu durumda, genellikle yeniden canlandırmanın gereksiz olduğunu düşünecektir." Kate'i bir aşağı bir yukarı süzdü. "*Seni* diriltmeyi seçmiş olabileceğine dair şüphelerim var, canım. Sen korkunç derecede kirlenmiştin."

"Bu onun suçu değil," dedi Rone öfkeyle. "Daha önce de söylediğin gibi ona korku toksinleri bulaştı. Bu onu kötü bir insan ya da yaşamaya değmez biri yapmaz. Tanrıça, siz lanet insanların nesi var böyle?"

"Burada yanlış olan tek şey tedaviyi çok erken kesmiş olmanız," diye tersledi Madam Shadow.

"Ama az önce beni öldüreceğini söyledin ve muhtemelen beni geri getirmeyi bile denemedin!" Kate güvensizlikle havuzun yağlı siyah yüzeyine baktı.

"Evet, en azından tedavi tamamlanmış olurdu ve havuz boğalıp kendi kendini arındırabilirdi," diye burnunu çekti uzun boylu kadın, sanki Kate'in hayatının hiçbir önemi yokmuş gibi. "Bu haliyle, siz geri dönüp süreci tamamlamasına izin vermedikçe kendi kendini temizleyemeyecek."

"Cehennem gibi olacak," diye homurdandı Rone, iri elleri yumruk haline gelmişti. "Eğer düşünürsen-"

"Hayır, hayır, ona karşı ne kadar korumacı olduğunu görebiliyorum Savaşçı. Böyle bir şey talep etmeyeceğim." Menekşe rengi gözleri parladı. "Ancak talep *edeceğim* şey, ikinizin havuzun başladığı işi daha geleneksel bir şekilde bitirmeniz. Frost and Flame'de mükemmel bir başarı oranımız var ve ikinizin bunu mahvetmesine izin vermeye niyetim yok."

"Ne? Sen neden bahsediyorsun?" Kate talep etti. "Başladığı işi bitirmek mi? Hiçbir işe yaramadı! Bu işe girdiğimde hatırlayabildiğimden daha fazla bir Gey hatırlamıyorum. Son üç yıl hâlâ aklımda değil, hiçbir şey hatırlamıyorum."

"Hiçbir şey mi?" Rone ona baktı ve mavi gözlerindeki ihtiyaç o kadar büyüktü ki Kate başını çevirmek zorunda kaldı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Belki de beni orada bırakmalıydın." "Tabii ki bunu yapamazdım," diye homurdandı Rone. "Düşündüm de belki..."

"Hafızanızın geri gelmemesinin nedeni, hafızanızın geri gelmesine izin vermemenizdir."

Havuz işini bitirecek," dedi Madam Shadow hızla. "Ancak, yine de hafızanızı geri getiremediyse, korku toksinlerinin çoğunun sisteminizden atıldığını bilmek sizi rahatlatılabilir."

"Öyle mi?" Kate ona güvensizlikle baktı. Kadın az önce Kate'i bilerek boğdurmaya planladığını itiraf etmişti; bunu duyduktan sonra söylediği her şeye güvenmek biraz zordu.

"Tabii ki var. Hadi dene." Madam Shadow, dar siyah eteğinin kıvrımlarından bir yerden uzun, ince siyah bir çubuk çıkardı ve onu gür siyah dudaklarının arasından geçirdi. Parmaklarını şıklattı ve küçük bir alev belirterek ucunu tutuşturdu. Kate ancak onun alevli Geyden derin bir nefes aldığını gördüğünde Madam Gölge'nin

Gölge bir ayak uzunluğunda, ince siyah bir sigaraya benzeyen bir şey içiyordu.

"Neyi deneyeyim?" diye sordu .

"Elbette *ona dokunmaya çalışın.*" Madam Shadow yanık gül yaprakları gibi kokan mavi bir duman bulutunu Kate'in kafasına üfledi. Kate öksürerek ve boğulurcasına salladı. "Devam et, bütün gün bekleyemem."

Kate tereddütle büyük Kindred'a döndü. Bir kolu hâlâ göğüslerine sıkıca sarılıydı ve bacakları cinsel organını gizlemek için sıkıca kapalıydı ama serbest elini kaldırdı ve ona dokunmak için uzandı.

Rone operasyon boyunca hiç kıpırdamadan durdu, sanki Kate onun en ufak hareketinde ürkecek, ürkek bir at gibiydi. Kate onun umudunu gizlemeye çalıştığını görebiliyordu ama gözlerine bir an için baktığında -Parlayan mavi derinliklerinde ışıltı ışıltı.

Derin bir nefes alarak parmak uçlarının adamın ön kolunun derisinde gezinmesine izin verdi. Elbette ikisi de hâlâ havuzun siyah balçığıyla kaplıydı ama onun tenini kendi teninin altında yeterince iyi hissedebiliyordu. Panik tepkisinin başlamasını bekledi -kalbinin göğsünden dışarı çıkmaya çalıştığı ve ciğerlerinin düzgün şişmeyen kağıt torbalar olduğu hissi. Ama sinirlerinin hafifçe titrediğini hissetmesine rağmen panik geçip gitmişti.

Emin olmak için adamın kaslı ön kolunu avucunun içine aldı ve orada tuttu. Tanımadığı -ya da en azından yakından tanımadığı- bir adama dokunmanın garipliği dışında hâlâ bir şey hissetmiyordu.

"Eee?" Rone'un derin sesi gergindi.

"O haklı." Kate başını kaldırıp ona baktı. "Artık sana korkmadan dokunabilirim - korkudan bayılacakmışım gibi hissetmeden."

"Tanrıça'ya şükürler olsun." Bir nefes verdi ve bir elini yüzüne silerek yanağına siyah bir sümük lekesi bıraktı.

Kate ona, "Bu hemen seninle yatağa atlamak istediğim anlamına gelmiyor," demek zorunda hissetti kendini. "Yani, seni hâlâ hatırlamıyorum, senin beni tanıdığın gibi tanımıyorum. Bu yüzden gerçekten üzgünüm ama-"

"Hayır, hayır, anlıyorum." Başını salladı. "Senden asla rahat olmadığın bir şeyi yapmanı istemem. Benim yanımda olmanın artık seni ölümüne korkutmamasına çok sevindim bebeğim."

Kate onun hâlâ oldukça iri ve korkutucu bir adam olduğunu söylemeyi düğündü ama yapmamaya karar verdi. Rone, alıGveriG merkezinde tanıGtıkları ilk andan beri onu korumak için elinden geleni yapmıGtı. Artık onun kendisine zarar vermeyeceğini - en azından fiziksel olarak. Duygusal olarak başka bir mesele olabilirdi ama kendi temkinliliğiyle daha sonra başa çıkması gerekecekti. Şimdilik, en azından Havuz gelme amaçlarının yarısını gerçekleştirmişti.

"Hâlâ son üç yılı hatırlayabilmeyi diliyorum," dedi iç çekerek. "Yapacaksın... eninde sonunda. Ama önce senin ve eşinin yapacak çok işiniz var. yap," dedi Madam Shadow. "Gelin."

Hâlâ uzun, siyah sigarasını tütürürken, altı inçlik topuklu ayakkabılarını giydi ve Arınma Havuzu'nun bulunduğu odadan hızlı adımlarla çıktı.

"Bekle, yıkanmam ve giyinmem gerek!" Kate kıyafetlerini topluyor, üzerlerine çok fazla balçık bulaşmamasına çalışıyordu. Flame and Frost'ta çok uzun süre kalmayı beklemedikleri için yanında üstünü değiştirmemişti.

Madam Shadow omzunun üzerinden, "Bunu daha sonra yapma fırsatın olacak," diye seslendi. O kadar hızlı yürüyordu ki Kate ona ayak uydurabilmek için yarı koGmak zorunda kaldı. Balçığa rağmen kıyafetlerini kendine doğru çıplaklığını gizlemeye çalıştı. Umutsuzca herhangi biriyle karşılaşmamayı umuyordu.

terapi için burada olan diğer çiftler. Hayatı boyunca hiç bu kadar kirli, çıplak ya da iğrenç hissetmemişti ve kimsenin onu bu şekilde görmesini istemiyordu.

Kate'in imrenerek gördüğü Rone, Madam'ın uzun adımlarına ayak uydurmakta hiç zorlanmadan onun yanında ilerliyordu. O da havuzun siyah balçığıyla kaplıydı ama bu balçık onun göğsünün ortasında bitiyor, omuzları, boynu ve saçları balçıktan arınıyordu.

Kendisini inanılmaz derecede kirli hissetmesine rağmen, Kate iri yarı Kindred'ın hiç de fena görünmediğini düşünüyordu. Siyah madde adamın karın kaslarını belirginleştiriyor, onu çamurda oynanan bir tür sert, erkeksi sporun reklamı gibi gösteriyordu. Siyah yapışkanın adamın giydiği dar deri uçuş pantolonuna sızıp sızmadığını merak etti ve kendini pantolonuna, özellikle de nedense kasıklarına bakarken buldu.

Rone onun bakışlarının yönünü yakaladı ve önce kendine, sonra da sanki "Ne?" der gibi şaşkınlıkla Kate'e baktı. Kate telaşla gözlerini kaçırdı, yanakları alev alev yanıyordu.

İkimizin de duşta ihtiyacı var, dedi kendi kendine kararlı bir şekilde. *Ve bu konuda söylenmesi gereken tek şey buydu.* Madam Shadow'u geçtikleri taş koridorlardan oluşan dolambaçlı labirentte takip etmeye odaklandı ve gözlerini kesinlikle kendine sakladı.

Sonunda binanın üst kısmındakiler gibi büyük, koyu mor bir balonun giriğine geldiler. Kate içeriyi görebiliyordu çünkü koridorda yuvarlak bir kemer vardı ve kapı yoktu.

"İşte geldik," dedi Madam Shadow, hâlâ yanmakta olan sigarasıyla bir işaret yaparak. "İçeri girin."

Kate herkesin görebileceği koridordan kurtulduğu için memnun bir halde hızla yuvarlak kapıdan geçti ve Rone da onu takip etti.

Her ikisi de mor baloncuğun içine girer girmez Madam, "Çok iyi," diyerek başını salladı -bu ondan aldıkları ilk onaydı-. Yine de onları içeri kadar takip etmedi. Bunun yerine eşikte durdu ve kemerli geçitten konuştu. "Rahat mısınız?"

"Hımm... Sanırım öyle." Etrafına bakan Kate balonun bir tür apartman dairesi gibi döşenmiş olduğunu gördü -aslında ona üniversitedeyken yaşadığı daireyi hatırlatmıştı. Bir köşede -eğer bir balonun köşesi olduğu söylenebilirse- ocak, tezgâh, lavabo ve buzdolabından oluşan bir mutfak vardı. Bir diğerinde ise kraliçe ile tam boy arasında bir yere benzeyen bir yatak vardı. Üçüncü bir köşe, küçük bir koltuk, birkaç kitaplık ve bir video ekranının bulunduğu bir tür yaşam alanıydı. Dördüncü köşe kapalıydı -muhtemelen banyoydu. En azından Kate öyle olduğunu umuyordu.

"Burası da neresi?" Rone sordu. O da etrafına bakınıyor ve kaşlarını çatıyordu.

"Burası duş almamız gereken yer mi?" Kate sordu.

"Burası, sevgili Savaşçı, ikinizin de öngörülebilir gelecekte kalacağınız yer," diye cevap verdi Madam Shadow net bir şekilde. Kate'e baktı. "Ve evet, duş olanakları var, ancak korkarım ki eşinizle işbirliği yapmadığınız sürece bunları kullanamayacaksınız."

"Ne? Sen neden bahsediyorsun? Burada kalmayacağız," diye homurdandı Rone.

"İşbirliği yapmakla neyi kastediyorsun?" Kate sordu. Midesinde buzdan yapılmış bir küp gibi büyüyen bir endişe yumağı hissediyordu.

"Burada kalıyorsun," diye ısrar etti Madam Shadow soğukkanlılıkla. "Kaybettiğiniz uyumu bulana kadar buradan ayrılamayacaksınız."

"Ne? Bu da ne demek oluyor?" Kate'in midesindeki buz kütlesi bir küpten bir bloğa dönüşmüştü ve onu dondurmakla tehdit ediyordu.

belirsizlik ve korku.

"Tam olarak söylediğim şey anlamına geliyor." Hanımefendi onlara sert bir bakış attı. "Şimdi beni dinleyin çünkü size harcayacak daha fazla zamanım yok ve bunu sadece bir kez söyleyeceğim - bu bir işbirliği ve uyum balonu. İçindeki her bir öge ancak birbirinizle işbirliği yaptığınız takdirde çalışacaktır."

"İşbirliği mi? Nasıl? Ne şekilde?" Kate her geçen dakika daha da paniğe kapıldığını hissederek sordu.

"Her şekilde, canım." Madam bir duman daha üfledi. "Sevgilinin ellerinden içmedikçe susuz kalacaksın. Onun parmaklarından yemek almadıkça aç kalacaksın. Ona dokunmadığınız sürece kanepeye oturamayacaksınız - vücutlarınız birbirine dolanmadığı sürece yatak sizi desteklemeyecek. Oh, ve bir şey daha..." Kate'i bağtan ağız süzdü ve tiksintiyle burnunu çekti. "Onun elinden bağka hiçbir el o korkunç sümüğü teninden temizleyemez. Aynı şekilde seninkinden bağka hiçbir el de onu temizleyemez. Ve şimdi, başka sorunuz yoksa, gitmeliyim." Topuklarının üzerinde döndü ve gitti.

"Durun! Başka soru sorulmayacağını kim söyledi?" Kate hızla ileri atıldı, baloncuğun dışına çıkmak ve zaten geri çekilmekte olan Gölge Madamı'nı taş koridorda takip etmek istiyordu. Ama kemerli geçide vardığında, oradan geçemeyeceğini anladı. "Bu da ne?" diye yüksek sesle sordu, ellerini uzattı ve boşuna itti. "Bu da başka bir görünmez bariyer. Bunu nasıl yapıyorlar?"

"Ne?" Rone arkasından yaklaştı ve tüm gücüyle bastırdı. Ama görünmez tuğlalardan örülmüş bir duvarı da itiyor olabiliyorlardı; balondan çıkıp dışarıdaki koridora geri dönmenin hiçbir yolu yoktu.

Kapana kısılmışlardı.

On Beşinci Bölüm

Kate kollarını kendine sararak, "Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Aman Tanrım, buna *inanamıyorum!*"

Rone bunu kendisi için de oldukça inanılmaz buluyordu. Eşiyle vakit geçirmek zorunda olduğu bir yerde olmaktan rahatsız değildi, aslında yapmayı tercih edeceği hiçbir şey yoktu. Ama buna *zorlanmaya* itiraz ediyordu ve Kate'i rahatsız eden hiçbir şeyden hoşlanmıyordu -ki Kate'in rahatsız olduğu açıktı.

"Ne ?" diye sordu ona bakarak. "Bu *Çılgın*, Rone! Bize burada ne kadar kalacağımızı bile söylemedi."

"Evet, öyle dedi," diye hırladı. "Kaybettiğimiz uyumu geri kazanana kadar burada kalacağımızı söyledi - her ne demekse artık."

"Bu kapana kısıldığımız anlamına geliyor," dedi Kate usulca. "En azından şimdilik. Peki ne olacak?
ne yapacağız?"

"Seni bilmem ama ben temizlenmek istiyorum." Rone tiksintiyle kendine baktı. Kate kadar tamamen siyah balçıkla kaplanmamıştı ama yine de üzerinde o kadar çok vardı ki yerde siyah çizme izleri bırakıyordu. Bir an için botlarını çıkarıp kapının yanına bıraktı ve sonra çıplak ayakla baloncuğun yıkanma ve tazelenme alanı olduğunu umduğu kapalı bölüme doğru yürüdü.

Bu alanda ayaklı bir küvet, büyük bir duş, lavabo ve tuvalet vardı. Güzel.

Rone lavabonun musluğunu çevirdi, yarı yarıya Kate'le musluğu açmak için "işbirliği" yapmadığı su gelmeyeceğini umuyordu. Ama şaşkınlık ve memnuniyetle musluktan lavaboya berrak bir su akmaya başladı. İri ellerini akıntının altına soktu ama berrak suyun teninin üzerinden aktığını hissetmesine rağmen hiçbir şey olmadı. Kaşlarını çatarak ellerini

ama sonuç alamadı. Suyu hissedebiliyordu ama ona hiçbir faydası olmuyordu.

İşi bitirmek için daha sıcak suya ihtiyacı olduğunu düşünen Rone, lavabodan buhar bulutları yükselene kadar sıcak musluğu çevirdi. Ama suyu etini kemiklerinden sıyrırıyormuş gibi hissettirecek kadar ısıtmasına rağmen, cildindeki balçığın en ufak bir parçasını bile eritmedi. Sabun kullanmak da işe yaramadı. Yaptığı hiçbir şey yapışkan siyah bir kısmını bile çıkarmadı.

Rone çaresizce lavabonun yanındaki rafta duran el havlularından birine uzandı ve ovuşturdu ama sonuç alamadı. Elleri kalıcı olarak lekelenmiş gibiydi.

"Lanet olsun!" diye bağırarak Kate'in sesini duydu diğer odadan, yenilgiyle muslukları kapatırken. DıÇarı çıktığında Kate'in mutfak lavabosunun bağında durmuğ, ellerini tencere ve tavaları temizlemek için kullanıldığı belli olan bir fırçayla ovduğunu gördü.

"Kate, dikkatli ol." Hemen onun yanına gitti. "Kendine zarar vereceksin, o lanet şeyin kılları cildinde kullanmak için değil. Kendini çiğ çiğ kazıyacaksın!"

Kadın ona baktı ve adam onun berrak yeşil gözlerinde hayal kırıklığı gözyaşları gördü.

". Ne yaparsam yapayım. ."

Rone iç çekti. "Ne demek istediğini anlıyorum, ben de aynı sorunu yaşadım." Hâlâ kalın siyah balçıkla kaplı olan ellerini uzattı.

"Bundan *nefret ediyorum*, kirli olmaktan nefret ediyorum," diye patladı.

"Kendimi çok... çok

iğrenç."

Rone onun hiç bu kadar güzel görünmediğini düşündü. Tepeden siyah şeyle kaplanmış olsa da, altında çıplaktı. O hala

atılmış giysilerini göğsüne bastırıyordu ama yine de onun büyük bir kısmını görebiliyordu. Minyon vücudunun kıvrımlarını tekrar okşamak istiyordu ama kızın kendisine bu şekilde dokunmasına izin vermeyeceğini biliyordu. Yine de, artık ellerinin üzerinde olmasından korkmadığı için belki yapabileceği *bir şey* vardı.

"İzin ver deneyeyim," dedi nazikçe, lavaboda onun yanına geldi ve ellerini uzattı.

"Neyi deneyeyim?" Kadın güvensizlikle ondan uzaklaştı.

Rone sesini yumuşak ve tehditkâr olmamaya çalışarak, "Sadece ellerini yıkıyorum," dedi. "Hepsi bu kadar bebeğim, yemin ederim. Unutma, Madam Shadow benim elimden başka hiçbir elin seni temizleyemeyeceğini söylemişti."

"Sanırım denemeye değer." Tereddütle, kullandığı ovalama fırçasını yere bıraktı ve ellerini ona doğru uzattı.

Rone onun küçük ellerini avuçlarının içine aldı ve mutfak lavabosuna akan suyun altına soktu. İlk başta hiçbir şey olmadı ama sonra ellerini ovmaya başladığında balçık yavaş yavaş akmaya başladı.

"Bak, işe yarıyor!" Kate'in sesi heyecanlıydı. "Devam et!"

"Sen tamamen temizlenene kadar durmayacağım," diye söz verdi Rone. "Bak, bana dokunduğun her yerden ellerime de bulaşıyor."

"Hadi biraz sabun kullanalım." Kate lavabonun kenarında duran şişeden bir parça bulaşık deterjanı alıp ovalamaya başladı. Rone da ona biraz sürdü ve daha ne olduğunu anlamadan elleri sabunlu bir yumak haline geldi -*temiz* bir yumak, diye gördü Rone, bu manzara karşısında biraz gülümseyerek. Üzerindeki kara balçığın bir kısmını atmak iyi gelmişti, hatta eşine tekrar dokunmak daha da iyiydi.

"Bu daha iyi, en azından birazcık," dedi Kate, sonunda suyu kapatıp ellerini kağıt havlularla kuruladıklarında.

lavabonun üzerinde yuvarlanır. "En azından her tarafa yayılıyormuş gibi hissetmeden yüzüme dokunabiliyorum." Havuzun yapışkan sümüğünden kurtulmuş olan kırmızı, yay gibi buklelerinden birkaçını alnına doğru itti. "Şimdi belki bir bardak alıp ağzımdaki bu tadı temizleyebilirim."

Dolapları karıştırmaya başladı ve çok geçmeden birkaç düz cam bardak buldu. Mutfak lavabosuna geri dönerek bir tanesine soğuk su doldurdu ve içmeye çalıştı.

Su çenesinden aşağı aktı.

"Ne-?" Kate kaşlarını çatı ve aynı sonuçla tekrar denedi. Tüm farklı açılardan denemesine rağmen suyun hiçbirini ağzına götüremiyordu.

"Kate..." Rone gülmemeye çalışıyordu ama gerçekten de gülünç görünüyordu.

"Hiç komik değil!" diye haykırdı. "Havuzdaki o şey ağzıma girdi ve tadı *berbat*."

Rone anında pişman oldu. "Özür dilerim, bir de ben deneyeyim. Birbirimizin elinden başka bir şey içemeyeceğimizi söylemişti, hatırladın mı?" Bardağı ondan aldı, çektiği suyu boşalttı ve yeni bir bardak aldı. Sonra ona uzattı. "Al bakalım."

"Teşekkür ederim." Kate bardağı ondan aldı ve büyük bir yudum almaya hazırlandı... ama su yine çenesinden aşağı aktı. "*Bu* sefer sorun ne?" Kızgınlıkla haykırdı. "Bardağı elinden ben aldım, değil mi?"

"Belki de içebilmen için onu tutuyor olmam gerekiyordur?" Rone tahmin etti. "İşte, senin için tutmama izin ver."

Bardağı tekrar Kate'in elinden aldı ve dudaklarına dayadı. Kate bir ağız dolusu su içmeyi tekrar denedi... ve yine su akıp gitti.

çenesinden aşağı. Atılmış giysilerinden oluşan hâlâ göğsünde tutuyordu ama artık sıırıslıkılam olmuşlardı.

"Neler oluyor?" Kate ağlamaya hazır görünüyordu. "Çok *susadım* ve kim bilir o korkunç Gölge Madam ne zaman geri gelecek. Bir tür hata yaptı ve bu aptal yerde susuzluktan öleceğiz!"

"Herhangi bir hata olduğunu sanmıyorum," dedi Rone kaşlarını çatarak. "Bunların hepsi kasıtlı. Sadece bunu çözmemiz gerekiyor, hepsi bu."

Kate içini çekti ve lavaboya yaslandı. "Tamamen susuz kalmadan önce bunu çözebilir miyiz? Tanrım, en başta buraya neden geldik ki?"

Rone, "Bir içinizdeki korku toksinlerini atmak için," diye belirtti. "Havuz en azından bunu yaptı. Görevinin geri kalanını yerine getirmek için seni boğmak üzere olsa bile."

"Bu konuda..." Kate yeni yıkanmış ellerine baktı. Hâlâ siyah balçıkla kaplı olan kollarının uçları beyaz eldivenlere benziyordu. "Hayatımı kurtardığın için sana hiç teşekkür etmedim. Yani, şey... teşekkürler." Başını kaldırıp ona baktı. "O korkunç pisliğin içine atlayıp beni kurtardığın için teşekkürler Rone. Sen olmasaydın gerçekten ölebilirdim."

Kalbi kabardı ve onu kollarına almak için can attı ama bunu yapamayacağını biliyordu - henüz değil.

"Elbette, *Lalli*," dedi nazıkçe. "Seni korumak ve kurtarmak için her zaman yanında olacağım. Bunu biliyorsun."

"Aslında bilmiyorum." Boğazını temizledi ve başka tarafa baktı. "Ama... Başlıyorum."

"Bir başlangıç hiç yoktan iyidir," dedi Rone. "Ve sanırım senin içki sorunun hakkında bir fikrim var."

Dudaklarından şaşkın bir kahkaha döküldü.

"İçki sorunun mu? Şişeye vurmak için can atmıyorum, sadece biraz su istiyorum."

"Ve sanırım nasıl alabileceğinizi biliyorum."

Rone soğuk musluğu tekrar çevirdi. Su akmaya bağıladığında ellerini birbirine kavuşturdu ve avuçlarına alabildiği kadarını aldı. Sonra Kate'e başıyla işaret etti. "Devam et, iç."

"Ne? Senin ellerinden mi?" Kadın ona kararsızca baktı.

"Şey, Madam Shadow bizim..." dışında içemeyeceğimizi söylemişti. Rone boğazını temizledi. "Sevgilimizin ellerinden. Belki de gerçekçi davranıyordu."

"Bu oldukça gerçekçi." Kate biraz rahatsız görünüyordu ama Rone onun bunu deneyecek kadar susamış olabileceğini düşündü. "Pekâlâ," dedi sonunda. "Hımm... işte başlıyoruz."

Kadın lavabonun üzerine eğildi ve Rone ellerini onun ağzına götürdü. Biraz garipti ama suya ulaşmayı ve derin bir yudum almayı başardı.

Rone onun gözlerinin açıldığını gördü ve heyecanla ona baktı.

"İşe yarıyor, gerçekten işe yarıyor! Çabuk biraz daha al!"

Rone, musluktan avucuna biraz daha su alarak ona yardımcı oldu. Avuçlarını. Kate susuzluktan içti ve adam Kate iç çekerek geri çekilene kadar ellerini onun için tekrar tekrar doldurdu.

"Ah... bu *çok* iyiydi. En son ne zaman bu kadar susadığımı hatırlamıyorum. Teşekkür ederim."

"Bir şey değil, bebeğim." Rone ona gülümsedi. Tanrım, o uzaklaşmadan ona tekrar yakın olmak çok iyi hissettiriyordu. Ona bu kadar küçük bir şekilde dokunmak bile kendini daha iyi hissetmesini sağlıyor, büyüyen *açlığın* küçük bir kısmını doyuruyordu. Tabii ki, bu açlığı gerçekten doyurmak için

İştahı kabardığında çok daha samimi dokunuşlar gerekecekti ama bunu aklından çıkarmaya çalıştı. Şimdilik burada Kate'le birlikte olduğu için mutluydu.

"Um..." Kararsızca ona baktı. "Sen de susadın mı? Bir içki ister misin? Yani, benim ellerim seninkiler kadar büyük değil ama..."

"Ben de isterim," dedi Rone usulca, onun gözlerinin içine bakarak. "Eğer sakıncası yoksa."

"Tabii ki hayır. Um..." Kollarındaki giysileri kararsızca karıştırdı, kendini teşhir etmeden tutmanın bir yolunu bulmaya ve yine de ellerini lavaboya götürmeye çalıştı, böylece içebilirdi.

Rone, sıırıslıkam ve lekeli giysilerden oluşan bohçayı başıyla işaret ederek, "Bırak onu," dedi.

Kate dudağını
ısırdı. "Ama ben
çıplağım."

"Biliyorum ama ikimizin de hâlâ içinde olduğu o siyah balçıktan başka bir şey göremiyorum," diye yalan söyledi Rone. Aslında güzel, kıvrımlı vücudu oldukça belirgindi ama bunu ona söylemek olmazdı. "Zaten bakmayacağım da.

-"Lavaboya eğilip senin elinden su içeceğim, unuttun mu?" "Şey..." Kate'in düşündüğünü görebiliyordu. O her zaman utangaçtı ve

Vücudundan utandığını, özellikle de vücudundaki yara izlerini hatırlıyordu. Geri. Birkaç yıl birlikte olduktan ve ona her bir parçasının kendisi için ne kadar güzel olduğunu defalarca gösterdikten sonra, sonunda gevşemeye başlamıştı. Ama şimdi en başa dönmüşlerdi ve bu konuda ona karşı sabırlı olması gerekiyordu.

"Sorun yok bebeğim," dedi usulca. "Bak, sana bakmayacağıma söz versem kendini daha iyi hisseder misin?"

Kate başını salladı. "Sanırım, belki de olurdu."

"Tamam o zaman, bakmıyorum. Kesinlikle bakmıyorum." Rone onu gerçekten görmek istemesine rağmen gözlerini sıkıca kapattı. En azından siyah balçığın acı kokusu altında onun tatlı kokusunu alabilecek kadar yakındı. Kate'in küçük ellerine su dolduğunu duydu ve sonra Kate şöyle dedi,

". Ben hazırım."

Rone gözlerini kapalı tuttu ve onun sesine doğru ilerledi. Onun küçük ellerine ulaşmak için eğilmek zorunda kaldı ve birkaç kez ıskalayarak Kate'in kıkırdamasına neden oldu.

"Hayır, aşağıda," dedi, sesi yıllardır ilk kez mutlu çıkıyordu, diye düşündü Rone. "Daha aşağıda, *çok* aşağıda."

"Seni bulmaya *çalışıyorum*," dedi kendi kendine gülerek. Sonunda ağzını kızın avuçlarına dayamayı başardı. Küçük avuç içleri onun için ancak bir ağız dolusu tutuyordu, bu yüzden onları tekrar tekrar doldurmak zorunda kaldı.

Rone susuzluktan içti ama soğuk sudan çok, eşinin teninin azıcık da olsa kendisine değdiğini hissederek tazelandığını hissetti. Sonunda bitirdi ve gözlerini açmaya cesaret ederek ona baktı.

"Teşekkür Kate," dedi usulca. "Bu mükemmeldi."

"Oh..." Kararsızca ona baktı, küçük elleri hâlâ uzanmıştı ve su damlıyordu.

Şansını deneyen Rone bir kez daha onun üzerine eğildi ve sağ avucunun ortasına nazik bir öpücük kondurdu. "Mükemmel," diye tekrar fısıldadı.

"Bir şey değil." Ellerini geri çekti ve adam sağ elini sıkıca yumruk yaptığını fark etti. "Şey..." Islak kıyafet yığınını aldı ve göğsüne doğru tutarak bir adım geri gitti. "Şimdi bir sorunu çözdüğümüze göre, sanırım başka bir sorunu çözmemiz gerekiyor."

"?" Rone ona bir kaşını kaldırdı.

Kate derin bir nefes aldı. "Bu balçığı geri kalanımızdan nasıl temizleyeceğiz?"

* * * * *

Kate bunu söylediğine inanamıyordu; tek çözümün büyük Kindred'in kendisini yıkamasına izin vermek olduğunu gayet iyi bildiği halde bu sorunu ele aldığına inanamıyordu. Ama kirli olmaya *katlanamıyordu*; kendini en ufak bir şekilde kirli ya da terli hissetmekten bile hiç hoşlanmamıştı ve işte buradaydı, kara balçıkla kaplıydı. Bu *korkunçtu*.

"Kate..." Giysilerini göğsüne bastırırken Rone ona bakıyordu. "Sanırım de bu çamurdan tek yolunu biliyoruz," dedi yumuşak bir sesle. "Bir duş almamız gerekecek ve sen de benim seni keselememe izin vereceksin - *her yerini* keselememe. Buna hazır mısın?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Kate. "Yani, artık dokunduğumuzda panikle miyorum ama bana hâlâ seninle birkaç gün önce tanışmışım gibi geliyor. Ve ben yeni tanıştığım bir adamla duşa girecek türden bir kız değilim. Üzgünüm."

"Ne kadar alçakgönüllü olduğunu biliyorum," dedi Rone nazikçe. "Birleştikten sonra bile seni tamamen çıplak görmeme izin vermen en az bir yılını aldı."

"Öyle mi?" Kate yanaklarının ısındığını hissetti. "Sanırım bu kulağa doğru geliyor."

"Kendi güzelliğinden her zaman o kadar emin değilsin ki," dedi büyük Kindred usulca. "Seni bu kadar yıkıcı derecede güzel yapan şeylerden biri de bu Kate."

"Um..." Ellerine baktı - neredeyse vücudunun tek temiz yeri - ne diyeceğini bilemiyordu.

Büyük Kindred iç çekti. "Seni rahatsız ettiysem özür dilerim. Bu konuşmayı daha önce de yapmıştık. Sana defalarca göstermeye çalışmama rağmen ne kadar muhteşem olduğuna asla inanmıyorsun."

"Belki de kendimi seninle kıyaslıyordum," dedi Kate içtenlikle. "Yani, sana *bir baksana*. Kocaman, iri yarı, kaslısın ve o *muhteşem* gözlerin var. O kadar maviler ki neredeyse parlıyorlar."

"Parlıyorlar," dedi Rone gülümseyerek. "Bu bir Wulven özelliği. Mükemmel bir görüşümüz var. Aslında, tüm duyularımız bir insanınkinden daha ince ayarlanmıştır. Bu da güzelliğinizi daha net görmemi sağlıyor."

"Gördün mü, *süper insan* gibisin," dedi Kate, iltifatını duymazdan gelerek, çünkü bu iltifat yine kızarmasına neden olmuştu. "Ya da süper Kindred ya da her neyse. En başta benimle birlikte olmak istemene ne sebep oldu?"

"Güzelliğiniz... ısrarınız... cesaretiniz." Rone omuz silkti. "Devam edebilirim ama aklıma ilk gelenler bunlar."

Kate kuru bir kahkaha attı.

"Eminim bu sefer cesaret konusunda hayal kırıklığına uğramışsındır çünkü seni gördüğüm ilk andan beri senden kaçmaktan başka bir şey yapmadım."

"Doğru değil," dedi Rone ciddiyetle. "Benimle birlikte Ana Gemi'ye geldin, hem de o kadar korku dolu olduğun halde... Elimin en ufak bir dokunuşu bile seni panik atağa sürükledi. Bu büyük bir cesaret ister Kate."

"Senin yanında kendimi pek cesur hissetmiyorum," diye itiraf etti. "Kendimi küçük ve tuhaf hissediyorum ve en başta nasıl bir araya geldiğimizi anlamıyorum. Bir tür şaka gibi, çok uyumsuzuz."

"Bu benim için şaka değil bebeğim," dedi usulca. "Dışarıdan uyumsuz görünebiliriz -çünkü ben çok büyüğüm ve sen çok küçüksün- ama içimizde mükemmel bir uyum var." İçini çekti. "Şu anda bunu göremediğini biliyorum ama umarım zamanla görürsün."

"Şey..." Konuşmada garip bir duraklama oldu ve Kate tekrar ellerine baktı. Yapış yapış olmuş ellerine karşı çok beyaz görünüyorlardı.

Hâlâ kollarına ve vücudunun geri kalanına yapışmış olan siyah balçık. Birdenbire ne kadar rahatsız olduğunu fark etti ve bu sadece büyük Kindred ile yaptığı samimi konuşmadan kaynaklanmıyordu.

"Kate," diye başladı.

"Özür dilerim." Onu durdurmak için bir elini kaldırdı. "Muhtemelen geçmiş ilişkimizi daha fazla tartışmak istediğini biliyorum ama lütfen önce temizlenebilir miyiz? Bu yapışkan maddeyle kaplı olmak beni *öldürüyor*."

"Elbette." Gülümsedi. "Sen her zaman 'tertip manyağı' dediğin türden biriydin. Kirlenmekten ne kadar nefret ettiğini biliyorum."

Hâlâ sıradan bir tanıdık gibi hissettiren bir adamın duşta çıplak vücudunda ellerini gezdirmesine izin vermemin tek nedeni de bu, diye düşündü Kate. Ama Rone'un duygularını incitmek istemediği için yüksek sesle, "Bundan nefret ediyorum. Peki bunu nasıl düzelteceğiz?"

Ellerini iki yana açtı. "Nasıl düzeltmek *istersin*? Sanırım duş en kolay yol olacaktır. Tazeliği gördüm ve duş kabini iki kişi için yeterince büyük."

"İçlerinden biri senin kadar büyük olsa bile mi?" Kate kendini durduramadan sordu.

Rone gülümsedi, belli ki alınmamıştı. "Karşımdaki senin kadar küçük olduğu sürece, elbette."

"Peki o zaman..." Kate derin bir nefes aldı. "Hadi yapalım şu işi. Artık gençleşmiyoruz ve bu balçık kendi kendine temizlenmeyecek."

"Doğru." Başını salladı. "Pekâlâ, bakalım."

Kate onun peşinden taze odaya girdi, hâlâ atılmış giysilerini göğsünde tutuyordu. Duştan çıktıktan sonra giyilebilir olup olmadıklarından kuşkuluydu. Bir kere, derisinden hiç çıkmasa bile her yere yayılmış gibi görünen siyah balçıkla lekelenmişlerdi. Ve

Bir diğeri, daha önce yaşadığı "içki problemi" yüzünden sıırsıklam olmuşlardı. Yine de, büyük Kindred'ın yanında en azından kısmen örtülü olmak onu daha rahat hissettirdi.

*Bir dakika içinde **çıplak** kalma fikrine alışmak zorunda kalacaksın, diye fısıldadı beyninin içindeki huysuz bir ses. Rone' o koca ellerini çıplak vücudunda gezdirmesine izin verme fikrine alışmaktan bahsetmiyorum bile.*

Kesin şunu! Kate bu sesi kafasından kovmaya çalıştı ama doğruydu ve bunu biliyordu. Rone duğ spreyni güzel ve sıcak bir Çekilde sıkıdığında Kate onun kendisini görüp her yerine dokunacağı düğünceyle yeniden neredeyse paniğe kapılmıştı. *Senin de onu görmek ve dokunmak gerektiği gerçeğinden bahsetmiyorum bile,* diye fısıldadı kovamadığı küçük ses.

"Pekala, su hazır. Eğer istersen-"

Rone konuşurken yüzünü ona döndü. Hissettiği endişenin bir kısmı yüzüne yansımış olmalıydı çünkü konuşmayı kesti ve kaşlarını çatı.

"Hey, bunu gerçekten yapmak , değil mi?"

"Tabii ki... tabii ki biliyorum," diye cesurca yalan söyledi Kate. "Ben iyiyim. Ben sadece-"

"Gerçekten çok rahatsızsın ve bunu belli etmemeye çalışıyorsun. Bana yalan söyleme Kate, seni tanıyorum."

"Seni tanımıyorum," diye patladı Kate kendini durduramadan. "Ve değil, utanıyorum. Yani, sen... bana bakacaksın ve bana dokunacaksın... ve... ve..." Kendini perişan hissederek sözlerini yarıda kesti.

Rone düşünceli bir ifadeyle, "Dokunmak konusunda bir şey yapamam," dedi. "Balçığı çıkarmanın tek yolunun bu olduğunu zaten zor yoldan öğrendik. Ama bakmaktan kaçınabilirim."

"Duşta olduğumuz süre boyunca gözlerini kapalı mı tutacaksın?" Kate kuşkuyla sordu. "Bunu başarmanın biraz zor olacağını düşünmüyor musun? Özellikle de nerede olduğunu bilmediğin yabancı bir yerde? Demek istediğim, bir şeye arpacaksın ve refleks olarak gözlerini açacaksın - buna engel olamazsın."

"Haklısınız," diye onayladı. "Bir bakayım..." Bir an için tazeleyicinin yanından ayrıldı ve sonra elinde uzun siyah bir bezle geri döndü.

Kate kaşlarını çattı. "nedir ve nereden aldın?"

"Bir bornozun kemeri. Diğer birkaç kıyafetle birlikte uyku platformunun yanındaki dolapta asılı duruyordu. Görünüşe göre bir süre daha kalmamızı istiyorlar. Her neyse, bunun iyi bir göz bağı olacağını düşündüm." Ona göstermek için gözlerine doğru tuttu.

"Um... gerçekten mi?" Kate onun için bunu yapmasına hâlâ aırıyordu.

"Elbette." Ciddiyetle başını salladı. "Seni nasıl daha rahat ettirecekse Kate. Bunun yardımcı olacağını düşünüyor musun?"

"Aslında *istiyorum*." Hâlâ onun her yerine dokunmasına izin vermek için can atmıyordu; bu onu tuhaf, korkmuş ve rahatsız hissettiriyordu. Ama kendine olan güvensizliğinin büyük bir kısmı her zaman vücudunun nasıl grndğyle ilgiliydi - özellikle de sırtındaki çirkin yara izleriyle. Büyük Kindred'in onu göremeyeceğini bilmek, kendisini daha rahat hissetmesi için uzun bir yol kat etmesini sağlayacaktı.

"Güzel." Ona doğru uzattı. "Yeterince sıkı olduğundan emin olmak için üzerime giymek ister misin?"

"Hayır. Hayır, sana güveniyorum." Kate ona küçük bir gülümseme verdi. "Bunu benim için yaptığın için teşekkür ederim. Zaten üç yıldır birlikte olduğumuz için bunun sana aptalca geldiğini biliyorum."

"Hatırlamadığın üç yıl," dedi ciddiyetle, siyah kemeri gözlerinin etrafına sardı ve başının arkasına sıkıca bağladı. "Yine de seni görmeme ve sana dokunmama izin verme konusunda kendini rahat hissetmenin ne kadar uzun sürdüğünü hatırlıyorum."

"Ve şimdi en başa döndün." Onun kendisini göremediğini bildiği halde başını salladı. "Üzgünüm, bu senin için çok sinir bozucu olmalı."

Sorun yok bebeğim," dedi usulca. "Sabırlı olabilirim, sen beklemeye değersin."

Kate onun derin ve sessiz sözleri karşısında midesinde bir kıpırtı hissetti. Büyük Kindred'le tanıştığından beri ilk kez ona karşı garip bir kesinlik hissetmişti. *Bu adam beni seviyor.* Nasıl ya da neden ona karşı bu kadar çok şey hissettiğini bilmiyordu ama bundan emindi ve bir an için kalbi acıdı çünkü bu duyguya karşılık veremiyordu.

Yapamaz mısın yoksa yapmaz mısın? diye fısıldadı kafasının içindeki ses. *Neden bu kadar korkuyorsun, Kate? Neden güvenemiyorsun?*

Bu, hayatı boyunca kendine sorduğu bir soruydu. Rone'la birlikte geçirdikleri üç yıl içinde bu soruyu bir şekilde yanıtlamış ve sorunlarının üstesinden gelmiş miydi? Kate hatırlayabilmeyi diliyordu ama geçmişî hâlâ gizliydi, belki de hiçbir zaman açığa çıkmayacaktı.

Açığa çıkarılması gereken şey senin tenin; o giysi yığnını bırakman, soyunman ve duşa girmen gerekiyor, dedi kendi kendine pratik bir şekilde. Ve şimdi büyük Kindred'in onu göremediğini bildiğinden, bunu yapmayı çok daha kolay buldu.

"Tamam," dedi ona, giysi bohçasını lavabonun yanındaki tezgâhın üzerine koyarken. "Ben hazırım."

"Ben değilim." Biraz kımıldadı. "Yani, içeri girmeden önce kıyafetlerimin geri kalanını çıkarmam gerekiyor."

"Oh, yle mi? Yani... tabii ki biliyorsun." Kate boğazını temizledi. "Ben de az önce havuzdaki yapışkanın pantolonuna bulaşıp bulaşmadığını merak ediyordum."

"Demek bu yüzden daha önce bana bakıyordun." Yumuşak bir şekilde güldü. "Ben de bunu merak ediyordum. Ama evet, ne yazık ki öyle oldu. Yani... sakıncası var mı?" Adam orada durup bekledi ve Kate onun soyunmak için kendisinden izin istediğini anladı.

Kıbar olmaya çalışarak, "Elbette, lütfen devam edin," dedi.

"Teşekkürler." Rone başka bir tören yapmadan siyah deri pantolonunun düğmelerini açtı ve giymekte olduğu siyah i amaşırıyla birlikte aşığı indirdi.

Kate onu çıplak görünce nefesini içine çekti. Yapışkanın her yere bulaştığını söylerken haklıydı; alt yarısı st yarısı kadar iyice kaplanmamıştı ama siyah çizgiler hâlâ karnının düz düzlemlerinden ve kaslı kalçalarının uzun boyundan aşağıya doğru akıyordu. Bir kısmı kasıklarına da bulaşmıştı, fark etmeden edemedi. En dikkat çekici olanı, çok etkileyici şaftından aşığı doğru uzanan siyah izgilerdi.

*En azından sert değil, diye düşündü, kendini yeniden rahatsız hissederek. Ama bu kadar yumuşaksa, sertleştiğinde neler olacağını **görmekten nefret***

ediyorum! "Kate?" diye sordu ve Kate onun orada öylece durup beklediğini fark etti. "Evet?" Sesi gıcırtılı çıkınca tekrar denemek zorunda kaldı.

"Evet?" diye sordu.

"Beni duşa götürebilir misin?" diye sordu elini uzatarak. "Gerçekten hiçbir şey göremiyorum."

"Tabii ki." Kate onun elinden tuttu ve cam duvarlar ve buzlu cam kapıyla çevrili büyük bir duş kabininin içine götürdü. Kapıyı arkasından kapatırken Kate çenesini kaldırdı.

İşte başlıyoruz. Artık geri dönüş yok!

On Altıncı Bölüm

Büyük Kindred'la birlikte çıplak bir halde duşta olmak tuhaftı ama ılık su tenine değdiğinde Kate kendini biraz da olsa rahatlamış hissetti. Cildine değen sıcak su, balçığı temizlemek için hiçbir Gey yapmasa da rahatlatıcıydı. Rone'un da bundan zevk alıp almadığını merak etti ama ona baktığında öylece duruyordu, belli ki ilk hamleyi onun yapmasını bekliyordu.

İlk hamle. Aman Tanrım, bir şeyler yapmalıyım. Bütün gece burada hiçbir şey yapmadan duramayız ve belli ki kendisi başlatamayacak kadar centilmen.

Bu düşünce onu yeniden gergin hissettirdi ve boğazını temizleyip rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Kate?" Rone'un sesi yumuşaktı, sanki onu korkutmamaya çalışıyordu. "Bunu tam olarak nasıl yapmak istiyorsun? Önce beni mi yıkamak istersin yoksa benim seni yıkamama izin mi verirsin?"

"Um..." Tanrım, bununla gerçekten başa çıkamazdı... Sonra gözü duşun fayans kaplı arka duvarındaki bir kancadan sarkan parlak mavi banyo pufuna takıldı. Mimi'nin evindekine neredeyse tıpatıp benziyordu.

Oh, şükürler olsun! Bir rahatlama hissetti. Eliyle onun teni arasındaki pufu kullanabilir ve onun da aynısını yapmasını sağlayabilirdi. Bu işe yaramalıydı, değil mi? Çünkü ovalama işini yine de kendi eli yapacaktı ve Gölgelelerin Hanımı kendi elinden başka hiçbir elin onu temizleyemeyeceğini söylemişti.

"Kate?" diye tekrar sordu. "Hâlâ buradasın, değil mi?"

"Ah, doğru-özür dilerim." Gergin bir kahkaha attı. "Ben sadece... düşünüyordum. Her neyse, eğer sakıncası yoksa sanırım önce seni yapacağım."

"Hiç de değil, bebeğim." Kendini ona sunuyormuş gibi kollarını açtı. "Ne istersen yap, nasıl yapmak istersen."

"Tamam, yapacağım."

Kate yukarı uzanarak parlak mavi banyo pufunu kancasından kaptı. Yanındaki küçük çıkıntının üzerinde bir şişe vücut yıkama suyu vardı ve şaşkınlıkla bunun evde kullandıklarının aynısı olduğunu gördü.

"Bu çok tuhaf," dedi çiçek kokulu vücut yıkayıcısından bolca pufun üzerine fışkırtırken.

"Aslında biz birbirimizi her zaman havuzda yıkarız ya da yıkardık." Rone'un sesi hüzünlüydü.

"Hayır, bizi içine soktukları bu balon daire olayını kastettim." Kate onun ellerinden birini tuttu ve uzun, kaslı kolunu pufla gayretle ovmaya bağıladı.

"Ne olmuş ona?" Rone sordu. Adam hiç kıpırdamadan durmuş, kadının ovmasına boyun eğmişti.

"Üniversitedeyken oturduğum daireye çok benziyor," dedi Kate. "Yani, çok daha güzel olan bu banyo dışında neredeyse *tıpatıp* benziyor. Ama tıpkı evde bıraktığım gibi bir banyo pufu bile var. *Ve* en sevdiğim vücut yıkama markası." Başını iki yana salladı. "Bu mümkün olmamalı. Burası Dünya'dan ışık yılı uzakta ve Dünya'dan başka kimsenin buraya gelmediğine bahse girerim. Benim gezegenimden birinin kendini evinde hissetmesini sağlayacak bir yer kurmayı nasıl bildiler?"

"Sanırım Komutan Sylvan onlara şartname vermiş olabilir." Rone düşünceli görünüyordu. "Ne de , Kindred Ana gemisinin

Dünya gelinlerinin kendilerini daha rahat hissetmelerini sağlamak için onlara tam olarak ne söyleyeceğini biliyordu."

"Mobilyalara, banyo ve yemek pişirme tesislerine bakınca bunu anlayabiliyorum." Kate konuşurken kaşlarını çattı, hâlâ sertçe ovuyordu. Şimdiye kadar hiçbir şey çıkmamıştı ama bunun sadece bir zaman meselesi olduğundan emindi. Rone büyük bir adamdı, onu tamamen temizlemek için ciddi bir dirsek yağı gerekecekti. "Ama en sevdiğim vücut yıkama markasına kadar mı? Bu çok *garip*," dedi.

Rone, "Belki de bu düzeni senin zihninden çıkardılar," diye önerdi. "Belki de bizi bir şekilde taradılar."

"O zaman neden kendi dünyanızdan da bir şeyler almıyorsunuz?" Kate sordu. "Yani, burada öyle bir şey yoksa? Bunların hepsi bana Dünya'ya ait şeyler gibi görünüyor."

"Öyle." Rone kaşlarını çattı. "Belki de o lanet havuzla bir ilgisi vardır. Belki de seni boğmaya çalışırken bir şekilde seni okumuştur."

"Ugh!" Kate ürperdi. "*İşte bu* hoş bir fikir."

"Üzgünüm, sadece spekülasyon yapıyordum. Uh..." Rahatsızca kıpırdandı.

"Kolunla işin bitmek üzere mi Kate? Derisi biraz çığ kalmaya başladı." Kate ovalamayı bıraktı ve adamın sağ koluna baktı. birkaç pufla çalışıyordu. Dehşet içindeydi, sümüğün en ufak bir parçasını bile almadığı açıktı. Kolu hâlâ bilekten omuza kadar siyah şeyle kaplıydı.

"İşe yaramıyor, değil mi? Fırçalama aleti," dedi Rone alçak bir sesle.

"Puf," diye düzeltti Kate onu. "Ve hayır." İçini çekti. "Hayır, hiç de ."

"Yine çok gerçekçi bir emirle karşı karşıya olduğumuzu düşünüyorum," dedi. "Madam Shadow, sevgilinizin *eli* dışında hiçbir *elin* balçığı çıkaramayacağını söylemedi mi?"

"Evet, onun gibi bir şey," diye mırıldandı Kate.

" yüzden üzgünüm, sanırım ellerimizi kullanmamız gerekecek."

"Muhtemelen haklısın." GÇte, kendisiyle büyük Kindred arasına koymayı planladığı rahat mesafe gitmişti. Parlak mavi pufu kancasına geri asan Kate derin bir nefes aldı ve ellerini onun kolunda aşağı yukarı ovuşturmaya başladı.

Balçık bir anda akmaya başladı. Tıpkı mutfak lavabosunda birbirlerinin ellerini yıkadıkları zaman olduğu gibi eriyip gitti. Kate avuçlarının ve parmaklarının altında Rone'un sert kaslarının hissini görmezden gelerek hızlıca ovmaya çalıştı ama onun ne kadar formda olduğunu fark etmemek neredeyse imkânsızdı. *Vücut yağ oranı %2'den az olmalı*, diye düşündü, keşke ben de aynı şeyi söyleyebilseydim. *Tanrım, o kadar büyük ve kaslı ki, hepsini nasıl alacağım?*

Sonra diğer kolunu ve ardından sırtını yaptı. Sırtının küçük kısmından sert kışına doğru uzanan siyah şeylerden bazı çizgiler vardı ama bunu sonraya bırakmaya karar verdi. Tekrar ön geçerek, adamın karın kaslarını ovdu ve ellerinin altındaki sert et hissini sevmekten kendini alamadı.

Rone operasyon boyunca hiç kıpırdamadan durdu ve tek kelime etmedi. Ama Kate onun belden aÇağısına dokunmamaya dikkat etse de -henüz değil, en azından oraya gidecek cesareti topluyordu- yine de uzun, kalın Çaftının yarı sertleÇmiÇ olduğunu fark etti.

Tanrım, kocaman! Hayır, bakma, dedi kendi kendine çabucak. Ama bakmamak gerçekten zordu -özellikle de onu yıkamaya devam ettikçe daha da büyüdüğü için.

Rahatsız edici görüntüyü aklından çıkarmaya çalışarak tekrar arka tarafa gitti ve ellerine biraz daha vücut yıkama suyu sıktı. Kıçına, kalçalarına ve bacaklarına müdahale etme zamanı gelmişti. Belki işi bittiğinde adam tekrar aşağı inmiş olacaktı.

Doğru, sonra da onu önden yıkadığın anda tekrar yukarı çıkacak, diye fısıldadı kafasının içindeki o küçük ses. *Kabul et Kate, o şeyden kaçış yok.*

Bunu düşünmemeye çalışarak işe koyuldu ve büyük Kindred'ı olabildiğince hızlı bir şekilde yıkadı. Ama puf yerine ellerini kullanmak zorunda olduğu için, ellerini onun kıçında ve kalçalarında gezdirip okşamasına engel olamıyordu. Ve lanet olsun, fark etmemeye çalışsa da adam *kendini iyi* hissediyordu.

Sonunda adamın gövdesini, kollarını, bacaklarını, arkasını ve hatta ayaklarını bile halletmişti. Kaçınılmaz olanı daha fazla ertelemenin bir yolu yoktu. Derin bir nefes alan Kate ön tarafa döndü.

Dehşet içinde nefesini içine çekti. Uzun, sert aleti artık tamamen dikleşmişti. Uyluklarının arasından fırlamış, geniş, erik biçimli başı tam ona dönüktü. Havuzdaki siyah kir izlerinin bir şekilde dağılmış ya da kendiliğinden eriyip gitmiş olabileceğini ümit etse de, hâlâ orada, tam da sikinin şaftında olduklarını gördü.

Rone onun boğuk soluğunu duymuş olmalıydı çünkü ayağından diğerine geçti.

"Affet beni," dedi alçak bir sesle. "Bunu bilerek yapmıyorum. Yumuşak ellerini üzerimde hissetmeyeli çok uzun zaman oldu Kate."

"Oh, uh..." Gülmeye çalıştı ama sesi zorlama ve gergin çıktı. "Korkarım onları çok daha fazla hissetmek üzeresiniz. Senin uh-

Havuzdan aldığınız şeyler üzerinizde... ..." "Şaftımın üzerinde mi?" diye yumuşak bir sesle bitirdi.

"Uh-huh." Tanrım, ilkokuldaki bir çocuk gibi kızarıyor ve kekeliyordu. Onun nesi vardı ki? "Sakıncası yoksa seni orada yıkamam gerekiyor. Özür dilerim," diye geveledi.

"Üzülme." Rone ayaklarını birbirinden ayırdı ve ellerini rahat duran bir asker gibi arkasına koydu. "Hiç kıpırdamadan duracağım, söz veriyorum."

"Tamam. İşte başlıyor." Kendini inanılmaz bir olay örgüsüne sahip bir canlı aksiyon pornosunda rol alıyormuş gibi hissederek ellerine biraz daha vücut yıkama suyu sıktı ve adamın shaftını nazikçe kavramaya çalıştı.

Kadın onu sıkıca yukarı aşağı okşarken dudaklarından kısık bir inilti koptu.

"Özür dilerim!" Kate ellerini hemen çekti. "Ben... ben... seni incitmedim, Yaptım mı?"

"Affet beni," dedi yine boğuk bir sesle. "Hayır, bana zarar vermedin. Aslında tam tersi. Sadece... sadece dokunuşuna tepki vermemekte zorlanıyorum. Geçmiş, yaptığımız diğer şeyleri düşünüp duruyorum. Bana dokunma şeklini... benim sana dokunma şeklimi... seni tatma şeklimi..."

Kate titreyen bir sesle, "Ben... Bunu şu anda duymamayı tercih ederim," dedi. Adamın ona nasıl oral seks yaptığını, külotunun üzerinden onu öperek ıslattığını, külotunu çıkarması, yalaması, emmesi ve tadına bakması için ona yalvardığını düşündü...

Tabii ki bu çok saçmaydı. Üniversitede başına gelenlerden sonra bir daha asla o yola girmeyecekti. Ama yine de bu düşünce neden karnında garip bir titremeye neden olmuştu? Neden ona yaklaştığında her yeri sıcak ve soğuk hissediyordu? Acaba hâlâ içinde biraz

içindeki korku toksinleri? Ama hayır, ona dokunmak artık paniklemesine neden olmuyordu - en azından eskisi kadar değil...

"Özür dilerim," diye gürledi Rone. "Devam etmek istiyorsan sessiz kalmaya çalışacağım."

"Tamam." Kate onun sikine baktı. Üzerinde hâlâ havuzdaki siyah yapışkanın izleri vardı, bu yüzden onu temizlemeyi henüz bitirmediği belliydi. Elleri daha da fazla sabun sıktı, bu işi yapıp bitirmeye kararlıydı. "İşte başlıyor," dedi onu uyarmaya çalışarak.

Rone alçak bir sesle, "Hazırım," dedi.

Kate onu tekrar kavradı, çok uzun ve kalın olduğu için iki elini de kullanmak zorunda kaldı. Tanrım, evli olduklarını biliyordu ama bu Geyi içine nasıl sığdırmıştı ki? Adam bir porno yıldızının boyundaydı ve kadın bu kadar uzun bir şeyi kaldırabilecek durumda *değildi*. Aslında, o bölgede her zaman ekstra küçük ve dar olmuştu - ona nasıl uyum sağlamıştı?

Rone boğuk bir ses çıkardı ve başını kaldırıp baktığında onun kollarını arkasına kilitlemiş ve çenesini sıkmış bir şekilde orada durduğunu gördü, belli ki hareket etmemek ya da bir şey söylememek için çabalıyordu.

Tanrım, bu onun için bir çeşit işkence olmalı! Acele edip onu temizlemeliyim!

Ama havuzun kiri Kate'in dokunuşuyla vücudunun diğer her yerinde kolayca eridiği halde, burada inatla yerinde kalmıştı. Kate ne kadar ovarsa ovsun ve okşarsa okşasın, siyah çizgiler kalmaya devam ediyordu.

Bu şeyin nesi var? Neden çıkmıyor? Daha da sert ovuşturdu, iki eliyle kalın şaftını çevreledi ve yukarı aşağı kaydırarak umutsuzca siyah lekeleri çıkarmaya çalıştı.

"Kate... Kate," diye boğuk bir sesle soludu Rone.

"Ne?" Hâlâ çalışıyordu, başını kaldırıp ona baktı. Adamın güçlü yüz hatlarında zevkli bir ıstırap ifadesi vardı.

"Lütfen," diye inledi. "Henüz temiz olup olmadığımı bilmiyorum. Ama eğer durmazsan ben... ben..."

Kate birden onun ne kadar gerginleştğini fark etti. Uzun, kalın ÇiÇi onun ellerinde nasıl da kabarmıştı. Geniş ucundan berrak bir prekum nehri akıyordu. Duştan gelen su yüzünden daha önce fark etmemişti ama şimdi şaftının üzerinden serbestçe aktığını ve karo zemine damladığını gördü.

Aman Tanrım, birden fark etti. Boşalacak, boşalmasını sağlayacağım!

Kaçınılmaz olan gerçekleştiğinde ellerini çekmek üzereydi. Alçak bir iniltiyle Rone'un kalçaları sarsıldı ve siki ellerinin arasında seğirdi. Sonra boşalıyordu, ucundan beyaz fiskiyeleler fişkirirken şaftı bir çeşme gibi taşıyordu.

Kate geri çekilmek istedi ama nedense olduğu yerde donup kaldığını hissetti. Büyük Kindred'in boşalmasını ve boşalmasını büyülenmiş gibi izledi -Tanrım hiç duracak mıydı? Bir yerde, ortalama bir insan erkeğinin boşalırken bir çay kaşığı kadar ejakülat çıkardığını okumuştı. Rone bunu bir mil farkla geçmişti. Sanki adam bir fincan kadar boşalmış ve hâlâ bitmemiş gibi hissediyordu.

Sonunda sakinleşir gibi oldu ve uzun, sert şaftı ellerinde seğirmeyi bıraktı. Ancak sonunda fişkırması durduğunda -hâlâ sert olmasına rağmen- bir şekilde onu bırakabildi.

Kate onu bıraktığında Rone kısık bir inilti çıkardı ve yavaÇça dizlerinin üzerine çökerek duğun fayanslı zeminine uzandı. Hâlâ sertleÇmiÇ olduğunu Kate hayretle fark etti. Onun ÇiÇkin hali en azından Kate'in Rone'un nihayet havuzdaki tüm pisliklerden arındığını görmesini sağlamıştı.

Aferin *sana*, diye alay etti kafasının içindeki küçük ses.

Kapa çeneni, dedi Kate ona, yanakları yanıyordu. Tanrım, az önce bunu yaptığina inanamıyordu.

Rone'un başı öne eğikti ve derin, boğuk nefesler alıyordu, geniş göğsü kabarıyordu. Elleri hâlâ arkasındaydı ve gözleri hâlâ bağlıydı, bir tür siyasi mahkûm gibi görünüyordu - çıplak ve hâlâ sert olması dışında.

"Özür dilerim," dedi sonunda. "Ben... bunu yapmak istememiştim."

"Ben de öyle," dedi Kate çabucak. "Sadece... seni çıkaramadım. Yani, siyah yapışkanı çıkaramadım. Oh, Tanrım..."

"Şimdi durmak ister misin? Duştan çıkmak ister misin?" diye sordu kısık sesle. "İstersen anlarım."

"I..." Kate dudağını ısırdı. Elleri baloncuklar ve dölle kaplıydı ve az önce koca Kindred'e mastürbasyon yapmıştı. Kendini küçük düğmüğü hissetti ama yine de... midesinde bir kıpırtı da var mıydı? Böylesine devasa bir erkeği kelimenin tam anlamıyla dize getirmiş olmanın verdiği bir güç hissi mi? "Bilmiyorum," dedi sonunda. "*Sanmıyorum*. Demek istediğim, hâlâ çok kirliyim ve az önce olan şey bir kazaydı. İkimiz için de."

"Yemin ederim kendimi tutmaya çalıştım." Rone'un sesi hâlâ boğuk bir hırıltıydı. "Elimde değildi - yumuşak, küçük ellerin üzerimdeydi ve çok uzun zaman olmuştu..."

"Sorun değil," dedi Kate çabucak. "Bu konuda konuşmak zorunda değiliz."

". " Derin bir iç çekti ve ayağa kalktı. "Benimle konuşmak ister misin? Şimdi yıkayayım mı?"

"Hayır," diye fısıldadı Kate, midesinin yeniden titrediğini hissederek. "Ama... ama sanırım yapsan iyi olur."

"Neden saçlarından başlamıyorum bebeğim?" diye sordu usulca. "Her zaman saçlarını yıkamama izin vermeyi seversin ve biliyorum ki içinde çok fazla o şeyden var."

"Ha?" Kate refleks olarak hâlâ kabarcıklı döl karışımıyla kaplı olan ellerine baktı. "Saçıma mı bulaştı?"

"Havuzdaki şeyler," dedi Rone. "Sen yaptın, değil mi?"

"Elbette." Aceleyle ellerini yıkadı. "Doğru tabii ki. Ama..." Sözcükler sonunda yerine oturdu. "Eskiden saçımı yıkamana izin verirdim."

Başını salladı. "Elbette. Kendine bakılmasını istediğinde... sadece benim *Lalli*'m olmak istediğinde."

Kate bu konuda ne düğüneceğinden emin değildi ve sormaya da korkuyordu. Ama saçından bağlamasına izin vermenin iyi bir fikir olduğunu düşünüyordu. Güvenli, cinsel olmayan bir bölgeydi. Sadece havuzdan gelen o lanet olasıca yapışkanın oradan çıkacağını umuyordu.

"Pekâlâ," dedi sonunda. "Ama ben hiç şampuan görmedim ki...oh." "Ne oldu?" Rone onun sesindeki şaşkınlığa açıkça uyum sağlayarak sordu.

"Sadece... şampuan görmediğimi söylüyordum ama baktığımda vücut yıkayıcısını aldığım yere geri döndüm, işte ." Kate elini tanıdık mavi şişe. "Bir şekilde ortaya çıktı. Ve yine en sevdiğim marka."

"Saçlarının bal ve çiçek gibi kokmasını sağlayan mı?" Rone umutla sordu. "Tanrım, buna bayılıyorum."

"Sanırım. İşte... ellerinizi uzatın."

Hâlâ gözleri bağlıydı ama ellerini görmeden uzattı ve Kate avuçlarına bolca Çampuan döktü. Sonra sırtı ona dönük olarak önünde durdu. Normalde çıplak sırtını kimseye göstermezdi, hele de yaraları açıkça ortadayken. Ama Rone'un gözleri hâlâ bağlıydı, bu yüzden kendini güvende hissediyordu.

"Devam et," dedi. "Tam önündeyim."

Büyük Kindred bir an için beceriksizce davrandı ama sonra onun uzun, güçlü parmaklarının şampuanı saçlarına ve kafa derisine sürdüğünü hissetti.

Tanrım, bu iyi hissettiriyor! Adamın sert ama nazik okşayışları karşısında çıkardığı küçük zevk iniltisine engel olamadı. Ona nasıl dokunacağını biliyor gibiydi. *Öyle olmalıydı, yıllarca pratik yapmıştı,* diye fısıldadı kafasının arkasındaki küçük ses. Ama Kate onun ne dediğini umursamayacak kadar iyi hissediyordu.

Rone saçını bitirdi ve durulamasına yardım etti. Sonra elleri geri geldi, şampuanın kalıntılarını kullanarak omuzlarına başladı. Tam doğru şekilde ovuyor ve yoğuruyordu, günlerdir orada duran gerginlik düğümlerini buluyor ve onları eritiyordu. Bu, saçlarının yıkanmasından bile daha iyi hissettiriyordu ve Kate'in itiraz edebilmesi için bir an geçmesi gerekti.

"Hey," diyebildi sonunda. "Ben... senin beni yıkaman gerektiğini sanıyordum, masaj yapman değil."

"Çok gergin görünüyordun, bunun yardımcı olacağını düşündüm," diye gürlledi Rone. "Durmamı ister misin?"

Kate dudağını ısırıldı. "Hayır... hayır, sanırım değil."

"Güzel," dedi basitçe ve masaj yapmaya devam etti.

"Um... saçımdaki yapışkan madde çıktı mı?" Kate onun dokunuşu altında erimemeye çalışarak sordu. Islak olduğu için çok koyu kırmızı görünen uzun saçlarından bir tutam aldı. Yeterince temiz görünüyordu ve rahat bir nefes aldı. "Sanırım temizlendi."

"Güzel," diye gürlledi. "Saçlarımı seviyorum bebeğim. O şey yüzünden kesmek zorunda kalırsan çok yazık olur."

Kate nefes nefese, "Bunun bir sorun olacağını sanmıyorum," dedi.

Elleri şimdi kollarından aşağı kayıyordu ve dokunduğu her yerde siyah balçık eriyip gidiyordu. Yeniden temizleniyor olmak çok iyi hissettiriyordu; sanki dokunuğu onu bir şekilde arındırıyordu.

"Mmm..." Kate kendini tutamadı. "Bu çok *iyi* hissettiriyor."

"Hoşuna gittiğine sevindim," diye mırıldandı Rone. Artık saçları, omuzları ve kollarıyla içi bitmiğti ve Kate onun dikkatini daha hassas olan bağka bölgelere çevirmesini bekliyordu. Kate tekrar gerildi. Hangisinin daha kötü olacağından emin değildi -ellerini çıplak göğüslerinde, karnında ve seksinde gezdirmesi mi... yoksa sırtındaki utanç verici yara izlerine dokunmasına izin vermesi mi?

Ama Rone onu şaşırtarak arkasında diz çöktü ve onun yerine kalçalarını ve bacaklarını yıkamaya başladı. Kıçını da ovaladı - büyük elleri yanaklarını kısa bir süre avuçladıktan sonra devam etti, belli ki herhangi bir yerde çok fazla oyalanmamaya çalışıyordu. Sonra ön tarafına geldi ve bacaklarının önünü ve kalçalarını ovmaya başladı.

Kate nefesinin boğazında düğümlendiğini hissetti. Yüzü *son derece* hassas bir bölgeye çok yakındı. Bu onu gergin ve kararsız hissettirirken aynı zamanda midesini de garip bir Ėekilde titretiyordu.

"Rone?" sordu kararsızca.

Körlemesine yukarı baktı. "Bu işe yarıyor mu? Göremiyorum ama ovaladıkça cildin temizleniyor."

"Uh, evet... Evet, sanırım öyle." Adamın yüzünün seksine yakınlığı hakkında şey söylememeye karar verdi. Ne de olsa bir dakika içinde ona dokunması gerekecekti. Çıplak olduğu için havuzdaki yapışkan madde her tarafına bulaşmıştı. Aslında, bir kısmının *içine girmiş* olabileceğinden bile çok korkuyordu. Ama şu anda bunu düşünmek istemiyordu, düşünmek zorunda kalana kadar da düşünmeyecekti.

"Bana biraz daha sabun ver," dedi bir elini kaldırarak. "Ayaklarını yapmak istiyorum."

"Tamam." Kate onun arayan avucuna biraz fışkırttı. "Ama dikkatli ol. Ayaklarım gerçekten-"

"Gıdıklanıyorum. Evet, biliyorum." Sesi gülümsüyormuş gibi geliyordu ama başı eğik olduğu için bunu anlamak zordu.

Adam kızın ayaklarından birini kaldırmaya bağılayınca Kate küçük bir Gağknlık ığlığı attı ve neredeyse dengesini kaybediyordu.

"Oh!"

"Özür dilerim, omzuma tutun," dedi Rone. "Bu şey her tarafına bulaşmış bebeğim, ayak tabanlarını da temizlemem gerek. Ve küçük parmaklarının arasını."

Kendini garip hisseden Kate onun üzerine eğildi ve önce bir ayağını sonra diğerini kaldırırken kaslı omzunu ve sırtını kavradı. Adamın ellerinin avuç içinden parmaklarına kadar, kendi ayaklarının topuktan ayak parmaklarına kadar olan kısmından daha büyük olduğunu fark etmekten kendini alamadı.

Rone nazikçe ovaladı ve ayaklarıyla ilgilenirken ona bir mini masaj daha yaptı. Ayakları son derece hassas olduğu için Kate'in takdir ettiği gibi onu gıdıklamamaya çok dikkat ediyordu. Üzerinde çalışırken ona karşı eridiğini hissettiğinde bir iniltiyi daha bastırmak zorunda kaldı - Tanrım, bu işte iyiydi! Kendini, birlikte olduklarında ona sık sık masaj yapıp yapmadığını ve eğer öyleyse, başka nereye masaj yapmasına izin verdiğini merak ederken yakaladı...

Düşünceyi uzaklaştırmaya çalıştı ama gitmek istemedi. Ancak sonunda büyük Kindred ayağa kalktı ve gözleri hâlâ bağlı olmasına rağmen tekrar ona baktı.

Kate kendine baktı; bacakları, ayakları, kalçaları, kolları, başı ve omuzları tertemizdi. Ama gövdesi -göğüsleri ve

Karnı, cinsel organı ve çirkin yara izlerinin görüldüğü sırtı hâlâ siyah bir balçık tabakasıyla kaplıydı.

"Uh...Rone?" diye sordu kararsızca. "Göremediğinizi biliyorum ama henüz tamamen temiz değilim."

"Biliyorum bebeğim," dedi usulca. "Ama seni rahatsız etmek istemedim. Sanırım sonraki bölüm için bana rehberlik etmen gerekiyor."

"Sana rehberlik etmek mi?" Sesi gıcırtilı ve yüksek çıkınca Kate boğazını temizleyip devam etmek zorunda kaldı. "Nasıl rehberlik edeyim? Ne demek istiyorsun?"

"Yani ellerimi ihtiyacın olan yerlere koy," dedi yumuşak bir sesle. "Bana hâlâ temizlenmesi gereken yerlerini göster, orada yıkayayım ama elimi üzerinde tuttuğun sürece. Temizlendiğinde ve devam etmeye hazır olduğunda, sadece elimi çek. Böylece avantaj sağlıyormuşum gibi hissetmezsin."

Kate onun bu düşüncesinden çok etkilendi. Pek çok erkeğin -aslında çoğu erkeğin- bu durumdan yararlanarak elleyebilecekleri her deliği yoklayıp sıkacaklarını ve kurcalayacaklarını biliyordu. Rone'un öyle olmadığı açıktı; kendi zevkinden çok onun rahatını istiyordu. Bu güzeldi, gerçekten güzeldi.

",," dedi yumuşak bir sesle. "Bence... Bence bu mükemmel bir fikir. Sana biraz daha sabun vereyim."

Söze gerek duymadan büyük avuçlarını uzattı ve kız onun ellerinin ne kadar biçimli olduğunu fark etti. Parmakları uzun, sanatsal ve zarif bir şekle sahipti ve kısa, temiz tırnakları vardı. Tamam, bu kesinlikle tahrik ediciydi - bir erkekte güzel elleri severdi - çok severdi.

Ama vücut yıkama şişesini yere bırakıp onu bileklerinden tutarken bu düşünceyi aklından çıkarmaya çalıştı.

Tamam, işte başlıyoruz. En iyisi bu işi bitirelim, dedi kendi kendine. Derin bir nefes alarak, büyük avuçlarını sıkıca göğüslerinin üzerine koydu ve

onları ellerinin arasına aldı.

Rone boğazının arkasından alçak, belirsiz bir ses çıkardı ama yüksek sesle bir şey söylemedi. Bunun yerine, tıpkı vücudunun geri kalanına yaptığı gibi onu nazikçe okşamaya, ovmaya ve masaj yapmaya başladı.

Adamın avuç içleri sıkı meme uçlarının üzerinde gezinirken Kate bir zevk iniltisini bastırmak zorunda kaldı. Tanrım, bu *inanılmaz bir* histi. Bu konuda o kadar gergindi ki, bundan en ufak bir zevk bile alamayacağından emindi. Ama büyük Kindred'in ellerinin çıplak, sabunlu göğüslerinin üzerinde olması inanılmaz derecede tahrik ediciydi.

Durmalydı... yoluna devam etmeliydi. Orada temizsin, diye fısıldadı kafasının içindeki yargılayıcı küçük bir ses. Ama Kate onun hareket etmesini istemiyordu, bu çok iyi hissettiriyordu. Vücudu, mümkün olduğunu bile anlamadığı bir şekilde canlanıyor gibiydi ve bunun durmasını istemiyordu.

İyi hissettiriyor, değil mi? Daha fazlasına ihtiyacın var, değil mi?

Kate kaşlarını çattı - *bu* düşünce nereden çıkmıştı? Kendi iç sesine ya da suçluluk duygusunun iğneleyici, yargılayıcı sesine bile benzemiyordu. Birdenbire aklına gelmiş gibiydi.

"Um..." Rone boğazını temizleyerek onun düşüncelerini böldü. "Temizlendin mi Kate? Göremiyorum, unuttun mu?"

"Hayır... tam olarak değil," derken duydu Kate kendini. "Sadece... çıkmadığı... çıkmak istemediği birkaç nokta var."

Aslında doğruyu söylüyordu. Aşağıya baktığında havuzdaki siyah lekelerin hâlâ hassas meme uçlarına ve areolalarına yapışmış olduğunu gördü. Bu şeyin olayı neydi ki? Vücudun daha hassas bölgeleri için bir mıknaş mıydı? Nedeni ne olursa olsun, yapışmıştı ve avuç içleriyle yaptığı nazik ovma, çok uyarıcı olsa da, onu çıkarmıyordu.

"Göster bana," dedi Rone alçak bir sesle. "Ellerimi istediğin yere koy Kate ve bana ne yapacağımı göster."

"Tamam. Um..." Tereddütle elini onun çok daha büyük olan elinin etrafına doladı ve parmak uçlarını hassas meme uçlarından birine getirdi. "İşte," diye fısıldadı. "Sadece... bu... bu bölgeden çıkmıyor."

"Belki biraz daha sert ovmalıyım o zaman?" Başparmağı ve parmakları arasında meme ucunu hafifçe sıkıştırırken sesi yumuşak bir hırıltıya dönüştü.

"Evet... evet, sanırım öyle." Kate sesinin bu kadar soluk soluğa çıkmamasını diledi. "Ve... ve diğer tarafta da."

"Pekâlâ." Sol eli sağ meme ucunu buldu ve sonra nazikçe kısıtıp çekmeye başladı, sabunlu parmaklarının arasında hassas tepe noktalarını Kate zorlukla hareketsiz durana kadar ovdu, çok iyi hissettiriyordu. Sadece birbirlerini temizlemeye çalıştıklarını ve bundan zevk almaması gerektiğini biliyordu ama elinde değildi. Meme uçlarıyla amı arasında doğrudan bir hat varmış gibi hissediyordu. Rone ona dokundukça -sert tepe noktalarını ovup bükükçe ve nazikçe çekiştirdikçe- bacaklarının arası daha da ısınıyor ve ıslanıyordu.

Bunu yapmamalıydım. Tanrım, gerçekten durmalıyız, bu hiç bana göre değil... Gerçekten de değildi - konu seks ya da sekse yaklaşan herhangi bir şey olduğunda her zaman utangaç ve mütevazı olmuştu. Yine de bir şekilde kendini tamamen kontrol altında hissetmiyordu. O zaman kontrolü eline almalısın Kate, dedi kendi kendine sertçe.

Aşağı baktığında meme uçlarının nihayet temizlendiğini gördü. Yine de ellerini onun ellerine götürmesi bir dakika daha sürdü.

Onun hafif dokunuşuyla Rone hemen durdu, gerçi onun da bu yakın temastan en az kendisi kadar zevk aldığından emindi.

"Ben... Sanırım artık temizim," dedi çok az titreyen bir sesle. "Hayatıma devam etme zamanı."

"Ellerimi yıkanman gereken yere koy, bebeğim," diye mırıldandı. "Sadece beni nerede istediğini göster."

"İşte." Kate adamın ellerini gövdesini ve karnını yıkayabilmesi için aÇağı kaydirdi ve adam da öyle yaptı. Siyah şey kolayca çıktı ve şimdi kendini bir seçimle karşı karşıya buldu... önce sırtını yıkamasına izin vermeli miydi? Yoksa amını mı?

Rone onun ne düşündüğünü biliyor gibiydi. Gözleri bağlı olmasına rağmen, neler olup bittiğini ve nelerin yıkanması gerektiğini açıkça takip ediyordu.

"Eee?" diye mırıldandı adam, kadın ellerini onun ellerinin üzerine koyup hareketini durdurduğunda. "Sırada ne var, bebeğim? Bana ihtiyaç duyabileceğin sadece iki yer kaldı."

"I..." Kate dudağını ısırды. Sırtındaki çirkin yara izlerine dokunmasını istemiyordu ama bundan da öte, büyük ellerini ve uzun parmaklarını amına koymasına izin vermekten çekiniyordu. Ya da içine çünkü lanet siyah yapışkan *her yere bulaşmıştı*.

"Kate?" Rone tekrar mırıldandı.

"," diye ağzından kaçırdı. "Sırtıma yap. Ben arkamı döneceğim."

Sırtını ona dönerek bekledi, kendini yeniden gergin ve rahatsız hissediyordu. Ama Rone onu hemen yıkamak yerine ellerini omuzlarına koydu.

"Bundan hoÇlanmadığını biliyorum Kate," dedi usulca kulağına. "Seni burada görmeme ya da sana dokunmama izin vermenin ne kadar uzun sürdüğünü hatırlıyorum."

"Evet, şey..." Rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Sadece çok güzel olduğunu bilmeni istiyorum," dedi ona. "Her parçan."

Kate daha cevap veremedi onu yıkamaya başlamış, iri ellerini uzun ve yavaş hareketlerle kürek kemiklerinin, sırtının ve omurgasının üzerinde gezdirmişti. Yara izlerine fazladan dikkat etmedi ama onlardan kaçınmadı da. Sadece onu yıkadı, sırtındaki siyah balçığın her zerresi gidene kadar iyice ovdu.

Kate kendine baktı. Neredeyse tamamen temizdi. *Neredeyse*. Rone onu yıkamayı bitirdi ve ellerini tekrar omuzlarına koydu. "Ee?" diye sordu usulca.

"Başka bir yer var mı?"

Kate dudağını ısırđı. "Olduğunu biliyorsun."

"Bir fikrim vardı," diye itiraf etti. "Ama üzerinde ne kadar sümük olduğından emin değıldim."

"Çok fazla," dedi Kate mutsuzca. "Yani, , biliyorsun."

"Evet, biliyorum. Yani... beni ihtiyacın olan yere koymak mı istiyorsun?" Hâlâ onun arkasında duruyordu ama sağı elini uzatarak ona teklif etti.

"Önce biraz daha sabun alsam iyi olacak." Kate sesinin daha sıkılmış ve iğ adamı gibi çıkmasını diledi ama bunu başaramadı. Çok az tanıdığı (en azından hatırladığı kadarıyla) bir adamın kendisine olabilecek en mahrem yerinden dokunmasına izin vermek üzereydi ve bu onu çok geriyordu.

Kendini toparlamaya çalışarak adamın parmaklarına biraz daha vücut yıkama suyu sıktı ve sonra bileğini sıkıca kavradı. Bunu ertelemenin bir anlamı yoktu, yapılması gerekiyordu. Vücudunun en hassas ve narin bölgesine bulaşmış o korkunç siyah balçıkla dolaşmaya dayanamazdı. İçinin ve dışının temiz olduğunu hissetmek istiyordu.

Adamın iri elini tutarak sıkıca amının tümseğine yerleştirdi.

"Tam... tam orası," dedi, kendinden emin görünmeye çalışarak. "İşte orada sana ihtiyacım var... yani beni temizlemene ihtiyacım var."

"Tamam, bebeğim. Nazik olacağım, yemin ederim," diye mırıldandı Rone.

Onu ovmaya bağıladı, ilk bağıta sadece yukarı ve aşağı, onu yaymaya ya da parmaklamaya çalışmadan, sadece sabunlu parmaklarını ve avucunu dış dudaklarının ve tümseğindeki koyu kırmızı buklelerin üzerinde yukarı ve aşağı kaydırarak. Gerçekten iyi hissettiriyordu ama Kate daha iyi hissettirebileceğini de biliyordu.

Hayır, daha temiz olabilirsin demek istiyorsun ve temiz olmak istiyorsun, değil mi? Küçük ses bir kez daha kendi iç monologuna benzemiyordu ama Kate yine de kendini ona katılırken buldu. Evet, demek istediği *buydu*. Büyük Kindred'ın onu temizlemesine izin vermeliydi -her yerde temizlemesine.

Ne yaptığını pek bilmeden bacaklarını açarak daha geniş bir duruş aldı. Bu hareket amının dudaklarını açtı ve daha ne olduğunu anlamadan Rone'un uzun orta parmağının amının yarıklarında aşağı yukarı kaydığını hissetti. Olduğu gibi açıldığında, klitorisinin hafif sürtünmeyle şiştiğini, kollarında kıvranmasına ve yumuşak bir inilti vermesine neden olduğunu hissedebiliyordu.

Rone elini kızın tümseğinin etrafında dolaştırmaya devam etse de hareketini durdurdu.

"Bebeğim?" mırıldandı. "Her şey yolunda mı?"

"Her şey, ..." Şimdi gerçek anına gelmişlerdi ve Kate aynı anda hem çok utanmış hem de çok tahrik olmuştu, ne yapacağını bilemiyordu.

Temizlenmek için ne yapman gerekiyorsa yap, diye emretti onu rahatsız eden o küçük ses. Sanki bir şekilde kafasının dışından geliyor gibiydi. ***Ne gerekiyorsa yap. Kirli hissetmeye dayanamadığını biliyorsun, özellikle de orada.***

Bu kesinlikle doğruydu. Kate kendi kendine aptallık ettiğini söyledi -küçük ses sadece duymak istediklerini söylüyordu- muhtemelen kendi hüsnükuruntusunun sesiydi.

Derin bir nefes aldı. "Her şey yolunda ama sanırım o şeylerden bazıları -havuzdaki şeyler- içime kaçtı... içime." Tanrım, bunu ona itiraf ederken yanaklarının yandığını ve nefesinin kesildiğini hissedebiliyordu.

"İçini yıkamama ihtiyacın var mı?" Rone alçak bir sesle sordu. "E- evet," diye fısıldadı, keşke sesini daha düzgün çıkarabilseydi.

"Ne kadar içeride?" diye mırıldandı. "Sadece iç amcığın mı? Yoksa derinlerine mi?"

"Ben... Bilmiyorum. Belki ikisi de," diye itiraf etti Kate. Kendini inceleme fırsatı bulamamıştı; sadece nasıl hissettiğini biliyordu ve bu iyi bir şey değildi.

"İç amcığınla başlamak ne dersin?" diye sordu . "Ve sonra daha derine inmemi istersen bana söyleyebilirsin."

"Tamam... tamam," diye fısıldadı Kate. Tanrım, bunu yaptığına -daha doğrusu yapmasına izin verdiğine- inanamıyordu. Ama başka türlü nasıl temizlenebilirdi ki?

***Başka yolu yok - işte bu, diye fısıldadı ses. O zaman bırak yapsın.
-Devam et, istediğini biliyorsun.***

"Tamam," diye yumuşakça nefes aldı Rone. "Sana gerçekten ulaşabilmem için kedi dudaklarını açmak ister misin? Yoksa bunu senin için yapmamı mı istersin?"

"Ben...um..." Kate zar zor düşünebiliyordu. Adam hâlâ orada durmuş, kızın amını büyük eliyle avuçluyordu. "Sen... sen yap," diye karar verdi alçak bir sesle.

". Ve bilmeni istediğim bir şey var, bebeğim. Çok, çok nazik. Amının ne kadar hassas olduğunu biliyorum."

Kate kelimeleri çıkarmakta zorlanarak, "Teşekkür ," diye fısıldadı.

"Hayır, sana yardım edeceğim konusunda bana güvendiğin için teşekkür ederim." Diğer eliyle kızın etrafına uzandı ve sol eliyle kızın am dudaklarını araladı. Sonra sağ eliyle kadının iç kıvrımlarını okşamaya başladı.

Adam klitorisinin hassas tomurcuğunu zahmetsizce bulduğunda Kate alçak, titreyen bir inilti çıkardı. Ėki uzun parmağıyla parantez içine aldı ve yukarı ağağı kaymaya bağladı, hassas küçük sinir demetinin etrafını doğru Ėekilde okĖadı.

"Oh...oh," diye soludu adam onu tekrar tekrar okşarken. Elleri çok büyüktü ama dokunuşu hafif ve nazikti. Ona maksimum zevk vermek için ona nasıl dokunacağını tam olarak biliyor gibiydi.

"İyi hissediyor musun bebeğim?" diye mırıldandı kulağına. "Temizlendin mi?"

"Harika bir his," diye itiraf etti Kate nefes nefese. "Ben sadece..." Kendine baktı ve erotik manzara karşısında neredeyse yeniden inleyecekti. Adam bir eliyle onu açık tutuyor, diğer eliyle de amının içini okşuyor ve okşadıkça okşuyordu. O izlerken, orta parmağının ucu klitorisinin zonklayan pembe tomurcuğunun etrafında yavaşça bir daire çiziyordu. Tanrım, *çok sıcaktı*.

"mi?" diye tekrar sordu. "Yoksa etmemi mi istiyorsun? Ya da başka bir yere mi taşınalım?"

Kate kendi kendine, *ona durmasını söylemeliyim*, dedi. Ama üzerinde hâlâ havuzdan kalma siyah bir madde vardı. Tam olarak üzerinde değilse de *içinde*.

Şimdi duramazsın, dedi diğer ses ona. ***Devam etmesine izin vermelisin***.

"Devam et," dediğini duydu. "Lütfen, durma... henüz durma." "Elbette bebeğim." Yumuşak, şefkatli masajına devam etti. onu deli ediyordu. "Sen dur diyene kadar devam edeceğim. Ta ki sen, uh, temiz."

"TeÇekkür ederim," diye fısıldadı Kate, parmaklarıyla buluÇmak için kalçalarını yukarı bastırarak. Kendini çok daha temiz hissediyor ve öyle görünüyordu. Yine de henüz yıkamadığı bir yer vardı... "Rone?" diye fısıldadı.

"Mm-hmm?" Sesi kulağında derin bir gümbürtüydü.

"Yıkanmana ihtiyacım olup olmadığını sorduğunu hatırlıyor musun... içimi yıkamanı?" Kate usulca sordu.

"Elbette," diye onayladı. "Bana ihtiyacın var mı?"

"Sanırım... Sanırım öyle," diye itiraf etti Kate, yanakları alev alev yanarken. "Sakıncası... sakıncası var mı?"

"Tabii ki hayır, bebeğim. Benim için bir zevk olacak," diye güvence verdi o derin, yumuşak sesiyle. "Sadece ne zaman durmamı istediğini söyle, ben de durayım."

"Tamam, ben-" Ama Kate cümlesini bitiremedi. O daha cümlesini bitiremeden, iki uzun ve güçlü parmak iç kıvrımlarından kayarak amının giriÇini buldu. Adamın içine doğru kaydığını hissedince inledi ve nefesi kesildi. Tanrım, parmakları bile büyüktü! Ama çok *iyi* hissettiriyorlardı, yavaşça içine girip çıkıyorlar ve her vuruşta dibe vuruyorlardı.

Parmaklarıyla onun içine girip çıkarken, Rone diğer elini klitorisinin etrafında dönmeye devam etmek için kullandı. Kısa süre sonra, uzun parmakları onun içine girip çıkarken, diğer parmak uçları hassas düğmesinin üzerinde kayarken bir ritim tutturdu.

Kate kendine engel olamıyordu; onun sadece kendisini temizlemesi gerektiğini biliyordu ama yine de vücudunun daha önce hiç olmadığı Çekilde açıldığını ve tepki verdiğini hissetti. Elbette geçmişte de orgazm olmuş ve cinsel haz almıştı; bunu kendine yaşatmakta oldukça iyiydi, çok teşekkür ederim. Ama vücudunu onun kadar iyi tanıyan başka bir kişi tarafından bu kadar ustaca ve nazikçe dokunulma hissi

tamamen yeni. Orgazminın arttığını hissetti ve bunu durduramayacağını biliyordu.
-Durdurmak bile *istemedim*.

"Oh," diye soludu, kendine engel olamıyordu. "Oh, Rone... bu çok... çok... *iyi* hissettiriyor."

"Aynen öyle bebeğim. Seni iyi hissettirmeyi seviyorum," diye usulca kulağına homurdandı. "Tatlı bedenine dokunmayı ve seni boşaltmayı seviyorum."

Onun bu sözleri üzerine Kate bir Çeyler hissetti -bir elektrik Çoku gibi içinden geçen bir güç dalgası.

Evet, bırak seni boşaltsın! diye mırıldandı garip ses kulağında. Bırak yapsın ve sonra kendini ona ver, şimdi ve burada.

Birden zihni canlı bir görüntüyle doldu: Büyük Kindred onu duş kabininin cam duvarına dayamış, kalçalarını aralamış ve o kocaman, kalın şaftını onun dar, korunmasız amının derinliklerine sokmuştu. Görüntüde Kate inliyor, ağlıyor ve onun sırtını tırmalıyordu. Bacakları adamın zayıf kalçalarına dolanmış, aniden çıldırması bir kadın gibi kendini adamın uzun sikine bırakmıştı.

Aman Tanrım, bu da nereden çıktı? Bu ben değilim! Kendim gibi davranmıyorum ve bu garip ses... bu düşünceler ve görüntüler... neler oluyor?

Bu düşünce içinde bir şeyleri uyandırmış gibiydi ve aniden altıncı hissi - Bilmek- canlandı.

Tehlike! Kate'in kulağına fısıldadı. ***Bu tehlikeli Kate! Dikkatli ol!***

Kate nefesini tutarak büyük Kindred'in parmaklarını kendinden dışarı itti ve aralarına biraz mesafe koymaya çalışarak uzaklaştı.

"Kate? Kate, neler oluyor?" Rone orada öylece kalakalmıştı, kafası tamamen karışmış görünüyordu.

"Ben... Bilmiyorum." Kate dudağını ısırdı, deli gibi görünmeden bunu nasıl açıklayacağından emin değildi. Normalde yapmayacağı bir şeyi yapması için bir dış güç tarafından manipüle edildiğini hissettiğini nasıl söyleyebilirdi?

"Neden durdun?" Rone alçak ve sert bir sesle sordu. Sert nefes alıyordu ve aleti tüm dikkatini toplamıştı. "Boşalmak üzereydin, bunu söyleyebilirim. Sana çarpmadan hemen önce her zaman yaptığın gibi titriyordun."

"Ben...ben yapamadım." Kate bir elini damlayan saçlarında gezdirdi. "Bu ben değilim. Seni çok az tanıyormuşum gibi hissederken neden böyle davrandığımı bilmiyorum. Hiç tanımadığım bir adamın bunu yapmasına asla izin vermezdim... bana dokunmasına ve boşalmama izin vermezdim. Bana ne oldu bilmiyorum."

Büyük Kindred'in kızgın olmasını bekliyordu. Ve Rone kulağa sert ve sinirli gelen birkaç derin nefes aldı. Ama sonra, onu şaşırtacak şekilde başını salladı.

"Evet, bu doğru," diye homurdandı. "Özür dilerim, bundan faydalanmak istememiştim. Sanırım düşündüm ki... umdum ki... belki de hafızan geri geliyordu ve bu yüzden havuzdaki şeyler gittikten sonra bile sana o şekilde dokunmama izin veriyordun."

"Üzgünüm, hâlâ hiçbir şey hatırlamıyorum." Kate titredi. Artık ılık su serpintisinden uzak duruyordu ve üşümeye başlamıştı. Kendisine ne olduğunu hâlâ anlayamamıştı ve bu konuda kendini tuhaf ve kararsız hissediyordu.

"Dişlerin takırdıyormuş gibi konuşuyorsun," dedi Rone. Bir elini ıslak saçlarında gezdirdi. "Bak, buradan çıkalım ve kurulanalım. Tamam mı?"

"Elbette. Sanırım bir saattir buradayız." Kate gülmeye çalıştı ama sesi zoraki çıkıyordu.

"Evet, onun gibi bir şey," diye mırıldandı. "Şu lanet göz bağıını çıkarabilmem için bana ne zaman örtüneceğini söyleyebilir misin?"

"Elbette." Kate hızla duş kabininden çıktı ve kalın, kabarık beyaz bir havluya sarındı; bunu yaparken tamamen temiz olduğunu ve korkunç siyah balçıktan arındığını fark etti. Güzel. Suyu kapatmış olan ve orada dikilmiş bekleyen iri yarı Kindred'e, "Artık iyiyim," dedi.

"Tamam, teşekkürler," dedi kısa bir süre sonra gözbağını çıkararak. Üzerinde Kate'i tedirgin eden bir gerginlik havası vardı. Acaba Kate onun içini bitirmesine izin vermediği için mi hâlâ gergindi? Ama kendisi de orgazm olmuştu, o halde Kate orgazm olmadığı için neden gergin olsun ki?

"Al, böylece kurulanabilirsin." Kate bir havlu uzattı

"Teşekkürler." Havluyu alıp kendini hızlıca ovalamadan önce kısa bir süre ona baktı. "Tamamen temiz mi?" diye sordu.

"Evet. Teşekkür ederim." Kate onun kendisini nasıl bu kadar iyi temizlediğini düşünürken yanaklarının ısındığını hissedebiliyordu. Vücudu hâlâ ihtiyaçtan zonklıyor, sanki hâlâ boşalmanın eşiğindeymiş gibi hissediyordu. Bu rahatsız edici bir duyguydu.

Rone derin bir iç çekti. "Sorun değil, bebeğim."

Ama sesinde Kate'in her şeyin yolunda olup olmadığını merak etmesine neden olan hafif bir hırıltı vardı. Ve gözleri her zamankinden daha da parlak parlıyor gibiydi. Neler oluyordu? Sormak için ağzını açtı... ve sonra durdu. Ya bunun *açlıkla*, gemideyken onunla konuşmayı reddettiği o gizemli sorunla bir ilgisi varsa? Kız bunu sorduğunda gerçekten savunmaya geçmişti ve zaten aralarında yeterince garip bir vardı. İsteksizce,

Her şeyi olduğu gibi bırakmaya ve bu garipliğın geçmesini ummaya karar verdi.

Evet, doğru, sanki duşta ona mastürbasyon yaptıktan ve neredeyse aynısını sana yapmasına izin verdikten sonra böyle bir olasılık varmış gibi, diye fısıldadı kafasının içindeki alaycı küçük ses. En azından bu ses kendi iç monologuna benziyordu. Kate hâlâ dışarıdan gelen sesin, onu teslim olmaya ve büyük Kindred'la istediğini yapmaya zorlayan sesin nereden geldiğini bilmiyordu. Tek bildiğı bunun bir şekilde *yanlış* hissettirdiğiydi.

İçindeki Bilme onu dikkatli olması için uyarıyordu - bir şeyler oluyordu. Rone ve ona dokunduğunda onunla konuşan o küçük sesle ilgili bir şeyler. Ne olduğunu ve ne istediğini öğrenene kadar tehlikedeydi.

On Yedinci Bölüm

Rone havluyla kurulanırken tekrar iç çekti. Kate'in ona duşta yaşattığı muhteşem orgazma rağmen -ki bunun *bilerek yapılmadığını* kendine hatırlattı- tüm vücudu hâlâ ihtiyaçla ağrıyordu. Bunun nedeninin içinde yeniden giderek büyüyen *açlık* olduğundan emindi. Kadının küçük, yumuşak ellerini üzerinde hissetmek onu biraz beslemiş olsa da, Canavar'ını da uyandırmıştı. Ve içindeki şiddetli, itici gücü bastırmak için ihtiyaç duyduğu şey kızın ona verebileceği zevk değildi.

Bu, *ona* verebileceği bir zevkti.

Tüm Wulven Kindred'ların eşleriyle çok özel bir bağı vardı; bu ilişki, içlerinde yaşayan Canavar'ı kontrol etmelerine yardımcı oluyordu. Çünkü Canavar cinsel zevkle, yani Wulven'in dışısının zevkiyle büyürdü. İçindeki vahşi varlığı kontrol altında tutmak için, bir Wulven'in eşinin sık sık ve sert bir şekilde boşalmasını sağlaması gerekirdi.

Keşke onu bitirmeme izin verseydi. Kate! Kollarımda boşalmanı hissetmeye o kadar ihtiyacım var ki bebeğim!

Ama ihtiyacı olan tek şey bu değildi, Rone kendine itiraf etmek zorundaydı. Kate'i elleri ve parmaklarıyla orgazm etmek *açlığını* bir an için dindirebilirdi ama etkileri uzun sürmezdi. Gerçekten ihtiyacı olan şey onun tadına bakmaktı. Onun kedi balının tatlı tadı, doğrudan kaynağından, Canavarının dışarı çıkmasını engellemeye yardımcı olacak tek şeydi.

Ve eğer Canavar ortaya çıkarsa, Kate'in tadına bakmaktan çok daha fazlasını yapmak isteyecekti - ya onu öldürecek ya da olduğu hayvanın kaba şehvetiyle onu çiftleştirecekti. Ve Rone'un bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Rone bunu düşündüğünde ürperdi. Yıllardır kontrolsüz bir değişim geçirmemişti - Kate'le tanışıp birleştiği günden beri. Birlikte oldukları ilk günleri ne kadar iyi hatırlıyordu! Kate'e duyduğu çekime direnmeyi nihayet bıraktığında, ihtiyaçları, içindeki Canavar ve onu kontrol edebilmesinin tek yolu hakkında açık ve samimi bir konuşma yapmışlardı. Kate ilk başta kararsız kalmıştı ama o zamana kadar aylardır çıkıyorlardı ve Kate ona ihtiyacı olanı vermeyi denemeye istekliydi -bir Wulven'in içindeki öfkeli Canavar'ı kontrol altında tutmak için sahip olması gereken türden bir eş olmak.

Elbette şimdi bunların hepsini unutmuştu. Durumlarının ne kadar tehlikeli olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Kutsal Koru'da rahibe tarafından yardım edildikten sonra Rone kendini az çok kontrol altında hissetmişti. Ama şimdi, duşta yaşadıkları yoğun cinsel deneyimin ardından, *açlığının* katlanarak arttığını ve Canavar'ın içinde huzursuzca hareket ettiğini hissedebiliyordu. Beslenmesi gerekiyordu... Kate'in kalçaları arasından akan tatlı nektarı tatması gerekiyordu. Ya da daha doğrusu, Rone'un onu kontrol altında tutmak istiyorsa buna ihtiyacı vardı.

Ama yapamam, diye hatırlattı kendine. Daha önce onu tatmama izin vermesi için ikna etmem aylar sürmüştü; birlikte olabileceğimizi anlamam aylar sürmüştü çünkü benim için kalçalarını açmaya ve istediğim zaman istediğim yerde tatlı amını okşamama izin vermeye hazırды. Ama şimdi hepsi gitti - onun deyimiyle başa döndük.

Yine de en baştan başlamak için zamanı yoktu. Kate'i Canavar'ından korumak istiyorsa olmazdı. *Açlığının* her geçen dakika arttığını hissedebiliyordu ve onu tatmin etme ve tadına bakma dürtüsünü doyuramadan ona ne kadar yaklaşırsa, Kate o kadar tehlikeye giriyordu.

Ondan uzak durmaya çalışmalıyım. Onu güvende tutmak için uzaklaşmalıyım, diye düşündü. Ama nasıl? Birlikte bu lanet baloncuğun içine kilitlenmişlerdi ve

bir çıkış yolu yokmuş gibi görünüyordu. Yedi Cehennem'de ne yapacaktı?

Sakin ol. Sakin ol. Derin bir nefes aldı ve Canavar'ına sakinleştirici mesajlar göndermeye çalıştı. *Rahatla. Rahat ol. Huzur içinde ol.*

Kendi içinde, Canavar'ın bir kez daha hırladığını ve sonra yatıştığını hissetti... şimdilik. Bu hafif ertelemenin ne kadar süreceğini merak ediyordu...

"Rone?" Kendini toparlamaya çalışırken taze alanın karo zeminini inceliyordu. Kate'in yumuşak, yüksek sesi başını kaldırmasına neden oldu.

"Hı-hı?" Sesinin rahat ve normal çıkmasını sağlamaya çalıştı ama konuşurken göğsünün derinliklerinde Canavar'ın hırıltısının bir ipucunu duyabiliyordu. Boğazını temizledi ve tekrar denedi. "Evet?"

"İyi misin?" Güzel yüzünde endişeli bir ifadeyle ona bakıyordu. "Bir şey için üzgün görünüyorsun."

Rone bir an için ona gerçeği söylemeyi düşündü. Ona Canavar'ını ve neye ihtiyacı olduğunu söylemeyi düşündü; onu tatmasına ve zevk almasına izin vermezse kısa süre içinde ne kadar büyük bir tehlikeye gireceğini söyledi.

Ama bunu yapmak istemedi. Kate'in bir Gey yapması için baskı altında hissetmesini istemiyordu. Onu seviyordu, kahretsin! Onu korkutmak ya da zorlamak istemiyordu. Tıpkı ilişkilerinin bağında olduğu gibi, ona kur yapmak istiyordu. Onu kendine getirmek ve yavaş yavaş kendini ona açmasını sağlamak istiyordu.

Ama ilk tanıştıklarında henüz çiftleşmemişlerdi. Canavar onun balının tadına hiç bakmamış ve ona karşı bir arzu geliştirmemişti. Bu bir bağımlılıktı. Ve uzun süre ilaç almamış aç bir keş gibi, Canavar da Kate'i arzuluyordu. Rone onu kollarına alalı altı güneş ayından fazla olmuştu... onu tattığından ve boşalmasını sağladığından beri.

Ayrıca birbirlerine sarılıp Üreme Koltuğu'nda bir araya gelmelerinin üzerinden de altı ay geçmişti. Rone bunu da özlemişti, umutsuzca özlemişti.

-Ama Canavar'ı kontrol altında tutmak için Kate'in tadına bakmak kadar gerekli değildi. Kahretsin, keşke üniversitede onu tadına bakılmaktan soğutan o kötü deneyimi yaşamamış olsaydı! Ona tam olarak ne olduğunu ve bir erkeğin dili için kalçalarını açmaktan neden bu kadar çekindiğini ilk kez merak etmiyordu...

"Rone?" diye tekrar sordu ve Rone sorusuna cevap vermekte çok geç kaldığını fark etti.

"Ben iyiyim," dedi kısaca. "Çok iyiyim, bebeğim. Hadi bakalım, giyecek bir şeyler bulabilecek miyiz? Burada kaldığımız süre boyunca nemli bir havluyla dolaşmak istemiyorum." Bunun uzun sürmeyeceğini umuyordu.

Rone'un uyku platformunun yanında bulduğu dolap alanına gittiler ve eski moda Dünya tipi tel askılarda asılı olan giysilere baktılar.

"Burası gerçekten de üniversitedeki daireme benziyor," dedi Kate. "Tıpkı bunun gibi bir dolabımız vardı ama her türlü eÇyayla tıka basa çünkü tek depomuzdu. Ve..." askılardan birini kaldırırken sesi kesildi. "Tamam, *bu* aynı şey değil," dedi kesin bir ifadeyle.

Rone tel askıda asılı duran giysiye bir göz attı ve Kate'i onun içinde hayal edince bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldı. Önünde göğüslerinin gireceği yerde delikler açılmış, kasıklarının ortasında uzun bir yırtmaç bulunan, siyah, dantelli, küçük bir giysiydi bu. Rone arkadaşının bunu giydiğini, dolgun, pembe meme uçlarının önden dışarı fırladığını ve amının yumuşak, şiş dudaklarının aşağıda sergilendiğini hayal edebiliyordu... *Hayır, böyle düşünemezdi! Kendini kontrol etmelisin*, dedi kendine sertçe, görüntüyü kovmaya çalışarak.

"Tamam, *onu* giymiyorum." Kate mırıldanarak siyah dantel elbisesini hızla yerine koydu. Başka bir askıya uzandı ve kırmızı bir elbise çıkardı.

Tam onun bedenine göre bir bikini.

"Bu da ne?" diye mırıldanarak onu da dolaba geri itti. "Buradakileri kim seçti, müstehcen iç çamaşırı satan bir dükkândaki tezgâhtar mı?"

Rone boğazını temizledi. "Eminim senin için başka bir şey vardır bebeğim. Buradaki bornozun kemerini çıkardığımda, senin bedenine benzeyen bir sürü şey gördüm."

Kate, "Artık ikimiz için de pek bir Çey kalmamıÇ gibi görünüyor," dedi. "Bahsettiğin bornozu bile göremiyorum."

Aslında Rone da bilmiyordu. Aslında, dolapta asılı duran ve onun bedenine uygun görünen tek şey bir çift uzun siyah saten uyku pantolonuydu.

"Huh," diye mırıldandı Kate, adam ayakkabıyı çekerken. "Sana tam oturuyor ve en azından kasıklarında delik yok. Benim için buradaki her şey bir porno filmin gardırop bölümü gibi görünürken sen nasıl normal bir şeyler giyebiliyorsun?"

" bilmiyorum ." Rone omuz silkti. "Tekrar bak-işte olmak zorunda. giyebileceğin *bir şey*."

"Sanırım bu var." Kate şüpheyle başka bir kıyafete bakıyordu. Dantelli, kısa, ipekli, beyaz bir gecelik gibi görünüyordu. Spagetti askıları vardı ve malzemesi son derece Geffaftı ama yanında beyaz ipek bir bornoz ve bir çift beyaz dantel külot da vardı.

"Güzel görünüyor." Rone sesini nötr tutmaya çalıştı. Kate'in onu sürekli elinde tuttuğu seksi kıyafetler içinde hayal ettiğini tahmin edemeyeceğini umuyordu. Bunu yapmamaya çalışıyordu ama kendine engel olamıyordu.

Kate içini çekti. "Şey, tamamen uygunsuz olmayan başka pek bir şey yok gibi görünüyor. Sanırım hepsi bu kadar."

Kıyafeti tazeleyiciye geri götürdü ve bir dakika içinde ipeksi beyaz elbisesi ve bornozuyla yeniden ortaya çıktı.

Rone yine iniltisini tutmak zorunda kaldı. Kumaşın beyaz ipeği göğüslerini sarıyordu ve malzeme o kadar inceydi ki, kumaşa bastıran pembe meme uçlarının dış hatlarını açıkça görebiliyordu. Beyaz dantel etek ucu kalçalarının üst kısmına düşüyor ve onunla birlikte gelen küçük külotu zar zor örtüyordu. Beyaz bornoz omuzlarını örtüyordu ama Kate onu çekiştirdiğinde bir şekilde dolgun göğüslerinin üzerinde birleşmeyi reddediyordu.

"İşte buradayım." Ona gergin bir gülümseme verdi. "Senin basit siyahın kadar iyi değil ama sanırım iş görür."

"Çok güzel, *çok* güzelsin," dedi Rone kısık sesle. Birleşme gecesindeki haline o kadar benziyordu ki, Rone'un nefesi kesildi. Üzerindeki beyaz dantelli kıyafete çok benzeyen bir kıyafet giymişti ama o kıyafet zümrüt yeşiliydi.

"Oh, şey..." Kendinden utanan küçük bir kahkaha attı ve başının etrafında altın kırmızısı buklelerden oluşan bir cümbüş olan saçlarına dokundu. "Daha önce olmayan bir fön makinesi buldum, en azından boğulmuş bir fare gibi görünmüyorum." Kaşlarını çatı. "Ve kıyafetlerim - burada giydiklerimi biliyor musun? Gitmişler. Görünüşe göre buralarda bir şeyler ansızın ortaya çıkıp kayboluyor."

"Sanırım öyle," diye mırıldandı Rone. Onu rahat bırakacağına ve kendisiyle arasına mesafe koyacağına dair kendine verdiği söze rağmen, omuzlarından tutmak için bir adım öne çıkmaktan kendini alamadı.

"Ne?" Kate, adam ona yukarıdan aşağıya bakınca biraz savunmacı bir tavırla sordu. "Hiçbir şey." Rone içini çekti. "Sadece... bu küçük kıyafet bana çok fazla

"Birleşme gecemizde ne giymiştin?"

"Öyle mi?" Kate dudağını ısır. "Özür dilerim, bu sizi rahatsız ediyor mu? Sanırım üzerimi değiştirebilirim ama... Ne giyebileceğimden tam olarak emin değilim..."

"Hayır, sorun değil. Çok güzel ve içinde muhteşem görünüyorsun bebeğim," diye onu temin etti. Onu bırakarak bir adım geri çekildi. "Özür dilerim, seni rahatsız etmek istememiştim."

"Sorun değil." Kate gülümsedi, belli ki işleri hafif tutmaya çalışıyordu. "Biliyor musun? Açlıktan ölüyorum. Sanırım buzdolabında ne olduğuna bakacağım. Bir şey ister misin?"

"Aç değilim." Onun tadı dışında. Ama bunu yüksek sesle söyleyemedi. Bunun yerine küçük kanepeye gidip oturdu ve ekranda bir şeyler izlemeye niyetlendi.

Ya da en azından oturmaya *çalıştı*. Onun yerine, sağlam görünen mobilya parçasının tam ortasına düştü.

"Bu da ne-?" Kanepenin önündeki halı kaplı zemine kıcının üzerine bir gümbürtüyle düştü. "Ah! Yedi Cehennemde neler oluyor?" Yüksek sesle küfretti ve Kate koşarak yanına geldi.

"Ne oldu? Kendine zarar mı verdin?"

"Hayır. Oturmaya çalıştım ama ," diye homurdandı Rone.

"Oturamadın mı? Ne demek yapamadım?"

"Yani bir şekilde içine düştüm. Sanki bir hologram gibiydi."

"mi düştün?" Kate kanepenin arkasını sıvazladı. "Bana yeterince sağlam göründü."

"O zaman üzerine oturmayı dene," diye meydan okudu Rone. "Sana söylüyorum, bu lanet şeyde bir sorun var."

"Tamam." Kate kanepenin önünde durdu ve bacaklarının arkası geniş, mavi bir minder kenarına yaslandı. Poposu minder üst kısmına değene kadar kendini yavaşça indirdi. Rone bir an için bunun onu sorunsuzca taşıyacağını düşündü. Ama sonra,

Tıpkı onun yaptığı gibi, Kate de kanepeye doğru battı ve bir gümbürtüyle kanepenin önündeki zemine düştü.

"Dikkatli ol!" Onu yakalamaya çalıştı ama zamanında yetişemedi.

"Ah!" Kate masum görünen kanepeye gvensizce baktı. "Bu şeyin nesi var böyle? zerine ağırlığınızı koymaya çalışana kadar iyi hissettiriyor ve sonra sizi bırakıyor!"

"Bekle bir dakika..." Rone bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Sanırım Madam Shadow'un ne dediğini yine unutuyoruz."

"Ah, *doğru*." Kate'in gözleri büyüdü. "Birbirimize dokunmadığımız sürece oturamayacağımızı söyledi."

"Tekrar denemek ister misin?" Rone ona bir el uzattı.

"Elbette, sanırım." Utangaç bir tavırla onun elini tuttu ve Rone parmaklarını birbirine geçirdi. Tekrar kanepenin önünde durdular ve birbirlerine baktılar.

" deyincede," dedi Rone ona. "Bir... iki..." Kate de onunla birlikte, "," dedi.

Bu sefer Rone çok daha kendinden emin bir şekilde oturdu. sorunlu oturma düzenlerini çözdü.

Ama bir kez daha kanepeye düştü ve Kate de onunla birlikte düşerken küçük bir ıǵlık attı.

"Buradayım!" Rone onu yakaladı ve son anda kucağına almayı başarak ikinci kez yere düşmesini engelledi. "İyi misin bebeğim?" diye sordu endişeyle, kızarmış yüzüne ve karmakarışık saçlarına bakarak.

"*Sanırım* yle," dedi temkinli bir şekilde. "Sanırım... oh! Oh, Rone, sıkıştım-bak!"

Bir kez daha kanepenin önüne inmişlerdi ama bu kez Kate yerde değil Rone'un kucağındaydı. Ama Kate'in işaret ettiği yere baktığında, Rone onun sol bacağının kanepeye sıkışmış olduğunu gördü. Sadece minderlerin arasına sıkışmakla kalmamış, sanki küçük mobilya parçasının lacivert kumaşından çıkıyormuş gibi fiziksel olarak kanepenin çerçevesine sıkışmıştı.

"Tanrılar!" haykırdı. "Ne... nasıl...?"

"Bilmiyorum ama tamamen sıkıştım, bir santim bile hareket edemiyorum. Çabuk beni kucağından indir!"

Rone onun istediğini yaptı. Birbirlerine dokunmayı bıraktıkları anda Kate bacağını kurtarmayı başardı.

"Whew!" Rahat bir nefes aldı. "Bu çok *garip*."

Rone, "Bu şimdiye kadar gördüğüm en garip şeylerden biri ve evrenin her yerinde bulundum," diye itiraf etti.

"Şey..." Rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Sanırım burada oturup bir şeyler izlemek istiyorsak ne yapmamız gerektiğini biliyoruz."

"Öyle mi?" Adam ona bir kaşını kaldırdı.

"Uh-huh. Belli ki el ele tutuşmak yeterli değil. Sanırım bu aptal şeyin bizi desteklemesi için tam anlamıyla kucağında oturmam gerekiyor."

Rone kaşlarını çattı. "Haklı olabilirsin. Bir kez daha denemek ister misin?"

Kate omuz silkti. "Neden olmasın? Zaten iki kez kıcımızın üstüne düştük. En iyisi üçe çıkalım."

"Hayır, sadece bir kez kıcının üzerine düştün, diğerinde *Ben*," dedi Rone ona gülümseyerek.

Kıkırdadı. "Seni ezdiysem özür dilerim."

"Senin kadar küçük mü? O tatlı, kıvrımlı vücudunla istesen de beni ezemezsin." Sırıtarak ayağa kalktı ve onu kollarının arasına aldı. O da

Onu tutmayı, göğsüne bastırmayı seviyordu. "Oh-Rone!"

diye nefes nefese kaldı. "Beni yere bırak!"

"Bunu çözene kadar olmaz," dedi kararlılıkla. "Sadece rahatla, *Lalli*. Düşsek bile seni yakalayacağımı biliyorsun."

"Sen... sen yapacak mısın?" Birden birbirlerinin gözlerinin içine bakmaya başladılar ve Rone onun öpecek kadar yakın olduğunu fark etti. Tanrım, onun yemyeşil, tatlı ağzını tekrar tatmayı nasıl da istiyordu! Damızlık Sandalyesi'nde bir araya geldiklerinde paylaştıkları uzun, yavaş, tutkulu öpücükleri hatırlamadan edemedi. Aleti onun ıslak, istekli amına yavaşça girip çıkarken, tatlı küçük dili aynı anda onun ağzını keşfediyordu. İçine girmek ve içine girilmek... bir bütün olarak birleşmek...

"Yapacağımı biliyorsun. Seni her zaman yakalayacağım," diye mırıldandı. Kate'in ağzı daha da yaklaştı ve bir an için öpücüklerinden emin oldu. Kate aniden yüzünü çevirdiğinde neredeyse onun tatlı dudaklarının tadını alabiliyordu.

"Haydi, bakalım bunu çözebilecek miyiz?" dedi zoraki bir kahkaha atarak. "Sonra da buzdolabını tekrar kontrol etmek istiyorum - gerçekten açlıktan ölüyorum, biliyorsun."

"Tamam." Rone içini çekerek kanepeye uzandı.

Her an düğmeyi bekliyordu ama Kate'i tuttuğu sürece mavi minderlerin onu sıkıca desteklemesi onu Çığdırdı. Aslında, daha önce hiç bu kadar sağlam bir mobilya parçası hissetmediğini düşünüyordu; tüm ağırlığını üzerine bıraktığında bile neredeyse hiç gıcırdamamıştı. Çoğu Kindred'den bile daha iri olduğu düşünülürse bu da bir şey ifade ediyordu.

"Oh..." Kate şaşkınlıkla yere baktı. "İşe yaradı!"

"İşe " diye yineledi Rone ama gözleri sadece onu görüyordu. Onu kucağına almayı seviyordu ama bu bir tür tatlı işkenceydi. Onun küçük bedenini hissedebiliyordu.

K lotlu poposu, uyku pantolonunun ince malzemesinden ağrıyan  aftına dayanıyordu ve bu çok *iyi* hissettiriyordu. Kadının tatlı, taze kokusu duyularını doldurdu ve ağzı onu tatmak için sulandı. Kanepeye oturmaya çalışırken atıkları taklalardan sonra ereksiyonu azalmış olsa da,  imdi onun yakınlığına tepki olarak  i tiğini hissedebiliyordu. Tanrım, onu nasıl da geri istiyordu - eskiden olduğu gibi...

"Um..." Belli ki Kate de onun  aftının  i tiğini hissedebiliyordu çünkü kucağında rahatsız edici bir  ekilde kaydı, bu da durumu daha da k t le tirdi.

"Evet, bebeğim?" Rone'un sesi yumu ak bir hırıltıydı ve içindeki ihtiya a engel olamıyordu.

"Sanırım artık neyin i e yaradığını biliyoruz," dedi zayıf bir sesle. "Belki... belki de  imdi gidip buzdolabını kontrol etmeli ve bize biraz ak am yemeği hazırlayıp hazırlayamayacağıma bakmalıyım."

"Belki." dedi Rone ama ona sarılmayı bırakmadı. Kollarında kendini çok iyi hissediyordu; onu biraz daha yakınında tutmak istiyordu.

"Ben...um..." Kate'in elleri adamın omuzlarında hafifçe duruyordu ve gözlerini ayıramıyor gibi görünerek adamın gözlerinin içine bakıyordu.

"Kate," diye mırıldandı usulca ve çaresizce ihtiyaç duyduğu öpücük için onu yavaşça a ağı çekti.

"Oh," dedi usulca ama adam ağzını ağzına götürdüğünde kar ı koymadı. onun.

Rone nazik davrandı, onu korkutmak istemiyordu. Dudaklarını Sonsuz bir şefkatle başını eğdi, böylece ağzları tam doğru açıda bulundu. Sonra Kate'in kollarını boynuna doladığını hissetti ve  p c ğu derinle tirdi, dudaklarını ayırdı ve onu daha yakına çekti, onu tekrar tatmayı o kadar çok istiyordu ki zar zor nefes alabiliyordu.

Kate önce tereddütlü göründü ama sonra onu öptü, daha da yakına bastırdı, böylece dolgun göğüslerinin ve sıkı pembe meme uçlarının sıcak ezilmesini çıplak göğsünde hissedebildi.

Rone inledi ve ellerini onun yanlarında aşağı yukarı gezdirdi. İnce beyaz elbisenin altındaki kıvrımlarını hissedebiliyor, kendini ona doğru bastırırken kalbinin hızlı atışını hissedebiliyordu.

Sonra Kate onun kucağına kaydı. Ėki bacağını yana açarak oturuyor ve onu öpmek için eğiliyordu. Şimdi yüzünü ona dönmek ve onu daha derinden öpmek için kalçalarına binecek şekilde yeniden ayarladı.

Rone, kızın sıcak, yumuşak amının ağrıyan aletine bastırdığını hissettiğinde boğazından boğuk bir ses yükseldiğini duydu. İçinin derinliklerinde Canavar'ının huzursuzca kıpırdadığını hissetti.

Benim, hırladı. O benim olmalı! Şimdi benim olmalı!

Rone onun gerildiğini, kurtulmaya çalıştığını hissetti. Kate'i istiyordu, onun tatlı amını tatmak istiyordu, ince, zar zor görünen kumaş şeridini tatlı tümseğinden uzaklaştırmak ve onun dar küçük amının derinliklerine gömülmek istiyordu. İstiyordu-

Bu güvenli değil, dedi kendi kendine, Canavar'ın daha da yükseldiğini hissederek. *Durmamız gerek, bu güvenli değil!*

Benim... Benim!

Hayır! Bunu yapmak canını yaksa da, bir Çekilde öpücüğü kesmeyi bağarmığ ve Kate'i nazikçe ama sertçe kucağından itmiğti.

"Rone? Ne-?" Başladı ama fiziksel teması kestikleri anda kanepe tekrar çöktü ve Rone düştüğünü hissetti.

Kate de dengesini kaybedip düştü ve ikisi de yere çarparken küçük bir çığlık attı.

"Ah!" Ona yaralı ve kararsız bir bakış attı. "Bunu neden yaptın?"

"Özür dilerim." Rone başını ellerinin arasına aldı ve içindeki Canavar'ı sakinleştirmeye çalıştı. "Çok üzgünüm, ben sadece... daha fazla dayanamadım."

"Neyi yapamadın? Beni öpmek istediğini ." Nefes nefese kalmıştı. "Yani, sen başlattın."

"Biliyorum," dedi Rone sert bir sesle. "Ama ."

Hâlâ kendini kontrol etmeye çalışarak ayağa kalktı ve başını salladı. Sakin olmalıydı, kontrollü ve merkezde olmalıydı. Canavarı kutusuna geri koymalı ve bir daha dışarı çıkmasına izin vermemeliydi...

"Sanırım benim de yapmamam gerekirdi. Özür dilerim," dedi

Kate yumuşak bir sesle. Yere bakınca yüzündeki incinmiş ifadeyi gördü.

"Kate, düşündüğün gibi değil," dedi kendini korkunç hissederek. "Bu sadece... bu..."

Ama ona nasıl açıklayabilirdi? Fazla yakınlaştıkları, fazla cinsel ilişkiye girdikleri her seferinde tehlikede olduğunu ona nasıl söyleyebilirdi? Hafızası geri gelseydi ve yeniden gerçekten birlikte olsalardı bu bir sorun olmazdı. Geçmişte Canavar'ın zorla dışarı çıkmaya çalıştığı zamanlar olmuştu - genellikle kendi gezegeninde dolunayların birleştiği zamanlarda.

Nedense ay döngüsü Canavar'ını etkiliyor, gücünü büyük ölçüde artırıyordu. Ama tek yapması gereken Kate'e *açlığının* arttığını ve onu güçlü bir Çekilde etkilediğini söylemekti, o da ne yapıyorsa bırakacak ve yalnız kalabilecekleri bir yer bulacaktı. Rone ancak yüzü Kate'in kalçalarının arasına gömüldüğünde ve onun tatlı amını yalayıp onu orgazma doğru sürüklediğinde, eşinin verdiği zevkle doyuma ulaşan Canavar'ın geri çekildiğini hissedecekti.

Ama Őimdi onu ehlileŐtirmenin bir yolu yoktu - gittikçe bűyűyen *açlıđı* bastırmanın bir yolu yoktu. İçinde kűkreyen ve űfkelenen Canavar'ı dizginlemenin hiçbir yolu yoktu.

"Sadece *ne?*" Kate başını kaldırıp ona bakarak sordu.

"Sadece űzgűn olduđumu sűyledim." Rone baŐını salladı. "ok űzgűnűm, bebeđim."

Sonra dűndű. Belki fresher'da biraz yalnız kalmak onu sakinleŐtirebilirdi. Ama bu Őekilde daha ne kadar devam edebilirlerdi? Canavar hapishanesinden kurtulup Rone'un sonsuza dek piŐman olacađı bir Őey yapmadan űnce *açlıđının* daha ne kadar artmasına izin verebilirdi?

* * * * *

Kate ne dűŐuneceđinden emin olmadan onun gidiŐini izledi. Az űnce ne olmuŐtu? Muhtemelen yapmaması gereken bir şey yapmıŐtı - onu űpmesine izin vermiŐti. Ama bu onun duŐta kendisine dokunmasına izin vermekle aynı Őey deđildi, diye kendi kendine tartıŐtı. Ve kafasının içinde onu teŐvik eden o garip sesi de duymamıŐtı. Sadece űpűcűđe teslim olma dűrtűsűyle hareket etmiŐti ve bu Őimdiye kadar yaŐadıđı en muhteŐem űpűcűklerden biriydi. GűrűnűŐe gűre Rone'un da hoŐuna gitmiŐti - peki koca Kindred onu neden itmiŐti?

İyi ki de űyle oldu, dedi kendi kendine. Bilen ona daha űnce tehlikede olduđuna dair açık bir uyarı vermiŐti, bu yűzden tetikte olmak daha iyiydi. Ama ne tehlikesi? Elbette Rone'un kendisinden deđil. Onun hayatını defalarca kurtarmıŐ ve kendisinden alındıđında onu bulana kadar saplantılı bir Őekilde evrende onu aramıŐtı. Elbette ona zarar vermezdi. Verir miydi?

O halde tehlike geliyordu? Bilen'in onu uyardığı gibi ıŐıkta kalmak yerine gűlgeye girdikleri için miydi? Tehlikenin Flame ve Frost'la bir ilgisi var mıydı? Yoksa her ikisinin de űzerinde bir dıŐ etki mi vardı? Kate'in hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği ağrılı, tatminsiz ve *ok ama çok* mutsuz olduğuydu.

Anlamıyorum. Bunların hiçbirini anlamıyorum!

Yerden kalktı ve tozunu aldı. Artık çok aç değildi ve kanepede bir topun içine yuvarlanıp ekranda akılsızca bir şeyler izlemek isterdi ama yapamazdı. Görünüşe göre bu aptal balon dairesinde Rone olmadan hiçbir şey yapamıyordu. Ve şimdi Rone onunla hiçbir şey yapmak istemiyor gibi görünüyordu.

Yapacak daha iyi bir Gey bulamadığı için yine de mutfağa gitti ve buzdolabına bakmaya bağıladı. Her türlü Geyle doluydu ama Kate'in canı ayrıntılı bir Geyleler pişirmek istemiyordu. Canının gerçekten istediği şey rahatlatıcı bir yemektir.

"Izgara jambonlu ve peynirli sandviç olsun o zaman," diye mırıldanarak öğle yemeği için et, tereyağı ve dilimlenmiş peynir çıkardı. "Şimdi biraz ekmek olsaydı..." Arkasını döndüğünde mutfak tezgâhının üzerinde, daha önce hiçbir Geylein olmadığı yerde bir somun ekmeğin durduğunu gördü. Kate kaşlarını çatı. "Huh." Deneyisel bir şekilde yüksek sesle, "Şimdi keşke bir kot pantolonum, bir tişörtüm ve bir sütyenim olsaydı..." dedi.

Hiçbir şey olmadı. Kate dolaba bakmaya bile gitti, belki dilediği Gey orada karışısına çıkar diye düşünüyordu. Ama giyilemeyecek kadar seksi olduğu için reddettiği diğer iki kıyafetten başka bir şey yoktu.

İç geçirerek mutfağa geri döndü ve bir tava buldu. Rone aç olmadığını söylemişti ama yine de ona bir sandviç yaptı. Belki biraz soğuduğunda canı daha çok yemek isterdi.

Kısa sürede sandviçler kızarmış ve peynirler ermişti. Kate sandviçleri tıpkı Mimi'yle Tampa'daki dairelerinde kullandıkları gibi mavi çiçek desenli tabaklara koydu ve her birini çaprazlamasına dilimledi.

Daha önce iştahını kaybetmiş olmasına rağmen, tereyağlı ekmeğin ve erimiş peynirin ılık kokusu Kate'in ağzını sulandırdı. Sandviçin bir köşegenini ağzına götürmek üzereydi ki Madam Shadows'un, sevgilisinin eliyle beslenmediği sürece yemek yiyemeyeceğine dair sözlerini hatırladı. Öyle miydi? En azından öyle bir şeydi. Bir ısırık almayı denemek ve sandviçin elinden fırlayıp yere düşmesini istemiyordu.

İç geçirerek sandviçi bıraktı ve banyonun kapısını çalmaya gitti. Ama tam elini kaldırdığı sırada kapı açıldı ve Rone'un yüzünde biraz daha sakin bir ifadeyle orada durduğunu gördü.

"Ah!" Kate elini kalbine götürdü. "Öylece ortaya çıkınca beni korkuttun! Gelip bir şeyler yemek ister misin?"

Başını iki yana salladı. "Açıkçası pek aç değilim. Üzgünüm."

"Nasıl olsa geliyorsun." Kate onu elinden tutup mutfığa doğru çekti. "Çünkü açım ve sen beni doyurmazsan yemek yiyemem."

"Ah, doğru ya. Bağışlayın beni." Yeterince istekli bir Gekilde onunla birlikte geldi ve Kate onu tezgâha götürüp sandviçleri gösterdi. Gözleri parladı -Zaten parladıkları için bu da bir şey ifade ediyordu. "Izgara peynirli sandviç yapmışsın! En sevdiğim!"

"Öyle mi?" Kate sordu. "Ben, uh, bilmiyordum."

"Evinize ilk geldiğimde benim için yapmıştınız." Rone'un gözleri anılarla buğulandı. "Bir yağmur fırtınasına yakalanmıştık ve ikimiz de sırlıklam olmuştuk. Sanırım sadece üçüncü randevumuzdu. Senin evine döndüğümüzde sırlıklam olmuştuk. Kıyafetlerimi değiştirdin ama giymem için yeterince büyük bir şeyin yoktu. Sen de beni büyükannenin yorganına sardın. Pembe, altın sarısı ve yeşil olanına."

ve bana bunu hazırladı." Tabakı işaret etti. "Sen buna 'rahat yemek' diyordun. Küçükken annenin yağmurlu günlerde senin için yaptığını söylemiştin."

"Vay canına... bu çok tatlı." Kate kendisine rağmen hikâyeden çok etkilenmişti. Zihninde canlandırabiliyordu; büyük Kindred en sevdiği yorgana sarınmış, yapışkan, çıtır çıtır sandviçi mideye indiriyor, ilk kez ızgara peyniri deniyor ve bayılıyordu.

"İşte o zaman anladım," dedi Rone sessizce, sandviçten bir dilim alarak.

"Neyi biliyordun?" Kate, adam elini dudaklarına götürürken ağzını açarak sordu. "Sana aşık olduğumu biliyordum." Sesi yumuşaktı ama

gözleri parladı. "Yapmamaya çalışıyordum, görüyorsun. Sen çok küçüktün, bebeğim-çok

Hassas. Seni incitmekten korkuyordum, birbirimiz için doğru kişi olamayacağımızdan korkuyordum. Ama o anda düştüğümü biliyordum ve buna engel olamadım. Daha fazla yardım etmek *istemedim*."

"Oh, Rone..." Kate sandviçi hafifçe itti ve ona baktı. "Oluyor?" diye sordu. "Kanepede az önce ne oldu? Neden... neden durdun?"

Başını salladı ve başka tarafa baktı. "Lütfen sorma. Sana söyleyemem... şimdi olmaz."

"Sadece..." Ellerine baktı. "Beni yakınında *istediğini* sanıyordum."

"İstiyorum, bebeğim. Sorun şu ki, seni şu anda istediğinden çok daha yakınımda istiyorum." Adamın sesindeki yumuşak hırıltı kadının içini ürpertti.

"Ne yani... eğer kendimi tamamen vermeyeceksem ve halimize dönmeyeceksem... eski halimizi hatırlamıyorsan, o zaman beni istemiyor musun?" Kate

ona meydan okuyarak sordu.

"Hayır, öyle değil. Bu..." Başını iki yana salladı. "Bunu açıklayamam. Ama seni istiyorum. Kate. Lütfen, bana bak." Kate bakmayınca çenesini hafifçe kaldırdı ve Kate isteksizce onun gözlerine baktı. "Seni sadece istemiyorum, sana *ihtiyacım* var," diye nefes alarak Kate'in bakışlarını kendi bakışlarıyla birleştirdi. "Ve şu anda söyleyebileceğim tek şey bu. Lütfen, sadece yiyebilir miyiz? Lezzetli sandviçleriniz soğumadan önce?"

Kate iç çekti. Delici mavi gözlerinde samimiyet vardı. Belli ki bir şeyler oluyordu ama henüz bunu konuşmak istemiyordu. Bekleyebileceğini düşündü. Ne de olsa karışık mesajlar gönderen tek kişi o değildi. Hayatında bir erkek hakkında hiç bu kadar kafası karışmamış ve kafası bu kadar karışmamış gibi hissediyordu ama yine de büyük Kindred'e karşı bir çekim hissediyordu. Başka kimseye çekildiğini hatırlamadığı bir şekilde çekilmişti.

"Tamam," dedi hafifçe, bir sandviçin yarısını eline alarak. "Ağzını aç."

Rone mecburen ağzını açtı ve sandviçin yarısını tek lokmada yedi.

"Mmm..." Çiğneyip yutarken gözleri yuvalarından fırlayacak gibi oldu. "Hatırladığım kadar güzel. Tanrım, yemeklerini özlemişim."

"Ve sen aç olmadığını söylemiştin." Kate parçalanmış sandviçe şüpheyile baktı. "Ayrıca, yemeği paylaştığımızı söylediğini sanıyordum."

"Yapıyoruz. Ama yaptığınız bazı şeyleri bir türlü doğru yapamıyorum. Bu da onlardan biri." Elindeki sandviçten bir ısırık daha aldı. "Nedense onları hep yakıyorum."

"Onlara dikkat etmelisin," dedi Kate, adamın ona uzattığı yarım lokmadan zarif bir ısırık alarak. "İkinci taraf çok daha hızlı bitiyor-"

"İlk tarafa göre. Biliyorum." Sırıttı. "Bunu bana defalarca söyledin ama ben nedense hep unutuyorum ve sonunda yarısı yanmış bir sandviçle kalıyorum."

"Benim gözetimimde sandviçleri yakmak yok." Kate ilk yarının kalanını ağzına attı. "Bu benim uzmanlık alanım."

"Biliyorum. Çok özledim. *Seni* çok özledim, bebeğim."

Adamın bakışları o kadar yoğundu ki Kate gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. Kendini unutarak sandviçinin ikinci yarısını aldı ve ona yedirmeden bir ısırık almaya çalıştı. Dişleri birbirine sertçe çarptı ve dilini ısırırken nefesi kesildi.

"Ah!"

"İyi misin?" Rone endişeyle ona baktı.

"İyi." Kate bir an için elini ağzına götürdü ama kanaması yoktu. "Sadece bir ısırık almaya çalışırken kendimi ısırdım." Üzüntüyle omuz silkti. "Sensiz idare edemeyeceğimi unutmuşum."

"*Sensiz* yapamayacağımı asla unutmadım," dedi Rone usulca ve paylaştıkları yemekten daha fazlasından bahsettiğini biliyordu.

"Şey..." Kate ona utangaç bir gülümseme verdi. İçinde bulundukları tuhaf koşullara ve Bilen'in ona yaptığı uyarıya rağmen, giderek daha fazla ona çekildiğini hissediyordu. Artık korku toksinleri yok olduğuna göre, geçmişteki benliğinin büyük Kindred'da ne görmüş olabileceğini anlayabiliyordu.

"Al." Rone sandviçi ona uzattı. "Bizim yememiz için bu kadar lezzetli sandviçler yapmışken kendini ısırmana gerek yok."

Kate ona gülümsedi ve temkinli bir ısırık aldı. Bu kez dişleri gevrek ekmeği ve erimiş peyniri sorunsuzca ısırdı. Çiğnerken birden aklına kelimeler geldi.

"Sahip olduğum her şeyi senin ellerinden alıyorum. Senin aldığın her şeyi kalbimden veriyorum," diye mırıldandı.

"Ne?" Rone ona baktı, gözleri irileşmişti. "Ne dedin sen?"

"Bilmiyorum." Kate başını salladı. "Sadece aklıma gelen bir şey. Neden biliyor musun?"

"Bunu *biliyor* muyum?" Sandviçi yere bıraktı ve bir an için gözlerini şiddetle kırpıştırarak başka tarafa baktı.

"Rone...?" Kate endişeyle ona baktı. "Sen iyi misin? Bu sözler sana bir şey ifade ediyor mu?"

"Bunlar yeminlerimizden - Birleşme törenimizde bana söylediklerinden." Derin sesi hafifçe kısılmıştı ama sonra derin bir nefes aldı ve ona baktı. "Başka bir şey hatırlıyor musun?"

"Üzgünüm ama hayır." Kate başını salladı. "Seni bu kadar üzdüysem bunları söylediğim için gerçekten üzgünüm."

"Hayır, görmüyor musun? Bu, anılarının hala orada olduğunu kanıtlıyor. *Bir yerlerde,*" dedi ciddiyetle. "Sadece geri getirilmeyi bekliyor."

"Ama nasıl geri getirilecek?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedi kısık bir sesle. "Belki sadece ... yapıyor Eskiden birlikte yaptığımız şeyler. Bir yemeği paylaşmak... Ben sana geçmişimizi ."

"Belki." Kate ona utangaç bir gülümseme verdi. "Hoşuma gidiyor. Yani bu güzel bir şey, anlıyor musun?"

"Ben de seninle vakit geçirmeyi seviyorum," diye mırıldandı Rone. "şu anda burada seninle olmaktan daha çok tercih edeceğim bir yer yok, *Lalli.*"

Kate "*Lalli*"nin ne anlama geldiğini sormak için ağzını açtı ama tam o sırada sıkılmış bir ses küçük apartman balonunda yankılandı.

"Dikkat: Bu sizin uyku öncesi uyarınızdır. Gece ritüellerinizi yerine getirmek için iki güneş dakikanız var. Sonrasında Işıklar Sönecektir. Teşekkür ederim."

"Oh!" Kate sanki sadece dinleyerek sesin kaynağını bulabilecekmiş gibi etrafına bakındı. "Işıklar söndü mü?"

"Görünüşe göre burada neredeyse yatma vakti geldi." Rone esnedi. "Aslında Uzun lanet bir gün oldu."

"Kesinlikle öyle," diye kabul etti Kate. "Peki ya uyku düzeni?"

"Şey..." Kaşlarını çatı. "Sanırım yatağı paylaşmamız gerekiyor. Ama eğer bundan rahatsız oluyorsan..."

"Hayır," dedi Kate düşünceli bir ifadeyle. "Hayır, benim için sorun değil." Bir gün önce bile bu fikir onu rahatsız ederdi, hem de çok. Ama artık Rone'ü tanımaya başlamıştı ve ona dokunmaktan çekinmediğini, hatta hoşlandığını fark etti. O da aynı şekilde hissettiği sürece. Bu da yatakta birlikte uyumanın tam olarak ne kadar dokunmayla ilgili olacağını merak etmesine neden oldu. "Ama... um..." Boğazını temizledi.

"Evet, bebeğim? Ne oldu?" Rone ona bir kaşını kaldırdı.

"Sadece düşünüyorum... merak ediyorum..." Kate yanaklarının ısındığını hissedebiliyordu. "Yani, yatağın bizi desteklemesi için sence ne kadar, bilirsin işte, *dokunmamız* gerekir?"

"Bilmiyorum." Rone kaşlarını çatı. Tam o sırada ışıklar titreyerek söndü ve onları tamamen karanlığa gömdü. "Ama içimde bunu öğreneceğimize dair bir his var," diye kuru bir sesle sözlerini tamamladı.

"Ah!" Kate kararsızca etrafına bakındı. "Buna inanamıyorum! Yatmaya hazırlanmamız için bize neredeyse hiç zaman vermediler ve şimdi hiçbir şey göremiyorum."

"Evet, yapabilirim. İşte." Rone onu tekrar kucağına aldı ve kız şaşkınlıkla küçük bir nefes vererek ona sarıldı.

"Beni uyarmadan bunu yapma!" diye haykırdı.

"Özür dilerim. Seni korkutmak istememiştim." Sesi pişmanlık dolu geliyordu ve Kate karanlıkta onun gözlerinin soluk bir maviyle parladığını görebiliyordu.

"Sadece beni korkuttun, hepsi bu. Kucağa alınıp oradan oraya taşınmaya alışık değilim," dedi Kate.

"Evet öylesin, sadece hatırlamıyorsun." Zifiri karanlıkta kendinden emin bir Çekilde ilerliyor, hiçbir Çeye çarpmıyordu ama Kate kendisi bir yere gitmeye çalışsa her Çeye çarpacağından emindi.

"Arkadaşım Emily de böyle bir şey söyledi. Bana her zaman yüksek yerlerden inmeme yardım ettiğini ve beni her yere söyledi." Omuz silkti. "Kulağa benmişim gibi gelmiyordu ama belki de alışmışımdır."

"Buna sadece alışmadın," diye mırıldandı, derin sesi karanlıkta gürliyordu. "Bundan zevk aldın. Benim *Lalli*'m olmaktan keyif aldın."

"Ben de sana sormak istiyordum," dedi Kate. "Bu kelime tam olarak ne anlama geliyor -'lalli'? Benim için kullandığın bir tür evcil hayvan ismi mi?"

"Şey..." Adam biraz kıpırdandı ve kız, adamın rahatsız olabileceğini ya da onun cevabına nasıl tepki vereceğinden emin olamayacağını hissetti.

"et," diye ısrar etti. "Kızmayacağım, sadece söyle."

"*Lalli* benim ana dilimde küçük kız, küçük sevgili anlamına geliyor. Eski bir sevgi terimi, o kadar eski ki çeviri bakterileri bile çevirmekte zorlanıyor."

"Küçük kız mı?" Kate kaşlarını çatı. "Nasıl oldu da bana küçük kız demeye başladın?"

Bu mu? Ben yetişkin bir kadını.

Tekrar yer değiştirdi. "Sana ilk kez *Lalli* dediğimde de aynen böyle demiştin. Ama unutma, sana bundan bahsedersem kızmayacağına söz vermiştin."

Kate i çekti. "Evet, hatırlıyorum. Tamam, zr dilerim, devam et."

"Sana yle demeye başladım çünkü çok küçüksün - seninle ilk tanıştığımda bana küçük bir kıızı hatırlattın. Bir anda ağzımdan kaıverdi. Ve sonunda sana ne anlama geldiğini söylediğimde, çoktan yapışmıştı."

Kate kaşlarını çattı. "İlk seferinde ne anlama geldiğini açıkladığında bana böyle seslendiğin için sana kızmış mıydım?"

"İlk başta," diye temkinli bir şekilde itiraf etti. "Sen her zaman son derece bağımsız oldun - sende sevdiğim şeylerden biri de bu. Ufak tefek boyunun seni istediğin şeyi yapmaktan alıkoymasına izin vermiyorsun."

"Buna gücüm yetmez," dedi Kate. "Yoksa hiçbir şey yapamam."

Kabul eder gibi bir ses çıkardı. "Her neyse, ilk başta bana kızgındın ve sana böyle hitap etmemi ya da benim sana davrandığım gibi davranmamı istemiyordun. Ama bir süre sonra hoşuna gitti, ikimizin de hoşuna gitti."

"Ne?" Kate şaşkın ve endişeliydi. "Bana *tam olarak* nasıl davrandın?"

"Ben, um..." İ ekti. "Bak, şu anda yataktayız. Devam etmeden önce oturmayı denesem sorun olur mu?"

"Hayır, sanırım değil. Ama umarım içinden geçip gitmeyiz." "Ben de öyle umuyorum. Dayan bebeğim. Ve endişelenme, eğer Düşersen üzerime ," dedi güven verici bir şekilde.

Büyük Kindred yatağa oturmak için kendini alaltırken Kate kendini desteklemeye çalıştı. Ėri vücudundaki tüm kasların gerildiğini hissedebiliyordu ve bir an için dceklerinden emindi. Ama bir an sonra rahatlar gibi oldu.

"Sorun değil," dedi. "Bizi tutuyor - kanepeyle aynı prensipte çalışıyor gibi görünüyor."

"Oh, güzel." Kate kollarını onun boynuna dolamığ, can havliyle ona yaslanmığtı. şimdi rahatladı ve kucağına oturduğu yerde sadece alt yarısı ona yaslanacak şekilde doğruldu.

Hemen yatağın içine doğru batmaya başladılar. Bu, onları hemen bırakan kanepede olduğundan daha yavaş bir süreçti ama kesinlikle gerçekleşiyordu. Rone kısık bir sesle küfretti ve aşağı doğru eğildiklerinde Rone'un vücudunun yeniden onunkinin altında gerildiğini hissetti.

"Oh! Oh, Tanrım!" Kate'in nefesi kesildi. ne doğru eğildi ve panik içinde kollarını tekrar Rone'a dolayarak kr krne ona sarıldı.

Bir anda, bir kez daha sabit bir konuma gelene kadar yükselmeye başladılar.

"*Bu gerçekten çok garipti,*" diye mırıldandı Rone. "Sen doğrulduğunda bir an için kendimi yatağın içine doğru kaymış gibi hissettim. Sonra sen boynuma tutunduğunda bir şey bizi tekrar yatağın yüzeyine itti."

"Whew." Kate titrek bir kahkaha attı. "Görünüşe göre daha fazlasına ihtiyaımız var, uh,

Yatağın bizi desteklemeye devam etmesi için kanepede yaptığımızdan daha fazla *temas kurduk.*"

"En azından bizi öylece bırakmadı," dedi Rone. "Uyuduğumuzu ve birbirimizle bağlantımızı kaybettiğimizi düşünsenize - hiçbir uyarı olmadan doğrudan zemine dşseydik ciddi şekilde yaralanabilirdik."

Kate, "Yatağın altındaki toz tavşanlarıyla birlikte uyuyarak uyanmak pek de hoş olmazdı," dedi. Kadın titredi. "Ugh-ne düşünce ama! Eskiden geceleri yatağımın altında bir canavar saklanıyor diye ölesiye korkardım. Sırf bu yüzden hep bir babam olsun isterdim, kontrol edip orada bir şey olmadığından emin olmak için. Kendimi güvende hissetmemi sağlamak için."

"Ve annenden kontrol etmesini hiç istemedin çünkü onun da canavarlar tarafından yeneceğinden korkuyordun, değil mi?" diye sordu alçak bir sesle.

"Bu hikayeyi size daha önce anlatmış olmalıyım. Özür dilerim."

"Sadece bir kez," diye mırıldandı. "Bana bir canavarın dışarı fırlarsa seni ve anneni yiyeceğinden korktuğunu söylemiştin. Bu yüzden yıllarca her gece korkarak yattın, değil mi?"

Kate küçük bir kahkaha attı. "Evet, geriye dönüp baktığımda, kadınların canavarlarla erkekler kadar iyi savaşılamayacağını düşünmem oldukça cinsiyetçiydi. Ama çocuktum, ne bilebilirdim ki?" İçini çekti. "Çoğunlukla bir baba istediğimi düşünüyorum - beni koruyacak, kucaklayacak ve yanımda olacak birini. Sınıfımdaki diğer çocukların sahip olduğu gibi."

"Uh-huh." Rone'un iri eli bir Gekilde Kate'in sırtını bulmuştu ve onu yukarı ağı okuyuyor, Kate'i aynı anda hem rahatlatan hem de sakinleştiren uzun, nazik vuruşlarla ensesinden sırtının alt kısmına kadar okuyordu.

"Mmm, bu çok hoş." Ona biraz daha yaslandı, büyük gövdesine karşı rahatladı. Onun sıcak, baharatlı kokusu duyularını dolduruyor gibiydi ve kollarında garip bir şekilde rahat hissediyordu. Bu şekilde tutulmak ona korunduğunu, önemsendiğini... *sevildiğini* hissettirdi.

Kate bu düşünce karşısında kaşlarını çatı - "sevmek" kısmı onu biraz rahatsız etmişti. Rone'un ona karşı ne hissettiğine hiç şüphe yoktu. Asıl soru, kendisinin ona karşı ne hissettiğiydi? Kesinlikle ona ilgi duyduğu doğrudu ama yine de onu sırlıklam aşık olacak kadar iyi tanıdığını hissetmiyordu. Duygularının bu şekilde onu alıp götürmesine izin vermek onun tarzı değildi. Kalbini verme konusunda temkinliydi, özellikle de üniversitede olanlardan sonra...

Kate kötü anıyı bir kenara itti. Şu anda gerçekten de bunu düşünmek istemiyordu. Sadece rahatlamak ve küçüklüğünden beri hiç olmadığı bir şekilde kucağa alınmanın tadını çıkarmak istiyordu.

"Kate?" diye mırıldandı karanlığın içinde. Yanağını adamın göğsüne dayadığı için derin sesi Kate'in içinde titreşiyor gibiydi.

"Mmm-hmm?" Kate memnuniyetle iç çekti.

"Sana belli bir şekilde davrandığımı söylediğimi hatırlıyor musun? Yani benim *Lalli*'m olduğun zamanlarda."

"Evet?" Biraz canlandı, ilgilendi. "Şey..."

Boğazını temizledi. "İşte bu "

"Ne? Beni kucağına mı aldın?" Kate şaşırmıştı. "Neden hoşuma gitmesin ki?"

"Sadece bu değildi, her şeydi." Göremese de hissedebileceği bir hareket yaptı. "Seni kucağıma almama, taşımama ve sarılmama izin verdin. Mekiğimiz gibi yüksek yerlerden inmene yardım etmeme izin verdin. Sana banyo yaptırmama ve saçlarını yıkamama bile izin verdin."

"Öyle mi?" Kate bir kez daha Çağkınılığa kapıldı. "Yani, yaptın- gerçekten mi?"

"Elbette." Sesi gülümsüyormuş gibi geliyordu. "Bazen yorgun hissettiğinde ve sadece benim *Lalli*'m olmak istediğinde seni yıkar, masaj yapar ve yatağa hazırlardım..." Sesi daha da derin bir perdeye indi. "Sana iyi geceler öpücüğü vermeden önce."

Kate onun kucağında kararsızca kıpırdandı ve büyük Kindred'in ona en çok hangi yerini öpmekten hoşlandığını söylediğini hatırladı. Sinirle bacak bacak üstüne attı ve ondan uzaklaşmaya başladı ama bunu yaptığı anda tekrar yatağa gömülmeye başladılar.

"Oh!" Kate hızla ona yaslandı ve normal pozisyonlarına geri döndüler.

"Sanırım tüm bunlar hakkında ne hissettiğini anlayabiliyorum." Rone'un sesi pek mutlu gelmiyordu.

"Ben sadece... gerginim, hepsi bu." Kate sinirli bir şekilde iç çekti. "Ve ne demek istediğini gerçekten anlamıyorum. Bana bir çocukmuşum gibi davranmana izin verdiğimi mi?"

"Bir bakıma, sanırım. Bana daha önce babasız büyüdüğünü ve hep bir baban olmasını dilediğini söylemiştin, yani..."

"Eww." Kate yüzünü buruşturdu. "Lütfen bana sana 'Baba' dediğimi ve senin küçük prensesinmişim gibi davrandığımı ya da bunun gibi tuhaf bir şey yaptığımı söyleme."

"Hayır, öyle değildi." Rone içini çekti. "Boş ver. Sana söylememeliydim."

"Özür dilerim." Kate derin bir nefes aldı. "Sanırım kendimi rahatsız hissettiğimde savunmaya geçiyorum ve bana söylediğin şey beni biraz... *tuhaf* hissettiriyor."

"Öyle değildi, harikaydı." Sesi o kadar hüzünlüydü ki Kate'in kalbi çarptı. "Sadece sana ilgi göstermeme izin verdiğini söylemeye çalışıyorum, her şekilde. Fiziksel olarak, duygusal olarak, cinsel olarak... kendini bana *verdin*. Ve ben de sana çok iyi baktım bebeğim... Ta ki senin alınmana izin verene kadar."

Onun sözleri Kate'in içinde anlam veremediği acı dolu bir duygu dalgası yarattı. Nefesini tuttu ve gözlerinin yağla dolduğunu hissetti ama biri ona neden ağladığını sorsaydı nasıl cevap vereceğini bilemezdi. Kendisi de nedenini bilmiyordu.

"Kaçırılmam senin suçun değildi," dedi ona, elinin tersiyle gözlerini ovuşturarak.

"Öyleydi." Onu kendine çekti ve kollarıyla sıkıca sardı. "Bunu bir şekilde durdurmalıydım, seni korumalıydım. Sen güvendin

kendini bana teslim ettin ve ben seni hayal kırıklığına uğrattım."

"Hayır, yapmadın," diye itiraz etti Kate. "Başarısız olan benim. Nasıl bu kadar güvendim, nasıl senin... senin *Lalli*'n oldum bilmiyorum ama artık değilim. Ben senin aşık olduğun kişi değilim."

"Evet, öylesin." Yine sırtını okşadı, o sıcak, okşayıcı dokunuşuyla bir kedi gibi mırıldanmak istemesine neden oldu. "Derinlerde bir yerde hâlâ o anılara sahip olduğuna inanıyorum. Sadece bir şekilde serbest bırakılmaları, yüzeye çıkarılmaları gerekiyor."

"Bunun nasıl olacağı hakkında hiçbir fikrim yok," diye itiraf etti Kate. "Ama sanırım şimdilik bu kadarı yeterli olacak."

"Haklısın. Şimdilik bu kadar yeter. Ve zamanla, kaybettiklerimizi geri alacağız. Geri alacağımızı biliyorum." Sesi sanki kendini bu gerçeğe ikna etmeye ya da güvence vermeye çalışıyormuş gibi geliyordu.

"Umarım... haklısındır," dedi Kate beceriksizce. "Üzgünüm, öylece... hemen atlayamam. Benim yapım böyle değil."

"Her şey yolunda bebeğim," dedi usulca. "Daha önce incindiğini biliyorum. Geçmişinin seni temkinli yaptığını biliyorum."

"Öyle mi?" Kate dikkatle sordu. "Ah... geçmişim hakkında tam olarak ne kadar şey biliyorsun?"

"Seni bu kadar dikkatli yapan şey hakkında çok fazla ayrıntı yok," diye itiraf etti. "Ama uzunca bir süre erkeklerle hiçbir şey yapmak istememene neden olduğunu biliyorum."

"Tamam." Kate onun bütün kirli ayrıntıları bilmediğini bildiği için kendini daha iyi hissediyordu. "Şey..." Esnedi. "Belki de uyumanın vakti gelmiştir. Peki bunu nasıl yapacağız?"

Rone kuru bir sesle, "Çok dikkatli ," dedi. "Eğer kendimizi yatağın altında yerde bulmak istemiyorsak."

Kate ürperdi. "Ben kesinlikle *istemiyorum*. Sence uyurken birbirimize yakın durmamız bizi yatağın üzerinde tutar mı?"

"Bilmiyorum, deneyelim."

Onu hâlâ yakınında tutan Rone yatağın başına doğru kaydı.

Omuzları ve kalçaları birbirine değecek şekilde yan yana yatmayı denediler ama neredeyse anında yatağa batmaya başladılar. Kate'e göre bu, dev bir lokum tarafından yutulmak gibi bir şeydi ve hiç de hoş bir his değildi.

"Ah!" diye soludu ve kendisiyle büyük Kindred arasında daha fazla temas kurmak için çabaladı. Nehirde boğulmaktan kurtulmak için sala tırmanan bir kadın gibi onun üzerine tırmandı.

"Oof!" Rone onu tuttu ve yanlışlıkla karnına diz çöktüğünde ona destek oldu. "Sorun yok bebeğim, seni tuttum. Artık mücadele etmeyi bırakabilirsin."

"Özür dilerim." Kate kendini kötü hissediyordu ama yatağa gömülüp kendini yatağın altındaki karanlık boşlukta bulmayı *gerçekten* istemiyordu. Kendi kendine savunmaya geçerek, onu şeyin sadece çocukluk korkuları olmadığını söyledi. Yabancı bir tesiste oldukları gerçeği ve aşağıda ne olabileceğini kim *bilebilirdi*? Ya döşeme tahtalarının arasındaki çatlaklarda farelerin ya da hamamböceklerinin Flame ve Frost versiyonları yaşıyorsa? Elbette hiçbir Gey olmayabilirdi ama Kate iÇi Çansa bırakmak istemiyordu.

"Sorun yok, kıpırdanmayı kesersen her şey yoluna girer."

"Pekâlâ." Kate çırpınmayı bıraktı ve yan yatarken büyük Kindred'ı bir şilte gibi kullanarak kendini rahatlattı. Aralarındaki büyük boyut farkının bir ölçüsüydü bu; Kate onun göğsüne ve gövdesine sorunsuzca sığabiliyordu.

Bir süre sessizce uzandıktan sonra Rone, "Aslında bu oldukça iyi çalışıyor," dedi. "Rahat mısın?"

"Şey, yani, *sanırım...*" Aslında, büyük Kindred'in kaslı formu şaşırtıcı derecede rahattı. "Peki ya sen? Benim seni *ezmem* senin için harika bir şey olamaz."

Kadının tüm vücudunu titreten derin bir kahkaha attı. "Beni eziyorsun, ha? Bunun için endişelenme bebeğim, sen hafıfsın, kendimi hiç 'ezilmiş' hissetmiyorum."

"Etmiyor musun? Yemin eder misin?" Kate sordu.

"Yemin et." Sesi gülümsüyormuş gibi geliyordu. "Ve her neyse, üzerimde olman hoşuma gidiyor, çok yakınımda olman gibi. Altı aydır sana tekrar dokunmak için bekliyordum."

"Oh, uh..." Kate gergin bir şekilde kıpırdandı.

"Cinselliği kastetmiyorum," dedi Rone, onun endişesini doğru yorumlayarak. "Seni tekrar kollarıma almaktan bahsediyorum." Kollarını ona doladı ve saçlarını okşadı. "Sadece seni kendime yakın hissetmek."

"Güzel bir şey," diye itiraf etti Kate. "Bu bana ne düşündürüyor biliyor musun? Küçük bir kızken kocaman bir köpeğin üstünde uyuyan minik bir kedi yavrusunu gösteren bir posterim vardı - sanırım bir mastifti."

Kahkaha attı. "Bunun uyduğunu söyleyebilirim."

"Uh-huh." Kate içini çekti ve daha yakına sokuldu. "Hey, ben biraz üşüdüm. Sana dokunduğum yer değil, sen bir fırın gibisin. Ama diğer tarafım." "Hadi bakalım, ben düşündüm ben gördüm bir battaniye katlanmış yukarı etrafında burada

bir yerde..." Rone bir süre etrafı karıştırdı ve sonra

İkisinin üzerine sıcak, yumuşak bir battaniye örttü. "Daha iyi misin?" diye sordu.

"Mmm... *mükemmel*." Kate memnuniyetle iç çekti ve göz kapaklarının büyüdüğünü hissetti

Ağır. "Teşekkürler..." Derin derin esnedi. "Teşekkür , Rone."

" ederim, *Lalli*," diye mırıldandı, saçlarını okşayarak. "İyi geceler." "İyi..."
Kate tekrar esnedi. "İyi geceler," diye cevap vermeyi başardı sonunda. Sonra,
daha bir gün önce bile, "iyi geceler" diyeceğine yemin edebileceği halde
imkansız, büyük Kindred'e karşı tamamen gevşedi ve kendini bıraktı
uykuya dalmak.

On Sekizinci Bölüm

Kate inanılmaz seksi bir rüya görüyordu. Sevgilisinin üzerine uzanmış, çıplak göğüslerini onun kaslı göğsüne bastırmış, yüz yüze yatıyordu. Bu temas meme uçlarının gergin ve ağırlı hissetmesine neden oluyordu ve adamın sıcak kokusu onu çıldırtıyordu. Adam bir tür koyu misk gibi kokuyordu - içindeki kadınsı olan her şeyi çağıran ve kendini tamamen ona açmak istemesine neden olan erkeksi bir baharat.

Aslında, çoktan açılmaya başlamıştı. Aşağıda, adamın kalın aletinin çıplak yarığına süründüğünü hissedebiliyordu. Mmm-bu *iyi* hissettirdi. Adamın sikinin amının dığ dudaklarına yaptığı lezzetli baskıyı hissedebiliyordu. Kate'in aklına, bacaklarını biraz açarsa, amının açılacağı ve onun sıcak, sert horozunun iç kıvrımlarına ve zonklayan klitorisine doğru kaydığını hissedebileceği geldi. Bu daha da iyi hissettirirdi.

Evet, ona sürtün. Güzel bir his, değil mi? Çok büyük ve güçlü... çok SERT, diye mırıldandı kafasının içindeki bir ses.

Kate kaşlarını çattı, bu sesi daha önce nerede duymuştu? Belki başka bir rüyada -neredeyse bu rüya kadar seksi olan bir rüyada. Ama o rüyada sevgilisiyle birlikte duştaydı ve birbirlerini yıkıyorlardı - birbirlerinin *her yerini* yıkıyorlardı.

Elbette Kate bunun da tıpkı bunun gibi bir rüya olduğunu biliyordu, çünkü gerçek olamazdı. Bir sevgilisi bile yoktu, yıllardır olmamığtı. Bu yüzden olanların gerçek olduğunu düşünmek tamamen saçmaydı.

Yine de, bir rüya için, son derece gerçek *hissettiriyordu*. Sıcak sert baskısının kedi dudaklarının arasından kaydığını ve klitorisinin şişmiş tomurcuğuna doğru kaydığını ve tüm vücuduna zevk kıvılcımları gönderdiğini hissedebiliyordu. Keyif almak

Lezzetli hislerin etkisiyle kalçalarını daha da açtı ve leğen kemiğini sallayarak adamın shaftının ıslak iç kıvrımlarına daha da derinlemesine bastırmasına izin verdi.

Adamın sikinin geniş, erik biçimli başının karnına sertçe bastırdığını, onu sıcaklığıyla dağladığını hissedebiliyor ve içinde nasıl bir his uyandıracağını merak etmekten kendini alamıyordu -sadece iç amcığına doğru kaymak değil, aslında kanalına girmek ve amını iliklerine kadar doldurmak için derinlere doğru itmek.

Evet, bunu yap, iyi hissettirirdi, değil mi? Kalın sikini aç küçük amcığının derinliklerine kaydırmasına izin ver... seni doldurmasına izin ver, ısrar etti garip ses.

Kate kaşlarını çatı. Rüyanın bu kısmından hoşlanmamıştı. Kafasının içindeki ses yanlış geliyordu. Sanki ona ait değilmiş gibi hissediyordu. Ama altındaki iri erkek bedeninin verdiği hisler doğrudu -tamamen ve *tamamen* doğru. Tanrım, amı o kadar ıslak ve sıcaktı ki, adamın kalın aletinin hassas klitorisine doğru kayan ipeksi derisi çok *iyi hissettiriyordu*.

Bu şimdiye kadar gördüğüm en iyi rüya olmalı, diye düşündü çılgınca. *Rüya gördüğünü bildiğin zaman ne oluyor?* Bir yerlerde bununla ilgili bir makale okuduğundan emindi - doğru ya, Lüsüd Rüya. Rüya gören kişi rüya gördüğünü fark ettiğinde ve sonucu kontrol edebildiğinde buna böyle deniyordu.

Lucid Rüya görüyorum, diye düşündü Kate. *Bu da istediğim her şeyi yapabileceğim anlamına geliyor.*

Bu düşünce, sevgilisine bu kadar yakın bir şekilde sürtünmekten duyduğu zevkle birlikte baş döndürücü bir güç duygusu getirdi.

Ve tüm bu yaramaz, samimi sürtünmenin altındaki adam üzerinde de bir etkisi varmış gibi görünüyordu. Arzu dolu bir hırıltıyla

Büyük, sıcak elleri kalçalarında ve kıkırda geziniyor, onu kendisine doğru bastırıyor, kendi uzun, yavaş vuruşlarıyla onun ritmine katılıyordu.

"Oh, *Tanrım!*" Kate kendi kendine inlediğini duydu. Ona sürtünmek iyi hissettirmişti ama aynı anda hem ona sürtünmesi hem de itmesi bu hissi ölçülemeyecek kadar yoğunlaştırmıştı.

"Tanrım, bebeğim - amın o kadar *ıslak ki,*" diye inlediğini duydu adam onunla buluşmak için eğilirken. Büyük elleri onu daha da genişletti, kıkırını sertçe kavradı, sürtünmenin daha da ısınması için onu aşağı çekti. "O küçük tatlı amcığınla sikime çok sert sürtündüğünü hissedebiliyorum," diye homurdandı sevgilisi. "Bu doğru, sür beni bebeğim. Sıcak küçük amını aç ve boşalana kadar bana sürtün... sikimin üzerine çok sert boşal."

Onun ateşli, müstehcen sözleri Kate'i daha da tahrik etti. Bu *kesinlikle* gördüğü en güzel rüyaydı. Tek üzüntüsü sevgilisinin yüzünü görememiş olmasıydı; onu görmek, bitiş çizgisine doğru birlikte koşarlarken onu öpmek istiyordu. Ama oda zifiri karanlıktı. Aslında, görebildiği tek şey tam önünde parlayan iki mavi noktaydı, neredeyse göz gibi...

Gözler... parlayan mavi gözler! Kate aniden kötü bir hisse kapıldı. Parlayan mavi gözleri olan birini tanımıyor muydu? Bir erkekti.

-Ve o sadece rüyadaki biri değildi. Onu gerçekten *tanıyordu*.

Rone! Birden fark etti. *Aman Tanrım, bu Rone! Ve bunu sadece hayal etmiyorum, gerçekten yapıyorum. Benim neyim var böyle? Kıyafetlerim nerede? Neden böyle davranıyorum?*

Çünkü istiyorsun, çünkü onu istiyorsun. Kendini ona ver, kendini aç ve onun amının derinliklerine kaymasına izin ver.

Yine o sestir - kafasının içine ait olmayan ama yine de bir şekilde orada olan ses. Kate korkmaya başladı ama aynı zamanda,

O ve büyük Kindred'in aralarında kurdukları sürtünme ve zevk döngüsü gittikçe yükseliyordu. İstemese de boşalmaya hazırlandığını hissedebiliyordu.

Hayır, yapamam! Durmak zorundayım, bu ben değilim! Bir şekilde manipüle ediliyorum. Kendi başıma asla böyle davranmazdım!

"Hayır!" nefesini tuttu ve kaçmaya çalışarak debelenmeye başladı.

"Kate?" Aniden ığıklar yandı, bütün daire ilk baÇta Kate'i neredeyse kr eden loş, altın rengi bir parıltıyla doldu. Kate'in gözleri aydınlığa alığtığında Rone'un altında olduğunu gördü, mavi gözlerinde a bir bakığ vardı.

"Lütfen!" Ona karşı mücadele etti ama kıvrınması sadece kalın şaftını kıvrımlarının arasında daha derine bastırdı. "Bunun bir rüya olduğunu sanmıştım," diye soluk soluğa kaldı. "Asla yapmazdım... Yapamam..."

"Ben de bunun bir rüya olduğunu sanmıştım," diye homurdandı. "Ama şimdi duramayız.

Yapamam. Lütfen bebeğim, seni boşaltmak zorundayım."

"Ne yaptın? Hayır!" Kate ona karĖı mücadele etti ama adamın kalçalarını tutuğu kesinlikle kırılmazdı. "Zaten daha önce, duşta boşalmıştın," diye umutsuzca itiraz etti. "Bu senin için yeterli değil miydi?"

"Gelmem gerektiğini söylemedim, *seni* boşaltmam gerektiğini söyledim," diye homurdandı. "Lütfen, bebeğim-sadece seni boşaltmama izin ver."

Kate kendini değerlendirmeye çalıştı. Tamamen açıktı, adam ona doğru iterken amcığı iyice yayılmığtı, sikiinin sert uzunluğuyla zonklayan klitorisine biniyordu ve bu konuda yapabileceği hiçbir Ėey yoktu. Zevkin korkutucu hissinden ve tamamen kontrolden ıkmığ olma duygusundan kaçmak için kaçabileceği hiçbir yer yoktu.

"Rone!" diye soluk soluğa kaçmaya çalıştı. "Hayır, bunu istemiyorum!"

"Özür dilerim." Sesi acı içindeydi ve... Kate gözlerinin *değiştiğini* gördü. Parlayan maviden, yanan bir gümüş rengine dönüşüyorlardı; kuyumcu dükkânında döndükleri renkle aynı. "Özür dilerim, *Lalli*," diye homurdandı ve sesi de derinleşmiş miydi? Artık neredeyse hayvani bir tonu vardı. "Özür dilerim ama seni boşaltmam *gerek*. Lütfen... *lütfe*n anla."

Kate bir an için çığlık atmak ve mücadele etmek istedi. *Hayır, hayır demektir, kocanla bile*, dedi kendi kendine. Kocasını *olduğunu* hatırlamıyordu ama yine de prensip aynıydı.

Ama sonra tekrar onun yüzüne baktı. Onun gümüş gözlerindeki bakış o kadar çaresizdi ki... o kadar *açtı* ki Kate neredeyse onun ihtiyacının kendisini de kemirdiğini hissedebileceğini düşündü. Sanki onun arzusunu, berrak bir bardağa dolan su gibi içine akan doymak bilmez bir arzuyu neredeyse hissedebiliyordu.

Buna ihtiyacı var, diye fark etti ve nedenini bilmese de bunun doğru olduğunu biliyordu. *Beni boşaltmaya ihtiyacı var. Nedenini bilmiyorum ama umutsuzca buna ihtiyacı var.*

"... tamam," diye fısıldadı sonunda, başını sallayarak. "Ama içimde değil. Bunu yapamazsın... yapamazsın. Sadece... sadece bana sür. Tamam mı?"

"Evet." arkasında gümüş alevler varmış gibi parlayan gözleri rahatlamıştı. "Evet ve yemin bebeğim, bu gece seni doldurmayacağım. Sadece bana karşı sertleştiğini hissetmeye ihtiyacım var."

Ve böylece pozisyonlarını değiştirdi. Kate kendini birdenbire onun altında, bacakları adamın zayıf kalçaları etrafında genişçe açılmış halde bulunca nefesi kesildi. Rone kollarını Kate'in kalçalarının altından geçirerek onu daha iyi açtı ve ona doğru bastırmak için yeni bir açı buldu.

Kate, adam ona doğru bastırırken dudaklarından bir inilti koptuğunu hissetti, onu yatağa bastırdı, lezzetli sürünmeyi artırmak için sertçe ovuşturdu.

aralarında bir şeyler oluyordu.

"Oh... *oh!*" diye inledi adam derinlere bastırırken, şaftının sıcak uzunluğunu hassas klitorisine ve ıslak, kaygan amına doğru kaydırırken. Daha önce hiç bu kadar açık hissetmemişti - bu kadar *sahiplenilmiş*. Ve bu his korkutucu olsa da, aynı zamanda onu tahrik ettiğini de fark etti. "Rone!" diye bağırdı. "Oh, Tanrım... *Rone.*"

"İşte böyle bebeğim," diye homurdandı. "İşte böyle, o tatlı amını benim için aç. Sadece rahatla ve seni boşaltmama izin ver."

Kate rahatlamayı bilmiyordu ama boşalmadan da edemiyordu. Sert hamleleriyle onu uçurumun kenarına itiyor, yanıyormuş gibi hissedene kadar sikini zonklayan klitorisine doğru acımasızca kaydırıyordu. Adamın iri vücudu onunkinin üstündeydi ve onu yatağa bastırıyordu, bu da kendini küçük, çaresiz ve çok ama çok ateşli hissetmesine neden oluyordu.

Ne olduğunu anlamadan, o geliyordu.

"Oh! Oh... Lütfen... *lütfe!*" diye yalvardı, zevkin yoğunluğuna neredeyse dayanamıyordu. Kalbi küt küt atarken ve nefesi kısa, kesik kesik kesilirken sırtı kavislendi ayak parmakları kıvrıldı. "Oh...*Oh!*" diye bağırdı.

"Tanrım bebeğim-evet. *Evet,*" diye mırıldandı Rone o alçak, hırıltılı sesiyle.

Gözleri onun üzerinde gümüş gibi parlıyordu, sonra Kate yavaşça gözlerinin tekrar maviye döndüğünü gördü. Nedense kendini rahatlamış hissetti - sanki büyük bir tehlike kıl payı kadar yakınındaymış da son anda aniden geri dönmüş ve ona dokunmamış gibi.

Ama bu çılgıncaydı, değil mi? Kendisini boşaltmasına izin vererek nasıl bir tehlikeyi önlemiş olabilirdi?

Zevk yavaş yavaş yok olurken, Kate'in sormak istediği de tam olarak buydu. Ama Kate bir açıklama isteyemeden, büyük Kindred onu kaldırıp yatağın kenarındaki sallanan bacaklarının üzerine oturttu.

"Hey, ne-?" Kate bağıladı ama o sadece bağıını salladı ve banyoya doğru gözden kayboldu. Kate ne olup bittiğinden ve az önce tam olarak ne olduğundan emin olamadan orada, zonklayarak, Çığkın ve çıplak bir halde yatağın ayak ucunda kalakalmıdı.

* * * * *

Çok yakındı. Bu çok yakındı! Rone tazeliğın sınırlı alanında volta atıyor, ellerini saçlarında gezdiriyordu. Aleti hâlâ acı verecek kadar sertti ama şu anda onu rahatsız eden şey bu değildi; asıl endişesi, içinde kükreyen ve dışarı çıkmak isteyen Canavar'dı.

Kate'in boşalmasını sağlamak biraz işe yaramış olsa da, *açlık* böylesine basit bir orgazmla -tad alma içermeyen bir orgazmla- tamamen giderilemeyecek kadar uzun süredir büyüyordu.

Onu tatmalıyım... onu çiftleştirmeliyim! diye kükredi Canavar.

Hayır! Hayır! Rone derin bir nefes aldı ve yaratığı sakinleştirmeye çalıştı.
Hayır, bunu yapamayız. O hazır değil. Zamana ihtiyacı var.

Ama Canavar bunu umursamadı. Kükreyip bağırarak hakkını talep etti.

Buradan gitmeliyiz, diye düşündü Rone çaresizlikle. *Artık güvenli değil. Kate için güvenli değil.* İçindeki *açlık* çok güçlüydü ve Canavar çok huzursuzdu.

Uzun zamandır bir değişikliğe ihtiyacı vardı. Aslında Kate kaçırılmadan önce onunla birlikte kendi gezegeni olan G'nera'ya bir yolculuk yapmayı planlıyorlardı. Orada Howlund'da -kürklü halleriyle Wulven erkeklerine ayrılmış özel topraklarda- üstünü değiştirebilir ve çift dolunayın birleştiğı gece Canavarının serbestçe dolaşmasına izin verebilirdi. Kate, tabii ki

İçindeki yaratığı nihayet serbest bıraktığında ondan uzakta, güvenli bir şekilde kilitlendi.

Ama kız kaçırıldığından beri bu yolculuk hiç gerçekleşmemişti ve Rone onu aramak için çok zaman harcamıştı. Şimdi içindeki baskı kriz boyutlarına ulaşıyordu ve Rone kendini kontrol edemezse neler olabileceğinden korkuyordu.

Kate'in balının tatlı tadını inkâr ederek Canavar'ını kışkırtmaya devam ederse, sonunda, kaçınılmaz olarak özgür kalacak, bedenini ve zihnini ele geçirecek ve Kate'e ne isterse yapacaktı. Ve istediği şey onun ırzına geçmekti -sadece onu becermek değil, onu *çiftleştirmek* ve kendi tohumuyla dolmasını sağlamak. Bu vahşi bir eylemdi - bir Canavarın kızıştığı dişiye hamile bırakacağı neredeyse kesindi ama Rone bunu her zaman reddetmişti, Kate'le üç uzun yıl boyunca denedikten sonra bebek sahibi olmaktan umudunu kestiklerinde bile.

"Sadece sana sahip olmayı tercih ederim, Lalli," demişti ona bunu sorduğunda ciddiyetle. "Yaralanman riskini almak istemiyorum. Her ne kadar bir oğlum olsun istesem de, seni tehlikeye atacak kadar çok istemiyorum."

Kate yeterince güçlü olduğunu, Canavar'ın saldırılarına karşı koyabileceğini söylemişti ama Rone bu fikri reddetmişti. Onu riske atamazdı; o çok küçük, çok değerliydi. Şimdi, eğer buradan hemen çıkmazlarsa, gerçekten ne kadar güçlü olduğunu öğrenmek zorunda kalabilirdi. Eğer Canavar serbest kalırsa...

Rone başını salladı. *Hayır, hayır, bunun olmasına izin veremem. Bunun olmasına izin vermeyeceğim.*

Kate'i incitmektense ölmeyi tercih ederdi; Kate'in onunla kürkü içinde karşılaşmasına izin vermektense ölmeyi tercih ederdi; sadece yiyip bitirmek ve yağmalamak isteyen kudurmuş Canavar'ın kürkü içinde.

Derin bir nefes aldı ve aynaya baktı. Sakin, sakin olmalıydı...

Rone'un Canavar'ı kontrol altına alabilmesi için çok ama çok uzun bir süre geçmesi gerekti ve tazeyi terk etmeye cesaret edebilmesi için daha da uzun bir süre geçmesi gerekti. Ama sonunda daha fazla bekleyemeyeceğini anladı. Siyah uyku pantolonu bir şekilde kaybolduğu için beline beyaz bir havlu sardı ve balon dairenin ana bölümüne çıktı.

Dışarı çıktığında, Kate'in üzerine bir çarşaf sarılmış ve yüzü asılmış bir şekilde orada durduğunu gördü.

"Tamam," dedi ona ters ters bakarak. "Az önce tam olarak ne olduğunu bana anlatmak ister misin?"

Rone ellerini iki yana açarak rol yapmaya çalıştı. "Beni uyandıran, gecenin bir yarısı çırlıçıplak bana sürtünen sensin. Sen söyle."

"Bunu kastetmediğimi biliyorsun!" diye tersledi. "Ama konu açılmışken, en başta nasıl çıplak kaldık?"

Omuz silkti. "Kendin söyledin, buralarda bir şeyler istediğin zaman ortaya çıkıyor ve kayboluyor."

"Evet, ama kullandığınız nesneler - vücudunuzdan çıkan giysiler değil!" Kate itiraz etti.

"Senin bildiğinden fazlasını bilmiyorum." Rone kısaca şöyle dedi. "Sana ne söyleyeceğimi bilmiyorum,"

"Evet, biliyorsun." Çenesini kararlılıkla kaldırdı. "Ve bana *söyleyebileceğin* şey, beni boşaltmanın senin için neden bu kadar önemli olduğu." Elmacık kemiklerinin üzerinde iki renk lekesi vardı ama utandığı belli olmasına rağmen bakışlarını indirmeyi reddetti.

Rone içini çekti ve yatağa geri çöktü... ve çökmeye devam etti - bu berbat yerdeki hiçbir mobilyanın onu desteklemeyeceğini unutmuştu.

Kate'e dokunmadığı sürece. Ve Kate'in yüzündeki ifadeye bakılırsa, uzun, çok *uzun* bir süre onun kendisine dokunmasını istemeyecekti.

Küfrederek, kendisini içine çeken yumuşak, yastık gibi yataktan kalktı ve en azından tezgâha yaslanabileceği mutfak bölümüne gitti. Kate de onu takip etti; belli ki bir açıklama almadan hiçbir yere gitmeyecekti. Onu korkutmadan ya da zorlandığını hissettirmeden *açlığını* açıklayamayacağı için bu bir sorun olacaktı.

"Bu konuda konuşamam," dedi kısaca. "Üzgünüm Kate ama sen anlayamazsın."

"Anlamaz mıydın?" Kadın ona inanmaz bir şekilde kaşlarını kaldırdı. "Neyi anlamayacakmışım?"

"Bunlardan herhangi biri." Rone bir eliyle kendini ve tüm durumu gösteren bir işaret yaptı.

"Neden olmasın?" Kate sordu. "Hafızam silinmeden *önce* anlamış olmalıyım -*seni* anlamış olmalıyım-. Yani, *üç yıldır* evliydik. Peki neden bana söyleyemiyorsun?"

"Çünkü seni korkutmak istemiyorum, tamam mı?" Sesi kısık bir kükremeyle çıkınca Kate irkilerek geri çekildi, yüzünde bir belirsizlik ifadesi vardı.

"Hiçbir şey açıklamadan oldukça iyi bir iş çıkarıyorsun," dedi titreyen bir sesle.

"Özür dilerim. Bebeğim, *çok üzgünüm.*" Rone çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Lütfen inan bana, sana her şeyi açıklayabilseydim, açıklardım. Ama yapamam, *yapamam* işte. Tamam mı?"

Kate bir süre ona baktı. Sonra oturma odasına gitti ve ekranı açtı. Kanepenin önüne oturdu ve

ne varsa izlemeye başladı - Rone'un görebildiği kadarıyla bir tür akılsız saçmalık.

"Kate...bebeğim..." Adam kadının yanına oturmak için geldi ama kadın ondan uzaklaştı.

"Burada tehlikedeyiz, biliyorsun," dedi alçak bir sesle, gözleri ekrandan hiç ayrılmıyordu.

Rone başını ellerinin arasına alarak, "Evet, saçmalık," diye homurdandı.
"Bana bilmediğim bir şey söyle."

"Sana bilmediğin bir şey söyleyeyim, kafamın içinde bir ses duyup duruyorum.

Ne zaman samimi olsak..."

"Ne?" Rone ona doğru baktı. Yanakları alev alev yanıyordu ve hâlâ ona bakmıyordu.

"Bir ses. Benim değil, yani iç monoloğum değil. Bana sürekli seninle bir şeyler *yapmamı* söylüyor. Beni daha da ileri gitmeye zorluyor."

"Ne tür şeyler?" Rone kendisine rağmen büyülenmiş bir halde sordu.

"Ne tür şeyler düşünüyorsun?" Kate tersledi. "*Cinsel* şeyler. Birlikte duş alırken ve az önce yatakta tekrar duydum."

Kaşlarını çattı. "Bana dokunmanın ve sana dokunmama izin vermenin tek nedeni bu mu?"

"Hayır." Kate rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Bunu duymak hoşuma gitmedi. Her iki seferde de karşı koymaya çalıştım. Garip hissettiriyor... istilacı. Ve benden... yapmaya hazır olmadığım şeyleri yapmamı istiyor." Sonunda başını kaldırıp ona baktı. "Rone, burada dışarıdan bir varlık tarafından manipüle ediliyormuşuz gibi hissediyorum."

"Kim? Gölger Madamı mı?"

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Belki de. Ama her kimse, hoşuma gitmiyor. Buradan uzaklaşmak istiyorum, buradan çok şey kazandığımızı hissediyorum.

geldiğince. Anlıyor musun?"

"Haklı olduğunu düşünmeye başlıyorum," dedi Rone acımasızca. "Burası artık güvenli değil. Komutan Sylvan'ın bizi buraya gönderdiğini biliyorum ama tatil köyünün bu kısmı hakkında hiçbir şey bildiğini sanmıyorum. Burada yanlış bir şeyler var... *karanlık* bir şeyler."

"Aynen öyle. Ama nasıl çıkacağız?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve titredi. "Çünkü gerçekten ihtiyacımız var, Rone- buradan çıkmamız gerekiyor."

"Biliyorum bebeğim." Hiç düşünmeden bir kolunu onun omuzlarına doladı ve birlikte geçirdikleri yıllar boyunca pek çok kez yaptığı gibi onu rahatlatmak için sıkıca sarıldı.

Kate ilk başta ona karşı sertleşti. Sonra yavaş yavaş gevşemeye ve kendini onun karçasında erimeye bırakmaya başladı.

"Hey," diye mırıldandı bir süre sonra. "Kanepe aslında bizi destekliyor."

Öyleydi. Ön tarafına yaslanmışlardı ve ağırlıklarını taşıyordu -muhtemelen birbirlerine dokundukları için. Bu Rone'a bir fikir verdi.

"Neden burada uyumayı bitirmiyoruz?" diye önerdi. "Çok fazla fiziksel temas gerektirmez."

"Ama çok küçük," diye itiraz etti Kate. "Asla uzanamayız -Zaten yapmazdın."

"da bu zaten," diye Rone. "Hepimiz sıkışık olursak başımız fazla belaya girmez." En azından öyle olmamasını umuyordu.

"Şey..." Kate ona şüpheyle baktı. "Sanırım denemeye değer."

Rone yataktan örtüyü aldı ve küçük kanepenin üzerine örttü. Sonra biraz manevra yaparak bir ayağı yerde, Kate de bacaklarının arasında göğsüne yaslanarak kanepeye oturmayı başardı. Çok rahat değildi ve her iki ucundan da sarkıyordu ama bir ayağını

boynunun altına yastık koyarak uyuyabileceğini düşündüğü bir pozisyon bulabildi.

Kate biraz daha kuşkulu görünüyordu.

"Bunun yataktan nasıl daha iyi olduğunu bana tekrar hatırlatır mısın?" diye sordu, kasıklarından kaçınmaya çalışırken göğsüne yaslandı. Dairenin hiçbir yerinde başka giysi bulunmadığı için üzerinde hâlâ sadece bir havlu vardı. En azından aleti ama Rone onun seğirdiğini hissettiğini itiraf etmek zorundaydı, Kate bu kadar yakınında olduğu için tekrar sertleşmekle tehdit ediyordu.

"Her şey yoluna girecek," diyerek onu rahatlatmaya çalıştı. "Sana zarar vermeyeceğim bebeğim. Burada benimle güvendesin." Umut ediyordu.

"Pekâlâ." Havlunun altında büyüyen şişkinliğe baktı. "Um, *bu* bir sorun olacak mı?"

Rone, Canavar'ın içinde huzursuzca kıpırdadığını hissetmesine rağmen, "Hiç de bile," diye söz verdi ona. "Bu sadece senin bu kadar yakınında olmanın verdiği doğal bir tepki, hepsi bu."

"Yani... sadece yanında olmam, sana *dokunmam*, cinsel olmayan bir şekilde bile olsa, seni, uh, sertleştiriyor mu?" Ona baktı, yanakları kızararak pembeleşmişti.

Omuz silkti. "Üzgünüm, değil."

"Ama, her zaman böyle mi? Yani aramızdaki her şey hep böyle miydi?"

"Muhtemelen zamanın en az yüzde doksanı." Omuz silkti. "Ne diyebilirim ki? Beni tahrik ediyorsun."

"Yani, anlamış mıyım, benimle tanıştığın beri hayatının yüzde doksanında mavi taşaklarla mı dolaştın?" diye sordu.

"Şey, tam olarak değil..." Rone rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Neden? Sürekli sevişiyor muyduk?" Kate bilmek istiyordu. "Yani günde beş, altı ya da yedi kez falan mı?"

"Genellikle günde en az bir kez sevişirdik," dedi Rone isteksizce. Gerçeği duyduğunda ne hissedeceğini bildiği için bu konuyu onunla tartışmaktan rahatsızdı.

"Tamam, peki ya geri kalan zamanlarda?" diye sordu. "Yani, senin... boşaldıktan sonra bile nasıl aşağı inmediğini gördüm. Yani... shaftın inmiyor." Tekrar adamın kasıklarını örten beyaz havluyu işaret etti. "Günde bir kez yapmanın senin için yeterli olduğuna inanamıyorum. Tabii kendine bakmak için sürekli banyoya kaçmıyorsan?"

"Hayır..." Rone içini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. Ona anlatmak zorunda kalacaktı - en azından biraz. "Geri kalan zamanlarda seni tatmama izin veriyorsun. Sana takip ettiğimiz bir programımız olduğunu söylediğimi hatırlıyor musun?"

Kaşlarını kaldırdı. "Evet, ama bu senin *Ben.*"

"Hayır, ikimize de ben bakıyordum." *Canavarımı da sayarsan üçümüze birden.* Ama sessiz üçüncü şahsı konuşmaya dahil etmek istemiyordu. Bu, cevaplayabileceğinden daha fazla soruya neden olurdu.

Kate kaşlarını çattı. "Anlamıyorum. Bana oral seks *yapman* sorununu çözmene nasıl yardımcı olabilir?"

"Neredeyse her zaman sen boşalırken boşalıyorum," dedi Rone basitçe. "Seni tadarken yani."

"Ne?" Gözleri büyüdü. "Başka bir uyarıcı olmadan mı?" "Daha önce dizlerimin üzerinde olmaktan başka hangi uyarıcıya ihtiyacım var?" "Yüzümü bacaklarının arasına gömüp o tatlı amını yalayarak mı?" Rone ona bakarak mırıldandı. "Daha uyarıcı ne olabilir ki?"

"Balını tadarken saçımı çekerken benim adımın inletmenden daha iyi ne olabilir?"

"Rone!" Gözleri daha da büyüdü ve Rone nefes alış verişinin hızlandığını hissedebiliyordu. "Bunu... bunu yapmak istemediğimi biliyorsun."

"Biliyorum." Yorgun bir şekilde iç çekti. "Keşke nedenini bilseydim." Yüzünde temkinli bir ifade belirdi.

"Bu özel. *Çok* özel. Bunu gerçekten tartışmak istemiyorum."

"Geçmişte de hiç yapmadın," diye mırıldandı, uzun kırmızı bir kıvrımı gözlerinden okşayarak. "Ama hep bilmek istedim. Bir erkeğin amını tatmasına izin vermekten neden bu kadar çekindiğini bilmek isterdim."

"Bence biraz uyumaya çalışmalıyız." Kate dikkatlice arkasını döndü, böylece hâlâ havluyla örtülü olan aleti sırtında duruyordu. Bu, başının Rone'un alt karnına yaslandığı anlamına geliyordu ki bu da havlunun altında gelişen duruma yardımcı olmadı. Yine de derin bir nefes aldı ve kendine bununla başa çıkmasını söyledi. Kate zamanla kendine gelecektir.

Muhtemelen.

Işıklar hiçbir uyarı vermeden tekrar söndü ve karanlığa gömüldüler. Görünüşe göre gece yarısı maceraları sona ermişti - bir kez daha uyku vakti gelmişti.

On Dokuzuncu Bölüm

"Kalkın ve ayağa kalkın, sizi zavallı kurtçuklar."

Kulağında çınlayan ses Kate'in kör bir panikle ayağa fırlamasına neden oldu ve çarşafı sıkıca üzerine çekti. Arkasından bir bağırıtı ve gümbürtü duydu ve çok geç fark etti ki, Rone o sıçradığı anda üzerinde uyudukları kanepeden düşmüştü. Başını çevirdiğinde onun kanepenin önünde oturduğunu ve başını ovuşturduğunu gördü.

"Özür dilerim," dedi özür dilercesine. "Sadece o ses beni korkuttu." "Evet, ben de duydum." Boynunu bükerek etrafına bakındı. "Nereden nereden geliyor ki?"

"Seninle her yerden ve hiçbir yerden konuşuyorum," dedi bedensiz ses, Kate'in tekrar sıçramasına neden olacak kadar yüksek bir sesle.

"Madam Shadow?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Evet, Gölgeler Madamı'na hitap etme şerefine nail oldunuz," diye cevap verdi alaycı, mağrur ses. "Şimdi dinleyin - sizi bir araya getirmek istenen etkiyi yaratmadı. Hâlâ birbirinizle uyum içinde değilsiniz."

"Eğer bizi sürekli birbirimize dokunmaya zorlamanın tüm sorunlarımızı çözeceğini düşünüyorsan kafanda bir sürü yanlış fikir var demektir," diye tersledi Kate.

"Tam tersine, canım, sorunlarınızı çözecek ve ikinizi tekrar uyum içine sokacak şey *tam olarak* bu," dedi Gölgeler Hanımı. "Ama yapılması gerekeni kendi başınıza yapacağınız konusunda size güvenilemeyeceği açık."

Rone kubbeli tavana bakarak, "Tek istediğimiz buradan çıkmak," dedi. "Kate'i korku toksinlerinden kurtardınız ve bunun için size minnettarız ama bundan sonrasını biz halledebiliriz."

Kate, "Rone haklı, gitme vaktinin geldiğini düşünüyoruz," diye karıştı.

Yumuşak, kötü niyetli kahkahalar etraflarındaki havayı doldurdu.

"Bunun o kadar kolay olduğunu mu sanıyorsunuz, canlarım? Kendinizi bir kez Gölge'ye adadıktan sonra istediğiniz zaman kolayca *ayrılabilceğinizi* mi sanıyorsunuz? Sanmıyorum."

"Bizi isteğimiz dışında burada tutamazsınız," diye Rone.

"Oh hayır mı?" Tekrar güldü. "İkinizin kendi kanınızla imzaladığınız sözleşmeyi okuyun. İlişkinizin iyileştiğini düşünene kadar ikinizi burada tutabilirim - ve kesinlikle henüz iyileşmedi."

"Biz para ödeyen müşterileriz," diye ısrar etti Kate. "Ya da her neyse, Kindred Yüksek Konseyi ödeme yapıyor ve biz de *hemen* gitmek istiyoruz."

Madam Shadow, "Kesinlikle - Alev ve Ayaz'ın ikinizi eski uyumlu ilişkinize döndürmesi için para ödüyorlar," diye tersledi. "Ki bu henüz yapılmadı. *Ne* pahasına olursa olsun sizi eski halinize getirmek niyetindeyim."

"Ama-" Kate başladı.

Madam Shadow onu görmezden gelerek, "Kahvaltınızı yaptıktan ve size verilen kıyafetleri giydikten sonra, size egzersiz süitimize kadar eşlik etmeye geleceğim," diye devam etti.

"Egzersiz mi? Ne tür bir egzersiz?" Rone şüpheyle sordu.

"Sadece bazı uyum sağlama egzersizleri, sevgili Savaşçım, endişelenecek bir şey yok," dedi Madam neşeyle. "Şimdi acele edin! Çok yakında ikinizi de almaya geleceğim." Yumuşak bir tıklama sesi duyuldu ve ses kesildi.

Kate Rone'a baktı.

"Ne yapmalıyız? Onunla gitmeli miyiz?" diye sordu alçak bir sesle.

Kaşlarını çattı. "Yaklaş, keşke bağlantımız hâlâ olsaydı da yüksek sesle konuşmadan iletişim kurabilseydik."

"Sence dinliyor mudur?" Kate ona doğru bir adım atarak mırıldandı. "Ben olsam şaşırmazdım. Sadece sesimizi alçaltalım."

"Peki ne yapacağız?" Kate nefes aldı. "Ben oyumu buradan çıkmaya çalışmaktan yana kullanıyorum."

"Sanırım bu lanet yerin kapısını açtığı anda Yedi Cehennem gibi kaçabiliriz," diye mırıldandı Rone.

Kate, "Muhtemelen buna hazırlıklılardır," diye belirtti. "Bahse girerim pek çok insan neye bulaştıklarını öğrendiklerinde buradan gitmek isteyeceklerdir."

"Doğru." Başını salladı. "Tamam, şimdilik onunla gidelim derim. Ama eğer kaçmak için bir fırsat görürsek, bunu değerlendiririz. Ve bu odadan çıktıktan sonra tekrar içeri girmeye zorlanmak istemiyorum."

"Katılıyorum." Kate titredi. "Burada bir gece daha geçirmek istemiyorum. Gemimize geri dönmek istiyorum."

Nedense Rone ona gülümsedi.

"Ne?" diye sordu bir elini kalçasına koyarak. "Komik bir şey mi söyledim?"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Sadece 'bizim' gemimiz demen hoşuma gitti. Oraya aitmişsin gibi konuşmanı duymak güzel, çünkü öylesin."

Kate içini çekti ve ondan bir adım geri çekildi. "Dürüst olmak gerekirse şu anda *nereye* ait olduğumu bilmiyorum. Tek bildiğim buraya ait olmadığım."

"Bunu destekliyorum. Hadi gidip giyinelim."

"Önce biraz kahvaltı ister misin?" Kate artık normal bir tonda konuşarak sordu. "Şahsen ben sabah on birden önce hiçbir şey istemem ama-"

"Yeşil çay. Biliyorum, sanırım dolapta biraz görmüştüm," dedi Rone.

"Ah-nerede?" Kate çoktan dolapları karıştırmaya başlamıştı ve çok geçmeden onu gördü - en sevdiği Yeşil Genmaicha çayını

kahvaltı. İçinde kavrulmuş pirinç taneleri vardı, bu da tadını fındıklı ve zengin yapıyordu - neredeyse annesinin ona küçükken yaptığı Cream of Wheat sıcak kahvaltı gevreği gibi. Muhtemelen bu yüzden bu kadar çok seviyordu ama ne yazık ki şu anda ulaşamayacağı bir yerdeydi. Tanıdık yuvarlak kutu en yüksek rafta, onun parmak uçlarından bir karış kadar daha yüksekte duruyordu.

"İşte, bana bırak." Rone gelip tam arkasında durdu ve uzanıp yuvarlak çay tenekesini kolaylıkla aldı. "bakalım," diye gürleyerek ona uzattı.

"Ah... teşekkür ederim." Kate almak için arkasını döndüğünde yüz yüze, daha doğrusu göğüs göğüse olduklarını gördü, çünkü adam ondan çok daha uzundu. Ama ona bakmak için eğiliyordu ve ağzı kolayca erişilebilecek, öpülebilecek kadar yakındı.

"Sorun *değil*, *Lalli*," diye mırıldandı.

Flame and Frost'a yaptıkları kısa ziyaret sırasında karÇılaÇtıkları onca samimi duruma rağmen Kate hâlâ yanaklarının ısındığını ve nefesinin daraldığını hissediyordu. Kahretsin, neden büyük Kindred onun üzerinde bu kadar ani ve yoğun bir etki yaratmıştı?

"Uh..." Gerilimi hafifletmek için gülmeye çalıştı. "Yani evdeki normal sabah rutinimiz bu mu? Yani, kelimenin tam anlamıyla yataktan düşmek ve sonra benim çay yapmam?"

"Hayır, normalde seni uyluklarının arasına dilimi gömerek uyandırırım," dedi usulca, gözleri parlayarak. "Ondan sonra kalkıp kahvaltımızı yaparız ve güne başlarız."

"Rone..." Kalbi tekrar göğsüne çarpmaya başladı. *Bundan hoşlanmıyorum. Bunu yapmak istemiyorum*, dedi kendi kendine. *Üniversitede olanlardan sonra olmaz...* Ama eğer gerçek buysa, meme uçları neden bu kadar sertti?

giydiği çarşafın hala ona sarılı olduğunu? Ve neden amı birdenbire bu kadar sıcak ve hassas hissetti?

"Özür dilerim." Omuz silkti ve ona tembel bir sırıtış attı. "Sabah rutinimizin ne olduğunu sormuştun. Seni her zaman uyanıkken öptüm, geceleri uyurken öptüğüm gibi."

"Ben... sen beni *orada* öperken nasıl uyuyabileceğimi anlamıyorum." Kate ay tenekesini göğsüne bastırarak korumaya aldı ve yanaklarının daha da ısındığını hissetti.

"*İlk başta* uykun gelmezdi," mırıldandı. "Ama seni ağzımla iki ya da üç kez boşalttıktan sonra rahatlamaya başlardın ve göz kapakların ağırlaşırdı." İç ekti. "Tanrım, bunu özlüyorum - bacaklarının arasında uzanmayı, sen uykuya dalarken dilimin uzun, yavaş yalamalarıyla tüm balını temizlemeyi."

Kate yatakta öylece uzanıp uyurken onun kendisini yalamasına izin verecek kadar rahat hissettiğini hayal etmeye alığtı ama yapamadı. Onun orada, kalçalarının arasında olduğunu düğünmek bile kendini o kadar gergin hissetmesine neden olmuğtu ki zar zor nefes alabiliyordu.

"Ben... Ben sadece bilmiyorum," diye kekeledi.

"Bana inanmıyor musunuz? Al." Rone onun elini tuttu ve yüzünün yanına getirdi. Bıyıklarının avucuna değen sert iziklerini ve siyah saçlarının yumuşaklığını hissedebiliyordu. "Oku beni. Sana söylediklerimin doğruluğunu görmek için Bildiğini kullan," diye ısrar etti.

"Ben... Ben yapmamalıyım." Ama Kate elini hareket ettiremediğini fark etti. Aniden zihnini bir görüntü doldurdu.

Paylaştıkları geminin yatak odasına geri dönmüş, geçmişte gördüğü bir görüntüyü izliyordu. Geçmişteki Kate yatağın başında oturuyordu,

kısa beyaz dantel bir gecelik giymiş ve kitap okuyordu. Tam o sırada Rone üzerinde bir çift uyku pantolonu ve başka hiçbir şey olmadan odaya girdi. Geniş, kaslı göğsü pürüzsüz, sert ve davetkâr görünüyordu. Kate hemen ellerini onun üzerinde gezdirmek, ona dokunmak ve kendini ona bağlı hissetmek istedi.

Hayır, dedi kendi kendine huzursuzca. O zaman öyle hissetmiş olabilirim ama şimdi öyle hissetmiyorum. Öyle mi hissediyorum?

"Yatma vakti, Lalli," diye mırıldandı Rone, geçmişteki Kate'e gülümseyerek. "İyi geceler öpücüğüne hazır mısın?"

"Elbette." Kate, halinin geceliğinin dantel eteklerini göbek deliğinin epey üzerine kadar kaldırdığını ve hiç utanmadan bacaklarını açtığını görünce GaGırdı. Külot giymediği için amcığı kırmızı buklelerden oluÇan küçük tepeciğıyle tamamen gözler önündeydi. Kalçalarını daha da açtığında, pembe dış dudaklar açılarak, zaten sularıyla parlayan kaygan iç kısmını gösterdi.

"Mmm... şu yumuşak küçük amcığa bak, iyi geceler öpücüğü için hazır." Rone'un derin sesi alçak, şehvetli bir hırıltıydı. "Ve şimdiden çok sıcak ve ıslak, bebeğim."

"Sadece senin için," dedi Past Kate küçük, yaramaz bir gülümsemeyle. "Gel de al, şekerim."

Rone'a iki kez sormasına gerek yoktu. Yatağa boylu boyunca uzandı ve yüzünü bacaklarının arasına gömdü. İlk başta nazikti, dış dudaklarını usulca öpüyor ve iç uyluklarını yalıyordu. Sonra görüntüdeki Kate bir elini onun başına koydu ve utanmadan daha fazlasını talep ederek onu aşağı itti.

Büyük Kindred ona istediğini vermekten çekinmiyordu. Çabalarını iki katına çıkararak, dış kedi dudaklarını yavaşça ağzına aldı,

Önce alaycı bir şekilde ve sonra yumuşak bir şekilde inlediğinde, amının hassas iç kısmını kucaklamak ve klitorisini diliyle yıkamak için başparmaklarıyla onu açtı.

Kate hem dehşete düşmüş hem de merakla izlerken, Past Kate inledi ve kalçalarını yukarı kaldırdı, elleri büyük Kindred'ın saçlarında sıkılaştı.

"Tanrım, Rone, *evet*," diye nefesini tuttu. "Tam orada, *tam orada* tut. Çok yaklaştım!"

Kate başını salladı. Geçmişteki halinin buna sadece göz yummadığı açıktı. -Bunun için çok istekliydi ve bundan büyük keyif alıyordu. Ve Rone da bundan hoşlanıyordu. Sanki ona doyamıyormuş gibi amının tadına bakarak üzerine indi. Geniş omuzları onun kalçalarını ikiye ayırdı ve Kate onun altında kıvrandı, saçlarını çekti ve doyamıyormuş gibi adını sayıkladı.

Ona bir baksana, diye düğündü Kate, imgelemdeki Rone geçmişteki benliğini yalayıp emerken sahneyi hayranlık ve belirsizlikle izliyordu. *Sanki dünyada en sevdiği lezzet benmiyim gibi beni yalıyor!* Ama bu nasıl olabilir? Greg Compton'ın üniversitede söylediklerinden sonra.

"Senin amın benim en sevdiğim tat." Rone'un derin, gürleyen sesi Kate'i hayalden çekip çıkardı ve gözlerini açtığında onun karşısında durduğunu, gözlerinin şehvetle yarı kapalı olduğunu gördü.

"Oh!" Elini adamın yüzünün yanından çekti. "Düşüncelerimi nasıl okudun?"

Başını iki yana salladı. "Keşke. Bağımız yeniden kurulana kadar bu mümkün değil. Bunu yüksek sesle söyledin."

"Öyle mi?" Kate kendini inanılmaz derecede hissetti. "Bunu yapmak istememiştim."

"Şimdi bana inanıyor musun?" diye sordu ona ciddiyetle bakarak. "Bilen'in sana yalan söylemediğini biliyorsun. Ben doğruyu söylüyorum, bebeğim."

"Biliyorum." Ona daha fazla bakamadı. Kalbi çarpıyordu ve biraz boşluğa ihtiyacı vardı... doğru düzgün nefes alabilmek için biraz havaya. "Affedersiniz," dedi onu iterek. "Ben... Ben gerçekten çay istiyorum."

"Elbette, bebeğim." Tekrar iç çekti. "Seni rahatsız ettiysem özür dilerim. Sadece bütün bunları uydurmadığımı bilmeni istedim. Muhtemelen sana biraz tuhaf geldiğini biliyorum."

"Hayır, değil," diye yalan söyledi Kate. "Ben rutinimizi sordum. Bana *bunu* yapmana izin verirken bu kadar rahat olduğumu hayal etmek zor." Ama o çoktan -İmgelemde onun kendisini tatmasına izin vermek için can atıyordu. O noktaya nasıl gelmişti?

"Bunu yapmak uzun zaman aldı," diye itiraf etti. "Ama beklemeye değdi, sen beklemeye değersin Kate."

Kate zoraki bir kahkaha attı. "Çok tatlısın ama içimden bir ses Gölgele Madamı'nın seninle aynı fikirde olmayacağını söylüyor. Gitsek iyi olur; muhtemelen her an burada olabilir ve eğer giyinip gitmeye hazır olmazsak, bizim için planladığı tuhaf egzersiz dersine çarşaf ve havlu kıyafetlerimizle isteyebilir."

İç çekti. "Muhtemelen haklısın. Pekâlâ, bakalım sihirli dolap bu sabah bize neler sunacak. Tabii bu cahil gezegende sabahsa."

Kate çayını demlerken, o da yatağın yanındaki dolaba doğru yürüdü ve onu açtı.

"Egzersiz kıyafetlerine benziyor," diye mırıldandı. "En azından sıkı ve esnekler. Bazı yerleri diğerlerinden daha fazla."

"Ne demek istiyorsun?" Kate tezgâhtan döndü ve onun son derece formda kıyafetler giydiğini gördü. En azından gömleği formdaydı.

Kolsuz, siyah tişört görünümlü bir şeydi, kaslı kollarını açıkta bırakıyor ve geniş göğsünün her sert çizgisine sevgiyle yapışuyordu. Pantolon biraz daha boldu - siyah eşofman ya da belki siyah karate pantolonu gibi bir şey. Kasık kısmı hariç, ince, parlak gümüş bir malzemedan yapılmıştı ve şaftının çıkıntısı boyunca sıkıca gerilmişti.

"Gördün mü?" Rone kendine baktı. "Tuhaf."

"Uh...wow." Kate kararsız bir kahkaha atmayı başardı. Kalın gövdesi, hayal gücüne kesinlikle hiçbir Gey bırakmayan ince gümüş malzemenin içinde açıkça belli oluyordu. "Buralarda pek göze batmıyorlar, değil mi?" dedi, bakmamaya çalışarak ve başarısız olarak.

"Çok fazla değil, hayır." Rone omuz silkti. "Yine de havludan iyidir sanırım."

"Orada benim için ne var?" İçini bir tedirginlik dalgası kapladı. Eğer Rone'un o tuhaf, her şeyi gösteren pantolonu giymesini bekliyorlarsa, dolapta onun için ne olabilirdi ki?

"Senin için de egzersiz kıyafetleri var gibi görünüyor." Rone içinde bir tişört ve bir çift tayt olan bir askı çıkardı ve ona uzattı.

Kate, "Onları banyoda giyerim," dedi.

"Ya da rahatsız hissediyorsan arkamı dönebilirim."

Kadın cevap vermeden önce, adam döndü ve sırtını kadına dönerek, onu yalnız bırakmaya özen gösterdi.

Kate çabucak bir önceki geceden beri üzerinde olan çarşafı çıkardı ve dolabın sağladığı kıyafeti giydi. İlk başta o kadar da kötü olmadığını düşündü. Doğru, üzerinde külot ya da sutyen yoktu ama en azından kumaşın herhangi bir yerinde hassas bölgelerini gösterecek yırtmaçlar ya da delikler yoktu.

Ancak kıyafeti giydiğinde bir sorun olduğunu fark etti. Kıyafetleri siyah yerine beyazdı ama Rone'un kıyafetiyle ortak noktaları vardı. Göğsünde, göğüslerine o kadar sıkı yapışan ince, gümüş renkli iki parça vardı ki sanki gümüş renkli bir vücut boyası sürmüş gibi görünüyordu. Her iki meme ucu da açıkça belli oluyordu ve hatta areolalarının dış halkaları bile görülebiliyordu.

Daha da kötüsü, taytının ağ kısmında da gümüş bir yama vardı ve ince malzeme amının her kıvrımına yapışmış gibiydi. Kate ağıya baktığında, iç kıvrımlarının arasından dışarı sızan klitorisinin hatlarını görebiliyordu.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı. "Bu çok *müstehcen*."

"o?" Rone arkası dönük bir şekilde sordu. "Nasıl göründüğünü görebilir miyim?" "Henüz değil." Kate çılgınca, yapışan gümüş rengi kumaşı özel bölgelerinden uzaklaştırmaya çalıştı ama o denedikçe kumaş daha da sıkı yapıştı. onu. Sonunda pes etti. ", " diye mırıldandı öfkeyle. "Lanet olası sapıklar!"

"Sorunlar mı?" Rone sordu.

"Hayır, eğer egzersiz temalı bir pornoda oynamak istiyorsam olmaz." Kate kaşlarını vahşice çatarak yeni kıyafetlerine baktı.

"Bakabilir miyim?"

"Bilmiyorum. Bu *utanç verici*."

"Dün gece seni çıplak gördüm," diye hatırlattı ona nazikçe. "Seni gördüm ve sana dokundum, bebeğim. Hadi, utanma." Yavaşça arkasını döndü.

"Elimde değil. Bu çıplaklıktan daha *kötü*." Kate kollarını koruyucu bir şekilde göğsünün üzerinde kavuşturdu ve kalçalarını sıkıca birbirine bastırdı. "Bu sanki... sanki bütün kızlık organlarımı bilerek *çerçeveliyormuşum* gibi."

"Bunu bilerek yapmıyorsun." Rone'un mavi gözleri onun üzerinde gezindi. "Bize ne verirlerse onu giymek zorundayız."

"Hayır, yok. Çarşaf bundan daha iyiydi!" Kate atılmış çarşafa uzandı ama çarşaf ellerinin arasından kayıp gitti. "Hey!"

Rone, "Sanırım bu, kıyafetini çıkarmamaya devam etmen gerektiğine dair çok da ince olmayan bir ipucu," dedi. "Haydi, çayınız soğumaya başlamıştır ve Madam Shadow her an burada olabilir."

"Pekâlâ. Sanırım haklısın." Kate hâlâ sinirli ve utanmış bir halde mutfak tezgâhına doğru yürüdü. Gergin gümüş malzemenin o hareket ettikçe nasıl da ısındığını ve daha da sıkıştığını fark etmemeye çalıştı. Dumanı tüten çay bardağını kapıp Sencha'nın fındıksı aromasını içine çekerek sinirlerini yatıştırmaya çalıştı. Her şey yoluna girecekti. Her şey yoluna girecekti. Öyle umuyordu.

Rone düşünmeden dudaklarına götürdüğü çay bardağını işaret etti. "Bunu içmek için yardım ister misin yoksa kendi üzerine mi dökersin?"

"Oh!" Kate fincanı aceleyle dudaklarından çekerken, onun muhtemelen kendisini kötü yanıklardan kurtardığının farkındaydı. Köpüklü dairenin nasıl çalıştığını bildiğinden, tek başına bir yudum almaya kalkıştığında bir dakika içinde çayı önünden ağağı dökeceğinden emindi. Rone fincanı ondan alırken, "Sence bunu senin elinden içmek zorunda mıyım?" diye sordu. "Çünkü gerçekten çok sıcak."

"Umarım daire bunu dikkate alır. Her ihtimale karşı lavabonun üzerinde duralım." Mutfak lavabosunun üzerinde durdular ve Rone dumanı tüten fincanı dikkatle dudaklarına götürdü. "Devam et bebeğim, biraz iç," diye mırıldandı.

Kate itaatkâr bir tavırla yudumladı ve sıcak sıvı önünü haşlamadan çayı içebildiği için rahatladı. Bir yudum daha aldı ve ılık sıvının boğazından aÇağı aktığını hissetti. Her zaman olduğu gibi sıcak çay onu sakinleÇtirmiş ve kendine getirmişti.

"Mmm... teşekkür ederim," diye mırıldandı Rone fincanı çektiğinde. "Çay beni her zaman daha iyi hissettirir."

"Biliyorum." Ona gülümsedi. "Her şey yoluna girecek, biliyor musun? Birbirimize destek olduğumuz sürece her şey yoluna girecek."

"Umarım haklısındır." Kate ona gülümsemeye çalıştı ama bunu pek başaramadı.

"Öyle olduğumu biliyorum," dedi kararlılıkla. "Bir yudum daha ister misin?" "Elbette."

Kate uzatılan fincandan bir yudum almak için eğildi ama tam o sırada Madam Shadow kapıdan içeri girdi.

"Merhaba canlarım." Onlara sırtıttı. "Gelin. Yapacak çok işimiz var."

Kate, Rone ile bakıştı.

"Peki *tam olarak* ne yapacağız?" diye sordu büyük Kindred.

"Dediğim gibi, bazı egzersizler." Kadın ona ters ters baktı. Bugün bir elinde sigara yerine uzun, esnek, siyah bir baston tutuyordu. Sopayı tehditkâr bir ses çıkararak havada boş boş sallıyordu. "Tabii burada kalmayı tercih etmezsen?"

"Hayır! Hayır, geliyoruz," dedi Kate hızla. Buradan çıkmak için bir sonraki fırsatın ne zaman geleceğini kim bilebilirdi?

"Güzel. O zaman beni takip edin." Gölgelelerin Madamı siyah deri çizmesinin topuğuna basarak döndü ve kapıdan çıktı. Kate onu takip etti ve Rone

ay bardağını bıraktı ve gitti.

Uzun, karanlık ta koridorlarda ilerleyip birkaç kez dönüp dolaırlarken Kate kompleksin neresinde olduklarını merak ediyordu. Bir yolunu bulup kaçabilecek olsalar bile, çıkış yolunu bulabilecekler miydi?

Sonsuza kadar y r yecekmi gibi görünüyorlardı ve Kate ayakkabılarının olmasını diliyordu - ta zemin sert ve soğuktu - Madam Shadow büyük, siyah bir kapının önünde aniden durdu. Siyah eldivenli elini sallayınca kapı sessizce içeri doğru açıldı ve bembeyaz duvarları ve gri zeminiyle büyük bir oda ortaya ıktı.

"Burası da neresi?" Rone homurdandı. Belli ki içeri girmek ve kolayca çıkamayacakları başka bir alanda kapana kısılmak konusunda isteksizdi. Kate onu suçlamıyordu. O da eikte geri çekildi, ağır siyah kapıyı geçmek istemiyordu.

"Bir spor salonu... bir çeşit." Madam Gölge m kemmел biçimli siyah bir kaşını onlara doğru kaldırdı. "*Eğer* Gölge'den  zg rl ğ n z  kazanmak istiyorsanız içeri gireceksiniz, canlarım."

"Yani birkaç egzersiz yaparsak gitmemize izin verecek misiniz?" Rone açıkça ş pheciydi.

"Aynen  yle." Madam Shadow gülümsedi ve uzun, siyah bastonunu kapı eiğine vurdu. "Ve sakın kendi başına kurtulacağını sanma. şimdi benden kaçsan bile çıkış yolunu asla bulamazsın. Frost komutlarıma göre ayarlandı. Gözlemle." Parmaklarını şıklattı ve bir an önce uzun ve düz görünen önlerindeki koridor parıldıadı. Tekrar katılaştığında, seçebilecekleri tek bir yol değil,   yol vardı.

Kate küçük bir nefes verdi. "Bunu nasıl... nasıl yaptın?"

"Dediğim gibi, küçük tesisimizin bu bölümü sadece ve sadece benim zihnime göre yapılandırılmıştır. Benim emirlerime itaat ediyor ve eğer buradan çıkmak istiyorsanız *siz* de itaat etmelisiniz, benim tatlı küçük kurtçuklarım."

Gölgelerin Madamı onlara zalimce bir gülümseme verdi ve Kate onun mor gözlerinde kötülüğü gördü.

Doğruyu söylediğini fark etti. Buradan asla kendi başımıza çıkamayacağız - parmaklarını şıklatıp tünellerin yapısını değiştirmeye devam ederse olmaz! Kapana kısıldık. Dediğini yapmak zorundayız.

Rone da bunun farkına varmış gibiydi çünkü son bir öfkeyle homurdanarak spor salonuna adım attı. Kate onu takip etti ve ağır, siyah kapının *gürültüyle* arkalarından kapanışını kalbi sıkışarak izledi.

* * * * *

"Pekâlâ, işte buradayız. Şimdi ne yapmamız gerekiyor?" Rone, Gölgeleer Madamı'na dönerek sordu. "Tur mu atacağız? Mekik mi çekelim?" Geniş ve boş alanda yapabilecekleri başka bir şey yok gibiydi. Hiçbir yerde görülebilecek bir ekipman yoktu.

"Tam olarak değil." O zalim gülümseme yine mükemmel dudaklarını büktü. "İkiniz için düşündüğüm egzersizler bundan biraz daha... *samimi*."

Kulağa kötü geliyordu. Rone kadının onlar için planladığı egzersizlerin cinsel içerikli olmamasını umuyordu. Bir gece önce Canavar'ını sakinleştirmekte yeterince zorlanmıştı. Onu tekrar kızdıracak bir şeye ihtiyacı yoktu.

"Biraz esneme egzersiziyle başlayalım," diye ilan etti Madam Shadow. "*Şimdi* ikiniz de ellerinizin ve dizlerinizin üzerine çökün."

Rone istemeyerek de olsa yumuşak, süngerimsi gri zeminde ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü. Gri renk, halı ile bir tür çimin karışımı görünen bazı kısa, ipeksi liflerden geliyordu. Üzerinde diz çökmek şaşırtıcı derecede rahattı.

Kate onun yanında diz çöktüğünde Madam, "Çok iyi," dedi. "Şimdi Kate, başını yere indir ve poponu havaya kaldır."

"Neden?" Kate hiç kıpırdamadan düz bir sesle sordu.

"Çünkü *ben öyle dedim,*" diye tısladı Gölgeler Madamı. "Ama kendi başınıza itaat etmeyecekseniz..." Havada bir hareket yaptı ve Kate aniden küçük bir çığlık atarak başını kollarının arasına düğürdü. Yuvarlak poposu havaya kalktı ve bacakları iyice açılarak kalçalarının arasındaki, amcığına çok dikkat dağıtıcı bir çekilde yapılmış olan gümüş rengi malzemeyi ortaya çıkardı.

"Ne yaptın sen?" Rone, Kate'in kendi başına hareket etmediği açık olduğu için Gölgeler Madamı'na dönerek, "Ne yaptın?" diye sordu. "Bırak onu şimdi."

"Korkarım bunu yapamam, Savaşçı." Siyah boyalı dudaklarıyla tekrar gülümsedi.

"Sen-" Rone ona doğru ilerlemeye başladı ama kendini görünmez bantlar tarafından yerinde tutulurken buldu. "Bu da ne-?" Onlara karşı mücadele etti ama işe yaramadı. Onları göremese de, bileklerine ve göğsüne demir kelepçeler takılmış ve onu yerinde tutuyormuş gibi hissediyordu. Ne yaparsa yapsın Madam'a ulaşamıyordu, üstelik Madam kendisinden bir metreden daha az uzakta olmasına rağmen.

"Emirlerime neden itaat edilmesi gerektiğini anladığınıza inanıyorum. Şimdi, o zaman..." Mor gözleri parlıyordu. "Seni arkadaşının hemen arkasına . Devam et

-Yaklaş ve ona doğru bastır. Senin o kalın aletini onun küçük tatlı amcığında hissetsin."

Rone dehşet içinde, istemediği halde Kate'in dediğini yaptığını fark etti. Görünmez demir bantlara tüm gücüyle karğı koymasına rağmen, Kate'i arkadan kavıyormuş gibi onun arkasında pozisyon almak zorunda kaldı. Daha da kötüsü, sikinin zonklayan çıkıntısını amının savunmasız yarığına bastırmak zorunda kaldı. Kate'in altında sertleştğini hissetti ve sikinin bağı kıvrımlarına sürtündüğünde küçük bir protesto nefesi verdi.

"Üzgünüm bebeğim," diye kulağına nefes verdi. "İstemiyorum - beni bir şekilde zorluyor."

"Ben de," diye fısıldadı Kate ve onun hafif ve korkmuş nefes alışını altında hissedebiliyordu.

"Göğüslerini avuçla," diye emretti Gölgelelerin Madamı. "Meme uçlarını biraz çekiştir, Savaşçı. Bakalım onu ısıtabilecek miyiz?"

Rone istemese de Kate'in emrettiğini yapmak zorunda kaldığını fark etti. Kate'in etrafına uzanarak dolgun göğüslerinin ellerini doldurmasına izin verdi, meme uçlarının sert küçük noktaları avuçlarına sürtünüyordu. Kendisine emredildiği gibi yaparak, bağıparmakları ve parmakları arasında sıkı küçük tepeleri yakaladı ve hafifçe çekerek, Kate'in sevdiğini bildiği Gekilde bükte. Kate alçak sesle bir inilti çıkardı ve kıcını onun sikine bastırarak altında kavis çizdi.

Rone bir iniltiyi bastırdı. Tanrım, olmaması gerektiğini bilmesine rağmen *inanılmaz* hissettiriyordu. Onu bu şekilde defalarca götürdüğünü hatırlamadan edemiyordu; kızın inleyerek ona karşı koyuşunu, kendisini daha sert sikmesi için yalvarışını, küçük tatlı amcığının daha derinlerine girmesini...

Gölgelelerin Madamı onun aklından geçenleri okumuş gibi bir emir daha verdi.

"Şimdi de biraz *sürtüşme* yaşayalım," dedi onlara sırtarak. "Hadi Savaşçı, ona doğru kay - eşinin onu ne kadar istediğini hissetmesine izin ver. Ona ne kadar *ihtiyacın* olduğunu."

Rone yine harekete geçmek zorunda kaldı. İstemese de sikinin Kate'in açık, savunmasız amına sertçe sürtündüğünü hissedebiliyordu. Aralarındaki ince, ipeksi kumaş neredeyse eriyip gidecek gibiydi. Hâlâ yerinde duruyor gibi görünse de, ona doğru kayarken tatlı küçük amının sıcak, ıslak kıvrımlarının onu sardığını hissedebildiğine yemin etti.

"Oh...*oh!*" Kate nefesini tuttu ve çaresizce onun altında kıvrandı.

İstenmeyen temas açıkça istenen etkiyi yarattığında Rone inledi -kendisi istemese de Kate'e sürtünürken siki artık kaya gibi sertti. Daha da kötüsü, içindeki Canavar uyanıyor ve serbest bırakılmayı talep ediyordu; hakkını almak ve Kate'i doğurmak, onu tamamen kendisine bağlamak istiyordu.

Hayır, bunun olmasına izin veremem! Kontrol bende olmalı!

"Lütfen," diye yalvardı, sözcüklerin tadı ağızında kül gibi kalsa da. "Lütfen Madam Shadow, bunu Kate'e yapmama izin vermeyin. O henüz buna hazır değil. Onu incitmek ya da istemediği bir şeyi yapmaya zorlamak istemiyorum - lütfen."

"Oh, onu *zorlamaktan* korkuyorsun, hmm? Peki ya durumu tersine çevirirsek?" Kadının bileğinin bir hareketiyle Rone, kadının iradesinin onu bir şekilde hapsettiği görünmez bantlardan kurtulduğunu hissetti. Bir çığlıkla geriye düştü, aleti ihtiyaçtan ağrıyordu. Yine de şu anda sadece uzaklaşmak ve Kate'i biraz rahat bırakmak istiyordu. Onu bu Çekilde incitirse bir daha asla ona güvenmeyecekti, bunu yapmaya zorlanmıŒ olsa bile.

Ama Gölgeler Madamı'nın onlarla işi henüz bitmemişti.

"Sırt üstü yat Savaşçı," diye tersledi ve Rone sırt üstü yattığını ve kalkacak hiçbir yeri olmadığını fark etti. Şey, siki hariç. İçinde bulundukları duruma rağmen inatla dik duruyor, Kate'in dokunması için yalvarıyordu.

Ve ne yazık ki, elde etmek üzere olduğu şey buydu.

Madam Kate'e dönerek, "Şimdi sen, canım," dedi. "Üstüne çık." "Ben... Ben istemiyorum." Kate'in sesi titriyordu ama sözlerine rağmen bir bacağı Rone'un sırtüstü yatan bedeninin üzerine attı ve Madam'ın emrettiği şeyi yaptı.

"Hayır, ama buna *ihtiyacın var*. Ve eşinin de sana ihtiyacı var - eğer ikiniz tekrar uyum içinde olacaksanız," diye tersledi Madam Shadow. "Şimdi gel canım, utanma. Biraz daha yaklaş. O küçük amcığını savaşçının sikine sür." "

Kate dudağını ısırды ve Rone onun yüzündeki kararsızlığı görebiliyordu. Yine de öne çıktı ve kendini onun üzerine bıraktı, amının tatlı, sıcak kıvrımlarını sert Çaftın sert uzunluğuna bastırdı.

Bir iniltiyi bastırmaya çalıştı ama başaramadı. Tanrım, kız ona karşı çok iyi hissediyordu, çok *doğru*. Yine de bütün bu durum yanlıştı. Kate'in yapmaya hazır olmadığı, yapmak istemediği bir Çeyi yapmasını istemiyordu. Onun kendisinden korkmasını istemiyordu.

"Özür dilerim," diye kısık sesle fısıldadı ama kadın başını salladı.

"Bu senin hatan değil. Ben de özür dilerim. Bunu... bunu yapmak istememiştim." "Elinde değil," diyerek onu rahatlatmaya çalıştı. Tamamen hareketsiz kalmaya çalışıyordu. Ancak demir bantlar göğsünü ve bileklerini sıkıca sarıp ellerini yanlarına sabitlemiş olsa da leğen kemiği hareket etmekte özgürdü. Kate'in vuruğlarına uyarak kalçalarını yukarı doğru sallamaktan kendini alamıyordu.

ve şaftının uzunluğunu aşağı yukarı kaydırdı. Tanrım, yapamadı Aralarındaki malzemeyi hiç hissetmiyordu. Ona binmesi enfes bir şeydi.

İşkence çünkü onun ne kadar ipeksi ve ıslak olduğunu, ne kadar sıcak, şişmiş ve hazır olduğunu hissedebiliyordu.

Ama gerçekten öyle miydi? Yoksa bu sadece Kate'in alınmaya hazır olduğu, yetiştirilmesi ve sahiplenilmesi gerektiği konusunda ısrar eden içindeki Canavar mıydı?

"Oh... *oh,*" diye yumuşakça inledi Kate, ona doğru kaymaya devam ederken. Rone onun yaklaşıp yaklaşmadığını merak ediyordu -içindeki Canavar onun gelişini hissetmeyi arzuluyordu ama gelirse balının tadına bakmak isteyeceğinden korkuyordu. Ağzı onun tadını, Kate'e özgü sıcak, gizli kadınsı tadı almak için sulanıyordu. Eğer bir gece önce olduğu gibi sikinin üzerine boşalırsa, ikinci kez kendini tutabilecek miydi? Rone emin değildi.

"Bu doğru..." Madam'ın mor gözleri eşini izlerken açgözlü bir şehvetle bakıyordu. "Bu doğru, canım. Ağlayabilir, yalvarabilir ve istemediğini söyleyebilirsin ama ben gerçeği biliyorum, onun için ne kadar ıslak olduğunu biliyorum." Kate'e sıırttı. ", değil mi? Küçük amcığın o kadar ıslak ve sıcak ki, şu anda içine girip seni hiç zorlanmadan doldurabilir."

"I..." Kate dudağını ısırdı, solgun yanaklarına bir utanç kızarması yayıldı. "Lütfen," diye fısıldadı. "Lütfen, ben... ben buna hazır değilim. Rone'u önemsiyorum ama yapamam... yapamam..."

"Eğer henüz sevişmeye hazır değilsen, belki başka bir şey deneyebiliriz. Sevgilinin üzerine eğil, canım. Bırak seni biraz daha hazırlasın."

"Ne?" Kate ona korku dolu gözlerle baktı. "Anlamıyorum... anlamıyorum."

"Yapacaksın." Madam Rone'a baktı. "Savaşçı, onunla buluşmak için . Neden o tatlı, olgun meme uçlarını bir süre emmiyorsun ve küçük eşini sikişmeye hazırlamıyorsun?"

"Kate'in bunu yapmamı istediğini sanmıyorum," diye homurdandı Rone. Ama nasıl olduysa o eğildi ve Kate de onun üzerine eğilerek dolgun, güzel göğüslerini yüzüne bastırdı. Kate'in sıkıntılı yeşil gözlerine bakarken alçak sesle inledi. "Özür dilerim bebeğim... çok özür dilerim," diye mırıldandı.

"Sorun... sorun yok." Kate'in sesi soluk soluğaydı ve yanakları hâlâ kızarmıştı. "Ben... Elinde olmadığını biliyorum." Olgun meme uçlarından birini adamın dudaklarına bastırdı. "Devam et... Ben... ben seni üzmeyeceğim."

Rone onun sözünü dinleyerek tatlı, olgun tepe noktasını dudaklarının arasına aldı ve şefkatle yaladı. Tanrım, tadı çok *güzeldi*. Sadece göğsünü değil, her yerini yalamak istiyordu. Kız inleyip kıvranana ve ona tamamen açılana kadar tüm tatlı vücuduna uzun, yavaş bir dil banyosu yaptırmak istiyordu. Gümüş malzeme hâlâ göğsü arasında olmasına rağmen, onu hiç hissetmiyordu. Teninin tuzlu-tatlı tadını alabiliyor, dudaklarının arasındaki dar pembe tepe noktasının emdikçe ve dilledikçe daha da sertleştiğini ve hassaslaştığını hissedebiliyordu.

Elbette, geçmişte bunu yaptığı onca zamanı hatırlamadan edemiyordu. Kate, sonunda onu ne kadar güzel olduğuna ikna ettikten sonra, dekolteli bluzlar ve göğüs dekoltesini gösteren kazaklar giyerek onunla alay etmekten büyük zevk almıştı.

Bazen bunu bir oyun haline getirirler, Rone onu geminin etrafında kovalayana kadar onunla alay ederdi. Onu yakaladığında, yere yatırır ve bluzunu çekip açarak, altında inleyip kıvranana kadar sıkı meme uçlarını emer ve okşardı. Bu genellikle onun başka bir yerinin tadına bakmasına yol açıyordu - çoğu zaman Rone onun için boşalana kadar tatlı amını yalayıp emerken yüzüne binmesiyle...

Tanrım, özlemişti! Çok özlemişti ama Kate'in bunların hiçbirini hatırlayamadığını biliyordu, bu yüzden şu anda yaptıkları şey muhtemelen onu inanılmaz derecede rahatsız ediyordu.

Sadece onu daha iyi hissettirmek için bile olsa durabilmeyi diledi ama Gölge'nin Madamı onu bu özel takıttıdan kurtarana kadar meme uçlarını yalamak ve emmek dışında bir şey yapacak gücü yoktu. Sadece görünmez demir bantlar onu tutmuyordu, sanki vücudunu gerçekten kontrol ediyordu, yapmak istemediği halde ona tam olarak istediğini yaptıırıyordu.

Ancak sonunda, Madam bu özel faaliyetten yorulmuş görünüyordu.

"Yeter." Sonunda Kate'in meme ucunu ağızından çıkarabilen ve başını geriye yaslayan Rone'a eliyle işaret etti.

"şimdi gitmemize izin verecek misin?" Kate nefes nefese kalmıştı, yanakları hâlâ kızarmıştı.

"Pek sayılmaz." Madam hınzırca güldü. "Uyumunuzu yeniden sağlamalıyız. Alev ve Ayaz'dan ayrılmanıza izin vermeden önce Gölge'yi doyurmalıyız."

"Gölgeyi doyurmak mı? Yedi Cehennem'de bu ne anlama geliyor?" Rone talep etti.

"Bu, Gölge'ye ikinizin yaptığı gibi giren hiç kimsenin zevk ya da acı kurbanı vermeden çıkamayacağı anlamına geliyor." Dudağı alaycı bir şekilde büküldü. "Çoğu zevki seçer ama birkaçı fiziksel acının daha ince yönlerinden hoşlanır."

"Yok," dedi Kate çabucak. "Peki buradan çıkmak için ne yapmamız gerekiyor?"

"Eşini becer," dedi Madam Shadow açık açık. "Bu, zevk kurbanını güzelce karşılayacaktır."

"Hayır," dedi Rone sert bir sesle. "Kendimi ona zorla kabul ettirirsem Kate beni asla affetmez -bunu bana sen yaptıırıyorsa olsan bile. Bizi birlikte olmaya zorladığını mı sanıyorsun? Eğer bize bunu yaptıırırsan -eşim hazır olmadan bizi sevişmeye zorlarsan- aramıza asla üstesinden gelemeyeceğimiz bir kama sokmuş olursun."

"Hmm..." Gölgeleer Madamı pek memnun görünmüyordu ama Rone onun en azından kendisine inanmaya başladığını düşündü. Doğruyu söylediğini anlamak için Kate'in solgun yüzüne bir kez bakması yetmişti. "Pekâlâ, o zaman," dedi sonunda. "Farklı bir şey. Biliyorum..." Parmaklarını şıklattı. "Sen, canım," dedi Kate'e. "Eşinin vücudunun daha da yukarısına çık, ta ki yüzüne oturana kadar."

"Ne? Neden?" Kate, Madam'ın talep ettiğı pozisyonu alırken bile titreyen bir sesle sordu. Rone başka bir şey yapamayacağını biliyordu -kendisiyle aynı dürtünün etkisindeydi- Madam'ın gücüne kapılmıştı. Kafasını kaldırdığında, Kate'in hassas amını örten gümüş malzemenin yüzüne sadece birkaç santim uzaklıkta olduğunu görebiliyordu. Onun tatlı, kadınsı kokusunu alabiliyor, zengin balının tadını neredeyse alabiliyordu... Tanrım, onun tadına bakmayı nasıl da istiyordu! Ama Kate'in bunu istemediğini anlayabiliyordu. Onun üzerinde gözle görülür bir Çekilde titriyordu, sanki kaçmak için zorlanıyormuş gibiydi. Ama kapana kısılmıştı.

"Çok güzel," diye mırıldandı Madam Shadow. "Şimdi Kate, canım, savaşçının ağzını amında hissedene kadar kendini aşağı indir."

Kate'in yüzü önce kızardı, sonra bembeyaz oldu ve ciddi bir Çekilde titremeye başladı. Belli ki bir şekilde Madam'ın emrettiğı şeyi yapma dürtüsüne direniyordu ama Rone bunu nasıl başardığı konusunda hiçbir fikre sahip değildi. "Lütfen," diye fısıldadı. "Lütfen, ben... yapamam."

"Elbette yapabilirsin. Bir Wulven Kindred ile birleştin, değil mi?" diye sordu Madam sabırsızca. "Dilini düzenli olarak kullanmayı öğrenmeden bu tür bir erkeğe bağlanamazsınız."

"Ben... Ben istemiyorum." Kate'in sesi Rone'un kalbini parçalayan alçak bir ıstırap çığlığıydı.

"Ne sorduğunuzu bilmiyorsunuz," diye hırladı Madam'a. "Bu çok *tehlikeli*. Benim türüm hakkında bir şey biliyorsanız, ne taşıdığımı da bilirsiniz."

İçimde. Onunla bu şekilde alay etmek, onu serbest bırakmanın en hızlı yoludur - özellikle de onu zapt etmekte zaten zorlanırken."

Madam Shadow, "Evet... Aylarca süren karşılıksız *açlığın* ardından Canavar'ınız yüzeye yakın olmalı," diye düşündü.

"Aynen öyle," diye hırladı Rone. "Ve *bu* formdayken beni iradenin gücüyle zapt edebilirsin ama ortaya çıkarsa Canavarımı kontrol etme şansın olacağından şüpheliyim."

Kate karışıklıkli konuşmalarını iri gözlerle izliyordu ve yüzündeki korkuyu görebiliyordu.

"Lütfen, gitmemize izin veremez misiniz?" diye sordu Madam'a alçak ve titreyen bir sesle. Şimdi kalçaları titriyordu, küçük bedeni Madam'ın emrine karşı gelme çabasıyla titreşiyordu.

Madam kaşlarını çatı. "Size söyledim, acı ya da zevkten fedakârlık etmeden Gölge'den ayrılamazsınız."

"O zaman ben acıyı seçtim," dedi Kate hemen. "Devam et, beni cezalandır ya da ne yapman gerekiyorsa onu yap. Sadece daha sonra gitmemize izin ver."

"Kate, hayır!" Rone ona bakarak itiraz etti. "Bebeğim-"

"Yapamam." Gözlerinde yaşlarla ona baktı. "Bunu yapamam. Bu şekilde olmaz. Şimdi olmaz. Üzgünüm Rone ama... Acı çekmeyi tercih ederim."

"Belki de seni cezalandırmama bu kadar düşüncesizce izin vermeden önce 'acının' ne olduğunu sormalısın," diye tısladı Madam Shadow. Sonra parıldadı ve şekil değiştirir gibi oldu. Rone'u şaşırtan şey, aniden karşılarında duran Bayan Işık'tı.

"Bayan Light?" Kate şok olmuş bir sesle sordu. "Ne... burada ne yapıyorsun?"

"Ben Madam Gölge'nin diğer yüzüyüm," diye cevap verdi Metres. Beyaz saçları ve elbisesi saflık ve ışık saçıyordu ve mor gözleri, tıpkı

Gölge'nin Madamı sempati ve samimiyetle parlıyordu. "Yani... siz aynı kişi misiniz?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Öyleyim." Parlayan varlık başını salladı. "Çünkü benim halkım kendini en temel parçalarına ayırabilir. Ben iyi ve tatlı olan her şeyim, diğer yarım ise - onu düşündüğüm gibi karanlık kız kardeşim - acımasız ve sert olan her şeydir."

"Tanrıya şükür geldin," diye fısıldadı Kate, gözleri dolup taçarak. "Lütfen, bırak bizi gidelim. Gemimize dönmemiz ve buradan gitmemiz gerekiyor."

"Evet, Gölge'yi seçenler genellikle tedavileri tamamlanmadan ayrılma ihtiyacı hissederler." Bayan Light başını salladı. "Bu çok üzücü bir durum."

Rone, "Asıl üzücü olan 'diğer yarınızın' bizi isteğimiz dışında yapmaya zorladığı şeyler," diye homurdandı. "Şimdi bizi buradan çıkarın!"

"Korkarım yapamam - Gölge'ye bir fedakârlık yapılana kadar olmaz." Hanım üzüntüyle iç çekti. "Ve düşünün canlarım, uzlaşmaya çok yakınsınız. Karanlık kız kardeşim zalim olabilir ama müşterilerimizin ihtiyaçlarını okumakta da oldukça ustadır. İkiniz bir araya gelmelisiniz; bunu yapmadığınız sürece uyumunuz yeniden sağlanamaz."

"Bu doğru olabilir," dedi Kate titrek bir sesle. "Ama bizi seks yapmaya *zorlayıp* bunun her şeyi düzeltmesini bekleyemezsin. Rone'un beni sevdiğini ve hatırladığını biliyorum ama hâlâ onu yeni tanıyormuşum gibi hissediyorum. Ben... ben buna hazır değilim. Şimdi hazır değilim. Ben sadece... Ben sadece eve gitmek istiyorum." Gözleri tekrar doldu ve gözyaşlarını kırpıştırdı.

Rone kalbinin kabardığını hissetti. Onu korumayı, onu duygusal ya da fiziksel olarak incitebilecek her şeyden korumayı ve kucaklamayı o kadar çok istiyordu ki. Ve ona zarar vermek için bir araç olabileceğini biliyordu - eğer

Çılgın Işık Hanımefendisi ve Gölgeler Hanımefendisi'nin bu konuda söyleyecek bir şeyleri vardı - neredeyse onu öfke ve hayal kırıklığından çıldırtıyordu.

"Bırakın gidelim *artık*," diye *homurdandı* Bayan Light'a. "Birbirimize ulaşmanın yolunu kendimiz bulacağız. Sevdiğim tek kişiye kendimi zorla kabul ettirmemi gerektirmeyen bir yol."

"Pekala o zaman. Ama şunu bil, Savaşçı..." Hanımefendi parmağıyla onu işaret etti. "Zamanınız tükeniyor. Buradaki yöntemlerimizin ağır görüldüğünü biliyorum ama bunun tek nedeni içinizde taşıdığınız zaman bombasını hissetmemiz."

"Eli ağır mı?" Kate yarıdan fazlası hıçkırık olan öfkeli bir kahkaha attı. "Bizi istediğimiz dışında son derece cinsel durumlara zorladığında buna böyle mi diyorsun? Ya da yapmaya hazır olmadığım şeyleri yaptırmak için zihnimin içine konuşmaya başladığınızda?"

Bayan Light kaşlarını çatı. "İlk suçlamanızı reddedemem ama ikincisine gelince, burada hiç kimse bir başkasının zihnine doğrudan hitap etme gücüne sahip değil. Bu yüzden korkarım ki neden bahsettiğini bilmiyorum, canım."

"Evet, doğru." Kate'in ona inanmadığı açıktı. Dürüst olmak gerekirse, Rone da inanmıyordu -Flame ve Frost'un sahipleri en başından beri onları manipüle ediyorlardı. Bu noktada artık *neye* inanacağını bilmiyordu. Sadece buradan çıkmak ve içinden patlayıp tarifsiz bir katliam ve şehvet sahnesine neden olmadan önce Canavar'ını sakinleştirmek için biraz zaman ayırmak istiyordu.

Bayan Light omuz silkti, beyaz cübbesi hareketle dalgalandı. "Neye inanırsanız inanın. Ama eğer gitmek istiyorsanız, yine de fiyat."

"Tamam, ödeyeceğim. Bırak gideyim," dedi Kate ona ters ters bakarak. "Bırak gideyim."

Şimdi."

"Nasıl isterseniz." Bayan Işıık parıldadı ve Bayan Gölge onun yerini aldı. "Görüyorum ki benim yapmacık, iyiliksever kız kardeşim seninle hiçbir ilerleme kaydedememiş," diye alay etti. "Hâlâ gitmeye kararlısın, değil mi?"

"Evet, öyleyiz." Kate meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Ve bedeli her ne olursa olsun ödemeye hazırım."

"Kate-" Rone onun böyle acele sözler vermesinden hoşlanmıyordu. Ama artık çok geçti; Gölgeleer Madamı çoktan eşine parmağını uzatmıştı.

"Pekala, küçük dişi. O zaman buraya gel ve cezayı çek." "Kate!" dedi tekrar, endişesi giderek artıyordu ama Kate çoktan ayağa kalkmıştı ve zalimce gülümseyen şeytani Madam'a doğru yürüyordu. Rone denedi ama hâlâ görünmez bantlar tarafından tutuluyordu. Onlarla nasıl savaşırsa savaşınsın, yerdeki sırtüstü pozisyonundan kıpırdayamıyordu. Tek yapabildiği izlemektir.

"Ne... bana ne yapacaksın?" Kate sadece biraz titreyen bir sesle sordu.

"Neden, tabii ki seni sopalamak için. Bugün en iyi bastonumu neden yanımda getirdim sanıyorsunuz?" Madam uzun, dar siyah bastonunu avucunun içine vurdu ve uğursuz bir tokat sesi çıktı. "İçimden bir ses bunu kullanabileceğimi söylüyor."

"Ne? Hayır!" Rone bantlarla daha çok mücadele etti. Onları koparabileceğine dair bir fikri vardı ama ancak Canavar'ının ortaya çıkıp ona güç vermesine izin verirse. Bunu riske atamazdı -bu, bunca zamandır kaçınmaya çalıştığı şeyin ta kendisiydi. "Kate'i rahat bırak," diye hırladı Madam'a. "Birini sopalamak istiyorsan, *beni* sopalayabilirsin."

"Ah, ne kadar tatlı ve dokunaklı bir teklif." Gölgeleer Madamı, kalın siyah makyajla kaplı mor gözlelerinden bir damla yaş siler gibi yaptı. "Ama korkarım ki bu Gölge'yi tatmin etmeyecek. Görüyorsunuz, o sizin

Tatlı küçük Kate bize geldiğinde sen, sevgili savaşıım, Işık tarafından seçilmiştin. Gölge'ye eşinle birlikte olmak için gelmiş olabilirsin ama Gölge'nin gerçekten istediği kişi o ve acısı açlığını giderebilecek tek kişi de o."

"Hayır!" Rone daha sert mücadele etti. "Hayır, sakın ona dokunma!"

"Oh, ona dokunmaktan fazlasını yapacağım, Savaşçı. *Kanayana* kadar sopalayacağım." Ona bir şeytani gülümseme daha verdi. "Ve sonra, elbette, ikiniz de gitmekte özgür olacaksınız."

"Buna yemin eder misin?" Kate sesi titreyerek sordu. "Beni sopalamayı... bitirdiğin anda, Rone ve benim gemimize dönüp gitmekte özgür olacağımıza yemin eder misin?"

"Yemin ederim. Ayrıca, bu senin sözleşmende var. Hani şu ince yazıları okumadan imzaladığın sözleşmede." Madam Shadow ona sırttı.

"Pekâlâ o zaman." Kate'in yeşil gözlerinde acımasız bir kararlılık vardı. "Yap şunu. Tek istediğim bu işi bir an önce bitirmek."

"Pekâlâ. Dönün ve ellerinizi duvara dayayın," diye buyurdu Madam.

"*Kate-Lalli-hayır!* Bunu yapmasına izin veremezsin!" Rone görünmez bağlarına karşı çırpındı ama Kate çoktan arkasını dönmüş ve ellerini duvara dayamıştı. Rone daha fazla itiraz edemedi, Gölge'nin Madamı Kate'in gömleğinin arkasını tek bir siyah-talonlu pençeyle kavradı ve düzgünce ortadan yırttı.

Kate çıplak sırtı ortaya çıkınca nefes nefese kaldı ve titredi. Rone, Kate'in geçmişte geçirdiği ameliyatlardan kalan tanıdık beyaz yara izlerine bakarken göğsünde bir sızı hissetti. Kate'i orada ne kadar sık öpmüştü? Dilinin iyileştirici sıcaklığıyla acısını hafifletmek için kaç kez yara dokusunun çizgilerini izlemişti? Bükülmüş yara izleri sırtının solgun derisini daha da narin gösteriyordu

ve kırılğan. Onu okşamak ve acısını dindirmek için can atıyordu. Ve şimdi bu kötü kaltak durumu daha da kötöleştirneyi planlıyordu.

"Ona vurma!" diye hırladı, hâlâ görünmez bağlara karşı kıvranıyordu. "Geçmişte yaralandığını göremiyor musunuz? Yara izleri zaten ona acı veriyor - bir de travma eklerseniz..."

"Onu uygun gördüğüm yerde sopalarım," diye karşılık verdi Madam. Ne demek istediğini kanıtlamak için kolunu geri çekti ve bastonun Kate'in kuğa benzeyen kürek kemiklerine düğmesine izin verdi.

Kate sıçradı ve nefesi göğsünde düğümlendi ama itiraz etmedi ve ellerini duvardan çekmedi. Rone onun parmaklarının sıkıldığını gördü ama Madam kolunu geri çekip bir darbe daha indirdiğinde bile sabit kaldı. Ve sonra bir tane daha ve bir tane daha.

Dayak devam ederken Rone bağırdı ve tehditler savurdu ama nafile. Baston Kate'in solgun teninde çirkin kırmızı yaralar açtı ve darbeler devam ettikçe bazı yaralar yara haline geldi, ta ki Kate'in çıplak sırtından damlalar akana kadar.

"Kesin şunu! Durdur şunu, *kanyor!*" Rone kükredi. Ona yardım etmek için hiçbir şey yapamazken eşinin yaralandığını ve işkence gördüğünü görmek özel bir tür cehennemdi - bir daha asla iyileşemeyeceğini düşündüğü bir cehennem. Ölmek istiyordu. Görünmez bağları koparıp atmak ve sadist Gölgeleer Madamı'nı lime lime etmek istiyordu.

Bunu yapabiliriz, diye fısıldadı kafasının içindeki Canavar. ***Öldürebilir, parçalayabilir ve sakatlayabiliriz. Onun kanında yıkanabiliriz.***

Ama Canavar'ı böylesine öldürücü bir niyetle serbest bırakırsa bunun sonu nereye varacaktı? Rone onu elinde tutması gerektiğini biliyordu ama bunu daha ne kadar yapabileceğinden emin değildi. Kate'in dövölmesini izlemeye devam etmek zorunda kalırsa olmazdı.

Sonunda, son bir düz *çatırtıyla*, baston son kez yere düştü. Gölgelelerin Madamı uzun, şeytani aleti geri çekti ve aslında onu yaladı - uzun pembe dili siyah yüzeyi okşamak için dışarı çıktı.

"Mmm," diye mırıldandı, sanki Kate'in kanının ve acısının tadını çıkarıyormuş gibi. "İşte buradasın canım. Görünüşe göre Gölge sonunda doydu. Sen ve eşin gitmekte özgürsünüz."

Kate başını sallamaya çalıştı ama onun yerine duvarın dibine çöktü, yanağını duvarın kırmızı benekli yüzeyine bastırdı. Rone'a çok kan kaybetmiş gibi göründü, belki de devam edemeyecek kadar çok.

"Tanrılar, Kate! Beni serbest bırak! Bırakın ona gideyim!" diye bağırmaktan boğazı düğümlendi.

"Nasıl isterseniz." Madam umursamaz bir el hareketiyle onu bir şekilde serbest bıraktı. Görünmez prangaların eriyip gittiğini hissettiği anda Rone ayağa fırladı ve Kate'e koştu. Kate yerde buruşuk, kanlı bir yığın halinde yatıyordu, önündeki beyaz duvar kıpkırmızı kesilmişti.

"Bebeğim? Kate?" Rone yaralı sırtına dokunmamaya çalışarak onu dikkatle kaldırdı.

Kate inledi, başı boynunun üzerinde geriye doğru yuvarlandı. Çenesinde de bir kan lekesi vardı. Kate'in acımasız dayak sırasında ağlamamak için dudağını kanayana kadar ısırıldığını fark ettiğinde Rone'un kalbi göğsünde sıkıştı.

"Seni kaltak," dedi kalın bir sesle, duvara yaslanmış uzun siyah tırnaklarını inceleyen Gölgeleler Madamı'na nefretle bakarak. "Eşime yaptıkların için seni öldüreceğim."

"Beni tehdit etmeye başlamadan önce onu gemine geri götürmeyi ve yaralarını tedavi etmeyi düşünsen iyi olmaz mı?" diye mırıldandı ve kaşlarını ona kaldırdı. "Bu yaraların temizlenmesi ve tedavi edilmesi gerekiyor, tabii sen istemiyorsan

kalıcı izler bırakacak. Ve eşinizde bunlardan zaten yeterince var, değil mi?"

Rone onun haklı olduğunu biliyordu ama Kate'i almadan gitmek onu neredeyse öldürüyordu.

"Yaptıklarının bir hesabı olacak," diye yemin etti, sesi Canavar'ın hırıltısına kadar alçaldı. "Tanrıça üzerine yemin ederim."

"Herhangi bir yemin ya da söz vermeden önce, bu cezayı eşinin *istediğini* hatırlamalısın," diye belirtti Madam. "Senin onu tatmana izin vermektense bunu seçti. Peşimden gelmeden önce *nedenini* kendine sormak isteyebilirsin."

Sözleri derinden yaralamıştı çünkü Rone bunların doğru olduğunu kabul etmek zorundaydı. Kate onun yerine sopalanmayı seçmişti. Neden seçmişti? Onu o kadar itici mi bulmuştu? Ama hayır... apartman balonunda birlikteyken birkaç kez onun dokunuşuna karşılık vermişti. Öyleyse neden onun kendisini tatmasına izin vermekte bu kadar isteksizdi?

Kate'den gelen bir başka inilti, şu anda ilk önceliğinin onu gemiye geri götürmek ve yaralarıyla ilgilenmek olması gerektiğini hatırlamasını sağladı. Ondan sonra belki konuşabilirlerdi.

Gölgeler Madamı'na son bir bakış attıktan sonra yaralı arkadaşını göğsüne bastırdı ve odadan çıktı.

Dışarıda, onu şaşırtan bir şekilde, ışıklı bir kemere açılan kısa ve dik bir tünel vardı. Oraya doğru ilerleyen Rone kendini tekrar iniş alanında buldu. Önünde gemileri Finder duruyordu ve bindirilmeyi bekliyordu.

Arkasındaki karanlık koridora bakmak için döndüğünde Gölgeler Madamı'nın yüzünde bir sırıtışla orada durduğunu gördü.

"Elveda Savaşçı," dedi. "Size güvenli bir yolculuk dilerdim. Ama senin de çok iyi bildiğin gibi, etrafındaki hiçbir şey ve hiç kimse uzun süre güvende olmayacak.

açlığınızı bir an önce gidermeyin."

"Sen ıkınmaya başlamadan önce her şey kontrolüm altındaydı," diye hırladı Rone. "Ve hâlâ kontrol edebiliyorum - o yüzden bizden uzak dur!"

Hanımefendinin karanlık şekli parıldadı ve Işık Hanım ortaya çıktı.

"Kendine yalan söyleme Savaşçı," dedi nazikçe. "*Açlığını* çok yakında gidermen gerekiyor yoksa eşin büyük bir tehlike altında olacak. Bunu biliyorsun."

"Sen-" Rone başladı ama tam o sırada Kate kollarında kıpırdandı.

"Rone?" diye fısıldadı ve sonra hareketleri sırtındaki yaraları acıtınca güçsüzce haykırdı.

"Her şey yolunda bebeğim," diye mırıldandı güven verici bir şekilde. "Şimdi gidiyoruz.

Sizi tedavi ettirip iyileştireceğim, söz veriyorum."

"Elveda Savaşçı," Mistress Light, tıpkı diğer yarısı gibi.

Rone cevap verme zahmetine girmedii. Bir gün geri dönecek ve eşine çektirilen acının intikamını alacaktı. Şu anda onunla ilgilenmesi gerekiyordu.

Kate'i geminin içine götürdü ve kapıyı arkasından sıkıca kapattı. Yedi Cehennem'i bu lanet yerden çıkaracaklardı ve sonra Kate'i iyileştirecekti... ve ondan bazı cevaplar alacaktı.

Yirminci Bölüm

"Eee? Şimdi ne yapıyorlar?" Y'nin kulağının altına yerleştirilmiş çipten iki talep geldi. Uzun bir süre sessiz kalmıştı, öyle ki Y'nin kafasının içinde aniden Efendisinin sesini tekrar duyması onu sıçrattı.

"Kendi gemilerine geri döndüler," diye bildirdi Y. "Ama söyleyebileceğim kadarıyla bir rota belirlemediler. Sadece Alev ve Buz kompleksine ev sahipliği yapan ayın yörüngesinde dönüyor gibi görünüyorlar."

İki kişi iğrenç bir şekilde küfretti. "Onlar hâlâ yerleşkedeyken yapabildiğim gibi onları gemide manipüle edemiyorum ya da düşüncelerine giremiyorum. Gövdelerinin metali yeni zihinsel becerilerimi engelliyor."

Y tedirgin bir şekilde Ustasının Scourge'ların ana gezegeninde geçirdikleri zaman boyunca başka hangi "becerileri" edindiğini merak etti. İki, kadim uzaylı ırkının savaşçı stoklarını yenilemek için kullandığı fiçılarda kendine yeni bir beden yetiştiriyordu ama Y henüz onu görmemişti.

Beden, içine Efendi İki'nin kişiliği yerleştirilmiş yeni bir çiple birlikte, büyüme hormonları ve kimyasallarla dolu derin çukurlarda büyürken günlerce tecrit edilmişti. Bu süre zarfında İki çoğunlukla sessiz kalmış, kendisini yeni formuna iyice yerleştirmeye konsantre olmuştu.

Y yeni bedeninden uzak durmuş ve kendisine verilen çeşitli projeler üzerinde çalışmıştı. Üstat ona özellikle Kindred iz sürücüsünü ve eşini - birkaç ay önce yanlışlıkla alıp Dünya'ya geri koydukları aynı kızı - izlemeye odaklanmasını emretmişti.

Her zaman olduğu gibi, Efendisinin motivasyonları Y. için bir gizemdi. İki, her yere, hatta Kindred Ana Gemisine bile yerleştirdiği casuslar aracılığıyla, Wulven Kindred ve eşinin

Yaralı ilişkilerini iyileştirdikten sonra onu takip edecekti. Nedense bu durum İki'yi öfkelen-dirmiş ve onlara elinden gelen her şekilde zarar vermeye yemin etmişti. Y birkaç kez neden Wulven'in gemisini havaya uçurmadıklarını sormuştu ama İki bunun çok kolay olduğunu düşünüy-or gibiydi.

"Yavaş yavaş ölmelerini istiyorum," demişti Y. "Ve ölmeden önce birbirlerinden nefret etmelerini istiyorum - birbirlerinden ve kendilerinden nefret etmelerini."

Y böyle bir mantığı kavrayamıyordu ama zaten Üstadın söylediği ve yaptığı şeylerin neredeyse hiçbiri ona mantıklı gelmiyordu. Giderek daha fazla, kafasının içinde sürekli var olmayan bir hayatın hayalini kurdu. Kulağının altına yerleştirilen çip olmadan...

"Eee?"

Arkasından gelen gürültülü ses Y'nin dönmesine neden oldu. Yukarı bakarken gözleri büyüdü... ve yukarı ve yukarı. Eski Scourge komuta kompleksinin kapısında duran devasa bir savaşçı vardı; bir metre boyunda ve devasa kaslara sahipti.

"Usta?" seslenmeyi bir şekilde başardı.

"Ne düşünüyorsun?" Devasa savaşçı şaşırtıcı derecede zarif bir dönüş yaparak Y'nin onu her yönden hayranlıkla izlemesine izin verdi. "Eski bedenimi yeniden büyötmeyi düşündüm ama güzel metal dişlerimi özlesem de bunun *harika* bir korkutma faktörü var. Sence de öyle değil mi?" diye sordu Y'ye.

Y, efendisinin haklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Karşısındaki kaslı erkek irisi göz korkutucu değilse hiçbir şeydi. "Siz... kesinlikle görölmeye değer birisiniz, Usta," diye itiraf etti.

"Olmasını istediğim gibi." Üstat, yeni gözleri derin siyah yuvalarında memnun bir kırmızıyla parlayarak kendini beğendirdi. Teni Scourge'un sedefli grisiydi ve siyah savaş zırhı ile depo dolaplarında bir yerden bulmuş olması gereken kalın botlar giymişti.

"Yeniden kendi bedenine sahip olduğun için oldukça rahatlamış olmalısın," dedi Y temkinli bir şekilde. "Aslında, artık kişiliğin ve bilincin bu yeni ve çok daha değerli bedenin içinde yer aldığına göre, şüphesiz bana yerleştirdiğin çipi çıkarmamı isteyeceksin." Kulağının altındaki çıkıntıya dokundu ve umutla Efendisine baktı.

Usta İki güldü - hem önündeki devden hem de kulağının altındaki çipten geldiği için Y'nin kafasının içinde yankılanıyor gibi görünen garip, gürültülü bir ses.

"Sanmıyorum, Y. Seni bu kadar yakından izleyebilmek hoşuma gidiyor. Ben tetikte olmaya devam edeceğim ve *sen de* benim kişiliğimi kendi içinde muhafaza edeceksin."

Y kalbinin hissetti. O ana kadar kendi kafatasında yalnız kalmayı ne kadar çok istediğini fark etmemişti.

"Ama..." diye başladı.

"Ne oldu, Y?" Karşısındaki devasa yaratık aşağıya bakarak gözlerini onun yüzüne dikti. "Lütfen bana arkadaşılığımдан bıktığını söyleme. Bu *duygularımı* incitir. Ve sen de bunu istemezsin, değil mi?"

"Elbette hayır, Efendim," dedi Y donuk bir sesle. "Sizi ağırlamak benim için bir zevk ve ayrıcalık."

"Tabii ki öyle." Kocaman yüzünde keskin, sarı dişlerini gösteren geniş bir sırıtiş belirdi. "*Çok hoş* bir arkadaşılığım var. Şimdi o zaman..." Efendi İki kocaman avuçlarını birbirine vurdu. "Gemiye emrettiğim gibi hazırladınız mı?"

"Elbette, Efendim," diye cevap verdi Y sertçe. "Sipariş ettiğiniz tüm teçhizatla donatılmış en iyi amiral gemilerinden birine sahibim."

"Mükemmel. Ben yeni formuma girerken senin meşgul olmana sevindim." Efendi tekrar gülümsedi. "Şimdi , olur mu? Ben istiyorum

Wulven ve dişisi harekete geçtiğinde yerimizi alacağımızdan emin olmalıyız. Onları daha önce değil, *tam* zamanında yakalamalıyız."

"Onları al ve onlarla ne yap?" Y sormaya cesaret etti.

"Neden, tabii ki onlara işkence edin," diye karşılık verdi İki. "Ya da bırakalım birbirlerine işkence etsinler, ki bu çok daha eğlenceli olur. Sence de öyle değil mi, Y?"

"Elbette, Efendim," diye yanıtladı Y itaatkâr bir şekilde. Her zaman Efendi'nin istediğini yapmalıydı. Ama içinde bir gün zg r olup olamayacağını merak ediyordu...

* * * * *

Kate sırtındaki yırtık ete serin ve ıslak bir şeylerin sürüldüğünü hissederek uyandı. Bunu her kim yapıyorsa dikkatli olmaya çalıştığı belliydi ama yine de yırtık yaralarına dokunulması ateş gibi yakıyordu.

"Ah!" diye zayıfça soludu, soğuk ıslaklıktan uzaklaşmaya çalıştı. Ani hareket gözlerini yaşarttı ve acı bir inilti çıkardı.

", *Lalli*," diye emretti derin, tanıdık bir ses. "Sırtını yıkamayı neredeyse bitirdim. Sonra seni iyileştirebilirim."

"Ne yapabilirsin?" Kate canı acısa da Rone'a bakmak için başını çevirdi. Kate gemideki yataklarında yan yatmığtı ve Rone da onun yanında diz  km ğ, sırtına nemli bir bez bastırıyordu. En azından o korkunç Alev ve Don beldesinden kurtulmuşlardı ama yine de kendini huzursuz hissediyor ve sırtı ağrıyıp zonkluyordu. "Bana ne yapacaksın?" diye tekrar sordu.

"Seni iyileştireceğim," dedi sabırla. "Ama önce yaraları temizlemeyi bitirmem gerek. Yemin ederim neredeyse bitirdim."

"Beni nasıl... tam olarak nasıl iyileştireceksin?" Kate talep etti.

"Dilimle tabii ki," dedi sanki dünyanın en mantıklı fıkriymiş gibi.

Kate daha önce buna benzer bir şey söylediğini hatırlıyordu yalayarak iyileştirebileceğini- ama bu konuda ne hissettiğini bilmiyordu. "Bilmiyorum," dedi tereddütle. "Bir eyler kullansak daha iyi olmaz mı? Antibiyotik merhem ve biraz bandaj? Belki birkaç şerit gazlı bez?"

Rone bir an için kıpırdamadan durdu ve güçlü yüz hatlarından kederli bir ifade geçti.

"Seni tatmama izin vermeyecek kadar isteksiz misin gerçekten? Yaralarını iyileştirmek için bile mi?"

"O değil..." Kate rahatsız bir ekilde kıpırdandı ve hareketin yırtık sırtına vurduğu acıyla irkildi.

"Nedir o zaman?" Rone talep etti. "Seni dilimle tatmin etmeme izin vermek yerine kendini böylesine acımasız ve vahşi bir dayağa teslim etmen için ne gibi bir neden gösterebilirsin?"

"Bu uzun bir hikâye," diye tersledi Kate. "Hem ben senin *sırtımı* iyileştirmenden bahsettiğimizi sanıyordum."

"Gölgeler Madamı istediğinde seni tatmama izin verecek kadar bana güvenebilseydin bunu yapmama gerek kalmazdı," diye belirtti.

"Bu kadar. Ben gidiyorum." Kate yataktan kalkmaya çalıştı ama kan kaybından zayıf düşmüştü ve ani hareketler sırtında sanki biri yaralarının üzerine sıvı ateş dökmüş gibi bir his yarattı. "Ah!" diye soludu ve acıdan titreyerek ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü.

"Buraya gel." Rone onu sert bir şefkatle kendine çekti, sopa yediği yerlere dokunmamaya dikkat ediyordu. Kate onun güçsüzce debelenirken, "Rahatla," diye emretti. "şimdi seni iyileştireceğim ve bu konuda başka bir şey duymak istemiyorum."

"Ama bu sağlıksız," diye itiraz etti Kate. "Yani bakteriler, mikroplar ve-"

"Vücudum sana özel antibakteriyel kimyasallar ve iyileştirici maddeler üretiyor çünkü sen benim eşimsin," diye açıkladı, onu arkadan tuttuğu için kulağına konuşarak. "Seni herhangi bir dış kaynaktan veya ilaçtan daha hızlı ve temiz bir şekilde iyileştirebilirim."

"Ama...ama bu *iğrenç*. Senin için yani," dedi umutsuzca. "Lanet olası sırtımı yalamak zorunda kalmanı istemiyorum, bu iğrenç bir şey."

"Kate..." Derin bir iç çekti. "Her parçanın benim için çok güzel olduğunu sana daha kaç kez söylemem gerekiyor?"

"Ama yaralarım..." diye fısıldadı. Meselenin özü buydu - onun sırtını yalamasını istememesinin gerçek nedeni. Çok *çirkinlerdi*. Çok çarpık ve deforme olmuşlardı. Rone ona nasıl dokunmak isteyebilirdi? Bırakın ağzını koymayı... Titredi, düşüncesini tamamlayamadı.

"Yara izlerin senin bir parçan *Lalli*," diye mırıldandı kulağına. "Bu da onları benim için güzel kılıyor."

"Bunu nasıl *söylersin*?" Kate fısıldadı.

"Doğru olduğu için söylüyorum," dedi basitçe. Sonra Kate ılık, ıslak ve inanılmaz derecede rahatlatıcı bir Geyin yaralı kürek kemiğinin üzerinde hafifçe gezindiğini hissetti.

"Ahh..." diye nefes nefese kaldı, biraz

sıçradı. Adam hemen durdu. "Seni

incittim mi?"

"Hayır..." Kate kendini değerlendirmek için bir an durdu. "Aslında, bu daha iyi hissettiriyor, sanırım."

"Öyle olmalı. Yaladığım kısım iyileşmeye başladı bile."

"Öyle mi?" Kate başını çevirmeye çalıştı ama tabii ki kendi kürek kemiğini göremiyordu ve bu hareket acıdan inlemesine neden oldu.

"Kıpırdamadan dur." Rone'un derin sesi sertti. "Etrafında dönüp durmadan önce seni iyileştirmeme izin ver."

Fazla seçeneğimiz yok gibiydi. Adam onu yalamaya devam ederken Kate kıpırdamadan durdu, diliyle her uzun, acımasız yaranın izini sürdü.

Büyük Kindred'in nazik okşayışları Kate'in tüm vücuduna ılık bir karıncalanma gönderiyor gibiydi. Kısa süre sonra Kate yakıcı, acı veren ağrının zevke dönüştüğünü fark etti -sadece sırtıyla sınırlı olmayan bir zevk. Rone dilinin uzun, şefkatli yalamalarıyla sırtını yıkamaya devam ederken, nedense meme uçları gergin ve ağırlı hissediyor, uyluklarının arasındaki hassas V zonkluyordu. Zevk verici hisler, daha fazla dayanamayacağını düşünene kadar arttı.

"Um..." Huzursuzca yer değiştirdi. "Sen... bir bardak su içmek için ara vermek istemiyor musun? Ağzındaki tadı temizlemek için?"

"Neden senin tadını yok etmek isteyeyim ki?" diye homurdandı usulca. "I Onu arzula, Kate. Nefes almak için havayı arzuladığım gibi arzula."

Bir şekilde artık sırtını iyileştirirken aldığı tattan bahsetmediklerini biliyordu.

"Neden?" diye fısıldadı. "Ve o zamanlar olanlardan sonra buna nasıl inanabilirim..." Sözünü yarıda kesti ama Rone onun dile getirmediği düşüncesini yakalamıştı.

"Mesele bu mu?" diye usulca hırladı. "Başka bir erkeğin geçmişte söylediği ya da yaptığı bir şey mi?"

Kate kıvrandı. "Evet," dedi kısaca.

"Ne oldu?" Rone hâlâ arkasındaydı, bu yüzden Kate başını çevirmeden onu göremiyordu ama onun delici mavi gözlerinin içine iğlediğini neredeyse hissedebiliyordu. "Bana daha önce hiç anlatmadın ama artık bilmem gerekiyor," dedi. "Sana ağızımla verebileceğim herhangi bir zevke karşılık nasıl olup da acımasız bir dayağı seçebildiğini anlamam gerekiyor."

Kate gerçekten ama *gerçekten* bu konu hakkında konuşmak, hatta dşşnmek bile istemiyordu. Yıllarını unutmaya çalışarak geçirdiği eski, kötü bir anıydı bu. Ama görünüşe göre, eski hali bir şekilde bunu yapmayı başarmıştı -ya da Rone'un ona oral seks yapmasına izin verecek kadar unutmuştu. Bunun nasıl olduğu hakkında Kate'in hiçbir fikri yoktu. Ama şimdi büyük Kindred'la bu işe girmek istemiyordu.

Yine de aralarında bekleyen bir sessizlik vardı; Rone'un bu konuda geri adım atmayacağını hissediyordu. Cevaplar istiyordu ve Kate onu sulayamayacağını tahmin ediyordu. Büyük Kindred'in onu tatmasına izin vermektense Gölgeler Madamı'nın sırtını kanlı bir şekilde sopalamasına izin vermişti - herkes neden acıyı zevke tercih ettiğini bilmek isteyebilirdi.

"Kate?" diye usulca homurdandı ve Kate onun haklı olduğunu biliyordu. Kate ağzındaki baklayı çıkarana kadar peşini bırakmayacaktı.

"Peki," dedi ani bir ilhamla. "Sana ne diyeceğim, eğer bana *açlıktan* bahsedersen, beni *tatmana* izin vermememe neden olan şeyi açıklayacağım."

Adam sert bir şekilde içini çekti ve kız sinirlendiğini hissetti. Belki de bu *iyi* bir şeydi. Belki de kendi tuhaf sırrı hakkında konuğmaya o kadar isteksizdi ki Kate'in sırrını saklamasına izin verecekti. Ama bir an sonra konuşarak Kate'in geçmişini saklı tutma umutlarını suya düşürdü.

"Peki, sana söyleyeceğim," diye hırladı. "Ama önce sen git, sırtını iyileştirmeyi bitirmem gerek."

"Pekâlâ." Onu yakalamığtı ve Kate bunu biliyordu -anlatmak zorundaydı, yıllardır gmlmğ ve çürümekte olan bir ceset gibi o korkunç eski anıyı ortaya çıkarmak zorundaydı. Derin bir nefes alarak soğuk, duygusuz bir sesle konuğmaya alığtı, Rone'a gemiğini anlatırken hissetmemeye kendini zorladı.

Rone sırtını iyileştirmeye devam ederken yorgana bakarak, "Gerçekten biriyle çıkmadan önce üniversitede birinci sınıftaydım," diye başladı. "Bunun bir nedeni de Bilmek'ti - sanırım bazı çocuklar bunu hissedebiliyordu. Nasıl ya da neden olduğunu anlayamasalar da bir şekilde farklı olduğumu biliyorlardı."

"Benim için de aynı şey geçerli," diye mırıldandı Rone. "Bazı insanlar içimdeki Canavar'ı hissedebiliyor. Onlara eskiden 'Hassaslar' derdik. Gerçi çoğu benim farklılıklarımı senin tarafından rahatsız edilmeden önce fark etti."

"Gerçekten mi?" Kate ona tekrar baktı.

Başını salladı. "Uh-huh. Canavar'ım onu hissedebilenleri gerçekten rahatsız ediyor." Ona orantısız bir gülümseme verdi. "Her zaman onları korkuttuğumu söylersin."

"Tam bana göre." Kız da ona küçük bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Her neyse, yaşadığım kasabada o kadar çok insan rahatsız oldu ki 'tuhaf' çocuk olarak ün yaptım. Ameliyatlarımdan sonra yıllarca bu kocaman, sert sırt korsesini takmak zorunda kalmam da yardımcı olmadı. Kaplumbağa kabuğuna benziyordu ama beni çepeçevre sarıyordu." İç çekti. "Her neyse, bu ve Knowing arasında, hiçbir erkek bana ulaşmak için kapıyı tam olarak çalmıyordu."

Rone sessizdi ama bu dinleyen bir sessizlikti. Kate'in sırtıyla iGini büyük ölçüde ama Kate hâlâ arkasında hissedebiliyor, iri vücudunun sıcaklığı çıplak tenine yayılıyordu.

"Üniversiteye gittiğimde her şeyin farklı olacağını düşünmüştüm," diye devam etti. "Korseden kurtulmuştum ve hala Bilme yetisine sahip olmama rağmen, bilmiyorum, kendimi biraz daha iyi koruyabiliyordum. Ya da belki de sadece herkes yeni ve farklıydı ve ben o kadar göze batmıyordum. Her neyse..." derin bir nefes aldı. "Fransız Edebiyatı sınıfımda Greg Compton adında bir çocuk vardı."

Bu ismin tadı ağızda toz gibi kalmıştı; korku, ekşi şarap ve unutulması en iyisi olan bir geçmiş gibi. Ama Kate artık başladığını ve devam etmesi gerektiğini biliyordu, başka yolu yoktu.

"Greg Compton," diye tekrar söyledi kendini. "Benden en az beş yaş büyüktü ve onun harika olduğunu düşünürdüm. Uzun boyluydu - aslında herkes benimle kıyaslandığında uzundu ama ne demek istediğimi anladınız - ve kocaman, duygulu kahverengi gözleri vardı. Sanırım o beni fark etmeden önce bir sömestr boyunca ona aşıkım. Ama sonra... sonra birlikte bazı şiirleri analiz etmekle görevlendirildik."

"Peki seni fark ettiğinde ne oldu?" Rone sordu. Sessizce konuğuyordu ama sesinde Kate'in omurgasında küçük bir ürperti yaratan yumuşak bir hırıltı vardı.

"O... ödevi birlikte yapmak için beni yurttaki odasına davet etti," dedi sesini eşit tutmaya çalışarak. "Ve sonra bana şarap isteyip istemediğimi sordu. Bilirsin, *muhtemelen* biliyorsundur, ben hiçbir zaman çok içen biri olmadım. Fazla toleransım yok. Biraya hayır derdim, ama burada bu sofistike ve yaşlı adam bana *şarap* teklif ediyordu ve ben de yapacağını bilmeyen aptal bir çömez gibi görünmek istemedim ve evet, *tabii ki* şarap istiyorum dedim."

Bir an durakladı, etmekte zorlanıyordu. "Ve?" Rone uzun bir aradan sonra usulca sordu.

"Ve... ve sanırım içine bir şey koydu." Kate iç çekti. "Aslında koyduğuna eminim. Beni tamamen bayıltacak kadar değil ama sıcak ve baş dönmesi hissettirecek kadar. Sonra bildiğim tek şey..." Boğazının arkasında kuru bir tıkırtı duyarak yutkundu. "Elbisemi yukarı itiyordu."

"Ne?" Rone'un sesinde şimdi kesinlikle daha fazla hırıltı vardı. "Senden faydalanmaya cüret mi etti?"

Kate yüzünü buruğturarak, "Oh, cesaret etti," dedi. "O Çarabı içmemem ya da en baÇta onunla gitmemem gerektiğini bilmeliydim, anlıyor musun? Bilmek beni uyarmaya çalıştı ama ben... fark edilmeyi, güzel hissetmeyi ve arzulanmayı o kadar çok istedim ki bunu görmezden geldim, aklımın bir köşesine ittim. Bu benim hatamdı, gerçekten..."

"Bu senin hatan *değildi*. O zaman ne oldu?" Rone alçak ve gergin bir sesle sordu. "Ondan nasıl kaçtın?"

"Yapmadım, en azından tam olarak yapmadım." Kate bu anı karşısında irkildi. Eskiydi ama hâlâ incelemek için çıkardığında onu kesen keskin kenarları vardı, tıpkı yarısı geçmişinin kumlarına gömülmüş eski bir kırık cam parçası gibi. "Ben... Paniklemeye başladım ama sanki her şey ağır çekim gibiydi. Onu üzerimden itmeye çalıştım ama o bana... sadece... sadece olmasına izin vermem gerektiğini söyledi. Dedi ki, 'Bunu seveceksin, Katie. Göreceksin' dedi."

Kate sertçe yutkundu ve bir an için oraya, Greg'in buruğuk, yarı yapılmıÇ yatağının üzerindeki bayat bira ve kirli çamaÇır kokan yurt odasına geri döndü. Greg'in buz gibi ellerinin kalçalarının arasında dolaÇtığını, iç çamaÇırlarını karıÇtırdığını ve ona ulaşma hevesiyle kabaca aÇağı çektiğini hâlâ hissedebiliyordu.

"O... önce parmaklarını içime soktu ama ben korkmuş ve dehşete düşmüştüm, bu yüzden tabii ki herhangi bir şeye hazır değildim. Bu yüzden beni 'ateşlendirmek ve rahatsız etmek' hakkında bir şeyler söyledi ve sonra... sonra yüzünü bacaklarımın arasına koydu," dedi, sesi yüksek ve gergin çıkıyordu.

"Piç kurusu! Kaçamayacak kadar uyuşturulmuş muydun?" Rone'un sesi çileden çıkmış gibiydi.

Kate başını salladı. "Oturmaya çalıştım ama beni geri itti. Yardım istemek için bağırmaya başladım ve sonra bana 'Kapa çeneni ve tadını çıkar' gibi bir şey söyledi. Ve... yüzüme bir yastık koydu." Bir elini boğazına götürdü, sesi fısıltıya dönüştü. "Çok korkunçtu, *boğuluyormuşum* gibi hissettim. *Nefes alamıyordum.*"

Hafızası, çaresizliğin korkunç hissi, hareket edememek, zayıf bir şekilde tekmelerken ayak bileklerinin külotuna dolanması, ama boşuna, ona verdiği ilacın yastığın üzerindeki eli onu bastırması. İçinden bir ürperti geçti ve nefes nefese kaldı, ciğerlerine hava almaya çalıştı, tıpkı o gece yurt odasında olduğu gibi...

Rone'dan gelen alçak bir hırıltı onu şimdiki zamana geri getirdi ve bir şekilde devam edebildi.

"Benden çok daha iriydi. Ve o... Sanırım bana yandan yaklaşıyordu. Yukarıdan üzerime eğiliyordu, böylece bir eliyle beni yastıkla tutarken diğer eliyle de bacaklarımı açmaya zorluyordu." Kate titreyerek bir nefes daha aldı ve kelimeler aceleyle döküldü.

"Sonra dilini içime sokmaya çalışmaya başladı, sanırım. O da soğuktu, tıpkı parmakları gibi. Bunu çok net hatırlıyorum, neden bilmiyorum - belki de soğuk şaraptan dolayı soğuktu. Her neyse, sanki buz küplerini emiyormuş gibi hissediyordum. Garip ve gerçekten korkunçtu, sanki soğuk bir balık içime girmeye çalışıyordu."

Uyluklarını sıkıca birbirine bastırdı, anı o kadar derin ve içgüdüsel ki neredeyse midesi bulanacaktı.

"Ve tüm bu süre boyunca yastık yüzünden yeterince derin nefes alamadım ve merak ediyordum... *ölecek* miyim diye merak ediyordum çünkü

nefes alamıyordum. Gözlerimin önünde lekeler görüyordum ve kendime bayılma dediğimi hatırlıyorum. Bayılmamalıydın yoksa asla uyanamazsın!"

Yorganın içinde yumruklarını sıkı, anının onu tamamen alıp götürmesine izin vermemeye, kendini gerçekliğe sabitlemeye çalıştı. Ama zordu... onu tamamen ele geçirmesine izin vermemek, hatırlamasına izin vermenin beraberinde getirdiği kabusların akıntısına kapılıp gitmemek çok zordu.

"Kate... eğer devam edemezsen..." Rone arkasından mırıldandı.

"Hayır," diyerek kendini şaşırttı Kate. "Hayır, bunu ben başlattım. Ben... bitirmek zorundayım. Tabii... tabii duymak istemezsen?"

"Anlatacağın her şeyi dinleyeceğim," diye onu rahatlattı. "Her ne kadar duymak içimde seni inciten kişiyi öldürme isteği uyandırır da."

Kate yarıdan fazlası hıçkırık olan titrek bir kahkaha attı. "Ben de onu öldürmek istedim. Ama daha çok *nefes alabilmek* istiyordum. Sanırım yastığı daha çılgınlıklarımı bastırmak için yüzüme koydu ama gerçekten çok bastırıyordu. Sonunda başımı çevirmeyi başardım ama hala sadece küçük yudumlarla hava alabiliyordum. Panikliyordum ama ilaç hala her şeyi ağır çekimdeymiş gibi hissettiriyordu, sanki bir rüyada boğuluyormuşum gibi.

"Sonsuza dek sürecekmış gibi geliyordu - o soğuk dilin içimi dürtüp yoklaması ve boğulacakmışım, her an boğulacakmışım hissi..." Başını iki yana salladı. "Korkunçtu. Ama sonunda... *sonunda* yeterince... en azından *bundan bıkmış* gibi görünüyordu."

"Seni bıraktı mı?" Rone'un sesi hâlâ öfkeli ve gergindi ama Kate bu öfkenin kendisine yönelik olmadığını biliyordu.

"O yaptı." Başını salladı. "Sanırım bana bir iyilik yaptığını ve benim ısınmış ve... ve yapmak istediği her şeye hazır olduğumu düşündü. Dedi ki, 'Şimdi bu iyi değil miydi, Katie? Sana kendini iyi hissettireceğimi söylemedim mi?' Ellerini yorganın içinde daha sıkı kavradı, onun anısı

Küçümseyici sözler gözlerinden öfke yaşlarının akmasına neden oldu. "Lanet olası domuz," diye tükürdü. Öfke hâlâ oradaydı, sadece yüzeyin altındaydı. Bu anıyı en başta halının altına itmeyi nasıl başardığını merak ediyordu.

"O zaman ondan kaçabildin mi?" Rone alçak bir sesle sordu.

"Denedim. Üstüme tırmanmaya başladı ve bu sefer..." Kate sertçe yutkundu. "Aletini çıkarmıştı. Sırada ne olduğunu biliyordum. Şarabıma koyduğu şey yüzünden hâlâ kafam karıştı ama ona tekme attım. Taşaklarını hedef almıştım ama onun yerine karnına vurdum."

Ayağı Greg'in kaslı göbeğine değdiğinde Greg'in yakışıklı yüzünde oluşan şok ve öfke ifadesini hâlâ hatırlayabiliyordu.

"Hey, seni küçük sürtük," hırladı. "Neyin var senin? Az önce otuz dakika boyunca seninle yattım. Karşılığında bana bir şey borçlusun!"

"Sana hiçbir şey borçlu değilim! Bırak beni!" Kate nefes nefese kaldığını, iki büklüm olduğunu ve tekmelediğini, kalkıp gitmek için savaştığını, olduğu yerden başka bir yere gitmeye çalıştığını, kirli yatağa yapıştığını ve tecavüze uğramak üzere olduğunu hatırlıyordu.

"Dönmeyi başardım," dedi Rone'a gözlerini kapatarak. "Yataktan kalkmaya çalışıyordum ama elbisemin arkasından tuttu ve beni geri çekmeye çalıştı."

Rone alçak, tehditkâr bir ses çıkardı ama hiçbir şey söylemedi, yine de Kate onun arkasındaki iri vücuttaki gerginliği hissedebiliyordu.

"Beni kurtaran yaralarım oldu," dedi gülmeye çalışarak. Ama kahkahası daha çok hıçkırık gibi geldi.

"Nasıl?" sordu alçak bir sesle.

"Elbisem yırtıldı." Kate sertçe yutkundu, boğazını sıkkan kumaşın verdiği boğulma hissini ve ardından giydiği elbisenin arka dikişinden gelen kumaşın yırtılma sesini hatırladı. "Yırtılmıştı," dedi tekrar. "Ve tüm ameliyatlarımdan kalan yara izlerini gördüğünde, öğürdü - gerçekten öğürdü." Titreyerek nefes aldı. "Ve dedi ki... 'Tanrım, amının tadının bu kadar garip olmasına şaşmamalı. Nesin sen, bir tür sirk ucubesi mi?'"

"Piç kurusu," diye öfkeyle homurdandı Rone. "Ne cüretle kendini sana zorla kabul ettirmeye çalışır ve sonra da senin en büyük güvensizliğine oynar?"

"Greg'in tek Ğey güvensizliklerle oynamamıĞ." Kate hıçkırarak hıçkırarak bir kahkaha daha attı ve gözlerinin dolduğunu fark etti. "O gece ondan kaçtım ve onu ihbar etmek istedim. Ama o bana bir e-posta gönderdi..."

"Seni tehdit mi etti?" Kadın durakladığında Rone sordu.

"Evet, ama düşündüğünüz gibi değil. Meğer o ve oda arkadaşı bu tür şeyleri çok yaparlarmış ve bunu kaydetmek için bir kamera kurmuşlar. Hasta herifler." Hatırası bile midesini bulandırırıyordu.

"Görüntüler onun nasıl bir erkek olduğunu göstermeye ve onu mahkum etmeye yetmeliydi!" Rone haykırdı. "Neden onları yetkililere götürmediniz?"

"Çünkü gönderdiği kısım sadece... sadece sırtımın fotoğraflarıydı. Elbisem yırtıldıktan sonra yani." Kate, daha önce dayak sırasında ısırđıđı için hâlâ acıyan dudağını yaladı. "Dedi ki... e-postada bana yaptıklarından zevk almamamın *benim* hatam olduğunu söyledi. Ve resimleri yayacağını ve herkesin ne kadar 'frijit bir ucube' olduğumu bilmesini sağlayacağını söyledi. Ben... Ben bunu istemedim. Kimsenin sırtımı, yaralarımı görmesini istemedim."

"Kate..."

Kendine sıkıca sarıldı, konuşmadan duramıyordu.

"Biliyorum konuşmalıydım, konuşmak *istedim*. Başka bir kız bunu yaptığında ben de cesaretimi topluyordum. Diğerleri de öne çıkıp onu destekledi. Ve sonra...sonra yapamayacağımı hissettim. Greg ve oda arkadaşı diğer kızlara *gerçekten tecavüz etmişlerdi*. Sanırım... Sanırım hafif atlatmışım gibi hissettim ve yapamadım... Yani, onlar kadar kötü şeyler yaşamadım, bu yüzden şikayet edemedim." İç çekti ve gözlerindeki yaşları sildi. "Belki de bu sadece olanları kabul etmek zorunda kalmamak için kullandığım bahaneydi, böylece herkesin ne kadar ucube *olduğumu* bilmesine izin vermek zorunda değildim... hala ne kadar ucubeyim."

"Sen bir ucube *değilsin*," dedi Rone kabaca. "Kate, bana bak..." Onu yüzüne çevirdi ve ciddiyetle ona baktı. "Çok güzelsin," diye mırıldanarak kızarmış yanağındaki bir damla gözyaşını sildi. "Benim için her zaman çok güzel, cesur ve mükemmelsin bebeğim."

Kate tırtıklı bir kahkaha daha attı. "Öyle mi? O zamanlar çok cesurca davrandığımı sanmıyorum. Greg ve oda arkadaşının birlikte olduğu diğer kızlar kadar kötü bir durum da yaşamadım."

"Onunla *dövüştün*," dedi Rone şiddetle, mavi gözleri yanıyordu. "Vücudunda ilaç varken bile dövüştün! Ve sana zarar vermediğini, diğer kadınlara yaptığı gibi sana tecavüz etmediğini söylüyorsun. Ama Kate, yine de senin isteğin dışında *içine girdi*. Ve aynı zamanda seni neredeyse boğuyordu!" Yüzünde derin bir keder ifadesi belirdi. "Seni tatmama neden bu kadar isteksiz olduğunu şimdi anlıyorum. O piçin yaptıklarından sonra seni nasıl suçlayabilirim?"

"I..." Kate ne diyeceğini bilemedi. "Sana daha önce söyleyemediğim için özür dilerim. Sadece... çok uzun zamandır unutmaya çalışıyorum. Bu zor... hakkında konuşmak zor."

"Tabii ki öyle," dedi nazıkçe. İri elleri yumruk şeklinde kıvrıldı. "Sana bunu yapan orospu çocuğu şimdi nerede? Bir dahaki sefere onu bulmak istiyorum."

Dünya'ya gidip onu *öldürme* zamanımız geldi." Sesi alçak, tehditkâr bir hırıltıydı. "Onun lanet kafasını koparacağım ve kanında yıkanacağım!"

Kate başını salladı. "Bunu yapamazsın, Rone! Hem zaten şu anda nerede olduğunu da bilmiyorum."

"Yaptığı şey için en azından yetkililer tarafından cezalandırıldı mı?" Rone talep etti.

Kate iç çekti. "Sanırım bir tür anlaşma yaptı, eğer doğru hatırlıyorsam. Oda arkadaşını ihbar etti ve bir şekilde kamu hizmeti ya da onun gibi bir şey aldı."

"Ne?" Rone'un sesi gerçekten öfkeli geliyordu. "Tüm kanıtlar filme alınmışken onu nasıl serbest?"

Kate omuz silkti. "Biri onlara haber vermiş ve onlar da görüntülerin çoğunu yok etmişler. Geriye kalan görüntülerde ise, görünüşe göre çekim yaparken kameraya arkalarını dönmemeye dikkat etmişler, böylece kimliklerini tespit etmek imkansız hale gelmiş."

"O zaman gerektiği gibi cezalandırılmadı." Rone şimdi öfkeyle bakıyordu, belli ki gerçekten kızgındı. "Bir dahaki sefere Dünya'ya gittiğimizde bunu halledeceğim, yemin ederim. Keşke bana şu anda nerede yaşadığını söyleyebilseydin."

"Hiçbir fikrim yok. Onu takip etmek isteyeceğimden değil. Sadece hayatıma devam etmek ve unutmaya çalışmak istedim." Kate derin, titrek bir nefes aldı. "Ve çoğunlukla da *öyle yaptım*. Greg'i unutmaya çalıştım ama bana öğrettiklerini unutmadım, ondan sonra çok daha dikkatli oldum. Sanırım..." Öksürdü. "Sanırım o olaydan sonra başka biriyle çıkmam iki yılımı aldı ve bir daha *asla* bir erkekle odasında ya da dairesinde yalnız kalmama izin vermedim. Ama iyileştim... Başka ilişkilerim oldu."

Rone alçak bir sesle, "Bana söylediklerin doğruysa asla kalıcı olmayacak," dedi.

"Hayır," diye huzursuzca itiraf etti Kate. "Ondan sonra erkeklere güvenmek... gerçekten zordu. En azından insan olanlara. Belki de... belki de sana güvenebilmemin nedeni insan olmaman, onlar gibi olmaman. Bilmiyorum." Omuz silkti. "Keşke hatırlayabilseydim."

"İlişkimizin başlarında bana böyle bir şey söylemiştin." Rone düşünceli görünüyordu. "Ve yaralarını görmeme ya da seni tatmama izin vermen uzun zaman aldı. Şimdi nedenini anlıyorum."

"Evet. Artık bütün çirkin hikâyeyi biliyorsun." Kate bunu hafifçe söylemeye çalıştı ama kelimeleri düz düştü.

"Evet, artık biliyorum," dedi Rone usulca, aralarına giren garip duraksamayı bozarak. "Ve bu beni senin cesaretine daha da çok hayran bırakıyor - sana yapılanların üstesinden gelebilme ve bana güvenebilme."

"Keşke bunu hatırlayabilseydim, sana güvendiğimi hatırlayabilseydim." Kate onun sesindeki hüznü duydu ama buna engel olamadı. "Yara izlerimi görmene ve... görünüşe göre yaptığımız diğer her şeyi yapmana izin verdiğime göre senin hakkında gerçekten rahat hissetmiş olmalıyım."

"Aylar sürdü," diye itiraf etti saçlarını okşayarak. "Aylarca konuştuk ve birlikte vakit geçirdik, tüm benliğimi bu çabaya verdim. Seni çok istedim, bana güvenmeni istedim... bana açılmanı istedim."

Kate iç çekti. "Şimdi tüm bu çabaların boşa gitmiş gibi hissediyor olmalısın."

"Tabii ki hayır. Aslında bana tekrar güvendiğin için sana teşekkür etmek istiyorum," dedi Rone ciddi bir sesle. "Bana hikâyeni anlatacak kadar güvendiğin için. Geçmişte anlatmamıştın, biliyorsun. Aramıza hiç girmede ama her zaman kalbinde bir şey olduğunu hissettim... bir gölge ve umutsuzca bunun ne olduğunu bilmek istedim. Bu yüzden teşekkür ederim."

"Rica ederim." Kate onun gözlerindeki yakıcı yoğunluğu uzun süre karşılayamayacağını fark etti. Hâlâ yatakta birlikte, yüz yüze yatıyorlardı ve o anın samimiyeti neredeyse dayanılamayacak kadar fazlaydı. "Şey..." Boğazını temizledi, söyleyecek bir şey arıyordu, bir şekilde aralarında büyüyen gerginliği kırmanın bir yolu. "Tamam, ben sana benimkini gösterdim, şimdi sıra seninkini göstermekte."

"Ne?" Rone kaşlarını çatarak ona baktı, açıkça anlamamıştı.

Kate kendini aptal gibi hissetti. Tanrım, onun nesi vardı? Az önce acımasız bir dayaa katlanmış ve hayatının en özel ve acı verici deneyimini hâlâ sevdiğini hatırlayamadığı bir adamla paylaşmış olması dışında. Bir nefes aldı ve tekrar denedi.

"Yani, sana hikayemi anlattım. Neden... neden beni tatmanı istemediğimi." Yanaklarının ısındığını hissetti ama kendini devam etmeye zorladı. "Şimdi bana *açlığı* anlatmalısın."

Rone belirgin bir şekilde rahatsız görünüyordu.

"Ah, şey... belki... belki de bunu başka bir zamana saklamalıyız."

"Ne?" Kate kaşlarını çatarak ona baktı. "Dinleyin bayım, az önce size içimi döktüm ve bu hiç de kolay olmadı. Şimdi sıra sizde. Sakın bana geri adım attığınızı söyleme."

"Pekâlâ." Rone yüzünü buruşturdu. "Onurumu sorgulamana gerek yok. Sana söyleyeceğim ama hissetmeni istemiyorum... hissetmeni..."

"Neyi hissetmek için?" Kate ona baktı, gerçekten kafası karışmıştı. "Ne oldu? Kendimi kötü hissetmeme neden olacağından mı korkuyorsun?"

"Olmamalı," dedi ona ciddiyetle bakarak. "Gerçekten Kate, öyle olmasını istemiyorum. Bu yüzden sana söylememeyi tercih ediyorum."

Kate bir an için neredeyse pes edecekti. Ama sonra ne kadar zor olduğunu hatırladı.

-Saldırı anısını canlandırmak ne kadar *da* acı vericiydi.

Rone ona her ne söyleyecekse, *bundan* daha kötü hissetmesine neden olamazdı.

"Söyle bana," dedi sertçe, gözlerinin içine bakarak. "Nedir bu *Açlık mı?*"

İç çekti, açıkça yenilmişti.

"*Açlık*, biz Wulvenlerin eşlerimize duyduğumuz arzuya verdiğimiz isimdir. Sadece..." Başını iki yana salladı. "Bu sadece bir arzu değil. Daha çok... bir *bağımlılık* gibi."

"Eşine bağımlı mısın? Yani bana?" Kate şaşkınlıkla ona baktı. "Yani... cinsel olarak mı?"

"Evet, bir bakıma," diye itiraf etti kısık bir sesle. "İçimde bir Canavar olduğunu biliyorsun - sadece beslenmeyi ve üremeyi düşünen vahşi bir yaratık."

"Ben... ben biliyorum," dedi Kate, sesindeki küçük tutukluğu duyarak. "Seni ilk gördüğümde Bilen bana söyledi, beni uyardı. Ya da en azından alışveriş merkezinde."

Rone başını salladı. "İlk tanıştığımızda da seni uyarmıştı. Yine de beni takip ettin. Sanırım bu ve insan olmadığım gerçeği seni büyüledi."

"Kulağa doğru gibi geliyor," dedi Kate. "Yeni insanlar tanımayı seviyorum ve diğer kültürler her zaman ilgimi çekmiştir."

"Biliyorum." Ona küçük bir gülümseme verdi. "Sende her zaman sevdiğim şeylerden biri de bu."

"Tamam, ama Canavar'a geri dönersek...?" Kate nazıkçe sordu. "Bütün Wulven erkeklerinde var mı?"

Rone başını salladı. "Bir Wulven erkeği çiftleşmeden önce, her ay Canavar'a dışarı çıkıp dolaşması için zaman tanınmalıdır. Dolunayların birleştiği zamanlarda Howlund'a gideriz - erkekler, özellikle de çiftleşmemiş olanlar için ayrılmış özel bir alan - ve Canavar'ın dışarı çıkmasına izin veririz."

"Çiftleştikten sonra ne olacak?" Kate sordu.

"O zaman onu kontrol etmek için başka bir yolumuz var. Canavar'ı sessiz tutmak için." "Hangi yol?" Kate sordu.

Rone isteksizce içini çekti.

"Canavar, saf duygulardan ve iştahtan oluşan bir yaratıktır. Zevkle beslenir... cinsel zevkle."

"Yani... uzun zamandır ayrı olduğumuz ve seks yapmadığımız için..." Kate öksürdü. "Demek istediğim, bana kafayı bulman gerektiğini mi söylüyorsun? Bu mudur yani?"

Rone yumuşak bir sesle, "*Açlık* sevişmekle doymaz - ya da *sadece* sevişmekle değil," dedi.

Kate bir rahatlama dalgası hissetti. "Tamam, yani seni başka bir şekilde çıkarabilir miyiz?"

Belki bir, uh, el-iş? Ya da oral seks?"

Yanakları kızardı ama yine de kelimeleri söyledi. Ne de olsa son birkaç gün içinde birbirlerine çok yakından dokunmuşlardı ve her ne kadar geçmişi ve Rone'un kocası olduğunu hâlâ hatırlayamasa da, büyük Kindred'den *kesinlikle* etkilendiğini kabul etmek zorundaydı. İhtiyacı olursa ona yardım etmek için önünün açık olduğunu görebiliyordu.

Ama o başını sallıyordu.

"Korkarım beni yanlış anlıyorsun. Canavarın beslendiği şey benim zevkim değil, *senin zevkin Lalli*. Bir erkeğin eşinden aldığı zevk onu doyurur ve sessiz ve mutlu kalmasını sağlar."

"Ama... bu nasıl olabilir?" Kate boş boş sordu. "Benim zevkimi *hissdebiliyor* mu?" "Olabilir," diye itiraf etti alçak bir sesle. "Ama bu sadece *senin zevkin* değil.

Canavar açlık çekiyor."

"Sonra ne olacak?" Kate nefesinin boğazında düğümlendiğini hissetti. Onun ne söyleyeceğini bildiğini sanıyordu ama...

"Balın." Adam gözlerini kaçırdı ve kadın onun iri ellerinin yumruk haline geldiğini gördü. "Canavar -benim Canavar'ım- senin balına bağımlı. Onu umutsuzca arzuluyor Kate."

"Balım mı? Yani benim..." Kate başını aşağıya, bacaklarının arasındaki V'ye doğru salladı.

Rone başını salladı. "Suların. Tahrik olduğunuzda amınızın çıkardığı tatlı nektar."

Kate her tarafının ısındığını ve soğuduğunu hissetti.

"Ve benim balımın tadına bakamadığında... ne oluyor?
-Tehlikeli mi?"

Hem Madam Gölge'nin hem de Bayan Işık'ın büyük Kindred'ı *açlığının* kontrolden çıkmaya başladığı ve bunu yakında sorun çıkacağı konusunda uyardıklarını hayal meyal hatırlıyordu. Ama acıdan o kadar kendinden geçmişti ki kelimeler bir anlam ifade etmemişti. Şimdi anlıyordu.

"Tanrım," diye fısıldadı. "Sonunda anladım - neden bana her zaman beni uyanıkken 'öpmek' ve iyi geceler 'öpücüğü' vermek zorunda olduğunu söylediğini ve beni tatman için neden acayip bir programımız olduğunu... anladım. Ve şimdi altı aydan fazla oldu, bu yüzden Canavar'ın muhtemelen *açlıktan ölüyordur*."

Rone başını salladı, perişan görünüyordu.

"Sana neden söylemek istemediğimi anlıyor musun? Özellikle de bana söylediklerinden sonra?"

"Sanırım öyle..." Kate dudağını ısırды ve sonra acı içinde ciyakladı. "Ah!"

"İyi misin?" Endişeyle ona baktı. "Ne oldu? Sırtın hâlâ ağrıyor mu? Hepsini iyileştirdiğimi sanıyordum ama..."

Kate aceleyle, "Hayır, hayır," diye onu rahatlattı. "Sırtım gayet iyi, hatta iyiden de iyi. Bu benim dudağım." Bir parmağının ucuyla nazikçe dudağına dokundu ve

acı içinde tısladı. "Madam Shadow beni kırbaçlarken bağırmamaya çalışırken neredeyse onu kemiriyordum."

"Biliyorum." Gözleri gölgelenmişti. "Bunu gördüğümde kalbim yerinden çıkacak sandım. O dayağı yiyişini izlemek ve kaybolup sana yardım edememek beni neredeyse öldürüyordu."

"Benim için de hiç eğlenceli değildi," dedi Kate suratsızca. "Ama sen beni iyileştirdin. Ve belki de bundan *iyi* bir şey çıktı. Şimdi birbirimizi daha önce anladığımızdan çok daha iyi anlıyoruz."

"Bu bize çok iyi geliyor." Rone içini çekti. "Hâlâ anlamadığım şey, böylesine korkunç bir deneyim yaşadıktan sonra bana kendini nasıl açtığın."

"Sana güvenmiş olmalıyım," diye fısıldadı Kate. Nedense ona bakmaktan kendini alamıyordu; güçlü yüz hatlarına... gözlerinin onun için duyduğu endişeyle parlamasına. Ve o kadar *güzel* kokuyordu *ki*, uzanıp ona dokunmak istedi. Parmaklarını tekrar ağrıyan dudağına götürdü." Acaba... bunu da iyileştirebilir misin? Dudağımı yani? Gerçekten acıyor."

Rone'un delici mavi gözleri ona bakarken niyetliydi. "Eğer bana güveniyorsan," dedi sessizce.

"Evet," diye fısıldadı Kate ve artık sadece dudağından bahsettiğinden emin değildi.

"O zaman seni iyileştireceğim," diye mırıldandı. Kate'in yanağını kavrayarak çenesini kaldırdı ve ona doğru eğildi. Adamın sıcak nefesini yüzünde hissettiğinde Kate'in kalbi küt küt atıyordu. Tanrım, ne yapıyordu? *Beni iyileştirmesine izin veriyordu.*

-*Hepsi bu*, diye kendi kendine ısrar etti. Sonra sıcak dili yaralı alt dudağını yıkıyor, incinmiş etinde nazikçe geziniyor ve acısını alıyordu.

Daha önce de olduğu gibi, Kate içinden geçen bir karıncalanma, vücutunun her yerine, özellikle de daha hassas bölgelerine yayılan iyileştirici bir sıcaklık hissetti. Meme uçlarının gerildiğini hissederken usulca inledi ve bacaklarının arasındaki amcığı ĞiĞmiĞ ve sıcak hissetmeye bağladı. Tanrım, sadece bir öpücükle onu nasıl bu kadar etkileyebilmişti? Çünkü dudağı artık iyileşmişti ama büyük Kindred geri çekilmemişti. Bunun yerine daha da yaklaştı ve dilinin ucunu dudaklarının kenarında gezdirerek içeri girmesini istedi.

Kate onu reddedemezdi. Kate isteyerek ayrıldı ve onu içeri davet etti ama Rone onu ĞaĞırtacak Ğekilde dilini hemen Kate'in ağzına sokmadı. Bunun yerine, onunkini nazıkçe emdi, onu kendisini istila etmeye davet etti, kendisini sundu ve onu kendi diliyle keşfetmesini, onu daha önce hiç olmadığı kadar derinden ve yakından tanınmasını istedi.

Kate yine alçak sesle inleyerek onun teklifini hevesle kabul etti. Dilini onun ağzına bastırdı, onu tattı, yabancı ama yine de bir şekilde tamamen tanıdık sıcak, baharatlı tadın tadını çıkardı. Bu tat Rone'a aitti. Tanrım, bunu yapmamalıydı, bunu yapmak *istememeliydi*. Az önce hayatının en kötü anısını yeniden yaşamıştı - şu anda hiçbir yerde hiçbir erkekle bir şey yapmak istememeliydi.

Ama büyük Kindred'da bir şeyler vardı. İçinde zincirli tuttuğu Canavar'a ve yarattığı inanılmaz tehlikeye rağmen onu güvende hissettiriyordu... ona güvenmesini sağlıyordu. Belki de liderliği ona bıraktığı içindi.

Yumuşak, küçük bir homurtuyla Kate iri Kindred'ı sırt üstü yatırdı. Rone kendi isteğiyle Kate'in ona istediğini yapmasına izin verdi. Kate göğsüne basıp elini boğazına götürdüğünde bile onu durdurmak için hiçbir çaba göstermedi.

"*Lalli,*" diye mırıldandı parmakları boynuna dolanırken. Elbette eli gerçekten zarar veremeyecek kadar küçüktü ama bu Kate'in hissettiği güç dalgasını durdurmadı. Kontrolün kendisinde olduğu hissi sarhoş ediciydi, keyif vericiydi. Onu tekrar öpmek için eğildiğinde sıktı -boğmak ya da canını yakmak için değil, onu yerinde tutmak, tepede ve kontrolün kendisinde olduğunu bilmesini sağlamak için.

Rone tek bir itiraz mırıltısı bile çıkarmadı. Sadece ona doğru açıldı ve Kate onu acımasızca öperken dilini tekrar ağzına almak için hevesle kabul etti. Kate onun ağzını harap etti, duygusal dudaklarını keskin bir Çekilde ısırdı ve dilini onun derinliklerine bastırdı, sanki ona sahipmiÇ gibi, her Çeye hakkı varmiÇ gibi onu keÇfetti.

Rone'un gözleri delici maviden parlak gümüş rengine döndü ve onu öpmeye devam ederken koca bedeninin altında titrediğini hissetti. Rone'un kaslarının onunkilerin altında titrediğini hissedebiliyordu, tıpkı sıcak ve sert çalışan, aşırı hıza geçen bir motor gibi. Ama yine de onu durdurmak ya da itmek için hiçbir hareket yapmadı; sadece öpücüğüne boyun eğdi ve ona istediğini yapmasına izin verdi.

Kate zihninin en karanlık yerinde yaptığıının -onu zorlama şeklinin- tehlikeli olduğunu anlıyordu. Ama bir şekilde duramıyordu. İçine ne girmişti bilmiyordu ama bunu istiyordu.

-Onun üstünde olmak, onu öpmek, tadına bakmak istiyordu. Onu itmek ve geri itmeyeceğini bilmek istiyordu. Ne yaparsa yapsın ona zarar vermeyecekti.

"Tanrım, bebeğim, *lütfen,*" diye inledi, sonunda kız havaya çıktığında. Gözleri saf, delici bir gümüş rengindeydi ve yüzünde çaresiz bir açlık ifadesi vardı. "Lütfen," diye yalvardı derin, boğuk bir sesle. "Bu şekilde devam edemeyiz. Yapamam... Canavar'la dalga geçiyoruz, onu kızdırıyoruz. Ve benim onu bastırmam, içimde tutmam gerekiyor."

"*Açlığını* doyurman gerekiyor, değil mi?" Kate onun boğazını bıraktı ama hâlâ göğsüne oturmuş, ona bakıyordu.

Rone gözlerini kaçırdı. "Bilmiyorum... Buraya kadar idare ettim. Eğer rotamızı kendi gezegenime, G'nera'ya çevirebilirsek ve ben de Howlund'a gidip onu serbest bırakabilirsem..."

"Ne kadar uzakta?" Kate sordu.

"En yakın sabit solucan deliği, hipersürücümüz tam hızdayken bile en az bir gün uzaklıkta," diye itiraf etti. "Ve ondan sonra, tam hızda en az bir günlük daha yolculuk var."

"O kadar uzun süre bekleyebilir misin?" diye sordu doğrudan.

Çenesi sıkıştı. "zorundayım. Şimdi nasıl hissettiğini anlıyorum bebeğim. Senden asla seni rahatsız edecek bir şey yapmanı istemem."

"Sana beni neyin 'rahatsız' edeceğini söyleyeyim," dedi Kate sertçe. "Canavarının ortaya çıkıp beni lime lime etmesi. *İşte bu* gerçekten rahatsız edici olurdu."

Yüzünden okuyamadığı bir ifade geçti. "Aslında eskiden bu konuda endişelenirdim ama bunun sana bunu yapacağını sanmıyorum, şimdi değil."

"Sonra ne olacak?" Kate sordu. "Kontrolünü kaybedersen el sıkışıp çaya kalmayı kabul etmeyeceğinden eminim."

Rone gözlerini ondan kaçırdı. "Sanırım Canavar'ın... beslenmekten çok üremekle ilgilendiğini söylemek yanlış olmaz. En azından söz konusu sen olduğunda."

Kate tüm vücudunda bir korku titremesi hissetti ama bunu belli etmemeye çalıştı.

"Yani bana her an kocaman, kıllı bir Canavar'a dönüşebileceğini ama endişelenme, *muhtemelen* bunu kontrol edebileceğini mi söylüyorsun?"

"Bunu kontrol *edebilirim*," diye ısrar ederek ona baktı. "Bu kadar uzun süredir -"*Açlığa* biraz daha dayanabilirim."

"Altı ay oldu, Rone," diye belirtti. "Seviştiğimizden beri altı ay geçti... sen... sen benim balımı tattığından beri." Yanakları yanıyordu ve bunu neden yaptığını bilmiyordu - tek bildiği ıkmayı durduramadığıydı.

"İyi olacağım." Onu nazikçe üzerinden itti ve başını ellerinin arasına alarak doğrulup oturdu. "İyi olmak zorundayım."

Kate, "Hanımefendi Işık ve Madam Gölge öyle demedi," diye belirtti.

"Ne biliyorlar?" diye sordu, başını kaldırıp ona dik dik bakarak. "Rone... gözlerin gümüş rengi." Yüzünü işaret etti. "Bu ne anlama geliyor?

Yani? Canavarınızın yakın olduğu anlamına gelmiyor mu? Yüzeye yakın mı?" O Bunu nasıl bildiğini bilmiyordu ama içinden bir ses öyle olduğunu fısıldıyordu. Belki de ortaya çıkmak isteyen gömülü bir anı.

Önceden, gözleri ne zaman gümüşe dönse onu özel bir yere götürme zamanının geldiğini anladın, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Onu hızlıca bir yere götürün ve eteğinizi kaldırıp başını bacaklarınızın arasına sokun. O zaman ve ancak o zaman dili amına gömüldüğünde, seni tattığında, onun güvende olduğunu anladın...

Kate hevesle anıya uzandı; sonunda kendine geliyor ve kaybettiği zamanı geri mi kazanıyordu? Ama parmaklarının arasından kum gibi kayıp gitmiş, uyandığı anda bir rüya gibi eriyip gitmişti.

"Tanrılar..." Büyük Kindred elini saçlarında gezdirdi ve sert bir iç geçirdi. "Kate, sanırım seni saklamanın zamanı geldi," dedi. "Seni geminin uzak ucundaki kaçakçılık kompartımanlarından birine sokmalı ve orayı sıkıca kilitlemeliyiz."

"Ne? Hayır!" Kate başını salladı. "Ayrıca, Canavar'ından saklanmaya çalışmak ne işe yarar ki? Bana daha önce bu oyunu oynadığımızı söylemiştin.

"Saklan ve Em" oyununda beni hep kokumdan bulurdun. Canavar formundayken duyuların bin kat daha güçlü değil mi? Duyuların ve fiziksel gücün de - ne tür bir kilit kullanırsak kullanalım, onu hemen yırtıp atacak ve yine de benim için geleceksin, değil mi?"

"*Bir şeyler yapmamız gerekiyor.*" Rone bu kez belirgin bir tedirginlikle iki elini saçlarında gezdirdi. "Sana zarar vermek istemiyorum bebeğim! Canavarımı durdurmak için bir şeyler yapmalıyız."

"Yapacağız." Kate konuşurken kendini garip bir şekilde sakın ve merkezde hissediyordu. "Ona istediği şeyi vereceğiz, *ihtiyacı olan şeyi, hem de çaresizce.*"

"Ne demek istiyorsun?" Alev alev yanan gümüş gözleri kısıldı.

"Yani," dedi Kate sakın bir sesle. "Beni tadacaksın. Şimdi." Rone başını salladı.

"Hayır. Bana anlattıklarından sonra olmaz. O piçin ellerinde sonra olmaz - bu arada onu Dünya'ya döner dönmez öldüreceğim."

"Unut onu," dedi Kate sakın bir sesle. "Güveniyorum. Ya da daha önce sana güvenecek kadar güvenebildim."

"O noktaya gelmemiz aylar sürdü," diye belirtti Rone. "Aylarca sana kendimi kanıtladım, seni asla incitmeyeceğimi, sana karşı her zaman nazik ve dikkatli olacağımı gösterdim, *Lalli*. Seni yeniden bulalı sadece günler oldu ve sen hâlâ hafızanı geri kazanamadın. Ve birlikte olduğumuz zamanın çoğunda, sistemin korku toksinleriyle öylesine yüklüydü ki, başka bir şey yapmak bir yana, sana *dokunmama* bile katlanamıyordun."

"Korku toksinleri artık yok, bunu biliyorsun," dedi Kate. "Ve bunun aylar sürmesine gelince... seni tanıdığım birkaç gün içinde bile bana kendini defalarca kanıtladın, Rone." Parmaklarıyla yolları işaretledi. "Alışveriş merkezinde beni kurtardın, seni vurduğumda bile-

Ben düşecekken sen tutundun ve beni yukarı çektin. Benimle Flame and Frost'a geldin ve Gölge'ye girip çıkamadığımda beni terk etmeyi reddettin. Beni zehirli pisliklerle dolu o lanet yüzme havuzundan kurtardın ve Madam Shadow'dan dayak yememi önledin..."

Yüzünden öfke ve üzüntü dolu bir ifade geçti.

"Bununla gurur duymuyorum. Sana dokunmasına izin vermemeliydim; seni kurtaracak ve güvende tutacak kadar güçlü olmalıydım."

"Üzülme," dedi Kate yumuşak bir sesle. "Olanlar *iyi* bir şeydi, konuşmamızı sağladı. Artık nerede durduğumuzu biliyoruz. Ve ben..." Derin bir nefes aldı. "Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum."

"Ama az önce bana söylediklerinden sonra bunu bana vermeyi, *kendini* bana bu şekilde vermeyi nasıl düşünebilirsin?" Rone talep etti, sesi düzensizdi. "O anıyı canlandırmak korkunç derecede acı verici olmalı bebeğim, sana daha fazlasını yaşatmak istemiyorum."

"Zordu," diye itiraf etti Kate, kollarını kendine dolayarak. "Ama bence bu konuda konuşmak bir bakıma iyi oldu. Katartıktı. Bundan daha önce kimseye bahsetmediğimi biliyor musun? Ne oda arkadaşlarıma... ne de anneme. -Hiç kimse."

"Ben bile," dedi Rone usulca, başını sallayarak. "Ama bunu tekrar hatırlamana izin verdikten sonra bana -herhangi bir erkeğe- güvenebileceğini gerçekten düşünüyor musun?"

"Sanırım , daha önce yaptım, değil mi?" Kate kaşlarını çattı. "Bir de bana sor. -Flame and Frost'a giderken bundan bahsetmiştiniz ama ben hâlâ o kadar korkmuştum ki tam olarak anlayamamıştım. Nasıl yapmıştık? O ilk seferde beni nasıl tattın?"

"Çok yavaş ve çok nazıkçe." Rone'un gümüş gözleri yumuşadı ve şefkatle yanağını okşadı. "Sanırım sana söyledim - külotunla başladık

ve oradan devam ettik."

Kate yeni iyileşmiş dudağını ısırđı.

"Sanırım... Sanırım bunu yapabilirim," diye fısıldadı ona bakarak. "Sanırım bana karşı çok yavaş ve sabırlı olursan..."

"Yemin ederim olacağım." Gözleri artık arzuyla yarı kapalıydı. "Tanrım, bebeğim, eğer seni tadabilseydim, birazcık bile... tatlı balından birkaç yudum bile Canavar'ı durdurabilirdi - en azından G'nera'ya ulaşacak kadar uzun süre."

Kate'in kalbi çarpıyordu ve yüzü kızarmıştı ama olabildiğince sakin bir şekilde başını salladı.

"O zaman yaparız. Canavarını zapt etmek ve *açlığını doyurmak zorundayız.*" Kendine baktı. "Uh... ama önce hızlıca bir duş almak ve kıyafetlerimi değiştirmek istiyorum. Bunun için yeterince bekleyebilir misin?"

Yavaşça başını salladı. "Sanırım öyle - eğer acele edersen. Sen yaparken ben de G'nera'ya doğru bir rota belirleyeceğim. Eğer oraya varana kadar Canavar'ı oyalayabilirsek, o zaman Howlund'a gidip onu güvenle dolaşması için serbest bırakabilirim."

"Pekâlâ." Kate başını salladı ve küçük banyoya doğru gidecekti ama Rone onu kollarının arasına aldı ve bir anlığına kendine çekti. Eğilerek Kate'in ağzını, vücudundaki her siniri karıncalandıran yumuşak, yakıcı bir öpücükle kapadı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında. "Bana güvendiğin için teşekkür ederim Kate. Beni hâlâ hatırlamıyor olsan da."

"Seni hatırlamıyor olabilirim ama hâlâ... hâlâ senden hoşlanıyorum. Senden çok hoşlanıyorum," diye fısıldadı Kate. "Bunun aşk olmadığını biliyorum -henüz değil- ama deniyorum, Rone. Açık olmaya çalışıyorum."

"Biliyorum." Onun saçlarını okşadı, gümüş gözleri parlıyordu. "Ve tek istediğim de bu."

Kate onun bakışlarının yoğunluğuna daha fazla dayanamadı. Onun nazik kucağından ayrıldı ve banyoya yöneldi. Üzerinde hâlâ Flame and Frost'ta giymeye zorlandıkları yırtık pırtık, kan lekeli "egzersiz" kıyafetleri vardı ve onları çıkarıp duş almak için sabırsızlanıyordu. Ve sonra...

Ve sonra gelecek olanla başa çıkacağım, dedi kendi kendine kararlı bir şekilde, kalbi çarpıyordu. Yapmak zorundayım.

Yirmi Birinci Bölüm

Kısa ama ferahlatıcı bir sıcak duştan sonra Kate havluya sarınmış bir halde küçük şifonyerinin önünde durdu ve geçmişteki halinin aldığı iç çamaşırlarına baktı.

"Vay canına, hiç de utangaç değilmişim," diye mırıldandı, parmaklarını iç çamaşırı çekmecesini tıka basa dolduran çeşitli ipeksi elbiseler ve külotlar üzerinde gezdirirken. Vücudunu sergilemek için giyinmeyi seviyor olmalıydı - ki yara izleri hakkında hissettikleri düşünüldüğünde buna inanmak hâlâ zordu.

Yara izlerinden bahsetmişken... kürek kemiklerini esnetti ve kaşlarını çattı. Yara dokusunda her zaman, özellikle de stres altındayken hissettiği o tanıdık gerginlik şu anda yoktu. Yapmak üzere olduğu şey -Rone'un ona bunu yapmasına izin vermek- hakkında ne kadar gergin hissettiği düşünüldüğünde, bunu hissetmemesine gerçekten şaşırmıştı. Sonra Rone'un ona söylediklerini hatırladı; eskiden yaralarını yalayarak daha gevşek ve esnek hissetmesini sağladığını söylemişti. Sırtındaki yaraları iyileştirmek için uzun zaman harcamıştı; kendini bu kadar iyi hissetmesine yardımcı olan şey bu olmalıydı.

Kate iç çekti. Şimdi yara izlerini düşünmenin sırası değildi. Giyecek iyi bir kıyafet bulması gerekiyordu; kendisini güzel ve rahat hissettirecek seksi bir şey. Sanki koca Kindred'in kalçalarının arasına gireceği düşüncesi bile onu bir sıcak bir soğuk hissettirirken rahatlayabilirmiş gibi.

Rone'a neden kendisini tatmasına izin vermek istediğini söylediğinden hâlâ tam olarak emin değildi. Canavarını kontrol etmek dışında bir şeydi bu. Ama bunu kabul etmesinin tek nedeni Canavar değildi. Belki de Rone çok nazik, çok sabırlı ve yavaş ilerlemeye istekli olduğu içindi. Kate onun kendisine asla zarar vermeyeceğini ya da onu hiçbir şekilde baskı altında tutmayacağını biliyordu. O öyle bir erkek değildi.

Ve belki de onun seni sevdiğini bildiğin için... ve sen onu sevmeye başladığın için, diye fısıldadı kafasının arkasındaki küçük bir ses. Ama miydi? Rone'un da belirttiği gibi, onu International Mall'da bulmasının üzerinden bir haftadan az bir süre geçmişti ve o hâlâ geçmişte birlikte yaşadıklarını hatırlayamıyordu.

Ama Kate onu düşündüğünde tüm vücudunu dolduran sıcak bir ısıltı hissettiğini inkâr edemezdi. İçindeki korku toksinleri atıldıktan sonra birlikte geçirdikleri süre boyunca bir şekilde bu büyük Kindred'a güvenmeye, onu önemsemeye ve dokunuşunu arzulamaya başlamıştı. Ve uğradığı saldırının hikâyesini onunla paylaşabildiğinden beri, kendini ona daha da yakın hissediyordu - muhtemelen bu yüzden Flame ve Frost'a geri dönememiş olmasına rağmen onun kendisini tatmasına izin vermeye istekliydi.

Elbette orada, birbirlerine cinsel eyler yapmalarını isteyen sadist Gölgeler Madamı vardı. Kate seyircilere gösteri yapmayı sevmezdi, özellikle de elinde sopayla tepesinde dikilen zalim bir Madam'a. Her ne kadar Rone'un arkasındaki iri gövdesinin, kalın aletinin ona sürtünmesinin ve am dudaklarını aralamasının kendisini inanılmaz derecede ateşli hissettirdiğini itiraf etmek zorunda kalsa da, bütün bu deneyim gerilim doluydu...

Kate bu düĞünceyle yanaklarının ısındığını hissedebiliyordu. Sonra orada öylece durduğunu, hiçbir Ėey seçmeden ipeksi iç çamaĞırlarıyla dolu çekmeceye baktığını fark etti. Rone'un geminin diğerk bölümünde hareket ettiğini duyabiliyordu; birazdan geri dönecekti ve Kate hâlâ onun kendisini çıplak görmesine izin vermekten çekiniyordu. Sanki düşünceleri onu çağırmış gibi, koridordan gelen sesini duydu.

"Bebeğim? Neredeyse hazır mısın? Rotayı otomatik pilota kaydettim."

"Neredeyse. Bana bir dakika daha ver!" Kate geri seslendi.

Çabucak rastgele bir kıyafet aldı ve çekmecedен çıkardı. Havlusunu bırakarak içine girdi ve adam yatak odasının kapısından içeri girmeden hemen önce ona uygun külotu çekti. Adamın gümüş gözleri üzerinde gezinirken hızla ayağa kalktı ve seçtiği kısa geceliğin yumuşak kumaşını düzeltti.

"Mmm, bebeğim," diye mırıldandı. "Çok güzel görünüyorsun."

"Öyle mi?" Kate kendine baktı ve kıyafetinin detaylarını inceledi. Spagetti askılı, yeşim yeşili ipek bir üsttü ve göbek deliğinin hemen altında biten beyaz dantelden bir bordürü vardı. Ayrıca göğüslerini tutan ve pembe meme uçlarını mükemmel bir şekilde sergileyen yumuşak, dantelli beyaz kupları vardı. Külotu ise yeşim yeşili ipekten ve am dudaklarını gizlemek için çok az şey yapan beyaz dantelli bir kasıkla eşleşiyordu. Kate bunun güzel bir kıyafet olduğunu kabul etmek zorundaydı ama giymek istediğinden çok daha açıktı.

Tanrım, bana bak! Bu kadar teni sergilediğime inanamıyorum! Kalbi daha hızlı çarpmaya başladı ve kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturma dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı.

"Sen iyi misin?" Rone gümüş gözlerinde endişeli bir bakışla sordu.

Kate çenesini kaldırdı. "Elbette öyleyim. Neden sordunuz?" dedi, hissettiğinden daha kendinden emin görüldüğünü umarak.

"Çünkü titriyorsun, *Lalli*."

Rone odayı geçip Kate'in yanına geldi ve onu kollarına aldı. Kate önce kendini kaskatı tuttu ama sonra onun sıcak, erkeksi kokusu duyularını doldurdu ve ona karÇı eridiğini hissetti.

Koku ona *güvende* olduğunu söylüyordu. *Güzel, doğru... ev. Zihninin köşeleriyle alay ediyor, unuttuğu anıları fısıldıyor gibiydi. Ama Kate onlara uzandığında, eriyip . Sorun yoktu,*

Yine de. Önemli olan, büyük Kindred'ın yanında kendini güvende hissetmesiydi; yapılması gerekeni yapmasına izin verecek kadar güvende.

"Tanrım, bebeğim, sana tekrar sarılmak ve bana sarıldığını hissetmek çok güzel," diye mırıldandı saçlarına. "Yumuşak küçük bedeninin benimkine karşı hissini seviyorum... tatlı kokun beni çağırıyor..."

Kate titrek bir kahkaha attı. "Ben de tam senin hakkında aynı şeyi düşünüyordum.

-"Gerçekten güzel kokuyorsun."

"Muhtemelen benim Çiftleşme Kokumu ," dedi ciddi bir şekilde, ona bakarak. "Sanırım bedenim aramızdaki bağın koptuğunu ya da gömüldüğünü biliyor; koku seni geri getirmek, yeniden bağlanmamızı sağlamak için bir çaba."

"Bağlayıcı seks yapmaktan mı bahsediyorsun?" Kate Ana Gemi'de bulundukları süre içinde birkaç Kindred eşinin bundan bahsettiğini duymuştu ve anladığı kadarıyla bu, bir dişiye seçtiği Kindred'a ömür boyu bağlayan bir tür seksti. "Çünkü henüz buna hazır olduğumdan pek emin değilim," dedi Rone'a. "Özür dilerim."

"Hayır bebeğim, sorun değil. Bu gece böyle bir şey yapmayacağız, yemin ederim," diye mırıldandı, yanağını okşayarak. "Seni birazcık tatmama izin vermen yeterli. Dediğim gibi, balının birkaç yalaması Canavar'ı etmene yardımcı olacaktır."

"Peki o zaman..." Kate omuzlarını dikleştirdi. "Sanırım başlasak iyi olacak."

"Yapabiliriz. Eğer kendini hazır hissediyorsan." Ona baktı ve kendi gözleriyle onun gözlerini aradı.

Kate dürüst olmaya çalışarak, "Sanırım," dedi. "Hâlâ biraz gerginim ama sanırım iyi olacağım."

". "

Onu yatağın kenarına götürdü ve yatağın ayak ucuna oturttu. Sonra Kate'i Çağırarak dolaba gitti ve koyu mavi bir kumaşla kaplı, kama Geklinde büyük bir yastık çıkardı.

"Bu ne?" diye sordu adam onu yerleştirirken.

"Eskiden bunu çok kullanırdık," diye açıkladı Rone, mavi yastığa yarı uzanarak rahat ettiğinden emin olurken. "Ben seni tadarken sen de izleyebilesin diye."

"İzlememi mi istiyorsun?" Kate kararsızca dudağını ısırđı. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten," dedi Rone kararlılıkla. "Ne yaptığımı görmen gerek. Bu seni kontrolün sende olduğunu hissetmeni sağlayacak. Çünkü hata yapma Kate. Kontrol. Eğer bana söylersen dururum, yemin ederim." "Ama...

Canavarın ne olacak?" diye sordu.

"Bırak da bu konuda ben endişeleneyim," dedi kararlı bir şekilde. "Şu anda en önemli şey senin kendini rahat hissetmen. Ve seni asla ama *asla* incitmeyeceğimi anlaman."

"... Sanırım bunu anlamaya başlıyorum," dedi Kate usulca. Adam ayaklarının dibinde diz çökmüştü ve Kate belli belirsiz uzanıp adamın yanağını avuçladı. Hafifçe kaşındığını hissetti ve teni elinin üzerinde sıcaktı.

Rone başını çevirdi ve Kate'in avucunu öptü. Gümüş gözleri ihtiyaç, sevgi ve arzuyla öylesine doluydu ki Kate nefesini tuttu. Böyle bir adamda bu düzeyde bir duygu uyandırmak için ne yapmıştı? Büyük Kindred ona sanki kendisi için dünyadaki en değerli Geymiş gibi bakıyordu.

"*Lallie,*" mırıldandı ve bileğinin nabız noktasına bir öpücük daha kondurdu. Adamın sıcak dudakları onu nazıkçe okşarken Kate kalbinin hızla çarpmaya başladığını hissetti. Sonra daha da yukarıları öpmeye başladı, dudaklarını dirseğinin iç kıvrımına, sonra omzuna, sonra da boğazının hassas tarafına yerleştirdi.

"Hey," diye fısıldadı soluk soluğa, nabızı adamın sıcak ağzında çırpınırken. "Beni daha aşağıdan öpmek istediğini, buna ihtiyacın olduğunu düşünmüştüm."

"İstiyorum ama ona doğru ilerlememizde bir sakınca yok," diye mırıldandı ve ona küçük bir sırtıtma verdi. "Ayrıca, amını tatmadan önce tatlı dudaklarını tekrar tatmak istiyorum."

Kate onun yumuşak sözleri ve yarı kapalı, Çehvet ve ihtiyaç dolu gözlerle ona bakışı karşısında nefesinin boğazında düğümlendiğini hissetti. Ve sonra onu tekrar öpüyordu, ağzını alıyordu ama o kadar nazikti ki neredeyse bir kelebeğin kanatlarının dudaklarına sürtünmesi gibi hissettiriyordu.

Bana gösteriyor, diye düşündü, kalbinin göğsünde çarptığını duyuyordu. Beni tam olarak nasıl tadacağını gösteriyor, ne kadar nazik olabileceğini kanıtlıyordu.

O da onu öptü ve hevesiyle kendini şaşırttı. Rone hâlâ önünde yerde diz çöküyordu ve bu durum yüzlerini neredeyse aynı seviyeye getiriyordu. Bundan hoşlandığını fark etti; elini uzatmak zorunda kalmadan ona bu kadar yakın olmanın verdiği samimiyetten hoşlanıyordu.

Sonra Rone tekrar boğazından aşağıya doğru öpmeye başladı. Göğsüne geldiğinde durdu ve sanki onu bir Çekilde iğretliyormuş gibi yanaklarını göğüslerinin iç yamaçlarına sürttü. Kate onun sıcak nefesini açık dokuma dantelin arasından teninde hissettiğinde ürperdi.

"Mmm... Göğüslerine bayılıyorum. Çok olgun ve dolgun..." Sesi yumuşak bir hırıltıya dönüşürken, elini uzatıp onu nazikçe kavradı. "Sana dokunduğumda meme uçlarının benim için bu kadar sıkı olmasına bayılıyorum." Uzun parmaklarından biri dantelin arasından sağ noktasının izini sürdü ve Kate bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldı. "Ne kadar hassas olduğunu ve meme uçlarının emilmesinden ne kadar hoşlandığını seviyorum," diye devam etti ona bakarak. "ğimdi onları emebilir miyim bebeğim? Sanırım tadına bakmak için ısınmana yardımcı olur."

"Ben...um..." Kate evet demek istiyordu ama yine de biraz gergin, biraz kararsız hissediyordu. Flame and Frost'taki egzersiz odasındaiken adamın dilinin üzerinde ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlıyordu ama o zaman teniyle adamın ağzı arasında bir kumaş tabakası vardı.

Rone sanki onun aklından geçenleri okuyormuş gibi, "Sadece dantelin içinden," dedi. "Sorun olur mu?"

"Evet, ben... sanırım öyle," diye fısıldadı nefes nefese. "Yani... eğer istersen."

"Her zaman seni tatmak istiyorum bebeğim," diye mırıldandı. "Her yerde ve her zaman... Ağzımı o küçük tatlı vücudunun her yerine sürmeye bayılıyorum."

Rone gergin bir tepe noktasını ağzıyla kapatırken Kate bir iniltiyi bastırmaya çalıştı. Onun emmesini ya da yalamasını bekliyordu ama Rone uzun bir süre boyunca sadece onu tuttu, dilini hiç kullanmadan meme ucunu sıcak nefesiyle yıkadı.

Kate sinirli bir bekleyiş içinde kıvrandı. Bunu ne zaman yapacaktı? "Rone?" diye sordu sonunda, sesinin bu kadar yüksek çıkmamasını dileyerek ve nefes nefese.

Adam cevap vermedi ama kaşlarını ona doğru kaldırdı ve kadın onun kendisiyle dalga geçtiğini, yapacağı şeye hazır olması için beklentisini artırdığını biliyordu. Sonra sıcak ve ıslak bir şey meme ucunu okşadı, açık örgü dantelin etrafında kayarak tomurcuğunu sıcaklıkla yıkadı.

"Ohhh..." Kate meme uçları hemen dikkatini çektiğinde nefes aldı. Rone onun meme uçlarının emilmesinden ve onlarla oynanmasından hoşlandığını söylemişti ama açıkçası bunu hiç hatırlamıyordu. Sadece ondan önce yaşadığı ilişkileri hatırlayabiliyordu ve kısa süreliğine çıktığı erkeklerin hiçbirisi bu konuda ya da herhangi bir seks türünde pek iyi olmamıştı. Şimdi göğüslerine dokunulmasından ve tadına bakılmasından hoşlandığını anlamaya başlamıştı -Dokunmayı ve tatmayı yapan kişi ne yaptığını biliyorsa.

Eğer kişi Rone ise, kafasının içinde küçük bir ses fısıldadı. Eğer-

Ama büyük Kindred aniden onu yalamayı bırakıp sertçe emmeye başlayınca, göğsünün olabildiğince büyük bir kısmını ağzına alınca düşünceleri kesildi.

Kate inledi ve göğsünü istemsizce dışarı doğru iterek onun göğüslerine daha fazla erişmesini sağladı.

Rone boğazının arkasından aç bir ses çıkardı ve daha sert emdi. Aynı anda, iri bir eli diğer göğsünü buldu ve sol meme ucunu, sağa yaptığının tam tersi olan yavaş, alaycı bir şekilde izlemeye başladı.

Kate bu çifte his karışısında tekrar inledi; bir yanda gıdıklayıcı, zar zor dokunuş, diğer yanda derin, sert emme. Tanrım, onu *çıldırtyordu*. Her zaman böyle mi birlikte oluyorlardı? Onu her zaman bu kadar hızlı tahrik edebiliyor muydu?

Çünkü yaptığı Geyin onun üzerinde kesin bir etkisi olduğunu inkâr etmek mümkün değildi. Kate bacaklarının arasını *ÇiÇmiÇ* ve sıcak hissetmeye *bağlamıştı*. Kalçalarını birbirine bastırırken klitorisi zonkluyor, yükselen arzu dalgasını bastırmaya çalışıyordu.

Sonunda Rone emmekte olduğu meme ucunu bıraktı ama parmaklarıyla diğerini takip etmeyi bırakmadı.

"Tanrım, bebeğim, tatlı meme ucunun ne kadar sıkı ve pembe olduğuna bak," diye mırıldandı, ıslak dantelden son derece görünür olan emdiği zirveyi inceleyerek. "Acaba senin klitorisin de aynı şekilde mi görünüyor?"

"Uh... Bilmiyorum... Emin değilim," diye fısıldadı Kate kararsızca.

"Bu sende hep fark ettiğim bir şey," dedi ona. "Meme uçların sıkışmaya ve pembeleşmeye başladığında, küçük klitorisin de öyle olur. "Sen

Görmeme izin vermeye hazır mısınız?" diye mırıldandı. Gri bir el kalçasının üst kısmına dokununca Kate biraz sıçradı ve hafif bir nefes verdi. Bacakları hâlâ kapalıydı ve Rone onun yanında diz çökmüştü. Ama onun için ayrılmaya ve içeri girmesine izin vermeye hazır olup olmadığını sorduğunu biliyordu.

"Ben... Sanırım öyle," dedi alçak ve titreyen bir sesle. "Yani, eğer istersen."

"Önce sadece bakacağım," diye söz verdi Rone ona nazikçe. "Ve sen bana izin vermeye hazır olana kadar dokunmayacağım ya da tatmayacağım."

İşleri ağırdan alacağına dair verdiği güvence Kate'in sinirlerini yatıştırmak için çok işe yaramıştı.

"," dedi usulca. "Ben... Sanırım sorun olmaz."

Derin bir nefes alarak bacaklarını ayırdı ve sonunda büyük Kindred'ın içeri girmesine izin verdi.

Ama Rone onu sıkıştırmadı ya da henüz kalçalarının arasına girmeye çalışmadı. Bunun yerine, önünde diz çökmeye devam etti, onu içine alırken büyük elleri dizlerinin üzerindeydi.

"Tanrım, bebeğim, çok güzelsin," diye mırıldandı kısık sesle, gözleri onun kalçalarının arasındaki noktaya sabitlenmişti.

Kate de yere baktı ve utanç dolu boğuk bir ses çıkardı. Külotun dantelleri arasından amının ne kadar GıGmiG ve olduğunu açıkça görebiliyordu. DıG dudakları ihtiyaçtan koyu pembeye dönmüG ve dantelin altından yayılarak parlayan iç kıvrımlarını ortaya çıkarmıGtı. Klitorisi bile görülebiliyordu, pembe bir inci gibi zonkluyor ve ilgi için yalvarıyordu.

"Tanrım," diye fısıldadı boğuk bir sesle ve bacaklarını kapatmamak için mücadele etmek zorunda kaldı.

"Çok güzel," dedi Rone tekrar. Kalçalarını okşamaya başlamıştı, iri, sıcak ellerini çıplak teninde bir aşağı bir yukarı gezdirerek

nazik okşayışıyla omurgasından aşağı ürperdi. Kate bacaklarını kapatıp kaçmamasının tek nedeninin bu yumuğak, yatıştırıcı dokunuğ olduğunu düşündü. Külotu üzerindeyken bile kendini inanılmaz derecede savunmasız hissediyordu.

Rone bakışlarını kadının bacaklarının arasındaki V'den yüzüne doğru çekti ve onun utanç ve kararsızlığını hisseder gibi oldu.

"Her şey yolunda bebeğim," diyerek onu nazikçe rahatlattı. "Meme uçlarını emmeme izin verdiğin için her zaman sıcak ve ıslak olursun."

"Ben... Ben mi?" Kate fısıldadı.

"Mm-hm. Amını tatmadan önce göğüslerini tatmak istememin bir nedeni de buydu," diye mırıldandı. "Seni ısıtmak için." Ona küçük bir gülümseme verdi. "Seni ilk kez tattığımda ne kadar utandığını hatırlıyorum. Çok ıslandığını düşünmüştün."

"Öyle değil miyim?" Kate Güpheyle kendine baktı ve yeni bir utanç dalgası hissetti.

"Öyle bir şey yok," diye güvence verdi Rone ona. "Hem zaten her şeyi sen yapmıyorsun. Vücudun benimkine tepki veriyor - benim kokuma tepki veriyor. Normalde ürettiğinden çok daha fazla bal üretmeni sağlıyor çünkü bu *açlığını* bastırmaya yardımcı oluyor."

"Oh, ben... bilmiyordum."

"Artık biliyorsun." Eğildi ve kızın dizine yumuşak bir öpücük kondurdu. "Şimdi biraz daha yaklaşmama ve sana dokunmama izin verebilir misin?"

"Bana nasıl dokunacaksın?" Kate sordu. Kalbi kaburgalarına doğru yarı heyecan yarı korku dolu hızlı bir ritimle çarpıyordu.

"Sadece yanağımı sana sürtmek istiyorum, hepsi bu," diye onu rahatlattı Rone. "Bu bir Kindred olayı - ağzımızın etrafında eşlerimizi işaretlememize yardımcı olan koku bezlerimiz var. Benden istediğinden daha ileri gitmeyeceğim, söz veriyorum. Sen hazır olana kadar olmaz."

"Şey... sanırım sorun olmaz," dedi Kate. "Eğer... külotumu indirmediğin sürece."

"Sen hazır olana kadar olmaz." Dizini tekrar öptü ve sonra öne doğru kayarak kaşınan yanaklarından birini uyluğunun iç kısmındaki hassas ete bastırdı.

Kate bir iniltiyi bastırdı, adamın yüzünün hassas tenine verdiği sert hissin tadını çıkarıyordu.

Rone ona sokuldu, sonunda yanağını külotunun danteline bastırmadan önce uzun bir süre iç uyluklarına sürtündü.

Adamın sıcak nefesi ince kumaşın arasından amını okşarken Kate ellerinin iki yanındaki yorganda gergin yumruklar haline geldiğini hissetti. Bir yanı, Greg Compton piçinin yaptıklarından sonra, onun burada, bacaklarının arasında olmasından, yani herhangi bir erkeğin orada olmasından inanılmaz derecede gergindi.

Ama bu tamamen farklıydı, diye hatırlattı kendine. Bu sefer istekliyim ve bana ilaç verilmedi ya da yatağa itilmedim. Güvendeyim ve kontrol bende -Rone öyle söyledi. Bana zarar vermeyeceğini söyledi, söz verdi. Söz verdi ve ben ona inanıyorum. Ayrıca, çok nazik davranıyor.

Aşağı bakarak, Rone'un yanağını amının tümseğine sürtmesini ve kokusunu içine çeker gibi derin derin solumasını izledi.

"Tanrım, bebeğim," diye hırladı kısık sesle. "Çok güzel kokuyorsun. Kokunu çok özledim, seni içime çekmek için yüzümü bacaklarının arasına bastırmayı özledim."

Kate gülmeye çalıştı. "Sen...sen mi?"

"Tabii ki evet." Adam ona baktı, gümüş gözleri derinlere dalmıştı. "Kokun benim için bir uyuşturucu gibi - tamamen sarhoş edici. Bütün gün seni içime çekebilir ve bütün gece seninle sevişebilirim."

"Ama... ama henüz değil, tamam mı?" Kate'in kalbi hâlâ hızla atıyordu ve zihni hâlâ geçmişi bir kenara itmek, yaşadığı kötü deneyimi unutmak için mücadele ediyordu.

"Henüz değil. Sen hazır olana kadar olmaz," diye tekrar söz verdi Rone. "Ama en azından seni öpmeme izin verebilir misin? Külotunun içinden tabii ki" diye ekledi çabucak. "Böylece çıplak tenine dokunmamış olurum -sadece seni buradan öperim..." Uzun parmaklarından biri beyaz dantelin üzerinde hafifçe gezindi. "Külotun aramızdayken."

"Pekâlâ... tamam," diye onayladığını duydu Kate. "Sanırım bu... bu iyi olur."

"Teşekkür , *Lalli*. Güveninizle beni onurlandırdınız."

Gözlerini onunkilerle birleştiren Rone öne doğru eğildi ve külotunun kasıklarına yumuşak, açık ağızlı bir öpücük kondurdu.

Kate onun sıcak nefesini, kendisinden sadece ince bir dantelle ayrılmış olan kızarmış bedeninde hissederken bir iniltiyi bastırdı. Tanrım, her geçen gün daha da ıslandığını hissediyordu! Aslında, aşağı bakarsa görebileceklerinden korkuyordu. Şu anda bile külotunun dantelinin ne kadar ıslandığını hissedebiliyordu - bunun nedeni gerçekten vücudunun onunkine tepki vermesi olabilir miydi? Sadece onun yanında olduğu için gerçekten çok daha fazla... bal yapacak mıydı?

Bu tamamen mümkün görünüyordu; özellikle de geri kalan her yerinin büyük Kindred'ın dokunuşuna tepki verdiğini hissedebildiği için. Meme uçları o kadar gergindi ki acıyordu ve nabızı hızla atıyor, damarlarında dolaşan kan onu sıcak, nefessiz ve muhtaç hissettiriyordu.

"Ne kadar tatlı, yumuşak bir küçük kedi," diye mırıldandı Rone, külotla kaplı yarığına, tam da zonklayan klitorisinin üzerine yumuşak bir öpücük daha kondurarak. "Tanrılar, ben

Senin bu parçanı çok özledim bebeğim... Uyluklarının arasında olmayı ve sana zevk vermeyi özledim..."

"Ama yapma... bunu sadece Canavar'ı beslediği için yapmak istemiyor musun?" diye itiraz etti nefes nefese. "Demek istediğim, *açlık* konusunda seçme şansın yok, değil mi? Bunu yapmak *zorundasın*."

"*Zorunda* mıyım? Evet, sanırım bir bakıma." Omuz silkti. "Ama bundan daha fazlası var bebeğim, istiyorum. Buna *ihtiyacım* var." Onu tekrar öptü, bu kez ağzını ince dantelin altında zonklayan klitorisinin tam üzerine yerleştirdi ve sonra ona baktı. "Seni o kadar çok arzuluyorum ki... kalçalarının başımın etrafına dolanmasını, küçük ellerinin saçlarımı çekmesini, dilimle seni uçurumun kenarına getirdiğimde adımı inleyen tatlı sesini arzuluyorum..." Başını iki yana salladı. "Bundan daha iyi açıklayamam. Sadece seni tatmam *gerekiyor*."

"Ben... Sanırım anlamaya başlıyorum," diye fısıldadı Kate, ona uzanmaya ve bir elini kalın, siyah saçlarında gezdirmeye cesaret ederek. Rone boğazının arkasından yumuşak bir zevk hırıltısı çıkardı ve Kate bir an için kendini bir kaplanı ya da panteri okşuyormuş gibi hissetti -başka biri için tamamen ölümcül olabilecek ama kendisi için güvenli olan bir hayvan. Büyük Kindred'in içinde sakladığı Canavar'ı düşününce, bu benzetmenin o kadar da uzak olmadığını düşündü ama yine de Canavar ortaya çıkarsa neler olabileceğinden emin değildi. Bu olasılığı düşünmemeye çalışarak Rone'u tekrar okşadı.

Geçmişini hatırlamamaya çalışsa da, bu deneyimin üniversitede başına gelenlerin tam tersi olduğunu düşünmeden edemiyordu. Sadece zorlanmak ya da istekli olmak açısından değil, Rone'un yaptıkları şeye karşı tüm tavrıydı bu.

Üniversiteye geri döndüğünde, saldırgan aslında ona bir iyilik yapıyormuş gibi davranmıştı. Birkaç dakika boyunca bacaklarının arasını yalamanın

onu anında azdıracak, minnettar kılacak ve onunla seks yapmaya hazır hale getirecekti - ki bu da elbette nihai hedefti.

Rone için *bu* nihai hedefti -sadece onun tadına bakabilmek ve ona zevk verebilmek. Kate'in kalçalarının yüzünün yanlarına değmesinden amının kokusuna ve tadına kadar her Çeyi çok sevdiği belliydi - ki bu Kate'in üniversitedeki o korkunç geceden beri utandığı bir Çeydi.

Ama onu içine çekişini izlemek ve külotun beyaz danteli arasından yumuşak, sıcak öpücüklerini hissetmek, Kate'in bundan hoşlandığından tamamen emin olmasını sağladı. Hayır, hoşlanmaktan da öte, bayılıyordu. Buna *ihtiyacı vardı*. Kendisini güzel hissetmesini sağlamıştı... değerli, arzulu ve kendisinde gördüğü kusurlara rağmen mükemmel. Kate bu duyguyu seviyordu, hem de çok seviyordu. Bu onu daha rahat ve açık hissettiriyordu; aralarında olanlardan daha az korkmasını sağlıyordu.

Rone'un ruh halindeki değişimi bir şekilde hissedip hissetmediğini merak etti çünkü Rone ona baktı, gözleri arzuyla yarı kapalı bir haldeydi.

"*Lalli*," diye mırıldandı kısık sesle. "Şimdi seni külotun olmadan öpmeme izin verebilir misin?"

Kate'in kalbi yeniden göğsünde çarpmaya başladı. Bu hareketle kendini gittikçe daha rahat hissediyordu ama aralarındaki son engeli kaldırmak hâlâ zordu.

"Sadece... sadece öp beni?" diyebildi.

"Söz veriyorum." Onun kalçalarını yatıştırıcı bir şekilde okşadı. "Sen bana hazır olduğunu söyleyene kadar amını açıp tadına bakmayacağım. Tamam mı?"

Kate dudağını ısırdı, bir an tereddüt etti. Ama adamın gümüç gözlerindeki samimiyet ve arzu onu ikna etti.

"Tamam," dedi, kalçalarını kaldırarak yeşim yeşili ve beyaz dantel külotu bacaklarından aşağı kaydırabilsin diye. "Sanırım... oh!"

Utanç dolu küçük nefesi, kendine baktığında ve külotun görünüşe göre kontrol altında tuttuğu şeyi gördüğünde çekildi. Sadece ıslak değildi, *sırılsıklam* olmuştu. Tümseğinin tepesindeki özenle kesilmiş kırmızı buklelerin altında, kedi dudakları sularıyla parlıyordu. Sadece bu da değil, aynı zamanda iç kıvrımlarını, özellikle de açıkça sergilenen ve dikkat için yalvaran klitorisini göstermek için açılıyorlardı.

Rone'un ilgi göstermeye hevesli olduğu belliydi. Boğazından yumuşak, aç bir hırıltı çıktı ve ona bakarken parmakları kadının kalçalarında hafifçe sıkıştı.

Mahcup olan Kate çaresizce bacaklarını kapatmak istedi. Adamın ona fazladan ıslanacağını söylediğini biliyordu ama bu çok saçmaydı; *her yerinden* taşıyordu.

"Ben...um..." Rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Belki de... biraz temizlenmeliyim."

Rone ona baktı, ağzının kenarında küçük bir gülümseme oynaşıyordu.

"İlk kez seni becermeme izin verdiğinde de aynen böyle demiştin. Dinle bebeğim, lütfen endişelenme, bu çok güzel." Kızın parlayan amını ve iç bacaklarını işaret etti. "*Sen çok güzelsin. Şimdi sana o öpücüğü verebilir miyim?*"

"Sanırım..." Kate hâlâ rahatsız bir şekilde kıvranıyordu. Kate ona izin verdiğine göre adamın hemen konuya girmesini bekliyordu ve bu konuda ne hissettiğinden emin değildi.

Ama Rone öne doğru eğilip buklelerinin üzerine yumuşak, iffetli bir öpücük kondurarak onu yine şaşırttı. Başını kaldırıp kızın yüzündeki ifadeyi görünce sırıttı.

"Seni şaşırttı, ha?"

"Sanırım öyle," diye itiraf etti Kate. "Daha önce konuğma tarzına bakılırsa, ben senin sadece... bilirsin, *devam* edeceğini düğünmüğtüm."

"Şu anda tatlı am dudaklarını aralamak ve balını kaynağından tatmaktan daha çok istediğim bir şey yok," diye mırıldandı, gözleri tekrar yarı kapalı hale geldi. "Ama hazır olduğunu bilene kadar bunu yapmayacağım." Onun kalçasını hafifçe okşadı. "Yine de seni biraz temizleyebilirim."

"Temizlemek... beni temizlemek mi?" Kate nefes nefese sordu.

"Elbette." Ona tembel bir gülümseme verdi. "Bilirsin, sadece uyluklarının etrafındaki suları ve belki de dış kedi dudaklarını yalamak?"

"Sadece... yani içeri girmeyeceğini mi söylüyorsun?" Kate fısıldadı.

"Sen hazır olana kadar olmaz," diye mırıldandı. "Sen bana istediğini söyleyene kadar olmaz."

"Pekâlâ. Sanırım bu iyi olur." Kate başını salladı. Adamın dilini kalçalarının üzerinde ve amının dığında gezdireceğı düğüncesi Kate'i, onu açıp amının içini okĖama fikri kadar germiyordu.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Rone ve sonra tekrar öne doğru eğildi, bacaklarının arasına bastırırken yüzünde niyetli bir ifade vardı.

Kate, adamın sıcak ve ıslak dilinin iç bacaklarında gezindiğini hissedince bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldı. Daha önce de burasını okĖamıĖtı ama dilini böylesine hassas bir bölgede ilk kez hissediyordu -hatırlayabildiğı kadarıyla ilk kez- ve bu *harika* bir histi.

Utanç verici bir şekilde, bu his amının daha da fazla bal yapmasına neden oldu. Balın dış dudaklarını ve kalçalarını neredeyse Rone'un kucaklayabildiği kadar hızlı ıslattığını hissedebiliyordu ama büyük Kindred buna aldırıyor gibiydi. Aslında bundan hoşlanıyor gibi görünüyordu.

Alçak bir hırıltıyla, önce sağ, sonra sol olmak üzere dıĞ am dudaklarını hafifçe yaladı. Sonra, nazikçe, sağ tarafı ağzına çekti, Kate'in inlemesine ve huzursuzca kaymasına neden olacak Gekilde hafifçe çekti. Eylemi sol tarafta tekrarladı ve sonra sularını diliyle temizledi, açıkça lezzetinden zevk alıyordu.

Büyük Kindred iç kıvrımlarının tadına bakmadan dıĞ amının ve kalçalarının her tarafını yalamaya ve emmeye devam ederken Kate yerinde zor duruyormuş gibi hissetti. Tanrım, bir daha kimsenin ona bunu yapmasını isteyeceğini hiç düşünmemişti ama Şimdi Rone'un durmasını istemiyordu! Aslında, daha fazlasını yapmasını istiyordu - daha ileri gitmesini... *daha derine*.

"Rone..." fısıldadı, huzursuzca saçlarını çekiştirerek.

"Mmm?" Adam ona baktı, gözleri yarı kapalı ve zevkten puslanmıştı. "Tanrım, bebeğim, tadın çok güzel. Senin tatlı balını *çok* özledim."

"Ğçeride daha fazlası var, tatlım," dedi Kate, ona gergin bir gülümsemeyle. Daha cüretkâr olmaya, açıkça söylemeden daha fazlasını istediğini ona belli etmeye çalışıyordu. Neyse ki Rone onun tam olarak ne istediğini biliyor gibiydi.

"Aminin içinde mi demek istiyorsun bebeğim?" diye mırıldandı, derin sesi yumuşak bir arzu hırıltısıydı.

"Mmm-hmm." Kate dudağını ısırdı. "Çok daha fazlası. Eğer... eğer istersen." Gözleri saf gümüş renginde parladı.

"İstedigimi biliyorsun. Amını açmama ve içini yalamama izin vermeye hazır olduğunu mu söylüyorsun? İç amını yalamama izin vermeye hazır mısın?"

Kate dudağını ısırdı. "Ben... sanırım öyle," diye fısıldadı. "En azından öyle olmak *istiyorum*. Ve daha derine inmeden etrafımı yalamaya devam etmen beni *çıldırma*k üzereymişim gibi hissettiriyor."

Ona tembel bir gülümseme verdi.

"Sen de hissediyorsun, *açlık*. Benim kadar kötü değil ama en azından seni biraz etkiliyor."

"Ne?" Kate şok olmuştu. "Ama *açlığı* nasıl hissedebilirim *ki*? Benim içimde senin gibi bir Canavar yok."

Rone, "Bazen bir Wulven ile eş ya da eş adayı arasındaki bağ güçlü olduğunda bu olur," dedi. "*Açlık* neredeyse bir alev gibi birinden diğerine sıçrar. Daha önce bir görev için ayrı kaldığımızda seni de etkilemişti."

"Öyle mi?" Kate ona bir kaşını kaldırdı. "Peki biz konuda ne yaptık?"

"Gemiye geri döndüm ve geceyi Üreme Koltuğu'nda geçirdim," diye mırıldandı Rone. "Bütün gece kucağında oturdun, sikim iliklerine kadar içine gömülmüştü bebeğim. Sonunda kendini daha iyi hissedene kadar seni tekrar tekrar döllerimle doldurmak zorunda kaldım."

"Oh..." Adamın sözleri kalçalarının arasındaki hassas bölgeye yeni bir ıslaklık akıGı getirdi ve Kate ikisinin adamın tarif ettiği Geyi yaptıklarını hayal ederken yanaklarının ısındığını hissetti. Bir an için Damızlık Sandalyesi'nde oturduğunu, adamın kalçalarını kucakladığını ve kalın Gıaftının içinde olduğunu hayal etti... Ama bu görüntü çok fazla, çok yoğun. Kendisini çok ateşli, çok *muhtaç* hissetmesine neden oldu.

"Rone..." diye fısıldadı, tekrar saçlarını çekiştirerek. "Sence... bu sefer beni *içimden* öpebilir misin?"

"Elbette bebeğim." Ona yine o tembel gülümsemesini verdi. "Hiçbir şey bana daha büyük bir zevk veremez." Büyük elleriyle amını çerçeveledi ve ona bakmadan önce başparmaklarını dış dudaklarına yerleştirdi. "Seni yavaşça yayacağım, tamam mı? Eğer herhangi bir noktada durmamı istersen, söylemen yeterli."

Kate onun gösterdiği ilgi ve düşünceden bir kez daha etkilendi. Kate'in rahat ettiğinden emin olmak için gerçekten de elinden geleni yapıyordu.

"Tamam. Teşekkür ederim," diye fısıldadı ve adamın onu açarak ıslak, pembe iç kıvrımlarını tamamen ortaya çıkarmasını izledi.

"Ah, Tanrılar... çok güzel. Çok mükemmel. Senin tatlı küçük klitoris... Onu çok özledim." Öne doğru eğildi ve sıkı küçük tomurcuğa yumuşak, emici bir öpücük kondurarak Kate'in inlemesine ve zıplamasına neden oldu. Rone ona baktı, gözleri arzuyla doluydu. "Bu doğru, bundan hoşlanıyorsun, değil mi? Klitorisinin emilmesi hoşuna gidiyor."

"Ben... sanırım. Bilmiyorum," diye itiraf etti Kate.

"Güven bana," diye söz verdi Rone ona. "Ve oranın yalanmasına bayılıyorsun-özellikle de sağ tarafın. Orası senin için daha hassas."

Kate onun haklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Kendine dokunduğunda, bu her zaman en sevdiği tarafıydı ama bu bir erkeğin hatırlamasını bekleyeceği bir şey değildi.

"Öyleyim," diye itiraf etti.

"Biliyorum." Duygusal ağzının bir tarafı yukarı doğru kıvrıldı. "Biliyorsun, birlikte olduğumuz zamanların çoğunda seninle vakit geçirmeyi, seni uzun uzun yalamayı ve yavaş yavaş boşalmayı severdim. Ama bazen fazla zamanımız olmuyordu - gemiden ayrıldığımızda ve

Ne kadar mahremiyetimiz olacağını bilmediğimiz bir yerde. Bu yüzden ben de seni sert ve hızlı bir şekilde boşaltma konusunda uzman olmalıyım."

"Sen... sen mi yaptın?" Kate bacaklarının arasında sıcak bir zonklamanın bağıladığını hissetti. Tanrım, bahsettiği *açlık* bu muydu yoksa söyledikleri onu zar zor tutabileceği kadar tahrik mi ediyordu? Ve Rone onu boşaltma konusunda gerçekten bir uzman mıydı?

Yüzündeki bilmiş ifadeye bakınca öyle olduğundan emin oldu. Eğer Rone ona söylediği kadar çok zamanını onun kalçaları arasında geçirdiyse, şimdiye kadar onu nasıl memnun edeceğini çok iyi biliyor olmalıydı.

"Sana göstermemi ister misin?" diye mırıldandı, büyük bir eliyle uyluğunun iç kısmını okşarken.

Kate ağzını açtı, ne çıkacağından emin değildi.

"Evet," dediğini duydu. "Evet, göster bana. Lütfen, Rone... Göstermeni istiyorum."

"Güzel. Çünkü seni çok fena boşaltmak istiyorum bebeğim."

Bacaklarının arasında tekrar diz çöktü, geniş omuzları onu ikiye böldü ve sıcak ağzını açık amına bastırdı.

Dilinin ucu zonklayan klitorisinin etrafında daireler çizmeye bağıladığında Kate inledi. Sonra da Kate'in sevdiğini söylediği gibi sağ tarafını yukarı ve aşağı yalamaya bağıladı. Doğruyu söylüyordu, diye düğündü Kate çılgınca- yetenekli dilinin sıcak küçük düğmesinin sağ tarafını okşuyor olması onu neredeyse Gehvetten çıldırtıyordu. Aslında, yüksek sesle inlediğini ve adamın saçlarını tekrar çekiştirdiğini fark etti.

Ne yaptığını fark ettiğinde kendini durdurdu ve ellerini yanlarına koyarak yatağı örten yorganı kavramaya çalıştı. Ama Rone yalamayı bıraktı ve ona baktı.

"Hayır, *Lalli*," diye mırıldandı kısık sesle, ellerinin nereye gittiğini gördüğünde. "Hayır, bana tutunmaktan korkma. Bunu seviyorum, bu da onun bir parçası. Ellerini saçlarımda hissetmek, beni daha yakına çekmek, beni tam olarak istediğin yere koymak."

"Sen... sakıncası yok değil mi?" Kate parmaklarını tekrar onun kalın siyah saçlarının arasından geçirmeye cesaret etti. "Seni incitsem bile mi?"

Rone yumuşak bir sesle, "Bebeğim, senin verdiği acı, başkasının verdiği zevkten daha iyidir," diye homurdandı. "O yüzden devam et, gerekirse saçımı çek, omuzlarımı tırmala... ne yapman gerekiyorsa yap. Bunu seviyorum. *Seni* seviyorum ve iyi hissettiğini bilmek istiyorum - sana ihtiyacın olanı verdiğimi bilmek istiyorum."

"Pekâlâ." Kate onun saçlarını hafifçe çekiştirirdi. "Beni biraz daha tadacak mısın?"

Ona vahşi bir sırıtış attı. "Bebeğim, daha başlamadım bile. Telafi etmem gereken altı ayım var - bütün gece boyunca senin tatlı amından beslenebilir ve durmaya hazır hissetmeyebilirim."

Tekrar öne eğildi ve bu kez Kate onun uzun, sıcak dilinin girişinin derinliklerine kayarak onu doldurduğunu hissetti.

"Oh!" diye soludu, elleri adamın saçlarında sıkılaştı. Rone boğazının arkasından aç bir ses çıkardı ve dilini Kate'in mümkün olduğuna inanamayacağı kadar derine soktu. Kate onun hevesle sularını yaladığını ve sonra daha fazlasını almaya çalışıyormuş gibi tekrar daha derine bastırdığını hissetti.

"Rone... *Rone*," diye bağırdı adam dilinin ucuyla klitorisini kızdırmak için yukarı doğru hareket ederken. Ağzı onu tadarken lezzetli bir şekilde sıcaktı ve aynı zamanda meme uçlarını okşamak ve çimdiklemek için uzanıyordu, vücudundan zevk kıvılcımları gönderiyordu ve doğrudan açık amına geri dönüyordu.

"Ah...*Tanrım*..." Zevki artmaya başladığında Kate inledi. Çok yakındı... çok yakındı... ve uzun zamandır ilk defa

aslında gelmek istiyordu.

Mimi onu Sarasota'daki parkta çıplak bulduğundan beri cinsel dürtülerini kontrol altında tutuyordu - kontrol altında tutması gereken çok şey olduğundan değil. Çoğunlukla tamamen yok olmuştu. Kate, vücudunu dolduran korku toksinlerinin bununla bir ilgisi olduğuna dair bir fikre sahipti. Ama şimdi toksinler gittiğine ve ona gerçekten değer veren bir adamla birlikte olduğuna göre, altı aylık arzu bir anda üzerine çöküyormuş gibi hissediyordu. Birdenbire uçurumun kenarına gelmiş, en ufak bir şey onu devirebilirmiş gibi hissetmeye başlamıştı.

Rone ona baktı, gözleri ihtiyaç ve arzuyla parlıyordu.

"Çok yakınsın, değil mi bebeğim? Boşalmak üzereyken her zaman yaptığın gibi titrediğini hissedebiliyorum."

"Ben... Sanırım öyle," diye itiraf etti Kate, kalçalarını biraz oynatarak.

"Güzel." Gülümsedi ve eğilip kızın kalçasını tekrar öptü. "O zaman rahatla bebeğim. Rahatla ve sana güzel... sert... bir *boşalma yaşatmama* izin ver."

Kollarını onun kalçalarının altından geçirerek daha da genişlemesini sağladı ve onu yeni, daha da açık bir pozisyona çekti.

Kate yumuÇak, Çakın bir nefes verdi ve sonra onu tekrar yalamaya baÇladı, diliyle GiÇmiÇ klitorisinin üzerinde gezindi ve balını sanki dünyanın en lezzetli tadıymıÇ gibi yaladı -ve ona göre belki de öyleydi.

Aniden orgazm sıcak bir gelgit dalgası gibi üzerine çöktü, nefes nefese kalmasına ve inlemesine neden oldu, parmakları adamın saçlarında sıkılaşıırken ve kalçaları adamın cızırtılı yanaklarının kenarlarını sertçe sıkarken onu titretti ve titretti.

"Oh, Rone... *Rone!*" diye seslendiğini duydu. Ve sonra, aniden, iki uzun parmağını girişine soktu ve içine doğru becerdi, onu doldurdu

Klitorisini emmeye ve yalamaya devam ederken, kanalının sonunu bulmak ve adını daha da yüksek sesle inletmek için derinlere bastırdı.

Kate inledi ve sırtını kamburlaştırdı, görüşü bir an için bulanıklaştı. Tanrım, buna inanamıyordu -bacaklarının arasında sadece dili ve parmaklarıyla onu boğaltan iri bir Kindred varken açıldığına inanamıyordu. Kısa bir an için Rone'la birlikte paylaştıkları hayatı, güzel, uzun günleri ve derin, karanlık geceleri, birbirlerine sarıldıklarını, birbirlerini sevdiklerini ve asla ayrı kalmak istemediklerini hayal ettiğini düşündü.

Sonra o kısa görüntü kayboldu ve Rone diliyle yeni bir Çey yaparken Kate yeniden boğalmaya bağladı. Nefes nefese kaldı, kalçalarını yukarı kaldırarak onunla buluştu, mümkün olduğunu bile bilmediği bir şekilde kendini tamamen verdi. Kontrolünü kaybediyordu, kendini kaybediyordu ve yine de hiç umurunda değildi... üzerine yıkanan zevkten başka hiçbir şey umurunda değildi...

Bölüm Yirmi İki

Daha sonra... çok daha sonra, sonunda bitmişti. Kate ne kadar zamandır bu iGi yaptıklarını bilmiyordu -büyük Kindred dizlerinin üzerinde, kalçalarının arasında ne kadar zaman geçirmişti- ama saatler sürdüğünden emindi.

Başlangıçta, bu kadar çok kez boşalmanın mümkün olduğuna inanmazdı. Ama Rone her orgazm arasında onu yeniden inşa etmeye başlamak için ne kadar beklemesi gerektiğini tam olarak biliyor gibiydi. Ayrıca onu boşaltmak için milyonlarca yol ve teknik biliyor gibiydi. Bir süre ellerini ve ağzını kullandıktan sonra, ona bir dizi sapıkça görünümlü seks oyuncağı gösterdi. Bazılarını onun için seçtiğini, bazılarını da Kate'in kendisinin bulup sipariş ettiğini açıkladı.

Kate bu çeşitlilik karşısında şaşırmıştı ama Rone ilişkilerini taze tutmak için birlikte yeni şeyler denemekten hoşlandıklarını açıkladı. Ve tabii ki, Kate ne kadar sık boşalırsa boşalsın, Rone her zaman onu tekrar boşaltmak, ona daha fazla zevk vermek istiyordu...

Sonunda Kate daha fazla dayanamadı. Bitkin düğmüştü ve Rone'un da bitkin düğmemiş olmasına Çağırılmıştı. Ama büyük Kindred ona zevk vermek söz konusu olduğunda yorulmak bilmez görünüyordu.

"Rone," diye fısıldadı, adam kalçalarını öpüp yalarken saçlarını okşadı ve son orgazmı sırasında onun için döktüğü balı temizledi. "Lütfen, ben... ben gerçekten yorulmaya başladım. Sence bu kadar yeter mi? En azından şimdilik?" Sormak zorundaydı çünkü adamın gözleri hâlâ maviden çok gümüş rengindeydi ve bu onu endişelendiriyordu.

Rone ona son bir kez yaladı ve başını kaldırıp baktı.

"Sanırım öyle. Üzgünüm bebeğim, seni *çok* özledim."

"Anladım," dedi Kate kuru bir sesle ve ona küçük bir gülümseme verdi. "Ve bu... inanılmazdı. Arka arkaya bu kadar çok boşalabileceğimi... bilmiyordum."

Ona tembel bir sırıtış attı. "Bu bizim rekorumuz bile değil."

"Değil mi?" Kate şaşkınlıkla ona baktı. "Ama nasıl... nasıl Muhtemelen...?"

"*Açlığın* gerçekten kötü olduğu gecelerde genellikle şöyle başlarız - seni tatmam ve ağzımla tekrar tekrar boşalmanı sağlamamla - sana klitoral orgazm yaşatmamla" diye açıkladı. "Sonra Üreme Koltuğuna geçiyoruz ve gecenin geri kalanını orada geçiriyoruz. İçine girdiğimde ve sikimden gelen döl ve sperm senin üzerinde işe yaradığında, sana vajinal orgazmlar yaşatabilirim - az önce yaşadıklarından çok daha derin, daha sert ve daha uzun."

"Gerçekten mi?" Kate ağzının kuruduğunu hissetti. "Ama ben... klitoral ya da vajinal orgazmlarla ilgili her şeyin bir efsane olduğunu sanıyordum."

"Eğer bir insan erkeğiyle birlikteysen olabilir," dedi Rone ona. "Ama bir Wulven Kindred ile durum tamamen farklı. Vücudumun ürettiği bileşikler, içine girdiğim anda seni etkilemeye başlar. Ve ilk kez boşaldığımda, sisteminize yayılır ve G noktanızı uyarır ve sizi çoklu orgazmik hale getirir."

Kate kaşlarını çattı. "Çoklu orgazmı duymuştum. Ama çoklu orgazm ne demek?
çoklu *orgazmik* ne demek?"

"Bu, saatlerce süren uzun, tek bir boşalma hissi verene kadar birbiri içinde eriyen uzun bir orgazm zinciri." Rone ona tembel bir sırıtış attı. "Bu sadece bir Wulven Kindred ile mümkün çünkü vücutlarımız eşlerimizi memnun etmek için salgıladıkları bileşikler sayesinde."

"Vay canına." Kate titrek bir kahkaha attı. "Kulağa harika geliyor ama... henüz buna hazır mıyım bilmiyorum."

"Tabii ki hayır bebeğim," dedi hemen. "Anlıyorum, hâlâ beni yeni yeni tanımaya çalışıyorsun. Aslında, anıların geri gelene kadar sevişmeyi ertelemenin daha iyi olacağını düşünüyorum."

Kate dudağını ısırıldı. "Ama ya hatırlamazlarsa? Ya eskiden nasıl olduğumuzu asla tam olarak hatırlayamazsam?"

Onun yanağını hafifçe okşadı. "Sanırım zamanla olacaklar. Ama eğer olmazsa, seni kendime yeniden aşık etmeye çalışmam gerekecek."

Kate onun güümüĞ mavisi gözlerindeki niyetli ifade karĞısında yanaklarının kızardığını hissetti.

"Keşke... keşke şimdi hatırlayabilseydim," dedi alçak bir sesle. "Keşke senin benim için hissettiklerini ben de senin için hissedebilseydim, Rone."

"Zamanla olacaksın. En azından umarım ve Tanrıça'ya dua ederim ki öyle olur," dedi ciddi bir şekilde. "Sahip olduğumuz şey çok değerli ve mükemmeldi, *Lalli*. Ama bunu en baştan yeniden inşa etmemiz gerekiyorsa, o zaman bunu yapmaya hazırım. Daha önce de söylediğim gibi, sen beklemeye ve uğruna çalışmaya değersin."

"Teşekkür ederim." Kate ona utangaç bir gülümseme verdi. Ėtiraf etmeliydi ki, eğer amacı kendisini sevmesini sağlamaksa, büyük Kindred kesinlikle bunu baĞarmıĞtı. Ondan ne kadar büyük olursa olsun, hiçbir zaman tatlı, nazik ve kibar biri olmamıĞtı. Ve az önce bacaklarının arasında saatlerini geçirmesi, karĞılığında hiçbir Ėey istemeden onu tekrar tekrar boĞaltması bir gösterge ise, Kate onun Ėimdiye kadar sahip olduğu en hassas ve verici sevgili olması gerektiğini düĞündü.

Bunu düşününce, Rone'un onu saatlerdir kelimenin tam anlamıyla tatmin ederken, bir kez bile bu iyiliğe karşılık vermeyi teklif etmediğini fark etti.

"Um, Rone?" diye sordu, ona kararsızca bakarak. "Sen benim için çok şey yaptın, yani uzun zamandır beni tattın ama ben senin için hiçbir şey yapmadım."

Şaşırmış görünüyordu. "Benim için hiçbir şey yapmadın da ne demek? Seni tatmama izin verdin bebeğim, bu bana verebileceğin en büyük zevk hediyesi."

"Bunu söylemen çok tatlı," dedi Kate gülümseyerek. "Ama beni defalarca boğalttın ve kendin hiç boğalmadın. Ğstiyor musun... inmek için yardıma ihtiyacın var mı?"

Güldü, kızın sevmeye başladığı derin bir gürleme sesiydi.

"Neredeyse her zaman senin üzerine indiğimde boşaldığımı söylediğimi hatırlamıyor musun?"

"Ah...doğru ya." Kate bunu unutmuştu. "Gerçekten seni kadar tahrik ediyor mu?" diye sordu Ğüpheyile.

"Evet bebeğim," diye usulca homurdandı. "Balını tatmak ve adımı söylediğini duymak... tatlı amının dilimin ya da parmaklarımın etrafında sıkılaştığını hissetmek- *inanılmaz* erotik. Muhtemelen ben de senin bu gece geldiğin kadar çok geldim, belki daha fazla. Aslında..." Ayağa kalkarken yüzünü buruşturdu. "Gerçekten gidip temizlenmem gerekiyor. Şaftıma fiziksel olarak dokunmadığında o kadar çok döl üretmiyorum ama yine de oldukça yapışkanım."

"Peki... Wulven Kindred da çoklu orgazm yaşıyor mu?" Küçük banyoya girip biraz su akıtmaya başladığında Kate ona sordu.

"*Bütün* Kindred erkekleri öyledir," diye seslendi Rone sıçrayan suların sesi üzerine. Banyodan cırlılıp, sadece zayıf kalçalarına sardığı bir havluyla çıktı. "Tanrıça bizi bu şekilde yarattı. Eşinizin içine girmek onu size bağlamanıza yardımcı olur ve bir kez oluştuktan sonra bağı güçlendirir."

Eşimizi ne kadar sık orgazma ulaştırabilir ve kendimiz de orgazm olabilirsek, ona o kadar güçlü ve sıkı bir şekilde bağlanmış oluruz."

"Sanırım bu mantıklı," dedi Kate. "Kindred'lar ömür boyu bağlandıkları için."

"Var," dedi Rone ciddiyetle. "Biliyorum ki insanlar sık sık boşanıp ama bu..." Başını iki yana salladı. "Bu bir insan için düşünülemez.

Kindred. Eşini bulduktan sonra onu terk etme fikri hayal bile edilemez. Tanrıça'nın senin için yarattığı tek mükemmel dişiye neden bir başkasını aramak için terk edesin ki?"

"Peki ya bir Kindred'in eşi ölürse?" Kate merakla sordu. "Başka biriyle yeni bir bağ kurabilir mi?"

"Bazıları yapabilir. Ama çoğu..." Rone başını salladı. "Pek çok Kindred erkeği eşinin ölümünden sonra hayatta kalamaz." Ona ciddiyetle baktı. "İşte bu yüzden, içten içe, senin hâlâ hayatta olduğunu biliyordum - sen alındıktan sonra bile, *Lalli*. Çünkü *ben* hâlâ hayattaydım. Eğer ölseydin... seni kaybetseydim..." Sesi boğuklaştı ve bir an için gözlerini kaçırdı.

"Oh, Rone..." Kate ona doğru gitti ve elini koluna koydu. Rone ona döndü ve onu sıcak, esnek çelik gibi hissettiren kollarıyla sararak kendine çekti. Kate kendi isteğiyle ona doğru gitti ve yüzünü onun geniş göğsüne bastırarak, Bağlanma Kokusu adını verdiği o sıcak, baharatlı aromayı içine çekti. Bu koku Kate'te ona sarılma ve asla bırakmama isteği uyandırdı.

"Seni bulduğum için çok minnettarım, *Lalli*," diye mırıldandı Rone onun saçlarını öperek. "Seni yeniden kollarıma aldığım için Tanrıça'ya şükrediyorum."

"Buna gerçekten inanıyor musun?" Kate ona bakarak sordu. "Yani, Kindred Tanrıçası'na inanıyor musun?"

"Sen de biliyorsun, sadece hatırlamıyorsun," dedi Rone ona yumuşak bir sesle. "O gerçek ve çocuklarını önemsiyor. Onunla tanıştık, biliyorsun - ya da onu

En azından eylem. Arkadaşın Emily ve onun Canavar Kindred savaşçısı Tragar'ın birleşme töreninde."

Kate ona baktı. "Öyle mi? Gerçekten düğüne geldi mi? Birlikteliği kutsamak için falan mı?"

"Bundan biraz daha fazlası vardı." Rone'un ağzının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi. "Ama o gün törende olan herkesin gerçek bir inanan olduğunu söyleyelim - daha önce ateist olsalar bile."

"Keşke hatırlayabilseydim," dedi Kate hüzünle. "Flame and Frost'a gelmeden önce sadece annemle ilgili son anılarımı yeniden hatırlamak ve son üç yıldır ne yaptığımı öğrenmek istiyordum. Ama şimdi, şey..." İç çekti. "Keşke ben de *bizi* hatırlayabilseydim."

"Yapacaksın." Rone onun saçlarını okşadı. "Belki G'nera'ya geri dönmek hafızanı canlandırmana yardımcı olur."

"Sen... sen değişirken ben nereye gideceğim?" Kate, büyük Kindred'in devasa, kıllı bir canavara dönüştüğü düğünceyle içinden geçen küçük ürpertiye engel olamadı. Neye benzeyecekti ki? Bir tür kurt adama mı? Kate bilmiyordu ve öğrenmek istediğinden de emin değildi.

"Bir akrabam var - annemin kız kardeşi - sizin 'teyzem' dediğiniz kişi sanırım," dedi Rone. "Tante Corii. Seni hep sevmiştir; ben Howlund'a gidip dolunayların birleştiği gece Canavar'ımı serbest bırakırken sen de onunla kalabilirsin."

Kate kıpırdandı. "Bu biraz garip olabilir - onu hiç tanımadığım halde onunla kalmam."

Güldü, yine tüm vücudunu sarsan o derin gümbürtü.

"Canavarımı serbest bırakmak için G'nera'ya *ilk* gittiğimizde de böyle demiştin. Ama inan bana, Tante Corii seni *seviyor* ve sen de onu gerçekten seviyorsun.

Ben de. İyi geçineceksiniz, merak etmeyin."

"Peki ya sen? Howlund'un evinde iyi olacak mısın?" Kate sordu. "Seninle gelmemem gerektiğine emin misin?" Gerçekten istediğinden değil ama teklif etmesi gerekiyormuş gibi görünüyordu.

"Hayır, hayır, üzerimi değiştirirken yanımda olmanı istemiyorum." Rone'un sesi ilk kez sertleşti ve gözleri tehlikeli bir şekilde parladı.

"Özür dilerim," dedi Kate hızla, ondan bir adım geri çekilerek. "Sadece düşündüm de... Bir anısı su yüzüne çıkmaya çalışırken kaşlarını çattı. "Diğer kızlar bazen oraya arkadaşlarıyla birlikte gitmiyorlar mı?"

"Öyle," diye ağır bir şekilde itiraf etti. "Genellikle birleşmelerinden sonraki ilk değişim sırasında, bir dişi eşine Howlund'a kadar eşlik eder ve onun Canavarını evcilleştirmeye çalışır."

"Peki değiştiğinde ne olacak... Canavarının onun etrafında ortaya çıkmasına izin verdiğinde?" Kate'in ağzı kurudu ama yine de sormaya devam etti.

"O zaman ya onun Canavarını evcilleştirir ve o da onu doğurur ya da..." Rone derin bir nefes aldı. "Ya da onu evcilleştirmeyi başaramaz ve ölür."

"O... ölüyor mu?" Kate belli belirsiz sordu. "Onu öldürüyor mu?"

Rone sertçe başını salladı. "Eğer Canavar onu eşi olarak kabul etmezse, onu lime lime eder."

"Ama... bunun bizim için bir sorun olmayacağını söylediğini sanıyordum?" Kate sordu. "Canavarınızın beslenmekten çok üremekle ilgileneceğini söylediğini sanıyordum."

"Öyle inanıyorum," diye homurdandı Rone. "Ama bunu sana yapmayacağım, *Lalli*.

-Seni bu şekilde almayacağım. Bu çok kaba, çok sert. Canavar'ın içinde hiç nezaket yok ve sen çok küçüksün... çok narinsin." Gözlerini kaçırdı. "Bu çok fazla..."

"Ne gibi?" O sözünü kesince Kate sordu.

"Tecavüz gibi," dedi Rone sertçe, doğrudan ona bakarak. "Canavarla çiftleşmek böyle bir şey işte. Tecavüzdür. Ve ben bunu sana yapmayacağım- özellikle de üniversitede neler yaşadığını bildiğim için."

"Özür dilerim." Kate elini ağzına götürdü. "Ben... ben bilmiyordum."

İçini çekti. "Hatırlamıyorsun ama bu tartışmayı daha önce de yapmıştık. Aslında beni bunu yapmaya, seni Canavar formuma sokmaya ikna etmeye çalıştın ama tabii ki reddettim." Başını iki yana salladı. "Yaşadığımız en kötü tartışmalardan biriydi."

"Öyle miydi? Ama neden? Bunu neden isteyeyim ki?" Kate başını sallayarak sordu. Neden onun tarafından tartaklanmayı ve Canavar'la sert bir seks yapmaya zorlanmayı istemişti ki? Fazladan sapık falan mıydı? İsteyeceği, hatta katlanabileceği bir şey gibi gelmiyordu. Öyleyse neden...?

"Çünkü bir bebeği çok istiyordun," dedi Rone yumuşak bir sesle. "Ve Canavar'la çiftleşmek bir dişi hamile bırakmanın neredeyse kesin bir yoludur."

"Ama... ama ben Üreme Koltuğu'nun bunun için olduğunu sanıyordum," diye itiraz etti Kate, gözleri odanın bir köşesindeki garip, sallanan sandalyeye kayarak.

Rone ona, "Üreme Sandalyesi'nin, Canavar'la tek bir gece yoğun bir şekilde üremenin yapabildiğini başarması daha uzun sürer - bazen yıllar," dedi. "Gördüğünüz gibi, bir Wulven tohumunun kök salması için bir dişinin vücudunun hazırlanması gerekir. Bu, Üreme Koltuğunda uzun, yavaş, nazik seanslarla ya da Canavarla sert bir sikiş gecesiyle başarılabilir. Beklemekten yorulmuştun; bir aile kurmak istediğini ve Canavar'ımın sana zarar vereceğinden korkmadığını söylemiştin. Bu yüzden..."

Cümlesini yarım bıraktı.

"Anlıyorum." Kate başıyla onayladı. "Şey, benim için endişelenmene gerek yok."

"Şu anda öyle bir şey yok zaten. Bir aile kurmaya hazır değilim."

"İşte bu yüzden ben Howlund'da üstümü değiştirirken sen Tante Corii'yle kalacaksın." Rone ona gülümsedi. "Onunla tekrar tanışana kadar bekle, ondan gerçekten hoşlanacaksın."

* * * * *

"Vay vay vay, bu benim en sevdiğim kız kardeşimin oğlunun tüm evrendeki eşi değil mi?" Tante Corri Kate'i kollarını açarak karşıladı, tıpkı Rone'un bildiği gibi. Rone önceden arayıp Kate'e neler olduğunu ve ne beklemesi gerektiğini bildirerek önlemini almıştı ve Kate de bunu anlayışla karşılamıştı -bir kısmı hariç...

"Yani *hâlâ* Canavarını evcilleştirmesine izin vermeyecek misin?" sormuştu Rone, Howlund'a giderken Kate'in kalabileceği bir yere ihtiyacı olduğunu açıkladığında.

"Tante Corii, bunu daha önce de konuşmuştuk," demişti Rone ona sabırla, görüntü ekranından konuşurlarken. "Kate benim için çok hassas ve değerli, onu Canavar'ımın yanında riske atamam."

Yaşlı kadın kırışmış saçlarını salladı ve *cık cık* diye bir ses çıkardı.

"Minyon olduğunu biliyorum Rone, ama G'nera'da eşinin Canavarını evcilleştiren neredeyse onun kadar küçük kızlar var. Sana söylüyorum, o bunu yapana kadar ikiniz arasında gerçek bir bağ oluşmayacak."

Rone, "Daha önce gayet iyi idare ediyorduk ve o hiç evcilleştirmemişti," diye belirtmişti. "Ve o Dünya'dan, Tante. Oradaki dişiler daha narindir."

"Hassas ya da değil, Canavarınızı evcilleştirmesine izin vermeyerek şeylerin doğal düzenine ve Tanrıça'nın iradesine karşı geliyorsunuz."

"Onu çok seviyorum, onu daha yeni geri aldım ve onu tekrar kaybetme riskini göze alamam." Rone tedirginlikle elini saçlarında gezdirdi. "Lütfen, Tante Corii, ben kürk formumu alırken onun sizinle kalmasına izin verin."

"Şey..." İç çekti. "Pekâlâ. Senin bileceğin iş, Rone. Ama en azından bir noktada Canavar'ınla tanışmasına izin vermezsen pişman olacağını düşünmeden edemiyorum."

"Buluşacak bir şey yok," dedi Rone karanlık bir sesle. "Hepimiz Canavar'ın cinsel iştahıtan başka bir şey olmadığını biliyoruz. Bir erkeğin en kötü yanısıdır. Kate'in en kötü yanımı görmesine neden izin vereyim ki? Güvenli olsa bile bunu istemezdim."

Tante Corii nazikçe, "Eğer seni seviyorsa, Rone, iyiyi de kötüyü de kabul edecektir," dedi.

"Ama mesele de bu - beni sevmiyor - henüz değil. Yaşadığımız her şeyi, paylaştığımız her şeyi unuttu ve ne zaman hatırlayacağını bilmiyorum. Onu tekrar kendime getirmeye çalışıyorum, Tante. Onu korkutup kaçırmak ya da benden nefret etmesini sağlamak istemiyorum."

"Pekâlâ." Başını salladı. "Benimle kalabilir. Ama ileride bir gün, sana karşı duygularını yeniden kazandığında Canavar'ını evcilleştirmesine izin vermeyi düşünebilirsin."

"Umarım bu yakında olur." Rone iç geçirdi. "Ona çok aşığım Tante, hiç vazgeçmedim. Ama en başından beri onun bana olan güvenini inşa etmek zorundayım. Şu anda çok hassas bir dönemden geçiyoruz. Bu yüzden lütfen... o seninle kalırken aranızdaki ilişkiyi hafif tut. Tamam mı?"

"Pekâlâ, pekâlâ," demişti yaşlı kadın. "Burnumu ait olmadığı bir yere sokmayacağım. Kate'i bana getir, sen üstünü değiştirirken ben de ona göz kulak olurum."

"Teşekkür ." Rone bir rahatlama dalgası hissetmişti. Tante Corii'sini çok severdi, yaşayan tek akrabasıydı. Ama bazen gerçekten inatçı olabiliyordu...

Şimdi onu Kate'le tanıştırırken, Kate'in onu hatırlayacağını umuyordu. Söz veriyorum. Şimdiye kadar, en azından, en iyi davranışında görünüyordu...

"Seni tekrar görmek çok güzel!" dedi Kate'e ve ona kocaman sarıldı.

Kate de ona sarıldı, yüzünde kararsız bir ifade vardı.

"Sizi geçmişte tanıdığımı biliyorum ama korkarım şu anda sizi hatırlamıyorum. Anılarım..."

"Ben hepsini biliyorum, sen aldırma." Tante Corii ona gülümsedi. "Rone üstünü değiştirmek için Howlund'a gitmeden önce neden evimize gelmiyorsun ve hep birlikte sıcak bir fincan *chuurah* çayı içmiyoruz?"

"Aslında..." Rone bir ayağından diğerine geçerek gümüşü yeşil ve mavi ağaçlarla dolu ormana doğru baktı. "Artık gerçekten gitmek istiyorum. Özür dilerim Tante ama daha sonra sizi ziyaret edebilir miyim?"

"Tabii ki. Bir erkek, bir erkeğin yapması gerekeni yapmalıdır." Tante onun kolunu okşadı ve gülümsedi. "Sen git ve hiçbir şey için endişelenme. Kate ve ben birbirimizi yeniden tanıyacağız."

"Teşekkür ederim." Rone ona minnettar bir gülümseme ve yanağına bir öpücük kondurdu. Daha şimdiden içindeki Canavar'ın guruldadığını, dışarı çıkmayı, özgürce dolaşmayı, avlanmayı, öldürmeyi ya da üremeyi, hangisine izin verirse onu talep ettiğini hissedebiliyordu. Kürk formuna bürünmeyeli çok uzun zaman olmuştu - diğer yarısına nefes alması için izin vermeyeli çok uzun zaman olmuştu. Ama Kate'i de dudaklarından nazıkçe öpmek için bir an ayırdı.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı gözlerinin içine bakarak. "Yemin ederim yarın sabah döneceğim. Sadece burada, Tante Corii'nin yanında güvende kalacağına söz ver."

"Söz veriyorum." Kate ona baktı, soluk yeşil gözlerinde endişeli bir ifade vardı. "Ama... bu senin için güvenli olacak mı?"

Tante Corii eğlenerek güldü.

"Aman Tanrım çocuğum, kürk formunda olacak! Tanrıça'nın yeşil gezegeninde o formdayken ona zarar verebilecek hiçbir şey yok."

"Neyse, bunu bildiğim iyi oldu." Kate ona gülümsedi ve Rone onun güzel gözlerinde kendisi için duyduğu endişeyi görerek ısındı.

Yavaş yavaş bana geri dönüyor, diye düşündü. Yakında onun sevgisini tekrar kazanacağım ve eskisi gibi olabiliriz. Ve anılarını asla geri kazanamasa bile, birlikte yenilerini yaratabiliriz. Başka bir birleşme töreni - başka bir düğün - ne isterse onu yaparız. Yeniden bir ekip olacağız ve yapacağımız ilk şey o orospu çocuğu Karanlık Kindred İki'yi avlamak ve Kate'in hafızasını silmenin bedelini ödetmek olacak. Ondan sonra, istediğimizi yapmakta özgür olacağız... Finder'da hayatlarımızı yaşamak, evreni dolaşmak ve her gün birbirimizi sevmek, kaybettiğimiz mükemmel hayatı yeniden inşa etmek...

Bu harika bir düşünceydi - birlikte gelecekleri için mükemmel bir plan. Rone köşeyi döndüklerinden ve doğru yolda olduklarından emindi - artık hiçbir şey onları ayıramazdı.

Hiçbir şey.

* * * * *

"Onun 'kürk biçimi' ne anlama geliyor?" Kate, yaşlı kadınla birlikte bir tür çiçekli mavi sarmaşıkla kaplı küçük kulübenin içine girdiklerinde sordu. Bir masaya oturmuşlardı, masanın ayaklarının dördü de, ayakkabılarını çıkardığında ayaklarında cennet hissi uyandıran bir tür yoğun, mor yosunla kaplı zemine kök salmış gibiydi.

"Wulvan erkekleri Canavarları ortaya çıktığında böyle derler." Tante Corii, şampanya kadehi ile kahve fincanının çiftleşip bir bebek doğurmasına benzeyen uzun, ince bir içme kabına dumanı tüten bir fincan aromatik çay doldurdu.

"Yani... aslında bir hayvana dönüşmüyorlar mı? Ya da bir tür kıllı kurt adam tipi yaratığa?" Kate bilmek istiyordu.

"Aman Tanrım, çocuğum-hayır!" Tante Corii iyi huylu bir şekilde güldü. "Akrabalar ortaya çıkıp Wulven'lerle evlenmeye başlamadan önce öyleydiler. Kocaman lamba gibi gözleri ve parmağınız kadar uzun dişleri olan, kudurmuş, vahşi, dört ayaklı bir yaratığa dönüşürlerdi. Ancak Kindred genleri güçlüdür ve birkaç nesil içinde bunların çoğunu yetiştirdiler. Şimdi bir Wulven erkeği 'kürk formuna' girdiğinde çoğunlukla sadece biraz hırçınlaşıyor ve gözleri gümüşe dönüyor."

"Gerçekten mi? Hepsi bu kadar mı?" Kate biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Rone'un büyük, kötü Canavar'la ilgili tüm o korkunç konuşmalarından sonra, en azından Güzel ve Çirkin masalından bir karakter, daha da kötüsü bir tür kurt adam hayal ediyordu.

Tante Corii ona seviyeli bir bakış attı.

"İnan bana çocuğum, bu kadar yeter. Çünkü Canavar ortaya çıktığında, erkek bir Wulven sadece dıştan değişmekle kalmaz, *içten* de değişir. Onun iyi, terbiyeli ve medeni kısmı gitmiştir, sadece *gitmiştir*. Ve geriye kalan tek şey erkek formunda bir canavardır; sadece iki çıkarı olan bir canavar."

"Üreme ya da beslenme, değil mi?" Kate alçak bir sesle söyledi.

"Korkarım bu doğru." Tante Corii iç çekti. "Ama biliyorsun, bu Canavar'ın kötü ya da değersiz olduğu anlamına gelmiyor - o sadece hepimizin içinde yaşayan en basit ve doğrudan dürtülerin kişileştirilmiş hali. Sadece erkeklerde özellikle güçlüdürler, hepsi bu."

"Rone bana anılarımı kaybetmeden önce... Canavarını evcilleştirmek istediğimi söyledi," dedi Kate, çay flütüne ya da o garip içki kabına her ne deniyorsa ona bakarak.

"Öyle yaptın, çocuğum. İkiniz son kez burada olduğunuzda bana çok şey anlatmıştın." Yaşlı kadın bir an için masadan kalktı. Geri döndüğünde, bir elinde mavi deri ciltli, eski, yıpranmış bir kitap vardı. "İşte burada." Metni Kate'in önüne doğru kaydırды. "Bunu sana getirmemi istemiştin."

"Nedir bu?" Kate parmağıyla kitabın deri sırtını merakla okşadı. Sanki nesiller boyunca yüzlerce el dokunmuş gibi tuhaf bir Çekilde pürüzsüzdü.

"*Landii-Katrum-Teslimiyet* Cildi." Tante Corii mavi deriye çarpık bir parmağıyla vurdu. "İçinde erkeğinizin Canavarının sizden beslenmek yerine sizi doğurmasını nasıl sağlayacağınıza dair açık talimatlar var."

"Aman Tanrım. Bu gerçekten bir sorun mu? Yani, kızın yetiştirilmek yerine yenmesi sık sık olur mu?"

Yaşlı kadın omuz silkti. "Zaman zaman olur ama çoğunlukla eşleşme bir nedenden dolayı yanlış olduğunda ya da dişi evcilleştirmeye çalıştığı erkeği gerçekten sevmediğinde. Canavar bazı şeyleri hissedebilir - gerçek niyetlerin kokusunu alır ve eğer dişinin kalbinde gerçek sevgi ve şefkat yoksa, kokusundan bunun kokusunu alabilir. İşte o zaman işler kanlı bir hal almaya başlar."

Kate titredi. "Sanırım G'nera'da çok fazla altın avcısı yok, ha?" Sonra Tante Corii'nin yüzündeki şaşkın ifadeyi görünce açıkladı. "Sadece zenginlik ya da güç için evlenmek isteyen biri."

Yaşlı kadının yüzü aydınlandı. "Oh. Şey, hayır, yapmayız. Herhangi bir erkek Canavar böyle bir ikiyüzlülüğün kokusunu alır. Ve genellikle bu bir sorun teşkil etmez; neredeyse tüm Canavarlar seçtikleri dişinin kokusunu aldıklarında beslenmekten çok üremekle ilgilenirler."

Kate düşünceli bir ifadeyle, "Burada sadece aşk için evlenirseniz bunun hiç sorun olmayacağını düşünürdüm," dedi.

"Bir kadının ailesi tarafından birleşmeye zorlandığı birkaç trajik örnek var... Hatta bununla ilgili eski bir efsanemiz bile var. Trane ve Jalla'nın hikayesi."

"Trane ve Jalla? Kimdi onlar?"

"Bu çok eski bir hikâye; Kindred'lar G'nera'ya gelmeden ve Wulven erkeklerinin Canavarlarını biraz yumuşatmadan önce yaşanmış bir hikâye. Trane, Jalla adında bir dişiye derinden aşık olan bir erkekti. Ancak o da bir başkasına aşıktı," diye açıkladı Tante Corii. "Ama ebeveynleri bunun avantajlı bir eşleşme olduğuna karar verdiler ve Jalla istese de istemese de Trane'e katılmasına karar verdiler."

"Canavar tarafından öldürüleceğinden endişelenmiyorlar ?" Kate sordu. Yaşlı kadın başını salladı.

"Diğer aşkını geçici bir heves olarak gördüler. Trane'le birleştiği zaman onu sevmeyi öğreneceğinden emindiler. Ve böylece birleştiler." İçini çekti. "Bundan kısa bir süre sonra Trane, Jalla'nın diğer erkeğe duyduğu aşkın geçici bir heves olmadığını fark etti - *onunla* birleşmesi gereken kişi oydu. Trane ailesine gitti ve birleşmenin feshedilmesini istedi ama onlar böyle masraflı bir karar vermek için çok fazla risk olduğuna karar verdiler ve talebini reddettiler."

"Peki ne yapabilirdi?" Kate oldukça soğumuş olan çayından bir yudum alarak sordu.

"Trane, Jalla'ya gerçekten aşıktı. Ve Jalla bu aşka karşılık vermese de, onun incinmesini ya da ölmesini istemiyordu. Bu yüzden onun Canavarını evcilleştirmeye çalışmasına izin vermeyi reddetti çünkü onun için korkuyordu. Ancak Howlund'a bir sonraki gidişinde anne ve babası onu bir tuzağa düşürdü. Onu zorla

ikisi birlikte ve şey... Canavar onu öldürdü." Tante Corii gri başını üzüntüyle salladı.

"Oh, hayır!" Kate elini ağzına götürdü. "Bu çok üzücü! Sonra da hayatının geri kalanında bu suçluluk duygusuyla mı yaşamak zorunda kaldı?"

"Hayır çocuğum, o suçluluk duygusuyla yaşamadı."

"Yapmadı mı? Neden?" Kate sordu. Bir tür hayvani füğ durumundan uyanıp sevdiği kişiyi incittiğini ya da öldürdüğünü fark etmenin ne kadar korkunç olabileceğini hayal edebiliyordu. O... o kendini mi öldürdü?" diye sordu, bunun G'nera'nın *Romeo ve Juliette* hikâyesi versiyonu gibi olduğunu düşünerek.

"Bir bakıma. Kendini *Ei'wani'*ye, yani yaşayan ölüme teslim etti," dedi Tante Corii.

"Yaşayan ölüm mü?" Kate başını salladı. "Anlamıyorum."

"Bu, bir Wulven erkeğinin vahşi doğaya -sadece Howlund'a değil, *Corith al Cruthe*'nin kenarındaki çöllere- Ölüm Çölü'ne gitmesidir. Orada bilincinden sonsuza dek vazgeçer ve Canavarının onu tamamen ele geçirmesine izin verir, böylece yaptığı korkunç şeyi bir daha asla düşünmek zorunda kalmaz."

"Oh, bu korkunç!" Kate haykırdı.

Tante Corii, "Yine de bazı erkekler bunu yapar - genellikle korkunç bir şey yaptıklarında ya da akıllarının kaldıramayacağı kadar büyük bir kayıp yaşadıklarında," dedi. "Dürüst olmak gerekirse, sen kaybolduğunda Rone'un kendisinin de Ölüm Çölü'ne gidebileceğinden korkuyordum. Ve eğer seni bulmasaydı, bulabilirdi de."

"Lütfen böyle konuğma, buna dayanamıyorum," diye fısıldadı Kate. "Ben... ben böyle bir şeyi *düşünmek* bile istemiyorum."

Tante Corii'nin soluk mavi gözlerindeki bakış biraz yumuşadı. "Ona gerçekten değer veriyorsun, değil mi çocuğum?"

"Öyle," diye itiraf etti Kate. "Ya da etmeye *başlıyorum*. İlk tanışmamız ve açık olmamızla ilgili tüm anılarımı kaybettiğimden beri, sanki sıfırdan başlıyorum gibiyiz. Ama Rone o kadar nazik, kibar ve sabırlı ki, ona ilk seferinde neden aşık olduğumu anlayabiliyorum."

"Ve yeniden düşmeye başlıyorsun." Tante Corii ona gülümsedi. "Seni gördüğüm ilk anda kız kardeşimin oğlu için doğru kadın olduğunu anlamıştım Kate. Bu ikinizin yaşadığı korkunç bir aksilik ama Tanrıça'nın yardımıyla yakında tekrar bir araya geleceksiniz ve her zamankinden daha güçlü olacaksınız. Ve belki o zaman bunu kullanabilirsin." *Landii-Katrum*'un mavi deri cildine bilerek dokundu.

"Bende kalabilir mi? Çalışmak için?" Kate sordu. "Yani, çok eski olduğunu söyleyebilirim ama söz veriyorum ona dikkat edeceğim."

Yaşlı kadın ona, "Nesillerdir ailemizden bize geçiyor," dedi. "Yani artık senin hakkın. Sadece Rone'un seni onunla görmesine izin verme, o senin almanı istemedi."

"Çünkü Canavarını evcilleştirmeye çalışırsam... bana zarar vereceğinden korkuyor," dedi Kate. "Bunun... şey, *tecavüz* gibi bir şey olduğunu söyledi." Bunu söylerken yanakları yanıyordu ama Rone'un teyzesi onun sözlerini sakın karşılamış görünüyordu.

"Evet, bu sert bir çiftleşme ve bu konuda hata yapmayın," dedi açık yüreklilikle. "Ama bir erkeğin Canavarını evcilleştirmeye şefkatli öpücükler ve nazik sevişmeler bekleyerek gitmezsiniz. Boyun eğmeye hazır ve istekli olmalısın ve seni aldığında bunun güzel ya da tatlı olmayacağını anlamalısın. Sert ve çiğ, uzun ve sert olacaktır. Ama eğer buna hazırsanız, Canavar'a boyun eğmekten zevk alabiliyorsanız ve kendinizi ona açabiliyorsanız, o zaman bunun bir tecavüz olması gerekmez."

"Anlıyorum." Kate'in yanakları hâlâ yaşlı kadının açık sözlülüğü karşısında yanıyordu ama anlayabildiğini düşündü. Canavar'la çiftleşmek için belli bir zihniyete sahip olmak gerekirdi - kendini onun

Vahşı sevişme ve onun cinsel arzularına boyun eğme. Tante Corii'nin ona verdiği kitabın adının Boyun *Eğme* Kitabı olmasının nedeni de kuşkusuz buydu.

"Anladığınıza sevindim," dedi Tante Corii. "Hoş bir şey değil ama aynı zamanda iyi de olabilir. Özellikle de erkeğinin kollarında uyanıp aranızdaki bağı hissettiğinde ve bir daha hiçbir şeyin seni ayıramayacağını bildiğinde."

Kate kaşlarını çattı. "Ama eğer buradaki herkes bunu yapıyorsa - eğer tüm dişiler bir Wulven erkeğiyle çiftleştiklerinde bunu yapıyorsa - o zaman Rone neden *benim* yapmama izin vermekte bu kadar isteksiz?"

"Şey..." Tante Corii iç çekti. "Sanırım sana zarar vermekten korkuyor. Çok küçük olduğun için, biliyorsun."

"Evet, bunu biliyorum," dedi Kate. "Bunu bana o söyledi. Ama başka bir nedeni var mı - gezegenindeki diğer tüm erkeklerin yaptığı şeyi yapmakta bu kadar isteksiz olmasının altında yatan bir sorun mu?"

"Ah, çok akıllısınız." Tante Corii başını salladı. "Aslında var. Rone'nin bir kadın akrabası vardı - ona ne diyeceğinizden emin değilim - kardeşimin kızı."

"Sanırım bir kuzen," dedi Kate.

"Pekala o zaman, bir kuzen. Her neyse, Rone'dan büyüktü ama Rone onu büyük bir kardeş gibi severdi. Ona Le'la derlerdi." Tante Corii üzgün görünüyordu. "O artık yok - Mavi Humma yıllar önce, henüz bir tedavimiz yokken bölgemizi kasıp kavurduğunda onu da aldı. Ama ölmeden önce..."

"Ona bir şey mi oldu?" Kate nazikçe sordu. "Erkeğinin Canavarını evcilleştirmeye çalışırken sorun mu yaşadı?"

Tante Corii ağır bir sesle, "Bu... özellikle sert bir çiftleşmeydi," dedi. "Sevdiği erkek, Canavarını dışarı salmadığında bile aşırı nazik değildi."

Ve onu evcilleştirmeye gittiğinde, şey... onu yaraladı."

"Yaraladı mı?" Kate kaşlarını çatı. "Ama ben bir Wulven erkeğinin eşinin yaralarını iyileştirebildiğini sanıyordum. Rone benim için bazılarını iyileştirdi." Rone'un onun sırtını nasıl yaladığını düşündü ve ürperdi.

"Ve öyle de yapabilirler - taze yaraların iyileşmesi kolaydır. Üreme sırasında erkeğin Canavar'ı tarafından açılmadıkları sürece. Bu yaralar -dişler ya da pençelerle açılan yaralar- asla iyileşemez ve kötü iz bırakırlar." Tante Corii iç çekti. "Bu Wulven biyolojisiyle ilgili, anlıyorsunuz ya - Canavar eşini işaretlemek *istiyor*, böylece başka hiçbir erkek ona yaklaşamayacak. Bu yüzden çiftleşme sırasında özel bileşikler üretiyor ve bu da onu yaraladığı her yerde yara izleri oluşmasına neden oluyor."

"Ve nerede... Le'la nerede yaralandı?" Kate sordu.

"Buradan... buraya." Yaşlı kadın parmağıyla alnından elmacık kemiğine doğru bir çizgi çizdi. "Sağ gözünü de kör etmiş. Zavallı kız, bir daha asla eskisi gibi görünmedi. Önceden çok güzeldi."

"Aman Tanrım, bu *korkunç*." Kate, Rone'un Canavarını evcilleştirmeye çalışmak için Howlund'a gitmediğine sevinerek ürperdi.

Tante Corii ona "Bu kadar kötü bir şey nadiren olur," dedi. "Çiftleşme yaralarının çoğu küçük ve göze çarpmaz. Ama sevgili Le'la'sının bu şekilde yaralanmış olduğunu görmek Rone'u oldukça etkilemişti, daha çok gençti. Ve yırtılan sadece yüzü değildi."

"O... o değil miydi?" Kate, Rone'un sevgili kuzeninin başka nerede yaralandığını sormaya neredeyse korkuyordu.

"Korkarım öyle değil. Dediğim gibi, onu çiftleştiren kişi kibarlığıyla tanınmıyordu. Ve Canavar formundayken, şey..." Tante Corii başını salladı. "Şifacı gelip onu muayene etmek zorunda kaldı -biliyorsun, bacaklarının arasını? O kadar kötü yaralanmıştı."

"Uh..." Kate ne diyeceğini bilemedi.

"Her neyse, Rone'un dışarıda oynadığını sanıyorduk ama daha sonra dolapta saklanıp olan biten her şeyi dinlediği ortaya çıktı. Zavallı Le'la acı içinde ağlıyordu ve şifacı onun ne kadar zorlandığını, içini nasıl morarttığını söylüyordu..." Başını iki yana salladı. "Rone bunları yıllarca duyduğunu bana itiraf etmedi, biliyorsun ama itiraf ettiğinde, sevdiği bir dişiye asla böyle bir şekilde zarar vermeyeceğine yemin etti. *İşte* bu yüzden, Wulven'in ve Tanrıça'nın bizim için emrettiği yol bu olsa bile, Canavarını evcilleştirmeye çalışmanı istemiyor."

"Ben onun Canavarını evcilleştiremezken daha önce nasıl idare ediyorduk?"

Kate sordu. "Sen bir yolu buldun bir şekilde ." Tante Corii baktı

onaylamayarak. "Ama bu, aranızda tamamlanmamış bir bağ olduğu anlamına geliyordu. Ve ben gerçekten

Sizi bir arada tutacak tam bir bağa sahip olsaydınız anılarınızın bu kadar kapsamlı ve kolay bir şekilde silinmeyeceğine inanıyorum. Eksik bağlanmış olmak sizi dışarıdan gelecek saldırılara karşı savunmasız kılar; kendinizi tamamen birbirinize vermenizi engeller."

"Anlıyorum," dedi Kate tedirginlikle.

"Sen sadece bunu düşün ve *Landii-Katrum*'un o kopyasını çalış." Kitaba tekrar dokundu. "Ve eğer kendin kullanmazsan, reşit olduklarında oğlun ya da kızın için sakla. Çünkü Rone'la yakında bir aile kuracağınızı biliyorum - muhtemelen sizi bir dahaki sefere Üreme Koltuğu'na götürdüğünde."

"Oh...uh..." Kate yanaklarının ısındığını hissedebiliyordu. "Sanırım öyle."

"Öyle olduğunu *biliyorum*," dedi Tante Corii kararlılıkla. "Son zamanlarda ikinizin de zor zamanlar geçirdiğinizi biliyorum -Rone bana o çılgın Ateş ve Kar'dan nasıl zor kurtulduğunuzu anlattı."

"Adı Alev ve Don'du," diye düzeltti Kate nazikçe. "Ama evet, tuhaftı ve çıkabildiğimiz için şanslıydık."

"Aynen öyle. Bu yüzden size odanızı göstereceğim ve rahatlamanıza izin vereceğim.

Sorun olur mu?"

"Bu..." Kate esnedi. "Ah, affedersiniz! Aslında bu harika olurdu. Gerçekten çok yorgunum," diye itiraf etti.

"Elbette öyle. Çiçek bahçesinin hemen yanındaki en iyi misafir odamı kullanacaksın ve bütün gece boyunca güzel kokular alacaksın."

Tante Corri onu küçük kulübenin içinden geçirerek arka odaya götürdü. Küçüktü ama Kate'in hemen sevdiği küçük kırmızı çiçeklerden bir battaniyeyle örtülmüştü yumuşak, alçak bir yatak vardı. Odanın bir köşesinde, Kate'i hayrete düşürecek kadar çok çeşitli çiçekle dolu bir bahçeye açılan bir kapı vardı.

Yaşlı kadın ona göstermek için kapıyı açtığı anda renk cümbüşünü inceleyerek, "Bunlar *muhteşem*," diye haykırdı. "Ve çok *güzel* kokuyorlar." Kimi narin, kimi zengin ve baş döndürücü bir aroma karışımı, yumuşak bir esintiyle küçük odaya taşındı.

"Ah evet, onların büyümesini seyretmeye bayılıyorum." Tante Corri bahçeye gururla baktı. "Uyurken kapıyı biraz aralık bırakırsan kokuları sana tatlı rüyalar getirecektir. Merak etmeyin, tamamen güvenlidir."

"Öyle mi? Peki ya Howlund'daki tüm erkekler?" Kate kararsızca ormana doğru baktı.

"Sen onu boş ver çocuğum. Bunları görüyor musun?" Tante Corri küçük bahçenin kenarına doğru yürüdü ve biraz zambağa benzeyen uzun mor çiçeklerden oluşan bir bordürü işaret etti. "Bunlar mor eldivenli geri kalanlar. Canavar formundaki bir erkek bunların kokusuna dayanamaz."

"Aylar birleştğinde bile mi?" Kate ürperdi ve gökyüzündeki iki gümüş diske baktı. Güneş ışığı azaldıkça

daha net ve açıkça birbirine yaklaşıyordu. Aylar çakıştığında Howlund'daki tüm erkeklerin aynı anda mı değişeceğini yoksa zaten akılsız Canavarlar mı olduklarını merak etti.

Rone'un teyzesi güldü. "Evet çocuğum, içinde Canavar olan tüm erkeklerin isteseler de istemeseler de dönmek zorunda oldukları yakınlaşmada bile. Bahçe sınırları içinde kaldığın sürece mor eldivenli bekçiler seni güvende tutacaktır."

Kate gülümsedi. "Burada kalacağım, söz veriyorum. Sadece o muhteşem battaniyenin altına sokulup biraz uyumak istiyorum. Gerçekten canlı çiçeklerden mi yapılmış?"

"Öyle, çocuğum." Tante Corii oldukça hüzünlü bir şekilde gülümsedi. "Benimle ilk tanıştığında da buna hayran kalmıştın. Ve sana kendi canlı battaniyeni yetiştirme tekniğini öğretmemi istemiştin."

"Belki bu sefer bana gerçekten öğretebilirsin," dedi Kate gülümseyerek. "Öğrenmeyi çok isterim."

"Bunu yarın konuşuruz," diye söz verdi Tante Corii. "Şimdilik senin için bir ışık bırakacağım." Yatağın yanındaki alçak masanın üzerinde duran küçük lambayı işaret etti. "Uyumaya hazır olduğunda üfleyerek söndürebilirsin. Unutmadan, en sevdiğin taç yapraklı elbiseni de senin için kurutucuya koydum." Başıyla odanın köşesindeki küçük kapıyı işaret etti. Ama kapı yerine çiçekli sarmaşıklardan yapılmış gibi görünen uzun bir perde vardı. "Bana hep canlı battaniyenin altında uyurken bunu giymenin sana en güzel rüyaları verdiğini söyledin."

"Öyle mi?" Kate omuz silkti. "Tamam, kulağa gerçekten hoş geliyor. Çok teşekkür ederim, Tante Corii."

"Bir şey değil, çocuğum. Şimdi biraz uyumaya çalış."

"Yapacağım," diye söz verdi Kate ve yağlı kadın kendini odadan dışarı atıp kapıyı arkasından kapatırken gülümsedi.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Kate odayı kendine ayırır ayırmaz küçük freskhaneye girdi ve Tante Corii'nin kendisi için bıraktığı "taç yapraklı geceliği" inceledi. Gerçekten de tamamen yeşil ve beyaz çiçek yapraklarından yapılmış uzun, dökümlü bir gecelik gibi görünüyordu. Omuzlarda beyaz ve açık renkle başlayan renk, etek ucunda yavaş yavaş koyulaşarak koyu zümrüt yeşiline dönüşüyor ve giydiğinde ayak bileklerinin etrafında dönüyordu.

"Aman Tanrım, bu *bir* Gey," diye mırıldandı Kate takdirle kendine bakarak. Taç yapraklı elbisenin sırtı yüksek, önü ise çok alçaktı ve göğüslerinin üst kısmını açık saçık olmadan şehvetli bir şekilde gösterecek şekilde ağıya doğru iniyordu. Elbisenin bedeni de çok güzel oturuyordu; kıvrımlarına öyle bir oturuyordu ki kendini bir tür su perisi ya da kurbağa gibi hissediyordu. Belki de geceleri ay ışığının aydınlatdığı bahçede yalınayak dolaşan bir çiçek ruhu...

Kate banyodan -ya da tuvaletten- çıktı ve bahçeye açılan açık kapıdan içeri baktı. Etekleri ayak bileklerinin etrafında havadan daha hafif bir şekilde süzülüyor gibiydi ve kendini G'nera'nın dolunayının ışığı altında çiçeklere özlemle bakarken buldu. Çok renkli çiçekler gümüş ve gölgelerle boyanmıştı ve yumuşak bir esinti zengin, baş döndürücü kokularını burnuna getirdi.

Çok güzel bir manzaraydı ve bu güzel taç yapraklı elbisenin içinde kendini onun bir parçası gibi hissediyordu. Serin, mumsu taç yaprakları çıplak teninin üzerinde duysal bir şekilde kayıyor, omurgasından aşağı bir zevk ürpertisi gönderiyordu. Sanki canlı bir ipek giymiş gibiydi, kendisi de bir çiçek gibiydi.

Bahçede olmalıyım, diye düşündü ve bu inanç kafasında çok gerçek ve kesin bir his uyandırdı. *Çiçeklerin arasında olmalıydım... olmalıydım-*

Neredeyse bir ulumaya benzeyen uzun, gırtlaktan gelen bir ılık sessizliği kesti. oktan kapıdan çıkıp bahçeye girmiş olan Kate aniden kaskatı kesildi. Ne yapıyordu acaba? Ve neden birdenbire dıarı çıkmak için bu kadar güçlü bir istek duymuştu?

Tehlike, diye fısıldadı kafasının içindeki Bilme. Dikkatli ol Kate, burada doğru olmayan bir eyler var.

Geri adım atan Kate kapıyı hızla kapattı. Neler olduğunu bilmiyordu ama ii ansa bırakmak istemiyordu. Hızla yatağa dönerek küçük kırmızı çiçeklerden oluan canlı yorganın altına girdi ve rahatlamak ve omurgasını saran huzursuzluk hissinden kurtulmak için uzandı. Ama yan döndüğünde, sert bir şey sırtını drtt.

"Ah!" Kate ne olduğunu bulmak için kapağın altına uzandı ve Tante Corii'nin ona verdiği mavi deri ciltli Teslimiyet Cildini ıkardı. Kaşlarını attı. Bu garipti; onu mutfak masasının üzerinde bıraktığına yemin edebilirdi.

Merakla n sayfayı çevirdi. Kitabın başığı daha önce hiç görmediği bir uzaylı yazısıyla yazılmıştı. Ama kan dolaşımindaki eviri bakterileri sayesinde kolayca okuyabiliyordu.

"Boyun Eğme Kitabı," Kate kendi kendine yüksek sesle okudu. "Canavar'ı baştan çıkarmanın ve ona boyun eğmenin yolu olarak, böyle bir şey isteyen kişinin güvenliği ve yararı için onu evcilleştirmek."

Hmm...ilginç.

Sayfayı çevirdi ve bir anda koyu renk saçlı ve parlak mavi gözlü bir kızın resmiyle karşılağtı. Kız, Kate'inkine neredeyse tıpatıp benzeyen bir elbise giyyordu, tek fark beyaz ve yeşil yerine beyaz ve mavi yapraklardan yapılmış olmasıydı. "Yapraklardan oluşan elbise gelenekseldir

ve Canavar'ı evcilleştirmek isteyen kişinin kokusunu yoğunlaştırmaya yardımcı olacaktır" ifadeleri yer aldı.

"Huh." Kate kendi elbisesine şüpheyle baktı. Bu elbisede düşündüğünden daha fazlası mı vardı? Kate'in Rone'un Canavarını evcilleştirmesine izin verilmesi gerektiğine açıkça inanan Tante Corii, Kate'e taç yapraklı elbiseyi hediye ederken pek de ince olmayan bir ipucu mu veriyordu?

Sayfayı çevirdi ve uzun boylu, kaslı bir adamın resmini buldu. Ay ışığının aydınlattığı bir açıklıkta çırılçıplak duruyordu ve gözleri saf gümüş rengindeydi, öyle ki gözbebekleri bile artık siyah değildi - diğerk renk tarafından yutulmuşlardı ve ona akılsız, hayvani bir ifade veriyordu. Göğsü ve kolları neredeyse kürke benzeyen yoğun bir kıl örtüsüyle kaplıydı ve başındaki saçlar tüylü ve vahşıydı.

"Bir Canavar olarak erkek," diye okudu Kate, başlığa bakarak. "Çok korkutucu olsa da, kürk formundaki bir erkeğin eskiden çok daha korkunç olduğunu belirtmek gerekir."

Bir sonraki sayfada ayı ile kurt arası bir şeye benzeyen kocaman, tüylü bir hayvan vardı. Bakışlarını dikmiş gümüş rengi gözleri ve Kate'in tüylerini ürperten uzun, keskin dişlerle dolu, hırıltılı bir ağzı vardı. Demek Wulvens'in Canavarı, Kindred onlarla melezleşmeye gelmeden önce böyle görünüyordu! Neyse ki Rone'un böyle bir şeye dönüşmesi konusunda endişelenmesine gerek yoktu.

Neye dönüştüğü önemli değil. Onu görecekt değilim ya, dedi kendi kendine. Ama yine de sayfayı çevirdiğinde midisinin çukurunda huzursuz bir his vardı.

Bu resimde taç yapraklı elbiseli kız, gümüş gözlü erkekle buluşmak için ay ışığının aydınlattığı koruluğa adım atıyor. Ellerini iki yanında, avuç içleri yukarı bakacak şekilde tehditkâr olmayan bir tavırla tutuyordu. Başını eğmiş

Boyun eğerek çıplak ayaklarına ve üzerinde durduğu çim halıya baktı.

Başlıkta "Canavarı evcilleştirmek isteyen kişi onun gözlerine bakmamalıdır - bu bir saldırganlık işaretidir" yazıyordu. "Sadece sessizce durun ve Canavar'ın yaklaşmasına izin verin."

Yani orada öylece durup alınmayı mı bekleyeceksin?

Kate büyülenmiş bir halde bir sonraki sayfaya geçti ve Canavar'ın kızı kokladığını gördü. Yüzünü kızın boğazının savunmasız sütununa dayamıştı ve ressam kızın yüzünde korku ve özlemin karıştığı bir ifadeyi göstererek mükemmel bir iş çıkarmıştı.

Başlıkta "Onu evcilleştirmek isteyen kadın, Canavar'ın kokusunu almasına izin vermeli ve ona yapmak istediği her şeye boyun eğmelidir," yazıyordu.

Kate mektubu okudu ve sonra kızın yüzünü biraz daha inceledi. *Adamın onu çiftleştireceğini mi yoksa boğazını mı parçalayacağını bilmiyordu. Ne kadar korkunç!*

Ama aynı zamanda ne kadar da ilgi çekici! Artık duramayarak bir sonraki sayfaya geçti ve görünüşe göre Canavar'ın kızı öldürmemeye karar verdiğini gördü - en azından henüz değil. Bu resimde kız çiçek yapraklarından oluşan elbisesinin önünü indirmiş ve göğüslerini sergiliyordu. Ay ıGıgında dolgun ve neredeyse ıGıl ıGıl görünüyorlardı, çilek karası meme uçlarıyla kaplıydılar. Ama Kate sadece birini görebiliyordu, çünkü diğeri, Canavar kızı kendine doğru çekip hassas tepe noktasını ağzının derinliklerine kadar emdiği için görünmüyordu.

"Canavar, onu evcilleştirmek isteyen kadının göğüslerini emecektir. Buna şikayet etmeden izin verilmelidir," diye yazıyordu.

Kate yatakta kıpırdandı, kırmızı çiçekli örtünün altında kalçalarını birbirine bastırdı. Bunu Rone'la yaptığını hayal edebiliyordu... elbisesinin önünü aşağı çekip göğüslerini ona sunduğunu...

Kes şunu, dedi kendi kendine huzursuzca. *Bunu yapmak zorunda değilsin, Rone bunu istemez.* Ama yine de, nedenini bilmese de, kızın alçakgönüllü teslimiyeti onu biraz ürpertti.

Hâlâ merak içinde olan Kate sayfaları çevirmeye devam etti. Bir sonraki sayfada kız çıplaktı ve elbisesi ayaklarına dolanmıştı. Belli ki daha kolay eriğebilmek için kendi isteğiyle elbiseden çıkmıştı. Ondan sonraki sayfada kız sırtüstü yatmış, dizlerini bükmüş ve bacaklarını açmıştı. Canavar kızın kalçalarının arasına diz çökmüştü ve Kate onun uzun, kırmızı dilinin kızın açık amını yaladığını gördü.

"Canavar, onu evcilleştirecek olanın tadına bakacak," diye yarı fısıldadı Kate kendi kendine okurken. "Ve buna hiçbir şikâyetle bulunmadan izin vermelidir. Eğer onun tadı hoşuna giderse, o zaman uygun teslimiyet biçimini gösterirse onu çiftleştirmeye devam edebilir."

Kate sayfayı çevirdi ve dudağını ısırdı. Bu resimde, uzun siyah saçlı kız Canavar'ın önünde diz çökmüş, kaslı kalçalarının arasından yükselen uzun, sert Çaftı hevesle yalıyordu. "Uygun teslimiyet şekli" bu muydu? Bir kez daha, bunu Rone'a yaptığını hayal etmekten kendini alamadı. Onun teninin sıcak ve baharatlı kokusuna bayılıyordu; onu yalayıp emdiğini hayal edebiliyordu.

Resmin altında "Canavarın kendisiyle çiftleşmesini isteyen kadın, onun rahminde fişkırdığını hissetmeden önce zevk kurbanı sunmalı ve onun tohumunun tadına bakmalıdır" yazmaktadır.

"Tanrım," diye mırıldandı Kate kendi kendine. "Porno gibi." Porno onu aşırı derecede azdırıyordu. Kırmızı çiçekli yorganın altında kalçalarını tekrar sıktı. Tanrım, belki de bu kitaba bakmayı bırakmanın zamanı gelmişti!

Ama bir şekilde kitabı elinden bırakamadı. Bunun yerine sayfayı çevirdi ve şimdi elleri ve dizleri üzerinde olan kızın resmini gördü. Daha doğrusu elleri ve kolları. Kalçaları genişçe açılmıştı ve amı tamamen

görüntü. Canavar onun arkasında, dizlerinin üzerindeydi. Som gümüş gözlerinde aç bir bakış vardı ve uzun, kalın şaftını koyu saçlı kızın savunmasız amının derinliklerine sokuyordu.

"Canavar'ı evcilleştirmek isteyen kadın, şikâyet etmeden ya da çekince koymadan kendini onun penetrasyonuna sunmalıdır," diye okudu Kate, kendi sesi kulaklarında boğuklaşırken. "Onu ehlileştirmek ve kendisine bağlamak için onun şaftını ve tohumunu defalarca içine almalı."

Kate kitaba baktı, nabızı hızla atıyordu. Tahakküm ve boyun eğmenin daha iğrenç bir sahnesini hayal bile edemezdi. Serin çimenlerin üzerinde cırılçıplak diz çökmek ve sevdiğiniz bir adamın -akılsız bir Canavar haline gelmiş bir adamın- içinizi doldurmasını ve sizi becermesini beklemek. Kendini ona açmak, onun seni sert ve hızlı bir şekilde, onu kontrol eden hayvani şehvet sonunda doyana kadar tekrar tekrar becereceğini bilmek...

"Kes şunu!" dedi kendi kendine yüksek sesle. "Bunu düşünmeyi bırak, bu olmayacak! Rone bunun olmasını istemiyor!" Onun da istediği söylenemezdi... Öyle değil mi?

Elbette bunun olmasını istemiyorum -Rone'un Canavarının bana bunu yapmasına izin vermek istemiyorum, dedi Kate kendine sertçe.

Eski kitabı kararlı bir şekilde kapattı ve yatağın yanındaki masanın üzerine koydu. Sonra lambadaki küçük, titrek alevi söndürdü ve kırmızı çiçekli yorganın altına sokuldu.

Bunu düşünmeyeceğim, dedi kendi kendine kararlılıkla. *Düşünmeyeceğim!*

Ama her nasılsa gözlerini kapattığında, Teslimiyet Cildi'ndeki canlı resimler gözlerinin önünde yanıp sönmeye devam ediyordu. Sadece gördüğü resimlerde kızın saçları siyah yerine kırmızıydı ve Canavar Rone'un yüzünü takıyordu.

Uyuması çok uzun sürdü ve sonunda uyuduğunda Kate çok garip rüyalar gördü...

* * * * *

"Sonunda uyudu, demek öyle," diye fısıldadı yaşlı cadı. Y ile birlikte ormanın kenarında durmuş, parlak ay ışığında kulübenin arka izliyorlardı.

"Nereden biliyorsun?" diye sordu alçak bir sesle.

"Onu hissedebiliyorum, doğru, yani hissedebiliyorum," diye cevap verdi. "Onun içinde bir güç var. Büyükanne See-er ona karşı özellikle dikkatli olmak zorunda, öyle de yapacak."

"Onun gücü umurunda değil," diye homurdandı Efendi İki, Y'nin kafasının içinde huzursuzca. "Yaşlı cadıya söyle de işine baksın! Onu Howlund'a, Wulven eşinin beklediği yere götürmeliyiz."

"Onu eşine götürmek ne kadar sürer?" Y yaşlı kadına sordu. "Efendim onu bir an önce oraya götürmek istiyor."

"Bu konuda korkma, züppe See-er onu yeterince iyi bir şekilde oraya götürecektir - eğer altının iyiye."

Y ona boğuk bir şingirtı sesi çıkaran bir torba para uzattı. Grandy See-er çantayı açtı ve değerli metalin ay ışığındaki donuk parlaklığına bakarak kıkırdadı.

"Pekâlâ. Efendinizin neden küçük hanımın eşinin Canavarını evcilleştirmesini istediğini bilmiyorum, sadece biraz sevişme mi görmek istiyor? Çünkü bu, bundan daha kolay ve daha az altın karşılığında halledilebilir. Geri vereceğimden değil." Çuvalı hızla hacimli göğsüne soktu.

"Bu seni ilgilendirmez," dedi Y sert bir sesle. Dürüst olmak gerekirse, Efendi İki'nin bunu neden istediğini hâlâ kendisi de bilmiyordu. Bir mesaj göndermek için olduğunu söylemişti.

Kindred'lara, ona zarar veremeyeceklerini ya da onu durduramayacaklarını bildirmek için.

Y'ye göre bu gereksiz yere karmaşık görünüyordu. Neden dişiyi ve erkeğini öldürüp cesetlerini Kindred Yüksek Konseyi'ne göndermek yerine onları çiftleştirmiyordu? Ama hayır, bu Efendisi için çok kolay olurdu. Wulven Kindred eşine zarar vermek istemediği için, yapması gerekenin tam olarak bu olduğunu ilan etmişti. Ama yine de Y'ye aptalca görünmüştü-

"Y, planımız hakkında olumsuz düşüncelerin mi var?" Usta İki'nin keskin sesi onun iç monologunu böldü.

Y, yaşlı cadının onu duymaması için nefesinin altından konuşarak, "Hayır, Usta - tabii ki hayır," diye hızlıca seslendi.

"Umarım öyle değildir." Usta'nın sesi hâlâ keskin ve şüpheliydi. *"Olumsuzluk hakkında ne hissettiğimi biliyorsun."*

"Evet, Usta-biliyorum." Y'nin eli refleks olarak sol kulağının altındaki, Usta'nın kişilik çipinin yerleştirildiği yumruya gitti. Scourge'un ana dünyasına yolculuk yaptıklarından ve Usta yeni güçler kazandığından beri, yumru değişiyordu. Artık ondan dışarı doğru kıvrılan, kabarık çizgiler vardı. Bazıları omuriliğine ulaşıyor gibi görünüyordu... bazıları da beynine doğru ilerliyordu.

Y, çizgiler amaçlanan hedeflerine ulaşırsa ne olabileceğini merak etti. Felç mi olacaktı, sadece Efendi'nin iradesine itaat edebilen bir kukla mı olacaktı? Kendi adına düşünebilecek miydi ve eğer düşünürse, Efendi her düşüncesini duyacak mıydı? İçinden bir korku spazmı geçti ama bunu saklamak için elinden geleni yaptı. Şu anda bunu düşünemezdi; Efendi'nin dikkati onun üzerindeyken olmazdı. Başka bir şeye odaklanmalıydı...

"Kendi kendine mırıldanman bittiyse, onu çıkardım," dedi Grandy See-er, Y'nin çılgınca düşüncelerini bölerek.

"Güzel," dedi Y, sesini güçlü çıkarmaya çalışarak. En azından Usta İki'nin diğer formu, yani Scourge ana gezegenindeki tanklarda yetiştirdiği devasa savaşçı formu burada değildi. Scourge ana üssünde kalmış, Usta'nın halledilmesini istediği bazı işlerle ilgileniyordu. *Kafamın içindeki bir ses olarak bana ancak bu kadarını* yapabilir, diye kendini teselli etti Y. *Ve düşüncelerimi hâlâ kendime saklayabilirim - en azından şimdilik.*

"Eee?" diye sordu yaşlı kocakarı. "Şimdi ne yapmak istiyorsun? Grandy-See-er onu bir yere yönlendirmeli mi?"

"Onu gönder," diye emretti Efendi İki. *"Durum kontrolüm altında - yeni güçlerim kızı artık uyku transında olduğu için yönlendirmeme izin vermeli."*

Y yaşlı kadına, "Ustam artık onu transa soktuğunuza göre kendi kendini idare edebilecek durumda," dedi. "Sizinle son görüşmemizden bu yana sizinkine çok benzer güçler kazandı."

Yaşlı kocakarı küçümseyerek burnunu çekti. "Onu transa girerken görmedim. Aslına bakarsanız, onu hiç görmüyorum. Eğer burada değilse kıza nasıl bir şey yapabilir ki?"

"Oh, o burada," dedi Y acımasızca. "Şimdi git cadı, paranı aldın ve biz de işimize bakmalıyız."

"İyi." Grandy See-er yine burnunu çekti. "Madem bu kadar ve güçlüsün, istediğin gibi olsun." Çalılıkların arasına daldı ve Y efendisinin yeni zihinsel güçleriyle gerçekten başa çıkabileceğini umdu. Aksi takdirde, öfkesini Y'den başka kimseden çıkaramayacağı büyük bir öfke içinde olacaktı.

"Şimdi ne yapacağız, Usta?" diye sordu, uzun, kıvrıcık kızıl saçlı kızın bahçede hareketsiz durduğu yere bakarak, gözleri açık ama görmüyordu.

"Şimdi onu Howlund'a göndereceğiz ve eşiyile buluştuğundan emin olacağız," dedi Efendi İki Y'nin kafasının içinde sırtarak. "Ve oraya , bir sesini ödünç almam gerekebilir, Y. Eminim sakıncası yoktur."

"Bunu...yapabilir misin?" Y'nin parmakları tekrar sol kulağının altına yerleştirilmiş çipe doğru ilerledi. Üstat onu ses tellerini ve sesini kullanabilecek kadar ele geçirebilir miydi? Eğer öyleyse, başı tahmin ettiğinden daha büyük bir beladaydı.

"Yapabileceğime inanıyorum," dedi Efendi İki. "Gelin şimdi, küçük dişiyi eşine kadar takip edelim. Ne kadar keyifli bir buluşma olacağına eminim. Bunu görmek için sabırsızlanıyorum!"

* * * * *

Kate çok garip bir rüya görüyordu; o kadar canlıydı ki neredeyse gerçek gibiydi. Tatlı ve bir Çekilde tanıdık gelen bir koku bahçeden küçük odasına süzölmüştü. Yataktan kalkıp kokuyu takip edene kadar burnunu gıdıkladı, yavaÇça açık kapıya doğru yürüdü ve bahçeye doğru bir adım attı.

Bekle... Kapı neden açık? diye sordu Kate'in beynindeki küçük bir ses. *Yatmadan önce kapatmadın mı?*

Bu ilginç bir soruydu ama nedense onu rahatsız eden bir soru değildi. Kate bahçeye doğru yürüdü, serin çimenlerin çıplak ayaklarını gıdıkladığını hissetti. Yumuşak esinti saçlarıyla oynuyor, yüzünün etrafındaki kıvrımlı dalları muzip bir şekilde okşuyordu.

Kate kaşlarını çattı - ne kadar gerçekçi bir rüya! Daha önce gördüğü hiçbir rüyada bu kadar ince hisler hissettiğini hatırlamıyordu.

Bunun bir rüya olduğuna emin misin? diye sordu kafasının içindeki ses - Bilen'in sesi miydi?

Elbette bu bir rüya, diye fısıldadı yeni bir ses. Tanındıktı ama Kate daha önce nerede duyduğunu hatırlayamıyordu. ***Eğer rüya görmüyorsan, gecenin bir yarısı durup dururken evden çıkıp bahçede dikilmezsin, değil mi?***

Kate kaşlarını çatdı. Bu sesi daha önce nerede duymuştu?

Boş ver onu, fısıldadı ses. ***Madem bu kadar güzel bir rüya görüyorsun, neden ormanda bir yürüyüşe çıkmıyorsun?***

Hayır, diye fısıldadı Bilen'in sesi. *Hayır, Kate, ! Tehlikedesin!*

Ama bir şekilde kendini yine de bunu yaparken buldu. Ayakları beyninden ya da niyetinden bağımsız hareket ediyor gibiydi ve ne olduğunu anlamadan küçük çiçek tarlasının sınırında, uzun, zambak gibi mor çiçeklerin arasındaydı. Tante Corii'nin sesi kafasının içinde yankılanıyor gibiydi. *"Bunlar mor eldivenli geri kalanlar. Canavar formundaki bir erkek bunların kokusuna dayanamaz."*

Kate refleks olarak uzandı ve uzun saplı çiçeklerden bir avuç yakaladı. Keskin bir çekiş ve bir bükülmeyle onları yakaladı. Dikkatle onları yanında tutarak küçük sırrını kendine sakladı -en azından öyle olduğunu umuyordu. Beyninin içinde konuşan garip karanlık ses onlar hakkında hiçbir şey söylemedi.

Kate, ayakları onu karanlık ormana doğru götürürken elindeki çiçek demetini sıkıca kavradı. Başka ne yapabilirdi ki?

Ağaçların gölgeleri etrafını sararken, solunda bir yerden uzun, hayvansı bir uluma sesi duyuldu. Kate'in tüyleri diken diken oldu ve kalbi çarpmaya başladı. Bunu neden yapıyordu? Rüyasında bile

tehlikeli olduğunu biliyordu. Öyleyse neden geceleyin, tepesinde dolunay ve etrafta tehlikeli erkekler varken Howlund'a gidiyordu?

Boş ver, diye fısıldadı o karanlık ses. ***Sadece devam et, onu bulana kadar devam et.***

Kimi bulana kadar? Kate umutsuzca düşündü ama zaten bildiğinden çok korkuyordu. Bulacağı kişi Rone'du. Canavar formundaki Rone.

Ama onun canavarını evcilleştiremem, hazır değilim, diye düşündü. *Ben-*

Birdenbire önünde kocaman, çıplak bir erkek *belirdi.*
Rone.

Üzerindeki yaprakların arasından parlayan ay ışığı, onun üzerinde yükselen adamı yukarıdan aydınlatıyor gibiydi. Gözleri açlık ve şehvetten başka bir şeyle dolu olmayan boş bir gümüş rengiydi.

Kate bir çığlığı bastırdı ve arkasındaki ağacın gölgelerine doğru kendini geri çekti. *Dev gibi bir adamdı,* boyu bir metreyi geçiyordu ve her tarafı kıllarla kaplıydı. Daha önce baktığı resimlerdeki Canavar gibi sadece göğsünde ve kollarında da değildi. Hayır, bu erkek kıvrıkcık bir kürk manto ve ona uygun bir pantolon giymiş gibi görünüyordu. Gerçekten de kürk formundaydı. Aslında, yüzü dışında tamamen kıllarla kaplı görünmeyen tek yeri sikiydi. Uzun, öfkeli bir sopa gibi kalçalarının arasından fırlamış, yağmalamaya ve talan etmeye hevesliydi.

Aman Tanrım, beni gördü mü? Kate kıpırdamadan durmaya çalıştı, gölgelerin içinde titreyerek devasa Canavar-erkeğin yanından geçip gitmesi için dua etti. Ama hiç şansı yoktu.

Yüzünü kaldırdı ve havayı kokladı. Sonra o boş, gümüş gözler dönüp doğrudan ona baktı.

Gece görüşü, Kate hatırladı. Canavar formundayken çok daha keskin duyuları vardı. Ve burada, tilkinin onu göremeyecek kadar yavaş ve aptal olmasını umarak, korkmuş bir tavşan gibi gölgelerde saklanmaya çalışıyordu.

Yavaş ve aptal olan benim, diye düşündü Kate çılgınca. Ondan asla kaçamayacağım. Beni öldürecek!

Ya da daha kötüsü, onu çiftleştirmek ve onunla bir bağ kurmak - tanımadığı bir adamla istemediği bir bağ.

Tanrım, ne yapacaktı?

İri, kıllı erkek homurdandı ve hayvansı yüz hatlarında kurnaz bir ifadeyle ona doğru ilerledi. Belli ki onu görmüştü ve aynı şekilde belli ki öldürmek ya da üremek için yaklaşıyordu.

OhGodohGodohGod!

Kate olduğu yerde donup kaldığını hissetti. Gözlerini kapadı ve ellerini yumruk yaptı, sırtındaki uzun saplar avuçlarına çarpıyordu...

Sırt çantaları! Kate panik içinde onları taşıdığını unutmuştu. Şimdi onların kendisine kaçma şansı verebileceğini fark etmişti -en azından öyle umuyordu. Kalbi boğazında düğümlenerek, devasa Wulven erkeği tam önüne gelene kadar bekledi. Sonra, tam onu yakalamak için eğildiğinde, kolunu kaldırdı ve mor çiçek kümesini tam yüzüne doğru itti.

"Uzak dur benden!" diye bağırabildiği kadar yüksek sesle bağırdı. "Geri çekil seni azgın piç!"

Kıllı erkek öfkeli bir kükremeye tökezleyerek geri çekildi. Sanki Kate yüzüne bir demet çiçek yerine bir buket arı sokmuş gibi gözlerini ve burnunu siliyordu. Ama onu izleyecek zamanı yoktu; kendine biraz zaman kazanmıştı ama fazla değil. Devasa Wulven kulübeye dönüş yolunu kapatıyordu, bu yüzden kaçmak için tek bir yol vardı.

Çiçekleri daha da sıkı kavrayan Kate ormanın derinliklerine doğru kaçtı.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Rone ay ışığının aydınlattığı korulukta ilerliyor, Canavarını bekliyordu. Gömleğini ve botlarını çıkarmıştı ama tamamen soyunmak için yaklaştığını hissedene kadar bekledi. Ancak, son birkaç gündür irade gücüyle onu geride tutmasına rağmen, şimdi dışarı çıkmak için garip bir şekilde isteksiz görünüyordu. Aylar tepesinde yükselip yakınlaşmaya başladığında saatlerdir bekliyor ve volta atıyordu ama Canavar hâlâ naz yapıyor, istediğini bildiği halde yüzeye çıkmayı reddediyordu.

"Hadi," diye mırıldandı öfkeyle, kendisinin diğer yarısıyla konuşarak. "Hadi, ne bekliyorsun? Günlerdir dışarı çıkmayı talep ediyorsun, neden çıkmıyorsun?"

İçten içe bunun nedenini biliyordu. Kate'di - Canavar o orada olmadığı sürece ortaya çıkmak istemiyordu. Onu doğurmak, sahiplenmek ve onları asla terk edemeyeceği anlamına gelen kopmaz bir bağ kurmak istiyordu. Ama Rone'un bu konuda söyleyecek bir şeyi varsa bu olmayacaktı.

"O gelmiyor," dedi Canavar'ına vahşice. "Ve gelse bile ona ulaşmana izin vermem. Gkiniz asla karGılaGmayacaksınız, eğer bu konuda söyleyecek bir Geyim yoksa. O yüzden şimdi çıksan iyi olur çünkü Kate asla senin tarafından yetiştirilmeyecek!"

Yine de onun direncini, istediğini -kimi istediğini-Kate'i elde edene kadar kendini gösterme konusundaki isteksizliğini hissetti.

"İyi," diye mırıldandı Rone ona. "inatçı ol. Aylar neredeyse tam olarak birbirine yaklaşıyor. Bir araya geldiklerinde ve tamamen örtüştüklerinde, dışarı çıkmaya zorlanacaksın ve bunu biliyorsun. Sen-"

Birden arkasındaki ormanda tanıdık bir ses çığlık attı.

"Benden uzak dur!" diye bağırdı. "Geri çekil seni azgın piç!"

Aman Tanrım, bu Kate! Rone sesin geldiği yöne doğru döndü. Kate neredeydi? Ve peşinde kim vardı? Orman bu gece Canavarlarla doluydu - yakınlardaki kasabada ya da uzak bölgelerde yaşayan herhangi bir erkek olabilirdi. Herhangi biri ya da bir sürü!

Canavar'ı yüzeye bu kadar yakinken onunla buluşmanın tehlikeli olduğunu biliyordu ama onun başka bir erkek tarafından saldırıya uğramasına ve kaçırılmasına izin veremezdi! İçinde koruyucu bir öfke dalgası yükseldi ve Canavar'ın içinde kabardığını hissetti
-Şimdi dışarı çıkmak istedi.

Yüzünü ekşiterek onu geri itti. Kate'in yanına gidip iyi olduğundan emin olması, sonra da onu Tante Corii'nin kulübesine götürmesi gerekiyordu. Zorunda-

Kate aniden, Rone'nin üstünü değiştirmek için seçtiği açıklığa daldı. Üzerinde Tante Corii'nin Rone'un isteklerine karşı onun için diktığı uzun beyaz ve yeşil yapraklı elbise vardı ve uzun, kıvrırcık kızıl saçları arkasından uçuşuyordu. Işıltılı yeşil gözlerinde panik vardı ve bir an sonra Rone nedenini gördü.

Canavar formundaki devasa bir erkek ormandan çıkıp Kate'in peşinden koşmaya başladı, koşarken çalıları çiğniyor ve çalıları kırıyordu. Kollarını Kate'in uçuşan elbisesini yakalamak için uzatmıştı ve saf gümüş gözlerinde Rone'un içinin öfkeyle düğümlenmesine neden olan aç bir şehvet vardı.

Dişisini tehdit eden başka bir erkek görünce, Rone'un kendi Canavarı o kadar güçlü bir şekilde öne çıktı ki, onu zar zor zapt edebildi.

Benim! Kükredi. ***O benim!***

Rone ilk kez buna katılıyordu. Şiddetle hırlayarak erkekle buluşmak için ileri atıldı ve kendini diğer Canavar ile Kate'in arasına soktu.

Gafil avlanan erkek hırladı ve etrafından dolaşmaya çalıştı. Dövüşmek bile istemiyordu; sadece Kate'e ulaşmak ve onu çiftleştirmek istiyordu.

Sadece bu düşünce bile -başka bir erkeğin dışisine dokunması fikri- Rone'u o kadar öfkelenmişti ki, Öfke onu ele geçirirken bir an için görüşü kıpkırmızı olmuştu.

"Seni piç," dedi kalın bir sesle ve diğer erkeğin geniş, kıllı göğsünü olabildiğince sert bir şekilde itti. "Dostumdan uzak dur!"

Diğer erkek tekrar hırladı ve parmaklarını pençelerine geçirerek ona doğru uzandı. Rone onun beceriksiz hamlesini savuşturdu ve yumruğunu Canavar'ın burnuna indirdi. Gürültülü bir *çıtırtı* duyuldu ve ay ışığında siyah görünen kan aniden diğer erkeğin çenesinden ve çenesinden aşağı akmaya başladı.

Rone onunla hemen arkasında durmuş olan Kate'in arasında dururken, yaralı bir ses çıkarıp yüzünü tırmaladı.

Diğer erkek öfkeyle kükreyip tekrar Kate'in üzerine gelmeye çalıştığında Rone sert bir sesle, "Geri çekil," dedi. "Geri çekil yoksa seni *öldürürüm*." Sesinde kendi Canavarının hırıltısından biraz daha fazlasını duyuyordu ama elinde değildi. Kate bu kadar yakındayken ve bariz bir tehlike altındayken, diğer yarısı dışarı çıkmak için savaşıyordu - başka bir erkeğin onu üremesine izin vermemeye kararlıydı.

Diğer erkek tekrar kükredi ama sonra Kate Rone'un etrafından dolanıp ona doğru koştu.

"Kate," diye bağırdı. "Yedi Cehennem'de ne yaptığını sanıyorsun sen? Arkama geç!"

Ama o dinlemedi. Bunun yerine, bir elinde tuttuğu bir şeyi doğrudan diğer erkeğin yüzüne doğru itti.

"Git buradan!" diye bağırdı.

Erkek kükreyip yüzünü tırmalayarak geri çekilirken, Rone'un hassas burnu sırtta kalan çiçeklerin yakıcı kokusunu algıladı. Kate bunları kullanmayı nereden biliyordu? Ve en başta Howlund'a neden gelmişti?

Ama bu tür sorular beklemek zorundaydı. Rone ayaklarının üzerinde dengede durdu, diğer erkeğin Kate'e tekrar saldırma ihtimaline karşı yumrukları hazırды.

Ama belli ki kıllı Canavar'ın canına tak etmişti. Rone'un cezalandırıcı yumrukları ve geri çekilme çiçeklerinin ateşli dokunuşları arasında artık Kate'i takip etmekle ilgilenmiyordu. Kendi kendine inleyip homurdanarak, yüzünü pençelemeye devam ederek ormana doğru tökezledi.

"Rone?" Kate yüksek ve korkmuş bir sesle soluk soluğa kaldı. "Rone o... geri dönecek mi?"

"Hiç sanmıyorum." Sonunda ona döndü. "Burada ne yapıyorsun?"

"Bilmiyorum." Başını iki yana salladı. "Ben... Ben bunun bir rüya olduğunu düşünmüştüm. Ama eğer

Bu, şimdiye kadar yaşadığım en kötü kabus ve nasıl yapacağımı bilmiyorum. Uyan."

"Bu bir rüya değil," dedi Rone acımasızca. ", kendi Canavar'ım ortaya çıkmadan önce seni buradan çıkarmalıyız."

şimdi bile zihninde tuttuğu tasmayı zorladığını hissedebiliyordu. **Benim... BENİM!** diye kükrüyor, Kate'e yaklaşmak, onun balını tatmak ve onunla çiftleşmek... onu tamamen kendine bağlamak istiyordu.

Hayır! Ona sertçe söyledi. *Sana söyledim, ona sahip olamazsın!* Ama mücadelesine rağmen, onun yüzeye gittikçe yaklaştığını, kendisini tamamen ele geçirmeye gittikçe yaklaştığını hissedebiliyordu...

"Rone?" Kate şimdi gözlerinde korkuyla ona bakıyordu. "Rone, gözlerin... göz bebeklerin... küçülüyor. Gümüşe dönüyorlar."

"Dediğim gibi, fazla zamanımız yok. Haydi, Tante Corii'ye giden kestirme bir yol biliyorum." Onu kolundan yakaladı ve olabildiğince hızlı yürüdü. Ancak küçük açıklığın kenarına geldiğinde, kafası aniden göremediği bir şeye çarptı. "Bu Yedi'de ne

Cehennem mi?" Rone alnını ovuşturdu ve sonra tekrar denedi, açıklıktan için itti.

"Flame ve Frost'taki görünmez bariyerler gibi," dedi Kate. O da her yöne bakıyor, yollarını kapatan Geyi geçmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordu. Ama bir çıkış varmış gibi görünmüyordu.

"Aslında *tam olarak* o bariyerlere benziyor. Ustam onları yapmayı sizin oradaki faaliyetlerinizi izlerken öğrendi," dedi derin bir erkek sesi.

"Kim söyledi bunu?" Rone etrafına bakındı, gözleri kısılmıştı ve burnu davetsiz misafirin kokusunu almak için açıldı. Ama Kate'in kendi tatlı, kadınsı kokusundan ve hâlâ elinde tuttuğu baharatlı kalıntılardan başka hiçbir koku alamıyordu. "Kimsin sen? Göster kendini," diye talep etti.

"Ben Y, Karanlık Soy'dan Efendi İki'nin soyundanım." Uzun boylu bir figür birkaç ağacın gölgesinin arkasından çıktı. "Ve efendinize, Kindred Yüksek Konseyi'nden Komutan Sylvan'a iletmesi için bir mesaj getirdim."

"O benim efendim değil," diye hırladı Rone. "Ve eğer ona bir mesaj iletmek istiyorsan, bunu kendin yap."

Birden ses değişti, yüksek ve şeytani bir hal aldı.

"Sanmıyorum," dedi ve kahkahalarla güldü. "Bence bu gece tatlı küçük dişinin başına geleceklerden sonra, ona söylemeden edemeyeceksin. Çünkü intikam almana yardım etmesini isteyeceksin. Ya da en azından bunu deneyeceksin."

Rone midesinin çukurunda iğrenç bir çalkantı hissetti ama sesini sabit ve sakin tutmak için kendini zorladı.

"Sen neden bahsediyorsun? Kate'e hiçbir şey olmayacak, onu hayatım pahasına koruyacağım."

"Diğer erkeklerden, evet, az önce gördüğümüz gibi onu kesinlikle koruyabilirsin," diye alay etti yüksek, şeytani ses. "Ama onu *kendinden koruyabilir misin?* yaşayan Canavar'dan? Koruyabileceğinden şüpheliyim Wulven, hem de çok şüpheliyim. En azından sonsuza dek. Yukarıya bak, dolunaylar neredeyse tamamen birbirine yaklaşmış durumda. Tamamen çakıştıklarında, istesen de istemesen de Canavarın ortaya çıkacak. Ve küçük tatlı eşin seni bekliyor olacak."

"Hayır!" Rone içinde yükselen paniği hissetti ama onu bastırmaya çalıştı. "Hayır, bana ne istersen yap ama Kate'i bırak! Bunu bize yapma!"

"Neden yapmayayım ki? Görevini biliyorum Wulven, beni nasıl bulacağını ve nerede olduğumu nasıl gözetleyeceğini biliyorum. Sana söyleyeyim, beni asla bulamayacaksın. Ta ki çok geç olana kadar!" Şeytani ses yine kahkahalarla güldü ve Rone'un ensesindeki kısa tüyler diken diken olup tepki olarak yükseldi.

"Seni piç kurusu," dedi kısık sesle. "Bunu neden yapıyorsun? Kate'in anılarını zaten çaldın. Seni takip etmek için gönderildiysek ne olmuş- bu bize daha fazla işkence etmen için bir neden değil."

"Kesinlikle *öyle*," diye ilan etti ses. "Görüyorsunuz, burada bir metafor yapmayı planlıyorum. Olacakların küçük ve lezzetli bir alegorisi. Küçük eşine yapmak üzere olduğun şey -ona gerçekleştireceğin tecavüz- tüm Kindred ulusu için planladığım tecavüzün yanında hiçbir şey... *hiçbir şey* olmayacak!" Ses tonu ve öfkesi yükseldi. "Sylvan'a söyle, halkıma -Karanlık Kindred'a- ne yaptığını hâlâ hatırlıyorum. Geçmişte onu mahvetmekte başarısız olmuş olabilirim ama tekrar başarısız *olmayacağım*."

"Bak, ona ne istersen söylerim, yeter ki Kate'i bırak. Sadece..." Rone yutkundu ve boğazının arkasında kuru bir tıkırtı duydu. "Sadece ona zarar vermeme neden olma. *Lütfen*."

"Yalvarmak için çok geç," diye alay etti ses. "Aylar neredeyse tamamen birleşti ve bu yüzden seni terk etmeliyim. Eşinle çiftleşmenin tadını çıkar, sevgili Wulven. Ve dışarı çıkmaya çalışma zahmetine girme - etrafına yerleştirdiğim güç kalkanı sadece güneş ışığıyla eritilebilen biyo-kimyasal bir yapı. Ve sanırım *ikimiz* de biliyoruz ki yarın sabah güneş doğduğunda, iş bitmiş olacak."

Hâlâ o yüksek, çirkin kahkahayı atmaya devam eden karanlık şekil ormanın içinde kayboldu.

"Bekle!" Rone kendi sesindeki boğuk, korkunç paniği duydu ama onu durduramadı. "Bekle, buraya geri dön, seni piç! Geri dön ve bizi buradan çıkar ya da en azından Kate'i serbest bırak!"

Ama artık çok geçti. Karanlık Tür'ün ta kendisi, İki olması gereken figür karanlığın içinde eriyip gitmişti. Gitmişti ve onunla birlikte, Rone'un arkadaşını güvenli bir yere götürme umudu da yok olmuştu.

Şimdiden Canavar'ının özgür kalmak için gerildiğini, Kate'e ulaşma kararlılığının durdurulamaz olduğunu hissedebiliyordu. Onu bütün gece tutmasının imkânı yoktu; tepesindeki ay neredeyse tamamen birleşmişti ve serbest kalmak üzereydi.

Sevdiği kadına asla yapmamaya yemin ettiği bir şeyi yapacaktı - yapmaktansa ölmeyi tercih edeceği ama kaçınamayacağı bir şey.

Kapana kısılmışlardı ve Kate için kaçış yoktu.

Yirmi Beşinci Bölüm

"Kate, benden uzak durmalısın. Uzak dur!"

Rone'un derin sesi yarı hırıltıdan daha fazlaydı ve ona döndüğünde Kate gözlerinin neredeyse som gümüş olduğunu gördü, göz bebeklerinin siyahı saf, metalik renk tarafından yutulmuştu.

"İsterdim ama... nereye gidebilirim?" Kate ondan uzaklaşarak içinde bulundukları küçük, kabaca dairesel açıklığı ölçtü. Etrafları ağaçlarla çevriliydi ama birine tırmanmak için alçak bir dala uzanmaya çalıştığında görünmez bir engelle karşılaştı. Kate bütün ağaçların da benzer şekilde erişilmez olduğunu düşündü. Kötü Gki, Rone'la hayatını mahvetmek söz konusu olduğunda tek bir ayrıntının bile gözden kaçmasına izin vermeyecekti.

"Bilmiyorum. Nereye gidebileceğini bilmiyorum, sadece buradan uzaklaşman gerektiğini biliyorum. *Benden uzaklara.*"

Rone çemberin etrafında huzursuzca volta atıyor, kendilerini içinde buldukları görünmez güç alanının boyutlarını işaretliyordu. Yeterince emindi, ağaçların hiçbirine ulaşamıyordu. Kapana kısılmışlardı ya da Kate öyleydi. Kudurmuş bir Canavar olmak üzere olan bir erkekle birlikte kırılması imkânsız bir kafese hapsolmuşlardı. Kalbi göğsünde gergin bir şekilde çarpıyordu - ne yapacaktı?

"Yedi Cehennem'de ne yapacağız?" Kate, Rone'un kendi kendine mırıldandığını ve iç sorusunu tekrarladığını duydu. "Ne yapabiliriz..." Birdenbire neredeyse saf gümüş gözleri, bir elinde hâlâ tuttuğu mor eldivenli sırt çantasına kaydı. "Bunlar!" Heyecanla eliyle işaret etti. "Senin sırt çantan var!"

"Evet. Onları teyzenin bahçesinden çıkarken aldım." Kate artık çok daha kötü görünen çiçek demetine baktı.

Sapları ezilmiş, taç yaprakları gevşemiş ve sarkmış.

"Onları üzerimde kullan, döndüğümde," diye emretti Rone. "Onları tekrar tekrar yüzüme doğru itmeye devam et."

"Ama... bu seni -canavarını- kızdırmaz mı?" Kate itiraz etti. "Evet, neredeyse kesinlikle," dedi Rone acımasızca. "Ama aynı zamanda onun -benim- sana ulaşmasını da engellemeli. Lütfen Kate, bunu yapacağına söz ver. Hissediyorum..." O baktı tepeden, onun derin ses boğuldu. "I hissetmek ve Ayların yaklaşması. Bir an sonra tamamen üst üste gelecekler ve ben...ben daha fazla tutamayacağım."

"I..." Kate ne diyeceğini bilemedi.

"Söz ver!" Rone ısrar etti ve sesi artık bir hırıltıdan biraz daha fazlasıydı, gözleri neredeyse saf gümüştü. "Lütfen Kate, öne doğru geliyor. Devralıyorum. Yapamam... yapamam..."

Cümle, Kate'in ensesindeki kısa tüyleri diken diken eden uzun, sıvı bir ulumayla sona erdi. Tepede, G'neral'ın dolunayları nihayet tamamen üst üste binmişti ve saf gümüş ışıklarında, Kate'i öldüren adamı gördü. kocasıydı - unuttuğu ama artık hatırlamaya başladığı adam. aşk yeniden değişiyor.

Rone tişörtünü çoktan çıkarmıştı ve her zaman pürüzsüz olan kaslı göğsünde şimdi kıllar filizlenmeye başlamıştı.

Kate dehşete düşmüş bir hayranlıkla Rone'u izliyor, onun da kendisini ormanda kovalayan diğer Canavar-adam gibi kıllı olup olmayacağını merak ediyordu. Ama hayır, Kate'i rahatlatan Çey, Rone'un göğsündeki kılların çoğunlukla iyi tanımlanmış göğüs kaslarıyla sınırlı kalması ve küçük bir iz halinde karın kaslarının önünden aşağıya, hâlâ giydiğı siyah uçu pantolonunun içine doğru uzanmasıydı. Yüzündeki bıyıklar da kalınlaşmış gibi görünüyordu, ta ki onu tehlikeli gösteren kısa, kirli bir sakala sahip olana kadar... Annesi, yedi millik kötü bir yol gibi derdi.

En azından diğer adam gibi kürk manto giymemiş, diye düşündü Kate. Aslında Rone'un yeni görüntüsü hayvani bir şekilde seksiydi - eğer kıllı göğüslü erkeklerden hoşlanıyorsanız. Ve Kate onlara hiçbir zaman karşı olmamıştı.

Elbette, Rone şehvet dolu saf gümüş gözlerini ona çevirdiğinde, karşı olduğu şeyin zorla alıkonulmak olduğunu kendine hatırlattı.

Boğazının arkasından alçak, sorgulayıcı bir hırıltı çıkardı ve ona doğru bir adım attı.

Kate ondan uzaklaşmak için kendi başına bir adım atarken, kalbi boğazına doğru fırladı.

"Geri çekil," dedi Canavar'a, sesini düz ve dengeli tutmaya çalışarak. "Sadece geride dur, tamam mı? Seninle hiç karşılaşmamamız gerekiyordu, o yüzden beni rahat bırak."

Canavar bir sorgulama sesi daha çıkardı ve tekrar ona doğru geldi. Kate bu kez kendini tuttu. Hafifçe titreyen bir eliyle, solmakta olan geri dönüş buketini kaldırdı ve doğrudan adamın suratına fırlattı.

Rone'un Canavar'ı hırladı ve sendeleyerek geri çekildi, diğer Canavar-adam'ın yaptığı gibi öfkeyle yüzünü pençeledi. Sonra gümüş gözlerinde güvensizlik ifadesiyle Kate' baktı.

Kate titreyen bir sesle, "Doğru," dedi ona. "Sadece... sadece geride dur, yoksa aynısından daha fazlasını görürsün. Bir şey yapmaya kalkma, o zaman iyi geçiniriz."

Yumuşak bir şekilde hırladı ve tekrar ona doğru geldi.

Kate yine solmuş buketi onun yüzüne doğru itti ve adam yine geri çekildi... ama önceki kadar değil. Ve gelmesi sadece bir dakika sürdü.

onun için tekrar.

Kate bu kez onun yüzünde bir tür kararlılık gördü. Rone şu anda zihinsel olarak evinde olmayabilirdi ama Canavar'ı onu yakından tanımaya kararlıydı.

Peki bu gerçekten o kadar kötü bir şey miydi? Kafasının arkasında küçük bir ses fısıldadı. Bilen'in sesi miydi bu?

Ne, Rone'un Canavarının bana tecavüz etmesine izin vermek mi? Tabii ki eder, dedi Kate sertçe.

Bunu bütün gece sürdüremezsın, dedi ses makul bir şekilde ve bu kez bunun Bilen'in sesi olduğunu biliyordu. Bu güvenli değil. Onu daha da kızdıracaksın. Ve Canavar üreyemezse ne olacağını biliyorsun...

"Beslenmek isteyecek. Tanrım," diye fısıldadı Kate kendi kendine. "Ama ne yapmalıyım?"

hisle genellikle doğrudan iletişim kurmazdı. Çoğu zaman sadece ara sıra onu uyarmak için ortaya çıkar ya da ihtiyaç duyduğunda insanları okumasına izin verirdi. Ama bu sefer doğrudan onunla konuştu.

Teslim ol, Kate. Kendini isteyerek ver.

"Kitaptaki kız gibi mi - Boyun Eğme Cildi?" Kate mırıldandı. "Yapamam... yapamam. Bırak Canavar'ı, Rone'u bile bunun için yeterince iyi tanımıyorum. Hazır değilim, henüz değil."

Böyle bir şeye asla tam olarak hazır olmayabilirsin, dedi Bilen ona sakince. Ama bu durumu atlatmanın tek yolu teslim olmaktır.

"Peki ya Tante Corii'nin söyledikleri? Ona deliler gibi aşık olmasaydım Canavar'ın kokusunu alabileceğini? Rone'a? Yani, onu önemsemeye başlıyorum ama ona aşık değilim - henüz değil."

*Evet, öylesin, Bilen fısıldadı. Sadece şu anda bunu hatırlamıyorsun. Ama Canavar senin gerçek duygularının kokusunu alacaktır - gömülü olanların. Ona güven Kate... ve kendine güven. Bunu yapabilirsin. Yapmak **zorundasın**. Tek yolu bu.*

"Tek yol. Tek yol," diye mırıldandı Kate kendi kendine. Bilmek onu hiçbir zaman yanlış yönlendirmemişti ve genellikle hiç düşünmeden onu dinlerdi. Ama bu... şimdi ona yapmasını söylediği şey zordu... daha önce yapmak zorunda kaldığı her şeyden daha zordu.

Biraz ötede, Rone'un dönüştüğü Canavar yumuşak, sorgulayıcı bir hırıltı çıkardı ve tekrar ona doğru adım attı. Kate solmuğ çiçek demetini bir kez daha kaldırdı ve onun saf gümüğ gözlerinin hareketlerini izlediğini gördü. Göğsünün derinliklerinde bir gümbürtü bağıladı ve duygulu ağzının bir köşesi hırılayarak kalktı.

Kate'in burada yapması gereken bir seçim vardı ve bunu biliyordu. Ya çok kararlı olan Canavar'ı bütün gece solmakta olan geri çekilme çiçeklerini kullanarak kendisinden uzak tutmaya çalışacaktı... ya da Bilen'i dinleyip kaçınılmaz olana boyun eğecekti. Ne yapmalıydı?

Çiçekleri daha yükseğe kaldırdı ve Rone'un Canavarı tekrar hırladı, gümüş gözleri öfke ve güvensizlikle doluydu. Kate kararını verdi. Daha sonra bunun hayatında yaptığı en zor şey olduğunu düşündü ama derin bir nefes aldı... ve çiçekleri fırlatıp attı.

"Sorun yok," dedi ve diz çöküp açık avucunu çimenlere sürterek geri kalanların kokusundan kurtulmaya çalıştı. "Bak... gördün mü? Artık bende ."

Yavaşça ayağa kalkarak, tıpkı Teslimiyet Cildi'ndeki kızın yaptığı gibi, açık ellerini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattı.

Rone'un Canavarı boğazının arkasından yumuşak, belirsiz bir hırıltı çıkardı ve ona şüpheyle baktı.

Kate ciddiyetle, "Gerçekten bilmiyorum," dedi. "Hepsi gitti. Sen... istersen gelip kendin görebilirsin..."

Kitaptaki başka bir çizimi hatırlayarak taç yapraklı elbisenin yakasını çekiştirdi. Elbise kolayca aşağı indi ve aniden çıplak göğüslerinde serin bir esinti hissetti. Meme uçları hemen gerildi ve kalbinin göğsünde bir kırıcı gibi attığını hissetti. Ama artık geri adım atmak yoktu.

"Gördün mü?" dedi Rone'un Canavarına. "İşte .. gel kendin gör."

Bir soru sesi daha çıkardı ve tekrar ona doğru geldi. Adamın gözlerinin içine bakmaması gerektiğini hatırlayan Kate, adam onun üzerinde yükselirken itaatkâr bir tavırla başını çevirdi, geniş, kıllı göğsü yüzüyle aynı hizadaydı.

Ona bu kadar yakinken, Rone'un onun Bağlanma Kokusu olduğunu söylediği zengin, feromon yüklü aromanın kokusunu alabiliyordu. Aslında Kate bu kokuyu daha önce hiç bu kadar güçlü almamıştı; koyu, baharatlı, erkeksi koku duyularını bastırıyor ve neredeyse başını döndürüyor gibiydi.

Şaşırtıcı bir şekilde, koku onu sakinleştirmiş gibi görünüyordu. Bilişsel beyninin unuttuğu bir parçasına, bilinçaltının derinliklerinde bir yerlerde gömülü olan ve umarım bir gün tekrar ortaya çıkmayı bekleyen anılarına hitap ediyordu.

Ev...güvenlik...ihtiyaç...aşk...şehvet...arzu...zevk...

Rone'un kokusu ona tüm bunları ve daha fazlasını vaat ediyordu ve Kate istediğinden tam olarak emin olmasa da kendini bu vaade karşılık verirken buldu.

Rone'un Canavarı, ısırın sırt çiçeklerinin hiçbir yerde bulunmadığından emin olduktan sonra onun üzerine eğildi ve saçlarını kokladı.

Sanırım onu Canavar ya da Rone'un Canavarı olarak düğünmeye devam etmemeliyim, dedi Kate kendi kendine. *O gerçekten Rone... sadece başka bir formda. Biraz daha kıllı ve vahşi bir form ama hâlâ o... hâlâ ilgilenmeye başladığım erkek. Beni o kadar çok seviyor ki, benim için ölmeye ya da öldürmeye hazır. O benim... ve yakında ben de onun olacağım.*

En azından öyle umuyordu. Rone yeni, akılsız Canavar formunda onu çiftleştirmeye istekli olacak mıydı... yoksa onun belirsizliğini hissedip bunun yerine ondan beslenmek mi isteyecekti?

Adam saçlarını koklarken Kate nefesini tuttu ve sonra saçlarını kenara iterek yüzünü boynunun yan tarafına bastırdı. Bu gerçeğin ortaya çıkacağı andı. Eğer Canavar -hayır, eğer Rone- kokusunu beğenmezse, Kate'in boğazını anında parçalayacaktı.

O da yapabilirdi, bundan hiç şüphesi yoktu. Yakınlaşan ayların parlak, gümüşü ışığı dişlerinin uzadığını ve keskinleştiğini gösteriyordu. Kindred gelmeden önce Wulven'in dönüştüğü kurt/ayı canavarının resminde gördüğü modifiye edilmiş dişler kadar keskin *değillerdi*. Ama yine de yeterince keskindiler ve onu hiç zorlanmadan öldürebilecek kadar güçlüydü.

Nefesi boğazının yan tarafında sıcaktı. Sonra ağzını açtı ve Kate keskin, beyaz dişlerin tam boynunun omzuyla birleştiği noktada etine yerleştiğini hissetti. Ğğneye benzeyen dişler etine batarak derisini hafifçe delirken Kate kalbinin kaburgalarından çıkmaya çalıştığını hissetti. Tanrım, şimdi de onu öldürecek miydi? Boğazını parçalamaya mı hazırlanıyordu?

"Rone," diye fısıldadı soluk soluğa ve elini onun geniş, kıllı göğsüne götürmeye cesaret etti. "Rone, lütfen... bu... bu acıtıyor." Onu zorlamaya çalışmıyordu.

Bilmek bunun bir hata, muhtemelen ölümcül bir hata olacağı konusunda onu uyarmıştı. Bunun yerine parmaklarını göğüs kaslarının arasında uzayan yumuşak, tel tel siyah saçlara doladı ve onu nazikçe okşadı. "Lütfen," diye fısıldadı. "Lütfen, Rone, canımı yakıyorsun. Beni gerçekten incitmek istemediğini biliyorum. Sen... sen beni seviyorsun, Rone. Bunu bana defalarca söyledin. Lütfen."

Hafifçe hırladı ve bir an için dişleri biraz daha derin ısırıldı. Kate çıplak sırtından ve omzundan akan ılık kan damlalarını hissetti ve kendini tutamayarak haykırdı. İşte buydu - ölecekti. Rone'un Canavarı onun kendisini sevecek kadar hatırlamadığını hissedebiliyordu ve onu şimdi ve burada öldürecekti. O-

Ama tam o sırada dişler geri çekildi ve nazik bir yalama başladı. Rone ısırık yarasını ılık, ıslak diliyle şefkatle yıkarken Kate mutlak bir şok içinde hareketsiz kaldı.

Adam nihayet çekildiğinde, kadın bakmaya cesaret etti. Kendi omzunu görmek zordu ama yaranın sanki hiç olmamış gibi yok olduğunu söyleyebildi. Yerinde, çoktan gümüşü beyaz yara izlerine dönüşmüş, belirgin bir şekilde yerleştirilmiş bir dizi ısırık izi vardı.

Ani bir anlayış patlaması yaşadı ve başını kaldırıp Canavar'a baktı. "Beni işaretliyordun, değil mi?"

Rone neredeyse onaylama gibi gelen yumuşak bir hırıltı çıkardı. Gümüş gözleri sahiplenme duygusuyla parlıyordu ve Kate, Rone'un ona zarar vermek ya da acı çektirmek için değil, tamamen kendisine ait olduğunu göstermek için onu ısırıldığını sanki kelimelerle söylemiş gibi biliyordu.

"... tamam," diye fısıldadı, hâlâ ona bakıyordu. "Ben seninim. Şimdi benimle ne yapacaksın?"

Rone cevap olarak başını tekrar eğdi ama bu kez onun boynunu ya da saçlarını koklamadı. Bunun yerine, kaşınan yanaklarını göğüslerinin yumuşak, çıplak yamaçlarına bastırdı.

Kate onun sıcak nefesini hassas bedeninde hissettiğinde küçük bir inilti çıkardı ve sonra Rone onun sıkı tepelerinden birini emiyor, göğsünün olabildiğince çoğunu ağzına almak için derin ve sert bir şekilde çekiyordu.

"Oh... Tanrım, Rone!" diye inledi Rone, adam meme ucunu sertçe emerken, saf, hayvani bir şehvetle dolu tatlı, vahşi bir öpücük.

Bir meme ucunu bıraktığında hemen diğerine yöneldi ve onu daha da sert emdi. Koca ağzı onu sarıp sarmalayıp, sıkı, hassas tepesini ağzının sıcak dehlizinin derinliklerine çekerken Kate keskin bir acı hissetti. Eğer büyük Kindred'in aklı bağında olsaydı, Kate ona biraz geri çekilmesini söylerdi. Ama Canavar'ın geri adım atması mümkün değildi. Onun sıkı, sahiplenici tutuşunda rahatlamaya çalışmaktan ve istediğini yapmasına izin vermekten bağka yapabileceği bir şey yoktu... hassas meme uçlarını istediği kadar sert ve uzun süre emmesine izin verdi.

Acı ve zevkin karışımıyla usulca inledi. Korkusuna ve belirsizliğine rağmen, bunun onu tahrik ettiğini kabul etmek zorundaydı. Ağzının hassas tepe noktalarına her sert çekilişinde, kıvılcım yağmurları içinden, özellikle de ıslak ve hissetmeye bağlayan amına doğru ilerliyor gibiydi. Bu his çok yoğundu, neredeyse Kate'in dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. Tanrım, hiç bitecek miydi? Hiç bitecek miydi?

Sonunda Rone onun göğüslerini emmeyi bitirmiş görünüyordu. Ondan uzaklaştı ve hâlâ giydiği taç yapraklı elbiseyi kurcaladı.

Sırada ne olduğunu biliyorsun, diye fısıldadı Bilen. Evet, biliyordu. Kate, Teslimiyetin Sesi'ni hatırlayarak güzel, taç yapraklı elbisesini sıyırdı ve ayaklarının dibine yumuşak bir yığın halinde düşmesine izin verdi. Sonra içinden çıktı ve

Çimlerin üzerine uzandı, taç yapraklı kumaşı bir tür yastık olarak kullandı. Bacaklarını dizlerinden büktü ama kapalı tuttu.

"Pekâlâ," diye fısıldadı Rone'a. "İşte buradayım. Ne istiyorsan yap."

Rone yumuşak, şehvetli bir hırıltı çıkardı ve birdenbire Kate'in yanında ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü. Kate sakın ve hareketsiz kalmaya çalıştı; ona boyun eğdiğini, ondan istediğini almadan önce kaçmaya çalışmayacağını bilmesi önemliydi.

Yine de dizleri hâlâ kapalıydı - dizlerini kendi iradesiyle ayırmaya dayanamıyordu. Bu çok korkutucuydu... kendisini çok savunmasız hissetmesine neden oluyordu. Çimenler çıplak sırtını ve poposunu gıcıkıyor, esinti zonklayan meme uçlarını serinletiyordu. Titriyordu ama Rone'un yanındaki iri cüssesi bir fırın gibi ısı yayıyor, onu hafifçe dürttüğünde yan tarafına bir ateş hattı çiziyordu.

"Rone?" diye fısıldadı Rone yüzünü kalçasına bastırıp kapalı dizlerine gelene kadar kalçasının kıvrımını takip ederken. "Rone, lütfen..." Ama o çoktan bacaklarının arasına doğru ilerlemeye başlamıştı ve Kate ona ne söylediğini hatırladı; Canavar'ın balına bağımlı olduğu için onu tatmayı ne kadar çok istediğini. Meme uçlarını emmeye sonra Kate kendini yeterince ıslak hissetmişti. Böylesine büyük bir erkeğin -en temel hayvani arzularına indirgenmiş bir erkeğin- böylesine hassas bir bölgeye girmesine izin vermek korkutucuydu.

Yine de Rone onu ısrarla dürtüyordu ve onu uzun süre oyalayamayacağını biliyordu.

"O... Tamam," diye fısıldadı titrek bir sesle, bacaklarının birbirinden ayrılmasına izin vererek. "Sadece lütfen... nazik ol, tamam mı? Orası gerçekten hassas... özellikle de dün gece beni o kadar uzun süre tattıktan sonra."

Rone onun yumuşak, yalvaran sesine baktı. Kate onun sözlerini anlayıp anlamadığından emin değildi ama ses tonunu anlıyor gibiydi. Neredeyse rahatlatıcı olan yumuşak bir hırıltı çıkardı ve sonra kalçalarını aralayıp onu tatmak için eğildi.

"Oh...*oh!*" Kate, sıcak ağzının şişmiş dış amcığıyla birleştiğini hissettiğinde nefesi kesildi. "Oh, *Rone.*"

Adamın nazik olmaya çalışıp çalışmadığını anlayamadı - belki ilk başta öyleydi ama balına duyduğu ihtiyaç onu çılgına çevirmiş gibiydi. Boğazının derinliklerinde aç bir gümbürtüyle, kaslı kollarını kadının kalçalarına doladı ve onu iyice ayırdı.

Dili kaygan göbeğinin üzerinde gezinirken Kate'in nefesi kesildi, am dudaklarını araladı ve acımasız arzusunu doyumak için derinlere indi. Bir gece önce, ona kendisinden korkacak hiçbir şeyi olmadığını gösterirken çok nazik ve sabırlıydı. Ama bu farklı bir Rone'du; onun sularının lezzetini, bir sonraki nefes alışını arzuladığı gibi arzulayan bir erkekti. Onu durdurmanın ya da yatıştırmanın bir yolu yoktu, kendine yardım etmenin bir yolu yoktu.

"Lütfen... lütfen!" Diliyle hassas klitorisine acımasızca vururken Kate inledi ve tüm vücuduna korkutucu derecede yoğun zevk kıvılcımları gönderdi. "Lütfen, Rone! Bu çok fazla, çok *fazla!*"

Kate ona karğsı koymaya çalıştı ama adam sadece homurdandı ve onu daha sıkı tuttu, yüzü ağılıkla kalçalarının arasına gömüldü. Kate ilk orgazmı yağarken ağladı ve ona karğsı direndi; çok geç olana kadar fark edemediğı bir yük treni gibi üzerinden geçti.

Ama Kate çırpındıkça, adam onu daha da sıkı tutuyordu. Kate inledi ve her iki yanındaki kalın otları boşuna tırmaladı. Rone ağzını Kate'in hassas amcığına bastırıp keskin, sert boşalmanın Kate'çektiğı balı yalayarak uzaklaştırırken sadece homurdandı. Kate hissetti

Uzun, sıcak dili kanalının derinliklerine kayıyor, sularının her bir parçasını almak için derinlere iniyordu. Sonra, sonunda, ona bakmak için başını kaldırdı.

"Rone," diye fısıldadı. Yüzünde önemseydiği adama dair hiçbir şey yoktu. Sadece vahşi bir açlık vardı; ona duyduğu arzu o kadar derindi ki kolay kolay doymayacağını biliyordu. Ağzı ve çenesi kızın sularıyla parlıyordu ve gümüş gözleri hayvani bir şehvetle yarı kapalıydı. Dudaklarını yaladı ve sonra daha fazlası için başını eğdi.

Kate henüz bitirmediğini fark etti. Saatlerce bitmeyebilir. Canavar tadıma bayılıyor... Daha fazlasını almak için her şeyi yapar.

Bu yüzden onunla savaşmayı bırak, diye fısıldadı Bilme'nin sesi. *Savaşmayı bırak ve bırak gitsin. Yapabileceğin başka bir şey yok.*

Kate bunun doğru olduğunu biliyordu. Ona sahip olmaya kararlı bir erkeğin ellerindeydi; istediği sürece onun tadına bakacaktı. Ve onu ikna etmenin, geri çekilmesini ya da nazik davranmasını istemenin hiçbir yolu yoktu. Yapabileceği tek şey rahatlamaya çalışmak ve ona karşı açık olmaktı - yapabileceği tek şey amını onun diline açmak ve başka bir şeye hazır olana kadar onu tatmasına izin vermektir.

Beni becermeye hazır mısın, diye düşündü ve biraz ürperdi. Buna hazır değildi, henüz değil. Ama bu arada derin nefesler aldı ve onu ele geçirmeye çalışan paniği bastırmaya çalıştı. Pekâlâ, her şey yoluna girecekti. Rone biraz sertleşebilirdi ama ona gerçekten zarar vermeyecekti - kürk formunda bile. Canavar'ın sadece onun tadına bakması gerekiyordu... ve kızın da ona amını açıp izin vermesi gerekiyordu.

"Pekâlâ," diye fısıldadı Rone, dilinin GıGmiG iç amcığının üzerinde tekrar sıcak bir Çekilde gezindiğini hissederken. "Pekâlâ, Rone-ne yap... neye ihtiyacın varsa. Sana karşı koymaya çalışmayacağım."

Ve Rone şişmiş klitorisini ağzına alıp sıcak diliyle üzerinde daireler çizmeye başladığında, otları çekiştirmeyi bırakıp ellerini onun kalın, tüylü siyah saçlarına gömdü.

Rone'un Canavarı onun boyun eğdiğini hissetmiş gibiydi çünkü kalçalarının hassas etini zedeleyen sıkı tutuşu biraz gevşedi ve daha yavaş bir şekilde alıştırmaya başladı. Kate inledi ve adamın saçlarını okuyarak kalçalarını adamın ağzıyla buluşturmak için yukarı bastırdı. Eğer Canavar'a teslim olması gerekiyorsa, bunu tamamen yapacaktı; istediği kadarını elde edene kadar ona ihtiyacı olan her şeyi verecekti.

Bir gece önce Rone onu tattığında olduğu gibi, kaç kez boşaldığının sayısını unutmuştu. Rone'un Canavarının bu fırsat için yıllardır beklediğini -Rone'u aracı olarak kullanmak yerine onu kendisi için tatmayı beklediğini- ve durmaya hiç hevesli olmadığını hissetti. Onu yaladı, klitorisini ağzına aldı ve bir an diliyle ona saldırdı, sonra yavaşça, nazikçe yaladı ve beklenmedik şefkati karşısında neredeyse zevkten ağlayacaktı.

Kate vücudunun büyük Kindred'inkine tepki verip vermediğinden emin değildi ama amının balı hiç bitmeyecek gibiydi. Bacaklarının arası ıslak, sıcak ve açıktı, Rone'un Canavarına canının çok çektiği şeyi sonsuz bir şekilde veriyordu.

Bu saatlerce sürecektir gibi görünüyordu ama sonunda Rone uzun kollarını onun bacaklarından çözdü ve topuklarının üzerine oturdu.

Çok sert ve çok sık boşaldığı için sersemlemiş olan Kate bir şekilde diz çökme pozisyonuna geldi. Canavar orada öylece oturmuş, ay ışığında ona bakıyordu ve Kate onun bir sonraki adımı ne yapacağını merak ediyordu.

"Ne oldu?" diye fısıldadı ona. "Ne istiyorsun? Neye ihtiyacın var?"

Sonra gözleri adamın kasıklarına kaydđ. Kate küçük koruluğa koğarak ilk geldiğinde Rone gömleksizdi ama hâlâ pantolonunu giyyordu. Kate Ğimdi Rone'un pantolonunun hâlâ üzerinde olduğunu görüyordu ama dar siyah deriye acđ verecek Ğekilde baskđ yapan büyük, kalın bir çıkıntı vardı.

Rone bir eliyle pantolonundaki çıkıntıyı ovuşturdu ve yumuşak bir inilti çıkardı. Sonra Kate'e baktđ, gümüş gözleri farklı bir aklıkla doluydu.

Kate nefesinin kesildiğini hissetti. Tanrım, *bunu* yapmaya çoktan hazır mıydđ? Onu almaya? Hayır, biraz daha geciktirmek için yapabileceği bir Ğeyler olmalıydđ. Artık bununla mücadele etmeye çalığmıyordu ama hâlâ korkuyordu... hâlâ o kalın Ğaftđ içine almaya hazırlanmak için biraz daha zaman istiyordu.

Sonra Teslimiyet Cildi'ndeki resimler tekrar aklına geldi ve ne yapması gerektiğini biliyordu.

"Hey, Rone," diye fısıldadı, dizlerinin üzerinde yürüyerek ona doğru geldi, yumuşak, serin çimenler kalçalarına fısıldıyordu. "Sen iyi misin? Bu... acıtıyor mu?" Çok ama çok dikkatli bir şekilde elini uzattđ ve hâlâ dar siyah derinin içinde duran sert et parçasını nazikçe okşadı.

Rone usulca inledi ve kalçalarını ona doğru iterek doğru yolda olduğunu bilmesini sağladı.

"Pekâlâ," dedi ona, bu kez iki elini de kullanarak pantolonu bir arada tutan öndeki magno tırnakları buldu. "Her şey . Seninle ilgileneceğim... tıpkı senin benimle ilgilendiğin gibi."

Biraz titreyen elleriyle pantolonu çözmeyi başardı ve ayırdđ. Adamın uzun, sert aleti hemen dışarı fırladı. Kate onun büyüklüğü karşısında nefesi kesildi. Evet, onu daha önce de çıplak görmüğ, hatta ikisinin Flame'de aldıkları duğ sırasında onunla yakından ilgilenmiğti.

Frost. Ama bu sefer daha büyük olduğundan kesinlikle ve zaten başlangıçta da pek küçük sayılmazdı.

Canavar'ın öne çıkmasına izin vermek aslında sikiinin boyutunu büyötmüĞ olabilir miydi? Kate'in gördükleri için baĞka bir açıklaması yoktu ama daha büyük olduğuna yemin edebilirdi... eskisinden *çok* daha büyük olduğuna.

Bütün bunları ağızıma sığdırabilmemin imkânı yok, diye düşündü dehşet içinde. Yine de kitapta onu gerçekten derinlemesine yutması gerektiğı falan yazmıyordu; esas olarak onu içine almadan önce "tohumunun tadına bakması" gerektiğı yazıyordu. Kate nedenini bilmiyordu ama Bilmek ona bunun önemli olduğunu fısıldıyordu.

"Pekâlâ," dedi Rone'a bakarak. "Şimdi sana kendini iyi hissettireceğim, tamam mı?"

Cevap olarak, onun üzerinde durana kadar yükseldi ve bacaklarını açtı. Kate dizlerinin üzerinde kaldı, bu da adamın uzun, sert Çaftını yüzünün hizasına getirdi. Tanrım, bunu gerçekten yapacak mıydı? Gerçekten şimdi ve burada onun tadına bakacak mıydı? Ama ya doğru yapmadıysa? Ya Rone'un Canavarı onun tekniğini beğenmezse ya da ona kızarsa ya da...

Kes şunu. Sadece yap şunu.

Kendini bundan vazgeçiremeden ya da korkuya teslim olmadan önce Kate öne doğru eğildi ve yanağını kaslı bir uyluğa bastırdı. Sonra adamın uzun, sıcak aletini avucunun içine aldı ve yüzüne doğru götürdü.

Teni hatırladığı kadar yumuşak ve ipeksiydi ve geniş, erik şeklindeki başının ucunda tek bir damla prekum vardı. Kate o küçük nektar damlasını tatmak istediğini fark etti. Tuzlu mu, tatlı mı yoksa acı mı olacaktı? Rone'un tadını, onunkini beğendiğı kadar begenecek miydi?

Ama bunu öğrenmeden önce onu biraz daha yakından tanımak istiyordu. Öne doğru eğilerek uzun, sert, ipeksi şaftı yanağına sürttü

ve onu içine çekti. Onun zengin, baharatlı, erkeksi kokusu burada daha güçlüydü ve Kate bundan hoşlandığını fark etti, hem *de çok* hoşlandığını. Tanrım, bir insanın bu kadar güzel kokması nasıl mümkün olabilirdi? Bir kedinin bölgesini iğaretleme gibi tekrar tekrar ona sürtünmek istemesine neden oluyordu.

"Mmm," mırıldandığını duyar gibi oldu.

Rone da neredeyse mırıldanmaya benzeyen alçak, gürültülü bir ses çıkarıyordu. Kate onun iri ellerinin saçlarını sert bir Çekmeyle okşadığını hissetti ve yaptığı Çeyden zevk aldığını anladı.

Bunu bilmek -ona zevk verdiğini bilmek- ona daha ileri gitme, daha fazlasını deneme cesareti verdi. Kalın şaftını sıkıca bir eline alarak, dudaklarını alevlenen tepesinin ucuna getirdi ve ona nazik, açık ağızlı bir öpücük verdi. Bunu yaparken, dilini şaftının ucunda gezdirdi ve daha önce gözüne kestirdiği küçük prekum damlasını tattı.

Bir anda onun tadı -tuzlu, hafif acı ve son derece lezzetli- dilinin üzerinde patladı. Kate Çatırtıcı bir Çekilde bundan hoşlandığını fark etti, dahası *canı çekmişti* ve daha fazlasını istiyordu. Canavar onun kedi balı hakkında böyle mi hissediyordu? Eğer öyleyse, Kate ona olan ihtiyacı doyana kadar onu için onu suçlayamazdı.

Hevesle, geniş başını ağzına alabildiği kadar aldı ve dilini satenimsi, sıcak yüzeyinin etrafında döndürmeye başladı, horozunun ucundan lezzetli nektardan daha fazlasını çekmeye çalıştı.

Rone yumuşak bir inilti çıkardı ve iri ellerini Kate'in saçlarına gömdü, emerken biraz daha almasını istedi. Kate memnuniyetle kabul etti. Çok fazla alamıyordu, adam çok büyüktü. Ama geniş başını ve uzun Şaftının en azından bir iki santimini ağzına almayı başardı. Kalın uzunluğunun geri kalanını elleriyle okşadı, başını sallarken ve alabildiği kadarını almaya çalışırken onu nazikçe ama sıkıca yumrukladı.

Kate daha önce oral seksle hiç ilgilenmemişti, bu yüzden bir yanı olup bitenler karşısında biraz şok olmuştu. *Tanrım, bunu yaptığıma inanamıyorum. Bunu yapmayı bu kadar çok istediğime inanamıyorum.*

Ama bir şekilde yapmıştı. Rone onun ellerinde ve ağzında çok büyük, sıcak ve sertti. Ayrıca Kate, onu ağzıyla memnun etmek için önünde diz çökerken kendini nefis bir şekilde küçük ve itaatkâr hissettiğini de inkâr edemezdi. Sadece boşalmasının ne kadar süreceğini merak ediyordu...

Peki ne kadar boşalacak? Kafasının arkasında küçük bir düşünce fısıldadı. Duşta boşaldığı zamanı hatırlıyor musun? O kadar çok boşalmıştı ki, ellerinin her tarafına akmıştı. Hepsini yutmana imkan yok Kate, boğulacaksın!

Ama fazla endişelenecek zamanı yoktu. Üstünde büyük Kindred'in sertleştiğini ve ellerinin saçlarında sıkılaştığını hissetti. Onu daha derine inmesi için zorlamıyordu ama gitmesine de izin vermiyordu. Belli ki yutmasını istiyordu.

Kate biraz gerildi ama kendine rahatlaması gerektiğini hatırlattı. *Her şey yolunda,* dedi kendi kendine. *Bırak olsun. Bırak olsun...*

Ve sonra ılık, ıslak, tuzlu ve lezzetli bir şey dilinin arkasına çarptı. Kate kendine rağmen inledi. Bu tıpkı Rone'un prekuması gibiydi ama daha da iyiydi; neredeyse onun lezzetli Bağlanma Kokusu'nun gerçekten tadabileceği bir versiyonu gibiydi. O kadar tamamen Rone'a aitti ki -çok önemsemeye bağladığı büyük Kindred'ın özü- Kate daha fazlasını istediğini fark etti.

Kate hevesle yutkunurken, Rone ona dilediğini verdi. Ama Kate onun duşta olduğu gibi büyük miktarda döl üreteceğinden korkmuş olsa da, korktuğu kadar çok değildi. Ayrıca, ılık, tuzlu krema fişkırmaları tek seferde değil, aralıklarla geliyor gibiydi. Böylece yutmak ve hatta tadını çıkarmak için zamanı oldu.

özünden bir başka sıcak püskürtü ağzını doldurdu. Kate onu hevesle ve büyük Kindred sonunda geri çekildiğinde neredeyse hayal kırıklığına uğradı. "Rone?"

diye sordu kalın bir sesle, ona bakarak. "Bitirdin mi?
, değil mi?" Çünkü aleti hâlâ uzun, kalın ve sertti.

Başından ay ışığında gümüşü bir renk alan bir döl akıyordu.

Kadın ona tekrar uzandı ama Rone yumuşak bir inkâr sesi çıkardı ve geri çekildi. Sonra oturdu ve ona baktı. Kate birden onun ne istediğini anladı.

İşte o an gelmişti. Nihai teslimiyet anıydı ve bundan kaçış yoktu. Gözleri hâlâ adamın kalçaları arasında yükselen kalın şafta kaymaktan kendini alamadı. Şaşırtıcı bir şekilde, daha da uzamış ve kalınlaşmış görünüyordu. Bu mümkün müydü? Gerçekten daha da mı *büyüyordu*? Gözleri şaşkınlık ve şokla irileşmiş bir halde adamın büyümeye devam edişini izledi, ta ki adam onun tadına bakarkenki büyüklüğünün yarısına ulaşana kadar.

Onu emmeye devam etmek için son derece istekli olmasına rağmen, Kate o kalın canavarı amına alma fikriyle omurgasından aşağı bir korku ve şüphe ürpertisi hissetti.

Şimdi çok büyük, diye düşündü, parmaklarını onun şaftının etrafına nasıl dolayamadığını hatırlayarak. Ve bu, hem uzunluğu hem de çevresi büyümeden *önceydi!* *O şeyle beni ikiye bölecek! Ona izin veremem, yapamam!*

Panik onu boğazından yakalamış gibiydi ve yerden kalkıp koşmaya başladı. Ama Rone onu yakalamadan önce ancak iki adım atabilmişti. Kaslı demir çubuklar gibi uzun kollarını onun etrafına sararak onu tekrar yere indirdi ve serin çimlerin üzerinde elleri ve dizleri üzerine bastırdı.

Kate onunla konuşmak için omzunun üzerinden bakarak, "Hayır, anlamıyorsun," diye mırıldandı. "Lütfen, artık çok büyüksün. Sen... sen beni inciteceksin ve beni incitmeyeceğine dair her zaman söz verdiğini biliyorsun, Rone! Bunu istemediğini biliyorum. O yüzden lütfen... lütfen..."

Ama yüzündeki ifade anlaşılmazdı. Gümüş rengi gözlerinde şehvetten başka bir şey görmüyordu... ona karşı o kadar derin bir ihtiyaç duyuyordu ki, uzun, kalın şaftını onu tohumuyla doldurana kadar dar derinliklerine sokmaktan başka hiçbir şey onu doyuramazdı.

"Lütfen!" Kate kırık bir fısıltıyla tekrar yalvardı ama o sadece uzun parmaklarını beline doladı ve kalçalarını kaldırdı, onu girişine hazırlamak için uyluklarını açtı.

Her şey yolunda. Her şey yoluna girecek. Bilen'in sesi aniden kafasının içinde konuşmaya bağlamığ, Kate'e en baçta geri kalan çiçekleri atmasını söylediği zamanki kadar net bir ekilde sesini duyurmuğtu.

Kate mücadelesini durdurdu ve onu dinledi. Bu bilgeliğin sesiydi, mantığın sesiydi ve onu asla yanlış ynlendirmemişti.

Emin misin? Ama bunu içime nasıl sığdırabilir? Çok büyük, çok fazla... Yapamam...

Yapabilirsin ve yapacaksın. Sadece rahatla ve açık olmaya odaklan, dedi Bilen ona. *Her şey yolunda Kate-her şey yoluna girecek. Sadece rahatla ve onun seni üremesine izin ver.*

Kate dudağını ısırarak söyleneni yapmaya çalıştı.

"Pekâlâ," dedi, tekrar Rone'a bakarak. "Pekâlâ... Kıpırdamadan duracağım ve beni almana izin vereceğim. Ama lütfen... lütfen nazik olmaya alış. Tamam mı?"

Kate onun kendisini anlayıp anlamadığını anlayamıyordu; gözleri ehvetle dolu gmğ havuzlar gibiydi. Ama kalçalarını ayırırken ona sert davranmadı, sadece

sert ve inatçı. Bunu ona yapana kadar, amını tamamen sikiyle doldurana, onu sikene ve amının derinliklerine boşalana kadar gitmesine izin vermeyeceği açıktı.

Kate küçük bir inilti çıkardı. Olanlara inanamıyordu. Sadece birkaç dakika önce Tante Corii'nin kulübesindeki yatağında, kırmızı çiçekli battaniyenin altında güvendeymiş gibi görünüyordu. Şimdi ise burada, ormanın ortasında çırlıçıplak diz çökmüş, serin çimenler çıplak göğüslerini ve hassas meme uçlarını gıdıklarken, Canavar formundaki Rone onu arkadan götürmeye hazırlanıyordu. Ama bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu, kaçmanın hiçbir yolu yoktu. Yapabileceği tek şey kendini ona teslim etmektir - tek seçeneği kalçalarını ve amını onun kalın canavar siki için açmak ve kabzasına kadar içine girmesine izin vermektir.

Küçük bir korku ve teslimiyet iniltisiyle Kate, Teslimiyet'teki Cilt'teki kızın yaptığı gibi kendini ön kollarının üzerine indirdi. Yeni duruşu kalçalarını geriye yatırdı ve amının açıldığını hissetti, ıslak iç kıvrımlar tamamen açılarak Rone'un Canavarına seksinin gizli giriğini gösterdi. Kendini hiç bu kadar savunmasız, korkmuş ve ateşli -evet *ateşli*- hissetmemişti çünkü korkusuna rağmen içinde bulunduğu pozisyonda ilkel bir şeyler vardı. Daha önce hiç deneyimlemediği ama hayatı boyunca farkında bile olmadan özlemini çektiği bir şey.

"," diye tekrar fısıldadı. "Artık hazırım. Al beni."

Bu kez Rone onu anlamış gibi görünüyordu. Ya da belki de sadece onun son teslimiyet iğaretini bekliyordu. Her ne sebeple olursa olsun, Kate onun üzerinde belirmediğini hissetti ve beklediğinin sona erdiğini anladı; onu alacaktı... onu üretecekti ve boyun eğmekten başka yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Rone," diye fısıldadı kırık bir sesle, sikinin geniş başının yumuşak kıvrımlarının ve hassas klitorisinin üzerinde gezindiğini hissettiğinde, sadece

Aminin titreyen girişi. "Rone, lütfen..."

Adam alçak sesle homurdandı ve sonra kadın devasa çaftın içinde kaymaya başladığını hissetti. nce ta giriçini kırdı ve ardından horozunun ilk kalın inini takip etti.

Kate dudağını ısırđı ve bağını daha da ağağı indirdi, onun için açık olmaya alığtı, içine acımasızca giren devasa aftı almaya alığtı. Daha önce hiç bu kadar gerildiğini, bu kadar açıldığını hissetmemişti.

Canını yakacağı ya da onu bir şekilde yırtacağı korkusuyla kendini sıkmak istedi ama içgüdüsel olarak bunun yapabileceği en kötü şey olduğunu anladı. Dudağını kanayana kadar ısırarak, kendini kalçalarını daha da geniş açmaya zorladı, yer açmaya, Canavar'ın kalın şaftını yerleştirmeye çalıştı.

Ve her nasılsa, Kate bu kadar büyük bir eyi kaldıramayacağından emin olmasına rağmen, kendini onun için açıldığını hissetti. Sanki vücudu neler olduğunu biliyor ve Canavar'ın ekstra kalınlığına uyum sağlaması için ona yardım ediyordu. Biraz acı vardı ama bu esneme türünden bir acıydı, Kate buna inanmakta güçlük çekse de iyi bir acıydı. Sanki amı bir ekilde Rone'un sikini tanı mığtı ve onu içine alıyor, istediği ve ihtiyaç duyduğu kadar derine sokmak istiyordu.

Kate nihayet geniş içinde dibe değdiğini hissettiğinde usulca inledi. Tanrım, gerçekten de o kalın siki hepsini amına sığdırmayı bağarmığ ? Bir ekilde sığdırmığtı ve imdi onun itmeye bağlamasını, çekip tekrar sokarak onu doldurmasını ve olabildiğince sert bir ekilde sikmesini bekliyordu.

Bunun yerine Rone kıpırdamadan durdu, hâlâ kabzasına kadar Kate'in içine gömülüydü. Kate neler olduğunu merak ederek onun altında kaydı. Sonra sürpriz bir şekilde kanalının ucunda sıcak ve ıslak bir şey hissetti. Tanrım, içine mi boşalıyordu? İlk hamleyi bile yapmadan mı geliyordu?

Neden ya da nasıl olduğundan emin değildi ama öyle görünüyordu. Kanalının ucunda bağılayan sıcak akığ kısa sürede tüm amcığını yıkadı ve sonra Kate kalçalarının arasından sıcak ve ıslak bir Ėeyin damladığını hissetti. Bacaklarının arasına baktığında, ay ığığında gümüğ gibi parlayan dölünün gerçekten de amından sızdığını gördü, her ne kadar Rone hâlâ onu ağzına kadar dolduruyor olsa da.

Ama daha da tuhafı, tüm amına yayılmış gibi görünen sıcak, esnek duyguuydu. Sanki daha da esnemesine, onu daha kolay içine almasına yardım ediyor gibiydi. Adamın tohumu içine akmaya devam ederken Kate inledi. O kadar çok damladı ki, uyluklarının arasındaki küçük çim parçasını ıslatıyor olmaları gerektiğini biliyordu ve yine de gelmeye devam etti, spermi savunmasız amını doldurdu ve Kate tamamen doymuş olması gerektiğini düşünene kadar sonsuza dek hissettiren kanalının ucunu yıkadı.

O zaman ve ancak o zaman Rone sonunda onun içinde hareket etmeye başladı. Kalçalarını sertçe kavradı, uzun parmakları onu yerinde tutmak için etrafını sardı. Sonra uzun, kalın sikini neredeyse sonuna kadar kadının içinden çıkardı ve tekrar içine soktu.

Geniş kafa kanalının ucuna çarptığında Kate nefes nefese kaldı ve inledi. Bu da nazik bir vuruş değildi. Görünen o ki Canavar, Kate'in içine yavaÇça girdiğinde ona uyum sağlaması için zaman tanıyarak tüm kibarlığını kullanmığtı. Şimdi ise Kate'i çılgına çevirmek için tasarlanmış gibi görünen sert, sabit bir ritim tutturmuştu.

Adam onu uzun, sert hamlelerle içine alırken, kaçma şansı olmaması için sıkıca tutarken, yumuşak, savunmasız amını kalın sikiyle yağmalarken, onu olabildiğince derinlemesine almak için içine girerken tekrar tekrar inledi.

Beni yine işaretliyor ama bu sefer farklı bir şekilde, her derin itişte keskin zevk/acı şokları içinden geçerken çılgınca fark etti. Beni tamamen kendisiyle dolduruyor, elli mil yarıçapındaki bir alanda başka hiçbir erkeğin bana yaklaşmaya cesaret edemeyeceğinden emin oluyor.

Rone onu yalarken o kadar çok boşalmıştı ki, bir daha orgazm olamayacağından emindi. Ama Rone'un ona içine boşalmasının daha uzun ve daha derin orgazmlara yol açtığını söylediğini unutmuştu. İçindeki her derin, cezalandırıcı itişte, kendini sınıra daha da yaklaşmış hissediyordu. Ve Rone her seferinde kendini onun içinde sonuna kadar zorladığında, ağır testisleri öne çıkıyor, şişmiş, hassas klitorisine çarpıyor ve onu daha da uyarıyordu.

Tekrar boşalmak istediğinden bile emin olmamasına rağmen, Kate bir orgazm daha yaGamaya bağladığını hissetti; adam onu yalarken yaGadığından daha derin bir orgazmdı bu. Sonra aniden, daha önce hiç hissetmediği kadar yoğun bir zevk, bir gelgit dalgası gibi üzerine çöktü.

Kate çaresizce inledi, parmakları ıslak çimenleri tırmaladı, ayak parmakları kıvrıldı ve sırtı kamburlaştı. Aynı zamanda, sanki ondan daha fazla döl sağmaya çalışıyormuş gibi, iç duvarlarının Rone'un kalın shaftının etrafında sıkıca kenetlendiğini hissetti.

Rone da bunu hissetmiş olmalıydı. Alçak bir hırıltıyla Kate'in içine köküne kadar girdi ve sabit durdu. Kate inanamayarak amının derinliklerinde sıcak ve ıslak bir Geyin pompalandığını hissetti. Gerçekten tekrar boşalıyor muydu? Daha önce boşaldığı onca şeyden sonra, bu nasıl mümkün olabilirdi?

Ama kanalının ucunda hissettiği sert, sıcak fiskiyeleri inkâr etmek mümkün değildi. Sanki girişinin içindeki girişi, yani rahminin ağzını bulmuştu ve doğrudan oraya doğru fişkırıyor, amını mümkün olan en doğrudan şekilde dölleriyle dolduruyordu.

Birden Kate ona daha önce söylediği Ėeyi hatırladı: Canavar'la çiftleşmek neredeyse her zaman hamile kalmanın kesin yoluydu. Tanrım, bu ona da mı oluyordu? Onu şu anda hamile mi bırakıyordu? O...

Ve sonra başka bir orgazm -daha da derin bir orgazm- aniden onu ele geçirdi. Kate iç duvarlarının dalgalandığını hissettiğinde şaşkınlık ve zevk içinde inledi.

"Oh Tanrım," o Nefes nefese kırık bir şekilde. "Çok İyi...çok Çok. Rone, Lütfen..."

Ama daha da şaşırtıcı bir his onu ele geçirdiğinde kelimeler dudaklarında kayboldu. Daha önce Rone'un doğrudan rahminin ağzına doğru geldiğini hissetmişti. Şimdi ise Rone'un aletinin ucunun daha da derinlere girmesine izin vermek için neredeyse içinin açıldığını hissettiğine yemin edebilirdi. Sanki içinde aç bir ağız açılmıştı ve tıpkı daha önce onu dudaklarının arasında emdiği gibi, shaftının başını hevesle emiyor, lezzetli prekum ve sperminden daha fazlasını almaya çalışıyordu.

Bu delilik, dedi kendi kendine huzursuzca, garip bir şekilde zevk veren his devam edip giderken bile. *Bu mümkün değil, değil mi?*

Tekrar bacaklarının arasına baktı, görmeye çalışıyordu. Tepesindeki parlak ay ışığı bunu mümkün kılıyordu. Daha önce, Rone'un sikinin kabzasına kadar içine gömüldüğünü hissetmiş olsa da, onu alırken en azından bir santimi hâlâ dışarıdaydı. Kate Ėimdi onun tamamen içinde olduğunu görüyordu. Sanki o son santimi almak için içini açması gerekiyordu. Ama adamın sikinin ucu gerçekten de doğrudan rahmine mi fişkırıyordu?

Hâlâ içinde sabit bir Ėekilde duruyordu ve Kate hâlâ sıcak ıslaklığı hissedebiliyordu, çünkü döllerı püskürdükçe püskürüyor, sikinin ucundan amının derinliklerine doğru fırlıyordu. Bu arada inanılmaz derecede yoğun orgazm, neredeyse nefes alamayana kadar devam ediyor gibiydi, çok iyi hissettiriyordu.

Canavar onu tutup yetiştirirken başının d6nd6đđđđđđ... onu tuttu ve amından sızıp altındaki çimenlerde bir su birikintisi oluşturana kadar onu doldurdu ve hala boşaldı, boşaldı ve boşaldı...

Kate başının d6nd6đđđđđđ hissetmeye başladı. Bu çok fazlaydı fazla zevk, çok fazla his... Çok *fazla*. G6zlerinin 6n6nde devasa siyah havai fiekler patlıyor ve yukarıdan gelen parlak ay ığığı g6lgelerin g6lgesinde kalıyordu.

L6tfen, diye d6řđđđđđ. *L6tfen, yapamam...*

Ve sonra her şey karardı.

Yirmi Altıncı Bölüm

"Kate? Kate mi? Oh Tanrım, Kate-lütfen uyan! *Lütfen!*" Rone arkadaşını tekrar salladı, kendi sesindeki paniği duyuyor ama durduramıyordu. Kate'in başı kolunun üzerinde gevşekçe sallanıyordu ve yanakları sabah güneşinin altında kar gibi solgundu.

Güneş yükselip Canavar geri çekildiğinde Rone kendine gelmişti... Kate'in çıplak ve hareketsiz bir şekilde çiğnenmiş çimlerin üzerinde yattığını, saçlarının yüzünün etrafında karmakarışık bir kırmızı bulut oluşturduğunu görmüştü. Onu hemen kollarının arasına almış, soğuk bedenini kendi bedeniyle ısıtmaya çalışmıştı ama şu ana kadar hiçbir tepki alamamıştı.

Onu ben öldürdüm, diye düşündü Rone, korku ve dehşet onu ele geçirmişti. *Biliyordum, Canavar'ımla buluşmasına izin verilirse bunun olacağını biliyordum! O öldü... gitti... Beni terk etti ve bu sefer onu geri getirmek yok. Oh, Kate... Kate...*

Elbette onu öldürdün, diye fısıldadı kafasının içinde sert bir ses. *Dün gece onu kullanma şeklinden sonra hangi kadın böyle bir muameleye dayanabilirdi ki?* Görüntüler beynini istila etmeye çalıştı -siyah beyaz çirkin enstantaneler... Kate inliyordu... onu tutarken kaçmaya çalışıyordu... onu götürürken... ona tecavüz ederken...

Hayır! Hayır! Rone görüntüleri uzaklaştırmaya çalıştı ama uzun süre gitmeyeceklerini biliyordu. Canavar'ı ortaya çıktığında kendisi olmasa da, diğer yarısının anılarını paylaşabiliyordu; çirkin, hayvani, şehvet dolu yanının sevdiği kadına neler yaptığını görebiliyordu...

Düğüncelerini yavaş bir ses böldü ve Kate'in uzun kirpiklerinin kâğıt gibi solgun yanaklarında dalgalandığını görmek için gözlerini kırptırdı.

"Kate?" fısıldadı, zorlukla nefes almaya cesaret ederek. "Kate, bebeğim? *Lalli?*"

"Rone?" Sesi bir fısıltıdan biraz daha fazlaydı. "Ne... ne oldu?"

"Hatırlamıyor musun? İyi misin?"

"Sanırım öyle. Ve *bazılarını* hatırlıyorum. Oturmama yardım et."

Kadın adamın kollarında güçsüzce çırpınırken Rone ona yardım etti ve vücudundaki acımasız el işçiliğini görünce yüzünü buruşturdu.

Çenesinde dudağını ısırıldığı yerde kan vardı ve kalçalarının soluk derisinde ve uyluklarında onu tuttuğu yerde çürükler vardı. Kadının tırnaklarının altında, kaçmak için yeri tırmaladığı toprak ve otları görebiliyordu. Ama en kötüsü, omzunun boynuyla birleştiği yerdeki vahşi yara iziydi; bir dizi *diş* iziydi bu - onun diş izleriydi, Rone biliyordu. Kate'in boğazının narin sütununda açıkça görülüyorlardı; ona ne yaptığıнын görsel bir hatırlatıcısıydı.

Çünkü Rone bunun kendi hatası olduğunu *biliyordu* -buradaki asıl suçlunun kendisi olduğunu biliyordu. Bazı erkekler Canavarlarını suçlamaya çalışabilirdi ama Rone bu tür bahanelere inanmıyordu. Canavar onun bir parçasıydı -en çirkin, en şehvetli, en bencil parçası ve Kate'e tam da ona davranmayı dilediği şekilde . Zihninin derinliklerinde, bakmaya ya da kabul etmeye dayanamadığı bir yerde, onu becermek, onunla çiftleşmek istemişti. Ve Kate istese de istemese de bunu yapmıÇtı.

Bu bir NOT olurdu, düĞündü önceki gecenin siyah beyaz görüntüleri zihninin gözünün önünden geçerken. Kate onun adını inliyor ve ona zarar vermemesi için yalvarıyor, adam onu elleri ve dizleri üzerine çökmeye zorlamadan önce kaçmak için çabalıyordu...

"Rone... iyi misin?"

Kate'in yumuşak, çekingen sesi onu bir an için kendinden nefret etmekten vazgeçirdi.

"Hayır," dedi kısaca. "Hayır, değilim. Ama benim sayemde sen de değilsin ve bunu önceliğimiz haline getirmeliyiz. Hadi gel." Ayağa kalktı ve deri uçuş pantolonunu bağladı. "Seni bir şifacıya götürelim."

"Ne? Neden? Ben *iyiyim*," diye itiraz etti Kate. Ayağa kalkmaya çalıştı, yalpaladı ve neredeyse düşüyordu. Rone onu yakalayınca, "şey, *oğunlukla* iyiyim," diye düzeltti.

"Cehennemliksin," dedi kabaca. "şu haline bak Kate! Morarmışsın, kanlar içindesin, yaraların var ve..." Sesi boğazında kalınlaştı ve neredeyse devam edemeyecekti, ama yine de kelimeleri zorla çıkardı. "Ve bunu sana ben yaptım-hepsini," diye bitirdi.

"Oh Rone, tatlım, hayır..." Kate onun yanağını okşamak için uzandı ama o elini geri çekti. Onun kendisine dokunmasını hak etmiyordu - bir daha asla - yaptıklarından sonra değil.

"Haydi," dedi kabaca. "Seni bir şifacıya götürmek istiyorum ama önce giyinmen gerek."

Birkaç metre ötede, çimenlerin üzerinde, Kate'in bir gece önce giydiği ta yapraklı elbiseyi buldu. Kate gibi o da oldukça yıpranmış görünüyordu. Buruşmuş ve yırtılmıştı, yaprakları dökülmüştü ve kalanlar da kirli ve yırtık pırtıktı. Elbisenin üst kısmındaki, yakanın etrafındaki masum beyaz yapraklar Kate'in kanıyla lekelenmişti.

Bir anlık bir anı geldi aklına -kızın küçük elinin göğsündeki hissi, acı içinde sıkılmıştı ama dişlerini kızın etine geçirirken çekmeye cesaret edemiyordu... ağzındaki kanın tatlı metalik tadı... kızın ona yalvaran sesinin yüksek, panik içindeki sesi... ona yalvarması...

"*Lütfen, Rone, canımı yakıyorsun! Beni gerçekten incitmek istemediğini biliyorum. Sen beni seviyorsun, Rone. Bunu bana defalarca söyledin. Lütfen.*"

Rone elbiseyi göğsüne bastırđı ve iki büküm oldu, bir an için kusup kusmayacağından emin olamadı.

"Rone? İyi misin?"

Kate'in yumuşak eli belli belirsiz Rone'un omzuna dokundu. Rone onu silkeledi. "Beni rahat bırak!"

"Özür dilerim!" Hemen geri çekildi, adamın tepkisinden incindiğı belliydi.

Kendi adına, Rone onun kendisine dokunmaya nasıl katlanabildiğini anlayamıyordu.

"Al." Yüzüne bile bakamadan elbiseyi ona doğru itti. "Giy şunu. Tante Corii uyanıp gittiğini fark etmeden önce kulübeye geri dönmeliyiz."

"Peki." Kate sert, sarsak hareketlerle yırtık pırtık taçyapraklı önlüğü tekrar üzerine geçirdi. "Ben hazırım," dedi bir süre sonra. "Artık gidebiliriz ama yolu senin göstermen gerekecek, nerede olduğumuz hakkında hiçbir fikrim yok."

Ben de bilmiyorum, diye düşündü Rone ama yönleri düşünmüyordu.

"Bu taraftan. Yürüyebilir misin?" İstemese de kendini ona bakmaya zorladı. Kirli, kan lekeli elbisenin içinde ne kadar incinmiş, küçük ve kırık görüldüğünü görmek istemiyordu.

"Sanırım öyle. Biraz tutukluk var ama şimdi daha iyi hissediyorum." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Gerçekten mışıl mışıl uyumuş olmalıyım."

"Baygındın," dedi Rone kısaca. "İlk başta öldüğünü sandım." Sesi kendi kulaklarına düz, soğuk ve boş geliyordu. Midesi hâlâ sıkılmış bir yumruk gibi hissediyordu.

"mı?" Kate ona boş gözlerle baktı. "Gerçekten mi? mıyım? Bu kadar halsiz ve sersem hissetmeme şaşmamalı."

"Kendini çok kötü hissediyorsun çünkü dün gece seni çok sert kullandım," dedi Rone ona sertçe. "Rahatını ya da güvenliğini düşünmeden seni kullandı. Seni kullandım

senin isteğine karşı. I..." Başını salladı - bu sefer gerçekten edemezdi.

"Ne?" Kate kaşlarını çatarak ona baktı. "Rone, hayır! Öyle bir şey değildi."

"Öyle mi?" Ona döndü. "O zaman nasıldı? Çünkü bütün parçalarım Böyle gitmeyi unutma. *Aynen* böyle."

"Nasıl hatırlayabiliyorsun?" Kate itiraz etti. "Dün gece sen değildin -"Sen Canavar'dın."

"Asla unutma Kate, Canavar benim bir parçam. Elbette en çirkin parçam ama özünde o benim, en karanlık arzularım... en utanç verici ihtiyaçlarım." Rone bir elini yüzünde gezdirdi ve başını salladı. "Mazeret olarak Canavar'ımın arkasına saklanamam ve saklanmayacağım. Onun -*benim*- sana ne *yaptığıma* dair anılarım var. Ne kadar kötü olduğunu çok iyi biliyorum."

"Kate'in sesi temkinli olmaya çalışır gibiydi: "*Biraz* sertti. -Sözlü bir mayın tarlasında yolunu bulmaya çalışıyordu. "Ama zor olacağını bilerek bu işe girdim. Ben... Ben aldırmadım, Rone."

"Saçmalık," dedi sertçe, Dünyadaki küfürlerinden birini savurarak. "Bana yalan söyleme Kate. Benden kaçmaya çalıştığını hatırlıyorum ama ben... ben seni tuttum ve... ve yine de yaptım. İstedığimi aldım." Boğazında kuru bir tıkırtı duyarak yutkundu.

"Her Çeyi yanlış anlıyorsun," diye itiraz etti Kate ama Rone sadece başını salladı. "Ne yaptığımı ve neyi hak ettiğimi biliyorum. Bunu yapmak zorunda değilsin.

duygularımı kurtarmak için başka türlü davrandım. Tanrıça biliyor ki, kesinlikle Dün gece senin için böyle bir şey

düşünmedim." "Rone! Yapamazsın..."

Ama o çoktan harekete geçmişti. Bir gece önce onları o kadar düzgün bir şekilde hapseden görünmez baloncuk artık yoktu ve Tante Corii'nin kulübesine doğru düz bir çizgide ilerleyerek ormanda hızla ilerledi

Mekiklerini park ettikleri yere. Rone ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu. -Ve nereye gitmesi gerektiğini. Ama bunu yapmadan önce görevlerini yerine getirmesi gerekiyordu ve bunlardan ilki Kate'in yaralarının -sorumlusu olduğu yaraların- iyileştiğini görmektir.

* * * * *

Kate aynı anda hem güçsüz, hem hasta, hem de kızgın hissederek onun arkasında tökezledi. Neden böyle bir pislik gibi davranıyordu? Neden onu dinlemiyordu?

Ayrıca bacaklarının arasını da titrek ve son derece ağırlı hissediyordu. Bu, yapmayı seviyor gibi görüldüğü gibi, büyük Kindred'in onu kollarında taşımasına itiraz etmeyeceği zamanlardan biriydi. Ama bu şekilde davranırken, sanki ona bakmak ya da yakınında olmak bile istemiyormuş gibi, ondan kendisini taşımasını istemesine imkân yoktu. Kendisine bile itiraf etmek istemediği bu durum onu çok incitmişti, özellikle de bir gece önce birlikte yaptıklarından sonra. En azından onun Canavar'ıyla yaptıklarından sonra.

"Seni koca pislik," diye mırıldandı nefesinin altından onun uzun adımlarına ayak uydurmaya çalışırken. "Diğer yarınla işi pişirdim diye bana bir tür dışlanmış gibi davranmana gerek yok. Yani, ne yapmam *gerekiyordu* ki? Geceyi atlatmanın başka yolu yoktu!"

Rone ormanda o kadar hızlı ilerliyordu ki Kate ona zar zor ayak uydurabiliyordu. Hâlâ öfkeli olan Kate, geride kalmamaya ve yardım istememeye kararlı bir Çekilde topallaya topallaya ilerliyordu. Çok geç olana kadar yolunun üzerindeki kökü göremedi.

Çıplak ayağı ayağın altına sıkıştı ve bir çılgılık atarak düştü, bu sırada bileğini burktı.

"Kate?" Bir anda Rone onun yanındaydı. "İyi misin?"

"Sanırım öyle, ayağım takıldı. Gerçekten canım yandı." Sıyrılan ayağını ve yaralı bileğini ovuşturdu, sıcak gözyaşları gözlerini yakıyordu. Normalde bu kadar küçük bir şey için ağlamazdı ama onu inciten sadece fiziksel acı değildi. Onun gözlerinin içine bakmayışıydı... Aralarında olanlar yüzünden hem ondan hem de kendinden nefret ediyor gibiydi.

"Bileğini burkmuş olmalısın. Şişmeye başladı." Sol ayak bileğini incelerken konsantrasyon içinde kaşlarını çatı.

"Özür dilerim." Kate gözyaşlarını sildi. "Ben... ben sadece sana ayak uydurmaya çalışıyordum."

"Seni taşımam gerekecek. Yani..." Tereddüt etti. "Eğer... eğer yaptığım şeyden sonra bana bu kadar yakın olmaya dayanabilirsen..."

"Elbette beni taÇıyabilirsin," dedi Kate sessizce. "Ve Rone, dün gece hakkında-"

Onu durdurmak için elini kaldırdı.

"Bundan bahsetmesek olur mu?

Lütfen?"

"Pekâlâ," dedi Kate isteksizce. "Sadece benim hatırladığımdan farklı hatırladığını düşünüyorum... ve gerçekte nasıl olduğunu da."

"Olan oldu," dedi kısaca. "Bu yeterince kötü. Olayın oluş şekli -Yaptığım şey daha da kötü. Şu anda bunun hakkında konuşamam. Akıl sağlığını korumak istiyorsam olmaz."

"Pekâlâ. Şimdilik bu konuda çenemi kapatacağım," dedi Kate. Ama içinden, Canavar'la yaptığı seks gerçekten de sert ve yoğun olsa da, bunu hiçbir şekilde bir saldırı olarak görmediğini anlamasını sağlamak için kendi kendine yemin etti.

Rone onu porselenden yapılmış gibi nazikçe kaldırdı ve sanki kırılacakmış gibi ormanın içinde dikkatle taşıdı.

onu çok sert sıktı.

Kate bağıını adamın göğsüne yaslamaya çalıştı ama adam bu temas karışısında sertleşti. Kate isteksizce tekrar doğruldu ve onun kollarında tağıınırken yapabildiğı kadarıyla kendini tutmaya çalıştı.

Yine de fark ettiğı -daha doğrusu fark etmediğı- bir şey vardı. Adamın kokusu, yani ona her yaklaştığında genellikle çok güçlü olan sıcak, baharatlı, erkeksi aroması bir şekilde susturulmuş gibiydi. Elinden geldiğince gizlice kokladı ama ne yaparsa sadece belli belirsiz bir koku alabildi. Neden oldu? Bir şekilde Rone'un ruh haliyle bağlantılı mıydı?

-şu anda çok kasvetli ve karanlık olduğunu kabul ediyorum- yoksa onun kokusunu alamamasının başka bir nedeni mi vardı?

Kate sormak için cesaretini toplayamadan ormandan çıktılar ve Tante Corii'nin küçük kulübesi görüldü. Kate tam yaşlı kadını uyandırmadan içeri nasıl girmeyi planladığını soracaktı ki, yaşlı kadın yüzünde vahşi bir ifadeyle ön kapıdan fırladı.

"Ah, Kate yavrum!" diye soluk soluğa bağırdı, soluk mavi gözleri korkuyla irileşmişti. "Uyandığımda seni yok buldum ve senin için çok *endişelendim*! Neredeydin? Ne oldu sana? İyi misin?"

"" diye söze başladı Kate ama Rone onu bastırdı.

"Dün gece benimleydi Tante Corii. Bir sebepten ötürü Kate gelip beni ormanda buldu, tam da kürk şeklimi almadan önce. Ve böylece dileğın gerçekleşti - sonunda Canavarımı evcilleştirdi."

"Öyle mi? Tanrıça'ya şükürler olsun!" Tante Corii kırışmış ellerini birbirine vurdu. "Bu harika!"

"Hayır. Değil." Rone teyzesine ters ters baktı. "Onu incittim, Tante. Eşinin Canavarını evcilleştirdiğinde Le'la'nın incindiğı gibi incittim onu. Şimdi mutlu musun?"

"Yaralı *değilim*," diye itiraz etti Kate. "Şey, ayak bileğim hariç ama onu da ağaç köküne takılarak kendim yaptım."

"Kate, lütfen." Rone ona sert bir bakış attı. "Bana ya da kendine yalan söyleme. Dün gece sana ne yaptığımı biliyorum, *hatırlıyorum*. O yüzden sana zarar vermemişim gibi davranmaya çalışma... vermedim... vermedim...." Ama görünüşe göre sözünü bitirememişti.

"Rone-" Kate bağıladı ama bu kez sözünü kesen Tante Corii oldu. "Şimdi, ," dedi Rone'un kolunu sıvazlayarak. "Birkaç darbe ve Bir dişi, eşinin canavarını evcilleştirdiğinde çürükler beklenir. Hadi iyi tarafından bakmaya çalışın ve üzücü zamanları geride bırakın."

"Kate'e asla arkamda bırakamam," dedi Rone karanlık bir sesle. "Kendimi asla affedemem ve o da affetmemeli."

"En azından bağınız yeniden kuruldu, değil mi?" Tante Corii, belli ki hâlâ durumu iyi göstermeye çalışıyor, dedi. "Bu rahatlatıcı olmalı, değil mi?"

Bir an için -sadece bir an için- Rone'un sert ifadesi biraz olsun eridi. Kate'e baktı ve Kate onun kendisiyle iletişim kurmaya çalıştığını anlayabildi; tüm Kindred'ların seks bağından sonra eşleriyle geliştirdikleri zihinsel bağı kullanmaya çalışıyordu.

Ama tek duyabildiği sağır edici bir sessizlikti.

"Rone?" diye sordu tereddütle. "Benimle... benimle konuşmaya mı çalışıyorsun?" Güçlü yüz hatlarında bir çaresizlik ifadesi belirdi.

"Evet...evet, duyuyorum. Beni hiç duymuyor musun?" Adamın derin sesi o kadar çaresiz geliyordu ki Kate evet diyebilmeyi diledi. Ama böyle bir şeyin sahtesini yapmanın hiçbir yolu yoktu.

"Hayır," diye fısıldadı. "Ben... Çok üzgünüm ama hiçbir şey duymuyorum."

"Tanrılar." Rone bir an için gözlerini sıkıca kapadı ve derin bir nefes aldı.

"Rone?" Kate endişeyle ona baktı. "Rone, bu ne anlama geliyor?"

"Aramızdaki bağın onarılamayacak kadar koptuğu anlamına geliyor," dedi

Rone alçak sesle.

Ses. "Dün gece sana yaptığım şey onu geri getirmediyse, hiçbir şey geri getiremez."

"Yani... aramızdaki bağın düzeltilemeyeceğini mi söylüyorsun?" Kate fısıldadı. "Ama anlamıyorum, bu bizi nereye götürüyor?"

"Bu bizi hiçbir yere götürmez." Gözlerini ondan kaçırdı, açıkça onun gözleriyle buluşmak istemiyordu. "Artık birbirimize ait değiliz, Kate. Belki de... belki de seni eve götürmeliyim."

Kate sanki biri karnına yumruk atmış gibi hissetti. "Eve, gemiye mi demek istiyorsun?" diye sordu usulca.

Rone başını salladı. "Hayır. Dünya'ya dönüyoruz."

Yirmi Yedinci Bölüm

"Sylvan bir dakika içinde sizi muayene etmeye gelecek. Çok acıyor mu?" Komutan Sylvan'ın eşi Sophie, Ana Gemi'nin sağlık merkezinde Kate'in başucunda oturuyordu.

Rone, Kate'i Mimi'nin Tampa'daki evine bırakmadan önce oraya gitmeye karar vermişti çünkü olan biten her şeyi bir an önce Kindred Yüksek Konseyi'nin başkanına rapor etmesi gerektiğini düşünüyordu. Eğer bu görevi yerine getirmek zorunda olmasaydı, diye düşündü Kate acı acı, onu doğrudan Dünya'ya geri götürür ve sıcak bir patates gibi bırakırdı.

"Ne acıyor mu?" diye sordu açıkça. "Şişmiş ayak bileğimi soruyorsanız, evet, çok acıyor. Geri kalan her yerim iyi. Çok iyiyim."

"Oh..." Sophie dudaklarını ısırırdı. "Şey, bu garip bir durum, Sylvan'ın bunu size sormamı istemesinin bir nedeni de bu..."

"Garip olan ne?" Kate sordu.

"Arkadaşın Rone, sana tecavüz muayenesi yapmamızı istedi." Yeni ses odaya yeni girmiş olan pembe önlüklü sarışın bir kızdan geliyordu.

Kate ona baktı ve sonra Sophie'ye dönüp bir kez daha baktı. "Hey, siz... siz birbirinize çok benziyorsunuz."

"Saçlarımız ve gözlerimiz dışında, evet, bunu çok yaşıyoruz," dedi kız. "Bu arada ben Olivia-Sophie'nin ikiziyim. Ama sen bana Liv diyebilirsin. Bütün arkadaşlarım öyle der."

"Rone'un... onun bana *tecavüz ettiğini* söylemeye devam edersen ikimiz uzun süre arkadaş kalamayız." Kate Olivia'ya sertçe bakarak böyle bir fikir hakkında tam olarak ne düşündüğünü belli etti.

"Hey, bunu ben söylemiyorum, o ." Liv ellerini "ateş etmeyin" anlamında kaldırdı.

Sophie nazikçe, "Sanırım senin *yaralı olabileceğinden* endişeleniyor," dedi. "İyi olduğundan emin olmak istiyor, hepsi bu."

"Bilmek istiyorsa bana kendisi sorabilir." Kate inatla kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Dr. Sylvan ayak bileğime bakabilir ama benim için baktığı *tek şey* bu."

"Sylvan kendi doktoruyla görüşmesi biter bitmez sizinle birlikte olacak," dedi Liv. "Pansumanını değiştiriyor."

"Öyle mi? Ona ne oldu?" Kate sarışın Kindred doktor için bir parça endişe duydu. Kendisini ve Rone'u böyle bir fiyaskoya dönüşen Alev ve Don'a gönderdiği için ona hâlâ biraz kızgın olsa da, bunu iyi niyetle yaptığına inanıyordu. Ve Ana Gemi'ye son gelişinde ona karşı son derece nazik davranmıştı.

Liv, "Bir tür fare ya da Gine domuzu gibi bir şey tarafından ısırılmış," dedi. "Başparmağından bir parça koparmaktan başka bir şey yapmadı ama ne olduğunu ya da nereden geldiğini bilmediğimiz için çok dikkatli davranıyoruz."

"Üzerinde çalışamaz mısın? Bir şey taşımadığından emin olmak için üzerinde bazı testler yapamaz mısın?" Kate sordu.

"*Bulabilseydik bulabilirdik,*" dedi Liv. "Ama o yakalayamadan kaçtı ve şimdi o lanet şeyin yerini tespit edemiyoruz. Bütün Ana Gemi'yi didik didik aradık ama o *gitmiş*. Sanki bir şekilde gemiden kaybolmuş gibi."

"Sıçanlardan nefret ediyorum!" Sophie titredi. "Ama Sylvan güzelce iyileşiyor ve Tanrıça'ya şükürler olsun ki enfeksiyon ya da başka bir şey belirtisi yok."

"Ne zaman oldu bu?" Kate sordu.

"Siz ikiniz Flame and Frost'a gittikten kısa bir süre sonra," dedi Sophie ona. "arada, nasıldı? Tüm korku toksinlerini dışarı atabildiler mi?"

ve hafızanı geri getirebilir miyim?"

Kate huzursuzca kıpırdandı. "Korkarım öyle değil. Yani, beni neredeyse siyah bir yapışkan havuzunda boğarak korku toksinlerini çıkardılar. Ama hafızamdaki delik hâlâ orada." İç çekti. "Ve şimdi öyle görünüyor ki hep öyle kalacak."

"Dayan, geri çekil." Liv elini kaldırdı. "Neredeyse seni *balçıkta mı boğdu*? Bu Flame and Frost nasıl bir yer?" "Çiftlerin tatil yeri gibi bir yer olması gerekiyor, değil mi?" Sophie sordu.

Kate başıyla onayladı. "Eğer Alev kısmında kalırsan, yani ışıktaki kalırsan, eminim güzel bir yerdir. Ne yazık ki Rone ve ben Gölge'ye yöneldik ve kendimizi Don kısmında bulduk. Bu... ilginçti."

"Nasıl ilginç? Sana ne yaptılar?" Liv bilmek istiyordu.

Kate onlara Gölgeler Madamı ve onu Rone'la birlikte yerleştirdikleri daire hakkında kısa bir bilgi verdi. Sophie'nin kendini kötü hissetmesini istemediği için yediği dayağı atladi.

"Vay canına, yani yaptığınız her şeyi birlikte mi yapmak zorundaydınız?" Liv sordu. "Kulağa harika geliyor."

"İnanılmazdı, evet," diye itiraf etti Kate. "Bizi yakınlaşmaya, birbirimize dokunmaya zorladı. Rone'a dokunmak konusunda çok isteksiz olduğum için ihtiyacımız olan şey de buydu. Önce korku toksinleri yüzünden, sonra da onu gerçekten tanıyormuşum gibi hissetmediğim için. Her neyse, biz oradayken onu oldukça çabuk tanıdım." İçini çekti. "Ve şimdi *bana* dokunmak istemeyen kişi o."

"Ah, tatlım... Eminim bu doğru değildir." Sophie onun kolunu rahatlatıcı bir şekilde okşadı.

"Bu doğru." Kate boğazında bir yumru hissetti ve onu yutmak için elinden geleni yaptı. "Ertesi sabah uyandıığımızdan beri... ben onun Canavarını evcilleştirdikten sonra, bana dokunmayı bırak, yüzüme bile *bakamıyor*."

"Seni gerçekten incitmiş gibi hissediyor olmalı," dedi Liv usulca. "Aksi takdirde bizden seni aşağıda kontrol etmemizi istemezdi."

"Ama mesele de bu, yapmadı. Yani, sert ve yoğun ama öyle olmasını bekliyordum. Ve Canavar formunda olmasına rağmen -ki normal formuyla hemen hemen aynıydı, sadece biraz daha hırçındı- bana karşı zalim değildi," dedi Kate. "Yani, talepkâr, ısrarcı ve korkutucuydu ama aynı zamanda seksiydi de. Tanrım..." Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Özür dilerim.

- "Tam bir ucube gibi görünmeden bunu gerçekten açıklayamam."

"Sen ucube değilsin tatlım," dedi Liv kararlı bir şekilde, diğer kolunu okşayarak. "Sen sadece bir Kindred erkeğine bağlısın. Onlar evrendeki en iyi *insanlardır* ama biriyle birlikteyken işler biraz tuhaflaşabilir. İnanın bana, Sophie ve ben biliyoruz. Oh, anlatabileceğimiz hikayeler..."

"Ama mesele de bu zaten," diye patladı Kate. "Biz birbirimize bağlı değiliz, artık değiliz. Karanlık Akraba İki beni benden çalıp anılarımı aldığı anda, aramızdaki bağa da bir şey yaptı. Rone'la geçen gece yaptığımız seksten sonra bile aramızdaki bağ hala geri gelmedi ve ben onu hala hatırlayamıyorum. Ve o diyor ki... o diyor ki..." Neredeyse devam edemiyordu, boğazı çok sıkışmıştı.

"Devam et tatlım, Rone ne diyor?" Sophie onu usulca cesaretlendirdi.

"Seksin aramızdaki bağı onarmadığını ya da bizi yeniden birleştirmediğini söylüyor.

bir daha asla birlikte olamayacağımız anlamına geliyor." Kate ağlamaya başladı. Elinde değildi. "Ve ben... ben... ben onu sevmeye yeni başlamıştım," diye soluk soluğa kaldı, omuzları çöktü. "Özellikle de olanlardan sonra. Yani ben... kendimi ona karşı *savunmasız* bıraktım! Onu *içeri aldım*. Bunu daha önce hiç yapmamıştım.

Daha önce herhangi bir erkekle. Hatırladığım kadarıyla hayır. Ve şimdi o... o sadece *benden kurtulmak* istiyor."

"Ah, tatlım..." dedi iki kız kardeş aynı anda.

Kate bir anda kendini bir yanında Sophie, diğer yanında Liv'in olduğu üçlü bir kucaklaşmanın içinde buldu. Sundukları teselli çok fazlaydı; son savunmasının da çöktüğünü hissetti ve kendini tamamen mutsuzluğa bıraktı. Rone onu reddetmeye başladığından beri içinde taşıdığı incinmişliği, korkuyu ve acıyı dışa vururken boğazından büyük, çirkin hıçkırıklar döküldü.

"Artık benden nefret ediyor," diye fısıldadı hıçkırıklar arasında. "Ve nedenini bilmiyorum."

Sophie ona ciddiyetle, "Senden nefret etmiyor, senden nefret etmediğine eminim," dedi.

"Bence kendinden nefret ediyor olması çok daha muhtemel," dedi Liv, Kate'in saçlarını okşayarak. "Bu Kindred erkeklerinin tek derdi onur ve dişilerini korumaktır. Eğer seni herhangi bir şekilde incittiğini düşünüyorsa-"

Kate gözlerini çarÇafa silerek, "Ama o yapmadı," diye itiraz etti. "Yani, ben... üniversitede saldırıya uğradım, biliyor musun? KorkunÇtu, tamamen rıza dışı bir şeydi. Rone'la, yani onun Canavar'ıyla, neye biliyordum. Korkmuştum ama gözlerim açık girdim. Ve onu hiçbir şekilde suçlamıyorum."

Sophie kaşlarını çatarak, "Kendini suçluyorsa bunun bir önemi yok," dedi. "Liv haklı, Kindred'lar eşlerini korumak ve onlara değer vermek konusunda çok başarılıdır. Dünyada en çok sevdiğin dişiye zarar vermek, onlar için bir kâbus olur. En kötü türden bir kâbus."

"TanrıÇaya tapıyorlar," diye araya girdi Liv. "Ve dişi olan her Çeye saygı duyuyorlar. Bu onların DNA'sında var."

"Sürekli bu Tanrıça hakkında bir şeyler duyuyorum," dedi Kate acı acı. "Herkes bunun bir Gekilde onun isteği olduğunu ve Rone ile benim bundan eskisinden daha güçlü çıkacağımızı söylüyor. Peki, şimdi nerede o? Bunu bize neden yaptı? Ya da neden bunun olmasına izin verdi? Anlamıyorum. *Anlamıyorum* işte."

Tam o sırada kapı hafifçe vuruldu.

"Oh!" Sophie zıpladı. "Bu Sylvan olmalı." Kararsızca Kate'e baktı. "Onu içeri alayım mı yoksa kendini toparlamak için bir dakikaya ihtiyacın var mı?"

"Ben iyiyim." Kate tekrar gözlerini ovuşturdu ve omuzlarını dikleştirdi. "İkinize de teşekkür ederim, bir an için aklımı kaçırdığım için özür dilerim."

"Hiç sorun değil," dedi Liv ona içtenlikle. "Zaten burada hepimiz yarı deliyiz. Arada bir küçük bir ağlama krizinden bir şey olmaz."

Kate ona gülümsemeye çalıştı ve neredeyse bağıyordu. Çki kızla da daha mutlu koğullar altında tanışabilmeyi diledi; o kadar hoş görünüyorlardı ki, iyi arkadaş olabileceklerinden emindi.

"Ben iyiyim," diye tekrarladı. "Ve normalde bu kadar duygusal değilimdir. Muhtemelen ayın o zamanıdır. Aslında..." Kaşlarını çatı ve Sophie'ye baktı. "Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama bugün günlerden ne? Dünya takvimine göre yani. Evrenin etrafında dönerken zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum."

"Bu yirmi sekiz. Neden?" Sophie sordu.

Kate başını salladı. "Yok bir şey, sadece-"

Kapı tekrar çalındı, bu sefer daha yüksek sesle.

"Oh..." Sophie kararsızca ona baktı. "Ona beklemesini söyleyeyim mi?"

"Hayır, hayır." Kate başını salladı. "Devam et ve onu içeri al."

"Tamam." Sophie kapıyı açtı ama karşısındaki Komutan Sylvan değildi. Onun yerine, uzun sarı saçları olan genç bir rahibe

içinden zümrüt yeşili çizgiler geçen bir rahibe orada duruyordu. Kate onun bir rahibe olduğunu akan cüppesinden ve çıplak ayaklarından anladı; ayrıca Rone'un onu Kutsal Koru'ya kadar takip ettiği gece danıştığı rahibeyle aynı kişi olduğunu da fark etti.

"Oh, uh... merhaba," dedi Liv boş boş. "Kayıp mı oldunuz? Belki başka bir hastayı arıyorsunuzdur? İsterseniz size yardımcı olabilirim, burada çalışıyorum, dolayısıyla kimi görmeye geldiyseniz onu bulabilirim."

"Kate'i görmeye geldim." Rahibe sakın bir şekilde odaya süzüldü, görünüşe göre diğer kızların ona attığı belirsizlik dolu bakışları umursamıyordu.

"Seni tanıyor muyum?" Kız yatağının ayak ucuna bir kuğu kadar zarif bir şekilde yerleşirken Kate sordu. "Yani, tanıyorum -bir rahibe olduğunu biliyorum- ama daha önce tanıştırıldığımızı sanmıyorum."

Rahibe, Kate'in ÇiÇmiÇ sol ayak bileğinin yanına oturdu ve bir yastığın üzerine koydu. Uzun, ince bir elini nazikçe Kate'in sargılı ayağının üzerine koydu.

"Benim adım alakasız," dedi Kate'e dikkatle bakarak. "Buradayım çünkü sana bir mesajım var Kate, Tüm Yaşamın Anası'ndan, Tanrıça'nın kendisinden bir mesaj."

"Öyle mi?" Kate ona boş boş baktı. "Uh, ne?"

Kız parlak yeşil gözlerini bir an için kapadı ve sonra okumaya başladı.

"Kaybolan her şey geri gelecek Gizli

olan her şey açığa çıkacak

Kırılan her şey onarılacak Ve

paramparça olan her şey iyileşecek"

"Bu tam olarak ne anlama geliyor?" Kate sözünü bitirdiğinde sordu. Ama rahibe ona gizemli bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Size sadece bana söylemem için verilenleri söyleyebilirim."

"Tanrıça adına, değil mi? Peki, başka bir şey verdi mi?" Liv pratik bir şekilde sordu. "Çünkü Kate kötü bir durumda. Bundan sonra ne yapması gerektiği konusunda somut bir tavsiyeye gerçekten ihtiyacı var."

Sophie yardımsever bir tavırla, "Ya da belki bir işaret," diye ekledi.

Rahibe Kate'e gülümsedi. "Sana bir şey daha söyleyebilirim, kalbinin arzusu zaten senin. Onu koparmak için sadece elini uzatman yeterli."

"Ne? Kalbimin hangi arzusu?" Kate sordu. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Hayır," dedi rahibe gizemli bir şekilde. "Ama ."

Kate'in yaralı ayağını nazikçe sıktı ve gitmek için ayağa kalktı.

"Bekle!" Kate seslendi. "Bekle, hâlâ anlamıyorum!" Bileğinin incindiğini unutarak yataktan fırladı ve çoktan kapının yarısına kadar gelmiş olan rahibeye doğru koştu. "Lütfen," diye yalvardı. "Bana daha fazlasını anlat!"

Rahibe onun gözlerinin içine baktı.

"Yalnızca bir şey daha var - iştahınızı görmezden gelmeyin. Beslenmeleri gerek."

"Ne?" Kate kafasını salladı, kafası her zamankinden daha karışık. "Ama bu söylediğin diğer her şeyden daha anlamsız. "Lütfen-"

Ama rahibe kapıdan sıvışmış ve arkasından kapatmıştı. Kate el yordamıyla kapıyı tekrar açtığı anda rahibe gitmiş, onun yerine Komutan Sylvan orada duruyordu. Üzerinde buz mavisi gözleriyle uyumlu soluk mavi bir üniforma gömleği vardı ve sağ başparmağının etrafına beyaz bir bandaj sarılmıştı.

"Şey, merhaba." Yüzünde hafif bir çatıklıkla Kate'e baktı. "Affedersiniz ama ben sizin bileğinizin kötü bir şekilde burkulduğu izlenimine kapılmıştım."

... *öhöm*, diğer yaralanmalar. Nasıl yürüyorsun?"

"Ha?" Kate aptalca ayaklarına baktı. Sol ayak bileğinin etrafına sarılmış olan sıkı bandaj gevşemişti ve yere dökülmüştü.

"O haklı, Kate!" Sophie onunla birlikte ayağa kalkmak için zıpladı. "Nasıl yürüyorsun? Daha bir dakika önce bileğin çok kötüydü, şişmiş ve kabarmıştı."

"Sosis gibi görünüyordu," diye ekledi Liv. "Benim profesyonel görüşüme göre." Kate'e bir gülümseme verdi.

"Ben... Bilmiyorum." Kate tekrar kendine baktı. "Bir dakika önce deli gibi zonkluyordu ama şimdi iyi hissediyorum." Birkaç deneysel adım attı ve sonra ayaklarının üzerinde bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Mükemmel derecede iyi," diye mırıldandı.

"Şu anda yaralanmış gibi görünmüyorsun," dedi Sylvan. "Ama bu tür bir kendiliğinden iyileşmenin dışarıdan bir kaynak olmadan gerçekleştiğini hiç duymamıştım."

"Dışarıdan bir kaynak *vardı*," dedi Sophie sessizce. "*Kırılan her şey onarılacak... Ve paramparça olan her şey iyileşecek*. Bunu o söyledi - rahibe söyledi!"

"Evet ve konuşurken Kate'in bileğine dokunuyordu," diye heyecanla ekledi Liv. "Kate, seni iyileştirmiş olmalı."

"Ne?" Kate başını salladı. "İmkânı yok. Bu mümkün mü?"

"Bir dakika önce sosis gibi görünen bir ayakla acı çekmeden yürüyebiliyor musun?" Liv gülümseyerek sordu.

"Sanırım öyleyim." Kate başını salladı. "Ama söylediklerinin nasıl, neden ya da ne anlama geldiğini hâlâ anlamış değilim."

Sophie ona, "Anlamak zorunda değilsin, sadece inanmak zorundasın," dedi.

Sylvan kaşlarını çatı. "Affedersiniz hanımlar ama Kate'in odasına bir rahibenin girip onu iyileştirdiğini mi söylüyorsunuz?"

"Ve ona bir kehanet verdi," diye ekledi Sophie. "Yani, bir çeşit kehanet. En azından kafiyeiydi."

"Gittiğini görmüş olmalısın," dedi Liv ona. "Sen içeri girmeden tam iki saniye önce kapıdan çıktı."

Ama Sylvan başını sallıyordu.

"Maalesef görmedim. Merkez istasyonda teknisyenlerden birine başparmağımı sardırıyordum ve son on dakikadır Kate'in kapısını izliyordum ve Olivia'dan başka kimsenin girip çıktığını görmedim."

"Ne?" Sophie kaşlarını çatı. "Ama... ama bu mümkün değil."

"Tabii o rahibe gerçekten bir değilse," dedi Liv sessizce.

"Ne? Bu da ne demek oluyor?" Kate itiraz etti. "Onun bir rahip olduğunu biliyoruz, hepimiz onu gördük. Ve ben onu daha önce de gördüm - buraya ilk geldiğimizde, Kutsal Koru'ya Gıfa dilemeye gittiğinde Rone'la konuŞan oydu. Onu tanıdım; çok genç ve güzeldi."

"Soracağım ama gemide genç rahibe olduğunu sanmıyorum," dedi Sylvan düşünceli bir ifadeyle. "Burada daha yaşlı olma eğilimindeler çünkü Ana Gemide bir pozisyon elde etmek için yıllar süren bir kıdem gerekiyor."

"Yani diyorsun ki... ne diyorsun?" Kate boş boş sordu.

Sylvan yumuşak bir sesle, "Tanrıça'nın kendisi tarafından ziyaret edilmiş olmanızın mümkün olduğunu söylüyorum," dedi. "Çocuklarını görmek için birçok kılık ve biçimde gelir ve acı çekenlere her zaman en yakın olandır."

Kate, "Bu mümkün görünmüyor," diye itiraz etti.

Sophie, "Bileğinin aniden iyileşmesi de öyle," dedi. "Ama öyle."

"Pekâlâ, diyelim ki Tanrıça yaptı," dedi Kate. "Bu ne anlama geliyor? Ne yapmalıyım?"

"Ne dediğini dinle," diye yanıtladı Liv. "Şu anda bir anlam ifade etmediğini biliyorum ama edecek -Tanrıça'nın sözleri her zaman eder... zamanla."

Kate kaşlarını çatarak, "Zamanla," diye yineledi. Ama zamanının tükenmekte olup olmadığını merak etmekten kendini alamıyordu. Rahip -ya da yeni arkadaşları haklıysa kılık değiştirmiş Tanrıça- tuhaf sözleriyle tam olarak ne demek istemişti? Kate'in kalbinin arzusu neydi de ondan bahsediyordu? Hangi iştahını doyurmalıydı?

Ve bu arada, Rone konusunda ne yapması gerekiyordu?

Yirmi Sekizinci Bölüm

"Dünya'ya dönüş kısa bir yolculuk olacak," dedi Rone, Finder'ın pilot koltuğuna otururken. "Seni hemen arkadaşın Mimi'nin yanına götüreceğim ama önce bir yerde durmam gerekiyor."

"Nerede duracağız?" Kate sandalyesinde kıpırdanarak sordu. Rone o sabah Dünya'ya dönmek için onu almaya geldiğinden beri kendini... farklı hissediyordu. Bir şekilde huzursuzdu.

"Sadece Dünya'da farklı bir şehir," dedi kısaca. "Lütfen endişelenmeyin, uzun sürmez. Tabii önce sizi bırakmamı istemezseniz."

Beni bırak, diye düşündü Kate acı acı. Sanki kuru temizlemeciye bırakması gereken bir çamaşır yüküymüşüm gibi. Artık onun için sadece bir ayak iÇiyim, hayatına devam etmeden önce yerine getirmesi gereken başka bir görev.

Ama buna tam olarak inanmıyordu. Büyük Kindred soğukkanlılığını korumaya çalışsa da, Kate göz ucuyla ona her baktığında yüz hatlarına kazınmış acıyı görebiliyordu. Sanki çok huzursuz bir gece geçirmiş gibi ağzının etrafında çizgiler ve gözlerinin altında gölgeler vardı. Elbette, bir gece önce ayrı odalarda uyumaları konusunda ısrar ettiği için bundan emin olamazdı. Ama ona bakınca, International Mall'da onu ilk bulduğunda satmaya çalıştığı Rolex'in fiyatına bahse girerdi ki bütün gece gözünü kırpmamıştı.

Sadece bunu düşünmek bile -eski hayatını ve iÇini- Kate'in bağırsaklarının düğümlemesine neden olmuştu. Tanrım, buna nasıl geri dönebilirdi? Günlük normal bir varoluşa, Rone'un olmadığı bir hayata? Böyle davrandığı için ona kızgın olsa da, onu sonsuza dek kaybetmek üzere olduğu gerçeği hâlâ kalbini sızlatıyordu.

Tanrıça, diye düşündü, sessiz bir dua göndererek. Eğer bu durumu düzeltmeme yardım edeceksen, şimdi tam zamanı.

Ama hiçbir cevap gelmedi, Bilmesi bile bu konuda sessizdi. Kate kendini sıkışmış hissetti, sanki yanlış olduğunu bildiği bir yola girmişti ama bir türlü çıkamıyordu. *Tıpkı Alev ve Don'da koridorun Gölge tarafında sıkışıp kaldığım zamanki gibi, diye düşündü suratsızca. Sadece orada Rone benimle kalmaya ve hatta benimle birlikte tehlikeye atılmaya istekliydi. Şimdi ise sonumu görmek için sabırsızlanıyor gibi görünüyor.*

Ama gerçekten böyle mi hissediyordu? Kate göz ucuyla onun güçlü yüzündeki bitkin ifadeye bakınca pek emin olamadı.

"Peki... hangi şehirde duruyorsunuz?" diye sordu, olabildiğince rahat bir şekilde.

"Sacramento, Kaliforniya," dedi Rone kısaca.

"Ben de gelebilir miyim? Kaliforniya'ya hiç gitmedim ve hep gitmek istemişimdir."

"Hayır," dedi sertçe. "Ben... benim oradaki işim özel. Ve..." Sanki baş ağrısını ya da belki gözyaşlarını dindirmeye çalışıyormuş gibi burnunun kenarını sıktı. "Ve sen Kaliforniya'ya gittin, sadece hatırlamıyorsun."

"Öyle mi?" Kate usulca sordu. "Nerede? Ne zaman?"

"Kızılağaçları görmeye gittik. Balayımızdaki duraklardan biriydi." Rone derin bir nefes aldı ve navcom'a varış noktalarını girmeye devam etti. Parmaklarının karmaşık kontroller üzerinde uçuğu Kate'in beyninde bir Geyleri harekete geçirmiği gibiydi.

Unuttukları balayı konusundan uzaklaşmaya çalışarak, "Hey-o şeye aynı anda kaç destinasyon koyabiliyorsun?" diye sordu.

"Yüz adede kadar," dedi Rone ses tonunu bozmadan. "Çeşitli yerlerde durarak bütün bir seyahati planlamanızı sağlıyor."

"Peki kaç kere duracaksın? Sonra... beni bıraktıktan sonra?" Sesi gergindi ama yüzünü nötr tutmaya çalıştı.

"Sadece iki," dedi Rone kısaca. "Yolculuğum neredeyse tamamlandı."

Kate onun ne demek istediğini bilmiyordu ve sormaya da korkuyordu. "Rone-" diye söze başladı ama Rone onun sözünü kesti.

"Kemerlerinizi bağlayın lütfen. Dünya'ya inişe başlıyoruz."

Söylediği gibi, uzun sürmedi. Daha ne olduğunu anlamadan, Kate'in hayatının büyük bölümünde evim dediği o tanıdık mavi ve yeşil topun yörüngesinde dönüyorlardı. Günlerinin geri kalanında Dünya'da sıkışıp kalmanın nasıl bir şey olacağını merak ediyordu. Bir daha asla başka bir yere gidemeyecek ya da evrenin diğer kısımlarını göremeyecekti.

Seyahat etmeyi ve keşfetmeyi her zaman sevmiştir. Son birkaç haftadır Rone'la birlikte olmak çeşitli nedenlerle stresli ama aynı zamanda heyecan vericiydi. Şimdi sıkıcı hayatına ve kuyumcu dükkanındaki sıkıcı işine geri dönüyordu.

-Eğer bıraktığı karmaşadan sonra onu bir daha asla keşfetmemesini isterlerse. En azından Dünya'nın sınırları dışında.

Sanki evreni keşfetmenin hiçbir yolu yokken Dünya'da sıkışıp kalmış olman bu kadar üzülmeyi nedeniymiş gibi, diye fısıldadı kafasının arkasındaki küçük bir ses. Dürüst ol Kate, özleyeceğin şey uzay yolculuğu ve keşif değil, yol arkadaşın. Rone.

Onun güçlü kollarına sarılmak, ona 'bebeğim' ve 'Lalli' diye seslenmesini dinlemek, kulağında onun yumuşak, derin sesini duymak ve onun sıcak, rahatlatıcı kokusunu koklamak... Bunların hiçbirine bir daha asla sahip olamayacaktı. Ona bir daha asla sahip olamayacaktı...

Kate ağlamak istediğini hissetti. Büyük Kindred onları bekleme düzenine sokup mekiği yüzeye indirmeye hazırlanırken, gözlerini sabit bir şekilde navigasyon telsizine dikti.

"Uzun sürmez," dedi ve ayağa kalkıp baş üstü bölmelerinden birindeki bir şeye uzandı.

"Tamam." Kate gözlerini hızla kırıştırarak gözyaşlarını uzak tutmaya çalıştı. Kontrolden çıkmış duyguları yerine Rone'a odaklandı. Elinde, ucunda hantal bir bağlantı parçası olan uzun bir metal çubuk tutuyordu. "Bu da ne?" diye sordu, gerçekten şaşkındı. "Bir çeşit İngiliz anahtarı mı?"

"Bu bir hipersürücü anahtarı." Rone bir eliyle anahtarı kaldırdı ve diğer ucunu açık avucuna vurarak etli bir *güm* güm sesi çıkardı.

"Aşağıda ne yapacaksın, bir tür tamirat mı yapacaksın? Bir şey mi tamir edeceksin?" Kate sordu.

Başını salladı. "Düzeltilmem gereken bir şey *var*, uzun zamandır çözülmemiş bir sorun. Ama dediğim gibi, uzun süreceğini sanmıyorum. Yakında döneceğim."

"Pekâlâ. Ben... kendime bir fincan çay ya da başka bir şey yapacağım." Kate iç çekti. "Eşyalarını karıştırabilirsin." Rone'un boğazı çalıştı ve Kelimeleri zorlayarak belliydi. "Bak bakalım bir şey var mı... saklamak istediğin herhangi bir şey."

"Hayır." Kate başını salladı ve ellerine baktı. "O kıyafetlerin hiçbirini aldığımı hatırlamıyorum ve mobilya ya da benzeri bir şey için yerim de yok."

"Nasıl isterseniz." Ciddi bir şekilde başını salladı. "Ben yokken bunu bir düşün. İstedığın her şey senindir."

Sen hariç, kalbin hariç, diye düşündü Kate. Ama bir Gekilde bunu yüksek sesle söylememek için kendini zor tuttu. Birdenbire Rone'a gidip kollarını ona dolamak için dayanılmaz bir istek duydu.

Nedense ona dokunmak, ona sarılmak ve ona yakın olmak istiyordu. Olabildiğince yakın olmak.

Kes şunu, dedi kendine şiddetle. *Kes şunu, artık seni istemiyor. Bu şekilde değil.* Ama huzursuzluk hissinden, ona yakın olma dürtüsünden kurtulamıyordu. Ellerini iki yanında yumruk yaparak sıktı ve adam nihayet gidene kadar kendini oturduğu yerde kalmaya zorladı.

Büyük Kindred gittikten sonra ayağa fırladı ve huzursuzca volta attı. Neden bu tuhaf duyguyu hissediyordu? Ona yakın olmak için kör edici bir dürtü mü? Neredeyse bir ihtiyaç gibiydi, içini kemiriyordu. *Neydi* bu?

Tuhaf hislerini görmezden gelmeye çalışarak tekrar yerine oturdu ve birkaç dakika boyunca navigasyon cihazına baktı, sonra da diğer varış noktalarını kontrol etmek aklına geldi. Muhtemelen meraklı olmaktı ama ne fark ederdi ki, muhtemelen onu bir daha hiç görmeyecekti. Onu Dünya'da bıraktığında nereye gittiğine bakmaktan zarar gelmezdi. Sadece iki durak demişti. Ondan kurtulduktan sonra başka nereye gidiyordu?

Kate kendi kendine umursamadığını söylüyordu ama bu doğru değildi. Ayrıca, bir zamanlar kolaylıkla idare ettiği kontroller hakkında biraz bir şeyler hatırlamaya başladığını düşündü. Eğer hafızasının ona söyledikleri doğruysa, navigasyon sadece geminin rotasını belirlemekle kalmıyor, aynı zamanda çeşitli arama motorlarını da kontrol ediyordu -yeni bir gezegene giderken araştırma yapmak için çok kullanışlıydı.

Öne doğru eğilerek birkaç geçici komut girdi. Navcom mecburen aydınlandı ve sonraki iki varış noktasının koordinatlarını gösterdi.

"Bu da ne?" Kate kendi kendine mırıldandı. "Neden Flame and Frost'a geri dönüyor?" Çünkü Rone'un onu bıraktıktan sonra ilk durak olarak işaretlediği yer tatil köyüydü.

İkinci varış noktası kendi gezegeni olan G'nera'ydı. Navcom gideceği yeri bile tam olarak gösteriyordu.

"*Corith al Cruthe*," Kate kaşlarını çatarak yüksek sesle okudu. "Şimdi bu neden tanıdık geliyor?" Hatırlaması gereken bir şeymiş gibi hissediyordu ama bir türlü çıkaramıyordu. Belki de bu, bilinçaltının değişken kumlarına gömülmüş ya da kaybolmuş, bir daha asla geri getirilemeyecek bir başka anıydı.

Omuz silkerek ilk yere, Alev ve Don'a geri döndü. Kate, büyük Kindred'in neden bu kadar çok sorun ve travma yaşadıkları yere dönmekle ilgilendiğini anlayamıyordu. *Kendisinin* kesinlikle geri dönmek istemediğini biliyordu. Madam Shadow neredeyse sırtındaki deriyi sopayla yüzdükten sonra olmaz. O-

"," diye fısıldadı Kate kendi kendine. "Oh...aman Tanrım!"

Navcom'a dönerek birkaç komut daha yazdı. Karmaşık görünen bu aleti kullandıkça daha da kolaylaşıyor gibiydi. Çok geçmeden aradığı şey karşısına çıktı: Rone'un son bilgi aramasının sonucu.

"Gregory R. Compton, DDS," diye yüksek sesle okudu Kate, içindeki endişe giderek artıyordu. "Sacramento, California. Aman Tanrım, bu *olamaz*."

Ama öyleydi. Görüntü ekranındaki bağlantılardan biri bir resim gösterdi. Greg karşısındaydı -hatırladığı gibi- ama kafasının tepesindeki saçların çoğu yoktu. Ama o kendinden memnun sırtıta hiçbir hata yoktu. Kate bu manzara karşısında midisinin bulandığını hissetti.

Tıkladığı ilk makale onun diş hekimliği muayenehanesiyle ilgiliydi.

O da dişçi oldu, anlaşılan. Kate, insanlara acı çektirmek için para almanın Greg'e göre olduğunu düşündü.

Sonra başka bir makaleye geldi; bu makalede Greg'in bir hastaya prosedür için ilaç verdikten sonra onunla uygunsuz temas kurduğu iddiasıyla nasıl soruşturulduğu anlatılıyordu. Aynı minvalde bir makale daha vardı ve sonra bir tane daha ve bir tane daha. Görünüşe göre birkaç kadın şikâyetinde bulunmuş ve davayla ilgilenen muhabir Greg'in üniversitedeki geçmiş suçlamalarını ortaya çıkarmıştı.

Kate, avukatının onun dişçilik ya da herhangi bir doktorluk yapmasına izin vermek için ne tür bir anlaşma yaptığını merak ediyordu. Kariyerine devam edebilmesi ve normal bir hayat sürebilmesi için üniversitedeki tecavüz davasını çok derinlere gömmüş ya da sicilini bir şekilde sildirmiş olmalıydılar. Ama görünüşe göre eski numaralarına geri dönmekten kendini alıkoyamamış.

Midesi sıkıştı ve aynı eski suçluluk dalgasının üzerine hücum ettiğini hissetti.

Konuşmalıydım. Polisin elindeki kanıtlara katkıda bulunmalıydım. Belki de parmaklıklar ardına giderdi. Belki bir fark yaratabilirdim.

Belki de senin tanıklığın da dikkate alınmazdı, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Greg'in ailesinin bu soruna harcayacak bolca parası vardı; sen ise tam okul ücretini bile karşılayamayacak kadar fakir bir burslu kızdan başka neydin ki?

Bu muhtemelen doğrudu, diye kendini teselli etti Kate. Greg'in sonunda hak ettiğini bulduğunu umarak biraz daha okudu. Ama dehşete kapıldı, sonraki makale suçlamaların bir tür teknik gerekçeyle düşürülmesiyle ilgiliydi. Diş hekimliği lisansını bile kaybetmemişti!

"Seni lanet olası sürüngen," diye mırıldandı öfkeyle, aynı şeyi söyleyen başka makaleler arasında gezinirken. "Umarım Karma'nın bir sürtük olduğunu biliyorsundur. Günün birinde yaptığın şey seni yakalayacak ve..."

Elini ağzına götürerek sözünü kesti. Eski saldırganı hakkında bir şeyler öğrenmeye kendini o kadar kaptırmıştı ki, daha önceki şüphesini unutmuştu.

Rone onu araştırdı, diye düşündü. Ve sonra onu bulmak için aşağı indi. Elinde koca bir İngiliz anahtarıyla!

Kulağında büyük Kindred'in sesini duyar gibiydi, *"Düzeltemem gereken bir şey var, uzun zamandır çözülmemiş bir sorun."*

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Kate kendi kendine. "O gerçekten...?"

Daha kendi kendine sorduğu soruyu bitiremeden, küçük mekiğin Finder'la kenetlenmesinin boğuk sesini duydu ve ardından Rone ana kabine geri döndü. Hâlâ yanında bıraktığı ağır hiper sürücü anahtarını taşıyordu. Anahtarın ucunda, her tarafına bulaşmış kırmızı boyaya benzeyen bir şey vardı.

Sadece Kate bunun boya olmadığını biliyordu.

"Tanrım," diye fısıldadı alçak, titreyen bir sesle. "Gidip Greg'i buldun ve onu öldürdün!"

Büyük Kindred kaşlarını çattı.

"Hayır, onu ben öldürmedim. Ne yazık ki Dünya yetkilileri işimi bitiremeden müdahale etti ve ayrılmak zorunda kaldım. Yani o piç hala hayatta."

"Canlı mı? Ama... ama kan..." Kate titreyen bacakları üzerinde durdu ve kırmızı lekeli anahtarı gösterdi.

"Ah, şu." Rone sanki önemli değilmiş gibi omuz silkti. *"Yaralı olmadığını hiç söylemedim. Çenesini yerinden çıkardım ve muhtemelen bir daha asla yürüyemeyecek. Ama hâlâ hayatta. Adil bir dövüş olmadığı için endişelenme,"* diye ekledi, sanki sonradan aklına gelmiş gibi. "Onun da bir silahı vardı, bir tabanca. Ama beni ıskaladı. Ona iki kez ateş etme şansı vermedim."

Onun şiddeti rahatça kabul etmesi midelerini bulandırmalıydı. Bunun yerine, Kate ona doğru bir adım daha attığında

Baş döndürücü bir arzu, onu nefessiz ve dizlerinin bağı çözölmüş hissettirecek kadar güçlü bir ihtiyaç dalgası. Onun nesi vardı? Adam gitmeden hemen önce hissettiği garip duygunun aynısıydı ama on kat... hayır, *yüz* kat daha güçlüydü.

"Yani bu... Sacramento'da durmak istemenin nedeni buydu," dedi, garip ihtiyaç telaşını görmezden gelmeye ve normal görünmeye çalışarak. "Benden intikam almak için."

"Eşime karşı yapılan her türlü yanlışın intikamını almak benim hakkım ve görevim," diye homurdandı Rone, hâlâ kaşlarını çatarak. "Ona saldıranları cezalandırmak."

"Bu yüzden mi beni Mimi'ye bıraktıktan sonra gideceğin yer Flame ve Frost'a geri dönmek? Onları da mı cezalandıracaksın? Anahtarını Madam Shadow'a mı götüreceksin?"

Rone ona ters ters baktı. "Hayır, bir kadına böyle bir şey yapmak utanç verici. -Onun gibi bir sadist için bile. Onun için aklımda olan şey, kendi ilacının tadına bakmak. Onu sopalamak niyetindeyim - aynen sana yaptığı gibi, ona darbeye darbe vurmak. Hepsi bu kadar."

Kate başını salladı, hâlâ kendisini ona doğru sürüklemek isteyen garip gelgitle savaşıyordu.

"Anlamıyorum, neden zahmet ediyorsun?" diye sordu. "Neden intikamımı almak için zahmete giriyorsun - artık teknik olarak 'eşin' bile değilken neden Greg'in izini sürme ya da Madam Shadow'u cezalandırma zahmetine giriyorsun?"

"Sen benim eşimsin ve ben ölene kadar da öyle kalacaksın," diye hırladı Rone. "O zaman bana gibi *davran*!" Kate talep etti. Öne doğru yürüyerek geniş göğsüne bir parmak soktu. "Benden kaçma Rone, kaçma *Bizden* kaç. Kal. Ya da seninle kalmama izin ver."

Yüzünde acı dolu bir ifade belirdi.

"*Yapamam*. Sana yaptıklarımın sonra olmaz."

"Şunu *keser* misin? Sen beni incitmedin, Greg'in yaptığı gibi! Geride kalan çiçekleri atan bendim. Sana gelen bendim. Evet, korkutucu ve yoğun ama çok da seksiydi!" Canavar'la geçirdiği çılgın geceyi düşünmek bile Kate'in içindeki arzusun neredeyse kontrolsüzce kabarmasına neden oluyordu. Ama dehşet içinde, Rone'a ulaşamadığını görebiliyordu.

Başını iki yana salladı. "Eski saldırganına yaptığım şeyi yaparak ikiyüzlülük ettim."

"Okuduğum bazı makalelere göre muhtemelen bunu hak etmiştin." Kate ona bu kadar yakinken onun sıcak ve baharatlı kokusunu yeniden almaya bağılamıştı. Hâlâ hafıftı ama kesinlikle alabiliyordu ve bu da hissettiği garip ihtiyacı daha da artırıyordu.

"Çok daha kötüsünü hak ediyorum," dedi Rone alçak bir sesle. "Ama en son kendimle hesaplaşacağım. Şimdilik, önce senin intikamını almalıyım..."

"Neyden önce?" Kate sordu ama o sadece başını salladı. "Gitmek zorundayım. Seni eve geri götürmeliyiz."

Onu geçmeye çalıştı ama Kate izin vermedi. Benliğin ince kordonu -Umutsuzca tutunduğu kontrol sonunda kırıldı ve ihtiyaç ve arzu seli... *açlık* onu tamamen ezerek üzerine aktı.

Parmak uçlarında durarak uzandı ve ellerini adamın ensesindeki kalın siyah saçlara doladı.

"Ben *geldim*," diye hırladı Rone'a ters ters bakarak. Ve sonra onu acımasız bir öpücük için aşağı sürükledi.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Anahtar sinirli parmaklarından düştü ve gürültüyle yere çarptı. Rone zar zor fark etti. Tek düşünebildiği kollarındaki kadındı.

-Çünkü Kate bir şekilde onun kollarındaydı. Bacakları beline sarılmış ve elleri hâlâ saçlarına dolanmış bir şekilde onun kollarındaydı.

Rone onun dolgun, tatlı poposunu iki eliyle kavradı, onu uzaklaştırmaya mı yoksa yaklaştırmaya mı çalıştığından emin değildi. Kızın sıcak, tatlı, kadınsı kokusu, küçük ağzı Rone'unkinin ırzına geçerken bile duyularını istila ediyordu. Bu o kadar tanıdık bir kokuydu ki ilk başta bir sorun olduğunu fark etmedi. Sonra kokuyu aldı; onun normal kokusuyla iç içe geçmiş tuhaf, tatlı, vahşi notayı. Bu kokuyu onda daha önce sadece bir kez bu kadar güçlü koklamıştı; kesinlikle kusursuzdu.

"Tanrılar," diye mırıldandı kısık sesle, sonunda onun cezalandırıcı öpücüğünden geri çekildi. "Sen... sen... Kate, sendeki *açlığın* kokusunu alıyorum."

"Bu mudur yani?" Boğazının altından inledi ve ona sürtündü, dolgun göğüslerini göğsüne ve kasıklarının karnının sert duvarına bastırdı. Rone giydiği kot pantolonun içinden bile amının doymak bilmez sıcaklığını hissedebiliyordu. "*Tanrım,*" diye *soludu* Kate, başını geriye atarak. "Delirecekmişim gibi hissediyorum, Rone! Sanki bir yanıma açlıktan ölüyor... Çok... çok *boşum*."

"*Açlık* bu işte," dedi suratsızca. "Daha önce de açlık çektiğini görmüştüm ama sadece bir kez bu kadar kötüydü - sana bahsettiğim o ayrı kaldığımız zaman."

"Bana tekrar dokunmana izin vermemi beklediğin süre boyunca hissettiğin şey bu muydu?" diye sordu, hâlâ ona sürtünerek. "Tanrım, nasıl

Beni becermekten kendini alıkoydun mu?" "Ben yapmadım," dedi suratsızca. "Benim Canavar-"

"Canavarını sikeyim!" diye tersledi. "Aslında şu anda bu *gerçekten* iyi bir fikir gibi geliyor." İnledi ve kasıklarını aşağı indirdi, sanki sürtünmek için onun horozunun sert sırtını arıyormuş gibi. "İstediğin zaman ona dönüşebilir misin? Şimdi değişebilir misin?"

"Elimde olsa bile yapmazdım," diye homurdandı Rone, ama Kate'e bir daha cinsel anlamda dokunmama konusundaki kararlılığına rağmen, onun kendisini etkilemeye bağıladığını kabul etmek zorundaydı. "Bunu sana ikinci kez yapmazdım," dedi sertçe, kaşlarını çatarak.

"*Bir şeyler yapmalısın.*" Kate artık ihtiyaçtan neredeyse ağlıyordu. "O kadar ateşliyim ki *patlayacakmışım* gibi hissediyorum."

Rone içini çekti. "*Açlık* yüzünden böyle düşünüyorsun."

"Ama bu doğru mu? Onu *beslemezsen* ne yapar?" Kate nefes nefese sordu.

Rone, "Erkek bir Wulven söz konusu olduğunda, bu onu değiştirmeye zorlar - Canavarını serbest bırakmaya," dedi. "Ve bir dişi ile..."

"Eee?" Şimdi derin bir ihtiyaç içindeydi, nefesi kısa geliyordu ve gözleri şehvetten ağırlaşmıştı.

"Bu... kontrol edilmezse bir dişi öldürebilir," dedi Rone isteksizce. Yedi Cehennem'e lanet olsun, keşke Kate'in *açlığı* biraz daha uzun süre dayanabilseydi! Açıkçası, Kate'in neden açlık çektiğini bile anlamamıştı; aralarındaki bağın neredeyse tamamen koptuğunu sanıyordu. Yaptığı planlar aralarındaki bağın tamamen çözülmesiyle son bulacaktı ama henüz bu planları uygulamaya hazır değildi. Ve bu çok uzun sürecekti - eğer *açlığını* doyurmadan bırakırsa Kate ölmüş olacaktı.

Ama yapamam, ona ihtiyacı olanı veremem. Bunu hak etmiyorum. Ona bir daha dokunmayı hak etmiyorum-

Kate onun suçlu düğüncelerini bir bağka yakıcı öpücükle kesti. Adama bir ağaç gibi tırmanıyor, küçük, gösterişli vücudunun her parçasını adama sürüyor ve adamın ihtiyacını neredeyse mantığın ötesinde alevlendiriyordu.

Rone dikkatli olması gerektiğini biliyordu; bir Wulven çiftinde eşlerden birinin açlığı diğerinde de kolayca *açlık* yaratabilirdi. Gerçi çoğu durumda dışıninkini tetikleyen erkeğin *açlığı* olurdu ama bunun yerine dışide başladığını hiç duymamıştı. Ama görünüşe göre bu durumda başlamıştı ve eğer çok dikkatli olmazsa, Kate'in doymak bilmez iştahı içinde bir yangın başlatacak ve bu da Canavar'ının tekrar ortaya çıkmasıyla son bulacaktı ki bu kesinlikle istemediği bir şeydi.

"Rone," diye inledi Rone'un kulağında, kulak memesini ısırdı, sonra da boynunu ısırdı, keskin, acı veren küçük ısırıklarla Rone'un sikini sertleştirdi. "Rone, lütfen... Sana *ihtiyacım var*."

"Yapmamalıyız... Yapmamalıyım," diye itiraz etti ama adam onu yatak odasına götürmeye başlamıştı bile.

Sadece bir kez daha, bu son kez, diye kendi kendine söz verdi. *Benimle birlikte unutulup gidecek tatlı bir anı.* Ne de olsa onun ölmesine izin veremezdi. Ona sahip olmayı hak etmemiş olsa bile -bağları neredeyse tamamen kopmuş olsa bile- yine de eşi olarak ona karşı bir yükümlülüğü vardı.

Ve Tanrılar, onu nasıl da *istiyordu*! Tatlı Kate'ini, küçük tatlı *Lalli*'sini. -Onu son bir kez kucaklamak ve içini doldurmak istiyordu.

Ama önce, ona çok ihtiyacı olan şeyi vermeden önce, Rone'un Kate'in yaralanmadığından emin olması gerekiyordu. Komutan Sylvan ona Kate'in, Rone'un kendisinden yapmasını istediği tecavüz muayenesini reddettiğini söylemişti; sadece ayak bileğini incelemesine ve birkaç tüp kan almasına izin vermişti. Bu yüzden Kate'in

Rone, önce onu daha kötü yaralamayacağından emin olmadan onunla sevişecekti.

Yavaşça onu yatağa yatırdı. Önce onu muayene edecek ve gerekirse iyileştirecekti. Canavarıyla geçirdiği geceden kalan herhangi bir hasar pençeleri ya da dişleri tarafından yapılmamıştı ve bu yüzden şimdi iyileştirilebilir olmalıydı. Rone kendi kendine, onu ne kadar isterse istesin ve Kate de onu ne kadar isterse istesin, yaralı ya da acı çekiyor olmadığından emin olmadan onu almayacağına yemin etti.

* * * * *

"Rone... Rone, *lütfen!*" Kate geniş şiltede debeleniyor, umutsuzca kalkıp Rone'un kollarına geri dönmeye çalışıyordu. İçindeki *açlık* her geçen dakika büyüyor, onu öyle şiddetli bir ateşin *içinde* tüketmekle tehdit ediyordu ki, bir an önce büyük Kindred'ın bedenini kendi bedenine -içine- yaslamazsa yanarak kül olabileceğini düşündü. Huzursuzca bluzunu çekiştirdi, bluzun açılıp düğmelerinin etrafa saçılmasını hiç umursamadı. Tek bildiği çıplak olması gerektiği; tamamen çıplak olmak ve onun tenini kendi teninde hissetmek istiyordu.

"Her şey ... her şey yolunda bebeğim," diye mırıldandı Rone yatıştırıcı bir sesle, onun kalçalarını okşayarak. "Sadece sakın ol-her şey yoluna girecek."

"Lütfen... Rone..." Kate sütyenini çekiştirerek çıkardı ve sonunda göğüslerini ortaya çıkardı. AĞağıya baktığında meme uçlarının normal soluk pembelikten neredeyse kestane rengine yakın koyu bir renge dönüştüğünü fark etti. "Aman Tanrım," diye mırıldandı. "Ne... benim neyim var?"

Rone ona, "Sadece *açlık*," diye güvence verdi ama yüzü asıktı. "Çok uzun süre kontrol edilmezse pigment değişikliklerine neden olabilir." Kaşlarını çattı. "Sana bakan biri sadece birkaç dakikadır değil, saatlerdir aç olduğunu düşünür."

"Ben... bu sabah kapımı alıp bana gitme zamanının geldiğini söylediğinden beri kendimi tuhaf hissediyorum," diye itiraf etti Kate. "Ama sen birkaç dakika önce gemiye dönene kadar kendimi bu kadar... bu kadar *boş* hissetmeye başlamamıştım."

Rone kaşlarını çattı. "Daha önce hiç bu kadar çabuk ya da bu kadar güçlü bir şekilde ortaya çıktığını duymamıştım ama belirtiler hala normal."

"Yani... meme uçlarım iyi mi?" Kate'in aklı ehvetten bulanıklamıtı ama yine de endielenecek kadar aklı vardı.

"Öyle olmalılar. İç amcığın da aynı renkte olmalı," dedi Rone ona.

"Eğer iyilerse, neden bu kadar çok ağrıyorlar?" Kate sordu. "Tanrım, o kadar sertler ki *acıyorlar*."

"Eşin tarafından emzirilmeleri gerekiyor." İç ekti. "Dürüst olmak gerekirse, aramızdaki bağ olmadan vücudunun artık beni bu şekilde tanıdığından emin değilim."

"Ne tanıdığı umurumda değil, burada *deliriyorum*. Lütfen, bana yardım edin!" diye yalvardı. Adamın engelleyici ellerine rağmen doğrulmayı başardı ve göğüslerini adamın yüzüne doğru itti. "Lütfen," diye yalvardı utanmazca. "Lütfen, Rone!"

Yüzündeki ifade suçluluk ve arzunun bir karışımıydı.

"Tamam," diye mırıldandı sonunda. "Tamam, ama sadece acını dindirmenin başka bir yolu olmadığı için."

Öne doğru eğilerek Kate'in dolgun göğüslerini avuçlarının arasına aldı ve gergin bir tepe noktasını dudaklarının arasına aldı. lk bata sadece diliyle hafifçe okadı ama Kate ileri doğru bastırıp göğsünün daha fazlasını ağzına almaya alıınca sonunda rahatladı.

Adam meme ucunu sertçe çekip sıcak ağzının derinliklerine doğru emerken Kate acı ve zevk karışımı bir çığlık attı.

Parmaklarını saçlarına dolayıp onu daha da yakına çekerken, *tıpkı Canavar'ı gibi*, diye düşündü çılgınca. *Tıpkı Canavar olduğu zaman yaptığı gibi beni sertçe emiyor!*

Bu düşünce ona tamamen boyun eğdiği anıları geri getirdi ve şehvetin bir kez daha içinden geçtiğini hissetti. Onu doldurduğunu hatırlıyordu... becerdiğini... ona tamamen sahip olduğunu. Şimdi istediği de buydu.

-Umutsuzca *ihtiyacı olan şey*.

"Lütfen, Rone," diye soludu Rone diğer meme ucuna geçip onu da sıcak ağzına alırken. "Lütfen, sana ihtiyacım var... içimde olmana ihtiyacım var. Beni kendinle doldurmana ihtiyacım var."

"Yapacağım bebeğim, yemin ederim," diye söz verdi Rone ona kısık sesle, sonunda meme ucunu serbest bırakarak. "Sadece seni görmem gerekiyor sana yardım etmeden önce iyi olduğundan emin olmak için."

"Ne... Ne demek istiyorsun?" Şehvet zihnini bulandırırken düşünmek zordu.

"Yani geçen gece Canavar olduğumda seni incitip incitmediğimi görmek istiyorum." Ona sertçe baktı. "Birçok dişi, erkek bir Wulven'in Canavarını evcilleştirmeye çalışırken parçalanmış ve vahşileştirilmiştir. Seninle sevişmeden önce bunu sana yapmadığımdan emin olmak istiyorum."

"Canımı yakmadın," diye söz verdi Kate. "Yani -çok büyüdüğün için *biraz* acı verdi ama çoğunlukla iyi hissettirdi."

"Daha ileri gitmeden önce kendim görmeliyim," dedi Rone sert bir sesle. "Şimdi bana izin verecek misin, vermeyecek misin?"

"Pekâlâ," diye kabul etti. Onu içine almak için her şeyi yapardı; kalçalarının arasında açılmış gibi görünen ağrıyan boşluğu doldurmak için her şeyi yapardı.

Kot pantolonunu açtı ve Kate hevesle kalçalarını kaldırarak bacaklarından aşağı sıyırmasına yardım etti, üzerinde sadece küçük beyaz külotu kalmıştı.

Kasıkları çoktan kadının sularıyla ıslanmıştı ve beyaz ipek, kadının amcığının tümseklerine müstehcen bir şekilde yapışmıştı.

"Tanrılar..." Rone onun külotundan tekrar yüzüne baktı. "Kate, sana sormak zorundayım, bu senin için uygun mu? Külotunu çıkarmamın bir sakıncası var mı?"

"Yap!" diye inledi. "Ne istersen yap, sadece lütfen *dokun bana*. Çıldırarak üzereyim ve bana yardımcı olan tek şey senin bana dokunman!"

Parmaklarını külotun kenarlarına geçirdi ve yavaşça aşağı çekerek amını tamamen ortaya çıkardı.

Kate çıplak tepesinin üzerinde serin bir esinti hissedince inledi. Bacaklarının arasına baktığında gördükleri karışıkta Gök olmuştu; amcığı ihtiyaçtan ıslanmış ve şişmişti, güneş için yapraklarını açan bir çiçek gibi kendiliğinden açılıyordu. İç kıvrımları tıpkı Rone'un söylediği gibi meme uçlarıyla aynı koyu kestane rengindeydi ve klitorisi emilmesi gereken olgun bir meyveye benziyordu.

"Tanrım, bebeğim..." Bacaklarının arasına diz çöküp iri elleriyle amını nazikçe çerçevelerken sesi boğuk çıkıyordu.

"Her şey yolunda mı?" Kate zihnini bulandıran şehvetin içinden bir şekilde sormayı başarmıştı.

"Sanırım öyle. Bunu söylemek zor çünkü açlık seni çok ıslak ve şişmiş yapıyor. İç amcığına bakmak için seni biraz daha açmamın sakıncası var mı?"

"Pekâlâ," diye kabul etti Kate nefes nefese. Bir zamanlar bu durum onu inanılmaz derecede gergin ve rahatsız hissettirmiş olsa da, Şimdi tek düğünbildiği aç bedenine dokunmasını ne kadar çok istediğiydi.

Hâlâ son derece nazik davranan Rone, başparmaklarıyla kızın am kıvrımlarını araladı ve daha iyi görebilmek için daha yakına eğildi.

Kate onun sıcak nefesini iç amcığında hissedince inledi.

"Tanrım... Rone!" diye bağırdı Rone şişmiş klitorisini parmak ucuyla yavaşça çevirirken. "Lütfen... lütfen bana yardım et... lütfen bana daha fazla dokun!"

"Canını yakıp yakmadığımı söyleyemem, *açlıktan* kıpkırmızı olmuşsun ve şişmişsin." Adam ona baktı, gözleri alev alev yanıyordu. "Seni yalamam gerek Kate. Amını dilimle yıkamam gerek, seni doldurmadan önce iyi olduğundan emin olmanın tek yolu bu."

"Tamam... tamam." Neredeyse aynı anda başını salladı. Bu hareket bir zamanlar onu belirsizlik ve utançla ürpertmiş olsa da, şimdi onun sıcak dilinin şişmiş amını yaladığını hissetmezse ölecekmiş gibi hissediyordu. "Pekâlâ, lütfen, evet!" diye inledi yine başını sallayarak.

"Pekâlâ," diye yineledi Rone. "Ama bunu sadece seni iyileştirmek için yapıyorum, hepsi bu."

Kız cevap vermeden önce, adam kızın amını daha da ve yarığının en dibinden başlayarak dilini uzun, yavaş bir hareketle kızın tepesine kadar sürükledi.

Adamın sıcak dili hassas klitorisine değince Kate inledi ve sıçradı. Tanrım, kendini hiç bu kadar hassas, bu kadar *muhtaç* hissettiğini hatırlamıyordu! Bir dakika sonra büyük Kindred'in de inlediğini fark etti; onu nazikçe okşarken boğazından derin, muhtaç bir ses çıkıyordu. Belli ki sadece onu iyileştirmek için gerekli olduğunu düşündüğü şeyi yapıyordu ama *çok* daha fazlasını yapmak istediği de bir o kadar açıktı.

"Sorun değil Rone," diye mırıldandı, beynini ele geçirmek isteyen şehvetin ötesini düşünmeye çalışarak. "Eğer beni daha fazla tatmak istiyorsan sorun yok... eğer istiyorsan... daha derine inmek istiyorsan."

Başını kaldırıp ona baktı ve gözleri gümüş mavisiydi.

"Yapmamalıyım," dedi kısık sesle. "Ben... seni istediğim kadar derinden tatmayı hak etmiyorum."

"Evet, biliyorsun," diye güvence verdi Kate ona. "Canavar olduğun zamanlarda da beni yalardın, biliyorsun, Çimdiki kadar nazik değildin ama bana karÇı zalim de değildin." Onun saçlarını okşadı. "Seni içimde hissetmeye hazır olmama yardımcı oldu."

"İçeri girmeme izin vermen için seni doğru düzgün hazırlamak için gerçekten zaman ayırdım mı?" Gözleri yalvarır gibiydi.

"Tattın," diye güvence verdi Kate ona. "Sen... sen benim tadıma iyice baktın. Yemin ederim, Rone."

Gözleri parladı. "Dilimi içine sokmam gerek... Sen boşalırken balını kaynağından tatmam gerek."

",," diye fısıldadı Kate. "Yap... ne yapman gerekiyorsa yap."

Kate onun saçlarını tekrar okşadı ve öne doğru eğilip ÇiÇmiÇ klitorisini dudaklarının arasına alırken inledi. Diliyle önce bir tarafını, sonra diğer tarafını yalayarak yavaÇça daire çizdi ve aynı anda Kate onun iki uzun, güçlü parmağını amcığının kanalının derinliklerine soktuğunu hissetti.

"Ahh!" Adamın içine girdiğini hissettiğinde sırtını kamburlaştırarak nefes nefese kaldı ve içinden kırbaç gibi bir orgazm geçti. İçindeki *açlık*, ihtiyacı olan şeyin bu olduğunu haykırıyordu - doldurulmak - becerilmek. Ama parmakları iyi hissettirse de yeterli değildi.

"İşte böyle bebeğim," diye mırıldandığını duydu Rone onun içine derinlemesine girerken, tepkisi için yüzünü izliyordu. "İşte böyle, parmaklarıma bin. Benim için sert gel ve bolca bal yap."

"Ben... Ben... Yemin ederim öyleyim!" Kate, iç duvarlarının onun istilacı parmaklarının etrafında sıkıştığını hissederken inledi. "Ama lütfen Rone, daha fazlasına ihtiyacım var!"

"Daha fazlasını alacaksın," diye söz verdi. "Alabildiğin kadar alacaksın -Ne kadar istersen bebeğim. Ama önce tatlı sularının tadına bakmama izin ver."

Parmaklarını çekip daha yakına eğildi ve onların yerine uzun, sıcak dilini koydu.

Kate onun tekrar içine girdiğini hissettiğinde yeni bir zevkle feryat etti. Kalçaları adamın başının etrafında kenetlendi ve onunla buluşmak için yukarı doğru eğildi, ağı adamın dilinin etrafında spazm geçirdi. Tanrım, bu çok iyi hissettiriyordu, çok *doğru*! Rone onun klitorisini de unutmamıştı. Onun içinde derinlere dalarken, tatlı sularını açlıkla ararken, başparmağının geniş pedinin patlayacağını düşünene kadar hassas küçük tomurcuğu daire içine aldığını hissetti.

Aniden sert ve hızlı bir orgazm daha geçirdi.

"Ahh!" diye soluk soluğa bağırdı, adamın ağzıyla buluşmak için doğrulup kalçalarını adamın başının etrafında sıktı. Tanrım, bu gerçekten o muydu -küçük Kate- inliyor, yalvarıyor, saçlarını çekiyor ve büyük Kindred'ın diline utanmadan biniyor muydu? Bu hareket hakkında bu kadar kararsızken, bir sonraki nefesi gibi onun ağzını ağızda hissetmek için can atması mümkün ama Kate öyle olduğunu inkâr edemezdi. Tanrım, onu istiyordu! Sadece parmaklarını ya da dilini değil, kalın aletinın amının derinliklerine gömülmesini, tıpkı Canavar'ın nihayet ortaya çıktığı gece olduğu gibi onu doldurmasını istiyordu!

"Rone!" diye yalvardı saçlarını çekiştirerek. "Rone, lütfen! Artık dayanamıyorum, sana *şimdi* ihtiyacım var."

"Pekâlâ." İsteksizce geri çekildi, ağzı ve çenesi kızın sularıyla parlıyordu. "Tamam, sadece... sadece seni tatmam gerekiyordu."

Kate ona, "Ve sen aldın," dedi. "Şimdi beni al, lütfen!"

"Zevkle," diye homurdandı, dar siyah deri pantolonunu çıkarırken. "Ama bu sefer daha yavaş gitmek istiyorum - sana karşı nazik olmak istiyorum bebeğim."

Kate onun nazik olmasına ihtiyacı olduğunu hissetmiyordu ama şu anda içine girdiği sürece şikâyet etmeyecekti. Rone zerine çıkmaya bağladığında Kate hevesle ona uzandı ama sonra birden beyninde bir anı canlandı.

"Hayır!" Ellerini adamın geniş göğüsüne koyarak bir an için onu durdurdu. "Hayır, burada olmaz."

Rone kaşlarını çattı. "Ne? Nereye gitmek istiyorsun, Dünya'ya mı?"

"Hayır, yle bir şey değil." Kate sabırsızlıkla başını salladı. "reme Koltuğuna."

"Ne?" Rone'un gözleri önce büyüdü, sonra da kısıldı. "Hayır, yapamayız!"

"Neden olmasın?" diye sordu Kate. Kate daha fazla itiraz edemedi, "*Lütfen* Rone, nedenini bilmiyorum ama orada... orada olmam gerektiğini hissediyorum. Olmamız gereken yer. Ayrıca, bana karşı nazik olmak istediğini söylememiş miydin? Üreme Koltuğu da uzun ve nazik bir sevişme için değil mi? Bunu bana kendin söyledin."

Yenilmiş bir halde geniş omuzlarını silkti.

"Pekala-evet, öyle dedim." İ ekti. "Sen kazandın, bebeğim." Onu kucağına alarak sallanan sandalye görünümlü büyük mobilyanın yanına götürdü ve Kate'i kucağına alarak üzerine oturdu.

Kate adamın kalın gövdesine uzandı, bir an önce içine sığdırmaya çalışıyordu ama Rone bir elini bileğine koyarak onu durdurdu.

"Yavaşça, bebeğim," diye hırladı. "Seni incitmek istemiyorum."

Kate hayal kırıklığı içinde neredeyse ağlayacaktı. "Yapmayacaksın, yemin ederim yapmayacaksın!" diye söz verdi.

"Sadece biraz ağırdan almak istiyorum." Yavaşça, sikinin geniş, erik biçimli başını kadının açık kıvrımlarına sürterek Kate'in inlemesine neden oldu. "En azından geçen gece verdiğim zararı iyileştirmiğ olmalısın."

"Bana zarar vermedin," diye fısıldadı Kate, içindeki yangına rağmen onu rahatlatmaya çalışıyordu. Onun saçlarını okşadı ve yanağını avuçladı. "Vermedin, Rone, gerçekten."

Güçlü yüz hatlarında kederli bir ifade belirdi.

"Sana inanmak istiyorum ama o geceye dair hatırlayabildiğim tek şey senin yalvarman ve kaçmaya çalışman."

"Bir kere kaçmaya çalıştım. Sonra... seni emdikten sonra." Kate itiraf ederken yanaklarının yandığını hissedebiliyordu. "Ama sadece çok büyüdüğün için beni korkuttun."

İç çekti. "Evet, Canavar'ın dürtüsü üremektir, bu da daha kalın ve daha uzun büyüdüğüm ve bu durumda çok daha fazla tohum ürettiğim anlamına gelir."

"O gece kesinlikle çok şey yaptın," dedi Kate. "Aslında, içime tamamen girdiğinde yaptığın ilk şey buydu. Daha bir kez bile girip çıkmadan boşaldınız, boşaldınız ve boşaldınız. Sen daha hareket etmeye başlamadan ben tamamen doymuştum."

"Öyle mi?" Rone şaşırmış ve ihtiyatlı bir şekilde memnun görünüyordu. "O kısmı hatırlamıyorum ama Canavar'ımın en azından seni *yetiştirmeden* önce açmana yardım edecek kadar düşünceli olduğunu duyduğuma sevindim."

"Tekrar tekrar içime girmek açılmama nasıl yardımcı olacak?" Kate meraktan bir an için yoğun ihtiyacından uzaklaşarak sordu.

"Tohumumdaki bileşikler benim için açılmana yardımcı oluyor," diye açıkladı Rone. "İçine girdiğimde seni çoklu orgazmik yapan aynı bileşikler." "Bu yüzden mi... tohumunu yutmam ? Senin dölün mü?" Kate diye sordu, yanaklarının ısındığını hissederek. "Bu da hazırlanmama yardımcı olur mu?"

"Canavar için hazırım, evet - bu her zaman Canavar'ı evcilleştirmenin bir parçasıdır." Rone ona bir kaşını kaldırdı. "Ama bunu nereden biliyorsun?"

"Bana bir kitap verildi - Boyun Eğme Kitabı," diye açıkladı Kate. "O gece yatmadan önce onu inceliyordum. Ve seni emmemin önemli olduğunu hatırladım. Hiç hatırlamıyor musun?"

Kaşlarını çattı. "Hatırlıyorum, şimdi düşündüm de. Ay ışığında dizlerinin üzerinde beni ağzına alırken çok güzel görüldüğünü hatırlıyorum..." Çenesi sıkıştı. "Başını tuttuğumu hatırlıyorum... yuttuğundan emin olmak için."

"Ama bu konuda kaba değildin," dedi Kate ona . "Sadece serttin. Ve Şimdi nedenini biliyorum - seni içime... amıma almak için tohumunu tatmam gerekiyordu."

"Evet, bu doğru," diye onayladı Rone. "Hem ağzınıza hem de amınıza ne kadar çok tohum alırsanız, şaftım için açılmanız o kadar kolay olur. Aslında..." Kaşlarını çattı. "Sanırım şimdi içine girmem en iyisi -senin içine tamamen girmeden önce seni hazırlamak için."

"Gerçekten mi? Bunu yapabiliyor musun?" Kate sordu. "Talep üzerine gelebilir misin?"

Geniş ve kaslı omuzlarını silkti. "Eşlerimizi bizi kabul etmeye hazır hale getirmek bir Wulven özelliğidir." Kate'in yanağını okşadı ve dikkatle gözlerinin içine baktı. "Şimdi beni kabul edecek misin Kate? Sadece bir kez daha, sikimi ve tohumumu tatlı amının derinliklerine alacak mısın?"

Kate'in nefesi boğazında düğümleniyor gibiydi. Biliyordu ki, eğer *Açlık* ona binmiyor olsaydı, onun isteğini kabul ederdi.

"Evet," diye fısıldadı, onu tekrar öpmek için eğildi. "Evet, seni alacağım, Rone. Lütfen... lütfen sadece yap."

"Yavaşça," dedi. "İşte, ayaklarını ayaklıkların üzerine koy ki biraz destek alabilesin. İçine boşalırken ilk başta sadece şaftımın başını içine sokacağım."

Kate onun dediğini yaptı ve Rone'un kucığına oturup açık amcığını Rone'un kalın aletinin üzerinde asılı tutacak Gekilde iyice yerleştirdi. Rone sikinin geniş başını ıslak kıvrımlarının üzerinde kaydırıp, GıGmiG klitorisini birkaç kez okGadıktan sonra amının girişinde dinlenirken usulca inledi.

Kate kendini onun üzerine indirmeye çalışırken, "Sadece başını," diye hatırlattı. "Dikkatli ol bebeğim, hepsini birden alamayacağın kadar kalınım. Dediğim gibi, önce içine boşalmam gerek."

"Yani her zaman... her zaman böyle mi yaptık?" Adam Gıftının kalın başını onun küçük, yumuşak amcığına sokarken Kate nefes nefese sordu. "Daha biz... bağlamadan önce içime boğalır mıydın?"

"Neredeyse zaman," diye güvence verdi Rone. "Bazen bana karşı sabırsız oluyorsun."

"Şu anda kendimi oldukça sabırsız hissediyorum," diye inledi Kate. Gerilen acıya rağmen biraz kıpırdandı, Rone iri elleriyle kalçalarını kavrayıp onu durdurmadan önce en azından bir santim daha kalın şaftını içine aldı.

"Kıpırdama bebeğim," diye mırıldandı. "Bir dakika rahatla ve içine boşalmama izin ver. Amını kremimle doldurur doldurmaz, sonuna kadar üzerime boşalabilirsin."

Kate inledi ve sabırsızca sızlandı -artık onun uzun, kalın sikinin bir kısmını bile içinde hissettiğine göre, *açlık* tekrar onu sarıyor, daha fazlasını, *hepsini* içine alması gerektiğini söylüyordu.

Rone tekrar, "dur," diye emretti. "Yapmak üzereyim..."

Cümlesini bitirmedi ama bitirmesine de gerek yoktu. Kate içine sıcak ve ıslak bir Geyin boğaldığını hissetti. Küçük bir nefes verdi ve aşağı baktı,

Kalın şaftının nabzını izlerken, sıcak cum başka bir spurt onu kedi içine pompaladı. Ve sonra bir tane daha ve bir tane daha.

"Rone!" diye soluk soluğa bağırdı adamın tohumunun içine dolduğunu hissederken. "Tanrım, bunu yaptığını hissedebiliyorum - içime geldiğini hissedebiliyorum!"

"O zaman beni almaya neredeyse hazır olmalısın." Adamın çenesi konsantrasyon içinde sıkılaşmıştı ve kadın onun kendini tuttuğunu, amına sonuna kadar girmemeye çalıştığını biliyordu.

"Hazırım, hazırım!" Kate çılgınca söz verdi. *Açlık* dayanılamayacak kadar büyük olmaya bağılamıştı ve Kate'e onu *hemen* içine alması gerektiğini söylüyordu.

"Yavaşça aşağı in bebeğim," diye talimat verdi Rone, belindeki tutuşunu gevşeterek. "Sadece yavaşça aşağı in ve kendini incitme."

Destek için onun geniş, çıplak omuzlarını kavrayan Kate itaat etti ve yavaşça onun üzerine çöktü. Tıpkı Canavar'ın çıktığı gece olduğu gibi, onun kalınlığının kendisini gerdiğini hissederek inledi. Ama tıpkı o gece olduğu gibi, onu doldurduğu döl, acıdan çok zevk veren hafif bir gerilme hissiyle onu almasına izin verdi.

Sonunda Kate'in içinde dibe vurdu, sikiinin geniş bağı rahminin ağzına sertçe bastırırken Kate'in amını tamamen doldurdu. Bir süre öylece oturdular, Kate zevk ve ihtiyaç içinde usulca inledi; onun içinde olması iyiydi ama daha fazlasına ihtiyacı vardı, onun kendisini doldurmak için hamle yaptığını hissetmeye ihtiyacı vardı...

Bir ritim başlatabilmek için onun kucağından kalkmaya başladı ama Rone onu durdurdu.

"Hayır bebeğim, işte burada Üreme Koltuğu devreye giriyor. Tek yapmam gereken sallanarak içine girmek, kucağıma oturup bana binmekten başka bir şey yapmana gerek yok."

"Ama... ama sadece sallanmanın bir yararı olacağını sanmıyorum," diye itiraz etti Kate. "Yani, sana içimde *derin* ve *sert* bir Gekilde ihtiyacım var Rone, elimde değil!"

"Sandalye de bunun için tasarlandı. İzle." Damızlık Sandalyesi'nin yan tarafında, koltuğun hemen altındaki bir kola hafifçe dokundu ve Kate aniden koltuğun eğilmeye başladığını hissetti.

Büyük Kindred kalçalarını kavrayarak, "Her şey yolunda, seni tutuyorum," diye onu rahatlattı. "Koltuk özel bir menteşe üzerinde. Tek başına sallanmanın verebileceğinden daha derin bir penetrasyona izin verir. İzle." Sandalyeyi sallamaya ve aynı anda içine girmeye başladı. Kate'in zevkine göre, söyledikleri doğrudu.

Geriye doğru her sallanma hareketinde, Rone'un leğen kemiği yana yatarak neredeyse tamamen dışarı çıkmasına izin verdi. İleriye doğru her hareketinde leğen kemiği yukarıya doğru eğiliyor, kendini amına gömmek için derine doğru itiyor, sikinin başı her seferinde rahminin ağzını öpüyordu.

"Oh...*oh!*" Rone aralarına uzanıp başparmağını şişmiş kedi dudaklarına kaydırırken nefesi kesildi.

"öyle bebeğim," diye homurdandı, hâlâ yavaş, sert, bilinçli itişlerle içinde sallanıyordu. "Doğru, sikime bin. O daracık küçük amcığını sikimle doldurmama ve seni boşaltmama izin ver, öyle sert boşalt ki..."

Kate onun tadına bakarken birkaç kez boşalmıştı bile ama bunun sadece bir ön izleme olduğunu biliyordu. Büyük Kindred onu defalarca boşaltabilecek güçteydi... Sadece geçen gece Canavar'ı dışarıdayken ona verdiği o uzun, çoklu orgazmlardan birini daha yaşıyıp yaşamayacağını merak ediyordu. Eğer dokunmaya ve klitorisinin etrafında dönmeye devam , içine girerken bunu öğreneceğini hissediyordu.

"Rone," diye nefesini tuttu, onun sikine biniyordu. "Ah, Tanrım, *Rone-bu* çok iyi hissettiriyor! Çok *doğru!*"

"Bana da doğru geliyor bebeğim," diye inledi. "Tanrılar, seni Damızlık Sandalyesi'ne götürmeyi seviyorum - seni uzun, sert ve derin sikmeyi ve ben tekrar tekrar içine boşalırken tatlı amcığının içindeki kremayı sağdığını hissetmeyi seviyorum..."

"Gel Gımdı," diye ısrar etti Kate, bunun sevişmelerinin sonu değil, sadece bağılangıcı olacağını biliyordu. "Doldur beni Rone, doldurmanı *istiyorum!*"

"Tanrım, bebeğim, elimde değil..." Alçak bir iniltiyle, içine doğru sallanırken özellikle derin bir itme verdi ve iç amını yıkayan başka bir sıcak, sert cum fişkırmasını hissetti.

Yoğun zevk onu tekrar zirveye taşıdı. Kate, orgazmının onu parçaladığını hissederken inledi - bu sefer çok daha derin bir orgazmdı, tam da kendisinin ve büyük Kindred'in bağlı olduğu yerden, içinden geliyor gibiydi.

Sonra, Kate'i Çağırtan bir Çekilde, aniden başka bir duygu hissetti. Bu, Rone'un Canavar'ı onu arkadan götürürken hissettiği duyguyla aynıydı -İçindeki bir parçanın açıldığını ve büyük Kindred'in sikinin başını emdiğini, tohumundan daha fazlası için yalvardığını hissediyordu.

"Rone?" diye sordu, ona bakarken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Bunu... hissediyor musun?"

Gümüş mavisi gözleri şaşkınlıktan kocaman açılmıştı.

"Tanrılar, biliyorum!"

"Ne... ne oldu?" Kate nefes nefese kaldı. Birleştikleri yere doğru baktı, neredeyse neler olduğunu görebilmeyi umuyordu.

"Bu senin vücudun - benim için açılıyorsun," diye açıkladı Rone, derin sesi boğuklaşarak. "Sen... sen aslında benden tohum emiyorsun, doğrudan rahmine."

"Ahh!" Kate derin, yoğun his devam ederken nefesini tuttu. Hâlâ geliyordu, iç duvarları büyük Kindred'in kalın, istilacı şaftının etrafında kenetleniyordu ve şimdi kelimenin tam anlamıyla onu sağdığını, içindeki güçlü tohumunun olabildiğince çoğunu emdiğini biliyordu. Bu bilgi, zevkle birleştğinde içinde bir şeyler yapıyor gibiydi - açıklayamadığı ya da inkâr edemediği bir şey. Daha yüksek sesle inledi, adamın çıplak omuzlarını sıkıca kavradı ve ne olduğunu anlamaya çalışarak dudağını ısırdı.

Birleşme töreni... çiçekler... Emily onları koklamamı söyledi... Rageron'dan geldiklerini söyledi... ve Tanrıça... Tanrıça'nın bana daha önce söyledikleri... Kutsal Koru'dan ayrılmadan önce bana söyledikleri... ah Tanrıça... ah Tanrıçam!

"Aman Tanrım!" diye yüksek sesle inledi.

"Her şey ," diye güvence verdi Rone alçak bir hırıltıyla. " şey yolunda bebeğim, bir dakika içinde bitecek."

"Hayır... hayır, anlamıyorsun." Kate bağı döndürücü anılar beynine hücum ederken bir eliyle bağının yan tarafını kavradı. Nefes nefese Rone'a, "Sorun sevişmek değil, bu iyi," dedi. "Devam et... devam et!"

"İstesem de duramam," diye huysuzca itiraf etti. "Aşağıda birbirimize kilitlenmiş durumdayız bebeğim. Senin amın benim sikimden döl sağlamayı bırakana kadar ayrılamayacağız. *Tanrılar*." Son kelime bir iniltiydi çünkü o da hâlâ boşalıyordu, hâlâ onu alt eden aynı zevkin üstesinden geliyordu.

"Pekâlâ... tamam." Kate yapabileceği hiçbir şey olmadığını fark etti; kalçalarını açıp yoğun hislere ve adamın Şaftının içine doğru püskürdüğü hissine teslim olmaktan başka bir şey yapamazdı. Kısık bir iniltiyle ona doğru eğildi, aynı anda hem zevkten hem de anılarından gelen sele kapıldı.

Bana ilk kez çıkma teklif ettiği an... Birleşme törenimiz ve yüzüğü parmağıma taktığında ne kadar mutlu olduğum... Balayımız... Kızılamlar... Büyük Kanyon... Finder ile tüm Evren'i dolaşmak... Emily Tragar tarafından kaçırıldığında onu aramak... Sonunda ona yetişmek... Rageron'daki birleşme töreni...

Ve sonra tam bir daire çizmiş gibi görünüyordu, ilk hatırlamaya başladığı yere geri dönmüştü. Tam o anda, zevk nihayet azalmaya başladı ve vücudunun Rone'unkini bıraktığını hissetti.

Bir iniltiyle kollarına yığıldı, gözlerinden yaşlar akıyordu. "Bebeğim... iyi misin?" Rone ona sarılırken sesi endişeli geliyordu.

ona.

Kate ıslak bir evetle ona baktı. "Rone," diye fısıldadı. "Hatırlıyorum."

"Ne?" diye kaşlarını çattı ve kızın yüzündeki bir tutam saçı okşadı. "Neden bahsediyorsun sen? Ne hatırlıyorsun?"

"Her şeyi." Kate ona baktı, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Oh, Rone, *her şeyi* hatırlıyorum. Geri döndüm!"

Otuzuncu Bölüm

Rone buna inanmakta güçlük çekiyordu. Bu doğru olamazdı - bunca zaman sonra, gerçekten anılarını geri kazanmış olabilir miydi? O-

"Evet, doğru!" dediğini duydu. "İlk öpüşmemizden o lanet çiçekleri koklayıp bayılmamıza kadar her şeyi hatırlıyorum."

"İlk öpüşmemiz mi? Gerçekten hatırlıyor musun?"

"Tabii ya! Ormanda yürüyorduk, hatırladın mı? Bir ağaç kütüğünün üzerinde durdum ve senden gelip bir şeye bakmanı istedim." Kate sırttı. *"Sonra, yeterince yaklaştığında, seni tuttum ve öptüm."*

"Evet, öptün! Bütün gün seni öpmeyi çok istediğimi hatırlıyorum ama seni incitmekten ya da korkutmaktan korkuyordum." Güldü. *"Ve sonra meseleyi kendi ellerine aldın ve onun yerine beni öptün, benim yaramaz küçük Lalli'm."*

"Bana bir daha böyle seslen!" Kate onu daha yakına çekerek yalvardı. Onun gözlerinin içine baktı. *"Bunu çok özledim - senin Lalli'n olmayı."*

"Lalli, Lalli, La-" Rone sözünü aniden keserek ona baktı. *"Ne?"*

"Neden durdun?" Kate sordu.

"Kate...bebeğim...bizi dinle. Ne yaptığımızı duyuyor musun? Nasıl iletişim kurduğumuzu?"

"Nesin sen... oh!" Güzel yeşil gözleri kocaman açılmıştı. "Aman Tanrım, Rone," diye fısıldadı, sonunda yüksek sesle konuşarak. "Bunca zamandır zihinsel olarak iletişim halindeydik. Ve bu da demek oluyor ki..."

"Bağımız," dedi kısık sesle. "Geri döndü. Nasıl olduğunu anlamıyorum ama geri döndü Kate!"

"Sanırım anlıyorum." Uzanarak serin parmaklarını adamın saçlarında gezdirdi ve adamın omurgasından aşağı bir zevk ürpertisi gönderdi. "Çünkü sonunda

seviştik."

"Ama bunu geçen gece yaptık -daha doğrusu Canavar'ım yaptı," diye belirtti Rone. "Bu neden senin anılarını ve aramızdaki bağı geri getirmedi?"

Kate, "Canavarın senin bir parçan ama benim bağ kurduğum parçan *değil*," dedi.

"Tanrılar..." Başını iki yana salladı. "Biliyor musun, aslında Canavar'ımın sonunda seninle tanışmasına izin verilmesinin nedeninin -eğer bir neden varsa- bu olabileceğini düşünmüştüm. Seni çiftleştirmek için mi? Ve sonra seni geri getirmediğini, bağımızı geri getirmediğini, her şeyin bir hiç uğruna olduğunu fark ettiğimde..."

"Her Çey boğuna değildi, tatlım," dedi Kate usulca. "Hayır, bana bak," dedi adam gözlerini kapattığında, onu nasıl incittiği düşüncesine dayanamayarak. "Bunların hiçbiri boşuna değildi, hepsinin bir amacı vardı."

"Seni o gece yaptığım gibi... kullanmamın ne gibi bir amacı olabilir?" Rone sordu. Elinde değildi, onu incitmediğine dair ne kadar sık güvence verse de, Canavar'ın anıları aksini kanıtlıyor gibiydi.

"Senin Canavar'ınla tanışmak zorundaydım, onu evcilleştirmek ve beni çiftleştirmesine izin vermek zorundaydım," dedi Kate. "Dinle Rone, sana her Çeyi hatırladığımı söyledim ve hatırladım da, ama bir Çey daha var, o lanet çiçek demetini koklayıp her Çeyi unutmadan önce sana söyleme fırsatı bulamadığım bir Çey."

"Ne?" diye sordu Rone. Rone sordu ama o anda yatak odalarının duvarına monte edilmiş kırmızı sensör ışığı yanıp sönmeye başladı ve mekanik bir ses "*Acil mesaj. Ana Gemiden acil mesaj.*"

"Görünüşe göre bir dakika beklemesi gerekecek, onu alsak iyi olur." Kate hâlâ birleşik oldukları yere baktı. "Ah... hâlâ birbirimize yapışmış durumdayız. Sence ayrılmak güvenli mi?"

"Sanırım öyle," dedi Rone temkinli bir sesle. "Artık gelmeyeceğim, bu yüzden beni sağlamayı bitirmiş olmalısın."

"Bu daha önce hiç olmamıŒtı," diye belirtti Kate dikkatlice ayrılırken. "Yani, Üreme Koltuğu'nda sayılamayacak kadar çok gece geçirdik ama senin Canavar'ını evcilleŒtirdiğim gece dıŒında hiç böyle bir *his yaŒamadım*. Seni gerçekten içime çekiyormuşum gibi bir his."

"Hayır," diye kabul etti Rone. "Hayır, bizim başımıza hiç gelmedi ama başka bağı çiftlerin başına geldiğini duydum. Genellikle bir dişi bir erkeğin Canavarını evcilleştirirken olur. Başka türlü olduğunu hiç duymadım. I-"

"*Ana Gemiden acil mesaj,*" diye araya girdi geminin alarminin mekanik sesi yine.

"Hadi gel." Kate şifonyerine gitti ve beyaz bir kuşakla bağlanmış uzun pembe ipek bir çıkardı. "Üzerine bir pantolon giy," dedi onu çekerken. "Gidip ne istediklerine bakacağım."

"Pekâlâ." Ama Rone bir an için sadece onu izledi. Eşi, güzel, tatlı, mükemmel *Lalli* geri dönmüştü. Onu özleyerek geçirdiği onca gün ve geceden sonra buna inanmak zordu; neredeyse bunun bir rüya olmasından korkuyordu. Sonra geminin kontrol bölümündeki Kate'in şöyle dediğini duydu,

"Tamam, geliyorum, geliyorum, pantolonunu çıkarma!"

O gerçekten geri döndü, diye düşündü ve bir an için gözleri yaşardı.
Teşekkür ederim, Tanrıça. Eşimi bana geri gönderdiğin için teşekkür ederim!

* * * * *

"Alo? Alo, beni duyabiliyor musunuz?" Endişeyle ekrana bakan yüz Sophie'nindi ve hemen yanında da ikizi Liv vardı. Kate ikisini de gördüğüne ne kadar sevindiğine şaşırmıştı.

"Selam çocuklar," dedi, kendisini görmelerini sağlayan düğmeye basarken onlara gülümseyerek. "Neler oluyor?"

"Oh, Kate! Tanrıya şükür!" Sophie rahatlamış görünüyordu. "Hâlâ Finder'da olduğun ve henüz Dünya'ya dönmediğin için çok mutluyuz!"

Liv, "Sizi bulmak için çok uğraşmamız gerekirdi," diye araya girdi. "Ve elimizdeki haberler, şey, bekleyemez."

"Benim haberlerim var." Kate heyecanla dolup taşıyor, iyileşen hafızası ve yenilenen bağıyla ilgili haberleri paylaşmak için can atıyordu ama Liv ve Sophie o kadar ciddi görünüyorlardı ki önce onların söyleyeceklerini dinlemenin daha iyi olacağına karar verdi. "Hey, ne oldu?" diye sordu, ikisine de kararsızca bakarak. "İkiniz de oldukça üzgün görünüyorsunuz."

"Sadece... şey, elimizdeki haberler biraz *hassas*." Sophie dudağını ısırdı. "Sylvan senden kan aldıktan sonra onu ekstra bir test yapmaya ikna ettim. Çok üzgün olduğun, ayın o zamanı ve diğer şeyler hakkında söylediklerin yüzünden..."

"Peki, ne?" Kate şaşkınlıkla sordu. "Hangi testten bahsediyorsun?"

"Bak." Liv, Kate'in görebilmesi için ekrana bir şey tuttu. "Bunun ne olduğunu bilmediğini biliyorum-"

"Bir çiçek." Kate'in sesi birden gerginleşti. "Bu... bu mavi bir çiçek."

"Doğru," dedi Liv. "Şimdi bu size çılgınca gelecek ama burada bir test yaptığınızda - hamilelik testi - üç sonuçtan birini alırsınız. Pembe çiçek kız, beyaz çiçek hamile olmadığınız anlamına gelir. Mavi çiçek ise-"

"Bir oğlan! Bir oğlum olacak! Rone'un oğlu!" Kate kendini daha fazla tutamayarak haykırdı. Ve sonra gözyaşlarına boğuldu.

"Oh, hayır!" Sophie üzgün görünüyordu. "Liv, onu ağlattık! Oh, Kate, çok üzgünüz!"

Liv endişeyle ona bakarak, "Bak tatlım, bunun biraz garip bir haber olduğunu biliyoruz, özellikle de ikiniz ayrılmışken," dedi. "Eğer Ana Gemi'ye geri dönmek istersen bu konuyu konuşabilir ve sana kalacak bir yer bulabiliriz..."

Sophie ciddiyle, "Çünkü burada bizimle kalabilirsin," dedi. "Ve seni herkesle tanıştıracamız. Liv ve ben her adımınızda olacağız. Biz-"

"Kate hiçbir yere gitmiyor." Rone aniden tam arkasında durmuş, kocaman ellerini Kate'in omuzlarına koymuştu. "Finder'da benimle birlikte kalacak."

"Özür dilerim..." Kate burnunu çekti ve bir şekilde kendini toparlamayı başardı. "Ben... üzgün olduğum için ağlamıyorum. Çok şaşırdığım ve mutlu olduğum için ağlıyorum. Rone ve ben ayrılmıyoruz."

"Sen değil misin?" Liv ve Sophie birlikte sordular.

"Hayır." Kate başını salladı. "Çünkü hatırladım, her şeyi hatırladım! Geçmişimi, kaybettiğim üç yılı, her şeyi! Ve daha da iyisi, aramızdaki bağ geri geldi!"

"Geri döndüm ve her zamankinden daha güçlüyüm," diye homurdandı Rone, Liv'in omuzlarını sıkarak. "Vay canına," dedi Liv. "Bunu nasıl başardın?"

"Biz, uh..." Kate kızardı. "Tanrıça'nın iştahımı *doyurmam* gerektiğini söylediğini hatırlıyor musun?"

Sophie keyifle güldü. "Sanırım senin pizza, kek ya da başka bir yiyeceğe olan iştahından bahsetmiyordu, değil mi?"

"Hayır." Kate kızarmış yanaklarına rağmen sırıttı. "Her neyse, biz... şey, bilirsin işte, her şey bir şekilde... geri geldi."

Liv boğazını temizledi. "Biliyor musun, bu konuda biraz dikkatli olmak isteyebilirsin. Sylvan bana Wulven Kindred anatomisi nedeniyle onların

Eğer ikinci üreme ilkinden sonraki bir güneş haftası içinde gerçekleşirse, eşler aslında *iki kez* hamile kalabilirler. Buna 'iki kez hamile kalmak' ya da çiftte gebe kalmak diyorlar. Yani eğer ikiz istemiyorsanız..."

"İki kez mi hamile? İkiz mi?" Rone şaşkın görünüyordu. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Oh-henüz bilmiyorsun!" Kate haykırdı. Tekrar görüntü ekranına dönerek Olivia'ya işaret etti. "Göster ona Liv! Ona çiçeği göster!" Liv itaatkâr bir tavırla küçük, mükemmel mavi çiçeği ekrana doğru tuttu.

"Al bakalım," dedi Rone'a. "Görünüşe göre baba olacaksın." "Tanrım!" Rone, Kate'in oturduğu koltuğun arkasını öyle bir kavradı ki şiddetle neredeyse düşüyordu. "Ciddi misin?" diye sordu. Olivia. "Bu gerçekten doğru mu? Kate hamile mi?"

"Kesinlikle öyle." Liv kararlı bir şekilde başını salladı. "Ve Sylvan senin Ana Gemi'ye geri dönmeni gerçekten çok istiyor, böylece birkaç test daha her şeyin yolunda gittiğinden emin olabilecek."

"Hemen geleceğiz," diye söz verdi Kate. Başını sallayan Rone'a baktı.

"Evet...evet, elbette." Hâlâ şaşkın görünüyordu.

"Pekâlâ o zaman, sizi sağlık merkezinde bekliyor olacağız," dedi Liv. "Merak etmeyin," diye ekledi Sophie. "Sylvan her şeyin yolunda olduğundan emin olduğunu söylüyor.

Sadece daha kapsamlı bir kontrol yapmak istiyor."

"Yakında görüşürüz!" Liv ekledi ve ardından görüntü ekranı karardı.

Kate bir süre orada öylece oturup haberleri dinledi. Sonra başını kaldırıp Rone'a baktı. Büyük Kindred hâlâ sandalyesinin arkasını ölümüne kavramıştı.

"Buna inanamıyorum," diye mırıldandı. "Buna inanamıyorum... İnanamıyorum." "Yine de doğru." Kate umutla ona baktı. "Mutlu musun?"

"Mutlu musun? Tabii ki mutluyum, hep istediğimiz şey buydu. Ben sadece... sadece şaşkına döndüm." Başını iki yana salladı. "Canavar'ım-"

"Senin Canavar'ını evcilleştirdiğim zaman," dedi Kate hızla, onun kendini yeniden suçlu hissetmesini istemiyordu. "Ve dinle tatlım, kızlar aramadan önce sana söylemeye çalıştığım Gey de buydu. Sırf bu nedenle senin Canavar'ınla tanışmak ve onu evcilleştirmek *zorunda*."

Başını iki yana salladı. "Ne demek istiyorsun? Sen neden bahsediyorsun? Hafızanı kaybetmeden önce bana söylemeye fırsat bulamadığın bir şey olduğunu söylediğini sanıyordum."

"İstiyorum." Kate ona dikkatle baktı, söyleyeceklerine nasıl tepki vereceğini merak ediyordu. Derin bir nefes aldı. "Emily ve Tragar'ın birleşme töreni sırasında Tanrıça heykelinin nasıl canlandığını hatırlıyor musun?"

"Hatırladın mı?" Rone kısa, havlayan bir kahkaha attı. "Nasıl unutabilirim ki? Tanrıça'yı daha önce hiç şahsen görmemiştim. Kendini gösterme şekli inanılmazdı."

"Ben de Çağurdım," dedi Kate sessizce. "Daha sonra herkes Grove'dan ayrılırken sana geri dönmem gerektiğini çünkü bir Gey unuttuğumu söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Evet, ve...?" diye sordu.

"Şey, sadece onunla bir dakika yalnız kalmak istedim, Tanrıça'nın huzurunda," diye itiraf etti Kate. "Yani, gittiğini sanıyordum ama yine de geri döndüm ve ayaklarının dibinde diz çöktüm - heykelin ayaklarının dibinde. Ve dua ettim, ikimizin de çok istediği şey için çok dua ettim."

"Bir bebek," dedi Rone usulca. "Bir oğul."

"Ya da bir kız," diye fısıldadı Kate. "Tanrıça'ya titiz olmadığımı söyledim. Sadece seveceğim bir bebek istiyordum ve bunun için ne gerektiği umurumda değildi."

"Peki ne oldu?" Rone alçak bir sesle sordu.

"Hayata geri döndü. Ya da heykel yeniden canlandı, ne deyin," dedi Kate. "Ve bana kalbimin arzusuna ulaşabileceğimi ama onu elde etmek için korkunç zorluklardan geçmem gerektiğini söyledi." Ellerine baktı. "Ona umurumda olmadığını söyledim; ikimizin bir bebeği olması için ne gerekiyorsa yapacağımı söyledim."

"O zaman ne dedi?" Rone'un sesi boğuk bir fısıltıdan biraz daha fazlaydı.

"Bana dualarımın duyulduğunu ve kabul edileceğini söyledi." Kate başını kaldırıp kocasına baktı. "Ve sonra sana söylemeye gittim ve Emily için olan buketi koklayarak o lanet tuzağa doğru yürüdüm." Dudağını ısırды. "Bana kızgın mısın? Sanırım... Sanırım bütün bunlar

-Yaşadığımız her şey benim suçum."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum." Rone başını salladı. "Neredeyse birbirimizi kaybediyorduk Kate. Ya intikamını alacaktım ya da denerken ölecektim. Sonra Çöle gidecektim. Şunun için-"

"*Corith al Cruthe*'a. Aman Tanrım!" Kate elini ağzına götürdü. "Navcom'daki ikinci *hedef-şimdi* bunu daha önce nerede duyduğumu hatırladım! Teyzen bana bundan bahsetmişti!"

Rone kaşlarını çatı. "Tante Corii'nin söylemesi gerekenden fazlasını söylemek gibi kötü bir huyu var. Bahse girerim sana *Teslimiyet Cildi*'nin bir kopyasını veren oydu, değil mi?"

"Tabii ki öyle, ama Rone..." Kate ayağa kalktı ve onun önünde durdu. "Nasıl ? Bunu yapmayı nasıl düşünebildin? Gitmeyi

Ölüm Çölü'ne girip Canavarınızın zihninizi sonsuza dek ele geçirmesine izin mi vereceksiniz?"

"Seni kaybettiğimi sanmıştım," dedi basitçe. "Ve Canavar'ımın sana yaptıklarından sonra, Yaşayan Ölüm'den daha iyisini hak etmediğimi düşündüm."

"Son kez söylüyorum, Canavarınızın yaptığı şey *gerekliydi*." Kate ciddiyle onun elini sıktı. "Beni dinle tatlım, senin Canavarını ehlileştirmek için benim Bildiklerimi kullanarak doğal düzeni bozmaya çalışıyorduk. Tam ve eksiksiz bir bağ asla hamile kalamazdım. Tanrıça bunu biliyordu ve senin de beni asla kendi isteğiyle Canavarınla buluşturmayacağını biliyordu."

Rone kaşlarını çatı. "Seni Canavar'ıma bilerek getirmek için o hasta piç İki'yi kullandığını mı söylüyorsun?"

Kate başını salladı. "İnanıyorum. Başımıza gelen her şeyin bir nedeni olduğuna inanıyorum. Hafızamı kaybetmeseydim ve senden alınmasaydım, *açlığın* artarken altı ay boyunca beni aramazdın. Ve nasıl bir demir kontrolüne sahip olduğunu biliyorsun - eğer dokunuşumdan ve tadımdan bu kadar uzun süre mahrum kalmasaydın, Canavarının benimle buluşmak için ortaya çıkma şansı asla olmazdı. Benimle çiftleşmek için."

Yavaşça başını salladı. "Sanırım bunu görebiliyorum. Ama Kate... bir bebek istediğim kadar seni daha çok istiyorum. Seni kaybetmektense sana sahip olup çocuksuz kalmayı tercih ederim."

"Anlıyorum." Kate parmak uçlarında durdu ve kollarını onun boynuna doladı. "Ve özür dilerim, Rone- sana bütün bunları yaşattığım için çok özür dilerim. Beni affedebilir misin?"

"Deneyeceğim." Ona sarılmak için eğildi ve sonra onu kollarının arasına aldı. "Ah, bebeğim... ah, *Lalli*," diye mırıldandı boynuna sokularak. "Yapamam."

"Seni sonsuza dek kaybetmeye çok yaklaştığıma inanamıyorum. Bir daha asla gözümün önünden ayrılmama izin vermeyeceğim."

Derin sesi boğuk ve kırık ve Kate gözyaşlarının yanığını ıslattığını hissetti. Kendi gözyaşları da gözlerini yaktı ve ona daha sıkı sarıldı.

"Bunun için endişelenmene gerek yok," diye fısıldadı. "Ben de aynı şekilde hissediyorum. Seni bir daha asla bırakmayacağım-özellikle de 'iki kez hamile' kalırsam. Çünkü bu bebeği -ya da artık iki tane varsa bu bebekleri- büyütmemeye yardım etmek zorundasın, bunu tek başıma yapamam!"

"Endişelenme," diye fısıldadı Rone yeni onarılan bağlantıları aracılığıyla, onu dudaklarından nazikçe öperken. "Buna gerek kalmayacak. Yolun her adımında seninle olacağım, Lalli."

Kate bunun doğru olduğunu biliyordu. Sonunda sevdiği adama kavuşmuştu ve bir daha asla ayrılmayacaklardı.

Son

Epilog #1

"Pekala... işte başlıyoruz." Komutan Sylvan kahve fincanı büyüklüğündeki küçük makineye baktı. Kate'in kanından yeni bir şişeyi makineye yerleştirmişti ve şimdi de kontrollerle uğraşıyordu. Sargılı başparmağı onu sakarlaştırdığı için asıl kan alma işlemini Olivia'nın yapmasını istemişti. Artık sonuçları beklemekten başka yapacak bir şey yoktu.

Kate heyecanla Rone'un elini sıktı. Nihayet Ana Gemi'ye dönmüşlerdi ve tıp laboratuvarında oturuyorlardı. Aslında bir gün önce gelmişlerdi ama devasa Kindred gemisine geri dönmeden önce geceyi Finder'da geçirmeye karar vermişlerdi. Duygusal bir şekilde yeniden bir araya gelmelerinin ve Kate'in hafızasını yeni kazanmasının ardından, yeniden bağ kurmak için biraz zamana ihtiyaçları vardı. Aslında gecenin büyük bir bölümünü Damızlık Sandalyesi'nde, Rone Kate'in içine yavaşça ve derinlemesine girerken birbirlerine sarılıp sallanarak geçirmişlerdi.

Çok güzel ve mükemmeldi ve Kate Gımdı kendini eGine her zamankinden daha yakın hissediyordu. Test sonuçlarını beklerken heyecanla onun elini sıktı.

Sophie, "Hâlâ anlamıyorum," diye yakındı. Liv'le birlikte bekliyorlardı. Hem de nefes nefese. "Bu kadar kısa bir süre sonra nasıl ortaya çıkabilir?"

"Dölllenmiş yumurtanın implantasyon için zamana ihtiyacı yok mu?" Liv ikizinin düşüncesini tamamladı.

"Olay da bu zaten - Wulven Kindred ile hemen implant oluyor." Sylvan hâlâ dikkatle makineye bakıyordu. "Gebe kalmakta zorluk çekerler, bu yüzden Tanrıça onları öyle bir şekilde yaratmıştır ki, bir yumurta nihayet döllendiği anda büyümeye başlar. Bu yüzden bir Wulven'in çocuğunu taşıyan dişiler genellikle on iki aylık değil, sadece on bir aylık bir hamilelik geçirirler."

Kate heyecanını gizlemeye çalışarak kuru bir sesle, "Vay canına," dedi. "Bütün bir ayı tıraşladım."

Liv ona, "Dinle tatlım, neredeyse bir yıl boyunca hamile kaldıktan sonra bir ay daha az yaşamak kulağa çok hoş geliyor," dedi.

Sophie . "Bir *de ikizlere* hamile kalmayı dene. Kindred bebekleri çok *büyük oluyor.*"

"Biliyorum!" dedi Liv. "Baird ve ben bir tane daha istiyoruz ama tüm bunları tekrar yaşamak ."

Sophie ona, "*Bütün* yaşamak zorunda değildin," diye hatırlattı. "Unutma, aslında küçük Daniel'ı doğurmak zorunda kalan zavallı Baird'di."

"Ha?" Kate kız kardeşlere baktı. "Bir şey mi kaçırıyorum? Bebeği Liv'in taşıdığını ama başka birinin doğurduğunu mu söylediniz?"

"Kocam Baird," diye açıkladı Olivia. "Tam da yanlış zamanda bir süreliğine bedenlerimizi değiştirdik."

"Beden mi değiştirdin?" Rone kaşlarını çatarak sordu. "Eşin bir Switch Kindred mi? Bir Tüccar mı?"

"Kimin için bir hain?" Sophie sordu.

Sylvan hâlâ küçük makineyi kurcalarken, "Hayır, ticaret yapan bir Tüccar demek istiyor," diye açıkladı. "Zaman zaman eşiyle beden takası yapabilen bir Kindred gibi. Eskiden sayıları oldukça fazlaydı ama başka bir ırkla melezlendiler; bu yeteneği utanç verici bulan ve bir şekilde bastıran bir halkla." Başını iki yana salladı. "Yazık, ben her zaman bunun değerli bir deneyim olduğunu düşünmüşümdür. Bir erkeğin dışisinin neler yaşadığını daha iyi anlamasını ve onun bedeninde biraz zaman geçirmeyi düşünmesini sağlar ve bunun tersi de geçerlidir."

"Öyle mi?" Sophie ona bir kaşını kaldırdı. "Değiş tokuş yaptığımızda bunu 'değerli bir deneyim' olarak gördüğünü hatırlamıyorum! Sen çoğunlukla

Sürekli ağlayıp üzülyörsün ve en güzel Jimmy Choos ayakkabılarımı çöpe attın!"

"Ayaklarımı acıtıyorlar," dedi Sylvan ağırbaşlı bir ses tonuyla. "Ve duygusal hissetmekten kendimi alamadım - o sırada hamileydin ve hormonlarının tüm yükünü ben çekiyordum."

Kate başını salladı. "Görünüşe göre Ana Gemi'de çılgın maceralar yaşamışsınız."

"Oh, daha yarısını bile bilmiyorsun." Olivia ona sırttı. "Anlatabileceğimiz hikâyeler..."

"Biz de öyle *yapacağız*, özellikle de hamileliğin boyunca bizimle kalırsan." Sophie onun elini sıktı. "Lütfen kalacağını söyle! Burada seninle tanışmak için can atan bir sürü iyi kız arkadaşımız var ve birlikte çok eğleniyoruz."

"Gemide kalıp kalmayacağımızı bilmiyorum ama yakınlarda olacağımızdan eminim," dedi Rone. "Wulven hamilelikleri zor olma eğilimindedir, bu yüzden Komutan Sylvan'ın yakınında olmak isteyeceğiz. Hamile kadınların uzayı katlayamayacağından bahsetmiyorum bile." Kate'e baktı. "İyi ki Ana Gemi'den bizim için katlanmasını istemek yerine buraya bir solucan deliğı açmışız!"

"Tanrıça sana göz kulak oluyordu, tamam mı?" dedi Sylvan. Tam o sırada dikkatle izlediğı küçük makine yumuşak bir *ding* sesi çıkardı! "Ah, işte başlıyoruz... bir bakalım..."

Kate onun makinenin yuvasına uzanmasını izlerken gerildi. Ya ona yaptıkları ilk test yanlış çıktıysa? Ya sonuçlar bir tür yanlış pozitifse? Ya...?

"bakalım." Sylvan ona bir çiçek uzattı, pembe bir çiçek.

Kate ona boş boş baktı.

"Anlamıyorum, bu ne demek oluyor? Bir oğlum olacağını söylediğinizi sanıyordum. Ama bu-"

Makine tekrar öttü. "İşte bir tane daha," dedi Sylvan ve ona bir çiçek daha verdi; bu sefer mavi bir çiçek.

Kate rahat bir nefes aldı.

"Uh-huh." Olivia başını salladı. "Biliyordum, iki kez bekliyordum."

"Yani... ikizler mi?" Kate biraz gülümseyerek sordu. "Tanrım, bunu nasıl başaracağımı bilmiyorum!"

Tam o sırada makine üçüncü kez öttü. Liv bu kez makineye baktı. "Kate, tatlım?" diye sordu küçük yuvaya uzanarak. "*Tam olarak* ne Dün gece Rone'la ne yapıyordunuz da gelip sizi göremeyecek kadar meşguldünüz? Hemen mi?"

"Ben...şey..." Kate kızardığını hissetti ama sonra Olivia ona üçüncü çiçeği uzattı, bu sefer mavi bir çiçektir.

Kate dehşet içinde baktı.

"Ciddi misin sen? *Üçüzler mi?*"

"Bu ne olabilir? 'Üç kez bekleyen' mi?" Sophie sordu.

Sylvan, "Wulven çiftlerinde bu tamamen duyulmamış bir şey değil," dedi. "Ancak gebe kalma süresi ilk üreme anından itibaren tam bir güneş haftası olduğundan, bu süre dolana kadar *daha* fazla - öhöm- yakın ilişkiye girmemenizi tavsiye etmeliyim."

Liv sırtarak, "Tabii sonunda koca bir buket elde etmek istemiyorsanız," dedi.

Kate telaşla, "Hayır, bunu istemiyoruz," dedi. "Her şey bu yüzden başladı.

Bu ilk etapta - o lanet buketi koklamak içindi Emily!"

"Bu farklı bir buket." Rone ondan üç küçük çiçeği dikkatle aldı. "Bize neşe getirecek bir çiçek."

"Ben de mutluyum - beni yanlış anlamayın," dedi Kate. "Bu sadece... korkutucu.

Üçü birden mi?"

Sophie gülerek, "En iyi arkadaşımız Kat'le tanışana kadar bekle," dedi. "Aynı anda üç tane doğurdu, bu yüzden seni nelerin beklediğini tam olarak anlatabilir."

"Sanırım artık kesinlikle buralarda takılıyoruz," dedi Kate. "Fırında *üç tane* çöreğim varken doktordan fazla uzaklaşmamın imkânı yok!"

"Bunun iyi bir seçim olduğunu söyleyebilirim," dedi Sylvan. "Finder'ı hamilelik süresince Ana gemiye . Bu şekilde ya geminizde kalabilir ya da misafir sütlerinden birine taşınabilirsiniz."

"Kulağa mükemmel geliyor," dedi Kate minnetle. Liv'e baktı. "Gerçekten de üçüz bebekleri olan bir arkadaşınız var mı? Çünkü şu anda kesinlikle bir tavsiyeye ihtiyacım olduğunu hissediyorum."

Liv güldü. "Hadi ama Kat seninle tanışmak için can atıyor, herkes de öyle."

Sophie, "Lauren'ı arayıp kek getirmesini söyleyeceğim," dedi. "Eğer sen de bizim gibiysen, Kindred bebeğine hamile kaldığın için tatlıya karşı ciddi bir istek duyacaksın."

"Mmm..." Kate gülümsedi. "Aslında şu anda bir kek kulağa çok hoş geliyor."

"Seninle gelmemi ister misin?" Rone sordu ve aralarındaki bağlantıdan bir koruma dalgası geldiğini .

"Hayır tatlım, iyi olacağım. Bu bir kız meselesi gibi görünüyor, bu yüzden neden sen ve Komutan Sylvan yeni yaşam düzenlemelerimizin ayrıntılarını çözümüyorsunuz?"

Rone başını salladı. "Pekâlâ. Seni seviyorum." *"Ona söylemeli miyim?"* diye ekledi bağlantıları aracılığıyla.

"Ben de seni seviyorum." Kate ona gülümsedi. *"Evet-şimdi tam zamanı."* Ayağa kalkarak onun yanağına bir öpücük kondurdu ve yeni arkadaşlarına döndü. "Tamam, yolu gösterin ve umarım kek seçeneklerinden biri çikolatalı olur."

"Öyle olacağından oldukça eminim." Sophie kolunu Kate'in koluna doladı. "Ve sana şunu söyleyeyim, kuzenimiz Lauren'ın koyu, karanlık, Şeytan Yiyeceği çikolatalı keklerini tatmadan *yaşamış* sayılmazsın."

Kate ona gülümseyerek karşılık verdi, kendini biraz suçlu hissediyordu. Ama Rone'un aktarması gereken bilgi sadece Komutan Sylvan içindi. Arkadaşına son bir kez anlamlı bir bakış atarak, Sophie ve Olivia ile birlikte odadan çıktı.

* * * * *

"Pekâlâ... bakalım size ne tür bir konaklama imkânı sunabileceğiz," dedi Sylvan dişiler gider gitmez. "Şahsen, ikinizin bana mümkün olduğunca yakın olmasını tercih ederim. Kate çok küçük ve üç Kindred bebeği taşımak... muhtemelen kolay olmayacaktır."

"Buna minnettar olurum," dedi Rone içtenlikle. "Ama herhangi bir arama yapmadan önce, sizinle özel bir konu hakkında konuşmam gerekiyor."

"Elbette." Sylvan bir kaşını kaldırdı. "Nedir o? Bana İki'den verdiği mesajla bir ilgisi var mı?" Rone, Kindred Komutanı'na, dolunayların birleştiği gece onları glade'de tuzağa düşürdüğünde Karanlık Kindred'in ona ve Kate'e söylediği her şeyi özel olarak anlatmıştı.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Rone. "Dün gece Kate'le yatağa girdikten sonra Bilen bir rüya gördü."

Sylvan kaşlarını çatı. "Sanırım bundan daha önce bahsettiğinizi hatırlıyorum - altıncı hissi araya girip ona başka türlü bilemeyeceği bir bilgi verdiğiğinde, doğru mu? Bir tür kehanet mi?"

"Bir ." Rone huzursuzca kıpırdandı. "Bir kısmı kehanet gibiydi ama senin için de bir mesaj vardı."

"Benim için mi?"

"Evet." Rone içini çekti. "Sana Kate'in ne gördüğünü söyleyeyim. Aslında ben de gördüm -bağlantımız aracılığıyla."

"Gerçekten mi?" diye sordu Sylvan. "Bunun mümkün olabileceğini düşünmemiştim."

"Önceden öyle değildi," diye açıkladı Rone. "Kate Canavarımı evcilleştirdiğinden beri aramızda çok daha derin bir bağ oluştu. Her neyse..." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Kate Ana Gemi'yi görmüş, özellikle de Kutsal Koru'nun etrafındaki parkta."

"Kastettiğiniz bölgeyi biliyorum." Sylvan başını salladı. "Devam et."

"Pekâlâ. Ana Gemideki herkes orada toplanmıştı, büyük bir insan kalabalığı. Tüm savaşçılar, gelinleri ve çocukları."

Sylvan başını sallayarak, "Bu oldukça kalabalık olur ama bence idare edilebilir," dedi.

Rone, "Rüyanın herkesin bir araya *gelmesi gerektiğini* söylemek istediğini sanmıyorum," dedi. "Bence daha çok gemideki herkesi ve başlarına gelebilecek bir şeyi sembolize etmesi gerekiyordu."

"Ne gibi?" Sylvan temkinli bir şekilde sordu.

"Şey..." Rone huzursuzca kıpırdandı. "Rüyamda, kocaman bir el birdenbire ortaya çıktı ve güneşe uzandı."

"Kutsal Koru'nun üzerinde asılı duran yeşil, yapay güneşi mi kastediyorsun?" Sylvan kaşlarını çatarak sordu. "Ana Gemi'nin güç kaynağı mı?"

Rone başını salladı. "Kocaman bir el onu yakaladı ve sönene kadar sıktı. Ve tüm bu süre boyunca onun güldüğünü duyabiliyordunuz..."

"O mu?" Sylvan kaşlarını çattı. "O *kim?*"

"Tuhaf olan da bu... Kate onun AllFather olabileceğini düşündüğünü söyledi. Bilirsiniz, Scourge'un efendisi?"

"Onu unutmam mümkün değil," dedi Sylvan kuru bir sesle. "Ama o öldü."

"Biliyorum - işte bu yüzden bu hiç mantıklı değil." Rone başını salladı. "Ama Kate'in Bilen rüyaları asla yanılmaz."

"Hmm." Sylvan kaşlarını çattı. "Rüya AllFather'ın geri döneceğini ve Ana Gemi'nin güç kaynağını keseceğini mi söylüyor? Bunun nasıl olabileceğini anlamıyorum. Ölmüş olmasının yanı sıra, Bela'nın Baba Gemisi'ni de yok ettik. Karanlık Tür olan İki'nin Kate'i sizden çalmak için moleküler transfer ışığını kullandığını öğrendikten sonra, onu öylece terk edilemeyecek kadar çok tehlikeli alete sahip olduğuna karar verdik. Elbette yaşayan son Bela olan Xairn'in onayını aldık. Aslında Sophie'nin akrabası Lauren ile çiftleşti."

"Lafı açılmışken, peki ya İki?" Rone sordu. "Hâlâ onu takip etmemi istiyor musun?"

Sylvan başını salladı. "Eşin üç kez hamile kaldığına göre olmaz. Bu özel işi yapacak başka birini bulacağım. İki zaten sana kişisel olarak zarar vermeye çalıştı, sana ya da ailene karşı daha fazla kötülük yapmasını istemiyorum."

"Çok nazıksınız," dedi Rone. "Ama eylemleri sonunda iyi sonuçlansa da, onları kötülük yapmak için yaptı. Onu *bulduğunuzda*, onunla halletmem gereken bir mesele var."

"Birçoğumuzun var," dedi Sylvan acımasızca. "Ama Kate'in rüyasına dönersek, başka ne gördü?"

"Ah, evet." Rone boğazını temizledi. "AllFather'ın Ana Gemi'nin ışığını söndürdüğü görüntüden sonra, karanlıkta konuşan bir ses duydu. Bir kadın sesi, belki de Tanrıça."

"et," dedi Sylvan ciddiyetle. "Ne söyledi?"

Rone gözlerini kapadı ve tıpkı bir gece önce Kate rüya görürken bağlantıları aracılığıyla duyduğu gibi tüm kelimeleri tam olarak doğru anlamaya konsantre oldu.

"Eski bir tehdit yeni bir
tehdit Sessiz karanlıkta
büyüdü Sadece çözülebilir
Doğru atlayan biri tarafından
Kız erkeğe, erkek kıza dönüşür
Bir olmadıkları sürece
Onlar dışında
Ruhların değiş tokuşu
Rollerin yer
değiştirmesi Ama arada
sıçramanın ağır
olacak."

Rone başını salladı. "Bunun da pek mantıklı olmadığını biliyorum..." "Hayır, değil." Sylvan kaşlarını çattı. "Doğru atlayan biri mi?"

"Bunun senin için bir anlamı var mı?" Rone sordu.

"Hayır... bekle! Kız erkeğe ve erkek kıza..." Sylvan parmaklarını şıklattı. "Daha önce Tüccar veya Switch Kindred hakkında konuştuğumuzu hatırlıyor musun? Onlara Jumper da deniyor. Ama Gerçek bir Jumper... yüzyıldan fazla bir süredir bunlardan birinin rapor edildiğini sanmıyorum."

"Gerçek Jumper nedir?" Rone sordu.

"Sadece eşinin bedeninde yaşamakla kalmayıp başka birinin bedenine de geçebilen bir Anahtar Kindred." Sylvan başını salladı. "Ama dediğim gibi, Switch Kindred, Switching ya da bazen denildiği gibi Jumping'i utanç verici bir yetenek olarak gören bir insan ırkıyla melezleşti. Bunu engellemenin ve sonunda tamamen ortadan kaldırmanın bir yolunu buldular."

Rone içini çekti. "O zaman rüyanın hiçbir anlamı yok. Çoktan etkisiz hale getirilmiş bir tehdit hakkında uyarıda bulunuyor ve var olmadığı için mümkün olmayan bir çözüm öneriyor."

"Tanrıça'dan gelen bir mesajı asla göz ardı etmem," dedi Sylvan nazikçe. "Ama... sence Kate'in sadece bir kâbus görmüş olması mümkün mü?"

"Hayır." Rone başını salladı. "Hayır, kesinlikle olmaz. Rühayı gördüm, hatırladın mı? Doğruluğundan eminim."

"Pekala o zaman." Sylvan içini çekti ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Benim için özel bir uyarı olduğunu da söylemiştiniz? Neymiş o?"

Rone, "Bu, rüyanın sonunda, Kate uyanırken oldu, bu yüzden onun gördüğü gibi göremedim," diye itiraf etti. "Ondan hemen önce uyandım ve onu kucağıma aldım - Bilen rüyası sırasında çok üşüyor - onun deyimiyle ödümü ."

"Kulağa korkutucu bir olay gibi geliyor," diye onayladı Sylvan.

"Onu kollarımda tutarken mırıldanmaya devam etti, 'Sylvan'a güvende olmadığını söyle... ikizinden sakınmasını söyle. İkizi kötü... ikizi *tehlikeli*."

Sylvan başını salladı. "Ama... benim bir ikizim yok. Hepsi Ana Gemide yaşayan birkaç kardeşim var ama hiçbiri benim ikizim değil, hatta öz kardeşim bile değil."

"Bilmiyorum." Rone ellerini çaresizce kaldırdı. "Bunların hiçbirinin ne anlama geldiğini bilmiyorum. Ama Kate ve ben bilmen gerektiğini düşündük. Onunla ne yaparsan yap

istiyorsun."

"Bunu düşünmek zorundayım," dedi Sylvan. "Ve Konsey'in önüne getireceğim. Bu arada, güvenlik konusunda daha dikkatli olacağız ve İki'yi aramaya devam edeceğiz."

"Kate'i Canavar'ımla buluşması için kandırıp bizi o açıklıkta tuzağa düşürdükten sonra, onun gerçek bir tehlike olduğunu söyleyebilirim," dedi Rone ciddi bir şekilde. "Sadece başka kimsenin zarar görmesini istemiyorum, özellikle de senin." Boğazını temizledi. "Kate ve ben rüyanın son kısmını, yani seninle ilgili olan kısmını sana özel olarak anlatmanın en iyisi olacağına karar verdik. Eşini endişelendirmek istemedik."

"Bunun için teşekkür ederim," dedi Sylvan ciddiyetle. "Sophia'nın ikizlerimizle ilgili zaten yeterince endişesi var. Bunu kendime saklayacağım."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Rone başını salladı. "Şey... Sanırım tetikte olmaktan başka yapacak bir şey yok. Ve İki'nin izini kime bulursanız bulun, lütfen onlara yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapacağımı söyleyin."

"Yapacağım. Teşekkür ederim." Sylvan içini çekti ve yaralı başparmağındaki bandajı parmaklayarak ayağa kalktı.

"Bunu iyileştiremez misin?" Rone sargılı parmağı göstererek sordu. "Blood Kindred'ların neredeyse kendi halkım kadar iyi yenilenme yetenekleri olduğunu sanıyordum."

Sylvan omuz silkti. "Genelde öyle yaparsınız ama bu yaralanma bir sebepten dolayı devam ediyor gibi görünüyor."

"Kate bana bir tür domuz memelisi tarafından ısırıldığınızı söyledi?"

Sylvan kısa bir süre gülümsedi. "İnsanlar ona 'Gine domuzu' diyor. Ya o ya da çok büyük bir sıçandı - emin olamıyorum çünkü o kadar hızlı hareket etti ki çok iyi göremedim. Tek gördüğüm kırmızı gözleri olduğuydu."

Rone kaşlarını çattı. "Umarım yakında iyileşirsin."

"Çok nazıksınız." Sylvan başını salladı. "Ben de öyle umuyorum. Bu arada, sana Ana Gemide kalacak bir yer bulmaya çalışalım."

Rone başını salladı ama gelecek hakkında endişelenmekten kendini alamadı. Kate'in rüyası gerçekten ne anlama geliyordu? Geçmişten gelen kadim tehdit gerçekten geri dönebilir miydi? Ve dönerse ne yapacaklardı?

Bilmiyordu ama dikkatli olacağına dair kendi kendine yemin etti, çünkü şu anda yapabileceği tek şey buydu.

Epilog #2

Y bıçağı inceledi. Siyah bir sapı ve fena halde keskin görünen uzun, gümüş kıvrımlı bir bıçağı vardı. Parmağını bıçağın ucuna koyup hafifçe bastırdı. Soğuk çelik etini kolayca ısırды ve hemen bir damla kıpkırmızı kan fıskırdı.

*Çok keskin... Çok çabuk bitebilirdi... Bununla, **onunla** işim biter ve sonra bir gemiye binip giderdim.*

Y uzanıp sol kulağının altındaki yumrunun izini sürdü. G'nera'dan şimdi Efendi İki'nin üssü olan Scourge ana gezegenine geri dönmek için geçen sürede tekrar büyümüştü. Kıvrımlı dallar omuriliğini ve beyninin tabanını istila etmişti.

Şu anda bile, sonunda zihnine girmiş olan Efendi İki'nin düşüncelerini okumadığından emin olamıyordu. Ama çipten ses çıkmıyordu; Efendisi tüm dikkatini geçici olarak diğer filizine vermiş gibiydi. Beden tanklarında yetiştirdiği devasa Scourge savaşçısı yerleşkenin başka bir bölümündeydi - Souda demişti, diye düşündü Y.

Çabuk olmalıyım, dedi kendi kendine. Muhtemelen çok acı verici olacak, buna hazırlıklı olmalıyım.

Yine de ne kadar acı verdiği umurunda değildi. Sadece efendisinden kurtulmak, kendi hayatını yaşamak istiyordu. Çipten kurtulduğunda, tek yapması gereken Efendisinin kişiliğinin yerleştirildiği devasa savaşçıdan kaçmak ve Scourge yerleşkesinin dışına çıkmaktı. Dışarı çıktıktan sonra istediği gemiyi seçebilirdi - Berni Savaşı'ndan kalan çok sayıda terk edilmiş ama hâlâ çalışan araç vardı. Tek yapması gereken bir tanesine binip gitmekti. Ve sonra asla o yüksek, tıslayan sesi duymak zorunda kalmayacaktı.

kafasını tekrar. Sırf Efendi emretti diye asla iğrenç, iğrenç ya da tiksindirici bir şey yapmak zorunda kalmayacaktı.

Y bıçağı kulağının hemen altındaki şişliğe doğru kaldırdı. Eli biraz titredi...

"Y, ne yapıyorsun?"

Keskin ses hem çipinden hem de aniden kapı aralığında dikilen dokuz ayak uzunluğundaki savaşçıdan geliyordu.

"I..." Y döndü ve bıçağı saklamak için boşuna bir çabayla yanına bıraktı. Ama kelimenin tam anlamıyla kafasının içinde yaşayan bir varlıktan nasıl bir şey saklayabilirdi ki? "Efendim," diye başladı. "Ben... Açıklayabilirim."

"Açıklamaya gerek yok. Görüyorum ki tam zamanında gelmişim." İri yarı Scourge savaşçısı, Y'yi son derece tedirgin eden bir şekilde sırtarak öne çıktı. Şaşkınlıkla, Efendisinin yeni filizinin kocaman ellerinde küçük bir hayvan tuttuğunu gördü. Minik ve tüylü bir hayvandı ve kırmızı gözleri vardı. Savaşçı ilerlerken onu nazikçe okşuyordu.

"O da ne?" Y ağzından kaçırdı. "Casuslarından biri mi?" Efendi'nin bilgi toplamak için bu tür yaratıkları -genellikle hayvan/robot melezlerini- kullandığını biliyordu ama daha önce onlardan birini sevdiğini ya da okşadığını hiç görmemişti.

"Evet, öyle. Bildiğiniz gibi her yerde onlardan var. Ana Gemide bile. Özellikle de Ana Gemi'de." Devasa savaşçı küçük yaratığı okşamaya devam ederken esprili bir şekilde sırttı. "Ancak bu amacına hizmet etti."

Devasa eller aniden kapandı ve kesilen acı dolu bir çığlık duyuldu. Scourge filozofu avuçlarını açtığında, kanlı bir kürk parçasından başka bir şey yoktu. Kör metal zemine düz bir *sıçrama* ile düştüğü yere gelişigüzel bir fiske *vurdu*. Sonra da

avuçlarından birini yaladı, siyah üzerine kırmızı gözleri bariz bir zevkle bir anlığına kapandı.

"Akraba DNA'sı çok tatlı, bunu biliyor muydun Y?"

"Ne... neden...?" Y başladı ama kocaman bir avuç içi aniden ağzının üzerine inerek sorusunu kesti.

"Tadına bakın ve kendiniz görün," diye emretti stat. "Endişelenme, onu ağızdan alabilecek durumdasın. Seni yaratırken bundan emin oldum."

Y ğrd ve öğürdü ama ağzını kapatan kocaman elden kurtulması mümkün değildi. Küçük tüylü yaratığın sümüksü, sıcak kanı dudaklarından süzüldü ve kendini durduramadan yutkundu.

"ok iyi." Efendi'nin sesi memnun olmuş gibiydi ve devasa filiz yüzündeki örtüyü kaldırdı. "Gel, sana bir şey göstermek istiyorum."

Bu kez dev savaşçı onu kolundan kavradı ve hâlâ sıcak olan kanı derisine daha fazla bulaştırdı. Y onun elinin - Efendisinin elinin - demirden gücünü hissetti ve kaçış olmadığını anladı. Yine de denedi.

"Efendim, elinizde ne varsa görmek istediğimi biliyorsunuz... bana göstermelisiniz ama ben..." Sertçe yutkundu, dilindeki metalik kanın tadını aldı ve öğürme dürtüsüyle savaştı. "Grmem gereken... yerleşkenin diğer ucundaki bir mesele var. Bekleyemeyecek bir şey. Bana bir dakika izin verirsiniz..."

"Bu meselenin keskin bir bıçakla ve benim sinir bozucu varlığımdan kurtulma niyetiyle bir ilgisi var mı?" diye gürledi devasa savaşçı. "nk sana söylemeliyim ki, Y, bu benim duygularımı çok incitiyor." Kan lekeli diğer elini uzattı. "şimdi neden bana o küçük bıçağı vermiyorsun ve bu konuda daha fazla konuşmayalım."

"Oh, bıçağı sana vereceğim, tamam." Y umutsuzca keskin bıçağı kulağının altındaki yumruya doğru kaldırdı... ve durdu. Tekrar denedi ama

zorlasa da bıçağı Efendisinin kişiliğinin yerleştirildiği nefret edilen çipe daha fazla yaklaştıramadı.

Devasa savaşçı kahkahalarla gürlledi.

"Benden bu kadar kolay kurtulabileceğini *gerçekten* düşündün mü, Y? Sanmıyorum.

-Bir süredir vücudunun tam motor kontrolüne sahibim. İzle." Birden Y'nin eli hareket başladı ama onun istediği şekilde değil.

Dehşet içinde, gümüş kılıcın önüne gelişini izledi.

Yüzüne. Yavaşça, ucu sağ gözüne doğru ilerlemeye başladı. Gözlerini kırptığında kirpiklerinin soğuk metale çarpışını hissedene kadar gittikçe yaklaştı.

"Efendim," diye nefes nefese kaldı. "Efendim, *lütfe!*"

"Merak etme Y," dedi Efendi, hem savaşçı hem de Y'nin kafasındaki çipten. "Seçtiğim bedene zarar vermene izin vermem."

Y'nin eli yavaşça yanına indi ve parmaklarını açarak bıçağın zararsız bir şekilde metal zemine çarpmasına izin verdi.

"Ne... ne demek seçilmiş taşıyıcınız?" diye sordu, midesi korku ve tiksintiyle burkulmuştu.

"Neden, demek istediğim ben devralıyorum, Y. Senin vücudun için planlarım var - *benim* vücudum. Gel de sana göstereyim."

Devasa Scourge savaşçısı onu metal koridorlar boyunca kompleksin iç kısımlarına doğru sürüklemeye başladı. Y'nin botları isteksizce zemine sürtünüyordu ama Efendinin talebini inkâr etmek mümkün değildi; bedeni onun iradesinden bağımsız hareket ediyordu ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Çok geç, diye düşündü acı acı. Cesaretimi toplamak için çok geç kaldım. Çip ilk büyümeye başladığında kesip atmalıydım. Ve şimdi çok geç... çok geç...

"Ah, işte buradayız." Üstat'ın devasa filizi, bir tür kapıya benzeyen geniş bir metal panelin önünde durdu - ama o kadar büyük bir kapıydı ki, içinden koca bir mekik uçabilirdi.

"Burası da neresi?" Y talep etti. "Ve zaten ona sahipken neden *benim* bedenimi istiyorsun?" diye ekledi, hâlâ kolunu tutan savaşçıyı başıyla işaret ederek.

"Sevgili Y," diye gürledi Scourge savaşçısı Efendisinin sesiyle. "Gerçekten de kendimi sonsuza dek *bu* forma hapsedeceğimi düşünmediniz, değil mi? Bu sadece kör bir enstrüman; korkutmak ve güçlendirmek için etkili, evet

-Ama incelikten yoksun. Ve... pek de *güzel* değil."

"Güzel mi?" Y şaşkınlıkla ona baktı. "*Güzel mi?*"

"Aynen öyle." Devasa soy ona sırtıttı. "Şu anda içinde yaşadığın bedenin - kendime almak üzere olduğum bedenin- DNA'sını karıştırırken, insanların dediği gibi ' hoş gelen' bir beden olmasına özen gösterdim. Sonunda onları fethettiğimde Kindred'lara sağlamak için daha iyi. Ve şu haline bak - şu delici gözler, şu geniş, kaslı omuzlar... evet, birkaç değişiklik yapılması gerekse de iyi iş çıkaracaksın. Ama vücudun dönüşüm için iyi dayanacaktır."

"Dönüşüm mü? Sen neden ?" Y talep etti.

"Göreceksin." Hâlâ Y'nin kolunu kavrayan devasa savaşçı bir düğmeye bastı ve devasa çelik kapı yana doğru yuvarlanmaya başladı. İçeride duvarlardan zemine ve tavana kadar kırmızı kadifeyle kaplı geniş, kare bir oda vardı.

Hayır, kırmızı kadife değildi, Y gözleri loş ışığa alışınca gördü. Odanın duvarlarındaki, zeminindeki ve tavanındaki örtü bir şekilde hareket ediyor, titreşiyordu. Midesinin yavaşça öne doğru yuvarlandığını hissetti. Bu doku-canlı etti ve *kanla* dolu olduğu için kırmızıydı.

"*Souda*, tüm gezegenin gücünü doğrudan tek bir kişiye aktaran özel bir oda. Ve o kişi *ben* olacağım," diye açıkladı Üstat.

"Bu... duvarlar etten yapılmış." Y sesindeki iğrenmeyi engelleyemedi.

"Tam olarak endometriyal dokular," dedi Üstat sakince. "Bu aslında kocaman, yapay bir rahim. Ve yeni bir doğumun -yeniden doğuşun- gerçekleşmesi için daha iyi bir yer olabilir mi? İçeri girdiğinizde, etrafınızda bir *dravik* oluşacak - sizi güçle aşılacak besleyici bir kan balonu."

Nabız gibi atan kızıl duvarlara bakarken Y'nin içini tiksinti kapladı.

"Ben... ben oraya girmek istemiyorum." Öğürmemek için kendini zor tutuyordu.

"Yapmayacaksın," dedi efendisinin sesi kulağına. "Yapacağım. *Şimdi*."

Birdenbire korkunç bir hisse kapıldı; bir kenara itilmiş gibi hissetti.

-Işıksız ve neredeyse hiç hava almayan küçük, karanlık, sıkışık bir dolaba sokuldu. Bu olay kafasının içinde gerçekleşiyordu ama yine de etkisi fiziksel bedeninde gerçekleşmiş gibi aynıydı.

Artık benim bedenim değil, diye fark etti, kendini hasta hissederek. *Efendi'nin bedeni. Tamamen ele geçiriyor ve gitmeme asla izin vermeyecek. Lanetlendim... kapana kısıldım.*

Görüşü kararmaya başladı ve elleriyle ayaklarındaki tüm hisleri kaybetti.

"Efendim," diye yalvardı, dili ağzında sakarlık yapıyordu.

Bir zamanlar sahip olduğu enstrümanı ödünç almıştı. "Efendim, lütfen bunu yapmayın.

Ben!"

Kafatasının içinde tiz kahkahalar yankılandı.

"Sevgili Y, iş çoktan bitti," dedi Efendi İki. Ve sonra...

sadece karanlık ve sessizlik vardı.

Son mu? Pek sayılmaz! Her zaman daha fazla Kindred gelecek. Brides of the Kindred 17, Switched'dan bir alıntı için okumaya devam edin. Ve Enstitü için ön sipariş linkine baktığınızdan emin olun: Baba Sorunları, 2016 Sevgililer Günü'nde çıkacak yeni serimin ilk kitabı.

Ayrıca, Unutulmuş'u beğendiyseniz, lütfen bir dakikanızı ayırıp [BURAYA](#) bir yorum bırakın. İyi eleştiriler bir yazar için golf gibidir - okuyucuların yeni bir kitaba şans vermeye karar vermelerine yardımcı olurlar. Ve daha fazla iyi yorum, daha fazla satış anlamına gelir ki bu da yaşamak için yazmaya devam edebileceğim ve size daha fazla Kindred getirebileceğim anlamına gelir! Eleştiri yapan tüm harika okurlarıma çok teşekkür . Sizi seviyorum çocuklar!

*Kucaklamalar ve Mutlu
Okumalar! Evangeline, Kasım
2015*

Switched Blurp:

Onu öldürtebilecek bir yeteneğe sahip bir savaşçı
Hiçbir uyarı olmadan yeni bir varoluşa nakledilen bir kız
İkili hayatlarını takas ettiklerinde, bu onları ölümcül bir tehlikeye
sokar. Aşk hayatlarını mahvetmekten bahsetmiyorum bile!
Gerçek bedenlerine geri dönebilecekler mi? Yoksa sonsuza
dek... Değiştirildiler mi?

Francesca Rodriguez'in -arkadaşlarına göre Frankie'nin- gayet normal bir hayatı vardır. Mutlu bir şekilde boşanmış ve yüksek lisans okuluna gitmektedir ve tek istediği diplomasını alıp perakende cehenneminden kurtulmaktır. Hayatının sonsuza dek değişmek üzere olduğunu bilmemektedir.

Kerov Volx, Tarkien Ordusu'nda bir Tabur Komutanı. İşini çok seviyor ve eğer aşk hayatı tatmin edici değilse, o zaman...

bununla başa çıkabilir. Tek sorunu Tür Değişirme DNA'sına sahip olması; yani halkı eskiden bağlı eşleriyle bedenlerini takas edebiliyordu. Ancak Tarkinian toplumunda, Değişirme veya Takas artık ölümle cezalandırılan bir suçtur. Bu yüzden bir istilacı aniden bedenini ele geçirdiğinde Kerov'un yaşadığı paniği hayal edin...

Frankie'nin neler olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Tek bildiği kendi yatağında uyuduğu ve devasa, erkeksi, uzaylı bir savaşçının bedeninde uyandığıdır. Şimdi onun hayatını yaşaması ya da ikisinin de öldürölme riskini alması bekleniyor. Daha da kötüsü, Kerov artık *onun* bedenini de kontrol etmektedir ve bu durum kalıcı görünmektedir.

Frankie ve Kerov, her ikisi için de çok geç olmadan kendi bedenlerine geri dönebilecekler mi? Yoksa sonsuza dek... Değişirildiler mi?

Akraba Gelinler 17: Anahtarlı

Birinci Bölüm

Perşembe sabahı Frankie kendi bedeninde uyandı.

Kendi bedeninde uyanmak alışılmadık bir şey değildi - en azından o noktada. Ve Frankie'nin bunun yakında ne kadar sıra dışı olacağını bildiğine dair hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği, çok fazla erteleme tuşuna bastığı ve artık geç kalmaya başladığı idi.

"Kahretsin," diye mırıldanarak telefonundaki saate baktı ve yataktan fırladı. Acele ederse duş almak için ancak zamanı olacaktı -çok hızlı bir duş-. Saçlarını yıkayacak vakti olmayacaktı, bu da bütün gün kabarmayla mücadele edeceği anlamına geliyordu, özellikle de nem oranı yüksekse. Florida, Tampa'da yaşadığı için nem oranı *her zaman* yüksekti.

Sıcak su vücuduna dökülürken uyanmaya çalıştı. Neden sürekli erteleme düğmesine basıyordu ki? Doğru ya, gördüğü rüyaydı. Neredeyse bir hikâye gibiydi ve nasıl bittiğini görmek istemişti.

Yıkanırken detayları hatırlamaya çalıştı. Rüyayı hatırlamak şaşırtıcı derecede kolaydı. Çoğu rüya anda kaybolmaya başlardı ama bu rüya aklından çıkmıyordu.

Bir adamla ilgiliydi - gerçekten uzun boylu bir adam, diye düşündü, sıcak suyu yüzüne sıçrattı ve en sevdiği pembe greyfurt duş jeline uzandı.

Normalde rüyasında gördüğü tek erkek eski sevgilisi Carlos'tu ve onlar da çoğunlukla kâbustu. Hâlâ çıkmaza girmiş evliliğinde sıkışıp kaldığına dair kâbuslar... Ne bir iş de bir gelecek vaat ediyordu ve önünde bitmek bilmeyen bir çocuk doğurma ve ev işlerinden başka bir şey yoktu. Bir kocadan bahsetmiyorum bile.

onu takdir etmedi ya da başka bir şey yapabileceğini düşünmedi. Ama rüyalarındaki adam Carlos'a hiç benzemiyordu.

Kısa sarı saçları vardı ya da en azından gerçekten açık kahverengiydi. Ve o gözler- ürperdi. Gözleri Frankie'nin daha önce hiç görmediği grinin soluk bir tonundaydı. O kadar soluktu ki neredeyse beyazdı ama irislerinin etrafında onu korkutucu derecede yoğun gösteren siyah bir halka vardı. Aslında, onunla ilgili her şey yoğundu. Rüyasında bir grup adama emirler . Hepsi uzun boylu ve zayıftı, bir tür üniforma giymişlerdi ve onlara soru sorduğunda hep bir ağızdan bağırarak cevap veriyorlardı.

Tuhaf, diye düşündü Frankie. Sanki ordunun asker toplama filmi gibi bir şeydi. Hayalindeki adamın giydiği üniformanın Frankie'nin daha önce gördüğü Silahlı Kuvvetler'in herhangi bir koluna ait olmaması dışında. Üzerinde altın rengi vurgular olan kırmızı bir üniforma ve onunla uyumlu siyah bir pantolonun yanlarında kırmızı bir şerit vardı. Uzun siyah botlar kıyafeti tamamlıyordu.

Emirler yağdırıyor ve savaşçılar, askerler ya da her neyseler, bir aşağı bir yukarı yürüyordu ki, uzun boylu, sarışın, korkunç gri gözlü adam başını çevirdi ve...

"Ve bana doğru baktı," diye fısıldadı Frankie kendi kendine. Kafasını salladı, görüntüden kurtulmaya çalıştı. "Deli olma Frankie, bu sadece bir rüyaydı," diye mırıldandı kendi kendine ve duştan çıktı. Etrafına bir havlu sardı ve aynadaki buharı sildi. Dış fırçasına uzanırken siyah saçlı, kahverengi gözlü bir kadın ona bakıyordu.

Francesca Benita Hermosa Rodriguez olarak vaftiz edilen Frankie büyük, geleneksel bir Latin ailesinden geliyordu. Üçü kız, dördü erkek yedi çocuğun dördüncüsüydü. İki kız kardeşi Alma ve Carita evliydi ve altı çocuk vardı. Onun iki büyüğü

Julio ve Dominic de evliydi ve iki küçük kardeşten Tomas nişanlıydı ve Aurelio ciddi bir kızla çıkıyordu - aile onun her an evlenme teklif etmesini bekliyordu.

İnsanı hasta etmeye yeterdi.

Frankie'nin evliliğe, aileye ve bağlılığa karşı olduğundan değil - sonuçta bunu kendisi de denemişti. Tüm ailesi onun lise aşkıyla evlenmesini bekliyordu ve o da öyle yapmıştı. Sonra sefil bir beş yıl geçirmiş, yemek pişirmiş, temizlik yapmış, eve sarhoş ve küfürbaz geldiği gecelerde ona katlanmış ve mutlu olmaya çalışmıştı çünkü hayatın böyle olması gerekiyordu, değil mi?

"Yanlış," dedi Frankie kendi kendine yüksek sesle. "Bu ben değildim, istediğim hayat bu değildi."

Sık sık en iyi arkadaşı Lacy olmasaydı bunu asla başaramayacağını düşünürdü. Lacy onun ne kadar mutsuz olduğunu gören tek kişiydi ve Frankie'yi üniversite dersleri alması için teşvik eden ve Frankie'nin sonsuza dek minnettar kalacağı düzenli bir doğum kontrol hapi tedarik etmesini sağlayan da oydu. Eninde sonunda çocuk istemediğinden değil ama Carlos'tan çocuk istemediğini anlaması sadece birkaç ayını almıştı ve çocuk sahibi olmak zaten kötü olan durumu daha da kötüleştirecekti.

Mutsuz olmasına rağmen Frankie, ailesini hayal kırıklığına uğratmak istemediği için beş yıl boyunca evliliğini sürdürmüştü. Sonunda, daha fazla dayanamadı. Ailesine boşanma davası açacağını söylediğinde, aşırı Katolik büyükannesi dramatik bir şekilde bayılmış ve babası onu evlatlıktan reddetmişti.

Bu zordu, belki de şimdiye kadar yaşadığı en zor şeydi. Ama Frankie güçlüydü, kendine verdiği kadar çok daha güçlüydü.

Kendine yeni bir hayat kurdu ve Kadın Çalışmaları alanında derece almak için tam zamanlı olarak üniversiteye gitti. Sonunda doktora yapmayı ve öğretmenlik yapmayı umuyordu ama şimdilik sadece çok fazla öğrenci kredisi almadan yüksek lisans derecesini almaya çalışıyordu.

Frankie dişlerini fırçalamayı bitirip duruladıktan sonra aynada kendine son bir kez baktı. Kendisinden önce bu dairede kim yaşıdıysa uzun boylu olmalıydı; yüzünü görebilmek için parmak uçlarında durması gerekiyordu. Elbette, kendisinden uzun olmaları için *çok* uzun boylu olmaları gerekmezdi.

Arkadaşı Lacy'nin yardımsever bir ifadeyle "dolgun kalçalı" dediği, 1.80 boyunda güdük bir kızdı. Açıkça söylemek gerekirse, koca bir poposu vardı. Frankie çoğu zaman onun belden yukarısının tamamen sıradan görüldüğünü düşünürdü; güzel şekilli ve yeterince diri B-çapında göğüsleri vardı. Ancak belden aşağısı, çocuk doğuran kalçaları ve büyük poposu, kusurlarını en aza indirecek şekilde giyinmediğinde pek çok bakışa ve bazı düpedüz bakışlara neden oluyordu.

"Bu bir kusur değil," dedi Frankie kendi kendine sertçe, söz konusu vücut parçasını kurularayıp üzerine bir şeyler giyerken. "Bu benim bir parçam - mirasımın bir parçası." Yine de, yoga pantolonu gibi vücuda oturan bir şey giyerek dışarı çıktığında kıcı hakkında utanç duymaktan kendini alamıyordu.

Havluyla kurulanmayı bitirdi ve üzerine düz bir haki etek ve mavi bir bluz geçirdi. Bu kıyafet hem sabahki dersi hem de daha sonraki iş vardiyası için yeterliydi. Saate bir göz attığında hâlâ geç kaldığını gördü. Şehrin öbür ucunda yaşayan kız kardeşlerinin çoktan kalkıp büyük çocuklarını okula uğurladıklarını ve erkek kardeşlerinin de muhtemelen işte olduklarını biliyordu. Hiçbiri onun okula geri dönme ve tüm varlığını değiştirme ihtiyacını anlamıyordu. Annesi hâlâ Carlos'la yeniden bir araya gelmesini umuyordu -Frankie bunu biliyordu çünkü annesi hafta sonları eski sevgilisini aile yemeklerine davet ediyordu.

"Mira, anne, böyle bir şey olmayacak," demişti annesine. "Carlos ve ben asla bir araya gelmeyeceğiz, lütfen onu davet etmeyi bırak."

"Okuldayken birbirinize çok yakışıyordunuz, *kızım*." Annesi ona sitemle bakmıştı. "Ve Carlos'un seni hâlâ sevdiğini biliyorum." Masanın ucunda oturup Frankie'ye üzgün gözlerle bakan Carlos'a başıyla işaret etti.

Frankie öfkesinin kabarmasına engel olamamıştı. "Onun sevdiği şey benim patronum olmak, hayatımı yönetmekti," dedi annesine nefesinin altında. "Ama ben hayatımı başka birinin yönetmesini istemiyorum. Bu *benim* hayatım, bırakın ben yaşayayım. Yeni şeyler denemek istiyorum - dünyayı kendi şartlarımla deneyimlemek ve her şeye açık olmak istiyorum - her şeye."

Keşke dileğinin yakında gerçekleşeceğini bilseydi -ve hayal ettiği şekilde *değil*.

Ama şimdilik, mutlu bir şekilde cahildi. Buzdolabından bir gece önce hazırladığı mango-kivi-chia tohumlu smoothie'yi alırken mırıldandı. Frankie katı bir vejetaryendi - Carlos'tan uzaklaşır uzaklaşmaz yaptığı bir başka değişiklik. Vegan ya da aşırı bir şey değildi, sadece et yemiyordu. Her ne kadar yeni diyeti, aile yemekleri için eve gittiğinde annesi ve büyükannesinin endişeli bakışlarına maruz kalmasına neden olsa da, bir şekilde kendini daha iyi, daha sağlıklı ve daha *hafif* hissediyordu.

"Ama hiç *puerco asado* istemiyor musun? Sadece *küçük* bir parça dene," derdi annesi.

"En sevdiğin *chicharones*'i yaptım," derdi büyükannesi. Frankie'nin boşanmış halini hâlâ hiç onaylamıyordu ve her gün kilisede onun için bir mum yakıyor, torununun aklını başına toplayıp gerçek kocasına dönmesi için Kutsal Bakire'ye dua ediyordu.

Frankie her zaman "Hayır, teşekkürler anne, *abuelita*," der ve büyükannesinin yanağına bir öpücük kondururdu. "Et yemediğim zaman kendimi daha sağlıklı hissediyorum. Ama biraz daha pirinç lütfen."

Büyükannesi her zaman başını sallardı ama Frankie'nin eriyip gittiğini iddia edemezdi. Vejetaryen beslenmesine ve düzenli egzersiz yapmasına rağmen, Frankie'nin J-Lo poposu inatla ona yapışmış ve erimeyi reddediyordu - ki bu gerçekten haksızlık gibi görünüyordu. Kız kardeşlerinin hiçbirisi, her biri birden fazla çocuk sahibi olduktan sonra bile bu kadar büyük bir popoya sahip değildi.

Frankie, eski Honda Civic'ine binip çalıştırırken, kız kardeşleri gibi olmak zorunda olmadığını kendine hatırlattı. Bunu yıllarca denemişti; artık kendi kimliğini kucaklamanın ve kendi derisinin içinde rahat etmenin zamanı gelmişti.

Carlton Arms kompleksindeki berbat daireden USF kampüsüne arabayla kısa bir mesafedeydi. Kampüste yaşamak çok pahalıydı. Derslerini ve kitaplarını karşılamak için kredi almak zorunda kalsa da, Frankie kendi yaşam masraflarını karşılamak için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştı. Bu, şehrin pek de güvenli olmayan bir bölgesinde yaşamak ve Yüksek Lisans programlarındaki öğrencilerin yalnızca eğitimlerine odaklanmaları teşvik edilse de bir dizi berbat işte çalışmak anlamına geliyordu.

Genelde dairesini umursamazdı -dışarıdan çirkin görünebilirdi ama Frankie içeride bu küçük alanı derli toplu, şirin bir yuvaya dönüştürmüştü. Ancak, şu berbat iş meselesi canını sıkmaya başlamıştı. Keşke etrafta yeterince asistanlık pozisyonu olsaydı! Ama kampüsteki her profesörün zaten ihtiyacı olan tüm yardımcıları varmış gibi görünüyordu. Bu da Frankie'nin University Square alışveriş merkezindeki Victoria's Secret'ta çalışarak perakendecilik yapmak zorunda kaldığı anlamına . Aslında, Modern Edebiyatta Kadınlar adlı sabah dersinden hemen sonra bir vardiyası vardı.

Frankie bunu düşündüğünde iç çekti. Kadın Çalışmaları öğrencilerinden bazılarının, kadın bedeninin nesneleştirilmesini ve cinselleştirilmesini yücelten bir yerde çalıştığı için onunla alay edeceğinden emindi. Ama işi kabul ettiği sırada Carlos'tan uzaklaşmak ve kendi başına bir şeyler yapmak için yanıp tutuşuyordu. İşe alım yapan tek yer Victoria's Secret olduğu için Frankie başvurmuştu. Şimdi ise pahalı külotlar ve sütyenler satmak zorunda kalmıştı.

-En azından 200 saatlik yoga sertifikasını tamamlayana kadar.

Yakında, diye kendi kendine söz verdi, İnsani Bilimler binasının merdivenlerinden yukarı zıplayarak çıktı. *Yakında oradan temelli çıkacağım.* Aslında son sınavı iki gün sonra yapılacaktı ve hem pratik yapmak hem de sinirlerini yatıştırmak için o zamana kadar mümkün olduğunca çok derse girmeye çalışıyordu. İki yüz saatlik sertifika çoğu stüdyoda öğretmenlik yapmak için yeterliydi ama Frankie'nin öğretmenlik eğitimi aldığı Lotus Pond'un sahibi Sheila çok titizdi. Geçilmesi zor olduğu için efsaneleşmiş bir sınavı vardı. Ama Frankie hazır olduğunu biliyordu. Eğer geçebilirse, Sheila başlangıç için haftada birkaç başlangıç dersi verebileceğine söz vermişti.

Frankie kendini öğrencilerine "*Nefesinize odaklanın*" derken hayal etti. "*Nefesin içinizde ve dışınızda aktığını hissedin... nefes hayattır... dar alanlara nefes verin ve nefes verirken size hizmet etmeyen her şeyden kurtulun...*"

"Francesca, ben de seni bu sabah burada görmeyi umuyordum."

Yumuşak bir erkek sesi düşüncelerini böldü ve Frankie kalbi küt küt atarak hızla döndü.

"Oh, Profesör Ramlow." Uçuşan saçlarını sinirli bir şekilde düzeltti, keşke zamanında kalkıp yıkasaydım diye düşündü. "Günaydın."

"Francesca, bana Todd demeni daha kaç kere söylemem gerekiyor?" Ona yardımsever bir şekilde gülümsedi.

"Elbette... Todd." Frankie ona utangaç bir şekilde gülümsedi. Profesör Ramlow, Kadın Çalışmaları bölümünde ders veren birkaç erkekten biriydi ve aynı zamanda çok yakışıklıydı - genel, beyaz adam tarzında. Ama bu Frankie için sorun değildi; Carlos'la bir ömür boyu yetecek kadar Latin maçoluk saçmalığı yaşamıştı. Erkeklerin tavırlarından o kadar bıkmıştı ki

-Kendisini kesinlikle duyarlı, aydın, duygusal açıdan zeki bir adamla birlikte görebiliyordu. Beyaz ve Protestan olsa bile, ki bu da şüphesiz *büyükannesine* bir bayılma nöbeti daha geçirtecekti.

Frankie iç geçirdi. Profesör Ramlow'un evli olması çok kötüydü çünkü aralarında *kesinlikle* bir tür çekim vardı. Onun *Renkli Kadınların Edebiyatı* adlı dersine girmiş ve bir gün çalıştıkları şiirlerden biri hakkında tartışmak için dersten sonra kalmıştı. O zamandan beri onunla konuşmaya ve onu her gördüğünde özel ilgi göstermeye özen gösteriyordu.

Evli olduğunu bilmesine rağmen, Frankie onun kendisini seçme şeklinin gururunu okşamasına engel olamıyordu. Ne de olsa geleneksel bir öğrenciden daha büyüktü ve kampüste dolaşan yirmi yaşındaki kızların çoğu gibi Barbie bebek güzelliğinde değildi. Uçuşan saçları ve büyük poposu, etrafında gördüğü uzun, düz saçlı, zayıf kızların tam tersiydi. Yine de Profesör Ramlow-Todd onunla ilgileniyor, zekâsına saygı duyuyor gibiydi. Ve yıllarca sadece yemek pişirme ve temizlik becerilerini önemseyen bir adamla yaşadıktan sonra, bir beyni olduğu gerçeğini beğenen birini bulmak ferahlatıcıydı.

Todd ona gülümseyerek, "Seni yakaladığıma çok sevindim," dedi. "Bir asistanlık pozisyonu aradığını biliyorum ve yeni bir pozisyon açıldı."

"Öyle mi?" Frankie hevesini sesinden uzak tutamadı. "Seninle mi?" Yoga dersleri vermek perakende cehenneminden çıkmasına yardımcı olsa da, yine de daha güzel, daha güvenli bir yere taşınması için yeterli olmayacaktı. Ama asistan olmak

ve ek olarak bazı dersler vermek kesinlikle onu açlık çeken öğrenci çukurundan kurtarmaya yetecek kadar para kazandıracaktı.

Todd başıyla onayladı. "Evet, benimle. Acaba yarın akşam yemek yiyip bu konuyu konuşabilir miyiz?"

Frankie kalbinin çırpındığını hissetti. *Kes şunu*, dedi kendine sertçe. *Bahsettiği sadece bir işti ve ayrıca o evli!* Yine de onu aramaya gelmesi gurur vericiydi çünkü onu özellikle yeni asistanı olarak istiyordu.

"Bunu çok isterim... Todd," dedi utangaç bir şekilde gülümseyerek. "Nerede ve ne zaman?" "Şey, belki senin evine gidebiliriz diye umuyordum." Yer değiştirdi

Tedirgindi, güler yüzlü gülümsemesi biraz azalmıştı. "Görüyorsun ya, Jackie - karım-

ve ben, şey, oldukça karışık bir boşanma sürecinden geçiyoruz. Ve böyle güzel bir kadınla toplum içinde görünmeme izin vererek ona daha fazla koz vermek istemiyorum."

"Oh, şey..." Frankie kızardığını hissedebiliyordu. "Evim şehrin en iyi yerinde değil, biliyorsun. Gerçekten karşılayamam-"

Todd hemen, "Yer umurumda değil," diyerek onu temin etti. "Tek ilgilendiğim şey şirket." Frankie'nin elini tuttu ve gözlerinin içine bakarak nazıkçe sıktı. "Ne dersin? Lemon Grass'tan paket servis getirebilirim - daha yeni Körfez bölgesindeki en iyi Tayland restoranı seçildiler."

Frankie'nin nabızı kadar hızlı atıyordu ki, elini tutarken Frankie'nin bunu hissedip hissetmediğini merak etti.

"Bence bu harika olur," dedi yumuşak bir sesle. "Um... sana adresimi vereyim mi?"

"Bunu çok isterim." Todd cep telefonunu çıkardı ve o ezberden okurken . Sonra onu cebine geri soktu ve ona bir sırtış fırlattı. "Bak

Yarın saat sekizde, Francesca."

"Görüşürüz o zaman." Frankie gülümsedi ve sınıfa doğru yola koyuldu. Bu noktada derse geç girecekti ama umurunda bile değildi. Yeni bir asistanlık pozisyonu ve yakışıklı Profesör Ramlow'la baş başa bir akşam; daha iyi olabilir miydi?

* * * * *

Komutan Kerov Volx memnuniyetle içini çekti ve alnındaki teri silkeledi. Günü daha iyi olabilir miydi? Son zamanlarda çatışmalar oldukça sert geçmişti ama taburu düşmanı bir kez daha püskürtmüştü ve Bakanlık en azından bir hafta boyunca yeni bir akın beklemiyordu. Bu da iyi bir şeydi. Bu biraz izin alabileceği anlamına geliyordu - kışlada uyumak ve savaş tayınlarıyla yaşamak zorunda olmadığı birkaç gün.

Kerov büyük, kavernöz bekletme tesisinin etrafına memnuniyetle baktı. Her yerde siyah ve kırmızı üniformalı erkek ve kadınlar meşguldü; ekipmanları parçalıyor, nakliye araçlarına bakım yapıyor, silahları temizliyor ve kontrol ediyorlardı. Adamları güneşli bir hafta boyunca izinli olduklarını biliyorlardı ama ayrılmadan önce her ekipmanın bir sonraki sürüye hazır olacak şekilde en iyi durumda olması gerekiyordu. Etrafta bastırılmış bir heyecan ve memnuniyet uğultusu vardı. Savaş her zamankinden daha çetin geçmesine rağmen tek bir asker bile kaybetmemişlerdi. Güzel bir gün geçirmişlerdi.

"Kerov." Bir el sırtına vurdu ve kendi birliğine benzer başka bir birliğin komutanı olan Jorn'u görmek için döndü.

Jorn uzun boylu, ince yapılı, dar omuzlu, beyaz-sarı saçları ve siyahımsı-mor gözleri olan biriydi. Yapısı ve uzun, köşeli yüzü onun safkan bir Tarkien olduğunu ve gen havuzunda Kindred DNA'sı bulunmadığını gösteriyordu. Kerov ise tam tersiydi; geniş omuzları ve ağır kas yapısı, soluk gri gözleri kadar açık bir şekilde Kindred kökenini ele veriyordu.

Yine de, farklılıklarına ve Kindred DNA'sına sahip olanların Tarkinian toplumunda her zaman hoş karşılanmadığı gerçeğine rağmen, iki erkek iyi arkadaştı.

"Selamlar," dedi Kerov içtenlikle ve karşılığında diğer erkeğin sırtını sıvazladı. "Savaş nasıl gidiyor?" Bu standart bir selamlamaydı ama arkadaşı yine de güldü.

"Sen söyle! Her zamankinden iki kat daha büyük bir sürüyü püskürttüğünüzü ve buna rağmen tek bir adam bile kaybetmediğinizi duydum. Bu iyi iş, dostum."

Kerov alçakgönüllülükle omuz silkti. "Her şey emriniz altındakilerin güçlü ve zayıf yönlerini bilmekle ilgili. Benim iyi bir grubum var."

"Ve iyi bir Komutanları var - ki bu da kaçmadı. Tuğgeneral Tlox yarın akşam Savaş Bakanlığı'ndaki General Ziyafeti'ne katılmanızı talep etti."

"Gerçekten mi?" Kerov'un kalbi biraz daha hızlı çarpmaya başladı ama yüzünü soğukkanlı tutmaya çalıştı. "Acaba benden ne istiyor?"

"Seni terfi ettirmek istiyor tabii ki," dedi Jorn. "Benim tahminim de bu zaten. Quadrex sektöründeki en başarılı Komutandan başka ne isteyebilir ki?"

"Bundan şüpheliyim." Kerov bir elini kısa, koyu sarı saçlarında gezdirdi - arkadaşının beyaz-sarı tonundan çok daha koyu ve soyu hakkında bir başka ipucu. "Üst kademedekilerin hepsinin safkan Tarkien olduğunu biliyorsun. En son ne zaman Kindred genlerine sahip biri Komutan rütbesinin üzerine çıktı?"

"Bu sadece Kindred'ların toplumumuza ilk katıldığı günlerden kalma bir şey," diye itiraz etti Jorn. "Değişim ya da Ticaret yapma ihtiyacının ortaya çıkmasından önce. Artık bu tür önyargıların modasının geçtiğini herkes biliyor."

"Bazı bağınazlıklar asla ölmez," dedi Kerov karanlık bir sesle. "Bazen atalarımın eşleriyle bedenlerini değiş tokuş etme konusundaki utanç verici eğilimlerinden asla kurtulamayacağımı düşünüyorum."

"Yapacaksın, yapacaksın," diye ısrar etti arkadaşı. "Genç komutanlar, atalarımızın ve büyükbabalarımızın yerini almak için yükseldikçe tüm eski düşünceler ölüyor. Tuğgeneral Tlox'un senden ve benden sadece beş devre daha yaşlı olduğunu biliyor musun?"

"*Ve* soyunu kirletecek Kindred kanı olmayan saf bir Tarkien," diye belirtti Kerov. Ama içten içe heyecanlanmadan da edemiyordu. Jorn haklı olabilir miydi? Gerçekten de terfi için seçiliyor muydu?

"Tuğgeneral soy ve sop gibi şeylerle ilgilenmez," dedi Jorn, itirazlarını elinin tersiyle iterek. "O sadece sonuçlara önem verir ve sen de Tabur Komutanı rütbesine yükseldiğinden beri bunları istikrarlı bir şekilde sağlıyorsun. Yakında koca bir Tugay'a komuta ediyor olacaksın. Sonra da bir Alay ve sen daha ne olduğunu anlamadan, Savaş Bakanlığı'nın gördüğü ilk Kindred yetiştirmesi General olacaksın."

Kerov kuru bir sesle, "Gördüğüm kadarıyla benim için büyük umutlar besliyorsun," dedi. "Peki ya sen?"

"Oh, ben de seninle geleceğim, senin personel şefin olacağım." Jorn sırttı. "Yarın akşamki ziyafette ben de olacağım, biliyorsun. Ve söylentilere göre Tabur Komutanları rütbesinde *iki* açık varmış. Gelecek hafta sen ve ben Subay Yemekhanesi'nde birlikte yemek yiyeceğiz."

"Senin dudaklarından Tanrıça'nın kulaklarına," dedi Kerov, arkadaşının coşkusuna gülümseyerek.

"Kindred Tanrıçası mı demek istiyorsun?" Jorn kaşlarını çattı. "Bak, sadece şaka yaptığımı biliyorum ama sakın Tuğgeneral ya da General seni duymasın."

ziyafette böyle konuşmak. Biliyorsun, Kindred dini aslında *yasak* değil..."

"Ama bu *hoş karşılanmıyor*. Merak etmeyin." Kerov onun sırtını sıvazladı. "Ben gerçek bir inanan falan değilim, bu sadece efendimin bir sözü."

Jorn, "Ama bunu ziyafette söyleme," diye uyardı. "Yüzlerine vurmadığın sürece Kindred olup olmaman kimsenin umurunda olmayacaktır. Ve biliyorsun ki dini görüşe sahip olanlar -özellikle de eski Kindred dini- pek parlak sayılmazlar."

Kerov biraz sert bir sesle, "Benim efendim yeterince zeki," dedi. "O sadece eski yöntemlere, Kindred yöntemlerine bağlı." Bu yüzden zorunlu çiftleşme görevine karşı gelmiş ve kendisine atanan dişi yerine sevdiği bir dişiyle evlenmişti. Böyle bir şeye artık asla izin verilmeyecekti; bu da Kerov'u pek rahatsız etmiyordu çünkü seçtiği kariyerde yükselmekle "gerçek aşkı" bulmaktan çok daha fazla ilgileniyordu - Kindred DNA'sına sahip olanların çok önemli olduğunu düşündükleri o zor duygu.

"Tabii ki efendin zeki biriydi - sana sahipti, değil mi?" Jorn sırtıttı. "Akraba DNA'sına lanet olsun, sen tüm sınıflarımızın en iyisiydin. Sen olmasaydın kuantum astronavigasyonunu asla başaramazdım."

Kerov sırtıttı. "Çünkü her testin formülünü o kalın kafana defalarca kazıdım."

"O sınıfı asla geçemeyeceğimi düşünmüştüm ama şu halimize bir bakın; sadece yirmi dokuz yaşıdayız ve Tabur Komutanı gibi yüce bir rütbeye yükselmek üzereyiz."

"Otuz bir," diye düzeltti Kerov ama arkadaşı onun sözlerini elinin tersiyle itti.

"Kim sayıyor? Yine de şimdiye kadar bunu başaran en gençlerden biri olacağız."

Böyle bir rütbe! Hadi, sana bir içki ısmarlamak için seni *Y'xx* salonuna götürüyorum."

Kerov üzüntüyle başını salladı. "Keşke yapabilseydim ama bu gece zorunlu cinsel karşılaşmam var."

"Daha da iyisi, seni şanslı piç!" Jorn kapalı bir yumrukla onun göğsüne vurdu. "Bir günde hem terfi haberini almak hem de haftalık sikiş seansını yapmak... İtiraf etmeliyim *ki kışkandım.*"

"Olma," dedi Kerov kuru bir sesle. "Bunu dört gözle beklediğim söylenemez." "Ne? Kılıcınızı kınına sokmak için sabırsızlanmıyor musunuz? Neden Yedi Krallık'ta Değil mi?" diye sordu arkadaşı dostça.

Kerov zaten çok fazla şey söylediğini hissederek rahatsızca kıpırdandı. Yine de Jorn bir açıklama için ona bakıyordu ve arkadaşını ters bir cevapla başından savmak istemiyordu.

"Benimle devlet tarafından görevlendirilen ortağım arasındaki ilişkiler her zaman... dostane değildir," dedi sonunda.

Aslında bu çok hafif bir ifadeydi. Eşleştiği dişi Xirnah'yı soğuk ve itici bulmuştu ve o da Kindred DNA'sına sahip bir erkeğe atanmış olmaktan duyduğu rahatsızlığı açıkça belirtmişti. Eğer ondan bir çocuk sahibi olursa, bu çocuk neredeyse kesin bir şekilde Akraba DNA'sı taşıyan fiziksel özelliklere sahip olacaktı ki bu da en azından ona göre onu utandıracak bir kaderdi.

Kerov onun geniş omuzlarından ve safkan bir Tarkien'in ince yapısından çok farklı olan ağır, iyi gelişmiş kaslarından nefret ettiğini biliyordu ama olduğu kişi olmaktan kendini alamıyordu. Ve doğruyu söylemek gerekirse, Xirnah'yı da pek çekici bulmuyordu.

Çirkin değildi - uzun boyluydu, mükemmel, köşeli bir vücudu ve her zaman mükemmel bir şekilde düz, beyaz-sarı saçları vardı. Geniş, siyahımsı mor gözleri beyaz-sarı kirpiklerle çevriliydi ve göğüsleri yüksek ve düzgündü. Kalçaları neredeyse

Beline kadar dardı - özellikle güzel kabul edilen bir başka Tarkien özelliği.

Ama sevişirken *tutunacak* hiçbir şey yoktu; o sadece açılar ve düz çizgilerden ibaretti. Kerov bunu sevişmek olarak düşünemiyordu çünkü kesinlikle öyle değildi. Xirnah ile devlet tarafından zorunlu kılınan cinsel ilişki, herhangi bir sıcaklık ya da şefkatten yoksun, mekanik bir ilişkiydi.

Kadın haftalık seansları için onun kamerasına geldiğinde, rutinleri hep aynıydı. Duyusal sandalyelerinde karşılıklı otururlar, sandalyeler anatomilerinin doğru kısımlarını uyarırken kibar ama yapmacık bir sohbet yaparlardı.

Ardından, uygun şekilde şiştiğinde ve Xirnah yeterince kayganlaştığında, uyku odasına çekilecekler, burada cinsel giysisini açacak ve dar, kemikli arkasını ortaya çıkarmak için uyku platformunun üzerine eğilecekti. Kerov onun ince kalçalarını ayırarak dar, neredeyse renksiz yarığını bulacak ve aletini onun soğuk derinliklerine sokacaktı.

Gerçek Tarkienlerin vücut ısısı Kindred kanı taşıyanlardan on ila yirmi derece daha düşüktü. Sonuç olarak Kerov kendini her zaman bir buz heykelini beceriyormuş gibi hissediyordu; partneri kelimenin tam anlamıyla buz gibiydi. Xirnah ise sık sık Kerov'un vücut ısısından duyduğu rahatsızlığı dile getiriyor, kaba Kindred sıcaklığıyla onu yaktığını söylüyordu. Kerov her zaman özür diliyordu ama yine de kendisi olmaktan nasıl kurtulabilirdi ki?

Süreci aceleye getirmeye çalışıyordu çünkü Xirnah'ın onun müdahalesine kızgınlıkla sertleştiğini hissedebiliyordu. Mekanik bir şekilde iterek, partnerini tam olarak bir kez döllemek için sadece gerektiği kadar uzun sürdü. Sonra karşılıklı rahatlama için geri çekiliyor ve Xirnah daha taze olanaklarını kullanıyordu.

Bunu asla yüksek sesle itiraf etmese de Kerov, onun tohumunu mümkün olduğunca kendinden temizlediğinden emindi. Kerov'un canını yakabilirdi.

onu hiç umursamıyordu. Ama son üç yıldır onunla birlikte olmasına rağmen, devletin zorunlu kıldığı haftalık cinsel buluşma zamanının geldiğini anladığında dehşetten başka hiçbir duygu hissedemiyordu.

"Aranızdaki ilişkiler nasıl dostane olmaz?" Jorn onun düşünce zincirini kırarak sordu. "Ortağını gördüm-Xirnah, değil mi? Oldukça güzel bir kız. Onun tarlasını kendim sürmek isterdim."

"Başka bir erkeğin partneri hakkında böyle konuşmamalısın," dedi Kerov ona ters ters bakarak. Kendisi Xirnah'tan pek hoşlanmıyor olabilirdi ama birinin onu aşağılamasına izin verirse lanetlenirdi. Ne de olsa ona atanmış olması ve anlaşılamamaları onun suçu değildi; on sekiz döngüde cinsel olgunluğa eriştiğinden beri atandığı her partnerle hemen hemen aynıydı.

"Özür dilerim," dedi Jorn pişmanlık duymadan. "Sadece güzel olduğunu söylüyorum, keşke bana da onun gibi biri verilse."

"Xirnah'nın bundan hoşlanacağına şüphe yok," dedi Kerov kuru bir sesle. "Aslında, saf Tarkin kanınızla onun ideal ortağı olursunuz."

Jorn felsefi bir tavırla omuz silkti. "O zaman bu asla gerçekleşmeyecek - Eşleştirme Bakanlığı'nda duyulmamış boyutlarda bir hata olmadığı sürece."

"Doğru," diye kabul etti Kerov. Eşleştirme Bakanlığı cinsel eşleri atayan devlet kurumuydu. Ancak birbiriyle en uyumlu erkek ve kadınları eşleştirmek yerine, bulabildikleri en uyumsuz çiftleri arıyor ve onları bir araya getiriyorlardı.

Bu, Tarka Altı'daki yaşamın tatsız ama gerekli bir parçasıydı; burada kişinin cinsel partnerine çok fazla ilgi duymasının, dikkatini Devletin zorunlu kıldığı kariyerinden ve sorumluluklarından uzaklaştırdığı tespit edilmişti. Ayrıca, insanları yalnızca ideallerinin tam tersiyle eşleştirerek

Tarkinian hükümeti, Kindred nüfusundaki eşleriyle beden değiştirme ya da takas etme eğilimini ıslah etmeyi başarmıştı.

Böyle bir Takasın sadece gerçekten birlikte olmaları gereken çiftler arasında mümkün olduğu söylenirdi - Tanrıça tarafından aşık olmaları ve bir ruh bağı kurmaları için kaderlendirilmişlerdi. Akraba DNA'sı taşıyan erkeklerin sevmedikleri bir dişiyle eşleştirildiğinden emin olunarak, Değiştirme, Takas etme ya da Atlama -adına ne dersiniz deyin- eğilimi neredeyse tamamen ortadan kaldırılmıştı.

"Gitsem iyi olacak. Xirnah'ı bekletemem ve o her zaman saat bin altı yüz olduğunda hemen gelir," dedi Kerov arkadaşına.

"Anlıyorum. Aracını sen mi kullandın?"

Kerov başını salladı. "Güneşli bir hafta boyunca izin alacağımı bilmiyordum, bu yüzden toplu taşıma araçlarını kullandım."

Jorn yüzünü buruşturdu. "Günün bu saatinde pubtrans ile eve gitmek çok uzun bir yol. Seni bırakmayı teklif ederdim ama kutlamaya gidiyorum."

"Yalnız mı?" Kerov ona bir kaşını kaldırdı.

"Elbette, neden olmasın? Eğer iyi arkadaşım gelemmezse, bulabildiklerimle idare etmek zorunda kalacağım. Hem belli mi olur, *belki* bu gece bana eşlik edecek bir kadın da bulabilirim. Tarım Bakanlığı'nın yakınındaki yeni genelevi ziyaret etmek için kredilerimi biriktiriyordum."

"Keyfine bak o zaman," dedi Kerov kayıtsızca. Fahişelik Tarkinya hükümeti tarafından yasaklanmamıştı, hatta haftalık zorunlu cinsel ilişkilerinden memnun olmayan aşırı istekli erkeklerin gerginliklerini atmaları için iyi bir yol olarak teşvik ediliyordu. Ancak fahişelerin hepsi maske takıyordu ve karşılaşma sırasında uygunsuz duyguların ortaya çıkmaması için konuşmaya izin verilmiyordu.

Kerov bunu bir ya da iki kez denemişti ama seks işçileri neredeyse Xirnah kadar soğuk ve daha da kişiliksizdi. Gerçi en azından doğum kontrol hapları ve hem içeride hem de dışarıda plastik kalkan bariyerleri kullanma zorunlulukları nedeniyle hiçbirini hamile bırakma konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Yine de bu karşılaşmaları bir makineyle seks yapmak gibi buluyordu ve devlet tarafından işletilen genelevlere yaptığı bir iki geziden sonra o zamandan beri onlardan uzak duruyordu.

Jorn g÷lerek, "Zorunlu seksinden bu kadar korktuğun için ikimiz de eğleneceğiz," dedi.

"Bunu... gayri şahsi bulmuyor musunuz?" Kerov hem genelevdeki seksi hem de devletin zorunlu kıldığı buluşmaları kastederek sordu.

"Elbette biliyorum, ama kimin umurunda?" Jorn dar omuzlarını silkti. "Sikişmek sikişmektir, dostum. Bunu ne kadar çabuk öğrenirsen, sevgili Xirnah ile geçirdiğin zamandan o kadar çabuk keyif almaya başlarsın."

Kerov'un omzuna bir kez daha vurdu ve g÷lerek uzaklaştı.

Kerov onun gidişini izlerken iç çekti. Arkadaşının soğukkanlı tavrını benimseyebilmeyi diledi ama nedense bunu başaramadı. Eşleştirme Bakanlığı iktidara gelmeden önce bir araya gelmiş olan anne ve babası birbirlerine her zaman çok d÷şkün, daha iyi bir kelime bulmak için "aşık" görünüyorlardı.

Birinin eşini tutkuyla sevmesi fikri artık tuhaf ve modası geçmiş bir d÷şünce olarak gör÷lse de, Kerov'un birlikte büyüdüğü ideal buydu. Anne ve babasının sık sık yaptıkları sevgi dolu dokunuşları ve nazik sözleri hatırlayıp bunları Xirnah'la yaptığı yapmacık konuşmalar ve soğuk, mekanik karşılaşmalarla karşılaştırmaktan kendini alamıyordu. Artık anne babasını pek sık göremiyordu; üsse ve Savaş Bakanlığı'na daha yakın bir yere taşınmak zorunda kalmıştı ve bu da kışlasını onların evinden uzakta bir yere koymuştu. Ancak Devlet Tatillerine geri dönmeyi başardığında, Efendisi ve Annesi her zamanki gibi birbirlerine aşık görünüyorlardı.

Bu durum Kerov'a bir şekilde hayati ve önemli bir şeyi kaçırmış gibi hissettirdi. Ne kadar çabalasa da seksi salt biyolojik bir işleve ya da salt eğlenceye indirgeyemiyordu. Bir *anlamı olmalıydı*, lanet olsun! Sadece stres atmaktan ya da devlet için yavru üretmekten başka bir anlamı olmalıydı. En azından bu konuda düşünmesine izin verdiğinde böyle düşünüyordu.

Tepede son düdük çaldı, iş gününün bittiğini ve herkesin görevlerini tamamlayıp kendilerine tahsis edilen konutlara ve barakalara dönme vaktinin geldiğini haber veriyordu. Astları dağıldı ve Kerov yeterince oyalandığını fark etti. Eve gitme ve Xirnah ile karşılaşmasına hazırlanma vakti gelmişti.

Şimdiden korkmaya başladığı bir karşılaşma.

* * * * *

"Yani sana *gerçekten* çıkma mı teklif etti?" Lacy hevesle öne eğildi ve Balkabağı Baharatlı Latte'sini belirgin bir zevkle yudumladı. Üniversite Devlet Hastanesi'nde hemşireydi ve Frankie caddenin karşısındaki University Square Alışveriş Merkezi'nde çalıştığından, sık sık yemek alanında kız kıza vakit geçirmek için mola programlarını koordine etmeye çalışırlardı.

"Hayır, bu bir randevu değildi." Frankie yanaklarının ısındığını hissetmesine rağmen bu fikri bir kenara itti.

"*Tabii ki* bu bir randevu," dedi en yakın arkadaşı sırtarak. "Yani, senin evine gelmek istedi ve sana boşanacağını söyledi. Bu kesinlikle ilgilendiği anlamına geliyor."

Frankie, "O sadece benim onun için asistanlık yapmamla ilgileniyor," diye ısrar etti. "Bu iyi bir şey - sonunda beni Victoria'nın Suck-ret'inden kurtaracak."

Matcha Yeşil Çayından bir yudum aldı. "Yine de kız kıza geçirdiğimiz zamanları özlerdim."

"Birlikte olabilmemiz için haftada fazladan bir yoga dersi alacağım - öğrettiğin her dersi alacağım," diye söz verdi Lacy pervasızca. "Bir ton amuda kalkma, amuda kalkma ve ters dönme içeren süper sert bir ders olsa bile." Tabii ki, uzun boylu, zayıf ve kendi deyimiyle "ekstra-bendy" olduğu için, Lacy muhtemelen bu tür bir sınıfın üstesinden gelebilirdi - Frankie'nin böyle bir ders vermeyi planladığından değil.

"Başlangıçta sadece başlangıç sınıflarına ders vereceğim ve bu da Sheila'nın final sınavını geçerse olacak." Frankie yüzünü buruşturdu. "Yoga Alliance'dan iki yüz saatlik sertifika almaman yeterli olacağını düşünebilirsiniz ama Lotus Pond'da ders vermek istiyorsam hayır."

"Ama ne kadar yol kat ettiğinize bir bakın," dedi Lacy. "Sanki daha dün ilk dersimizi alıyorduk. Hatırladın mı? Sen kick-boks almak istemiştin, ben de yoga. Yazı tura attık ve yoga kazandı, iyi ki de kazandı, değil mi?"

"Carlos'la birlikte olduğum zamanlardı," dedi Frankie. "Sana biraz gerginlik atamazsam çılgılık atacağımı söylediğimi hatırlıyorum ve o zaman birlikte bir egzersiz kursuna gitmemiz gerektiğini söylemiştin."

Lacy meyve suyundan bir yudum daha alarak, "Yazı turanın bizi yogaya götürmesine asıl sevinmesi gereken kişi senin eski sevgilin," dedi. "Yoga ustası olacağın gibi kick boks ustası da olmak üzere olsaydın, şimdiye kadar onun kışına tekme basmış olurdun."

"Beni kışkırtma." Frankie içini çekti ve pipetini bardağındaki yeşil matcha slush'ın içinde döndürdü. "Annemin son zamanlarda onu aile yemeklerine davet ettiğini biliyor musun? O ve *büyükannem*, onun yüzünü yeterince görürsem sihirli bir şekilde ona geri dönmek isteyeceğimden çok eminler."

"Ugh!" Lacy yüzünü buruşturdu. "Bu korkunç Frankie, gitmeyi bırakmalısın."

"Cehennem gibi yapacağım." Frankie kaşlarını çatı. "O *hijo de puta*'nın beni kendi ailemden uzak tutmasına izin vermeyeceğim - yarısı deli olduğumu düşünse ve diğer yarısı benimle konuşmasa bile."

"Gerçekten o kadar kötü mü?" Lacy onun kolunu sempatik bir şekilde sıktı. "İstersen bir sonrakine ben de seninle gelirim, manevi destek için. Yalnızca benim için çeviri yapman gerekecek -İspanyolcamın ne kadar kötü olduğunu biliyorsun."

Frankie güldü. "Sanki unutabilirmişim gibi! Sence Bay Gonzalez bizi onuncu sınıf İspanyolca dersinde eşleştirmeseydi bu kadar iyi arkadaş olabilir miydik?"

"Ben de öyle düşünmek istiyorum," dedi Lacy rahat bir tavırla ve lattesinden bir yudum daha aldı - Frankie'nin emin olduğu gibi hiçbir yudum onun ince vücuduna ya da mükemmel poposuna düşmeyecekti. "Ne de olsa benzer ruhlara sahibiz."

Frankie titredi. "Hey, K kelimesini söyleme, tamam mı? Carlos'tan boşandığımdan beri askere yazılmak zorunda olduğumu biliyorsun."

Lacy, "Bir süre önce onlarla yaşadığımız onca sorundan sonra bunu yeniden başlatmalarına şaşırdım," dedi. "Ama endişelenme Frankie, gelin olarak çağrılma şansının çok düşük olduğunu biliyorsun. de kayıtlıyım ve hâlâ buradayım. İkimiz de Ana Gemi'ye gitmeyeceğiz."

"Yapmasak iyi olur," dedi Frankie karanlık bir sesle. "*Büyükannem* Profesör Ramlow'la yemek yediğimi ve onun sadece beyaz ve Protestan olduğunu bilse yine bayılırdı. İnsan bile olmayan o devasa uzaylı Kindred'lerden biriyle birlikte olsaydım muhtemelen *kalp krizi geçirirdi*."

"Ondan saklamak için bir neden daha. Ve seksi profesörden bahsetmişken, şu yeni kuaföre gideceksin, Wax Me Beautiful,

Konuştığımız gibi, gecenin aşk dolu geçmesi ihtimaline karşı pürüzsüz ve muhteşem görün."

"Bunu karşılayamam," diye itiraz etti Frankie. "Karşılayabilsem bile, *hiçbir* şey olmayacak. Boşanma cesaretini göstermiş olmam, hayatım boyunca iyi bir Katolik kız olarak yaşadığım şeyleri bir anda silip atabileceğim anlamına gelmiyor."

"Evet, çıkabilirsin," diye itiraz etti Lacy. "O pislik Carlos'tan kurtulduğundan beri tek bir randevuya bile çıkmadın. İyi bir ilişki yaşamamanın tam zamanı."

"Gitmeyeceğim-" Frankie başladı.

"Fikrini değiştirirsen diye yine de ağda yaptırmaya git." Lacy lattesini bitirdi ve damlayan pipetini Frankie'ye doğrulttu. "Yap Frankie, kendini yepyeni bir kadın gibi hissedeceksin, söz veriyorum. Benim randevumu da alabilirsin - zaten parası ödendi ve sen de benim yerime geçebilirsin."

"Bunu yapamam," diye itiraz etti Frankie. "Bana böyle pahalı bir hediye almana izin veremem."

Lacy onun itirazlarını elinin tersiyle itti. "Lütfen, Groupon'dan aldım, yani normalde olduğundan çok daha ucuza geldi. Ayrıca, bunu sadece Doktor Sloan'ın bana çıkma teklif etmesini umduğum için yapıyordum." İçini çekti. "Ama etmedi ve hafta sonu resmen geldi çattı. O yüzden randevuyu alsan iyi olur, benden daha çok işine yarayacaktır."

"*Gelecek* hafta sonu sana çıkma teklif edecek," dedi Frankie, arkadaşının kolunu yatıştırıcı bir şekilde sıkarak. "Eğer etmezse, senin ne kadar muhteşem olduğunu göremeyen bir aptaldır." Kendi içkisini bitirdi. "Ve şimdi gitmem gerekiyor. Vardiyamın bitmesine sadece bir saat kaldı ve sonra buradan gideceğim."

"Aferin sana, bazılarımız çifte mesai yapıyor," diye iç geçirdi Lacy. "Belki de seninle VS'ye dönüp seksi bir şeyler bulabilir miyim diye bakmalıyım."

Akşam yemeği molam bitmeden kendimi neşelendirmek için iç çamaşırını. *Sen* de biraz almalısın, biliyorsun. Yeni ağda işinle uyumlu olsun diye."

Frankie, "*Oraya* ağda yaptırmayacağım," diye itiraz etti. "acıyor! Tıraş olmayı tercih ederim."

Lacy ona, "Tıraş olmak seni o kadar pürüzsüz yapmaz," diye bilgi verdi. "Ağda canını yakabilir ama sadece bir saniye sürer. Yeni bir Brezilyalı ve ona uygun yeni bir çift yaramaz külot giyene kadar ne kadar seksi hissedebileceğın hakkında hiçbir fikrin yok."

"Bunu düşüneceğim," diye söz verdi Frankie, taburesinden kayarak indi ve plastik bardağını çöpe attı. "Ama şimdilik gerçekten geri dönmem gerekiyor. Umarım Bayan Hofstadter vardiyamın sonunda ortaya çıkıp beni azarlamak istemez."

"Şu süper sapıkça BDSM'lerle ilgilenen kişi mi?" Lacy ilgiyle sordu.

Frankie başını salladı ve titredi.

"Yemin ederim bana kocasıyla yaptığı şeyleri anlatıyor, iğrenç!"

Lacy gülümsemesini bastırdı. "Hey, ona bir şans ver! Şahsen ben ondan ilham alıyorum. Yetmişli yaşlarında bir kadının hâlâ meşgul olması bence inanılmaz."

"Onun meşgul olmasıyla ilgili bir sorunum yok," dedi Frankie. "Sadece tüm kirli - ve gerçekten kirli - ayrıntıları duymak istemiyorum. Açıkçası, *yirmi beş yaşında* olsaydı bile bunları duymak istemezdim. Bu çok fazla bilgi demek."

"Düşünsene, yakında oradan çıkmış olacaksın. Seksi profesörün asistanlığını yapıyor ve yoga öğretiyor olacaksın. Harika olacaksın."

"*Yorgun* olacağım." Frankie esnedi. Uzun bir gün olmuştu ve eve gidip yatağa girmeden önce sıcak bir köpük banyosu yapmaktan memnun olacaktı.

Lacy de esnedi. "Ben de öyle. Biliyor musun, sanırım UCH'ye geri döneceğim, tatlım. Bu dublörün ikinci yarısını atlatacaksam gücümü korumam gerek."

Frankie ona sarılarak, "Tamam, yakında konuşuruz," dedi.

"Pekâlâ, ağda randevusu için ayrıntıları sana mesaj atarım." Lacy ona tekrar sarıldı. "Ve gitsen *iyi olur*. İnan bana, daha sonra seksi profesörle meşgul olmak istediğinde bana teşekkür edeceksin."

Frankie güldü ve başını salladı. "Pekâlâ, pekâlâ. Yarın akşam o gittikten sonra sana randevuyla ilgili her şeyi anlatırım."

"Tabii geceyi burada geçirmezse." Lacy mükemmel biçimli kaşlarını anlamlı bir şekilde sallayarak Frankie'yi yine güldürdü.

"Evet, doğru, her neyse. Asla olmayacak. Hiçbir erkeğin geceyi evimde geçirmesine izin vermeyeceğim."

"Şaşırabilirsin," dedi Lacy giderken gizemli bir şekilde.

Frankie arkadaşının sözlerini elinin tersiyle itti ve işinin başına döndü. Neyse ki Bayan Hofstadter her zamanki gibi ortaya çıkmadı ve böylece Frankie mağaza kapanış rutinini oldukça hızlı bir şekilde atlatabildi. Gecenin sonunda, kasalar kapanmadan önce, güzel bir sütyen ve külot takımı bile seçti - poposunu en aza indiren siyah dantelli bir sütyen - ne kadar minimize o kadar - ve ona uygun seksi bir sütyen. Lacy haklıydı, neler olabileceğini kim bilebilirdi ki? Belki de geceyi evinde geçirecek bir erkek bulabilirdi...

Eve dönüş çok uzun ve Frankie kısa sürede köpüklü banyosunu yapıp yatağına girebildi. Bu da mükemmeldi.

iyi bir gece uykusuna ihtiyacı vardı çünkü çok yoğun bir hafta sonu planlamıştı. Ağda randevusu, yoga final sınavı, Profesör Ramlow'la "randevusu" ve Carlos'un mutlaka katılacağı haftalık aile yemeği derken, Cumartesi ve Pazar günleri gün doğumundan gün batımına kadar koşturup duracaktı.

Yine de sorun değil, dedi kendi kendine, yıpranmış ama temiz pamuklu çarşaflarına sokulurken rahatlatıcı *bir* şekilde. *Bununla başa çıkabilirim. Her şeye hazırım...*

Ya da öyle sanıyordu. Ama sonra rüya görmeye başladı.

İkinci Bölüm

O kadar canlı bir rüyaydı ki Frankie neredeyse gerçek olduğunu düşünecekti. Ama nasıl gerçek olabilirdi ki? metro istasyonundaydı - en azından metro istasyonu gibi *görünüyordu*. Yeraltında geniş bir alan vardı ve insanlar oraya buraya koşuşturuyordu, belli ki hepsi de gidecekleri yere varmak için acele ediyordu. Ve o da onlarla birlikte yürüyordu, topuklu ayakkabıları zeminin sert, parlak siyah yüzeyinde tıkırdarken hızlı, amaçlı bir adım atıyordu.

Bekle, *topuklu ayakkabıları mı?* Frankie kaşlarını çatarak ayaklarına baktı. Botları yoktu - neredeyse tüm yıl boyunca parmak arası terliklerle yaşayabileceğiniz Tampa'da yaşamamanın bir anlamı yoktu. Ama dizlerine kadar gelen siyah, parlak çizmeler giydiği kesindi. Aslında Frankie'nin zevkine göre biraz fazla erkeksi olsalar da güzellerdi. Sadece... ayakları neden bu kadar büyük görünüyordu? Ve başka ne giyiyordu?

Yere baktığında gözlerini karşılayan şey, yanları kırmızı şeritli siyah bir pantolon ve kırmızı üniforma tipi bir gömlekti. Bu garipti-Frankie buna benzeyen bir kıyafete sahip olduğunu hatırlamıyordu! Etrafına bakındığında, kalabalık metrodaki diğer herkesin de garip kıyafetler giydiğini fark etti - hepsi bir tür üniforma giyiyordu.

Burada, bellerine kırmızı kuşaklar dolanmış donuk mavi tulumlar giymiş bir grup sarışın kadın trene yetişmek için acele ediyordu. Sağından ise zeytin yeşili pantolon ve ona uygun yeşil üniforma gömlekler giyen bir grup uzun boylu adam geçiyordu. Kadınlar gibi onların da dar omuzları ve beyaz-sarı saçları vardı. Her birinin sağ omzunda büyük siyah bir rozet ve geniş, siyah kemerine sıkıştırılmış bir tür silah vardı. Baktığı her yer aynıydı; daha önce hiç görmediği kıyafetler insanlar. Ve

Çoğu beyaz-sarı saçlı görünüyordu. *Neredeydi* bu arada, İsveç'te mi?

Peki bu metro istasyonunun olayı neydi? Düz veya fayans kaplı beton duvarlar yerine, büyük, düz TV ekranlarıyla kaplı görünüyordu. Duvardaki boş alanların her santimi ve tavanın bir kısmı hiç bitmeyen görüntü ve bilgi akışıyla doluydu. Ekranlar, yankılanan ayak sesleri ve uzaklarda bir yerlerde çalışıyor olması gereken trenlerin telaşı ve tıslaması arasında Frankie düşündüğünü bile zar zor duyabiliyordu. Yine de etrafına baktığında kimsenin birbiriyle pek konuşmuyor gibi görüldüğünü fark etti. Hepsinin yüzünde sanki çok önemli bir şey yapmak için aceleleri varmış gibi ciddi ve niyetli bakışlar vardı.

Görünüşe göre onun da acelesi vardı. Hızlı adımlarla kalabalığın arasından ilerleyerek uzun bir turnike sırasına geldi. Bu turnikeler, kalabalık yeraltı tünelini ikiye ayıran metal parmaklıklara sahip, tabandan tavana uzanan yerlerdi. Frankie onlara baktıkça turnikelerden çok hapishane hücrelerine benzediklerini düşündü. Siyah üniformalı uzun boylu adamların her iki tarafta da ileri geri devriye geziyor olması bu görüntüyü daha da pekiştiriyordu.

Frankie izlerken, sıranın önündeki biri görünüşe göre turnikeyi aldatmaya ya da girmemesi gerekirken girmeye çalışıyordu. Bu, uzun süredir yıkanmamış gibi görünen yırtık pırtık kahverengi bir kıyafet giymiş bir adamdı. Uzun metal parmaklıklara yaklaştığında parmaklıklar onun için açılmak yerine kapalı kaldı ve başının üzerinde kırmızı bir ışık yanıp sönmeye başladı.

Bir anda siyah üniformalı polislerden biri geldi ve adamı kalabalığın arasından sürükleyerek kenara çekti. Elinde bir tür silah ya da cop vardı. Frankie onun yükselip alçaldığını gördü ve ani, acımasız ceza uygulanırken suçlunun acı içinde ciyakladığını duydu. Kadın

bakmadan duramıyordu ama kalabalıktan başka kimse fark etmemiş gibiydi - görünüşe göre bu tür şeyler her zaman oluyordu.

Frankie birden biletinin ya da herhangi bir kartının olmadığını ve hapishane kapı turnikelerine her geçen gün daha da yaklaştığını fark etti. Paniklemeye başladı ama arkasındaki kalabalık tarafından amansızca ileriye doğru itiliyordu, bu kalabalık artık yüzlerce ya da binlerce kişiye ulaşmıştı - büyük, düz ekranların ışığıyla aydınlanan alçak, yeraltı alanında bunu söylemek çok zordu.

Frankie şu ana kadar kendini rüyanın akışına bırakmıştı -çünkü bir rüya olmalıydı, değil mi? Daha önce hiç böyle bir yerde bulunmamış ya da böyle insanlar görmemişti. Ekranların altında kelimeler kayarken, dili, hatta alfabeyi bile tanımıyordu. O halde tüm bunları evinde, yatağında güvendedeyken hayal ediyor olmalıydı, değil mi?

Ama rüya olsun ya da olmasın, sırf biletini bulamadığı için acımasız bir dayak yemek istemiyordu. Kalabalığa karşı mücadele etmeye başladı, turnikelerden ve korumalarından uzaklaşmak için kenara çekilmeye çalıştı.

Şaşırtıcı bir şekilde, kalabalık alanda bile biraz ilerleme kaydedebildi. Buradaki neredeyse herkesten daha uzun olduğunu fark etti - daha uzun ve daha güçlüydü de. Bu çılgınca bir şeydi - her zaman neredeyse herkesten kısaydı, daha uzun değil. Yogada gerekli olan birçok ters dönme, baş ve el duruşlarını yapabilmek için üst beden gücü üzerinde çok çalışmış olmasına rağmen, yine de kalabalık bir kalabalığın arasından kaslarını kullanarak geçebilecek kadar güçlü değildi. Yine de yaptığı şey buydu... sadece yeterince hızlı değildi.

Frankie daha ne olduğunu anlamadan turnikelerin sonuna gelmişti ve önünde sırada sadece bir kişi vardı. Donuk sarı üniforma tulumu giymiş bir kız olan bu kişinin ne yapacağını görmek için izledi. Onu şaşırtan şey, kızın elini turnikenin yan tarafındaki siyah bir pede koymasına oldu

turnike. Eli kısa süreliğine parlak yeşil ışıkla aydınlandı ve parmaklıklı kapı kayarak onun için açıldı. Sonra tekrar kapandı ve aniden sırada Frankie vardı.

Orada durdu, tereddüt etti, elini pedin üzerine bastırırsa ne olacağını merak etti. Buraya ait değildi - turnikenin içindeki mekanizma bunu hissedecek miydi?

Arkasındaki kalabalık itiş kakış ilerliyor, açıkça neler olduğunu ve neden ilerlemediklerini merak ediyordu. Ama Frankie araya giren biriydi - ya şok geçirirse? Ya da bir kenarda duran siyah üniformalı muhafız onu yakalayıp kemerine soktuğu uzun, gümüş rengi metal copla dövmeye başlarsa? Ya da ya-

"Kimsin sen?"

Frankie etrafına bakındı ama ses etrafındaki kimseden gelmiyordu -en azından görebildiği birinden.

"Yedi Cehennem'de kimsin sen?" diye tekrar sordu ses. Derin ve erkeksi bir erkek sesiydi. *"Ve burada ne yapıyorsun?"*

"Bilmiyorum," dedi Frankie yüksek sesle. "Nerede olduğumu bilmiyorum."

Arkasındaki birkaç kişi şimdi ona ters ters bakıyordu ve siyah üniformalı muhafız onunla ilgilenmeye başlamıştı - şüphesiz sırayı beklettiği için.

*"Pubtrans istasyonundasın. Ama daha da önemlisi, **benim içimdesin,**"* dedi ses ona. *"Benim bedenimde ne halt ediyorsun?"*

Ve sonra Frankie fark etti... ses kafasının içinden geliyordu.

Kindred'in Gelinleri 17, Switched, 2016'nın başlarında geliyor

Evangeline'in yeni kitabı [The Institute'Baba Sorunları](#)un tanıtım yazısı ve ön sipariş linki için okumaya devam edin: , Sevgililer Günü 2016'da çıkacak.

Kink Kırık Bir Kalbi İyileştirebilir mi?

Dedektif Andi Sugarbaker öğrenecek... hem de zor yoldan.

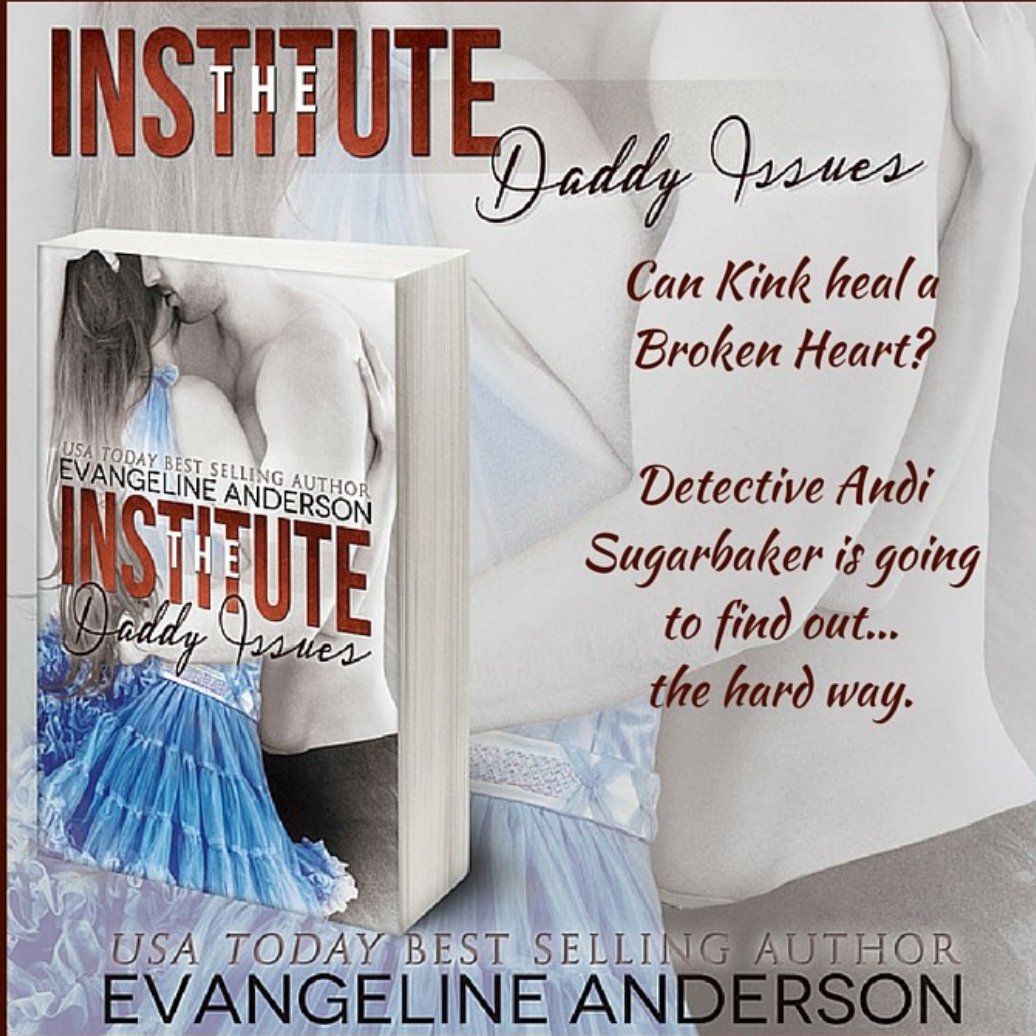
Ölümcül yeni tecavüz ilacı *Please*'in kaynağını arayan Andi ve ortağı Viktor Saltanov, kısaca The Institute olarak adlandırılan kötü şöhretli Age Play tatil köyünde gizli görevde çalışmak zorundadır.

Enstitü'de zaman geriye sarılır ve Andi davasını takip edebilmek için kendini geçmişindeki acı verici travmaları yeniden yaşamak zorunda bulur. Bu arada ortağı, Andi'nin var olduğunu hiç hayal etmediği yepyeni bir yönünü göstermektedir.

Ana Rusya'da doğup büyüyen Viktor Saltanov 1.75 boyunda, kaslı ve olabildiğince metanetli. Ama şimdi Andi'nin tek desteği, koruyucusu... ve disiplini haline gelmiştir. Partnerinin ona şaplak atmasına ve hayal bile edemeyeceği şekillerde dokunmasına izin vermek, Andi'nin savunmasını yavaşça kırıyor ve onu yıllardır bastırmaya çalıştığı savunmasız bir yere götürüyor.

İkili, yalan ve aldatmacadan oluşan hain labirente yollarını bulup kendileri hakkında daha derin bir gerçeğe ulaşabilecekler mi? Yoksa **Enstitü**'de yaşadıkları deneyim ilişkilerini sonsuza dek yok mu edecek?

[Enstitü için verin: Baba Sorunları](#)ön sipariş 'nı şimdi ön sipariş verin, gelecek yıl Sevgililer Günü hediyesi olarak Kindle'ınıza gelsin. Seksi kapağı görmek için aşağı kaydırın ;)



***Lütfen [Dikkat - Enstitü: Baba Sorunları](#), bir Yaş Oyunu Tesisi hakkındaki yeni serimin ilk kitabıdır. Yaş oyunu, yaşla ilgili bir şekilde rol yapan rızası olan yetişkinler için kullanılan bir terimdir. Her yaştan var ama Enstitü çoğunlukla DomDaddy / bebek kızı ilişkisi ile ilgileniyor. (Neden bahsettiğim hakkında daha iyi bir fikir edinmek istiyorsanız Google Daddy Dom'a bakın).*

Yaş Oyunu, okul müdürü ile kız öğrenci veya okul müdiresi ile erkek öğrenci ve aradaki akla gelebilecek her yaşı da içerebilir.

Rızaya Dayalı Oyun anahtardır ve bunun YETİŞKİNLERLE ilgili olduğunu tekrar vurgulamama izin verin - rızası olan bir yetişkinin yaşının altındaki herhangi biriyle hiçbir ilgisi yoktur.

Bu, geçtiğimiz yıl Fetcon'u ziyaret ederken edindiğim yeni bir yazma merakı. Eğer bu sizin sapkınlığınızsa ya da tahakküm ve teslimiyet içeren BDSM kitaplarına açık bir zihniniz varsa, [EnstitüBaba sorunları](#)'yü seveceğinizi düşünüyorum: . Ancak, daha önce Herhangi bir cinsel istismar mağduru, Baba Sorunları'nın bazı bölümlerini tetikleyici bulabilir. Bu yüzden eğer bu kitabı okumayı seçerseniz lütfen bunu aklınızda bulundurun.

Ön sipariş. İçeriği kaldıramayacaksanız lütfen kitabı satın almayın - okuyucularımı mutlu etmeyi seviyorum ve bu yüzden tam olarak ne beklemeniz gerektiğini size bildiriyorum.

Hepinize kucak dolusu sevgiler ve mutlu okumalar!

:) Evangeline

Evangeline Anderson
tarafından da

Kindred'in Gelinleri kitapları (sırayla)

[Claimed](#) (basılı ve sesli kitap olarak da mevcuttur) [Hunted](#) (basılı ve sesli kitap olarak da mevcuttur) [Sought](#) (çok yakında sesli kitap olarak yayınlanacak)

[Bulundu](#) (yakında seslendirilecek)

[Açıklandı](#)

[Takip](#)

[Edilmiş](#)

[Sürgün](#)

[Edilmiş](#)

[Gölgelemedi](#)

[Ş](#)

[Zincirlemedi](#)

[Ş](#)

[Bölünmüş](#)

[Devoured](#) (basılı olarak da mevcuttur)

[Geliştirilmiş](#)

[Lanetli](#)

[Esirler](#)

[Hedeflenen](#)

[Unutulmuş](#)

Switched (2016 başında geliyor)

Metresin Efendisi (Kindred'ın Gelinleri romanı)

Tek Başına Romanlar

[Purity](#) (Sesli Olarak da Mevcuttur)

Enstitü: Baba Sorunları (2016 Sevgililer Günü'nde çıkacak)

[Akademi](#) (YA romanı)

Karanlığın Doğuşu Paranormal Serisi

[Crimson Debt](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

[Scarlet Heat](#) (Sesli olarak da mevcuttur) [Ruby](#)

[Shadows](#) (Sesli olarak da mevcuttur)

Kardinal Günahlar (yakında)

*****Yukarıdaki kitaplar Evangeline'in çalışmalarının sadece küçük bir örneğidir. Tüm yayınevlerinden kitapların tam listesi için lütfen web [sitesini edin](#)***ziyaret**

Yazar Hakkında

Evangeline Anderson, Brides of the Kindred ve Born to Darkness serilerinin New York Times ve USA Today En Çok Satan Yazarıdır. Otuzlu yaşlarında ve Florida'da bir koca, bir oğul ve iki kediyle birlikte yaşıyor. Birkaç yıldır kendi zevki için erotik kurgular yazıyordu ve bunun için para almayı denemek aklına gelmişti. Memnuniyetle, o

Kirli bir zihne sahip olduğu için para kazanmanın gerçekten mümkün olduğunu keşfetti ve o zamandan beri sürekli olarak paranormal ve bilimkurgu erotik yazıyor. Onu www.evangelineanderson.com adresindeki web sitesinde bulabilirsiniz. Bazı ücretsiz okumalar için ziyaret edin. Ya da yeni kitaplardan ilk siz haberdar olmak için haber bültenine katılın.

[Web sitesi](#)

[FaceBook](#)

[Twitter Pinterest](#)

[Goodreads](#)

[Sesli kitap bülteni.](#)



Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.



z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk



[Resmi Telegram kanalı](#)



[Z-Erişim](#)



<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

















